DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

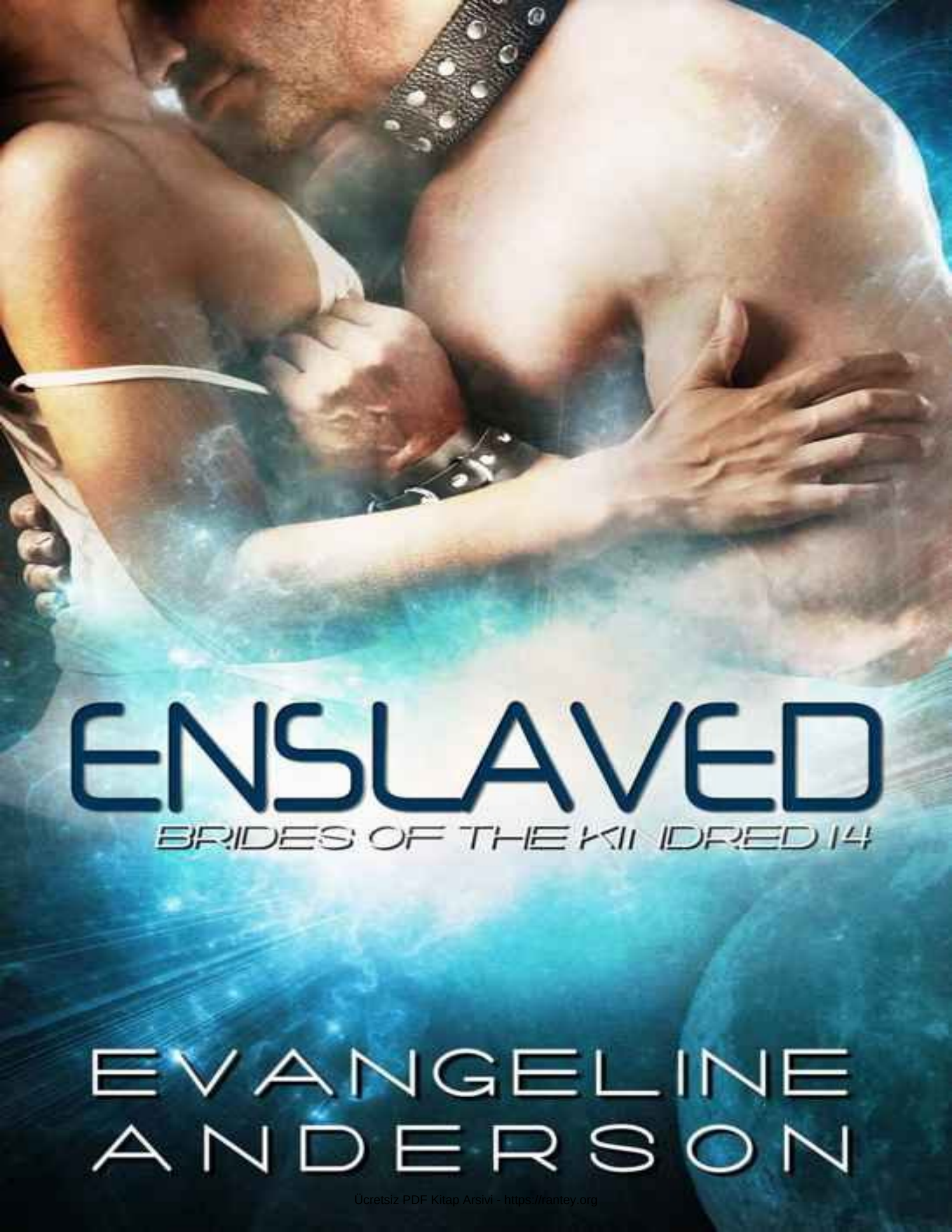
RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirikitaplarsohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
https://t.me/cevirigilleryorum

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.
Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.
Sevgiler.
Çevirigiller Ekibi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kindred'ın Gelinleri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kitap 14: Köleleştirilmiş

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Evangeline Anderson

* * * * *

YAYINLAYAN
Kindle'daki Evangeline Anderson Kitapları

Kindred'ın Gelinleri Kitap
14: Köleleştirilmiş
Telif Hakkı © 2015 Evangeline Anderson

Kindle Edition Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, Smashwords.com veya Amazon.com'a geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

*Yazarın **Notu #1:** Yeni çıkan kitaplardan ilk siz haberdar olmak için Bülten. Spam olmayacağına söz veriyorum-sadece yeni bir haber olduğunda benden e-posta alacaksınız.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kitap ön sipariş ya da satış için çıktı.

Yazarın Notu #2: *Kindred'ın Gelinleri serisinin tamamını sesli kitap haline getirme sürecinde olduğumu size bildirmekten büyük heyecan duyuyorum. İlk kitap,* ***Claimed****, buradan temin edilebilir ve ödüllü Anne tarafından okunmaktadır.*
Johnstonbrown. Okuyucular şimdiden onun tüm sesleri doğru çıkarma yeteneğine övgüler yağdırıyor ve o da Nisan 2015'in başında seslendirmeyi umduğum ***Hunted****'ı seslendirmeyi kabul etti. Daha önce hiç sesli kitap denemediyseniz, indirmesi çok kolay ve uzun araba yolculukları ve işe gidip gelirken, spor salonunda çalışırken ya da sadece*
(Ki ben o zaman dinliyorum.) Bir kitabı dinlemenin ona bambaşka bir boyut kattığını düşünüyorum ve bence eğer kitabı okumaktan keyif alıyorsanız Kindred serisini siz de severek dinleyeceksiniz. O yüzden bir deneyin!

Yazarın Notu #3: *Lütfen korsan olmasın. Kindred şu anda ipoteğimi ödüyor ve onlar olmadan tam zamanlı MRI yapmaya geri dönmek zorunda kalacağım. Ateşli seks ve karmaşık duygular yazmak, insanları bütün gün manyetik bir deliğe sokmaktan çok daha eğlenceli olduğu için, lütfen korsan bir kopya bulmaya çalışmak yerine kitabınızı satın almanızı ve arkadaşlarınızı da aynısını yapmaya teşvik etmenizi rica ediyorum, böylece ben yazmaya devam edebilirim ve siz de okumaya devam edebilirsiniz. Teşekkürler!*

Hepinize kucak dolusu sevgiler ve mutlu
okumalar, Evangeline Anderson Ocak, 2015

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Evangeline Anderson tarafından da

Brides of the Kindred kitapları (sırayla)
Claimed (basılı ve sesli olarak da mevcuttur)
Hunted (yakında sesli kitap olarak çıkacak)
Sought
Bulundu
İfşa Edildi
Edildi
Takip
Edildi
Sürgün
Gölgelendi
rildi
Zincirlenm
iş
Bölünmüş
Devoured (basılı olarak da mevcuttur)
Geliştirilmiş
Lanetli

Karanlığın Doğuşu Paranormal Seri Kızıl
Borç
Scarlett Heat
Ruby Shadows (İlham perim zihinsel engelini aşar aşmaz geliyor. Üzgünüm çocuklar!)

Bağımsız romanlar ve novellalar
Saflık
Stres Giderici
Dünyadaki Son Adam Bir
Vampirle Kör Randevu Gölge
Düşler

Genç Yetişkin, Emmaline Andrews olarak
yazıyor Akademi

Compendiums
Kindred'ın Gelinleri Birinci Cilt
(Claimed, Hunted, Sought ve Found kitaplarının hepsi tek ciltte)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Evangeline'in diğer birçok kitabını da web sitesinde bulabilirsiniz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçindekiler
Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38
Bölüm 39
Bölüm 40
Kindred 15: Hedeflenen alıntı Sahibeye
Hükmetmek alıntı Sözlüğü
Yazar Hakkında
Evangeline Anderson tarafından da

Birinci Bölüm

Thrace S'ver karanlık bir yerdeydi. Kara yerde. Hiçbir ışığın parlayamadığı yer. Arkasında köle tacirinin mallarını bağırarak en yüksek teklifi verene sunduğunu duydu.

Benim. Ben lanet olası bir malım, diye düşündü Thrace acımasızca. *Tıpkı eskiden olduğum gibi-*

Hayır. Bunu düşünme. İçeri girmesine izin verme.

İç ses Efendisi'nin sesine benziyordu - onu altı yaşından on altı döneme kadar yetiştirmiş olan erkek. Sırasıyla katı ve şefkatli, sevgi dolu ve sert olmuş ve Thrace'i Havoc'un onurlu ve dürüst yöntemleriyle eğitmeye çalışmıştı. Thrace'in tüm dünyasıydı. Ta ki...

Ta ki böyle bir yerde ölene kadar.

Bu düşünceyi ve gelen anıyı bastırmaya çalıştı ama zordu... çok zordu. Özellikle de köle tacirinin bağırışları kulaklarında çınlarken.

"Satılık köleler! Carnal Houses'dan taze - her dileğinizi ve arzunuzu yerine getirmek için eğitilmiş köleler - her fantezinizi."

Köle tacirleri ses kutusuna konuşmasını imkânsız hale getiren bir felç ilacı enjekte etmişlerdi; yine de Thrace sessiz bir alay homurtusu çıkardı. Onu satın alan kişi ölmek istemiyorsa ve uzuv uzuv parçalanma fantezileri kurmuyorsa, bu iddianın yanlış olduğu ortaya çıkacaktı.

Derin bir nefes aldı ve sonra bir nefes daha. Sakinleşti. Sakin kalmak zorundaydı. Thrace'e bakan hiç kimse onun cinayet planlarından haberdar olamazdı.

Silahlı köle tacirleriyle acımasız ve tamamen sessiz bir mücadeleden sonra
Onu dövüp sersemleterek boyun eğdirdikten sonra kendi içine çekilmişti. Dışarıdan bakıldığında katatoni sakindi -gözleri bağlıydı ve nefes alış verişi kontrollüydü- ama içinde zihni çalkalanıyordu.

Padge'a hiç yanaşmamalıydım. O adi liman barında asla içki içmemeliydim. Galaksinin bu kısmında bile olmamalıydık!

Hiçbirinin önemi yoktu. Şu anda önemli olan tek şey buradan çıkmak, özgürlüğünü geri almaktı. Ondan sonra gemisi İmparatoriçe'yi kuru havuzdan çıkarmak için geri dönebilir ve İkinci Kaptanı Solar'ın peşine düşebilirdi. *Sonra* da içkisine ilaç katan barmeni ve onu yakalayan köle tacirlerini yavaş yavaş parçalara ayırmak için biraz zaman harcayabilirdi.

Ama özgür kalana kadar bunların hiçbiri mümkün olmayacaktı ve boynundaki acı tasması ve kollarını arkadan bağlayan kelepçelerle bu burada imkânsızdı. Satılana kadar beklemek çok daha iyiydi. Ve sonra...

O zaman beni satın alan o orospu çocuğunu öldürür ve Yedi Cehennem'i buradan çıkarırım, diye düşündü acımasızca. *Tıpkı daha önce yaptığım gibi.*

* * * * *

Kaptan Lonarra Trin, bağlı ve gözleri bağlı devasa bir erkeğin diz çöktüğü platformun önünde durdu. Gözüne ilk çarpan adamın büyüklüğü oldu. -Bir santim bile olsa 1.80 boyunda olmalıydı ve kocaman çıplak göğsü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Geniş omuzları kaslarla yırtılmıştı. Simsiyah saçları vardı, parmaklarınızı geçirebileceğiniz kadar uzundu, eğer peşinde olduğunuz şey buysa, sadece ışık belli bir şekilde parladığında ortaya çıkan koyu mavi vurgulara sahipti. Kaslı kolları arkadan bağlıydı ve gözleri siyah bir göz bağı ile kapatılmıştı.

Akraba belki. Ya da ona benzer bir şey. Gerçekten çok güzel, diye düşündü kendine. *Ama bana göre değil. Bana biraz daha küçük bir şey lazım.*

-*O kadar gösterişli değil.* Yine de, devasa kölenin diz çöktüğü yükseltilmiş yuvarlak platformun yanında oyalandı, bir nedenden dolayı devam etmeye pek hazır değildi.

Bir beden kölesi arıyordu ama Yonnie Six'in zengin ve tembel Metreslerinin alışılagelmiş nedenleriyle değil. Trin, yıllar önce Yonnie Six'in ana gezegeninden kopmuş bir koloni olan Zetta Prime'dandı. Ancak birkaç ışık yılı uzakta olmalarına rağmen, Zetta Prime'ın kızları, kendilerine verdikleri isimle, hala Yonnie İmparatoriçesi'ni hükümdarları olarak görüyor ve onların yöntemlerine uyuyorlardı. *Çoğunlukla*.

Zetta Prime, Yonnie Six gibi, erkek katkısına çok az ihtiyaç duyan ya da hiç ihtiyaç duymayan anaerkil bir toplumdu. Sadece zenginliklerini ve ayrıcalıklarını kızlarına aktaran kadınlar tarafından yönetiliyordu.

Ancak Zetta Prime'ın kızları, Yonnie'lerin evcil bir erkeği yanlarında bulundurma uygulamasını benimsemiyordu - ayak işlerine bakan, vücut koruyucusu ve cinsel tatmin aracı olarak görev yapan kişisel bir beden kölesi. Yonniteler bir erkeğin herhangi bir cinsel eylemde bulunmasına asla izin vermezlerdi. Gerçek bir Yonnie Six metresi, nereden baktığınıza bağlı olarak, ceza ya da zevk için talihsiz erkeğin içine sokulan belden bağlamalı bir çubukla penetrasyonu kendisi yapmayı tercih ederdi.

Zetta Prime'ın dişileri erkek köleliği ya da penetrasyon uygulamıyordu. Sadece erkeklerden tamamen uzak durmaya inanıyorlardı ve aslında çoğu Zettite lezbiyendi, sadece diğer kadınları sevmeyi tercih ediyorlardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Trin kendi cinsine ilgi duymuyordu ve hiçbir zaman da duymamıştı. Ama kaşıntısını kaşıyacak bir erkek de istemiyordu. Kendi iki eli ve eğer ihtiyaç fazlasıyla yeterli bir klitoral uyarıcısı vardı. Ne yazık ki, bir tüccar ve Zetta Prime yönetim organı için çalışan bir diplomat olarak, kibirli Yonnie Six sosyetesiyle sık sık uğraşmak zorunda kalıyordu. Ve yönetim organının toplantılarından birine yanında bir beden kölesi olmadan katıldığında, hor görülüyor ve çoğu zaman da tamamen görmezden geliniyordu.

Dominus İki'de bulunan ve Merkez olarak da bilinen Et Pazarı'ndaki satılık köle sıralarını dolaşmasının nedeni de buydu. Leydi Malroth diplomatik bir ticaret anlaşması için gelmeyi bile reddederek onu küçümsedikten sonra aklına bir erkek *satın alıp* onu istediği gibi eğitebileceği gelmişti. Bu da esasen heybetli görünmek ve ne zaman Yonnie Six'e gitse her isteğine boyun eğiyormuş gibi davranmaktı.

Eğer iyi bir iş çıkarırsa, ona bazı faydalı beceriler öğretecekti -eğer öğrenecek kadar zekiyse belki de astral navigasyon- ve bir ya da iki yıl sonra özgürlüğünü verecekti. Kölelik uygulamasına göz yummaktan nefret ediyordu ama beden kölesi gibi davranma işini teklif edebileceği bir erkek de *tanımıyordu*. Zetta Prime'da hiç erkek yoktu.

Gemisi *Alacrity*'nin kamarasındaki uyku odasında uzanırken bu iyi bir plan gibi görünmüştü. Ama şimdi sıralarda bir aşağı bir yukarı yürürken pek çok yüzdeki sefalet ve utancı görünce Trin o kadar da emin değildi. Gönüllü bir köle istiyordu; çocukluğundan beri bu iş için yetiştirilmiş ve başka bir hayat bilmeyen bir köle. Köle tacirinin "Carnal Houses'tan yeni gelen köleler" diye bağırmasının dikkatini çekmesinin bir nedeni de buydu. Böyle bir erkeğin daha uysal olacağını ve amaçları doğrultusunda eğitilmesinin daha kolay olacağını düşünmüştü.

Bu hiç de çekilebilir görünmüyor, diye itiraf etti kendi kendine, hala tehlikeli bir canavar gibi sergilenen devasa, muhteşem erkeğe bakıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

menagerie. Bir hayvan gibi bağlanmış ve bir tasma takılmıştı; bir acı tasması, bunu biraz tiksintiyle gördü. Bu tür cihazlar kullanıcının beynindeki acı merkezlerine bağlanıyor ve kumandaya basıldığında ya da belirli bir ceza kelimesi söylendiğinde acı verici şoklar hissetmeye zorluyordu. Trin, satın aldığı erkek üzerinde böyle bir şeyi asla kullanmayacağına dair kendi kendine yemin etti. Ancak köle tacirinin bu erkeği hizada tutmak için bir tasmaya ihtiyaç duyduğuna karar vermiş olması bile onun kendisi için uygun kişi olmadığını anlamasını sağlamıştı.

Söz konusu köle taciri ona doğru yaklaştığında yürümeye başladı. Pullu yeşil sürüngen derisi ve burun yerine uzun, küt bir burnu olan bir Xethian'dı. Kendi türünün âdeti olduğu üzere gülünç derecede zengin kıyafetler giyiyor, zenginliğini bir başarı göstergesi olarak gösteriyordu. Trin'e göre bu sadece zevksizliğin bir işareti gibi görünüyordu.

"Mallarıma hayran kaldığınızı görüyorum, Hanımefendi." Saygıyla eğildi, eğilirken yosuna benzeyen uzun, yağlı saçları dar omuzlarına döküldü

"Ah...evet. Evet, öyleydim." Trin duyduğu hoşnutsuzluğu zar zor gizleyebildi. Geri çekilmemek için tüm diplomatik eğitimini aldı, küstah, yaltaklanan köle tüccarından uzaklaştı. "Akraba, değil mi?" diye sordu, sohbet etmek ve onun gülünç derecede zengin altın cüppesinin altından gelen bataklık kokusunu aklından uzaklaştırmak için.

"Havoc, aslında," diye yanıtladı köle taciri. "Kindred'ın birkaç önemli farkla uzak bir genetik kuzeni. En önemlisi, Havoc'lar dişileriyle ruh bağı kurmazlar; bu da kalıcı sahiplik endişesini ortadan kaldırır. Eğer ondan hoşlanmazsanız, kolayca kurtulabilirsiniz."

"Bu *da* bir satış noktası," diye itiraf etti Trin. Sahte bir beden kölesi olarak kullanmak üzere bir erkek satın alma ve sonra da ona kalıcı olarak bağlanma fikri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

aklına bile gelmemişti. Aklına gelseydi, muhtemelen çığlık atarak diğer yöne doğru koşardı.

"Genetik kuzenleriyle aynı güce, dayanıklılığa ve cesarete sahipler," diye devam etti köle tüccarı. "Buna bir de uzun ömürlülük bonusu ekleniyor. Bir Havoc bağlanmadığı ve herhangi bir dişiye bağlanmadığı sürece, mükemmel bir sağlıkla yüzlerce döngü yaşayacaktır."

"Bekle." Trin elini kaldırdı. "*Bağlanamadıklarını* söylediğini sanıyordum."

"Hayır, bağ kurmadıklarını söyledim. Bunun nedeni, bağlandıkları an
Kendilerini bir dişiye bağlayarak, kendi yaşam sürelerini onunkine indirirler.
Çoğu kişi sırf aşk uğruna yüzlerce yaşam döngüsünden vazgeçmeye istekli değildir."

"Onları suçladığımı söyleyemem," diye mırıldandı Trin. "İlginç bilgiler için teşekkür ederim ama bu erkeğin bana göre olduğunu sanmıyorum. Sadece diplomatik görevlere gittiğimde yanımda duracak sıradan bir beden kölesine ihtiyacım var. Ama ben biraz daha az tehlikeli bir şey arıyorum."

"Ah, ama bu erkek tehlikeli değil, hem de hiç değil," diye bağırdı köle taciri hemen.

"Bu doğru mu?" Trin bir elini kalçasına koydu. Xethianlar evrendeki en dürüst türler olarak bilinmezlerdi. "O zaman neden göz bağı ve acı tasması?"

"Göstermelik olarak - müşterilerimin çoğu Yonnie Sssix'ten. Sizin öyle olmadığınızı algılıyorum..."

"Onu ne ele verdi?" Trin kuru bir sesle cevap verdi. "Kıyafetlerim mi yoksa tenimin rengi mi?"

"İkisi de," dedi köle taciri. "Yonnie Sssix'ten buraya beden kölesi aramaya gelen çoğu kadın çok daha zengin giyinir. Ve daha önce hiç kahverengi tenli birini görmemiştim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ben Zetta Prime'danım - aşırı süslü kıyafetlere ihtiyacımız yok," dedi Trin sade siyah uçuş takımını göstererek. "Ve annem beni Gebe Kalma Merkezi'nde doğururken Samanyolu galaksisindeki küçük, az bilinen bir gezegenden gelen egzotik spermleri kullanmaya karar verdi. Bunu yaptığına asla pişman olmadı, ben de değilim."

Kremsi açık kahverengi teninden ya da uzun siyah saçlarından hiçbir zaman utanmamıştı. Zetta Prime normlarına uymuyordu ama Trin egzotik mirasıyla gurur duyuyordu ve bu konuşma ve kendini taşıma tarzından da anlaşılıyordu.

"Elbette, elbette," dedi köle taciri hızla. "İşte bu yüzden bu erkek sizin için mükemmel bir beden kölesi olacaktır."

"Bunu nasıl anladın?" Trin ona bir kaşını kaldırdı. *Bu* dönüşü duymak için sabırsızlanıyordu.

"Bir düşünün leydim, siz zaten çok *sıra dışı* birisiniz. Farklı olduğunuzu söylemeliyim. Yonnie Sssix'in sakinleriyle başa çıkmaya çalışırken bu başlı başına bir sorun olabilir."

"Doğru, ama bu kadar büyük, gösterişli bir vücut kölesine sahip olmak uyum sağlamama nasıl yardımcı olacak?"

"Ahh, ama sen ortama uyum sağlamak istemiyorsun." Köle vurgu yapmak için pullu bir parmağını kaldırdı. "Eğer yine de göze çarpacaksan, bir açıklama yapmalısın. Ve Yonnie Sssix'te hiçbir şey, sizin iradenize boyun eğdiği belli olan iri yarı, heybetli bir erkek kadar saygı uyandıramaz."

"Hmm." Trin bunu kabul etmekten nefret etse de köle tüccarı mantıklı geliyordu. Yonnie Six'in hanımlarının, bulabildikleri en büyük, en kötü, en tehlikeli görünümlü erkeği arkalarında tasmayla gezdirerek toplantı salonlarında geçit töreni yaptıklarını kaç kez görmüştü? Ve platformdaki Havoc erkeği, diğer beden kölelerini utandıracak kadar büyük ve heybetliydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

*Leydi Malroth**'un** arkamda durup beni koruduğunu görmek isterdim*, diye düşündü yine devasa Havoc'a bakarak.

Yine de, gerçekten uysal olmadığı sürece bu kadar iri bir erkeği elde etmenin hiçbir yararı olmazdı. Köle taciri ona ne kadar güvence verirse versin, Havoc'un vaat edildiği gibi masum, uysal bir köle olduğuna kendini inandıramıyordu.

"Bilmiyorum," dedi kaşlarını çatarak. "Bu kadar büyük bir erkeği nasıl kontrol edebileceğimi bilmiyorum."

"Kolayca," dedi köle taciri hevesle. "Gözlemleyin." Platforma doğru yürüdü ve iri yarı erkeğin bir koluna hafifçe vurdu. "Köle, sergi platformundan aşağı in. Hanımefendi seni görmek istiyor."

Havoc erkeğinin kası bile kıpırdamadı. Sadece kıpırdamamakla kalmamış, yuvarlak ekran platformunun üzerinde diz çökerek taşa dönüşmüş gibi görünüyordu.

"Duyuyor musun?" Köle siyah göz bağını kaldırarak Trin'in o güne kadar gördüğü en muhteşem gözleri ortaya çıkardı. Neredeyse beyaza çalan soluk bir gümüş mavisiydi ve irislerinin etrafında ince bir siyah şerit vardı.

Canavarın gözleri, diye düşündü ve nedense ürperdi. Ama köle taciri hâlâ Havoc'un dikkatini çekmeye çalışıyordu.

"Yere yat dedim!" diye bağırdı ve kaslı kolu daha güçlü bir şekilde tokatladı.

Yine hiçbir şey yoktu. En ufak bir hareket bile yoktu.

"Bu senin son şansın." Köle tacirinin sürüngen yüzünde artık çirkin bir ifade vardı; burnu öfkeyle kırışmış, sarı gözleri öfkeden yarılmıştı. "Ya *şimdi* ayağa kalkarsın ya da tasmanın acısını tadarsın."

Dev köle sadece ona baktı -ya da ters ters baktı demek daha doğru olur. Olağanüstü gözleri kısıldı ve Trin bir an için onun

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

saldırmaya hazır vahşi bir hayvan gibi. Ama başka hiçbir tepki vermedi ve kılını bile kıpırdatmadı.

"Ben öyle dersem hareket edeceksin!" Çileden çıktığı her halinden belli olan Xethianlı köle taciri küçük siyah bir kumanda çıkarıp Havoc'a doğrulttu.

"Hayır, bekle!" Trin haykırdı. "İstemiyorum-"

Ama protestosu için çok geçti. Köle taciri düğmeye bastı ve platformdaki iri beden aniden acıdan kaskatı kesildi. Trin dehşet içinde Havoc'un sırtının kamburlaşmasını ve başının acıyla geriye atmasını izledi. İri gövdesindeki her kas bir kaya kadar sertti ve boğazının güçlü sütunundaki kordonlar kaskatı kesilmişti.

İşin ürkütücü yanı, sessizlik içinde acı çekmesiydi. Korkunç bir acı çektiği belli olmasına rağmen, Havoc merhamet dilemek şöyle , en ufak bir inilti bile çıkarmadı. Sadece kabul etti.

"Dur! Kes !" Trin haykırdı. "Bak, yüzü ve zar zor nefes alıyor. Kes şunu, canını yakıyorsun! Bu çok fazla acı!" Köle taciri kötü niyetle tıslayarak, "*Önemli* olan acı, leydim," dedi. "Ve bu daha fazla acı çekmek istemiyorsa, ona söylediklerimi yapmayı öğrenmelidir. dayanabilir."

"Ona şu anda kaldırabileceğinden fazlasını veriyorsun!" Trin itiraz etti. "Bak, bayılmak üzere! O-"

Sözlerini tamamlayamadan, inatçı Havoc erkeği platformdan aşağı yuvarlandı, tüm uzun vücudu sanki bir tür nöbet geçiriyormuş gibi kaskatı kesildi.

"Dur!" Trin tekrar emretti. "Onu *öldürüyorsun*!"

"Onu neden öldürmeyeyim ki? İtaat etmeyen bir köleye sahip olmayacağım," diye tısladı köle taciri huysuzca.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bu kadar yeter, sana sormaktan bıktım." Trin yumruğunu iki katına çıkardı ve kölenin pullu çenesine bir yumruk indirdi. Fiziksel şiddete başvurmaktan hoşlanmıyordu ama Havoc'un bir hevesle öldürülmesine seyirci kalamazdı. Köle tacirinin uzun, kemiksi çene kemiği, Trin'in parmaklarına acı dolu bir sarsıntı gönderdi ve kısa bir süreliğine bir ya da birkaçını kırıp kırmadığını merak etmesine neden oldu ama darbe istediği etkiyi yarattı.

"Ssslurlesh!" Belli ki köle tacirinin ana dilinde bir küfürdü. Adam şaşkınlıkla kumandayı düşürdü ve kumanda yerde sekmeye başladı. Trin peşinden koştu. Kölenin geniş sırtı hâlâ acı içinde eğilmişti ve tasmayı yakında kapatmazsa kalıcı bir hasar almasından korkuyordu.

Küçük siyah kumandayı birkaç adım öteye fırlattı ama sonunda eline geçirdi ve aceleyle ekrana geri döndü; köle tacirinin üç parmaklı bir eli pullu çenesinde ve yanında birkaç güvenlik Crang'i ile orada durduğunu gördü.

"İşte bu," dedi onu göstererek. "Hiçbir tahrik olmadan bana vurdu!"

"Yeterince tahrik edildim," dedi Trin öfkeyle. "Kölesini *öldürüyor*. Sadece bak!" Uzaktan kumandayı hazırlayarak döndü, acı veren darbeleri durdurmak için doğru düğmeye bastığını umuyordu.

Tüm vücudu acıdan kaskatı kesilmiş olan köle aniden gevşedi ve metal zeminde hareketsiz yattı. Trin ona doğru koştu ve nabzını kontrol etti. Nabız oradaydı -yavaş ama sabit- ama tamamen bayılmıştı. *En azından hâlâ hayattaydı.* Rahat bir nefes aldı ve soğumuş lav birikintilerinden yapılmış gibi görünen devasa, hantal güvenlik Crang'lerine geri döndü.

"Gördün mü?" diye sordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bu kölenin sahibi olan köle tacirinin, sahibi olduğu kölesine ne yaptığının bir önemi yok," dedi Crang'lardan biri . "Köle denilen kişinin sahibi o, siz değilsiniz."

"Bu nedenle, işlediğiniz suçlardan dolayı tutuklanıp kanun yeri olarak adlandırılan Hub mahkemesinde yargılanması gereken kişi siz olmalısınız," diye homurdandı diğer Crang. "İşte buna adalet denir."

"Adalet mi?" Trin haykırdı. "Mindbliss otu mu içiyordun?
Bu pullu piçin birini öldürmesini engellediğim için beni tutuklayamazsınız."

İlk Crang, "O, hak olarak bilinen şeylere sahip biri değil," dedi. "O köle olarak bilinen biri ve yanlış yapan da sizsiniz."

"Öyleyse bizimle gel," dedi ikincisi, ona doğru uzanarak.

"Bir dakika bekleyin!" Trin bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Et Pazarı'nda gözaltına alınanlar çoğu zaman kendilerini açık artırma bloğunun yanlış tarafında bulurlardı.
İnbot Mahkemesi sona ermişti. Bu satışlardan elde edilen tüm gelirler
Mahkemeye başkanlık eden rüşvetçi memurlar suçlu hükmünü vermekte gecikmediler. Trin'in en yüksek teklifi verene satılmaya hiç niyeti yoktu çünkü pullu orospu çocuğu köle tüccarı ona ateş ettiği için kızgındı.

Geriye doğru aceleyle bir adım attı ve neredeyse hala ışık gibi sönmüş olan dev Havoc'un cesedine takılıp düşüyordu. Bu ona bir fikir verdi. "Aşırı tepki göstermiş olabilirim," dedi ama kelimeleri zorlukla çıkarabildi. "Ama bunun tek nedeni satın almayı düşündüğüm kölenin zarar görmesini istememedi."

"*Satın* mı ?" Yaralı köle tüccarı oldukça canlandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Evet, *satın al," diye* vurguladı Trin. "Onun benim için mükemmel bir köle olduğuna karar verdim. Peki... ne kadar?"

Köle tacirinin gözleri kısıldı ve sarı yarıklardan başka bir şey olmadı.

"Elli bin kredi," diye açıkladı. "Ve bir sent bile eksik değil." "Elli *bin mi?"*

Trin kulaklarına inanamadı. "Ama bu

Çılgınca. En iyi, en mükemmel eğitilmiş kölenin bile değerinin on katı.
ve-"

"Ya paranı ödersin ya da bu iyi Crangsss seni mahkemeye götürür." Köle taciri ona sırıttı.

"I-" Trin ona gidip kendisiyle üremesini söylemek niyetiyle söze başladı. Ama Crang'ler ona doğru geliyordu, hantal, kayaya benzeyen ellerini uzatmışlardı, onu "mahkemenin" önüne sürüklemeye hazırdılar, orada hemen suçlu ilan edilecek, giysileri ve tüm malları elinden alınacak ve açık artırma bloğuna gönderilecekti. Elli bin kredi tüm birikimiydi ama yapabileceği pek bir şey yoktu, sıkışıp kalmıştı.

"Evet?" diye sordu köle taciri. "Ne ?"

"Onu diyordum." Trin iç çekti. "Onu ben alırım."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İkinci Bölüm

"Yine inliyor." *Alacrity'nin* yerleşik doktoru Sidna, küçük bir karyolaya yayılmış olan dev köleye kaşlarını çatarak baktı.

Onu satın almak için banka hesabını tüketen Trin, güvenlik Crang'lerinin onu gemiye taşıması için daha da fazla para ödemek zorunda kalmıştı. Adam baygındı -muhtemelen acı tasmasının cezalandırıcı sarsıntıları yüzünden beyni hasar görmüştü- ve Trin'in kendi başına kaldırmayı ya da sürüklemeyi deneyemeyeceği kadar büyük ve ağırdı.

Şu anda Alacrity'deki tek boş odaya, Trin'in kendi süit odalarıyla bağlantılı küçük bir bağlantı kabinine yerleştirilmişti. Bu alan aslında gemi Yonnie Six'te inşa edildiğinden beri bir beden kölesinin kalması için tasarlanmıştı. Trin'in kaptanlık yaptığı beş yıl boyunca boş kalmıştı. Şimdi ise tam kapasite doluydu - devasa Havoc tüm karyolayı kaplıyor ve taşırıyordu, kaslı cüssesi Trin'in yardım ve güvenlik için odasına yerleştirdiği med-bot'a ancak yer bırakıyordu.

"Hâlâ onu hücreye atmanız gerektiğini düşünüyorum," dedi Sidna. Kısa boylu, elli yaşlarında, demir grisi saçları ve buna uygun keskin gri gözleri olan ufak tefek bir kadındı. "Geçen döngüde naklettiğimiz Gox'u orada tutuyorduk."

Trin, "Gox, üç inç uzunluğunda dişleri ve bıçak gibi pençeleri olan tehlikeli bir hayvandı," diye itiraz etti. "Onu taşımak için tehlike ücreti aldık. Bu sadece bir köle."

"Kendini kandırma, Trin-o da tehlikeli bir hayvan." Sidna Havoc'a başıyla işaret etti. "Bütün erkekler öyledir ama bu özellikle tehlikeli görünüyor."

"Sadece ona bakarak bunu söyleyemezsin," dedi Trin huzursuzca. En azından öyle olmadığını umuyordu ama Sidna'nın söyledikleri Havoc erkeği hakkındaki ilk izlenimleriyle örtüşüyordu.

O izlerken, kölenin dudaklarından alçak bir inilti koptu ve uykusunda seğirdi, yüzü bir ıstırap maskesine dönüştü.

"Sence hâlâ ağrısı var mıdır?" Trin diğer kadına bakarak sordu.

"Bunu söylemek imkânsız." Sidna başını salladı. "Acı tasmasının ne kadar süredir devrede olduğunu söylemiştiniz?" diye sordu.

Trin omuz silkti. "Bilmiyorum. Beş dakika belki? Elimden geldiğince çabuk kapattım ama o köle taciri piç maksimum acı eşiğine ayarlamıştı."

Sidna içini çekti. "Kalıcı sinir hasarı olabilir - Yonnitlerin kullandığı o tasmaların şakası yok."

"Onun için ne yapabiliriz?" Trin sordu. "Bu durumun tam bir baş belası olduğunu biliyorum ama artık kendimi onun için sorumlu hissediyorum."

Sidna tekrar başını salladı.

"Bekleyip uyandığında ne olacağını görmekten başka yapacak bir şey yok. Yine de senin odana bu kadar yakın olmasından hoşlanmıyorum. *Çok büyük*."

Trin isteksizce, "Biraz idare edilmesi gerekebilir," diye itiraf etti. "Ama med-bot onu idare edebilir. Uyandığında beni uyarması için ayarladım."

"Ya uyandığında tedirgin ya da agresif olursa?" Sidna itiraz etti. "Bu büyüklükte bir hayvanın gemiye ne tür bir zarar verebileceğini bir düşünün! Gemideki herkesten bahsetmiyorum bile. O bu kadar yakındayken güvende değilsiniz. Lütfen Trin, onu hücreye götür."

"Büyük hayvanları nasıl idare edeceğimi bilirim," dedi Trin suratsızca. "Her gün ata binerek büyüdüm, hatırladın mı?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bir erkek mors değildir," dedi Sidna sert bir şekilde.

Trin gülümsedi. "Bir *at.* Dünya'dan gelen hayvanlar. Annem bana bir çift almıştı çünkü beni yaratan spermi aldığı gezegenle çok ilgileniyordum."

"Evet, resimlerini gördüm, çok büyükler," dedi Sidna. "Aldığınız Havoc da öyle ama bu onları aynı tür hayvan yapmaz."

"Dikkatli olacağım," diye söz verdi Trin ona. "Hayvan hayvandır - sadece nazikleştirilmeleri gerekir."

Sidna bıkkınlıkla içini çekti. "En azından kemerinde bir blaster bulundur."

Trin, "Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa bende bir afet var," dedi. "Gördün mü?" Küçük silahı çıkardı ve ne demek istediğini anlatmak için Sidna'ya uzattı. "Ama bunu onun üzerinde kullanmayacağım - sinir sistemi o lanet ağrı tasması yüzünden zaten harap olmuş durumda."

"Bu da şu soruyu akla getiriyor: Acaba size bir faydası dokunacak kadar iyileşebilecek mi?" Sidna ranzanın üzerinde seğiren iri bedene şüpheyle baktı.

"Buna benden daha iyi cevap verebilirsin," dedi Trin. "Eğer kalıcı bir hasar yoksa, sence yakında ayağa kalkıp dolaşmaya başlar mı?"

"Söylemesi zor. Havoc'un dayanıklı olduğu söylenir, ne de Kindred'ın bir dalı. Ve Kindred'lerin neredeyse öldürülemez olduğu söylenir. Tamamen iyileşebilir ama Yonnie Six'teki bir sonraki müzakerede yanınızda duracak kadar zamanı olur mu bilmiyorum."

Trin, "Bu biraz ertelendi," dedi. "Şu anda pazarlık yapacak bir şeyim yok ve kredimiz de az."

"Krediniz mi azaldı?" Sidna'nın gri kaşları havaya kalktı. "Charn'da yaptığınız son anlaşmadan sonra paramızın bol olduğunu söylemiştiniz. Tüm mürettebata ikramiye verecek kadar kazanmıştık. Ne oldu?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"O oldu." Trin içini çekti ve yüzüstü yatan köleye doğru başını salladı. "Ben... onun için planladığımdan biraz daha fazlasını ödemek zorunda kaldım."

"Ne kadar daha?" Sidna bilmek istedi.

"Söylememeyi tercih ederim," dedi Trin hızlıca. "Her neyse, önemli değil. Yonnie Six'e döndüğümüzde ticaret görüşmeleri için iyi bir *Jaxite* kristali sevkiyatı almaya yetecek kadar param kaldı." Sahip olduğu az miktardaki kredinin kişisel birikimi olduğundan bahsetmedi - sadece çok acil durumlar için sakladığı ve asla dokunmadığı küçük bir miktar. Bu anlaşma iyi gitmezse, seçenekleri tamamen tükenecekti.

"*Jaksit* nadir bulunur," diye belirtti Sidna. Dumanlı mavi kristaller, çökmekte olan Yonnie Six'te yüksek fiyatlı bir emtia olan Rüya Gazı'nın damıtılmasında kullanılıyordu. "Eğer çok az krediniz kaldıysa, bunları nasıl karşılayacaksınız?"

Trin, med-bot'un ayarlarının doğru olduğundan emin olmakla meşguldü.

"Güvenilir bir kaynaktan Şeytanın Gözü'nde satılık bir sürü olduğunu duydum ve satıcıyla çoktan iletişime geçtim. Eğer oraya herkesten önce varabilirsek, onları bana maliyetine satacak."

"Şeytanın Gözü mü?" Sidna bir elini ince kalçasına koydu. "Ne kadar , Trin? Orası pislik ve tehlike dolu bir lağım çukuru. Oraya girmeye korkacak sert korsanlar tanıyorum. Mürettebat bundan hiç hoşlanmayacak."

Trin inatla, "Bundan hoşlanmak zorunda değiller," dedi. "Oraya vardığımızda yalnız gideceğim."

"Ne? Ama yapamazsın-"

"Bu geminin kaptanı benim ve gerekli gördüğüm her şeyi yapabilirim." Trin sesini kasıtlı olarak sertleştirdi. "Ciddiyim Sidna.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

artık bu konuda bir şey yok."

Doktor başka bir şey söylemek ister gibiydi ama Trin çenesini kaldırdı ve kaşlarını çatarak bu konuda daha fazla konuşulmasına müsamaha göstermeyeceğini belli etti.

Sidna'ya rütbe takmaktan hoşlanmazdı - yaşlı kadın onun için bir teyze gibiydi ve normalde iyi tavsiyeler verirdi. Ama bu durumda Trin köşeye sıkışmıştı. Kredisi yok denecek kadar azdı, Alacrity'nin ödemesinin vadesi gelmişti ve sadece bir sefer daha yapacak kadar yakıtları vardı. *Hızlıca* sıvı almaları gerekiyordu. *Jaxite* sevkiyatı bunu yapmanın en iyi yolu gibi görünüyordu - en güvenli yol olmasa bile.

Sesini biraz daha yumuşatarak, "Ben halledebilirim Sidna," dedi. "Gerçekten."

Sidna ona baktı, dudakları kansız bir çizgiye kadar incelmişti.

"Peki, *Kaptan*. Seyir subayına Şeytanın Gözü'ne doğru bir rota belirlemesini söyleyeyim mi?"

"Yeni...kazanımımla ilgilenmeyi bitirir bitirmez ona kendim söyleyeceğim." Trin, küçük karyolasında hâlâ seğirmekte olan devasa Havoc'a bakarken yüzünü buruşturdu.

"İyi. Ama ben hala tehlikeli olduğunu söylüyorum."

"Onu idare edebilirim," diye tersledi Trin, sabrı tükenmişti. "Ve eğer bu kadar endişeliysen, mesafeni koruyabilirsin. Onunla kendim ilgileneceğim."

Sidna'nın dudakları daha da inceldi.

"Nasıl isterseniz, Kaptan." Topuklarının üzerinde dönerek, Trin'i devasa köleye bakması ve kendisini neyin içine soktuğunu merak etmesi için bıraktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Üçüncü Bölüm

"Sen, evlat, ayağa kalk. Bakalım kredim ne satın almış."

Thrace dengesiz bacakları üzerinde yükselir ama yeterince hızlı değildir. Büyük bir el yılan gibi uzanır ve yüzüne sert bir tokat atar. Kolları arkadan bağlı olduğu için dengesini kaybederek geriye doğru savrulur. Düşmesine fırsat kalmadan silahlı muhafızlar onu yakalar ve kulaklarında çınlayan yüksek sesli, trol kahkahaları eşliğinde ayağa kaldırır.

"Efendinin önünde dur, evlat!" diye homurdanıyor biri. "Ve yapabiliyorken tadını çıkar. Yakında onun önünde diz çökeceksin."

***Ben Havoc**'um, Thrace kendine hatırlatıyor. **Hiçbir erkekten korkmam. İçimde onur ve güç var.** Efendisinin ona öğrettiği sözler bunlardı - her gün aşılamaya çalıştığı dersler. Ama artık Thrace'e öğretmek için orada değil. O gitti...öldü.... Thrace'in şu anda karşısında duran ve kendisine Efendi diyen erkeğe satılmasını engellemeye çalışırken öldürüldü.*

***Baba,** diye düşünüyor Thrace, hatırlamamaya, her şeyi tekrar görmemeye çalışarak. Gemma'dan gelen erkek açık arttırmayı kazanıp Thrace'i kölesi olarak aldığında efendisinin nasıl bağırdığını ve mücadele ettiğini.*

"Hayır, onu alamazsınız! Oğlumu alamazsınız!" diye bağırmış, onu götürmeye çalışan güvenlik görevlilerine karşı tekmeler savurmuş ve mücadele etmişti. Ve sonra Trakya'yı satın alan adam elinde bir silahla öne çıktı. Silahı efendisinin geniş göğsünün ortasına doğrulttu ve... ve...

***Aklından bile geçirme!** Thrace kendine emrediyor ama elinde değil. Efendisinin göğsünde açılan kanlı, kocaman deliği görmeden edemiyor...*

Dizlerinin üzerine çökerken yüzündeki ifade... Efendi denen adamın köle tacirine bir çuval dolusu şıngırdayan altın kredi parası fırlatışındaki duygusuzluk.

"Senin için. Geveze kölelere katlanamam."

Köle tacirleri aldıkları tazminattan fazlasıyla memnun kalmışlardı. Thrace'in efendisi sürüklenerek götürülmüş, gevşek cesedinin arkasında kanlı bir iz bırakılmış ve hala şok ve dehşet içinde olan Thrace ters yöne götürülmüştü. Karanlık bir kargo ambarında geçen bir gün ve bir gecenin ardından şimdi öldüren ve sözleşmesini satın alan erkeğin karşısında duruyordu. Artık onun bedenine ve ruhuna sahip olan erkeğin.

Baba,** diye düşünüyor yine, boğazı düğümleniyor. **Bana ne olacak?

Ağlamayacaktır; bu zayıflıktır ve zayıflık Havoc'a göre değildir. Ama tanıdığı tek ebeveyn olan Efendisini hatırladığında gözlerinin yanmasına engel olamaz.

"Umut verici... çok umut verici," diyor Üstat, küçük, açgözlü gözlerle Thrace'i değerlendirirken. "Yine de henüz tam olarak büyümedin, değil mi oğlum?"

Thrace kendine bakıyor. Havoc erkekleri on sekizinci döngülerine kadar tam fiziksel olgunluğa erişemezler ve o ancak on altı döngü yaşında. İyi bir boyu var ama Efendisi kadar uzun değil - henüz değil - ve kolları ve bacakları ince ve gelişmemiş. Boyuna göre güçlüdür ama kendisini tutan zincirleri kıracak kadar güçlü değildir.

Güç ve cüssenin Sire'a bir faydası olmadı. rağmen öldürüldü... ya da belki de bu yüzden. Şüphesiz Efendi onun yetişkin bir Havoc'la baş edemeyeceğini düşünmüştü ama görünüşe bakılırsa ergen bir Havoc onu aşmıyordu. O da öyle düşünüyor.

"Aynı şekilde güzel bir çocuk," diyor Üstat başını sallayarak. "O gözler özellikle çok güzel. Ve o küçük sıkı kıç..." Muhafızları çevirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Trakya'da bir daire çizerek her açıdan hayranlıkla izlenebilmesini sağladı.

Bu kadar teşhir edilmek Thrace'in midesini bulandırıyor ve o küçük, açgözlü gözlerdeki aç bakıştan hoşlanmıyor. Sanki Efendi'nin akşam yemeği için istediği bir et parçasıymış gibi. Ama korkusunu göstermeyi reddediyor. Efendisi ona baktığında bakışlarını hiç düşürmeden, Efendisini öldüren erkeğin ölçüsünü alarak ters ters bakıyor.

Üstat orta boylu, seyrelmiş gri saçlı ve her parmağında yüzük olan bir erkek. Mor halla kumaşından zengin cübbesi göbeğini gizleyemese de onu Gemma'nın kraliyet seçkinlerinden biri ilan ediyor, gerçi Trakya bunu umursamıyor. O sadece efendisini öldüren erkeği öldürmek istiyor. Ama bunu yapmak önce özgür kalmalı.

"Çok güzel," diyor Efendi tekrar başını sallayarak. "Ve şu gür ağza bak. Bence önce bu tatlı dudakları eğitmeliyiz. Ne dersin evlat?"

*Thrace ona ters ters bakar. "Ağzıma koyduğun her şeyi ısırıp koparacağım**, Usta," diye homurdanıyor**.*

Ama tehdidi Efendi'yi sadece güldürür.

"Alıngan biri! Bunu sevdim. Seni kırmayı çok daha eğlenceli hale getirecek." Muhafızlara eliyle işaret ediyor. "Şimdi bizi yalnız bırakın. Yeni kölemle biraz yalnız kalmak istiyorum."

"Hayır!" Thrace yeni efendisinin arayan parmaklarından uzaklaşmaya çalışır ama kapana kısılmıştır, hareket edemez, kaçamaz. Keşke kolları serbest olsaydı... Keşke ellerini Efendinin boğazına dolayabilseydi...

*** * * * ***

"Sakin ol, koca adam!" Trin çırpınan kölenin üzerine eğildi. İnliyor ve hırlıyordu, ona aslan denen Dünya yırtıcıları hakkında izlediği videoları hatırlatan derin, boğuk sesler çıkarıyordu. Derin bas

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Geniş göğsünden gelen gümbürtü bir kükremenin başlangıcı gibiydi. Sinir bozucuydu ama aynı zamanda bir tür sıkıntıyı da açıkça işaret ediyordu.

Trin, atlarından biri acı çekiyorsa onu bırakmazdı ve Havoc'u da bırakmayacaktı. Onu satın almıştı ve ondan sorumluydu; bu kadar basitti.

"Sakin ol," diye mırıldandı tekrar, terleyen alnına ıslak bir havlu bastırmak için onun üzerine eğildi.

Birden Havoc'un gözleri açıldı ve daha önce çok etkileyici bulduğu o olağanüstü gümüş mavisi rengi gösterdi.

"Hey," dedi Trin kaşlarını çatarak. ""

O daha sözünü söyleyemeden, kaslı bir kol dışarı fırladı ve uzun parmaklar boğazına dolandı.

Trin aniden daralan nefes yolundan soluk soluğa kaldı ve adamın geniş göğsüne vurdu.

"Durun, bırakın!" diye boğuk bir ses çıkardı, konuşmak için nefesini zorlukla toplayabiliyordu.

"Bırak!"

Kölenin gözleri kısıldı ve daha sert sıktı. Ona bir şeyler söylüyor gibiydi, anlayamadığı bir kelime. *Efendi miydi?*

Trin ona tekrar gitmesine izin vermesini söylemeye çalıştı ama nefes alamıyordu. Parlak ışık zerreleri gözlerinin önünde dans etmeye başlamıştı ve bilincini kaybetmeye başladığını fark etti. Bir an önce bir şeyler yapmalıydı yoksa İblis'in Gözü'nde olanlar için endişelenmesine gerek kalmayacaktı; oraya varmadan çok önce ölmüş olacaktı.

Umutsuzca kemerini karıştırdı ama orada hiçbir şey yoktu. Korunduğunu kanıtlamak için bayıltıcıyı Sidna'ya verdiğini hayal meyal hatırlıyordu. Ama doktor silahını geri vermiş miydi? Trin öyle düşünmüyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kavga etmişler ve sonra Sidna muhtemelen bayıltıcıyı da yanına alarak gitmişti.

Lütfen Tanrıça, ölmek istemiyorum! diye düşündü, devasa Havoc'un parlayan gümüş mavisi bakışlarına bakarak. *Ölmek istemiyorum...*

* * * * *

Tek görebildiği Efendi'nin yüzüydü. Seyrelmiş gri saçlar, açgözlü gözler, Efendi istediğini almak için geldiğinde beklentiyle titreyen şişman gıdı...

Ama birden nefret edilen yüz eriyip gitti. İncelen gri saçların yerini uzun, siyah, ipeksi saçlar aldı. Dar dudaklar dolgunlaştı ve gürleşti - olgun meyvelerin rengi. Ve küçük, açgözlü gözler büyükkaranlık ve acı dolu oldu.

Dönüşüm gerçekleşirken Thrace şaşkınlık içinde bakakaldı. Bu kadın da kimdi ve neden onu boğuyordu?

Tanrım, onu boğuyordu! Bir dişiyi boğuyor, bir dişiyi *yaralıyordu*! Havoc'lar genetik kuzenleri Kindred'lar gibi dişilerle ömür boyu bağ kurmasalar da, söz konusu diğer cins olduğunda yine de katı bir onur kuralları vardı. Bu kuralların en önemlisi, bir Havoc'un asla ama *asla* bir dişiyi fiziksel olarak yaralamamasıydı.

Tanrım! Onu bıraktı, ince boğazına kenetlenmiş olan elini gevşemeye ve yanına düşmeye zorladı. Boğulurcasına geri çekildi, yeterince hava almaya çalışırken eli boğazına gitti.

Thrace ona yaptıklarından dolayı dehşete düşmüştü. Kimdi bu kız? Tanıdığı ya da başka bir hayatta bir kez karşılaştığı birine benziyordu. Daha önce hiç görmediği kremsi, açık kahverengi bir teni vardı. Güzeldi... sıradışıydı... ve belli belirsiz tanıdıktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dişi olduğunu düşündü. *Acı tasmasını takmadan hemen önce lanet köle taciriyle konuşan kadın. Beni satın alan mı? Beni satın mı aldı? Kendini benim yeni Sahibem mi sanıyor?*

Birdenbire bileğine acı veren bir ağrı saplandı ve tüm vücuduna yayıldı. Her kasının kilitlendiğini, acıyla kaskatı kesildiğini hissetti. Ve sonra... hiçbir şey.

* * * * *

"Çıktı." Sidna zor nefes alıyordu. "Sen iyi misin, Trin?" "Sanırım." Trin boğazına nazikçe masaj yaptı. "Çok kötü bir kavrama."

Sidna rahatlayarak iç çekti. "Tanrıya şükür *iki* elini de boynuna dolamadı yoksa çok geç kalmış olacaktım." Bayıltıcıyı Trin'e geri verdi. "Al bakalım. Neler olduğunu gördüğümde bunu sana geri getirmeye geliyordum. Sana söylemiştim demek hoşuma gitmiyor ama onun vahşi bir canavar olduğu çok açık."

"O değil." Trin boğazındaki yanmayı hissederek öksürdü. "Sen onu sersemletmeden önce gitmeme izin verdi."

"O ne?" Sidna kaşlarını çatarak ona baktı.

"Sanırım bir tür kabus görüyordu. Çırpınıyor ve inliyordu, ben de onu sakinleştirmeye çalışıyordum. Hâlâ yarı uykuluyken beni yakaladı ve bir şeyler söylemeye çalışıyordu. Sanırım..." Kaşlarını çattı. "*Sanırım* 'Usta'ydı."

"Harika." Sidna bir elini kalçasına koydu. "Yani son efendisiyle ilgili bir kâbus gördüğünü ve tepkisinin onu boğmaya çalışmak olduğunu mu söylüyorsun? Bu onun ne tür bir köle olduğu hakkında ne söylüyor, Trin? En başta neden satıldığını düşünüyorsun?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bilmiyorum," dedi Trin inatla. "Ama yine de beni incitmek sanmıyorum."

"İstese de istemese de neredeyse seni öldürüyordu. Orada ciddi morlukların ." Sidna onun boynunu eleştirel bir gözle inceledi. "*Lütfen* şimdi onu hücreye götürür müsünüz?"

"Nasıl?" Trin sordu. "Soğuktan bayıldı ve senin de belirttiğin gibi çok büyük. Tüm mürettebat birlikte onun kütlesini buradan hücreye taşıyacak kadar güçlü değil."

"En azından onu zapt etmelisin," dedi Sidna. "Ciddiyim, Trin- serbest kalmasına izin vermek güvenli değil. Bu şekilde tüm mürettebat tehlikede."

"Sanırım haklısın," dedi Trin isteksizce. "Gox'ta kullandığımız kelepçeler hâlâ duruyor mu?"

"Var. Onları yukarı getirmemi ister misin?"

"Sanırım yapsan iyi olur." Nedense Trin hâlâ koca Havoc'u zincire vurmak konusunda isteksiz hissediyordu. Dürüst olmak gerekirse kendisine saldırmasının kasıtlı olduğunu düşünmüyordu. Ama Sidna'nın başka türlü kendini güvende hissetmeyeceğini ve muhtemelen mürettebatın geri kalanı için de bunun geçerli olduğunu söyleyebilirdi.

"Şimdilik onu karyolaya zincirleyeceğiz," dedi sağlık görevlisi. "Ama eğer kavgacı bir ruh haliyle uyanırsa, yine de onu hücreye götürmemiz gerektiğini düşünüyorum. Gerekirse üzerine bir blaster tutup onu kendi gücüyle oraya gitmeye zorlayabiliriz."

"." Trin iç çekti. "Git kelepçeleri getir."

Sidna gittikten sonra, hâlâ baygın olan kocaman Havoc'a baktı. Onu boğmaya çalışırken kimi görüyordu acaba? Ve ona ne olmuştu da böylesine ölümcül bir tepki vermişti?

Öğrenmek istediğinden emin değildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dördüncü Bölüm

Thrace ikinci kez uyandı, kafası nihayet dalgalı bir denizin yüzeyine çıkmış bir erkek gibi soluk soluğaydı. Onun durumunda, bir kâbus denizi. Yıllardır özenle bastırdığı anılar zihnine doluşuyor, onu boğmaya çalışan soğuk, yapışkan bir lağım gibi akıyordu.

Tanrım, neredeyim ben? İçinde bulunduğu küçük odaya baktı. Loş ışıklı ve çıplak metal duvarlıydı. Bir çeşit hücre mi? Doğrulmaya çalıştı ama vücudu itaat etmedi. Sonra metalik bir çınlama duydu ve bileklerinin etrafındaki kelepçeleri hissetti. Bir panik dalgası onu vurdu ve göğsünde alçak bir hırıltı oluşmaya başladı.

Efendi! Beni yine zincirledi! Bu da demek oluyor içeri girip-

"Demek sonunda uyandın. Yine."

Tanıdık olmayan ses, serbestçe hareket edebilen tek parçası olan başını sallamasına neden oldu. Tanıdık bir yüz belirdi; kremsi, açık kahverengi teni ve uzun siyah saçları olan bir kadın. İri, koyu renk gözleri ve narin yüz hatlarıyla çok güzeldi. Dolgun dudakları olgun çilek rengindeydi.

İnce boynunun etrafında halka şeklinde parmak şeklinde çürükler vardı

Thrace onu boğazladığını belli belirsiz hatırladı ve bir utanç dalgası hissetti. *Bunu ona ben yapmıştım. Ben yaptım.* Ama neden?

Kötü rüyalar görüyor gibiydi, yıllar önce gömdüğü anılar geri geliyordu. *Efendi,* diye düşündü huzursuzca. *Onun Efendi olduğunu sanıyordum...*

Ama neden şimdi o piçi düşünüyordu? Geçmişin kötü anılarını gün yüzüne çıkaran neydi?

Kadının yüzüne bakarken, her şey aklına gelmeye başladı. *İmparatoriçe* tamir edilirken Solar'a birlikte içki içmeye gittikleri Padge'deki köhne liman barı. Köle tacirleri tarafından yakalanmak... Et Pazarı'nda açık artırmada satılmak.... Görünüşe göre, buradaki dişiye satılmış. Köle taciri piç kurusu ona o lanet acı tasmasını takmadan önce ona göz koymuş olan kadına.

Konuşmak için ağzını açtı -kendisini çözmesini talep etmek için- ama alçak bir hırıltıdan başka bir şey çıkmadı. Daha fazla anı geri geldi.

O lanet köle, ses tellerime enjekte ettiği felç ilacı.
Ama şimdiye kadar etkisinin geçmesi gerekmez miydi?

"Konuşmaya çalışma," dedi kız. Kızın ince kahverengi eli yüzüne doğru geldi ve Thrace kızın bir tür silah tuttuğundan emin olarak kendini geri çekmeye çalıştı. Belki de onu incitme şeklinin intikamını alıyordu.

"Kıpırdama," diye onu uyardı. "Deli gibi terliyorsun, seni serinletmeye çalışıyorum. En son denediğimde pek de iyi sonuçlanmamıştı." Parmak uçlarını morarmış boğazına dokundurdu ve ona tekrar uzanmadan önce yüzünü buruşturdu.

Thrace kadının elinin yüzüne doğru inişini izledi. Onu durdurmak için kendi elini kaldırmaya çalıştı ama kelepçeler onu sıkıca tutuyordu. Bağlı ve çaresizdi; yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Kalbi çarpmaya başladığında nefes alışının kısaldığını ve keskinleştiğini hissetti. Bu çaresizlik hissinden daha kötü bir şey olamazdı - bir başkası size karşı harekete geçerken elinizin kolunuzun bağlı olması ve hareket edememe hissi.

Ha-"seni etkiledi." Bunu söylemenin güzel bir yolu, diye homurdandı kafasının içindeki alaycı ses. *Gerçekten şiirsel bir düşünce-*

El yüzüne ulaştı ve yumuşak, serin ve hafif nemli bir şey alnını okşadı. Thrace tekrar sarsıldı - bu sefer şaşkınlıkla.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Gördün mü seni koca aptal? Bu sadece ıslak bir bez. Sadece kendini daha iyi hissetmen için." Kız onunla yumuşak, ikna edici bir sesle konuştu, sanki yaralı bir hayvanla ya da hasta bir çocukla konuşuyormuş gibiydi. "Canını yakmayacağım, koca adam," diye devam etti, bezle onun sıcak yanaklarını da okşayarak. "Sadece iyileşmene yardımcı olmaya çalışıyorum."

Thrace kararsızca ona . Neredeyse onun hayatını söndürüyordu.
-Neden ona bu kadar nazikçe dokunuyordu? Ve neden onunla sanki onu zar zor anlayabiliyormuş gibi konuşuyordu? Ağzını tekrar açtı.

"Un...tie," diye mırıldanmayı başardı

sonunda. "Bunu yapamam, üzgünüm," dedi

kadın.

"Un...*tie!"* Thrace boğazını acıtmasına rağmen daha güçlü bir şekilde talep

etti. "Yapamam ve bu senin kendi hatan." Kız kaşlarını çatarak ona baktı.

"Buna izin veremem.

Bunu yaptıktan sonra gidemezsin." Eliyle morarmış boğazına dokundu.
tekrar parmak uçlarına dokundu. "Bunu bilerek yaptığını düşündüğümden değil," diye devam etti hızlıca, o bir cevap oluşturamadan. "Ama bu şekilde düşünen neredeyse tek kişi benim. Mürettebatın geri kalanı senin bir tür çılgın psikopat canavar olduğunu düşünüyor ve dürüst olmak gerekirse, sen beni boğmaya çalışmadan *önce* bile senin hakkında bu kadar yüksek bir fikirleri yoktu. Erkek olduğun için yani." İçini çekti ve başını salladı. "Eğer gemide dolaşmana izin verseydim elimde bir isyan olurdu."

Thrace ona değerlendirici gözlerle baktı. Demek bir geminin kaptanıydı - ki muhtemelen adamın tutulduğu yer de orasıydı. Asıl soru şuydu: Nasıl kurtulacak ve buradan nasıl çıkacaktı? Deneysel olarak kelepçeleri tekrar denedi ama inanılmaz derecede güçlüydüler; belki de bir çeşit alaşımdı. Thrace onları kırabileceğinden şüpheliydi.

"Bunlar plasti-dura-çelik," dedi sohbet eder gibi. "Geçen döngüde bir Gox taşırken bunları kullandık. Onları gördün mü? Bunlar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kocaman, kıllı canavarlar. Senin boyunda ama normal bir erkeğin iki yüz katı güce sahipler. Yani edebilirsin. Benim ya da mürettebatım için bir risk oluşturmadığından emin olana kadar karyolana kelepçeleneceksin."

Thrace ağzını açtı ama sesi şu anda hiç çalışmak istemiyordu. Kahretsin, felç ilacının etkisi ne zaman geçecekti? Yoksa ses çıkarma sorunu, köle tüccarı ona acı tasmasını taktığında yaşadığı acımasız acı nöbetinden mi kaynaklanıyordu? Her iki durumda da, konuşmaya çalıştığında, ağzından çıkan tek şey bir vıraklamaydı.

"Bak, saatlerdir dışarıdasın," dedi kız. "Susadın mı?"

Thrace "evet" demeye çalıştı ama bu sefer de sadece kuru bir vıraklama çıktı.

"Konuşmaya çalışma, sesinin de diğerlerin gibi iyileşmeye ihtiyacı var." kız öğüt verdi. "İçki istiyorsan başını salla yeter."

Sertçe başını salladı.

"Güzel. Al bakalım." Elinde uzun, gümüş rengi, metal bir kap vardı ve içine esnek bir pipet yerleştirilmişti. Kamışı adamın dudaklarına götürdü ama Thrace daha fazla anı aklına gelince başını çevirdi.

İç bakalım, iyi bir köle, diye mırıldandı Efendi'nin doktoru. *Seni rahatlatmak için... Seni hazırlayacak, işleri biraz daha kolaylaştıracak...*

Kız kaşlarını çattı, onun içkiyi sessizce reddetmesini anlamadığı belliydi.

"Susadığını söylediğini sanıyordum? Merak etme, sadece besin suyu. Gördün mü?" Yemyeşil, böğürtlen rengi dudaklarını berrak pipetin etrafına sardı ve emdi, Trakya'nın içtiğini ve yuttuğunu görmesine izin verdi. Bitirdiğinde tekrar "Gördün mü?" dedi.

Uzun bir süre ona baktı. İlaçlı ya da zehirli olsaydı elbette kendisi de içmezdi. Sadece onun

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kafam hâlâ bulanıktı ve geçmişle şimdiki zaman birbirine karışıp duruyordu.

Kız ona baktı ve kadehi sabırla tutarak karar vermesini bekledi. Sonunda Thrace ona güvenmekten başka çaresi olmadığına karar verdi. Yavaşça başını eğdi.

"Güzel," dedi hızlıca. " azından *denemeye* istekli olmana sevindim."

Pipeti nazikçe adamın dudaklarının arasına yerleştirdi ve Thrace deneysel bir yudum alırken bardağı onun için tuttu.

Soğuk, hafif tatlı sıvı diline değdiği anda susuzluğu patladı. Hızla içti, hevesinden neredeyse yutkunacaktı.

Kız, "Yavaş ol koca adam," diye uyardı. "Kendini hasta etmek istemezsin. Yavaş ol, bunun geldiği yerde daha fazlası var."

Thrace fincanın içindekini bitirdi ve başını yastığa koyarak arkasına yaslandı.

"Güzel. Bu çok iyi." Kız memnun görünüyordu.

Gerçi aslında bir kız değildi, diye düşündü Thrace onu incelerken. Yaşının yirmili yaşların ortalarından sonlarına doğru olduğunu tahmin ediyordu - kendisinden daha gençti ama ne yaptığını bilecek kadar da yaşlıydı. Etkileyici, sakin bir özgüveni vardı.

O da onu inceliyordu.

"Sanırım sana bir isim bulsam iyi olacak." Sesi düşünceli geliyordu. "Sana sürekli koca adam ve koca adam diyemem."

Ona ters ters baktı.

"Adın... var mı?" diye mırıldandı, sonunda birkaç kelime çıkarabildi. *"Thrace."*

"Trakya, ha? Tamam." Başını salladı. "Ben *Alacrity*'den Trin-Kaptan Lonnara Trin. Halkınızın isimleri olup olmadığından emin değildim - bazı türlerin isimleri yoktur, bilirsiniz." Omuz silkti. "Her neyse, beni mazur görün. Ben

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Zetta Prime'dan geldiğim için erkekler hakkında pek bir şey bilmiyorum. Ayrıca, daha önce hiç köle sahibi olmadım, bu yüzden burada oldukça dik bir öğrenme eğrisi olacak."

Thrace ona ters ters baktı, kolları kelepçelerin içinde pazıları şişene ve zincirler tehditkâr bir şekilde şıngırdayana kadar gerildi.

"Hayır..." Boğazı düğümlendi, sesi yine kesildi. "Köle... değil!" Sert kelimeler boğazını parçalıyordu ama onun kendisine sahip olduğunu düşünmesine izin verirse lanetlenecekti. *"Köle... değil!"*

Kaşlarını çattı. "Yani sen Cinsel Evlerde yetişmedin ve hayatın boyunca hizmet etmek için eğitilmedin mi?"

Başını şiddetle salladı.

"Pekâlâ." Başını salladı. "Buna inanıyorum. Ama senin bir köle olmadığına inanmıyorum. Yoksa beni boğmaya çalışırken neden bana 'Efendi' dedin?"

Thrace gözlerini kaçırarak sakinleşti. Konuşabilseydi bile, Yedi Cehennem'in hiçbir yerinde ona geçmişini anlatmasına imkân yoktu.

"Uh-huh." Trin düşünceli düşünceli ona bakıyordu. "Sinirime dokundu, değil mi? *Son* efendine ne olduğunu bana anlatmak istemezsin herhalde, değil mi?"

Başını çevirip ona baktı ve gözlerindeki nefret ve öfkenin ortaya çıkmasına izin verdi.

Trin onun nefret dolu bakışlarından irkilerek uzaklaştı.

"Pekâlâ, bu konuda konuşmak istemiyorsun. İyi o zaman. Bunu daha sonra tartışabiliriz. Ama bil diye söylüyorum, neyle karşı karşıya olduğumu öğrenene kadar zincirlerini çözmeyeceğim."

Thrace ters ters bakmaya devam etti. Asla, onca devir önce olanları asla yüksek sesle konuşmayacaktı. Anıları yüksek sesle konuşmak onlara yeni bir hayat, yeni bir güç vermekti. Ve bu ince, kremsi yüzlü kız

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kahverengi teni ve iri, kara gözleri zaten başlangıçta onun üzerinde çok fazla güce sahipti.

Zincirlerini yine tehditkâr bir şekilde şıngırdattı. Onu uzun süre kontrol edemeyecekti. Thrace bundan emin olacaktı.

* * * * *

Trin onun güçlü yüz hatlarındaki duygu oynamalarını izledi. Belli ki onu sorgulamaya cüret ettiği için kızgındı. İstediği kadar kızgın olsun, Trin bazı cevaplar alana kadar onu rahat bırakmayacaktı.

Karyolanın üzerinde kıpırdandı, iri vücudu bağlarına karşı zorlanıyordu. Pazıları şişmiş, gövdesi ve kalçaları hareket ettikçe karın kaslarının etkileyici bir şekilde dalgalanmasına neden olmuştu.

Trin daha önce hiç bu kadar kaslı bir varlık görmemişti - her kas grubu bu kadar iyi tanımlanmıştı. Bu... ilginçti. Neredeyse ona dokunmak, kendisininkinden birkaç ton daha açık olan pürüzsüz, bronz tenini okşamak istiyordu ama bir şey onu engelledi.

Ona atlarından biriymiş gibi davranıyordu; sabır ve anlayışa ihtiyacı olan büyük, aptal bir hayvan gibi. Ama o olağanüstü gümüşi mavi gözlerde alev alev yanan şiddetli bir zekâ vardı. Bu, halkının uzun süredir sahip olduğu, erkeklerin sınırlı anlayış ve beyin gücüne sahip hayvanlardan biraz daha iyi olduğuna dair inancını sorgulamasına neden oldu.

Belki de onu bir süreliğine yalnız bırakmak daha iyi olacaktı. Tam kalkıp gitmek üzereydi ki, bütün bu yer değiştirmelerin nedenini anladı. Sadece özgür kalmaya çalışmıyordu - saatlerdir dışarıdaydı ve birkaç dakika önce kocaman bir bardak sıvı içmişti. Rahatlamaya ihtiyacı vardı.

"Gitmen gerekiyor, değil mi?" diye sordu doğrudan ona bakarak. Lafı dolandırmanın bir anlamı yoktu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ona güvensizce baktı ve sonra kısa ve sert bir şekilde başını salladı.

Harika! Sadece harika. Şüphesi doğrulanmıştı, iç geçirdi. Sadece öfkeli ve düşmanca davranan bir köle satın almakla kalmamış, Sidna'yla araları bozulduğu için artık onun tek bakıcısı olmuştu. Ve kendi kendine yardım etmesine izin vermeye cesaret edemediği için ona yardım etmek zorunda kalacaktı.

Neyse ki med-bot bu tür şeyler için ayarlanmıştı. Atıkların atılması için anatominin çeşitli yerlerine bağlanan uzun, ince bir tüpü vardı. Tek yapması gereken idrar yapmak olduğu sürece, çok da kötü olmamalıydı.

"Tamam," dedi ve adamın çok dar olan siyah deri pantolonunun tokasına uzandı. "Erkek anatomisi hakkında pek bir şey bilmiyorum ama-"

Derin göğsünün dibinde alçak bir hırıltı başladı ve saf öfke dolu bir kükremeye dönüştü.

Derin, bas ses onu sarstı ve şaşırttı. Bu ses ona daha önce incelediği Dünya'daki aslanların çıkardığı sesi hatırlattı. Belki de o da yarı hayvandı!

Trin geriye sıçradı ve başını kaldırıp adamın yüzünde ona bir darbe gibi çarpan yoğun bir nefretle baktığını gördü.

Tanrıça, onun nesi var? Hiç böyle bir öfke görmemişti ve hepsi ona yardım etmeye çalıştığı içindi. Hepsi onun pantolonunu açacağı içindi ve...*Oh.*

Birdenbire anladı. Ona kendisini köle olarak satın aldığını ve Zetta Prime'dan geldiğini söylemişti. Muhtemelen kendi halkının da Yonnie Six'teki metresler gibi beden köleleri düşünüyordu. Geniş göğsünün kabarmasına ve iri vücudunun seğirmesine bir kez daha bakması tahminini doğruladı. Gergin ve şaha kalkmaya hazır olduğu zamanlardaki aygırı Swift'e benziyordu. Böyle olduğunda en ufak bir şeyde utanır ve saldırırdı ve büyük Havoc, Thrace de aynı şekilde görünüyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Trin yabancı bir erkekle nasıl başa çıkacağını bilmiyordu ama gergin bir ata nasıl nazik davranacağını biliyordu.

"Bak," dedi alçak ve düzgün bir sesle. "Seni incitmeyeceğim ya da taciz etmeyeceğim. Ne düşündüğünü biliyorum ama seni herhangi bir cinsel hizmet için satın almadım, yemin ederim."

Artık mücadele etmeyi bırakmıştı ve sadece ona bakıyordu. Kaslı göğsü hâlâ kabarıyordu ama en azından gözleri, kız pantolonuna uzandığında gümüş mavisi derinliklerini dolduran yoğun nefretin bir kısmını kaybetmişti.

"Ben o tür bir kadın değilim." Trin onun koluna dokunarak risk aldı; nazik ve cinsel olmayan bir dokunuş. Adam hâlâ hareket edemiyordu ama Trin onun koparılmış bir tel gibi gerildiğini hissedebiliyordu. Hissettiği sadece nefret ve öfke değildi, korkuydu. O kadar derin bir korkuydu ki ruhunun derinliklerine işliyordu.

Her ne kadar tarafsız ve sakin kalmaya çalışsa da, adamın dehşeti kalbine dokundu. Korkmasına şaşmamalıydı; eğer yabancı bir yerde, yatağa zincirlenmiş bir halde ve biri pantolonunun ön kısmına uzanırken uyansaydı o da korkardı.

"Sorun değil," diye onu tekrar rahatlattı. "Erkeklerle hiç ilgilenmiyorum ama *birinin* seni med-bota bağlaması gerekiyor ki rahatlayabilesin. Gördün mü?" Ucunda yumuşak bir plastik bağlantı olan uzun, yılan gibi kıvrılan gümüş tüpü havaya kaldırdı. "Bunu senin ekipmanına bağlamam gerekiyor, sonra gidebilirsin."

Adamın gözleri uzunca bir süre ona dikildi ve Trin onun nedenlerini değerlendirdiğini hissedebileceğini düşündü. Kendisine bir kez daha ona güvenip güvenmediğini soruyordu -tıpkı ona içki teklif ettiğinde yaptığı gibi. O zaman kendisi de bir içki içip her şeyin yolunda olduğunu kanıtlayabilmişti. Ne yazık ki bu alıştırmada hiçbir şey kanıtlayamıyordu. Bu yüzden sessizce bekledi, adamın gümüş mavisi bakışlarıyla buluştu ve onun kendisini ölçüp biçmesine izin verdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonunda başını salladı.

"Pekâlâ, güzel," dedi Trin hızlıca ve tekrar pantolonuna uzandı. "Bakalım bu işi mümkün olduğunca çabuk halledebilecek miyiz?"

* * * * *

Thrace dişlerini gıcırdatarak onun ince, kahverengi ellerinin köle tacirlerinin zorla giydirdiği çok dar siyah deri pantolonun önündeki magno tırnakları açmasını izledi. Tanrım, bu çok aşağılayıcıydı! Sadece kendini rahatlatmak için onun yardımına ihtiyaç duyması değil, en başta onun dokunuşuna verdiği tepki de.

Onun halkı, Havoc, dişilerle bağ kurmaz ya da onlarla uzun süreli ilişkiler yaşamazdı. Aslında, Havoc kuralları şöyleydi*: Biz bağ kurmayız.* Ancak bu, zaman zaman kadınların ilgisinden hoşlanmadığı anlamına gelmiyordu. Genellikle *İmparatoriçe* onarım veya yakıt ikmali için limana yanaştığında istekli bir prosti arar ve kaşıntısını bu şekilde giderirdi.

Koruma kullanmaya her zaman dikkat ederdi ve her zaman peşin ödeme yapardı

-İyi bir müşteriydi ve bekâr seksten hoşlanıyordu, hem de çok hoşlanıyordu. Yine de daha önce hiç görmediği kremsi kahverengi teni olan bu muhteşem kız ona uzandığı anda çılgına döndü.

Bu yine geçmişiydi, içeri sızmaya çalışıyordu-Thrace bunu biliyordu ama kabul etmek istemiyordu. Bunun yerine sinirlerini yatıştırmaya çalıştı ama bu kolay değildi. Bir başkası şaftıyla ilgilenirken burada çaresizce yatıyor olma hissi dehşet vericiydi. Böyle olmaması gerekiyordu -kontrollü olmayı seviyordu, hem gerçek hem de mecazi anlamda durumun tepesinde olmayı seviyordu.

Rahatla, dedi kendi kendine kabaca, kadın sonunda pantolonunun düğmelerini açıp çok dar olan deriyi . *Bunun cinsel bir şey olmadığını kendisi söyledi. Erkeklere ilgi duymuyor. O yüzden rahatla ve buna katlanmaya çalış.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kız ona doğru uzandığında gözlerini kapattı ama ışığı keserek karanlık anıların tekrar üstesinden gelmesine izin verdi.

Şu şafta bir bakalım, dedi Usta, ona doğru uzanarak. *Güzel, çok güzel...*

Thrace gözlerini tekrar açtı. Tanrım, onun nesi vardı? Yıllardır o kötü, eski anıları düşünmemişti. O şerefsizin kendisine yaptıklarını unuttuğundan ve geride bıraktığından emindi. Ama bu durum, bilinçli zihninin kapısının altından sızan kirli bir su seli gibi her şeyi geri getiriyordu. Sanki unutmak için çok uğraştığı her şey orada öylece bekliyor, beynine geri dönüp yerleşmek için doğru tetikleyiciyi bekliyordu.

Çaresizce önündeki kıza, onun kendisine uzanan güzel ellerine odaklandı. Elleri uzun ve inceydi, alışılmadık kremsi kahverengi bir ten rengine sahipti - eski efendisinin kıllı, ciğer lekeli ellerinden tamamen farklıydı. Parmakları uzun, sivri ve narindi ve dokunuşu nazikti, kaba değildi.

Efendi değil, diye tekrar söyledi kendine. *O sadece bir kız, tanımadığın bir kadın. O Efendi değil.*

Dokunuşu güven verici bir şekilde kişisel değildi. Kadın ona dokunurken uzun süre oyalanmayınca Thrace rahatladı. Kadın sadece şaftını pantolonundan çıkardı ve esnek metal borunun yumuşak ucuna yerleştirdi.

Kadının güzelliğine ve küçük ellerinin yumuşak dokunuşuna rağmen tamamen gevşekti. Başka koşullarda, eğer ziyaret ettiği kadın istekli bir fahişe olsaydı, adam kaya gibi sertleşirdi. Ama tam bir çaresizlik, başına gelenleri kontrol edememe hissi, hissedebileceği her türlü arzuyu yok etmişti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ve sertleşmeye meyilli *olsa* bile, bu kız bir fahişeye hiç benzemiyordu. Profesyonel seks işçilerinin sahip olmadığı doğuştan gelen bir sınıf ve asalete sahipti. Efendisi ona "hanımefendi" derdi. Hızlı bir sevişme ve kaçış için uygun bir kadın değildi - cinsel kaşıntısını kaşımak için tercih ettiği yol.

Operasyon bittiğinde ve adam rahatladığında, kadın onu metal borudan çıkardı ve şaftını düzgünce pantolonunun içine soktu. Karnına doğru uyuyan bir yılan gibi kıvrılmış, uysalca pozisyonuna geri döndü.

"İşte." Karyolanın yanından kalkarak adamın pantolonunu yeniden bağladı. "Şimdi gidip bazı şeyleri kontrol etmem gerekiyor - bu gemi kendi kendine çalışmıyor ve navigatörün yeni bir rota çizmesini sağlamam gerekiyor. Şimdilik iyi olacak mısın?"

Yavaşça başını salladı.

"Güzel. Daha sonra seni kontrol etmek ve yiyecek bir şeyler getirmek için geri geleceğim. Dinlenmeye çalış."

Sonra arkasında hafif, kalıcı bir tatlılık kokusu bırakarak gitti.

* * * * *

Trin yeni kölesiyle karşılaştıktan sonra saatlerce dikkati dağıldı. Onu rahatsız ediyordu... sadece son efendisiyle arasında ciddi bir şey olduğundan şüphelendiği için değil. Tüm banka hesabını harcadığı devasa Havoc'ta onu *çeken* bir şeyler vardı. Ama ne vardı? Bir kere daha önce tanıdığı herkesten çok farklı olduğu gerçeği vardı; dalgalanan karın kaslarını ve kaslı pazularını hatırlamadan edemiyordu. Erkeklerle hiç bu kadar yakın olmamıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

erkek fiziği için bir takdir geliştirmek. Ama *o* bile büyük Havoc'un etkileyici olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Ama onu ilgilendiren sadece görünüşü değil, davranışlarıydı. Ona içki vermeye çalıştığında ilk başta ona güvenmemesi, dokunuşundan ürkmesi ve pantolonunu ilk kez açmaya çalıştığında derin, bas kükremesi.

Neden dokunulmaktan korkuyordu? Neden korkuyordu? Onu bu hale getiren şey neydi?

Belki de köle tacirlerinin ya da eski efendisinin ona yaptığı bir şey, diye düşündü, navigatörün İblis'in Gözü için belirlediği yeni rotayı kontrol edip tekrar kontrol ederken. *Belki de sadece yabancı bir yerde uyanıp kendini zincirlenmiş olarak bulmuştur. Bu herhangi biri için rahatsız edici olabilirdi, benim başıma gelmesini kesinlikle istemezdim!*

Sonunda onu bırakabileceğini umuyordu ama ondan bazı cevaplar almadan bu gerçekleşmeyecekti. Her neyse, şu anki haliyle onu idare etmenin daha kolay olduğu inkâr edilemezdi. Sırt üstü yatarken bile Havoc çok büyüktü - her bir parçası onun her bir parçasının iki katından daha büyüktü ve kendi gezegeninde bir dişi için uzun boylu ve orantılı sayılırdı. Ayrıca, onun korkunç gücünü ilk elden kendisi de hissetmişti. Morarmış boğazına dokundu ve yüzünü buruşturdu. Kelime oyunu yapmak istememişti.

Ona ürkmüş bir at gibi davranmaya devam et, dedi kendi kendine. Ne de olsa atları ondan kat kat ağır ve üstündü ama yine de onları gayet iyi idare ediyordu. Elbette, ikisi de onu boğazlamaya çalışmamıştı.

Trin şimdi onları düşünerek iç geçirdi. Aygırı Swift, annesinin evinin yanındaki tarlalarda mor otlar ve pembe *gana* çiçekleriyle dolu çayırlarda dörtnala koşuyordu... ve kısrağı İpek, parlak anaçlarını savurup

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Trin'in tepelerin üzerinden kendisine doğru geldiğini gördüğü an gök gürledi.

İkisi de artık yaşlanmıştı ve bir sebepten ötürü asla üremeyi başaramamışlardı. Trin annesiyle her konuştuğunda, ikisinden birinin ya da her ikisinin de ölmüş olabileceğinden korkuyordu ama annesiyle konuşmaya devam ettiler ve Trin eve giderek seyrekleşen ziyaretlerinden birinde onu selamlamaktan her zaman mutluluk duydular.

Ama yanlışlıkla satın aldığı Havoc'u gerçekten de evde bıraktığı büyük atlarla bir tutabilir miydi? Sesi fazla konuşmasına izin vermese de, en azından birkaç kelimeyi idare edebiliyordu. Çarpıcı gözlerinde yanan bir farkındalık vardı; sırf erkek olduğu için inkâr edemeyeceği bir zekâ. Zekâ ve başka bir şey... adını koyamadığı ama göz ardı da edemediği üstü örtülü bir tehdit ya da zar zor gizlenmiş bir öfke.

Trin onu yakından takip etmesi gerektiğine karar verdi. İtiraf etmekten nefret etse de Sidna bir konuda haklıydı: Havoc bir tür saldırıya geçerse çok fazla hasara ve yaralanmaya neden olabilecek kadar büyük ve güçlüydü.

Siyah uçuş tulumunun cebindeki şok tabancasını okşadı. Hak etmediği sürece ona ikinci bir şans vermeyecekti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Beşinci Bölüm

Thrace dar karyolaya zincirlenmiş halde geçirdiği zamanın izini kaybetmişti. Yarı çürümüş cesetler gibi gün yüzüne çıkarılan anıları mahzenlerine geri döndürmeye çalışarak uzun saatler geçirdi. Bu hiç de kolay değildi. Kısıtlanmış olmak ve kendisi için hiçbir şey yapamamak geçmişi güçlü bir şekilde geri getirdi - inkâr edilemeyecek ya da görmezden gelinemeyecek kadar güçlü bir şekilde.

Buna karşı koymak için Thrace içgüdüsel olarak olumlu bir şeye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Yaşadıklarını aklından çıkaracak, onu geçmişin acılarından uzaklaştıracak bir şeye.

Yeni metresini seçti, Trin.

Gerçekten metresi olduğundan değil - onu satın almış ve parasını ödemiş olsa bile ona böyle *demeyeceği* kesindi. Ona "kaptan" unvanını vermişti. Mahkûm olduğu geminin sahibiydi ve mürettebatı düzen içinde tutuyordu ve bunu zahmetsizce yapıyor gibi görünüyordu - yine de kişisel deneyimlerinden bunun göründüğünden çok daha zor olduğunu biliyordu.

Uzun, metal koridorlarda sesleri yankılandığı için zaman zaman onun çeşitli mürettebat üyeleriyle konuştuğunu duyabiliyordu ve isteksizce de olsa onun kendini ve sorumluluklarını iyi idare ettiğini kabul etmek zorunda kaldı.

Onun öfkesi karşısında sakin bir şekilde kendini tutması da dikkat çekiciydi. Thrace onun ruh hallerinden birine girdiğinde sinen yetişkin erkekler tanımıştı. Trin sadece nazikçe konuştu ve o büyük, kara gözleriyle ona baktı, bakışlarını korkusuzca ya da kendi öfkesi olmadan karşıladı.

Sonuç olarak, etkileyici.

Muhteşem olmasından bahsetmiyorum bile - çoğunlukla geceleri fark ettiği bir gerçek.

Çoğunlukla hatırı sayılır kıvrımlarını örten siyah uçuş tulumunu giymesine rağmen, uyumadan önce her zaman onu kontrol etmeye gelirdi. O zamanlarda genellikle yatmak için giyinirdi ve uyku kıyafetleri tulumdan çok daha açık olurdu; bu gerçeği Thrace de unutmamıştı.

Trin onun önünde yarı giyinik dolaşmaktan hiç de utanmış görünmüyordu. İlk başta onun kasıtlı olarak kendisiyle alay ettiğini düşünmüştü. Üzerine eğilip göğüslerinin kremsi kahverengi kabarıklıklarını gösterdiğinde ya da kalçasının ortasına kadar ancak örten ve uzun, pürüzsüz bacaklarını gösteren slip benzeri bir giysiyle karyolasının yanından geçtiğinde, ona bilerek eziyet ettiğinden emindi.

Ama yavaş yavaş onun ne yaptığının farkında olmadığını anlamaya başladı. Sanki onu bir hayvan gibi düşünüyordu - ona bakmak ve kontrol etmek için geldiğinde bahsettiği evcil atlarından biri.

Bu çok aşağılayıcıydı ama yine de düşündüğünde muhtemelen o kadar da şaşırtıcı değildi. Ne de olsa, neredeyse erkeklerin olmadığı bir dünyadan geliyordu. Onun üzerindeki etkisini nasıl bilebilirdi ki? Muhtemelen onu bir tür evcil hayvan olarak görüyordu. Ne de olsa her şey için -yemek, su ve barınak- tamamen ona bağımlıydı. Onu başka nasıl görebilirdi ki?

Thrace bir evcil hayvanın kendisini yarı çıplak görmesinden utanmayacağını ve onun da kendisini bu şekilde görmesinin kendisini rahatsız etmeyeceğini düşündü. Aradaki fark, bir evcil hayvanın sahibini yarı çıplak gördüğünde sertleşmemesiydi.

Elbette, ilk başta Thrace de bilmiyordu. Zincirlenmiş ve çaresiz olmak şehveti için etkili bir engeldi - eski Efendi ile geçirdiği zamana çok fazla benziyordu. Bileklerindeki kelepçeler çok fazla acı verici anıyı kışkırtıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ama günler geçtikçe buna alıştı - en azından alışabildiği kadar alıştı. Ve kısıtlanmaya alıştıkça, eski anıları bir kenara itip yeni gerçekliğine konsantre olmak daha kolay hale geldi. Ve Trin'e.

Gece, uyluklarına kadar inen ince, transparan beyaz bir elbise ve küçük belini gevşekçe saran ipeksi bir bornoz giymiş olarak içeri girdiğinde durum doruğa ulaştı. Meme uçlarının çilek rengi koyu noktaları ince kumaşa bastırarak açıkça görülebiliyordu ve eğildiğinde, altına giydiği küçük külotun bir ipucunu görebiliyordu.

Tanrım! Kadının yarı çıplak yemyeşil vücudunun görüntüsü ve her zaman yanında taşıdığı tatlı kokusu adamın sikini ağrıtıyordu. Küçük odada dolaşıyor, alan çok yakın olduğu için sık sık ona sürtünüyor, buharlı su dolu bir leğenle bir şeyler yapıyordu.

"Ne yapıyorsun sen?" Sesi normal tınısından çok boğuk bir hırıltıya dönüşmüş olsa da nihayet yolun büyük bir kısmını geri almıştı.

"Sana banyo yaptırmaya hazırlanıyorum." Trin ona döndü, yüzünde dostça bir gülümseme vardı. "Yarın gitmem gerekiyor ve Sidna, sağlık görevlimiz, seninle ilgilenecek. Bu şartlar altında kendini olabildiğince rahat, temiz ve mutlu hissetmeni istiyorum."

"Başka biri bana dokunacak mı? Beni *idare* mi *edecek*?" Thrace bu haberin göğsünde yarattığı panik dalgasından hoşlanmamıştı. Trin'in onu medi-bota bağlamasına alışmıştı; Trin'in elleri artık ilk başta onu boğmakla tehdit eden kirli anılar seline neden olmuyordu. Ama çaresizce karyolaya zincirlenmişken yeni birinin -Trin dışında birinin- ona dokunmasını istemiyordu. Sadece bu düşünce bile çenesinin sıkılmasına ve tüm vücudunun gerilmesine neden oldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Korkarım elimden bir şey gelmiyor ama uzun sürmeyecek." Trin onun kolunu yatıştırıcı bir şekilde okşadı, sanki güvenceye ihtiyacı olan bir hayvanmış gibi. "Sadece yeni sevkiyatımız için şu görüşmeleri tamamlamam gerekiyor ve sonra geri döneceğim. Şimdi seni yıkayalım."

"Tanrı bilir ne kadar zamandır beni zincire vurmuştun," homurdandı ve konuyu daha sonra tekrar ele almaya karar verdi. "Sanırım kokmaya başladım."

"Pek sayılmaz." Trin buharı tüten su dolu leğeni çekerken kaşlarını çattı. yaklaştırdı ve yumuşak bir beze batırdı. "Her ne *kadar* çok belirgin bir Sıcak ve baharatlı bir koku... Nasıl tarif edeceğimi bile bilmiyorum. Biraz da aygırım Swift'te kullandığım deri eyere benziyor."

"Evcil atına da bana davrandığın gibi mi davranıyorsun?" Thrace ona doğru eğilip farkında olmadan o dolgun, kremsi göğüsleri tekrar gösterirken sordu. Tanrım, üstünden meme uçlarına kadar görebiliyordu! "Yıka onu..." Boğazını temizledi. "Kirlendiğinde onu yıkar mısın?"

"Elbette," dedi ironiden eser kalmadan, ılık, nemli bezle göğsünü ve omuzlarını silerken. "Ve uzun bir yolculuktan sonra ağrıdığında onu ovuyorum. Onunla ilgileniyorum çünkü o benim sorumluluğumda."

"Benimle ilgilenme şeklin," diye mırıldandı Thrace. Kadının tenindeki yumuşak eli ona bir şeyler yapıyordu ve neredeyse dokunabileceği kadar yakın olan dolgun göğüslerinin görüntüsü çıldırtıcıydı. Tanrım, çok güzeldi! Onu istememeliydi - onu esir alan, metresi olan, bedenini ve ruhunu satın alan ve onu bir yatağa zincirleyen kadını istememeliydi. Ama onun tatlı kokusunu aldığında ve teninde dokunuşunu hissettiğinde kendine engel olabiliyorsa lanet olsun.

"Evet, sana nasıl bakıyorsam öyle." Trin başıyla onayladı. "Sen benim sorumluluğumdasın, aynı şekilde-oh!" Trin'in pantolonunu çözüp sert şaftı serbest kalırken nefesi kesildi.

Thrace daha önce onu ellediğinde kendini tamamen sertleşmekten alıkoyabilmişti; ona duyduğu arzunun gerçekleşmesini engelleyen şey çoğunlukla geçmişteki anılarıydı. Ama cinsel bir rahatlama yaşamayalı günler olmuştu ve onu böyle giyinmiş görmek ve tatlı kokusunu koklamak ona fazla gelmişti. Kaya gibi sertleşmişti ve buna engel olamıyordu.

"Diğer evcil hayvanların gibi ben de senin sorumluluğun . Öyle değil mi?" diye hırlayarak onun yerine cümlesini tamamladı. "Ama bahse girerim diğer evcil hayvanlarınızdan hiçbiri böyle bir sorun yaşamamıştır."

"Bir sorun mu var? Sorun nedir?" O iri, kara gözleriyle belirsiz bir şekilde ona baktı.

Thrace inledi. "Lanet olsun, Trin-"

"Kaptan Trin ya da Hanımefendi," diye sertçe hatırlattı ona.

"Sana Hanımefendi demiyorum çünkü ben lanet olası bir köle *değilim*," diye hırladı Thrace. "Ve *sorun* şu ki, tüm tatlı etini gösteren o küçük gecelikten giyiyorsun ve her yerime dokunuyorsun. Sertleşmeden nasıl durabilirim ki?"

"Acı veriyor mu?" Endişeyle adamın zonklayan şaftına baktı. "Ve gerçekten buna *benim* neden *olduğumu* mu söylüyorsun? Nasıl?"

"Çünkü sen *harikasın*," diye patladı Thrace. "Ve o küçük yumuşak ellerinle bana dokunuyorsun. Halkınızın erkeklerle pek işi olmadığını biliyorum ama bu kadarı da aşikâr olmalı."

"Yani... beni çekici mi buluyorsun?" Rahatsız olmuş görünüyordu. "Havoc'un kadınları önemsemediğini sanıyordum."

"Onlarla *bağ kurmuyoruz* - bu onlarla yatmadığımız anlamına gelmez." Thrace gözlerini ona dikti. "Aylardır bir kadınla birlikte olmadım ve kendimi rahatlatmak için elimi bile serbest bırakamıyorum. Sonra sen buraya giyinik geliyorsun.

bir seks tanrıçası gibi davranıp tepki vermememi mi bekliyorsun? Bu lanet *işkence*."

"Ben... fark etmemiştim." Trin nemli bezi tekrar su kabına koydu ve endişeyle onun şaftına baktı. "Özür dilerim Thrace, böyle hissettiğinden haberim yoktu. Neden bana daha önce söylemedin?"

"Bunun bir olur muydu?" diye sordu.

"Ben...bilmiyorum." Sesi kararsızdı. "Ne olduğundan emin değilim... ama *bana* bakmanın seni sertleştirdiğini mi söylüyorsun?"

"Acı verici derecede sert," diye güvence verdi Thrace ona. "Muhtemelen bunu bilmiyorsun ama erkekler çok görseldir. Senin tatlı kremsi etini bu şekilde açıkta görmek dayanabileceğimden çok daha fazlası. Sen odanın dışındayken *bile* bunu -seni- düşünmeden edemiyorum."

"*Beni mi* düşünüyorsun*?"* Sesi hem rahatsız olmuş hem de belki biraz meraklanmış gibiydi. "Bana *ne* yapmayı düşünüyorsun?"

"Ne düşünüyorsun?" Thrace çileden çıkmıştı. Daha önce erkeklerle hiç muhatap olmamış bir kadın bile bu kadar umursamaz olabilir miydi? "*Hayal* ediyorum. Yumuşak tenini okşamayı hayal ediyorum... Geceliğine bastırdığını gördüğüm o olgun meme uçlarının tadına bakmayı..."

"Sen-" Trin yere baktı ve bornozunu hızla kendi etrafında daha sıkı çekti. Thrace hâlâ duramıyordu.

"Ben de seni aşağıdan tattığımı hayal ediyorum. Kalçalarını açıp acele etmeden, sen inleyip saçlarımı çekene kadar dilimle amını yaladığımı. Yüzümün her yerinde sularını hissetmek istiyorum... ağzıma karşı titrediğini hissetmek istiyorum."

"Ben... Ben... Ben ..." İstemsizce bacak bacak üstüne attı.

"Ve son olarak," diye pervasızca devam etti Thrace. "Yüzüme yarım düzine kez boşaldıktan sonra seni alırdım."

"Beni götürmek mi?" Kaşlarını çattı. "Nereye götüreceksin? Nasıl yani?"

"Yani seni *beceririrdim*. İçine girerim." Artık kaya gibi sertleşmişti, onun açıkta kalan etine bakarken ve uzun zamandır yapmayı hayal ettiği şeyi yüksek sesle söylerken ihtiyaçtan neredeyse çıldıracaktı. Ama son sözleri Trin'in içindeki bir şeyi susturmuş gibiydi. Onun bilgisi dışında olsa bile aralarında büyümekte olan bir şey.

"İmkânsız," dedi keskin bir sesle. "İçime hiç girilmedi ve asla da girilmeyecek. *Özellikle* de bir erkek tarafından."

Thrace, "Zetta Prime'dan geldiğine göre, içine girilmesi sana yakışmıyor sanırım," diye homurdandı.

"Zetta Prime'ın bazı kızları buna izin veriyor - ama sadece birbirleriyle," dedi Trin ilkel bir şekilde. "Ama penetrasyon, gerçekten ve derinden sevdiğiniz, onunla bir yaşam bağı kurmak istediğiniz ve bir daha asla ayrılmamaya yemin ettiğiniz biri için ayrılmıştır. Ve eğer bu şekilde değer verdiğim birini bulsaydım, sana şu sözü verebilirdim
-İçine giren *ben* olurdum. Tam tersi *değil*."

Thrace, "*İşte* fantezisini kurmayacağım bir senaryo," diye homurdandı. "Benim de içime girilmesinden hoşlanmıyorum - senin gibi muhteşem bir kadın tarafından bile."

"Görünüşe göre kendini daha evcil fantezilerle sınırlaman gerekecek," dedi Trin. "Öyle olman gerektiğinden değil..." Boğazını temizledi ve yanakları biraz kızardı. "En başta benimle ilgili fanteziler kuruyor olmalıydın."

"Neden? Senin 'kölen' olduğum için mi yoksa erkek olduğum için mi?" Thrace talep etti. "Bak, düşündüklerime engel olamıyorum - böyle yarı giyinik dolaşırken değil. Kendi başımın çaresine bakabilmem için en azından ellerimden birini çözer misin?"

"Yani sen..." Krem rengi yanaklarına daha derin bir kızarıklık geldi. "Oh, anlıyorum."

"Sadece bir el." Thrace sesini alçaltarak yalvarmaya tehlikeli bir şekilde yaklaştı. "Tek ihtiyacım olan bu."

"Bunu yapmak için sadece bir elin yetti." Trin parmak uçlarını boynundaki solmaya yüz tutmuş morluklara götürdü.

"Bunun için üzgün olduğumu söylesem yardımı olur mu? Seni incitmek istememiştim. Bir rüyanın, bir kâbusun pençesindeydim. Seni-" Aniden durdu ve çenesini kapattı.

"Benim kim olduğumu sandın?" Trin ona kurnazca baktı, güzel gözleri kısılmıştı. "Sana zarar veren biri mi? Belki de eski efendin?"

"Boş ver," dedi Thrace sıkıca. "Senin kim olduğunu düşündüğümün bir önemi yok. Önemli olan dişi olduğunu bilseydim seni asla boğmaya çalışmazdım. Havoc dişilere zarar vermez; bu yönden Kindred gibiyiz."

"Pek çok yönden onlara benziyorsun," dedi ve Thrace'i rahatlatmak için kâbusun geçmesine izin verdi. "Aslında dişilerle bağ kurmaman dışında bir fark göremiyorum. Ama neden yapmadığını anlayabiliyorum; köle tacirleri senin türünün bağ kurmazsan daha uzun yaşadığını söyledi."

"Bağ kurmamamızın nedeni bu değil," dedi Thrace, konuyu değiştirmekten memnun bir şekilde. "Asıl neden tarihimizle, yani mirasımızla ilgili. Biz aslında bir zamanlar Kindred'dık - en azından ırkımızın babası öyleydi. Ta ki DNA'sını değiştirene kadar."

"O ne?" Trin karyolasının kenarına yerleşti, gözleri ilgiyle açılmıştı. "Bunu neden yapsın ki?"

"Bir dişiyle bağ kurma ihtiyacını ortadan kaldırmaya çalışıyordu." Thrace ona anlatmaktan memnundu - geçmişi dışında her şeyden bahsetmekten memnundu. "Gördüğünüz gibi, gelini onu bir başkası için terk etmişti ve o da bu yüzden acı ve öfke duyuyordu."

"Ne? Ama eğer bağlanmışlarsa-"

"Bağlanamayanlardan biriydi, bir *Y'lyn*. Onlar üstün güzellikte dişilerdir ama yarı iblislerdir ve ruhları yoktur. Bağ kuracak hiçbir şeyi olmayan bir varlıkla ruh bağı kuramazsınız. Bu yüzden ondan bıktığında gitti. Ve Havoc - adı buydu - Kern Havoc - kendisini ve tüm torunlarını Kindred'ın en eşsiz özelliği olan bir dişiyle bağ kurma ihtiyacından kurtarmaya yemin etti."

"Peki öyle mi yaptı?" Trin onun sözlerine kilitlenmişti, açıkça çok ilgiliydi.

"Tam olarak değil," diye itiraf etti Thrace. "Bizimkileri yok etmeyi başardı.

paylaşmayı hayal etme yeteneği -yani, zihinlerimizin kadınla aynı hizaya gelmesi için

sözde bizim için mükemmel. *'Tanrıça*' tarafından seçilen kişi.*"* Bu fikirle alay etti.

Ses tonundan anlayan Trin kaşlarını çattı.

"Tanrıça hakkında sanki ona inanmıyormuşsunuz gibi konuşuyorsunuz. Benim halkım kesinlikle inanıyor."

Thrace acımasızca, "Bilmiyorum," dedi. "Yaşadığım hayattan sonra... olanlardan sonra... eğer bir yerlerde her şeyi kontrol eden güçlü bir Tanrıça varsa, hesap vermesi gereken çok şey var demektir."

"Yani şimdi sen ve Kern Havoc'un diğer tüm torunları, çiftleşme dürtünüz olmadıkça dişilerden uzak mı duruyorsunuz?" Başka şeylerden konuştukları için biraz aşağı inmiş olan şaftına başıyla onay verdi. "Hayvanlar gibi mi?"

Thrace ona sert bir sırıtışla karşılık verdi.

"*Aynen* hayvanlar gibi. Bu beni yaramaz bir hayvan gibi zincire vurma konusunda daha iyi hissetmeni sağlıyor mu?"

Trin sertleşti ve daha dik oturdu.

"Seni halıyı kirlettiğin ya da mobilyaları parçaladığın için zincire vurmadım. Seni zincirledim çünkü *tehlikeli* olduğunu kanıtladın."

"Ve bana aksini kanıtlamam için bir şans vermediniz," diye meydan okudu Thrace.

"Seni bırakırsam ne yaparsın?" diye sordu. "Kaçar mıydın? Ya da daha kötüsü, gemimi ele geçirmeye mi çalışırdın? Mürettebatımı öldürür ya da onları ıssız bir atık gezegene mi gönderirdin?"

"Sana söyledim, ben kadınlara zarar vermem," diye

hırladı Trin. Trin inanamayarak başını salladı.

"Ne derseniz deyin, bu riski göze alamam. Hiçbir erkekten korkmam ama senin cüssende ve bariz fiziksel gücünde birine saygı duymamak için aptal olmak gerekir."

"Sana zarar vermeyeceğime *dair yemin etmem* bir işe yarar mı?" diye sordu Thrace. "İstediğin herhangi bir şey ya da herhangi biri üzerine yemin edebilirim, değerli *Tanrıçan* üzerine bile. O zaman bir kölenin sözüne inanır mısın? Bir *erkeğin?"*

"Pek olası değil," diye karşılık verdi. "Zetta Prime'ın kızları erkeklere, siz Havoc'un kadınlara güvendiğinden daha fazla güvenmez."

"Yani sıkıştım kaldım." Thrace acıyı sesinden uzak tutamadı. "Beni daha ne kadar bu lanet karyolaya zincirli tutacaksın? Beni bırakmazsan güvenini nasıl kazanacağım?"

"Sakin ol." Gözleri parladı. "Bana son efendine ne olduğunu anlat."

Yani ona geri döndüler. Geçmişine. Bir türlü gömemediği o iğrenç anılara.

"Hayır," dedi ona ters ters bakarak.

"Trakya..." Sesi yumuşadı. "Ben sadece gerçeği istiyorum. Ne olduğunu bilmem gerek. Eğer bana dürüstçe anlatırsan-"

"Sana geçmişimi dürüstçe anlatsaydım, benden şu anda olduğundan iki kat daha fazla korkar ve dehşete düşerdin," diye tersledi.

Trin'in gözleri büyüdü ama alçak ve kararlı bir sesle konuştu.

"Senden korkmuyorum."

Thrace sert bir attı. "Öyle olmasaydın, gitmeme izin verirdiniz."

"Hâlâ kelepçeli olmanın nedeni bu değil ve bunu sen de biliyorsun," diye tersledi Trin. "Son efendine ne yaptığını öğrenene kadar zincirlerini çözmeyeceğim. Gerçeği istiyorum, Trakya. Aksi takdirde sana asla güvenemeyeceğim."

Huzursuzca yer değiştirdi.

"O zaman sanırım bana asla güvenmeyeceksin ve ben de hayatımın geri kalanını bu lanet yatağa zincirlenmiş olarak geçireceğim."

"Böyle olmak zorunda değil," dedi Trin usulca... neredeyse ikna edici bir şekilde. "Lütfen, Thrace..." Elini adamın çıplak göğsüne koydu ama adam ondan uzaklaştı - en azından yapabildiği kadarıyla.

"Bu konuda konuşmaktan bıktım. Siktir git." Gözlerini duvara çevirdi, ona bakmayı reddetti. Sırf onun hastalıklı merakını tatmin etmek için geçmişin acısını ve utancını ortaya çıkarırsa lanetlenirdi. Vücudunun anahtarı onun elinde olabilirdi ama zihni hâlâ kendisine aitti ve öyle de kalacaktı.

"Peki," dedi Trin sertçe, elini geri çekerek. Sesi biraz incinmiş gibiydi. Günlerdir onun dokunuşundan ürkmemişti. Aslında bunu dört gözle beklemeye başlamıştı. Ama Thrace şu anda buna dayanamayacağını hissediyordu - bir saniye daha bastırılmaya dayanamayacağını. Yine de buradaydı, hâlâ bu lanet karyolaya zincirlenmişti. Bu dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

"Eğer böyle olmasını istiyorsan, ben dönene kadar banyodan vazgeçebilirsin," dedi Trin, o konuşmayınca.

"Bana iyilik yapma," diye hırladı Thrace, ona ters ters bakarak. "Ben zaten sadece bir evcil hayvanım. Beni burada, lanet olası kulübemde bırak ve git."

Trin'in gür dudakları ince bir çizgiye dönüştü ama onun sözlerine cevap vermedi. Bunun yerine, hızlı ve ekonomik hareketlerle adamın aletini sıkıştırdı ve pantolonunu bağladı. Sonra soğuk su dolu leğeni aldı, döndü ve onu hapishanesi olan küçük odada sessizce düşünmeye bıraktı.

* * * * *

Trin neden bu kadar üzgün olduğunu bilmiyordu. Koca Havoc'un söylediklerinin onu etkilemesine neden izin versin ki? Kaba ve kabaydı ve açıkça medeniyetsizdi. Ve ona yapmayı hayal ettiğini söylediği şeyler...

Onları düşünmek bile Trin'in kızarmasına neden oluyordu. Kendini oldukça dünyevi bir insan olarak görüyordu ama cinsel arzunun bu kadar açık bir şekilde ifade edildiğini hiç duymamıştı. Eğer başka bir dişi onunla böyle konuşmuş olsaydı... ama hayır, bir dişi bunu yapmazdı. En azından Zetta Prime'dan biri.

Kendi gezegeninde seks, en küçük ilişki ilerlemeleri için bile takip edilmesi gereken sosyal protokollerle son derece ritüel hale getirilmişti. Kur yapmaya başlayan bir çift dişinin el ele tutuşmaya hazır hissetmeleri için beş ay, ilk öpücüğün törenle verilip kabul edilmesi için de bir beş ay daha geçmesi gerekebilirdi. Bir aşk ve sadakat ilanından önce yıllar ve herhangi bir penetrasyondan önce daha da uzun yıllar geçebilirdi.

Bu, Thrace'in kaslı bacakları arasındaki uzun, sert şaftı tekrar düşünmesine neden oldu. Daha önce hiç bu kadar büyüdüğünü görmemişti - neredeyse ona aygırını hatırlatıyordu, İpek'e binmeye hevesli olduğu zaman Swift'i.

Bir an için neredeyse ona yardım etmeyi teklif edecekti... ama ne şekilde yardım edebileceğini düşünmek bile istemiyordu. Kesinlikle onun üzerine çıkıp Swift'in İpek'in içine girdiği gibi onun da kendi içine girmesine izin vermeyecekti; bu, onların sahibi olduğu süre boyunca bir ya da iki kez gözlemlediği bir olguydu.

Evet, daha önce de penetrasyon *görmüştü* ama bu fikri kendisiyle hiç bağdaştırmamıştı. En azından içine girilen kişi olarak. Zetta Prime'da iki dişi birbirleriyle bir yaşam anlaşması yaptığında ve penetrasyonu kabul ettiğinde, genellikle bu özel amaç için yapılmış ince, gümüş asalar kullanırlardı. Dişilerden biri penetre eden, diğeri de penetre edilen oluyordu. Trin bazen gümüş asanın nasıl bir his verebileceğini merak ederdi -kalbinin derinliklerinde asla kendisine nüfuz edilmesine izin vermeyeceğini bilmesine rağmen.

Ama iki parmağından daha büyük olmayan gümüş bir değnek başka bir şeydi. Thrace'in şaftı büyüklüğünde bir şeyi içine sığdırmaya çalışmayı *hayal* bile edemiyordu. Bu düşünce bile onu sıcak, soğuk ve yanlış hissettiriyordu. Zetta Prime'ın kızları böyle şeyler yapmazdı - erkeklerle değil. Yasaktı... iğrençti. Öyle değil miydi?

Elbette öyle, dedi kendi kendine kararlılıkla. Yargı Tanrıçası'nın tapınağında aldığı cinsel eğitim dersleri sırasında bu gerçek kafasına sık sık kazınmıştı. Trin şu anda bile dersi veren büyük rahibenin sesini duyabiliyordu...

*İğrenç... şeytani... bir erkeğin içinize girmesine izin vermek sizi sonsuza dek lanetleyecektir. Kirletilmiş biri olarak, utancınız asla bitmez. Asla ama **asla** bir erkeğin size bu şekilde yaklaşmasına izin vermemelisiniz. Asla!*

Ama geçmişinden gelen seslere rağmen, Trin onun iri, sert aletinin anısını aklından çıkaramıyordu. Onu eline alıp kendisine yardım etmek istediği şekilde ona yardım edebileceğini düşündü. Ancak Trin, koca Havoc'un cinsel olarak dokunulmak istemediği fikrine kapılmıştı - bağlıyken değil. Ona ne söylerse söylesin, bir şekilde onun çaresizken böyle bir teması hoş karşılamayacağını biliyordu.

Ve yine de... kalın et çıkıntısı neredeyse ihtiyaçtan zonkluyordu

-Thrace'in söyledikleri doğruysa *acı verici* bir ihtiyaç.

Söylediği her şeyin doğru olduğuna neden inanayım ki? diye sordu kendi kendine.

Ağzından çıkan her şey muhtemelen yalandır.

Eğer öyleyse, neden eski efendisi hakkında yalan söylemedi? diye fısıldadı beyninin içindeki küçük bir ses. *Neden sadece yaşlılıktan öldüğünü ya da Trakya'yı diğer kölelerle kavga ettiği için sattığını söylemedi? Neden seni yatıştırabileceğini düşündüğü akla yatkın herhangi bir yalan uydurmadı?*

Bunu yapabilirdi, diye itiraf etti Trin isteksizce. *Yapabilirdi ama . Bunun yerine cevap vermeyi reddetti. Kötü sonuçlar doğuracağını bildiği halde beni kendi sonuçlarımı çıkarmaya bıraktı. Karyolaya zincirli kalması gerektiği anlamına gelse bile. Neden?*

Hiçbir cevabı yoktu. Büyük Havoc bir muamma olduğu kadar mürettebat arasında da sürekli bir endişe ve çekişme kaynağıydı. Gemide bir erkeğin olmasından hoşlanmıyorlardı, hele de büyük ve tehlikeli bir erkeğin. Daha o sabah Sidna ona Havoc'un gitmesine izin verme fikrini açmıştı...

"Havoc'un senin için büyük bir yatırım olduğunu ve Yonnie Six'teki yüksek sosyeteyle onun arkanda başa düşündüğünü biliyorum ama işler yolunda gitmiyor," demişti ciddiyetle. "Bazen konuşmalarını duyuyorum ve o da daha fazla sakinleşmiyor."

"En azından konuşuyor," dedi Trin savunmacı bir tavırla. "Onu eninde sonunda yola getireceğim Sidna. Erkek olabilir ama zeki biri; bize inandırılmaya çalışıldığı gibi aptal ya da ilkel değil."

Sidna başını iki yana salladı. "O *tehlikeli biri,"* dedi açıkça. "Ve eğer dediğiniz kadar zekiyse, bu onu daha da tehlikeli yapar. Ona izin vermeliyiz

Bir yolunu bulup hepimizi uykumuzda öldürmeden önce onu götürmeliyiz. Gerçi gemideki hiç kimse, hemen yanı başlarında bir karyolaya bağlanmış kocaman, psikopat bir *erkek* olduğunu bilerek uyuyamaz."

Trin, "O psikozlu değil, tamamen aklı başında ve aklı başında," diye savundu. Sidna, "Size sadece mürettebatın nasıl hissettiğini anlatıyorum," dedi. "Ve bunları görmek

Boynunuzdaki morluklar da kimseye güven vermiyor."

Trin, "O bir kazaydı," dedi.

"Hayır, o bir *uyarıydı."* Sidna'nın sesi yalvaran bir tona dönüştü. "Bak Lonarra," dedi, neredeyse hiç yapmadığı gibi Trin'in ilk adını kullanarak. "Sana yalvarıyorum, kendi güvenliğin ve tüm mürettebatın güvenliği için, bırak gitsin. İşlek bir uzay limanı ya da yerleşim olan bir gezegende durup onu bırakalım. O zaman elimizden ve hayatımızdan sonsuza dek çıkar."

"I..." Trin bir an için bu fikri neredeyse düşünmüştü. Ne de olsa Thrace'le yaptığı onca konuşmaya rağmen koca Havoc ona metres demeyi ya da herhangi bir sadakat yemini etmeyi reddetmişti. Bu gidişle onu asla zincirlerinden kurtaramayacaktı; bırakın bir Yonnie Six toplantısına onu arkasına alarak girmeyi.

Ayrıca ona son efendisine ne olduğunu söylemeyi de reddetti ki bu onu çok rahatsız eden bir konuydu. Ama onu bırakma ve bir daha hiç görmeme fikri nedense onu rahatsız ediyordu. Evren uçsuz bucaksızdı; Sidna'nın önerdiği gibi onu işlek bir uzay limanına ya da misafirperver bir gezegene bırakırsa, onu bir daha görme ihtimali trilyonda birdi.

"Eee?" Sidna sesinde bir parça bıkkınlık hissederek sormuştu.

Trin sonunda, "Bunu düşüneceğim," dedi. "Fikrini dikkatle değerlendireceğime söz veriyorum."

"Teşekkür ederim," dedi Sidna. "Ama fazla düşünme Trin, mürettebat huzursuzlanmaya başladı."

Trin şimdi bunu düşündü, uzun uzun düşündü. Belki de onun gitmesine izin *vermeliydi*. Öfkeli ve tehlikeliydi, iri yarı, kaslı ve *erkekti. Alacrity*'ye ait değildi. Bu, egzotik bir evcil hayvanı ona uygun olmayan bir ortamda tutmaya çalışmak gibiydi.

Hayır, onu evcil hayvan olarak görmeyi bırakmalıyım. En bu kadar kızmasının bir nedeni de buydu. İç çekti. Belki de gitmesine izin vermek en iyisiydi. Gemiye bağlı dört yaşam kapsülü vardı ve herkesi tahliye etmek için sadece üç tanesine ihtiyaçları vardı. Ona bir tane verebilir ve istediği yere gitmesine izin verebilirdi.

Yaşam kapsülleri derin uzayda uzun süre hayatta kalabilecek şekilde tasarlanmıştı ve hepsinde kurutulmuş yiyecek küreleri stokları vardı - temel bir uçma bilgisine sahip olması ve solucan deliklerinde nasıl gezineceğini bilmesi koşuluyla, istediği hemen hemen her yere gidebilirdi.

Yapmam gereken bu, diye düşündü. *Bırakalım kendi yoluna gitsin. Ona ihtiyacım olan rolü asla oynayamayacak -Sidna haklı, o tehlikeli bir sorumluluk. Pekâlâ... Şeytanın Gözü'nden döndüğümde yapacağım.*

Kararını verirken kalbi ağırdı ve bunun nedeni Havoc' kaybetmesinin elli bin krediyi çöpe atması anlamına gelmesi değildi. Her nasılsa, Thrace'i kaybetme fikri kalbinin üzerinde bir ağırlık gibiydi. Hiç mantıklı gelmiyordu ama bir şekilde büyük Havoc'u sevmeye başlamıştı. Öyle ki onu bir daha görememe fikri gözlerinin dolmasına ve boğazının düğümlenmesine neden olmuştu.

Aptal olma, diye öğüt verdi kendi kendine, nemli gözlerini öfkeyle silerken. *O sadece başarısız bir deney. Tutmayan bir fikir. Bir dahaki sefere bir plana kredi yatırmadan önce belki daha çok düşünürsün.*

Doğruldu ve derin bir nefes aldı. Baş belası Havoc'la ilgili sorunlara kafa yormayı bırakıp kendi işine odaklanmanın zamanı gelmişti.

Yarın İblis'in Gözü'ne tek parça halinde girip çıkma stratejisi. Ve *Jaxite*'e girip çıktıktan sonra, ona yardım edecek bir erkek beden kölesi olmadan onu nasıl satacaktı. Belki bir yerlerden birkaç günlüğüne bir tane kiralamayı deneyebilirdi ama Yonnite metreslerinin sahtesini fark etmesinden korkuyordu...

Bir yolunu bulacağım, dedi Trin kendi kendine. *Bulmak zorundayım. Şimdilik, her seferinde bir adım. Önce Jaxite'i sattırmalıyım.*

Alacrity şu anda Delta-Xion çeyreğindeydi; navigatörünün sabit solucan delikleri hakkındaki kapsamlı bilgisi sayesinde evinden birkaç milyon ışık yılı uzaktaydı. Birkaç saatlik yolculuk onları İblis'in Kapı Eşiği'ne, kötü şöhretli uzay istasyonunun yörüngesinde döndüğü gezegene götürecekti. Trin'in oraya vardıklarında hazır olması gerekiyordu. Gemisi, geçim kaynağı, hatta hayatı buna bağlıydı.

Yine de, zihnini Göz'e ve onun sahibi B'Rugh'a ne söyleyeceğine çevirmeye çalışsa bile, büyük Havoc zihnine doluşmaya devam etti ve dikkatini istedi...

Altıncı Bölüm

Thrace karyolada huzursuzca dönüp duruyordu. Çok az uyumuştu ve Trin'in yola çıkmaya hazırlanırken çıkardığı sessiz seslerle uyandı. Neredeyse ona seslenecekti - gitmeden önce bir şeyler söylemek istiyordu. Ama ne diyecekti, *özür dilerim mi?* Thrace homurdandı. *Hiç olası değildi.* Onu esir alan kişiden neden özür dilesin ki? Onu satın alan ve zincire vuran kadından. Onu bu lanet karyoladan kaldırmayı reddeden kadından? İnatla yüzünü tekrar duvara döndü ve tekrar uykuya daldı.

Başı çarparak ve yüzüne bir blaster itilerek tekrar uyandı. "Ne?" Sersemlemiş bir halde havada asılı duran kör gümüş mavisi namluya baktı.

Burnunun hemen üstünde. Tanrım, başı onu *öldürüyordu*.

"Ayağa kalk." Bu sert ses Sidna adında, geminin sıhhiyecisi olduğundan emin olduğu bir kadına aitti. Trin'le ona ne yapılması gerektiği konusunda tartışırken en çok onun sesini duyuyordu.

"Ayağa kalkamıyorum," dedi ona ters ters bakarak. "Lanet olası yere zincirliyim-"

"Zincirlerini çözdüm. Ortada uyanmadığından emin olmak için seni önce uykunda sersemlettim. Seninle işimi şansa bırakmayacağım, Havoc." Patlayıcıyı tekrar ona doğru salladı. "Şimdi yavaşça ayağa kalk. Bu öldürmek için ayarlandı, bu yüzden herhangi bir fikre kapılma."

"Aklımdan bile geçmezdi," dedi Thrace kuru bir sesle. "Benimle ne yapacaksın?"

"Trin yokken senden kurtuluyorum. *Geri* döndüğünde muhtemelen bana kızacak, tabii dönerse. Ama bu çok kötü."

"Ne demek geri gelirse?" Thrace o çok nefret ettiği karyolasının kenarına oturmuş, el ve ayaklarındaki tüm hisleri yeniden kazanmaya çalışıyor ve günlerdir ilk kez özgürlüğün tadını çıkarıyordu. Ama ufak tefek doktorun sözleri onu rahatsız etti. "Neden geri gelmedi?" diye sordu ona bakarak.

"Çünkü Şeytan'ın Gözü'ne desteksiz bir şekilde tek başına girdi," diye tersledi Sidna.

"O *ne?"* Thrace patladı, aniden ayağa kalktı, Sidna sıçradı ve blaster'ı tam göğüs kafesine sapladı.

"*Yavaşça* dedim*,"* diye hırladı. "Bir daha böyle ani bir hareket yaparsan kafanı uçururum -Yargı Tanrıçası üzerine yemin ederim ki uçururum."

"Üzgünüm," diye hırladı Thrace. "Ama Şeytan'ın Gözü, orası tam bir engerek çukuru! Bilinen evrendeki her katil, deri yüzücü, psikopat ve zihin tecavüzcüsü orada hoş karşılanır. Onlardan herhangi biri, sadece onlara yanlış yönden baktığınız için sizi öldürebilir. Ve bu tiplere nasıl baktığınızın bir önemi yoktur, *her zaman* yanlış yöne bakarlar."

"Bana zaten bilmediğim bir şey söylemiyorsun. Trin'e daha önce söylemediğim hiçbir şey," dedi Sidna sert bir sesle. "Ama burayı işleten erkeği tanıdığı için güvende olacağını düşünüyor."

"B'Rugh'u tanıyor mu?" Thrace kulaklarına inanamıyordu. Trin kesinlikle bu ya da başka bir galaksideki en azılı suç lorduyla konuşacak birine benzemiyordu.

"Bir keresinde onu bir kart oyununda yenmişti," dedi Sidna. "O zamandan beri onu ana üssünde 'ziyaret' etmesi için peşinde. Ama şimdiye kadar hiçbir zaman gidecek kadar aptal ya da çaresiz olmadı."

"Yedi Cehennem'de neden şimdi gitsin ki?" diye sordu Thrace. "Özellikle de arkasını kollayacak kimse olmadan?"

"Neden sanıyorsun? *Senin* yüzünden.″ Sidna suçlayıcı bir tavırla silahını ona doğru salladı.

"*Benim yüzümden mi?* Sen neden bahsediyorsun?"

"Yani sana söylemedi mi?" Sidna ona inanmayarak bir kaşını kaldırdı. "Seni satın almak onu neredeyse iflas ettiriyordu. Sonunda geçen gece ondan tüm hikâyeyi öğrendim; seni Et Pazarı'ndaki o köle tacirinden kurtarmak için sana elli bin kredi harcamış."

"Elli *bin* kredi mi?" Thrace buna inanmakta güçlük çekiyordu. Bu miktar en başarılı ve en iyi eğitimli kölenin bile değerinin on katıydı. İlk kez köle olduğunda yüksek bir fiyata satın alınmıştı ama eski efendisi bunu karşılayabilirdi, Trin ise karşılayamazdı. "Neden benim için bu kadar çok para harcasın ki?" diye sordu.

"*Hiçbir fikrim yok.″* Sidna ona alaycı bir bakış attı. "Özellikle de tek istediği Yonnie Six'in devlet törenlerinde arkasında duracak ve güzel görünecek bir erkek olduğu için. Ve sen *bunu* yapabilecek kadar bile güvenilir değilsin.″ *Seni değersiz pislik parçası, diye* ima etti ses tonu.

Thrace, "Beni Yonnite metreslerinin beden köleleri satın alması gibi cinsel nedenlerle satın almadığını söyledi," dedi. "Ama beni sadece destek için istediğini hiç bilmiyordum." Destek sağlamamıştı ve şimdi de sağlamıyordu. Trin hırsızların, tecavüzcülerin, katillerin ve diğer her tür suçlunun bulunduğu bir inde yalnızdı. Ve o yardım etmek için orada değildi. *Olabilirdim*, diye düşündü. *Beni yanına alacak kadar bana güvenmiş olsaydı. Eğer ona bana güvenmesi için bir* ***sebep*** *verseydim.*

"Seni değersiz hayatını kurtarmak için satın aldı, Havoc," diye tersledi Sidna. "Bana seni satan kölecinin sana taktığı acı tasmasıyla seni öldürmeye çalıştığını söyledi. Bence başarılı olamaması çok yazık." Başını iki yana salladı. "Trin her zaman çok yumuşak kalpliydi - gerçi daha önce duygularının sağduyusunun önüne geçmesine izin verdiğini hiç görmemiştim."

"Buna inanamıyorum... elli bin kredi." Thrace başını salladı.

Sidna onunla alay etti. "Bırakın elli *bini*, elli kredi bile fazla gelirdi sana.″

"Bakın, benden hoşlanmadığınızı söyleyebilirim ama yakalanıp köle olarak satılmayı ben istemedim," diye hırladı Thrace. "Satın alınmayı ve günlerce bir karyolaya zincirlenmeyi *de* ben *istemedim*."

"Artık zincirlerinden kurtuldun, bu sana çok iyi gelebilir. Haydi." Sidna blasterla onu tekrar dürtüyordu. "Hadi git. Bu gemiden ne kadar çabuk çıkarsan o kadar iyi."

"Benimle ne yapmayı planlıyorsun?" Thrace homurdandı. "Beni hava kilidinden uzayın derinliklerine mi uçuracaksın?"

"Beni kışkırtma." Doktorun sesi acımasızdı. "Ama hayır, bunu yaparsam Trin beni asla affetmez. Bir sebepten ötürü senden hoşlanmaya başladı - onu boğmaya çalışmana ve ağzından çıkanı kulağın duymamasına rağmen. Nedenini sadece Tanrıça bilir ama senden gerçekten *hoşlanıyor*. Bu yüzden seni öldüremem."

"O zaman nereye gidiyorum?" Thrace talep etti.

"Yaşam kapsüllerinden birine. Tamamen dolu ve uzayın derinliklerinde uzun süre seyredebilecek kadar yakıta sahipler. Otomatik pilot düğmesine basabilirseniz, güvenli bir yere gidebilirsiniz. Ve *Alacrity*'den uzak herhangi bir yer benim için yeterince iyi," dedi Sidna sıkıca. "Şimdi hadi, gidelim."

Onu blaster atışıyla dar ve kıvrımlı koridordan geçirerek geminin uzak uçlarından birine götürdü. Sonra küçük bir metal kaçış kapağını işaret etti.

"İşte. Bunu alabilirsin. Sadece içeri gir, büyük yeşil düğmeye bas ve bir daha asla geri dönme. Tek istediğim bu."

"Tamam." Thrace kapıyı açtı ve içeri girmek için başını eğdi.

Sidna başka bir şey söylemeden onu içeri kapattı ve son bir metal metal sesiyle geminin geri kalanıyla bağlantısını *kesti*.

Thrace etrafına bakınarak çevresini değerlendirdi. Kapsül onun boyundaki biri için sıkışıktı ama belli ki birkaç kişiye yetecek kadar yiyecek ve depo vardı, bu yüzden iyi olmalıydı. Kontroller de basitti. Neredeyse hayatta olduğu sürece gemilere pilotluk yapmıştı. Minyatür ama tamamen işlevsel navigasyona bir bakış, sadece birkaç parsek ötede sabit bir solucan deliği gösterdi. Onu başladığı galaksiye geri götürebilir, *İmparatoriçe'*yi kuru havuzdan çıkarabilir ve Et Pazarı'nda satılan en iyi arkadaşı ve ikinci kaptanı Solar'ı aramaya gidebilirdi.

Ama bu, Trin'i B'Rugh ve Şeytanın Gözü'nün merhametine bırakmak anlamına gelir.

Küçük kapsülün önündeki görüntü ekranından dışarı baktığında, sistemin merkezindeki kırmızı cüce yıldızın ışığında uğursuzca parıldayan devasa gümüş uzay istasyonunu gördü. Trin orada bir yerdeydi... yalnız... korumasız. Muhtemelen silahlı olduğunu biliyordu - bilgili bir kadındı ve böyle bir yere kemerine bağlı bir ya da iki blaster olmadan girmezdi. Ama böylesine tehlikeli, şehvet düşkünü bir suçlular sürüsüne karşı bir blaster ne işe yarardı? B'Rugh'a karşı mı? Thrace'in geçmişte suç lorduyla bazı anlaşmaları olmuştu ve bunların hiçbiri hoş değildi.

Seni satın aldı ve zincirledi! diye hırladı beyninin içindeki küçük bir ses.
Seni günlerce bir karyolaya zincirledim!

Çünkü bana güvenmiyordu. Çünkü ona bana güvenmesi için hiçbir sebep vermedim, Thrace cevap *verdi. Ve sadece benim yüzümden orada. Aptal hayatımı kurtarmak için beni satın aldı. Eğer onu durdurmasaydı o lanet köle taciri beni öldürecekti.*

Şimdi hatırlıyordu... Sidna'nın sert sözleri Et Pazarı'nda olanları bir ateş rüyası gibi gözünün önüne getirmişti. Köle tacirinin Trin'in onu muayene edebilmesi için platformdan inmesini istemesi... kendisinin sessizce reddetmesi... sonra da tüm vücudunu saran elektrik akımı gibi korkunç bir acı. Acı tasmasını kapatmadığında Trin'in o pullu piçin çenesine yumruk attığını bile hatırlıyordu. Trin gerçekten de hayatını kurtarmıştı; son birkaç gün nasıl geçmiş olursa olsun, bunu ona borçluydu.

Navicon'a dönerek rotasını İblis'in Gözü'ne çevirdi. Sadece çok geç kalmamış olmak için dua etti.

Yedinci Bölüm

Trin uzay istasyonunun uzun metal koridorlarında dikkatli ama kendinden emin yürüyordu. Çenesini yüksekte, elini de kalçasına rahatça bağlanmış olan silahının yanında tutuyordu. Böyle bir yerde korku göstermek doğru değildi ama insanların silahlı olduğunu bilmelerini de istemiyordu. Bu sadece sağduyu gereğiydi.

Devasa yapının etrafında dönmek ve yanaşmak için doğru yeri seçmek için acele etmemişti. Daha küçük, daha uzak yanaşma bölgelerinden birini kullanmak daha dikkat çekmeyecek ve daha az dikkat çekecekti. Ancak bu aynı zamanda, ana kola ulaşana kadar uzun ve yetersiz aydınlatılmış koridorlardan tek başına geçmesi anlamına da geliyordu.

Öte yandan, istasyonun kalbine yakın merkezi bir bölgeye yanaşmak, bölge sakinlerinin hemen dikkatini çekmek anlamına geliyordu. Bununla birlikte, anlaşma bozulursa hızlı bir kaçışı da garanti ediyordu.

Trin neredeyse bir saat düşündükten sonra merkezi bölgeyi seçti. Tek başına bir kadındı ve istasyonun çevre kollarından geçen küçük, kıvrımlı koridorlarda şansını denemekten hoşlanmıyordu. Ayrıca, B'Rugh'un gemisine sorunsuz bir şekilde geri dönmesini sağlayacak hızlı ve basit bir anlaşma yapmaya istekli olacağını umuyordu.

Lütfen Yargı Tanrıçası, diye dua etti yürürken, ana koridorun iki yanındaki karanlık kollarda parıldayan gözleri görmemeye çalışarak. *Lütfen, her zaman tüm emirlerine uydum ve yasalarını kutsal ve kutsal tuttum. Her şeyin kolay ve iyi gitmesine izin ver!*

Kredisini, sırtının küçük kısmına bağladığı para kemerinde saklı altın çip paralar halinde taşıyordu. Diğer işyerleri çeşitli finans kuruluşlarıyla bağlantılı olabilir ve transfer için parmak izi taramasını kabul edebilirdi ama burada değil. Şeytanın Gözü sadece nakit para kabul eden bir yerdi. Kimin işlettiği düşünüldüğünde çok da şaşırtıcı değildi. B'Rugh hoşgörüsü ya da müsamahasıyla tanınmazdı; ona karşı her zaman nazik davranmış olsa da daha çok iş zekâsı ve acımasızlığıyla ünlüydü.

Trin onunla Leffaba Sistemindeki küçük bir batakhanede üç elle oynanan bir kart oyununa katıldığında tanışmıştı. Bu, sizden üç koltuk ötede oturan oyuncuyla periyodik olarak el değiştirmeyi ve aynı anda üç kart grubunu yönetmeyi içeren karmaşık bir oyundu.

Oyunculardan ikisinin Leffbas - oyunu ilk icat eden ve her birinin üç kolu ve altı eli olan tür - olmasına rağmen, Trin yine de kazanmayı başarmıştı. Kötü bir şekilde kaybeden B'Rugh onun becerisinden çok etkilenmiş ve o zamandan beri onu İblis'in Gözü'n ziyaret etmeye davet ediyordu.

Trin ilk kez onun davetini kabul ediyordu. Sadece bunun yaptığı son şey olmamasını umuyordu.

Alçak topuklu botları yere vurarak ilerlerken uzun, kirli metal geçidi taradı. Buraya kadar her şey yolunda. Yan koridorlarda erkeklerin iri, cüsseli şekillerini ve parıldayan gözlerini görebilmesine rağmen, henüz kimse ona yaklaşmamış ya da yaklaşmaya çalışmamıştı. Arada sırada şehvetle bakan bazı bakışlar ve birkaç bağırış çağırış oluyordu ama hepsi bu kadardı... şimdilik. B'Rugh rahatsız edilmemesi gerektiğini mi söylemişti? Yoksa haydutlar aralarında yalnız bir kadın gördüklerinde ne yapacaklarını bilemeyecek kadar şaşırmışlar mıydı?

Durum ne olursa olsun, Trin görünürdeki temassızlık politikalarının devam etmesini umuyordu. Gerçi bir noktada, birinden bir şey istemesi gerekecekti.

B'Rugh'a giden yolu göster.

"Selamlar leydim," diye duyurdu yüksek ve hırıltılı bir ses.

Ona o kadar yakındı ve o kadar beklenmedikti ki Trin neredeyse yerinden fırlayacaktı.

"Ben... ne?" Çılgınca etrafına bakındı, ancak aniden tam önünde belirdiğini gördü. İleriye doğru yürümedi, sanki yoktan var olmuş gibi ortaya

Ona bir göz attı... ve geri adım atmamak için mücadele etmek zorunda kaldı. Uzun boylu, iskelet gibi bir erkekti, kafatasına benzer bir yüzü ve derin gözlerinin etrafında kemiksi, belirgin göz çukurları vardı. Ya da en azından *gözleri*. Yüzünün sağ tarafının tamamı bir tür sert metal maskeyle kaplıydı ve sağ gözün olması gereken yerden yanıp sönmeyen mor bir ışık parlıyordu. Bıçak gibi bir burnu ve çiğ et renginde ince, neredeyse hiç olmayan dudakları vardı.

Trin'e göre en kötüsü, kafatasının bir parçasının çıkarılmış ve yerine şeffaf, plastik camdan bir kubbe yerleştirilmiş olmasıydı. Bunun içinden, zayıf bir şekilde titreyen birkaç ışıkla implante edilmiş, titreşen gri beynini görebiliyordu. Bu implantların etrafındaki beyin maddesi diğer dokulardan daha koyuydu ve neredeyse... çürümüş görünüyordu. Ama bu mümkün değildi, değil mi? Bir insan çürüyen bir beyinle nasıl yaşayabilir ve işlev görebilirdi?

"Görüyorum ki iletişim dizgeme hayran kalmışsınız," dedi erkek, iskelet parmağıyla plasti-cam kalkana dokunarak.

"Oh, uh..." Trin ne söyleyeceğinden emin değildi. "Bu... daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor," dedi sonunda. Ki bu kesinlikle doğruydu.

"Eskiden hizmet ettiğim varlıklarla bağlantıydı, ne yazık ki artık yoklar."

"Bu çok kötü," dedi Trin, elini blaster'ının yanında tutarak.

"Benim de başka bir bağlantım vardı, çok sevdiğim bir dostumla, kardeşten daha yakın bir dostumla. Ama o da öldü." Trin'in neredeyse onun için üzülmesine neden olacak şekilde kederli bir iç çekti. Neredeyse.

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm."

"Elden bir şey gelmez. İnsanlar bazen hayatımıza girip çıkıyor, sizce de öyle değil mi?"

Trin*, Alacrity*'de karyolasına zincirlenmiş koca Havoc'u düşündü; Şeytan'ın Gözü'ndeki anlaşmadan döndüğünde onu bırakmaya karar verdiğini düşündü.

"Doğru," diye itiraf etti, kalbi gerçekten adlandırabileceği bir sebep olmaksızın ağırlaşmıştı.

"Ama sonra... insan yoluna devam eder," diye devam etti garip erkek. "İnsan yaşayacak yeni yerler bulur, yeni arkadaşlar edinir. Evren daha aydınlık bir yer haline gelir, öyle mi?"

Adam gülümsedi ve Trin ikinci kez ondan kaçmamak için kendini zor tuttu. Ciğer rengindeki dudaklarını aralayınca ortaya tükürük gibi parlayan paslanmaz çelik dişler çıktı ve bu dişler bir şekilde açıkta duran beyinden bile daha groteskti.

"Doğru," diye mırıldandı, blasterini kavrarken.

"Oh, buna ihtiyacın olmayacak." Erkek daha da geniş sırıttı ve başıyla silahı işaret etti. "Oldukça gereksiz. Buraya size saldırmak için değil, sizi en saygıdeğer liderimiz Alile vuh B'Rugh'a götürmek için geldim."

"Anlıyorum." Trin elini blaster'ının üzerinde tutmaya devam etse de biraz rahatladı. "Onunla ilk tanıştığımda yanında değildin, sanmıyorum," dedi. "Seni hatırlayacağıma eminim."

"*Sizi* hatırladığım gibi, sevgili bayan." Tekrar eğildi ve sırıtarak yukarı çıktı. "bakarsanız, burada nispeten yeniyim ama

iyi liderimizin güvenini çabucak kazandım. Hatta onun *iki* numaralı erkeği olduğumu bile söyleyebilirsiniz." Sanki bir şaka yapmış gibi güldü. Trin ona katılmadı.

"Peki B'Rugh nerede?" diye sordu sıkıca. Açık beyni ve çelik dişleriyle bu uzun boylu, zayıf adamdan hoşlanmadığını her geçen gün daha fazla hissediyordu. Bir kaptan olarak içgüdülerine güvenmeyi öğrenmişti ve bu adam kötü bir hava yayıyordu. Kötü, *çılgın* bir titreşim. Vücudundaki her sinir "*Kaç!"* diye bağırıyordu. Ama yapamazdı, yapması gereken bir anlaşma vardı.

"B'Rugh bu tarafta, sizi ana kabul salonunda bekliyor. Ya da bu güzel müessesenin diğer sakinlerinin dediği gibi, Grog Salonu'nda." Kemikli bir elini zarif bir jestle uzattı. "Önce bayanlar mı?"

Trin sıkıca, "Seni takip edeceğim," dedi.

"Ama *kabalık* etmek istemem.″ Bu fikirden dehşete düştüğünü gösterircesine gözlerini -en azından sol gözünü- kocaman açtı.

"Benim geldiğim yerde kadınlar özel muamele beklemez. Biz erkeklerle eşitiz, bu yüzden kimsenin önden gitmesine gerek yok," dedi Trin kaba bir şekilde. "Yolu biliyorsun, o yüzden sen önden git."

"Pekâlâ." Yeterince dostça salladı ve önündeki geniş metal koridorda ilerlemek için döndü. Trin rahat bir nefes aldı, o tuhaf, çılgın bakışları en azından bir dakikalığına yüzünden uzaklaştırdığı için mutluydu. Ev sahibinin -kendi deyimiyle B'Rugh'un iki numaralı erkeğinin- garip bir giysi giydiğini fark etti. Kemikli boynundan siyah botlarına kadar uzanan uzun, siyah deri bir paltoydu bu ve metal zeminde donuk, tangırtılı yankılar çıkarıyordu. O yürürken palto sanki canlıymış gibi ayak bileklerine doğru sallanıyordu.

Tuhaf. Çok garip. Adamın gerçekten söylediği kişi olup olmadığını ve onu B'Rugh'a götürüp götürmediğini merak etti. Eğer onu B'Rugh'a götürmeye çalıştıysa

dar, karanlık, yan koridorlardan birine girselerdi tereddüt ederdi. Ama şu ana kadar sadece geniş ana geçitten aşağıya doğru ilerliyorlardı.

Ancak onu izleyen erkeklerin çoğunun bir şekilde ortadan kaybolduğunu fark etti. Geriye kalan bir ya da iki erkeğin yüzünde ise şehvetten ziyade korku ifadesi vardı. Trin nedense bu korkunun kendisi için olduğundan şüpheliydi. Nedense yanlarından geçtikleri en iri haydutlar bile onu koridorda götüren uzun boylu, zayıf erkekten korkuyordu. Bu onu arkadaşına karşı daha da temkinli yapıyordu ama onu takip etmekten başka ne yapabilirdi ki?

Tam sinirlenmek üzereyken, ana koridorun iki küçük koridora ayrıldığı bir yere geldiler. Kavşağın tam ortasında, koridorlar arasındaki kıvrıma sıkışmış garip, üçgen bir kapı vardı.

"Burada," dedi arkadaşı, ona gülümsemek için kısa bir süre döndü. "Umarım susamışsınızdır - burada ev sahibinizin ikram ettiği bir içeceği reddetmek çok kaba bir davranış olarak kabul edilir."

"Bu doğru mu?" Trin tarafsız bir şekilde konuştu.

"Evet, işte bu yüzden bundan bahsediyorum. Saygıdeğer B'Rugh'u üzmek ya da kırmak istemediğinizi biliyorum." Yine o grotesk, çelik gibi sırıtışını takındı ve üçgen kapıyı açtı, üçgenin dar noktası tepede olduğu için içeri girmek için biraz eğildi.

Trin onu dikkatle takip etti, kapıdan loş odaya adımını atarken gözlerini açık ve elini blaster'ının üzerinde tuttu. Çıkışının kesilmesini istemiyordu, bu yüzden eşikten bir adım içeride durdu ve gözlerinin düşük ışığa alışmasına izin verdi.

Elbette, odanın uzak tarafındaki siyah çimenli masanın ucunda oturan B'Rugh'du. Bir tür yumuşak mantar olan kara ot

Özellikle mücevherleri ve değerli metalleri sadece temas yoluyla cilalı ve parlak tutma kabiliyetiyle ödüllendirilen Jaxite, kısa kesilmişti. Üzerinde pırıl pırıl bir Jaxite kristalleri yığını parlak, düzensiz bir piramit şeklinde yığılmıştı.

Kristallere bakarken Trin'in gözleri büyüdü. Odanın diğer ucundan bile mükemmel olduklarını söyleyebilirdi; Yonnie Six'in rüya-gaz rafinerileri için doğru boyut ve şekilde kesilmişlerdi. *Mükemmel* bir kazanımdı; bu kristalleri zengin bir hanımefendiye satabilirse borcunu fazlasıyla kapatabilirdi. Elbette, Trin'in Thrace'i serbest bırakacağı ve beden kölesi olarak hareket edecek başka kimsesi olmadığı için onunla anlaşacak birini nasıl bulacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Ama bu başka bir günün sorunuydu. Şu anda tek yapması gereken anlaşmayı yapmak ve o kristalleri ele geçirmekti.

"Çok güzeller, değil mi?" Kalın, gürültülü ses Trin'e her zamanki gibi su altında ağız dolusu çamurla konuşan biri gibi geldi. Bakışlarını isteksizce küçük ama değerli Jaxite yığınından sahibine doğru kaldırdı.

B'Rugh bir Lud'om'du - çok ıslak bir çevreye sahip bir gezegen olan Lud'un çamur düzlüklerinde evrimleşmiş bir ırk. Aslında kendisi de çamurdan yapılmış gibi görünüyordu. Alacalı kahverengimsi yeşil derisi el büyüklüğünde balçık lekeleriyle kaplıydı ve vücudunun üzerinde hem rahatsız edici hem de büyüleyici bir şekilde akıyor gibiydi - kendisi sandalyesinde oldukça sabit oturmasına rağmen sürekli değişen bir kütle. Yüz hatları sarkık bir hamur gibiydi ve Trin elini uzatıp yanağına ya da herhangi bir yerine dokunacak olsa parmaklarının batacağını düşünüyordu. Sadece gözleri -kararlı, sarı ve hesapçı- değişmemişti.

"Selamlar. B'Rugh," dedi öne doğru bir adım atarak. "Sizi tekrar görmek güzel, Jaxite hakkındaki mesajınızı aldığıma sevindim." Başını sallayarak

Önündeki yumuşak siyah mantar örtüsünün üzerinde bir yığın kristal. "Üzerinde anlaştığımız fiyatı aldım ve anlaşmaya hazırım."

B'Rugh kalın bir sesle, "Önce bir içki, sanırım," diye mırıldandı. "İnsan kuru bir boğazla başa çıkamaz." Sanki onunla ilgili her *şey* kuruymuş gibi.

Trin huzursuzca kıpırdandı. Bu düşmanca ortamda dudaklarından havadan başka bir şey geçmesine izin verme fikrinden hoşlanmadı. Yine de B'Rugh'un ikinci komutanının ona verdiği uyarıyı hatırladı. Gücendirmek istemiyordu ve sağ elinde toksin sensörlü bir yüzük vardı. Birinin bardağına sokmaya çalışmış olabileceği zehirleri ya da toksinleri algılaması gerekiyordu.

"Elbette," dedi başını sallayarak. "Anlaşmayı mühürlemek için bir içki."

"Güzel." B'Rugh iki numaralı adamına başıyla işaret etti.

"İçecekler." Çelik dişli erkek kibarca eğildi.

"Derhal, efendim."

Masanın arkasındaki bara gitti ve bir dizi cam ve metal şişeyle meşgul oldu.

"Pekâlâ." B'Rugh ona baktı. "Oturun lütfen. Hazır beklerken, belki kristallerden birini incelemek istersiniz?"

"Elbette." Trin onun karşısına oturdu ve sızan parmaklarıyla Jaxite kristallerinden birini alıp avucuna yerleştirirken irkilmemek için kendini zor tuttu. Lud'om'un dokunuşu soğuk ve yapışkandı ve kahverengimsi yapışkanından bir parça kristale yapışmıştı. Trin onu olabildiğince dikkat çekmeden uzaklaştırdı ve Jaxite'in gümüş mavisi derinliklerini inceledi.

Mükemmeldi; parlak, berrak ve çok yönlü. Rengi ona bir şeyi hatırlattı - Thrace'in gözlerini, işte buydu. Soluk, ışıltılı renk tamamen aynıydı. Ama bakışlarını bu kadar delici... bu kadar nüfuz edici kılan, irisinin etrafındaki siyah halkaydı.

"...sana," dedi B'Rugh ve cümlesinin ilk kısmını kaçırdığını fark etti.

"Özür dilerim, ne?" diye sordu içten içe kendini azarlarken. Ciddi bir pazarlık içindeydi - şimdi büyük Havoc'u düşünmenin zamanı değildi.

B'Rugh, "O kristali sana hediyem olarak kabul edebilirsin," diye tekrarladı.

"Oh...şey, teşekkür ederim." Trin ona minnettar bir şekilde başını salladı. "Bu çok cömertçe. Ama lütfen diğerleri için kararlaştırdığımız fiyatı ödememe izin verin."

"Tabii ki. Paranızın rengini göreyim." B'Rugh bir eliyle parasını çıkarmasını işaret eden bir hareket yaptı.

İşin zor kısmı burasıydı. Trin bir elini blaster'ında tutarken diğer eliyle düz siyah gömleğinin arkasına uzandı ve para kemerini çıkardı. Onu masanın üzerine koydu ve açtı, B'Rugh'a doğru sayıda altın kredi çipi parası olduğunu anlayabilmesi için içine dikkatlice baktı. Sonra bir tanesini çıkardı ve tıpkı kristali uzattığı gibi ona uzattı.

"Mükemmel." B'Rugh başını salladı ve parayı geri verdi. Sonra masayı kaplayan aynı siyah çimen mantarıyla kaplı küçük siyah bir çanta çıkardı ve parlayan Jaxite kristalleri yığınını içine süpürdü.

Gerçekten bu kadar kolay olacak mı? Trin elindeki paraları saymaya başladığında ihtiyatlı bir iyimserlik dalgası hissetti. Görünüşe göre Lu'dom gerçekten de açık bir anlaşma yapacaktı. Ama kutlama yapmak için kristalleri eline alıp *Alacrity*'ye dönene kadar bekleyecekti.

O anda, çelik dişli erkek geldi ve onun ve B'Rugh'un önüne birbirinin aynısı iki metal kadeh koydu.

"Semlina şarabı - ilk sıkım - ateş çiçeği özüyle aşılanmış ve benim gizli bir malzememle zenginleştirilmiş," diye duyurdu ve o korkunç dişlerini göstermek için genişçe sırıttı. "Keyfini çıkarın."

"Gizli bir malzeme mi?" Trin kan kırmızısı sıvıya şüpheyle baktı. "Zararlı bir şey değil, sizi temin ederim . Bu büyük ölçüde geliştirecektir.
deneyim."

"Anlıyorum." Trin başını salladı ve sağ elini şarabın üzerinde belli etmeden salladı. Küçük toksin sensörünün ışığı güven verici bir şekilde sabit yeşil olarak kaldı ve kırmızı bir titreşim bile olmadı. Yani en azından "gizli içerik" zehir değildi.

"İyi yapılmış bir anlaşmaya," diye mırıldandı B'Rugh ve parmakları metal gövdesinden sızan kadehini kaldırdı.

"İyi yapılmış bir anlaşma," diye yankılandı Trin ve bir yudum aldı. Sıvı dudaklarını ve dilini garip bir şekilde karıncalandırdı ama bunun dışında hiçbir kötü etki hissetmedi.

"Mükemmel," dedi B'Rugh, çuvalı ona uzatarak.

Trin paraya uzanırken diğer elindeki doğru çip-parayı da ona doğru uzattı. Bir dakika içinde anlaşma tamamlanmış olacaktı...

Ama B'Rugh kendini tuttu, ne parasını aldı ne de kristal çuvalını verdi.

"Sizde doğru para birimi, bende de kristaller olduğuna , tek ihtiyacımız olan şey eşinizin takası gerçekleştirmesi," dedi.

"Eşim mi?" Trin boş boş konuştu. "Ne demek istiyorsun?"

"Eşin, yani çiftleştiğin erkek." B'Rugh tek kaşını kaldırarak ona baktı. "Bana takası gerçekleştirmeye yardımcı olacak bir erkeğin olmadığını mı söylüyorsun?"

"Neden ihtiyacım ki?" Trin şaşkınlıkla sordu.

B'Rugh kaşlarını çattı, öyle bir ifade takındı ki sanki tüm yüzü eriyormuş gibi göründü.

"Benim kültürüm bir kadınla doğrudan el ele ilişki kurmama izin vermiyor."

"Ne demek istiyorsun? Az önce bana bir kristal uzattın," diye işaret etti Trin.

"Ahh, ama o bir *hediyeydi*, canım. Ben iş hakkında konuşuyorum
işlemler. Takası gerçekleştirmek için burada bir erkek olmalı. Almak için
Kristalleri benim elimden alıp sizinkilere koymanızı ve sikkeleri sizin elinizden alıp benimkilere koymanızı istiyorum."

"İkisini de masada bırakıp yer değiştirsek nasıl olur?" Trin önerdi. "O zaman ben kristalleri alırım, sen de hiç temas etmeden paraları alırsın?" Bu onun için gayet uygun olurdu. Üzerinde B'Rugh'un balçığı olan başka bir şeyle uğraşmak *istemiyordu*. Ama Lud'om düşünceli bir şekilde başını sallıyordu.

"İmkânsız," diye mırıldandı, kesinlikle kırgın görünüyordu. "Böyle bir şeyi düşünemiyorum bile."

"Peki, o zaman ne yapmamız gerekiyor?" Trin talep etti. Dudakları ve dili hâlâ karıncalanıyordu ve şimdi bu ağzının geri kalanına da yayılıyordu. Durmasını diledi - bu his çok dikkat dağıtıcıydı.

B'Rugh, "İşlemi gerçekleştirmek için yanınızda bir eşiniz olmadığına göre, bir tane sağlamaya istekli olabilirim," diye önerdi.

"Bana bir eş sağlamak mı? Yani beni biriyle evlendirmek mi?" Trin kaşlarını çattı. "Hiç sanmıyorum."

"Bu sadece *geçici* bir düzenleme olacak elbette. Sadece işlemi tamamlamak için." Yüzünün yukarı doğru eriyormuş gibi görünmesine neden olan gülümsedi.

"Geçici bir eş," diye düşündü Trin. "Peki bu girişim için *tam olarak* kimi düşünüyordunuz?"

"Neden, tabii ki kendim." B'Rugh küçük, sarı gözlerini genişletti. "Başka kim olabilir?"

Trin içini çekti. "Bak B'Rugh, eğer bir tür çöpçatanlık ücreti ekleyerek benden daha fazla kredi almaya çalışıyorsan, şansın yok. Elimdeki her şey bu ." Önündeki yumuşak siyah mantarın üzerindeki altın kredi çipi paraları yığınına başıyla işaret etti. "İkimiz de bunun makul bir fiyat olduğunu biliyoruz ve buraya kadar gelip size şahsen ulaşmaya istekli başka bir alıcı bulma ihtimaliniz de yok. O yüzden neden sadece-"

"Oh-hayır, hayır canım." B'Rugh onu durdurmak için sızan bir elini kaldırdı. "Parasal bir tazminata gerek yok."

"Yani... ne? Sen bana kristalleri, ben de sana sikkeleri vereyim diye seninle on beş dakikalığına evleneyim, sonra da yollarımızı mı ayıralım?" Trin ona bir kaşını kaldırdı. Tüm içgüdüleri alarma geçmişti. Lud'om kesinlikle bir şeylerin peşindeydi.

"Şey, on beş dakikadan biraz daha uzun bir süre," dedi B'Rugh. "Aslında, birleşmenin yasal ve bağlayıcı olması için bir geceyi benim yatağımda geçirmen gerekir. Sonra, ertesi gün, anlaşma gerçekleşebilir ve sen de ayrılabilirsin."

Trin sertçe yutkundu, midesinin bulanmasını engellemeye çalıştı.

"*Yatağında* bir gece *mi?* Bu anlaşmayı yapmak için sana *fahişelik* yapmamı mı istiyorsun?"

"Kesinlikle hayır!" B "rugh telaşla itiraz etti. "Benim kültürüm böyle şeylere izin vermez. Ben geçici bir birleşmeden ya da evlilikten bahsediyorum -adına ne derseniz deyin. Ama elbette eşiniz olarak bazı ayrıcalıklara sahip *olacağım*."

Trin kendini gerçekten hasta hissetmeye başlamıştı; ağzındaki karıncalanmanın bir tür uyuşukluğa dönüşmesi de buna yardımcı olmuyordu.

"Ve ne..." Devam etmek için kendini zor tutuyordu. "Ne tür bir
Bunlar *ayrıcalıklar* olabilir mi?" diye sormayı başardı.

B'Rugh'un sarı gözleri sarkmış, hamur gibi yüzünde parlıyordu.

"Neden penetrasyon ayrıcalığı, elbette. Seni kollarımda tutacağım ve balçığımla saracağım." Vücudunu kaplayan yeşilimsi kahverengi sızıntıyı gösterdi. "Seni tamamen sardıktan sonra penisimi içine sokacağım ve-"

"Dur!" Trin elini kaldırdı, daha fazla duyamıyordu. "Ne... sana böyle bir şeyi *düşündüren* nedir?" diye sordu ona ters ters bakarak. "Sen ve ben... aynı türden bile değiliz. Yakınından bile geçmiyoruz."

"Teninizin rengi, o zengin, kremsi kahverengi. Sizin türünüzden böyle bir renge sahip başka bir dişi görmedim. Bunu... çok erotik buluyorum." B'Rugh'un gürleyen sesi şehvetle kalınlaşmıştı. "Seni penisimle doldurmak ve göründüğün kadar yumuşak ve gür olup olmadığını görmek istiyorum."

"Ben Zetta Prime'danım ve biz bunu yapmayız... yapmayız. *Herhangi bir* erkekle," dedi Trin ona.

"Belki bir istisna yapabilirsin... sadece bir gece için." Eriyen yüzünde o sarı gözler parlıyordu.

Onun sözleri Trin'in aklına bir gece önce Thrace'le yaptığı penetrasyon hakkındaki konuşmayı getirdi. Ama kocaman Havoc'la böyle bir şeyi hayal etmek onu hem sıcak hem soğuk hem de tuhaf hissettirmişti. İçinden bir ses bunun yanlış olduğunu ama elbette Zetta Prime'da yetiştirilme tarzı nedeniyle bunu hep biliyordu. Yine de Thrace'in kendisini penisiyle doldurmasına izin verme fikri onu iğrendirmemiş ya da tiksindirmemişti. Bu fikir sadece kendisini tuhaf ve suçlu hissetmesine neden olmuştu.

B'Rugh'nun onu sümüksü sikiyle doldurmasına ve sızan kollarıyla sarmasına izin verme fikri onu tamamen farklı bir duyguyla doldurdu. *Mide bulantısı*. Lud'om'a bakmak ve onunla yatağa girmeyi hayal etmek boğazının arkasında ekşi safranın yükselmesine neden oldu. Ağzındaki korkunç tadı temizlemek için biraz su istedi ama garip, kan kırmızısı şaraptan başka bir şey yoktu. Körü körüne ona uzandı...

Sadece elinden düşürmek için.

"Üzgünüm ama bundan daha fazla içemezsin," dedi tanıdık bir ses. "O çelik dişli piç, içine çarkıfelek meyvesi katmış. Bir yudum daha alırsan başın ciddi belaya girer."

Trin şaşkınlıkla başını kaldırdığında Thrace'in başında dikildiğini gördü. Koca Havoc hâlâ onu satın aldığında üzerinde olan dar siyah deri pantolonu ve deri botlarını giyiyordu ama şimdi bir de blaster taşıyordu. Onu karyolaya zincirlenmiş halde yatarken görmeye o kadar alışmıştı ki, gerçekte ne kadar iri olduğunu unutmuştu. Adam onun üzerinde yükselen bir kas dağı gibiydi ve neden orada olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Görünüşe göre B'Rugh da bilmiyordu.

"Sen kimsin ve müzakerelerimizi bölmeye nasıl cüret edersin?" Lud'om'un sesi çok hoşnutsuz geliyordu.

"Beni hatırlamıyorsun, değil mi?" Thrace ona sert bir sırıtışla karşılık verdi. "Birkaç devre önce, halkınız benim gezegenimdeki çamur düzlüklerini ele geçirmeye çalıştığında tanışmıştık."

Sarı gözleri kısıldı. "Seni şimdi hatırlıyorum. Havoc ana gezegenini tamamen fethetmemizi engelleyen senin liderliğindi. Thrace, değil mi?"

Thrace başını salladı. "Bedenen."

"Ama bu hâlâ burada ne aradığınızı ya da sevgili Trin'le nasıl bir ilişkiniz olduğunu açıklamıyor." B'Rugh başıyla onu onayladı.

"O senin için *Kaptan* Trin," diye hırladı Thrace. "O bir yıldız gemisinin sahibi ve kaptanı, seninle bir gece geçirmek için satın alabileceğin ucuz bir fahişe değil, B'Rugh, seni sümüklü piç kurusu."

B'Rugh kaskatı kesildi - sızan çamurdan yapılmış gibi görünen bir varlığın kaskatı kesilebileceği kadar.

"Sizin deyiminizle onu 'satın almaya' asla cüret etmem. Ancak işlemimizi gerçekleştirmek için bir eşi olmalı. Aslında ona bir iyilik yapıyordum, satışın gerçekleşebilmesi için kendim bu sıfatla hareket etmeyi teklif ediyordum."

Thrace homurdandı. "Doğru. Sanki seninle yatmak zorunda kalan her kadın bunu bir *iyilik olarak* görecekmiş gibi. Siktiğimin çamur sümüklüsü."

İçten içe, Trin büyük Havoc'un söylediği her şeye katılıyordu ama o pek diplomatik davranmıyordu. Ayağa kalkıp B'Rugh'un çenesine yumruk atmaktan ya da belki de onu blasterıyla vurmaktan daha çok istediği bir şey yoktu. Ona gerçekten yumruk atarsa yumruğunun yüzüne saplanacağından korkuyordu. Ama bu dürtülerine boyun eğmek ona Jaxite kristallerini getirmeyecekti.

Ağzını açıp durumu kurtarmak için bir şeyler söylemek istedi ama dudaklarındaki ve dilindeki karıncalanma artık kısmi uyuşukluğa dönüşmüştü ve konuşmak zordu. Yine de birkaç kez yutkunduktan sonra, Thrace ve B'Rugh'un birbirlerine savurdukları öfkeli hakaretlerin arasına girebildi.

"Yani diyorsun ki, B'Rugh," dedi, kelimelerini bulanıklaştırmamaya dikkat ederek. "Buradaki tek çıkarınızın anlaşmayı korumak olduğunu. Kendini sadece anlaşmamızı tamamlamak için geçici eşim olarak sunuyorsun..." Yutkundu, dili kalınlaşmıştı. "İşlem mi? Doğru mu?"

"Elbette." B'Rugh sertçe başını salladı. "Seni çok çekici bulduğumu itiraf etmeme rağmen, bu alışverişi gerçekleştirmek için bir eşle gelmiş olsaydın, bunların hiçbirine gerek kalmazdı."

"Güzel, o zaman tüm sorunlarımız çözüldü." Thrace öne doğru eğildi ve Lud'om'a ters ters baktı. "Çünkü *ben* onun eşiyim."

Sekizinci Bölüm

"Ben onun eşiyim," diye tekrar homurdandı Thrace, derdini anlatmak istiyordu. "Ve sürekli söylediğin gibi 'işlemi gerçekleştirmek' için buradayım."

"Ne?" diye hiddetlendi Lud'om, siyah çim masanın üzerine balçık parçaları püskürterek. "Ama Trin eşi olmadığını söylemişti!"

"Bunu hiç söylemedi. *Yanında* olmadığını söyledi. Ama işte buradayım." Thrace sırıttı, rakibinin lümpen, sızan yüzündeki öfke ifadesinden gerçekten keyif alıyordu. Trin'in yüzündeki ifade de aynı derecede eğlenceliydi. Bir şey söylemek istiyor ama nasıl söyleyeceğinden emin değilmiş gibi görünüyordu.

Ya da belki de bilincini kaybetmek üzereydi. Çelik dişli piç, şarabına en az üç tane çarkıfelek meyvesi koymuştu -kendisinden üç kat büyük bir insana yetecek kadar. Thrace keşke ilk kadehi içmeden önce elinden alabilseydi diye düşündü ama gölgelerde kalıp neler olup bittiğini duymak istemişti. Kendi kendine sadece izleyip dinleyeceğini ve eğer başı dertte değilse *İmparatoriçe'*yi kuru havuzdan çıkaracağını ve onu sonsuza dek yalnız bırakacağını söylemişti.

***Bu** plan için çok fazla,* diye düşündü acımasızca, aynı anda hem B'Rugh'a hem de onun tuhaf yardımcısına göz kulak olmaya çalışıyordu. Çelik dişli erkek, patronunun arkasına dolanmıştı ve hem ona hem de Trin'e hayvanat bahçesindeki ilginç sergilermiş gibi bakıyordu. Orada

O orospu çocuğunda doğru olmayan bir şeyler var... *Aklı başında* olmayan bir şeyler,

Thrace düşündü.

"Ama bu imkânsız," diye hiddetlendi B'Rugh. "Sen Trin'in eşi olamazsın."

"Kesinlikle öyleyim. Değil mi bebeğim?" baktı ve cesaretlendirici bir gülümseme verdi. Oyun oynayacak mıydı? *O güzel kristal yığınıyla buradan tek parça halinde çıkmak istiyorsa oynasa iyi ederdi!*

Trin hâlâ ona bakıyordu, muhtemelen en başta nasıl serbest kaldığını ve burada, Şeytanın Gözü'nde ne aradığını merak ediyordu. Ama sonunda onaylarcasına başını salladı.

"Evet, Thrace benim... eşim."

"Bana halkınızın erkeklerin penetrasyonuna izin vermediğini söylemiştiniz!" B'Rugh onu suçladı. "Beni geçici eş olarak kabul etmekteki ana itirazın olarak bunu gösterdin."

Thrace kuru bir sesle, "*Asıl* itirazının bu olduğundan şüpheliyim," dedi. "Ama bilmeni isterim ki, bir sadece içine girmek dışında yapabileceğin çok daha fazla şey var. Şimdiye kadar bunu , düşündüğümden daha az şansın var demektir. Şimdi..." Trin'in etrafına uzanarak bir avuç dolusu altın jeton topladı ve masaya doğru uzattı. "Bu anlaşmayı yapmaya ne dersin?"

"Ben...Ben asla..." B'Rugh protesto etmeye çalıştı.

"Anlaşmayı yapmak istediğini ve seni sadece Trin'in eşinin olmamasının durdurduğunu söylemiştin," diye hatırlattı Thrace ona kararlı bir şekilde. "Yine de eşi ortaya çıktığında sözünden dönmeye mi çalışıyorsun?" Başını iki yana salladı. "Bu pek iyi görünmüyor, B'Rugh. Özellikle de Kabilenin İleri Gelenleri için."

Lud'om korkulan ve nefret edilen bir suçlu olsa da, Trakya suç lordunun yine de halkının geleneklerine bağlı kalacağını biliyordu. Biri

Bu da bir kez teklif edilen bir anlaşmanın *her zaman* onurlandırılması gerektiğini dikte ediyordu.

B'Rugh ne zaman yenildiğini biliyor gibiydi.

"Pekâlâ," diye kaba bir şekilde gürledi. Bir çuval dolusu kristali alıp Thrace'e uzattı, o da çuvalı alıp bir yığın sikkeyi uzattı.

"Teşekkür ederim." Kristalleri kontrol etti, kibarca başını salladı ve bir elini Trin'in ince dirseğinin altına koyarak kalkmasına yardım etti. "Hadi bebeğim, gidelim," diye mırıldandı.

Trin hareket etmedi.

Önce kızın kendisine direndiğini düşündü, sonra hâlâ şarabın etkisinde olduğunu ve muhtemelen bayılmak üzere olduğunu fark etti. Onu ana kuvvetiyle kaldırdı ve ayağa kalkmasına yardım etti. B'Rugh'a ve onun tuhaf emir subayına başıyla veda ederken gözleri kısmen . Sonra Thrace onu olabildiğince hızlı bir şekilde üçgen kapıdan dışarı çıkardı.

Buradan defolup gitmenin zamanı gelmişti.

* * * * *

"Ayakta kal ve sakın düşme," diye mırıldandı koca Havoc, Trin'i yarı taşıyıp yarı sürükleyerek geniş metal geçitten aşağı indirirken kulağına. "Seni henüz taşıyamam, buradaki piçler bunu zayıflık olarak görür vahşi bir yaban hayvanı sürüsü gibi üzerimize çullanırlar."

"Ben... deniyorum," diye geveledi Trin, onun yanında tökezleyerek. Ağzındaki karıncalanma ve uyuşma, aynı anda hem çok tuhaf hem de garip bir şekilde rahatlamış hissetmesine neden olan garip, sersemletici bir duyguya dönüşmüştü.

Tehlikedeyiz - galaksideki en azılı suç lordunu geçtik ve korkunç bir *tehlike* içindeyiz - kafasının içindeki küçük bir ses çığlık attı. Ama bu

boğuk ve silik görünüyordu... Trin durumun oldukça ciddi olduğunu bilse de önemsizdi.

Bu koridordan ilk geçişini izleyen haydutların geri döndüğünün farkındaydı. Gözleri gölgelerin arasından parlıyordu ve birkaçı Thrace'e meydan okumak istermiş gibi görünüyordu. Ama Havoc hepsinden daha iri olduğu ve elinde çıplak bir blaster bulunduğu için geri çekildiler. Yine de, muhtemelen bir ya da birkaçının kararsızlıklarını atlatıp öne çıkmaları an meselesiydi. Sadece-

Tökezledi ve Thrace onu tekrar ayağa kaldırdı, hareket etmesini sağlamak için bir kolunu beline doladı.

"Neredeyse vardık," diye mırıldandı. "Neredeyse çıkış hava kilidine geldik. Hadi, bebeğim

-Yapabilirsin."

Trin bu aşağılayıcı lakaba itiraz etmek istedi ama sözcükleri bir araya getiremedi. Thrace çelik dişli adamın içkisine ne koyduğunu söylemişti? Çarkıfelek meyveleri mi? Trin onları hiç duymamıştı ama inanılmaz derecede güçlü olmalıydılar. Mümkün olan en küçük yudumu almıştı ama yine de bayılmak üzereydi. B'Rugh'un ikinci komutanı onu öldürmeye mi çalışıyordu? Ya da kendisine yapılan hiçbir şeye itiraz şekilde uyuşturmuş muydu? Bu düşünce Trin'in uyuşturulmuş sersemliğinde bile ürpermesine neden oldu.

Birden, sanki düşünceleri onu çağırmış gibi, çelik dişli ve çürümüş beyinli erkek tam önlerinde belirdi. Trin ona baykuş gibi göz kırptı. Nasıl bu kadar hızlı hareket edebiliyordu?

"Yedi Cehennem'de ne var?" Görünüşe göre erkeğin aniden ortaya çıkması Trin'i de şaşırtmıştı. Aniden durdu, bir kolunu Trin'in etrafında sıkıca tuttu ve blasterı diğer erkeğin dar göğsünün ortasına doğrulttu. "Çekil önümden," diye homurdandı.

"Birazdan," dedi erkek hoş bir şekilde. "Gitmeden önce sana kısa bir sorum olacak, sevgili Havoc."

"Ben senin iyi *bir şeyin* değilim," diye hırladı Thrace. "Şimdi yoldan çekil yoksa içinde yürüyebileceğin kadar büyük bir delik açarım."

"Vay, vay, vay... ne kadar da öfkeli!" Çelik dişli erkek başını salladı ve bir cık *cık* sesi çıkardı. "Ama dinle, B'Rugh'un halkının gezegeninizdeki çamur düzlüklerini ele geçirmeye çalıştığını söyledin, bu doğru mu?"

"Denediler. Başaramadılar," diye tersledi Thrace sabırsızca. "Ne olmuş

yani?" "Şey, çamur düzlükleri çok sıra dışı bir coğrafi özellik." "Pek

sayılmaz." Thrace kaşlarını çattı. "Bunlar çölde çamur düzlükleri oluştuğunda denizle buluşuyor. Ana gezegenim Xander Prime'ın çoğu ya devasa okyanuslar ya da çorak çöller. Pek misafirperver bir yer değil ama burası bizim ve burayı o Lud'om piçlerine bırakacak değildik."

"Anlıyorum. Tabii ki hayır." B'Rugh'un ikinci komutanı düşünceli bir şekilde başını salladı. "Peki, çok teşekkür ederim. Bilmek istediğim tek şey buydu."

Thrace ona baktı. "Ciddi misin? Beni kendi dünyamın çamur düzlüklerini sormak için mi durdurdunuz?"

"Hepsi bu kadar. Sadece farklı iklimlere ve coğrafi özelliklere karşı bir ilgim var. Buna benim... hobim diyebilirsiniz." Korkunç dişlerini tekrar ortaya çıkararak sırıttı. "Neyse, benim gitmem gerekiyor ve sizin de aceleniz olduğunu görüyorum."

"Aynen öyle," diye tersledi Trin. Ama onlar tekrar harekete geçemeden, çelik dişli erkek öne doğru eğildi ve soğuk bir parmağını Trin'in çenesinin altına koydu.

"Şimdilik hoşça kal canım," diye mırıldandı, tek normal gözü parlıyordu. "Ama sonsuza kadar değil çünkü seni tekrar göreceğim. Sana bunun sözünü verebilirim."

Bu adam deli! Trin, omurgasından aşağı bir soğuk ürperti daha indiğini düşündü.

Tamamen delice.

"Çek o lanet ellerini onun üzerinden." Thrace onu sarsarak uzaklaştırdı ve silahın namlusunu diğer erkeğin sıska göğüs kafesine dayadı. "Ona bir daha dokunursan ölürsün."

Metal dişli erkek en ufak bir endişe duymuyor gibiydi. Sadece gülümsedi.

"İçine girmenize izin vermemesine rağmen bu kadar *korumacı.* Bu çok ilginç. *Çok* ilginç," diye mırıldandı ve sonunda kenara çekildi. "Hoşça kalın o zaman. Şimdilik." Yavaşça geri çekildi, hâlâ sırıtıyordu.

O anda Trin'in başı dönmeye ve etrafındaki dünya grileşmeye başladı. Koridorda etraflarındaki haydutların ilgili bakışlarını gördü; belli ki B'Rugh'un ikinci adamıyla konuşmaya ara vermeleri onlara cesaretlerini toplamaları için zaman kazandırmıştı. Trin ayakta kalması gerektiğini biliyordu ama artık ayaklarını *hissetmiyordu* bile. Bırakın yürümeyi, ayakta bile duramayacak halde Thrace'in pençesine düştü.

"Trin?" Dikkatinin büyük bir kısmını ilgilenen haydutlar çemberine verirken hızla ona baktı.

"Üzgünüm," diye fısıldadı. "Sadece... yapamam..."

Alçak sesle bir küfür savurarak eğildi ve onu bir oyuncak bebeği kucağına alır gibi kolayca kollarına aldı. "Bana tutun," diye mırıldandı. "Ya da dene, en azından

-Çıkış yolumuz için savaşmamız gerekecek."

Trin'in hatırladığı son şey, bir yığın aç göz üzerlerine kapanırken başını adamın kaslı, çıplak göğsüne yasladığıydı.

Sonra... hiçbir şey.

Dokuzuncu Bölüm

"Stav? Stavros?" Charlie endişeyle parmaklarını sevgilisinin yüzünün önünde şıklattı.

Stavros yatağın kenarında oturuyordu, üzerinde siyah saten uyku pantolonundan başka bir şey yoktu ve yüzünde boş bir ifade vardı. Elleri avuç içleri yukarı bakacak şekilde uyluklarının üzerinde açık duruyordu. Geniş göğsünün inip kalkması ve parmak uçlarının hafifçe seğirmesi dışında tamamen hareketsizdi.

Tamamen gitti.

Charlie giderek artan bir endişeyle ona baktı. Bu ilk kez garip, boş gözlü bir transa geçişi değildi; Karanlık Kindred ana gezegenindeki Kolektif'i yok ettikten sonra Ana Gemi'ye döndüklerinden beri haftalardır kısa süreli bayılmalar oluyordu. Neredeyse küçük çaplı bir nöbete benziyordu, aniden ve görünürde hiçbir sebep yokken gözleri kararıyordu ama Kindred'lerde epilepsi yoktu.

Translar Charlie'yi korkutuyordu, çünkü Stav hayatının büyük bölümünde bir Günah Yiyiciydi - Kan Soyu'nun Lanetli Kişi dediği şey. Sırtında büyüyen ve onu başkalarının fiziksel acısını hissetmeye zorlayan bir paraziti vardı. Ayrıntılı bir dövmeye benzeyen karmaşık, kıvrımlı siyah çizgiler şeklini almıştı.

Kolektif'i -Karanlık Türler dünyasını yöneten bir grup düşünen bilgisayarı- öldürmek paraziti de öldürmüş ve Stav'ı yirmi yıldan uzun bir süredir ilk kez parazitin etkisinden kurtarmıştı. Sonra Tanrıça onun kalbini iyileştirmiş ve başlangıçta ona verilen altı aylık kısa ömür yerine normal bir ömre sahip olacağını ilan etmişti. Görünüşe göre

Kaderlerinde Ana Gemi'de diğer Kindred'lar ve eşleriyle birlikte sonsuza dek mutlu yaşamak var.

Ve sonra translar başladı.

Stavros endişelenecek bir şey olmadığını ve gerçekten de çok dramatik olmadığını söyleyip duruyordu. Sadece ara sıra kendini kaybediyor, olduğu yerde donup kalıyor ve birkaç saniye boşluğa bakıyordu. Bu nadiren oluyordu -belki haftada bir ya da iki kez- ve asla çok uzun sürmüyordu. Yine de Charlie endişeliydi. Tıbbi geçmişi göz önünde bulundurulduğunda, olağan dışı hiçbir şey hoşuna gitmiyordu.

Ve bu *kesinlikle* alışılmışın dışındaydı.

Bu aynı zamanda şimdiye kadar yaşadığı en uzun trans, füg ya da adına ne derseniz deyin en uzun transdı. Son beş dakikadır adını çağırıyor ve onu geri getirmeye çalışıyordu ama Stavros gözünü bile kırpmamıştı. Sanki çok uzaklara, ona ulaşamayacağı bir yere gitmişti.

Charlie sonunda kendi kendine, "Tamam, yeter artık," diye mırıldandı. "Dr. Sylvan'ı arayacağım."

Stav onu geçmişte birkaç kez Kindred doktoruyla konuşmaktan vazgeçirmişti ama bu kez bazı cevaplar alıyordu. Yatağın onun tarafındaki komodinde bir think-me vardı. Charlie, yeni arkadaşı Sophia'ya kocasının buralarda olup olmadığını sormaya karar verdi. Sylvan iyi bir adamdı, geç saatte aramasına aldırmazdı.

Ama tam komodinin içinde telepatik iletişimi sağlayan ince gümüş teli ararken Stavros gözlerini kırpıştırdı ve derin bir nefes aldı.

"Charlotte?" Bir rüyadan çıkmış gibi görünüyordu... ya da belki bir kâbustan. Çivit mavisi gözleri karanlık ve sıkıntılıydı ve bir elini koyu kumral saçlarından oluşan muhteşem yelesinde dalgınca gezdiriyordu.

"Stav, tatlım..." Charlie beni düşünmek için bir çekmeceyi karıştırıyordu ama geri döndüğü için rahatlamış bir şekilde hemen ona gitti.

"Charlotte," diye mırıldandı tekrar ve kollarını ona doladı. Kendisi oturuyor, Charlotte ise ayakta olmasına rağmen, tüm Kindred'lar gibi o da uzun boyluydu. Bu yüzden onu kendine çektiğinde, başı göğsüne yaslandı ve muhteşem saçları Charlotte'un üzerindeki koyu kırmızı geceliğin üzerine döküldü.

"Ne oldu?" Charlie onun kendisine bu kadar sıkı sarılmasından dolayı şaşkın ve endişeliydi. Sanki boğulmakta olan bir adamdı ve onu kurtarabilecek tek kişi oydu. "Ne oldu tatlım?" diye tekrar sordu.

Stavros başını çevirdi ve yüzünü onun göğüslerine bastırdı ama cinsel bir şekilde değil, daha çok teselli arar gibiydi. Bu hareket Charlie'nin yüreğini parçaladı çünkü onun daha önce hiç kimseden teselli bulamadığını biliyordu. Daha altı yaşındayken sırtında Lanetli Kişi olduğunu kanıtlayan işaret çıkmaya başladığında öz annesi onu reddetmişti.

"Tatlım..." diye mırıldandı, parmaklarını Stav'ın uzun saçlarında gezdirirken. "Stav, ne oldu?"

Sonunda başını kaldırıp ona baktı.

"Onu gördüm," diye mırıldandı boğuk bir sesle.

"Kimi gördün?" Charlie anlamadan ona baktı.

"İki." Derin bir iç çekti. "Her transımda ona dair bir şeyler yakalıyordum - eğer buna trans diyorsanız. Ama bu şimdiye kadarki en uzun olanıydı."

"Ne?" Charlie ona kaşlarını çattı. "Bana o translarla ilgili hiçbir şey hatırlamadığını, sadece bir iki saniyeliğine kendinden geçtiğini ve bunun hiçbir şey olmadığını söylemiştin."

"Yalan söyledim." Stavros gözlerini kaçırdı. "Bununla gurur duymuyorum. Sadece... seni endişelendirmek istemedim."

"Sanki ortada hiçbir neden yokken bir tür zihinsel füg durumu yaşadığını düşünerek endişelenmedim mi?"

"Bunun da görünürde bir nedeni yok," diye belirtti Stav. "Onu sürekli *görüp* duruyorum. Bunu anlamıyorum."

"Olabilir," dedi Charlie düşünceli bir ifadeyle. "Onun nasıl olduğunu hatırla - şey, Ur'un nasıl

-Siz Sevginin Kalbinden gelen tüm o duygusal enerjiyle doluyken size uzandı ve size dokundu mu?"

"Nasıl unutabilirim ki?" Stavros kuru bir sesle söyledi. "Ur'un kötülüğü pozitif enerjiyle birleşerek Kolektif'i öldüren aşırı yüklenmeye neden oldu."

Charlie, "Ama olay olduğunda sadece Ur değil, o da İki'nin bedenindeydi," dedi. "Ya bu olduğunda ikiniz bir şekilde... bilmiyorum... bir tür zihinsel *bağlantı* kurduysanız?"

"Sanırım bu mümkün." Stav'ın sesi düşünceli geliyordu. "Yine de hiç hoş değil."

"İzlemek zorunda kaldığın korkunç şeyler mi yapıyor?" Charlie sempatik bir şekilde sordu. İki korkunç bir insandı - eğer "insan" kelimesi ona uygulanabilirse. Yapacağı hiçbir şey onu şaşırtamazdı.

"Şimdiye kadar sadece ufak tefek görüntüler yakalıyordum. Ama az önce zavallı bir kadının şarabına ilaç attığını gördüm."

"Onu uyuşturdu mu? Ne ile? Söyleyebilir misiniz?"

Stavros kaşlarını çattı. "Sanırım çarkıfelek meyveleriydi."

"Tutku meyveleri mi? Bu da ne böyle?" Charlie kendini soğuk hissetti. Dünya'da bir üniversite kasabasında çalışan bir polis olarak, kendi payına düşen tecavüz vakalarıyla uğraşmıştı. Yine de İki'nin biriyle yatmaya çalışması fikri ona pek doğru gelmemişti. Ona tamamen aseksüel -tabii ki tamamen kötü- gibi gelmişti ama seks onun yapısının bir parçası gibi görünmüyordu. "Öyle mi?

Bir çeşit afrodizyak mı?" diye sordu. "İkiz Akraba eşlerinin yolu kolaylaştırmak için yedikleri bağlayıcı meyve gibi mi?"

"Çarkıfelek meyveleri bağ meyvesine *benzer* ama çok daha ölümcüldür." Stav'ın sesi acımasızdı. "Bir yudumda üşürsün, bir yudumda ısınırsın, üçüncü yudumda ise ölürsün derler."

"Aman Tanrım. Yani İki onu öldürmeye mi çalışıyordu?" Bu aslında kafasındaki profiline daha çok uyuyordu.

"Ben öyle düşünmüyorum. Gördüğünüz gibi, üçüncü yudum her zaman ölümcül değildir - elinizde panzehir varsa değil."

"Ve yaptı mı?" Charlie sordu. Bu kızın kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, onun için giderek daha fazla endişeleniyordu. Elbette kendini İki'nin merhametine kalmış bulan herkes için endişelenirdi, çünkü hasta piçin hiç merhameti *yoktu.*

Stav kuru bir sesle, "Panzehir ağızdan alınabilecek bir bileşik ya da iksir değildir," dedi. "Çarkıfelek şarabının üçüncü yudumu için tek tedavi penetrasyon ve döllenmedir."

"Ne?" Charlie ona baktı. "Yani o üçüncü içkiyi içtikten sonra hayatta kalabilmek için ona izin vermek zorunda..."

"Onunla seks yap ve onu tohumuyla doldur. Evet." Stav ciddiyetle başını salladı. "Aksi takdirde dayanılmaz bir ölüme maruz kalacak."

"Bu *korkunç!"* Charlie dikkati dağılmış bir halde elini saçlarında gezdirdi. "Zavallı kız! Şimdi de İki'ye izin vermek zorunda kaldı...Ugh!" Titredi. "Biliyor musun, onun böyle bir şey yapacak bir tip olduğunu hiç düşünmemiştim. *Cinsel* bir şey yani. Korkunç, cani ve iğrenç, evet ama cinsel... o kadar da değil."

Stav, "Bunu kendisi için yapmadı, çalıştığı yaratık için ona ilaç verdi," dedi. "Sanırım bir Lud'om. En azından öyle görünüyordu."

"Lud'om nedir? Hayır, boş ver." Charlie onun cevap vermesini engellemek için elini kaldırdı. "Önce bana zavallı kızın iyi olup olmadığını söyle."

"*Sanırım* öyle." Stav kaşlarını çattı. "Başka bir erkek geldi ve uyuşturulmuş şaraptan çok fazla içmesini engelledi. Sadece ilk yudumu aldı."

"Tanrıya şükür!" Charlie rahatlamaktan neredeyse sarkacaktı - her kimse bu bilinmeyen kız için gerçekten üzülüyordu. "Ama... ilk yudum ona ne yapacak? Ona zarar verecek mi?"

Stav, "Bazı yan etkileri olacak ama onu öldürecek bir şey olmayacak," diye güvence verdi.

"Peki onu kim kurtardı? Başka bir Lud... Ludo... her neyse?"

"Hayır... Kindred'a benziyordu. Ama İki'ye Xander Prime'daki ana gezegeninden bahsetti. Yani Havoc olmalı."

"Gerçekten mi? Havoc mu?" Charlie'nin ilgisini çekmişti. Stav'la birlikte çiftin tatil köyü J'lorgon'un Zihni'ne gizli görevle gittiklerinde, Stav bir Havoc gibi davranmıştı çünkü onlar Kindred'ların genetik kuzenleriydi. Bildiği kadarıyla, iki tür erkek her yönden neredeyse tıpatıp birbirine benziyordu, sadece Havoc'lar Kindred'lar gibi gelin çağırmıyor ya da onlarla bağ kurmuyordu. Yine de, gizlenmek amacıyla, Stav'ın aslında bir gelin bulmuş olan nadir birkaç kişiden biri olduğunu iddia etmişlerdi. Tabii ki o gelin Charlie'ydi; birbirlerine aşık olduklarında gerçeğe dönüşen bir aldatmacaydı bu.

"Havoc kıza oldukça iyi bakıyor gibi görünüyordu." Stav kaşlarını çattı. "Ama İki, diğerlerinin müdahale etmesine yetecek kadar uzun süre dikkatini dağıttı. Son gördüğümde ikisinin etrafı sarılmıştı."

"Oh, hayır!" Charlie elini ağzına götürdü. "Sence iyi olacaklar mı? Onlara yardım edebilir miyiz?"

"Nasıl olduğunu anlamıyorum." Stav başını salladı. "Uzayı tam onların bulunduğu noktaya katlayabilsek bile, içimden bir ses savaşın çoktan bittiğini söylüyor." İç çekti. "Şu anda

En azından Havoc erkeği ne yaptığını biliyor gibiydi. Ve gerekirse dişiyi kendi canı pahasına koruyacağını söyleyebilirim."

"Tıpkı bir Kindred'in yapacağı gibi," diye mırıldandı Charlie. Bir zamanlar uzaylı ırkını düşmanı olarak görmesine rağmen, Stavros sevgisi ve bağlılığının yanı sıra başkaları için kendini feda etme isteğiyle fikrini değiştirmişti. O gerçekten asil biriydi ve bu kelimeyi tanıdığı başka hiç kimse için kullanamazdı.

"Tıpkı bir Kindred gibi," diye onayladı sevgilisi, biraz gülümseyerek. "Dişilerimizi çok severiz ve onları güvende tutmak için ölürüz."

"Yapacağını biliyorum, tatlım." Charlie onun saçlarını tekrar okşadı ve eğilerek uzun bir öpücük verdi. "Yani... o zaman bir çift miydiler?"

Kaşlarını çattı. "Ben öyle düşünmüyorum. İki kişi sonunda ona başka bir şey söyledi... içine girmesine izin vermediği halde onu korumasıyla ilgili bir şey. Çok garip."

"Peki, buna izin *vermeyen* bazı kültürler yok mu?" Charlie sordu. Yeni arkadaşı Kat ve diğer Kindred eşlerinden birkaçı ona Yonnie Six'le ilgili hikâyeler anlatmıştı; dişilerin üstün olduğu ve erkeklerin seks kölesi olduğu bir gezegen.

Stav başını salladı. "Bu doğru. Ama o bunu söyleyene kadar kızın bir şekilde Dünya'dan olduğunu düşünmüştüm. Şimdi öyle olamayacağı açık."

"Neden böyle düşündün ki?" Charlie sordu.

"Lauren ve Becca ile aynı kahverengi ten rengine sahip," diye açıkladı. "Çok güzel ama ben bunun sadece Dünya'da bulunduğunu sanıyordum."

"Hmmm, bilmiyorum." Charlie kaşlarını çattı. "Her kimse ve her nereden geliyorsa, umarım iyidir. Gerçi adamın onu hayatını onun için riske atacak kadar sevmesi ve kadının buna izin vermemesi biraz üzücü... bilirsin işte."

"Ona nüfuz etmek mi?" Stav ona bir kaşını kaldırdı ve çift dişlerini anlamlı bir şekilde gösterdi. Bir Kan Kindred olarak biraz vampire benziyordu ve bir vampir gibi ısırmayı seviyordu. Ama Kan Türleri gerçekte kan içmezdi; ısırarak özlerini, yani dişlerinin salgıladığı soluk mavi sıvıyı enjekte ederlerdi. Öz, eşlerini kendilerine bağlamaya yardımcı olur ve ayrıca bir Kan Türünün gelini hastaysa iyileşmesini kolaylaştırabilirdi.

Charlie'nin lezzetli deneyimlerinden bildiği gibi, aynı zamanda çoklu orgazmlara da neden oldu.

Birdenbire Stavros'u içinde hissetme ihtiyacı duydu - hem dişlerini hem de şaftını içinde derinlerde hissetmek, onu mümkün olan her şekilde kendisiyle doldurmak. Ama bunu sorarken kendini biraz garip hissetti. Ne de olsa onu neredeyse öldürecek olan Karanlık Tür ile garip bir zihinsel bağlantı kurmuştu. Şu anda sekse değil, rahatlamaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Kararsızca kıpırdandı ve uyluğunun iç kısmında keskin bir kas krampı hissetti.

"Ah!" diye soludu, Stav'dan geri adım attı. "Kahretsin, acıyor!"

"Ne oldu? Neyin var?" Stavros anında endişelendi. Hayatının çoğunu başkalarının acısını hissederek geçirmişti ve bu lanetten kurtulmuş olmak çoğunlukla bir lütuf olsa da, Charlie'nin canını yakan bir şey olduğu anda tam olarak neyin yanlış olduğunu anlayamamak onu hâlâ rahatsız ediyor gibiydi.

"Oh, sadece kalçam." İçini çekti ve germeye başladı. "Bugün Egzersiz Arenası'nda yeni bir makine denedim." Kindred'lar gemideki spor salonlarına böyle diyorlardı. "Bir yerimi çekmiş olmalıyım çünkü belli bir şekilde hareket ettiğimde çift hokey sopası gibi acıyor."

"Ne gibi acıyor?" Stav her zamankinden daha endişeli görünüyordu. "Dünya sporu Hokey'i gördüm. Sanki biri seni bir sopayla dövüyormuş gibi mi hissediyorsun?

kullandıkları şu kıvrımlı çubuklar?"

"Hayır." Charlie gülmemek için kendini zor tuttu. "Öyle demek istemedim. Çok acıdığını söylemenin güzel bir yolu, hepsi bu. Biraz esnettikten sonra daha iyi olacaktır." Bacağını tekrar deneysel olarak hareket ettirdi ve yüzünü buruşturdu. "Ama şimdilik hala ağrıyor."

Stavros, "Bir bakayım," dedi ve ona yanındaki yatağa oturmasını işaret etti.

"Neden?" Görecek bir şey yok, sadece bir kasımı incittim, hepsi bu."

"Yine de bir bakayım." Kaşlarını çattı. "Unutma, sağlıkçı olarak biraz eğitim aldım. Ya bildiğinden daha ciddiyse? Seni muayene etmem daha iyi olur."

"Peki... tamam." Charlie omuz silkti. "Ama sana söylüyorum, görecek bir şey yok."

Önemli bir şey değilmiş gibi hissetmesine rağmen, yatağa yerleşip koyu kırmızı geceliğinin eteğini kaldırarak ona bakmasını sağladığında kalbinin hızlanmasına engel olamadı. Renk neredeyse bordoydu ve sarı saçları ve soluk teniyle güzel görünüyordu. Ayrıca yanında küçük bir çift ipeksi bordo külot da vardı.

"Hmm..." Stav yataktan sıyrıldı ve önünde diz çökerek geniş omzunu tam kalçalarının arasına soktu. Bu Charlie'ye Stav'ın onun tadına bakmaktan hoşlanma şeklini hatırlattı ve Stav'ın bu düşünceyle tahrik olup rahatsız olduğunu hissetti.

Rahatla, şu anda rahatlamaya ihtiyacı var, diye hatırlattı kendine. Ama büyük, sıcak ellerini çıplak kalçalarında gezdirdiğinde dudağını ısırmak zorunda kaldı. Tanrım, bu *harika bir* histi. Ve kalçasına daha yakından bakmak için öne doğru eğildiğinde, sıcak nefesinin külotunun kasıklarına üflediğini ve amını ıslak ve şişmiş hissettirdiğini hissedebiliyordu.

Sonra iri parmakları kalçasındaki hassas noktaya dokundu ve kızın nefesi kesildi.

"Burası acıyor mu?" Adam soru sorarcasına ona baktı.

Charlie başıyla onayladı. "İşte... işte orası," dedi nefes nefese. "Ama zaten masaj yapmayı ve germeyi denedim - sanırım kendi kendine yıpranması gerekecek."

"Ya da seni ısırabilirim," diye mırıldandı Stav, Falinda'nın kalçasındaki acıyan yeri okşayarak. "Hassas olduğunu biliyorum *Falinda*, bu yüzden dikkatli olacağıma söz veriyorum. Dişlerimi etine geçirdiğimde bunu neredeyse hiç hissetmeyeceksin."

Sözleri Charlie'nin arzuyla titremesine neden oldu. Genç kızlığından ve ilk Anne Rice kitabını okuduğundan beri gizli bir vampir fetişi vardı. Ondan sonra vampirlerle ilgili her şeyi yutmuştu ve erkeğinin dişleri olması onu çok tahrik ediyordu. Yine de kendine onun sadece kendisini iyileştirdiğini, rahatlatıp rahatlatmadığını, seks peşinde olmadığını hatırlatmaya çalıştı.

"Elbette," dedi gülümsemeye çalışarak. "Nazik olduğun sürece."

"Olacağımı biliyorsun." Onun üzerine eğilerek, incinmiş kalçasını hafifçe öptü. "Bazen keşke hâlâ Lanetim olsaydı diyorum; böylece herhangi bir ağrını ya da acını hissedebilir ve seni hemen iyileştirebilirdim. Canının yandığını bana daha önce söylemeliydin Charlotte."

Charlie, "Her küçük ağrım ve sızımla seni rahatsız etmek istemiyorum," diye itiraz etti.

"Ama yapmanı *istiyorum*." Şimdi onun kalçasını nazikçe okşuyor, kaşınan yanağını yumuşak etine sürtüyordu. Charlie bunun bir Kindred olayı olduğunu öğrenmişti; partnerlerini işaretlemenin bir yolu. Kindredlerin koku alma duyusu insanlarınkinden çok daha güçlü olduğu için, kokular onlar için çok önemliydi.

"Peki o zaman... iyileştir beni," diye fısıldadı. Adamın sıcak nefesini ve kaba yanağını iç uyluğunda hissetmek onu çılgına çeviriyordu.

"Benim için büyük bir zevk olacak, *Falinda," diye* mırıldandı ve onun kalçasını hafifçe öptü. Sonra ağzını açarak dişlerini en uzun boylarına kadar uzattı.

Charlie, ağzının her iki yanındaki uzun, kıvrımlı çift dişleri ve uçlarında çoktan boncuk boncuk olmuş mavi esans damlacıklarını görünce ürperdi. *Beni ısırdığında boşalmamaya çalışmalıyım*, dedi kendi kendine. *Bu sefer seksle ilgili değil, iyileşme ve rahatlamayla ilgili.*

O anda Stav sivri uçlarını kadının uyluğunun hassas etine batırdı. Söz verdiği gibi, pürüzsüz, neredeyse acısız bir giriş oldu. Charlie onun özünün etkilerine karşı kendini çelikleştirmeye çalıştıysa da, onu saran şehvet ve ihtiyacı durdurmakta çaresizdi. Bir kırbaç darbesiyle gelen orgazm, meme uçlarını sert noktalara dönüştürdü ve amını arzuyla sıvılaştırdı.

Dudağını ısırdı, boğazını dolduran iniltiyi tutmaya çalıştı ve parmaklarını Stav'ın saçlarından geçirmemek için iki yanındaki yatak örtüsünü avuçladı. *Tanrım... çok iyi... çok iyi!* Zevk durmadan devam ediyor, içinden hızla geçiyor, bir şekilde teninin altından arzusunun özüne giden yolu bulmuş büyük, sıcak bir el gibi onu okşuyordu.

Soluk soluğa ve sessiz inlemelerle geçen sonsuzluk gibi görünen bir sürenin ardından Stavros dişlerini geri çekti, tıpkı içeri soktuğu gibi yumuşak ve acısız bir şekilde uyluğundan çıkardı. Charlie, içinden akan zevk sona erdiğinde rahat bir nefes aldı. Tanrım, ona kendisini alması için yalvarmaya başlamadan önce daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu! Normalde bu bir sorun olmazdı ama yine de onun ihtiyaçlarına karşı duyarlı olmaya çalışıyordu.

"Vay, vay," diye mırıldandı Stav. Hâlâ kadının kalçalarının arasındaydı ve kaşlarını çatmış bir şeye bakıyor gibiydi.

"Ne... ne oldu?" Charlie kararsızca sordu. Onu ısırdığı yer çoktan iyileşmiş, küçük yaralardan kurtulmak için onu yaladığında mühürlenmişti. O halde neye bakıyordu?

"Görünüşe göre kalçanı iyileştirmenin istenmeyen bir etkisi olmuş." Uzun bir parmağını kızın amının ortasındaki yarıktan aşağı doğru gezdirdi. "Külotun sırılsıklam olmuş, Charlie."

Charlie onun işaret ettiği yere bakarken dudağını ısırdı. Giydiği bordo ipek külotun nemli olduğu ve yapıştığı doğruydu. İnce, ıslak malzeme ıslak kedi dudaklarını ve hatta aralarından sızan klitorisinin küçük çıkıntısını açıkça ortaya koyuyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı ve bacaklarını kapatma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı. Yıllarca, tahrik olduğunda nasıl bu kadar ıslandığının bilincinde olmuştu. Birlikte olduğu ilk erkek bu durumdan iğrenmişti ve nasıl hissettiğini ona söylemekten çekinmemişti. Charlie vücudunun zevke verdiği tepki konusunda gerçek bir kompleks geliştirmişti, öyle ki başka bir erkeğin amını tatmasına asla izin vermemişti. Ta ki Stavros ortaya çıkana kadar.

Tüm Kindred'lar gibi o da dişisinin altına yatmayı sadece sevmekle kalmıyor, buna *ihtiyaç duyuyordu*. Ve bir Kan Kindred olarak, özellikle ıslanan kadınlara karşı özel bir ilgisi vardı. Onun gibi bir kız için kullanılan bir kelime bile vardı; Kindred dilinde *numala* ya da "sıvı am".

"Çok güzel," diye nefes aldı Stavros, sıcak nefesi Falinda'nın ıslak amcığının üzerinde geziniyordu. "Islanma şeklin çok güzel *Falinda."*

Charlie kıvrandı ve dudağını ısırdı. Stav'ın onun ıslanmasından hoşlandığını bilmek, tadına bakılma korkusunu yenmesine yardımcı olmuştu ama yine de

Arzusunun ne kadar bariz olduğunu fark etmenin verdiği rahatsızlık sürüyordu.

"Bana öyle geliyor ki bu küçük külotu mahvediyor olabilirsin," diye mırıldandı Stav, bir parmağının ucuyla yine kızın yarığını okşayarak. "Belki de onları çıkarıp seni dilimle biraz temizlemeliyim."

"Yapmak... istiyor musun?" Bunu yapmayı ne kadar sevdiği Charlie için hâlâ küçük bir keşifti. Muhtemelen ilk erkek arkadaşı bundan hoşlanmadığını açıkça belirttiği için.

"Bunu bana nasıl sorarsın?" Stav çoktan bacaklarına yapışan külotu çıkarmak için uzanmaya başlamıştı. Charlie kalçalarını kaldırarak onun külotu çıkarmasına yardım etti. "*Her zaman* senin tadına bakmak istiyorum *Falinda," diye* mırıldandı Stav, onun gözlerinin içine bakarak. "Her zaman bunu düşünüyorum."

Külotu çıkardı ve tüm dikkatini onun çıplak amına vermeden önce bir kenara fırlattı. Charlie kısa bir süre önce ağda yaptırmıştı ve tamamen çıplaktı; bu da onu aşırı ıslaklığından bile daha savunmasız hissettiriyordu.

"Tanrılar," diye mırıldandı kısık sesle. "Bu halinle çok güzelsin; çıplak, ıslak ve benim için açılmışsın. Ve seni daha önce hiç tamamen saçsız gördüğümü sanmıyorum."

"Farklı bir şey denemek istedim." Charlie biraz omuz silkti. "Beğendin mi?"

"Amının tadına bakmakla ilgili her şeyi severim, bunu biliyorsun," diye usulca homurdandı Stav. "Ama şu anda seni temizlemem gerekiyor. Her yerin bal olmuş."

"Ben...Ben biliyorum." Charlie dolgun, çıplak am dudaklarına baktı ve dudağını ısırdı. İhtiyaçtan şişmişlerdi ve sularıyla parlıyorlardı. "Elimde değil," diye fısıldadı. "Beni ısırdığında ve özünü enjekte ettiğinde..."

"Biliyorum. Geldiğini hissettim." Stav ona baktı, gözleri arzuyla yarı kapalıydı. "Senin zevkini kendi zevkim gibi hissettim. Bundan utanmana gerek yok."

"I..." Charlie ne söyleyeceğinden emin değildi. Ama tam o sırada Stavros başını eğip dilinin düz kısmını kullanarak uzun, yavaş bir vuruşla amını yalayarak onu susturdu. "Ohhhhh," diye nefesini tuttu, sıcak, ıslak dili hassas etinin üzerinde gezinirken başı geriye düştü.

"Rahatla *Falinda,"* dediğini duydu. "Sadece kalçalarını aç ve seni tatmama izin ver."

"Stav!" diye inledi adam onu tekrar ve sonra tekrar yalarken. İlk başta vuruşlar geniş ve uzundu, kedi yarığının tüm uzunluğunu kaplıyor, dış amını sıcaklıkla yıkıyordu. Ama sonra Stav iri ellerini kızın kalçalarına koydu ve başparmaklarıyla onu ayırdı.

"Tanrılar, küçük klitorisin çok mükemmel," diye fısıldadı kısık sesle. Sonra başını tekrar eğdi ve zonklayan pembe inciyi dudaklarının arasına aldı.

Charlie onun dilinin ucuyla hassas tomurcuğunun etrafında döndüğünü hissedince inledi. Stav bunu yaparken her zaman çok nazikti ve yine de bir şekilde büyük bir aciliyet iletmeyi başardı - sanki onun tadını seviyor ve doyamıyormuş gibi.

Kıpırdamadan duramayan Charlie, parmaklarını adamın kalın, vahşi yelesinin arasından geçirerek onu kendine çekti ve kalçalarını utanmazca yukarı kaldırarak adamın ağzıyla buluştu.

"Stav," diye mırıldandığını duydu. "Tanrım, Stav... durma... *durma!"*

Ve tam o anda durdu.

"Stav!" diye feryat etti, gözlerini açtı ve ona baktı. "Ne oluyor-"

"Sanırım artık tamamen temizlendin." Adam ona baktı, çivit rengi gözleri alay ediyordu. Tüm ağzı ve çenesi kızın sularıyla ıslanmıştı ve kız onu izlerken, sanki kızın tadını çıkarıyormuş gibi yavaşça dudaklarını yaladı.

"Stav, yemin ederim, beni böyle istekli bırakırsan... Ne halt ediyorsun sen?" Charlie neredeyse ağlayacak kadar hayal kırıklığına uğramış hissederek talep etti. Çok *yaklaşmıştı.*

"Sana küçük bir ders veriyorum. Senden sadece rahatlık istediğimi düşünüyordun, seks değil."

"Bunu duydun mu?" Charlie dudağını ısırdı. Aralarındaki bağ hâlâ o kadar kuvvetliydi ki bazen Stav'ın ona gönderdiklerinin yanı sıra özel düşüncelerini de yakalayabildiğini unutuyordu.

"Elimde değildi," dedi kuru bir sesle. "Çok sesli düşünüyorsun, her zamanki gibi."

Charlie savunmaya geçerek, "Elimden bir şey gelmez," dedi. "Hem zaten kulak misafiri olmamanız gerekirdi."

"Doğrudan zihnime yansıtılan düşünceleri duymak gizlice dinlemek değildir. Ayrıca..." Stav doğruldu ve onun yanağını okşadı. "Seninle seks yapmanın büyük bir rahatlık *olduğunu* bilmelisin *Falinda*. Seninle sevişmek, seni kollarımda ve kalbimde aynı anda tutmak... beni yeniliyor. Ruhumu onarıyor."

Charlie gülümsedi.

"Bu çok şairane, tatlım. Bu beni biraz kötü hissettiriyor - 'ruhumu yenilemeyi' düşünmüyordum - sadece azmıştım. Ama bu konuda ısrarcı olmak istemedim."

"İstediğin kadar 'ısrarcı' ol. Seni her zaman isteyeceğim," diye mırıldandı Stav. Öne doğru eğildi ve kadının göğüslerine sokuldu ama bu sefer

kesinlikle rahatlıktan daha fazlasını arıyordu. Charlie, geceliğinin ince kumaşı arasından adamın sıcak nefesini meme uçlarında hissedince usulca inledi.

"Bu durumda ben de seni istediğimi söyleyecek kadar ısrarcı olacağım. Hayır, sadece seni istiyorum değil, sana *ihtiyacım var*. İçimde," dedi Charlie ona açıkça. "Dişlerinin boğazımda, aletinin de amımın derinliklerinde olmasına ihtiyacım var. Buna *şimdi ihtiyacım var."*

Boğazından alçak bir arzu hırıltısı yükseldi ve aniden yerden kalkıp onunla birlikte yatağa uzandı. Kız daha tek kelime edemeden, adam onu kollarının arasına almış ve yatağın kenarına oturtmuş, kız da onun zayıf kalçalarına sarılmıştı.

"Stav!" diye soluk soluğa haykırdı, adam uyku pantolonunu aşağı itmek için aralarına uzanıp uzun, kalın şaftını ortaya çıkarırken.

"Charlotte," diye mırıldandı karşılığında. "Bunu istemiyorsan şimdi söyle çünkü kendimi daha fazla tutamayacağım."

Charlie onun şehvetle parlayan, yarı kapalı gözlerine bakarak, "İstiyorum," diye güvence verdi. " kadar çok istiyorum ki, eğer bana vermezsen çığlık atacağım."

Stav derin bir gürültüyle, "Sana çığlık attıracağım, tamam mı?" diye söz verdi. "Çığlık at, ağla ve inle."

"Lütfen," diye yalvardı Charlie ona, kalın şaft için aralarına uzanarak. Onun elindeki hissi çok sevmişti; siki ipekle kaplı, kızgın çelikten bir çubuk gibiydi. "Lütfen şimdi içime sok, sana ihtiyacım var." Geniş, mantar şeklindeki başı girişine yerleştirdi ve uyluklarını daha da açtı.

"Tanrılar ve benim sana ihtiyacım var *Falinda*. Hem *de çok*." Stav onun içine doğru iterken inledi ve aynı anda onunla buluşmak için aşağı doğru eğildi.

Charlie onun adını haykırdı ve refleks olarak tırnaklarını onun geniş omuzlarına geçirdi. Alçak, cesaret verici bir hırlama onun ödülüydü. O vardı

Stavros'un zevkle birlikte biraz acıyı da sevdiğini öğrenmişti - muhtemelen Kan Türleri ısırılmayı da en az ısırmak kadar sevdikleri için.

"Evet," diye hırladığını duydu zihinsel bağlantıları aracılığıyla. *"Isır beni, Falinda. Beni ısır ve şaftımın her yerine boşalana kadar bana bin. Ve sonra seni ısırma sırası bende olacak..."*

Ona ikinci kez sormasına gerek yoktu. Charlie eğilerek küçük beyaz dişlerini boğazının güçlü sütununa geçirdi ve adam içine girerken boynunun kenarına yapıştı.

Stav nefesini tuttu ve onu kendine çekti, kaslı çelik kirişler gibi hissettiren kollarını onun beline ve kalçalarına doladı. Charlie onun içinde kabardığını hissetti, kalın boyu onun yumuşak, kadifemsi çekirdeğinin derinliklerine doğru bastırdıkça daha da kalınlaşıyordu.

Stavros'la sevişmenin zevklerinden biri de aralarında bir tür geri besleme döngüsü yaratmasıydı. Charlie onun hissettiği duyguları hissedebiliyordu - iç amının onu kadife bir eldiven gibi sardığını ve Charlie de onun zevkini hissedebiliyordu - iç duvarlarının onu almak için nasıl gerildiğini ve sikinin küt başı her itişte rahminin ağzını öptüğünde yoğun hissin şimşek çakmasını. Bu geri bildirim yeteneği eski lanetinden geriye kalan tek şeydi ve Charlie buna bayılıyordu; onunla sevişmeyi eşsiz ve bağımlılık yaratan bir deneyim haline getiriyordu.

"Ben de sana bağımlıyım Falinda," diye hırladığını duydu bağlantıları aracılığıyla. *"Yaklaştın mı sence? Dişlerimi boynuna geçirirken seni tohumlarımla doldurmak istiyorum."*

Charlie onu serbest bıraktı ve bembeyaz dişlerinin boğazının yan tarafında açtığı küçük yarayı yaladı.

"O zaman yap," dedi yüksek sesle, sesi tutkuyla boğuklaşmıştı. "Hadi tatlım, ısır beni."

Gözleri ihtiyaçla parladı ama başını salladı. "Henüz

gelmedin."

"Ama çok yaklaştım," diye belirtti Charlie. "Ve beni ısırıp enjekte ettiğin anda, elimde olmayacağını biliyorsun. Seninle birlikte geleceğim."

"Eğer eminseniz..." Sesindeki ihtiyaç, onu düzensiz ve boğuk hale getirdi.

"Her zaman eminim," diye güvence verdi Charlie ona. Kalçalarını oynattı, ona karşı sallanarak ne demek istediğini anlattı. "Isır beni tatlım, ısırmanı *istiyorum*. Dişlerini içimde *derinlerde* istiyorum."

Her zaman olduğu gibi, onun ısırığını *istediğini* iddia etmesi Stavros'u çılgına çevirdi. Lanetli Olan olarak geçirdiği yıllar boyunca, kendi dünyası olan Tranq Prime'da hiçbir kadın onun ısırığını istememişti. Charlie'nin dişlerini onun içinde hissetmek için yanıp tutuşması onu inanılmaz derecede azdırıyordu.

"Benim için boğazını aç." Sesi derin, gırtlaktan gelen bir hırıltıydı. "Ve kalçalarını iyice aç *Falinda.* Bu gece tohumlarımı o küçük, yumuşak amının derinliklerine ekeceğim. Seni döllerimle dolduracağım."

Charlie onun müstehcen sözleri karşısında inledi. Onunla bu şekilde konuşmasına bayılıyordu; bu, onun tadına bakması ve onunla sevişmesi kadar tahrik ediciydi.

Saçlarını yolundan çekerek boynunun yan tarafını adamın ağzına bastırdı ve dişlerini bekledi.

Stav bu kez o kadar nazik davranmadı - belki de Charlie'nin zevkle birlikte biraz acıya da karşı olmadığını bildiği için. Charlie, hassas etini delen çift set jilet gibi keskin uçların delici acısıyla inledi. Sonra, daha önce olduğu gibi, ona enjekte etmeye başladı ve bir orgazm onun üzerine yuvarlandı, onu nefessiz bıraktı ve çaresizce onun etrafında sıktı.

"Tanrım, bana o kadar sıkı sarılıyorsun ki!" diye homurdandığını duydu. *"Seni seviyorum, Charlie-seni çok seviyorum!"*

"Ben de seni seviyorum," soluk soluğa kalmayı başardı ve sonra adam sanki kalbine ulaşıyormuş gibi sertçe içine doğru itti ve sikinin başının rahminin ağzına sertçe bastırdığını hissetti. Adam içinde daha da kalınlaşırken nefesi kesildi ve karşı sertleşti. Sonra sıcak ve ıslak bir şey kanalının ucuna doğru fışkırdı ve onu tekrar inletti.

"Stav!" diye nefesini tuttu adam amını tohumuyla yıkamaya devam ederken. Tanrım, onun içinde çok iyi hissediyordu... çok *doğru.* İçine boşaldığında, iç duvarlarının onun etrafında kasılmasından duyduğu zevki hissetti, neredeyse ondan döl sağıyordu ve aynı zamanda onun içine bu kadar derinden gelmesinden duyduğu kendi zevkini de.

"Stav," diye inledi yine. "Stavros! Tanrım... seni çok seviyorum!"

"Ben de seni seviyorum *Falinda," diye* mırıldandı, sonunda dişlerini geri çekti. "Seni sonsuza dek seviyorum."

Charlie kalbinin dolup taştığını hissetti ve bir an için gerçekten ağlayabileceğini düşündü. Erkeğinin gözlerinin içine baktı ve ona bunun sonsuza kadar süreceğini çünkü asla ayrılmayacağını söylemek için ağzını açtı...

Sonra dünya grileşti ve Stav'ın çivit rengi gözleri kayboldu.
Onun yerine, tamamen farklı bir şey görüyordu.

Bir süre sonra bunun küçük bir uzay gemisinin içi olduğunu fark etti - tıpkı insanları Ana Gemi ile Dünya arasında gidip getirmek için kullandıkları Kindred mekiklerine benziyordu. Ve mekiğin içinde uzun boylu, siyah saçlı, delici gümüş mavisi gözleri olan bir adam vardı. Kremsi kahverengi tenli bir kızı çıplak göğsüne bastırıyor ve onu nazikçe sallıyordu.

Bir şeyler söylüyordu ama Charlie kelimeleri tam olarak duyamıyordu.
Neler oluyordu? Bunu nasıl görüyordu?

Ama tam bu soruları sormayı düşünürken sahne değişti ve İki'nin canlı bir çamur yığınına benzeyen bir şeyle konuştuğunu gördü.

"Ne yazık ki, efendimizden kaçtılar," diyordu İki, konuşurken çelik dişleri parlıyordu. "Ama asla korkma, onları geri getireceğim. Ve işim bittiğinde, çarkıfelek meyvelerinin merhametli ölümü için yalvaracaklar. Ama hayır, sevgili çiftimiz için farklı bir kaderim var. Ölümden çok daha kötü bir kader..."

Başını geriye attı ve güldü - en azından Charlie bunun gülmek olduğunu *düşündü*. Sıska boğazından garip, doğaüstü bir uluma sesi çıkıyor ve Charlie'nin tüylerini diken diken ediyordu.

"Daha azını hak etmiyorlar," dedi çamur yaratık kalın, pıhtılaşmış bir sesle. "Bunu başarırsan ödülün büyük olacak, İki."

"Ne kadar harika?" İki'nin gözleri açgözlülükle parlıyordu ama nedense Charlie onun para için açgözlü olduğunu düşünmüyordu.

"Kendi inimde onursuzluğa uğradım," dedi çamur yaratık. "Ne dilersen onu alacaksın."

"O zaman benim için görecek misin?" Kelimeyi söyleme şeklinden bunun büyük bir önemi olduğu anlaşılıyordu.

Çamur yaratık kaşlarını çattı ve yüzü eriyormuş gibi göründü. "Bu çok büyük bir istek. Bildiğiniz gibi, benim halkım sadece
hayatları boyunca üç kez ve sonra hediye gitti. Ben uzun bir hayat yaşadım.
ve zaten iki kez Gördüm. Son Görümü kendi ölümümün şeklini ve zamanını bulmak için kullanmayı düşünmüştüm, böylece türümün diğerlerinin yaptığı gibi bunu atlatabilirdim."

"Ah, demek ikisinin peşinden gitmemi istemiyorsun." İki dar, kemikli omuzlarını silkti ve derin bir iç çekti. "Anlıyorum, efendim."

"Ben öyle bir şey demedim." Çamurdan yaratık sandalyesinde yavaşça kayarak Charlie'nin neden kızın ve koyu saçlı adamın peşinden gidemediğini anlamasını sağladı. Belli annesinin dediği gibi, Ocak ayındaki pekmez kadar yavaştı. Bir kovalamaca söz konusu olursa, herhangi birini yakalamak için zamanında harekete geçmesinin imkânı yoktu.

Öte yandan İki, sıska fiziği ve gergin kaslarıyla gerçekten hareket edebiliyor gibi görünüyordu. Ve onun ne kadar güçlü olduğunu korkunç deneyimlerinden biliyordu - onu ayak bileğinden dipsiz bir çukura sarkıtmış ve neredeyse ölümüne düşürmüştü. Birini yakalamak istiyorsanız kesinlikle bu iş için uygun bir adam olduğuna karar verdi.

"Eee?" İki, çamurdan yaratığa bakarak sordu. "Şartlarımı kabul ediyor musun?"

"Düşünmeliyim." Çamur yaratık kaşlarını çattı. "Biz konuşurken bile muhtemelen çoktan gitmişlerdir. Onları nasıl bulabilirsin? Ve bulsan bile, onların haberi olmadan onlara nasıl yaklaşacaksın? Görünüşünüz... sizin türünüzden biri için bile tekil."

"Çarpıcı yakışıklılığımı kastediyorsanız, iltifatınız için teşekkür etmeliyim." İki özenli bir selam verdi. "Ama onları takip etmeye gelince, gizli kalmak isteyen insanları bulmak ve gizli olması gereken bilgileri bilmek benim uzmanlık alanlarımdan biri."

Çamur yaratık, "Neden senin için görmemi istiyorsun?" diye sordu.

"Çünkü bazı şeyler benim bile ayırt etme yeteneğimin ötesindedir," diye itiraf etti İki. "Ancak bu değil. O iki kötü niyetlinin tam olarak nerede olduğunu biliyorum.

Cezalandırmak istediğim insanlar var *ve* onların hiçbir fikri olmadan hemen yanlarına gitmenin, hatta onlara *dokunmanın* bir yolunu biliyorum."

"Kulağa... gizemli geliyor."

"Gizemli ama çok etkili. Bu ikisini sizin için uygun gördüğünüz şekilde cezalandırabilirim. *Eğer* siz de görmeyi kabul ederseniz."

"Düşünmeliyim. Şimdilik beni yalnız bırakın."

"Nasıl emrederseniz, efendim." İki kişi saygıyla eğildi ve geri geri odadan çıktı. *Ama yüzüne bak,* diye düşündü Charlie. *Kaymağı yiyen kedi gibi. Bay Muddy-britches' geleceğini biliyor. Tek yapması gereken beklemek.*

"Sadece Lud'om'un onun için ne görmesini istediğini merak ediyorum," diye mırıldandı Stav′ın zihinsel sesi kulağında.

Charlie gözlerini ve aniden tekrar Stavros'un kollarında yatağın kenarındaydı.

"Ne oldu?" diye sordu, gözlerini kocaman açmış ona bakarken. "Yani tüm bunları sen de mi gördün?"

"Ben yaptım." Stav suratsız görünüyordu. "Görünüşe göre sen de öyle. Tek soru *nasıl olduğu?"*

Onuncu Bölüm

"Üşüyorum. Çok *üşüdüm."* Trin çaresizce titredi ve Thrace onu kendine yakın tuttu, ellerini sırtında gezdirerek ısınmasını sağlamaya çalıştı.

Onları küçük yaşam kapsülüne bindirdikten bir saat sonra uyandığından beri titriyordu. Acil durum depolarında bulduğu ve kızın etrafına sardığı termal battaniye bile işe yaramamış gibiydi - muhtemelen lanet olası tutku meyveleri etkilerine karşı koymak için fiziksel temas gerektirdiğinden. Bu yüzden onu tutuyor, hoşuna gideceğinden emin olmasa da kendi vücut ısısıyla ısıtmaya çalışıyordu. Yine de fazla seçeneği yoktu; ya ona sarılacaktı ya da kendini parçalayacaktı. Thrace kızın ilkini ikincisine tercih edeceğini düşünüyordu, yine de öyle umuyordu.

En azından o iyiydi. Bir süre, kapsülü Şeytan'ın Gözü'nden güvenli bir mesafeye götürdükten sonra, onun hiç uyanmayacağından korkmuştu. O kadar hareketsizdi ki -sadece nefes alıyordu- ve ona dokunduğunda yanağı buz gibi olmuştu. İşte o zaman Thrace onu kollarının arasına almış ve çıplak göğsüne bastırarak ısıtmaya ve uyandırmaya çalışmıştı.

Ama uzun süre uyanmadı. Onun hareketsiz yüzüne bakarken, eğer kaçıp giderse ne yapacağını merak etti. Onu umursaması gerektiğinden değil - onu zincirledikten ve ona Tanrı'nın lanetlediği bir evcil hayvan gibi davrandıktan sonra değil. Ama önemsiyordu, onda bir şeyler vardı. Kaybetmek istemediği bir şey. Ama ne?

Hiçbir şey, dedi kendi kendine huzursuzca. *Ona hâlâ ödemem gereken bir borcum var. Bu borcu ödeyemeden ölürse bu benim onurumu zedeler. Bu yüzden onun ölmesini istemiyorum, sadece bu yüzden, başka bir şey için değil.* Yine de

Onu bırakmaya kıyamamış ve sonunda gözlerini açtığında rahatlamıştı.

"Neden bu kadar üşüyorum?" diye fısıldadı ona bakarak.

"Bu sadece içtiğin çarkıfelek şarabının etkisi," dedi Thrace suratsızca, uzun siyah saçlarından bir tutamı yüzünden uzaklaştırarak. "*Ölmediğin* için şanslısın*."* Sonra rahatlama yerini öfkeye bırakırken, "Yedi Cehennem aşkına, oraya tek başına girerken aklından ne geçiyordu?" diye sordu.

Trin kaşlarını çattı ve kollarını kendi etrafında sardı.

"Benimle böyle konuşma! B'Rugh ile bir anlaşma yaptım. Riskli olduğunu biliyordum ama almak zorunda olduğum bir riskti. Ve oraya silahsız ya da hazırlıksız gitmedim." Bir elini kaldırdı, ince işaret parmağının üzerinde ince bir altın tel yüzük vardı. Yüzüğün alt tarafında sabit yeşil renkte parlayan küçük bir yeşil ışık vardı. "Gördün mü? Bir toksin sensörü. O çelik dişli adamın bardağıma koyduğu zehri neden algılamadığını anlamıyorum."

"Tespit edemedi çünkü çarkıfelek meyveleri yanlış dozlarda zehir gibi davransalar da aslında zehir değiller - onlar bir afrodizyak. Çok *ölümcül* bir afrodizyak," dedi Thrace ona.

"*Afrodizyak mı?"* Trin doğrulmak ve onun kollarından kurtulmak için mücadele etti.

Thrace mecburen ona yardım etti ve onu tuttuğu katlanabilir ranzanın kenarına oturttu. Umarım ilacın bir kısmı vücudunu terk ediyordu. En azından artık donarak ölecekmiş gibi görünmüyordu -en azından şimdilik. Sonrası farklı bir hikâye olabilirdi.

"Afrodizyak mı?" dedi tekrar. "Ama kendimi... seksi hissetmiyorum." Krem rengi yanakları biraz kızardı. "Sadece *üşüyorum."*

"Çünkü sadece ilk yudumu aldınız," dedi Thrace. "Çarkıfelek meyvelerinin kuralı, ilk yudum sizi soğuk yapar, ikincisi sıcak yapar ve

üçüncüsü sizi ölü yapar."

"Ne?" Kaşlarını çattı.

Kısaca, çarkıfelek meyvesi katkılı şarabın ikinci ve üçüncü kez içilmesi halinde yaratacağı etkileri anlatmıştır.

"Tanrıça." Trin bir elini ağzına götürdü ve yüzü o kadar solgunlaştı ki bu onu endişelendirdi. "Yani diyorsun ki B'Rugh-"

"İşini şansa bırakmıyordu," dedi Thrace acımasızca. "Seni istiyordu ve 'anlaşmasını' kabul etsen de etmesen de sana sahip olmak istiyordu."

"Ugh..." Trin yine titredi ve bu sefer soğuktan olmadığı belliydi. "Benden neden böyle bir şey *istediğini* hâlâ anlamıyorum! Belli ki uyumlu türler değiliz."

"Sanırım onu çeken şeyin teninin rengi olduğunu söyledi," diye mırıldandı Thrace, kızın yanağındaki kremsi açık kahverengi tonlara hayranlıkla bakarak. "Bu konuda onu suçladığımı söyleyemem. Sen eşsizsin, Trin. Ve sanırım daha önce de bahsettiğim gibi muhteşemsin."

Ondan uzaklaştı ve tedirgin bir şekilde ona baktı.

"Bunu bana neden söylüyorsun? B'Rugh'un yaptığı şeyin aynısını mı istiyorsun?

Sana söyledim, bir erkek tarafından içime girilmeyecek. *Asla*."

"Bu bir iltifattı. Görünüşe göre kötü zamanlanmış bir iltifat." Thrace içini çekti ve barış işareti olarak ellerini kaldırdı. "Bak, seni tecavüze uğramaktan sırf kendim tecavüz etmek için kurtarmadım. Ben öyle biri değilim, hiçbir zaman bir kadını rızası dışında almadım ve şimdi de almaya niyetim yok."

"*Alacrity*'ye geri dönmek için neden tüm o şeyleri söyledin*?"* Trin sordu. "Bana yapmayı hayal ettiğin tüm o şeyleri neden anlattın?"

"Sıkılmıştım," diye homurdandı Thrace. "Sıkılmış ve azgınlıktan aklımı kaçırmıştım. Beni zincire vurmuştun, bana yıkayabileceğin bir evcil hayvan gibi davranıyordun ve

Sen külotunla ve geceliğinle etrafta dolaşırken ve sanki umurumda değilmiş gibi kendini teşhir ederken beslen ve oyna."

"Sana söyledim, umursayacağını *bilmiyordum*," diye itiraz etti Trin. İç çekti. "Bak, sana yaptıklarım ve köle olmadığını söylediğinde sana inanmadığım için benden nefret ettiğinin farkındayım. Geçmişin hakkında yanıldığım artık çok açık; gezegeninin kontrolü için B'Rugh ve onun türüyle savaşırken köle olamazdın."

"Şey..." Bir an için ona geçmişini anlatmayı düşündü.
-On altı yaşındayken efendisiyle birlikte köle tacirleri tarafından kaçırıldıklarında neler olduğu hakkında. Ama sadece bir anlığına. "Sorun değil," dedi sonunda kabaca. "Bana inanmak için hiçbir nedenin yoktu."

"Benim de sana inanmamak için hiçbir nedenim yoktu - fiziksel gücünden korkmam ve cinsiyetine olan güvensizliğim dışında," dedi Trin. "Erkek olduğun için sana aşağılıkmışsın gibi davrandım. Bunun için üzgünüm ama geçmişi değiştiremem."

"Olan oldu." Thrace bir eliyle doğrama hareketi yaptı. "Artık her şey bitti."

"Neden benim için geldin?" Termal battaniyeyi ince omuzlarına daha sıkı sardı ve belirsiz bir şekilde ona baktı. "Sana yaptıklarımdan sonra mı? Seni zincire vurduktan... Sana evcil hayvanımmışsın gibi davrandıktan..."

"Çünkü tüm bunları yapmadan önce hayatımı kurtardın," dedi kabaca. "Et Pazarı'ndaki o lanet köle taciri beni acı tasmasıyla öldürebilirdi ve neden olmasın? Beni ve arkadaşım Solar'ı Padge'deki küçük, pis bir liman barında yakaladığından beri onun için saf kârdım ve hiçbir kaybım yoktu. Beni öldürebilirdi ve bu konuda bir an bile uykusunu kaybetmeyebilirdi ama sen... sen *önemsedin*. Erkekleri sevmemene ve benim sana yabancı olmama rağmen onu durduracak kadar önemsedin. Beni kurtarmak için." Onun gözlerinin içine baktı. "Bu önemli, Trin."

Bir an için onun bakışlarını tuttu, koyu renk gözleri geniş ve . "Yani...

bir hayata karşılık bir hayat mı? Artık ödeştik, öyle mi?"

"Eşit mi?" Thrace ranzadan indi ve volta atmaya başladı. "Ha. Yakın bile değil."

Trin başını salladı. "Anlamıyorum. Daha ne yapmamı istiyorsunuz? Açıkçası özgürlüğünüze sahip olabilirsiniz - tabii ki özürlerimle birlikte. Ve seni istediğin yere götürebilirim."

"Hayır, anlamıyorsun." Thrace ona döndü. "Ödeşmiş sayılmayız çünkü *sana* hâlâ borçluyum.″

"Bana ne borçlusun?" Şimdi kafası tamamen karışmış görünüyordu.

"Aptal numarası yapma," diye tersledi Thrace. "Benim için ne kadar ödediğini biliyorum, elli *bin kredi*. Neredeyse iflas ediyordun, değil mi? *Bu* yüzden İblis'in Gözü'ne tek başına girmeye karar verdin, çaresizdin."

Çenesini kaldırdı, kara gözlerinde ateş parlıyordu.

"Ben asla çaresiz değilim. Sana söyledim, hesaplanmış bir risk aldım."

Thrace sert bir şekilde, "Neredeyse tecavüze uğrayıp öldürülmene neden olacak bir olay," dedi. "Beni kurtardığın için sana teşekkür ettim ve özgürlüğünü geri verdim," dedi.

parladı. "Daha ne istiyorsun?"

"Sana ne istemediğimi söyleyeyim," diye hırladı Thrace. "Özgürlüğümü istemiyorum. En azından henüz değil." Derin bir nefes aldı. "Bunu düzeltene kadar, aramızdaki borcu ödeyene kadar senin kölen olmaya devam edeceğim."

"Ne?" Kadın ona boş boş baktı. "Ama bu *yıllar sürebilir*. Ne teklif ettiğinizi bilmiyorsunuz."

"Evet, biliyorum. Tanrılar..." Thrace başını salladı. "Kendi isteğimle köleliğe gönüllü olacağımı hiç düşünmemiştim ama başka bir yol da göremiyorum; Havoc her zaman borcunu öder. Ayrıca, yıllar sürmez. Sadece

bunları satabilirsin." Dar deri pantolonunun cebine uzanarak Jaxite kristalleriyle dolu küçük siyah çantayı çıkardı.

"Onları *aldın* mı?" Trin ranzadan sıçradı ve heyecanla termal battaniyeyi üzerinden attı. "Kristalleri aldın mı?"

"Elbette yaptım," dedi Thrace kabaca ama onun gözlerinde gördüğü heyecan ve sevinçten hoşlanmasına ve bundan kendisinin sorumlu olduğunu bilmesine engel olamadı. "Hem hem de seni oradan çıkarmak için B'Rugh'un haydutlarından birkaçında büyük delikler açmak zorunda kaldım ama onları yakaladım."

"Bu *harika!"* Trin gerçekten de güldü, bu onun çok hoşuna giden alçak, müzikal bir sesti. "İnanılmaz." Kaşlarını çattı. "Şimdi düşündüm de, bayılmadan önce hatırladığım son şey etrafımızın sarılmış olduğuydu."

"Uzun sürmedi. Blaster'ın güç düğmesini ayarladım ve onu bir ısı ışınına dönüştürdüm - Lud'om'larla savaşta öğrendiğim küçük bir numara. B'Rugh'un haydutlarından birkaçını ikiye böldüm ve birkaçını da seğiren balçık birikintileri haline getirdim... Bundan sonra oldukça hızlı bir şekilde yoldan çekildiler."

Gözleri büyüdü. "Güvenlik ayarını iptal mi ettin? Elini havaya uçurabilirdin!"

Thrace omuz silkti. "Senin aldığın gibi hesaplanmış bir riskti. Sadece işe yaradı. Şikayet mi ediyorsun?"

"Hayır..." Düşünceli görünüyordu. "Sanırım sonuçları göz önünde bulundurduğumda şikayet edecek bir durumum yok. Bu benim asla yapmayacağım bir şeydi ama..."

"Ama yeni kölen deli," diye homurdandı Thrace. "Bu yüzden işi halletmek için ne gerekiyorsa yapıyor."

* * * * *

Trin ciddiyetle, "Sevindim," dedi. Adamın kendisi için gelmesine hâlâ hayret ediyordu; adamın yöntemlerinden şikâyetçi olamazdı. "Dinle,

Bu köle işi hakkında," diye başladı. "Gerçekten yapmak zorunda değilsin-"

Thrace kaşlarını çatarak, "Evet, biliyorum," diye araya girdi. "Sana söyledim, bir Havoc *her zaman* borcunu öder. Bu aramızda bir onur ve gurur meselesidir. Eğer bu borcu ödeyene kadar size hizmet etme hakkımı elimden alırsanız, onurum sonsuza dek kararır."

"Şey..." Trin ona tereddütle baktı. Erkekler çok tuhaf yaratıklardı; çok büyük, güçlü ve inatçı. Bu konuda onu ikna etmenin bir yolu yok gibiydi. Onu B'Rugh'un korkunç planından kurtararak borcunu fazlasıyla ödediğini düşünse de, kristalleri satmasına da yardım etmeye kararlı görünüyordu.

Ama ona güvenebilir miyim? Gemiye dönmesine izin verdiğim anda gemiyi ele geçirmesine ne engel olabilir? Elbette bunu yapmak isteseydi, muhtemelen zincirlerinden kurtulduğunda bunu zaten yapabilirdi. Her neyse, nasıl serbest kalmıştı? Midesinin çukurunda hastalıklı bir his oluştu.

"İlk etapta nasıl kurtuldun?" diye sordu usulca. "Mürettebatım..."

"İyiyim," diye güvence verdi ona. "İyi arkadaşın Sidna gitmeme izin verdi. Sonra beni blaster noktasında tuttu ve kapsüllerden birine -aslında buna- zorla bindirdi. Korkarım ikisini birden kullanamayacağım için seninkini Şeytanın Gözü'nde bırakmak zorunda kaldık."

"Sidna gitmene izin mi verdi?" Trin hiç şaşırmadan sordu. Doktorun ayrılmadan önce savunduğu şey tam olarak buydu - aslında Trin'in kendisinin de karar verdiği hareket tarzı. Arkasından iş çevirdiği ve son kararı kendisi olmadan verdiği için arkadaşına kızması gerektiğini düşünüyordu ama koşullar göz önüne alındığında, gerçekten de üzülemezdi. Eğer Sidna devasa Havoc'u serbest bırakmasaydı, Trin şu anda çaresiz, sümüksü B'Rugh'un merhametine kalmış olacaktı. Ugh!

"Gitmeme izin verdi ve o iyi - *hepsi* iyi. Trin..." Thrace o solgun, delici gözleriyle ona sabit bir şekilde baktı. "Bunu yapmama izin ver. Yonnie Six'in satışını yapmak için bana ihtiyacın var, bunu biliyorum. Sidna öyle söyledi."

Trin kaşlarını çattı ve itiraz edecek bir şey bulmaya çalıştı. Aklına hemen bir tane geldi.

"Mürettebatım bundan hoşlanmayacak," dedi. "Senin bir canavar olduğunu düşünüyorlar ve Sidna'nın blaster noktasında sana gemiden çıkarken eşlik ettiğini gördüler. Bana hizmet etmek *istediğine* asla inanmayacaklar."

"Onları inandıracağım," diye söz verdi Thrace kararlılıkla. "İstediğim zaman çok inandırıcı olabilirim."

"Bir erkeğin, özellikle de böyle *büyük* bir erkeğin gemide serbestçe dolaşmasından hoşlanmayacaklardır," diye belirtti.

"Bu muhtemelen doğru." İç çekti. "Pekâlâ, bunu söylediğime inanamıyorum ama... acı tasmasını bana geri tak. İstersen kumandayı da her zaman üzerinde tut."

"Ugh!" Trin yüzünü buruşturdu. "Seni gemiye alır almaz onu attım.
Alacrity! Bu şeylere katlanamıyorum!"

"Ben de onlardan nefret ediyorum," dedi Thrace kararlılıkla. "Bunun iyi sebeplerim var. Ama mürettebatınızın güvenceye ihtiyacı var ve sizin de hâlâ bazı şüpheleriniz olduğunu söyleyebilirim. Bu yüzden onu çöp kutunuzdan çıkarın, tozunu alın ve üzerime koyun."

Trin ona tereddütle baktı.

"Bundan *emin* misin?"

"Olumlu. Gemiye vardığımızda, sen tasmayı alıp bana getirene kadar kapsülde kapılar kilitli bir şekilde bekleyeceğim. Mürettebatı da getir, takarken izlesinler. Bu onların içini rahatlatacaktır."

"Ve tüm bunlar sadece borcunu ödeyebilmek için mi?" Trin hala inanamıyordu

o.

Solgun gözleri parladı.

"Çok haklısın, Trin. Bırakın elli bin krediyi, kimseye bir kredi kadar bile borçlu . Kendi paramı kendim öderim."

Trin küçük bir gülümsemeyi bastırdı.

"Biliyorsun, kölem olarak kalacaksan ve bu inandırıcı görünecekse, bana *Hanımefendi* demeye başlaman gerekecek."

Thrace boğazını temizledi ve ona baktı.

"Bunu yapabilirim... Hanımefendi."

Bu kelime onun derin, çakıllı sesinde garip, ama Trin'in tanımlayamadığı bir şekilde doğru geliyordu. Bir süre daha ona baktı ve kararını verdi.

"Pekâlâ," dedi sonunda. "Yapacağız. Yonnie Six'teki Jaxite kristallerini satana kadar benim kölem olarak kalacaksın. Ondan sonra ödeşmiş oluruz ve gitmekte özgürsün. Ya da seni olman gereken yere bırakırım. Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Başını salladı. "Hanımefendi."

On Birinci Bölüm

Thrace neden Trin'in kölesi olarak kalmak istediğini bilmiyordu. Ona verdiği dış nedeni biliyordu; bir Havoc her zaman borçlarını öderdi. Ama bundan daha fazlası vardı, gerçi bunu kendine bile itiraf etmek istemiyordu. Açık gerçek şuydu ki, onu terk etmek konusunda isteksizdi.

Belki de kollarında hissettikleri, saçlarının ve teninin kokusu, onu ısıtmaya çalışırken çaresizce titremesiydi. Belki de yumuşak sesi, tatlı kahkahası ya da onu her yerde takip eden ve bir şekilde beynine girmiş gibi görünen o sıcak, kadınsı kokuydu. Thrace bilmiyordu, tek bildiği henüz gitmeye hazır olmadığı idi. Ve bu, o lanet olası acı tasmasını tekrar takması ve ona metresim demesi anlamına gelse bile, gitmeye hazır olana kadar kalacaktı.

Tek çekincesi Solar'ı aramaya gitmediği için kendini kötü hissetmesiydi. Ama Birinci Eşi ve en iyi arkadaşı becerikli bir orospu . Nerede olursa olsun kendi ayakları üzerinde duracaktı. Thrace bu işi bitirir bitirmez ve borcunu öder ödemez diğer Havoc'u aramaya gideceğine dair kendine söz verdi. Bu arada, arkadaşını avlamakta özgür olduğunu düşünmeden önce halletmesi gereken bitmemiş bir işi vardı.

Kendini özgür say, diye fısıldadı kafasının içinde alaycı bir ses. *Bunu gerçekten neden yapıyorsun, Thrace? Bu dişide özgür olma şansından vazgeçip o lanet acı tasmasını tekrar takmaya değecek ne var? Erkeklerden* ***hoşlanmıyor*** *bile ve onu almana asla izin vermeyeceği kesin. Verecek olsa bile, ona bağlanmak isteyeceğin bir şey değil - sen Havoc'sun, hatırladın mı? "Biz " -bu senin lanet kuralın. Senin sorunun ne ve bunu neden yapıyorsun?*

Thrace'in bu küçük sese verecek bir cevabı yoktu. *Borç yüzünden,* dedi kendi kendine inatla. *Borcumu ödemek zorundayım. Ancak o zaman gerçekten özgür olabilirim. Ancak o zaman gidebilirim. Daha önce değil.*

Sonunda *Alacrity'*ye yanaştılar ve Trin tasmayı almak için dışarı çıktı. Thrace kapsülde kalıp onu bekledi ve yapması gereken şey için kendini hazırlamaya çalıştı.

Elbette bu onun fikriydi ve iyi bir fikirdi; kendisinin ve ekibinin geri kalanının ona güvenebilmesinin tek yolu buydu. Ama yine de, elinde gümüş çivilerle süslü nefret edilen siyah deri kayışla geri döndüğünde, Thrace kendisini boğmakla tehdit eden duygu patlaması karşısında şaşırdı. Sertçe yutkunmak ve kendini kontrol altında tutmak için çenesini sıkmak zorunda kaldı.

Sana bir tasma takalım oğlum, diye fısıldadı yaşlı efendisinin sesi.
Bence bu sana biraz saygı öğretebilir.

Gözlerini kapadı, zor nefes alıyordu. *Kes şunu... kes şunu! O bitti ve bitti. Bu hiç de aynı değil. Tasma bu sefer göstermelik, sadece göstermelik!*

"Thrace, iyi misin?" Trin'in yumuşak ve endişeli sesi gözlerini açıp ona bakmasını sağladı. Tüm bunların göstermelik olduğundan bahsetmişken, mürettebatın onun arkasında kapsülün girişinde toplandığını gördü. Geminin doktoru Sidna sert, tavizsiz gözlerle ona bakıyordu ve kısa sarı saçları ve meraklı bakışlarıyla kırklı yaşlarında bir kadın olan navigatör de oradaydı. Rollerini bilmediği başkaları da vardı ama hepsi kadındı ve hepsinin yüzünde şüpheci bakışlar vardı. Belli ki biraz ikna edilmeleri gerekecekti.

Ve onlar izlerken çılgına dönersen, bunu isteyerek yaptığına onları ikna edemeyeceğinden emin olabilirsin. Kendine *gel, Thrace! Kendini* sertçe azarladı. *Sadece şu işi hallet. Bir kez*

Yaka o kadar da kötü olmayacak. Kumandayı kimin tutacağını unutma. Trin, Efendi değil.

"Trakya mı?" Trin tekrar sordu ve o da kısaca başını salladı.

"Ben iyiyim." Sesi sert ve kesik kesik çıkınca tekrar denedi. "İyiyim ve yakalanmaya hazırım."

"Buna inanmıyorum," dedi Sidna kesin bir ifadeyle. "Kendi isteğiyle kölen olarak kalmaya devam edeceğini mi söylüyorsun? Ve neredeyse onu öldürecek olan tasmayı takmaya da razı mı?"

"Öyle," dedi Trin kararlı bir şekilde, doktora cevap veriyor olsa da Thrace'e bakarak. "Thrace acı tasmasını takmaya gönüllü oldu, böylece siz ve mürettebatın geri kalanı onun bir tehdit olmadığını bileceksiniz. Uzaktan kumanda bende ve herhangi birimize zarar vermeye çalışıyor gibi görünürse onu kullanacağım."

"Daha azını beklemezdim," dedi Thrace sert bir sesle. Derin bir nefes aldı. Bu işi bitirmekten başka yapacak bir şey yoktu. Ona doğru bir adım atarak ayaklarının dibindeki soğuk metal zeminde dizlerinin üzerine çöktü. "Hanımefendi," dedi, sesi boğuk ve ağır çıkıyordu. "Size boyun eğiyorum ve için boynumu sunuyorum. Ölene kadar ya da sen beni özgür bırakana kadar sana hizmet edeceğim."

Trin boğazını temizledi. "Ve kendi iradenle benim tasmama ve irademe boyun eğiyorsun öyle mi?"

"Evet," dedi Thrace kısık sesle. "Bedenim ve ruhumla sana ait olacağım. Seni hayatım pahasına koruyacağım, tehlike anlarında sana zarar gelmesini önleyeceğim ve barış zamanlarında seni memnun edeceğim. Kanımın son damlasına kadar... ben... seninim."

O kelimeler... her zaman söylemeyi reddettiği kelimeler. Şimdi onları Trin'e söyledi. Daha fazla anıyı geri getirdiler - geçmişten gelen ve onu boğmakla tehdit eden şeytani bir zehir dalgası. *Söyle! diye* bağırdı Efendi. *Benim olduğunu söyle! Söyle oğlum!*

Thrace başını eğdi, gelgiti geri çekmeye, geçmişi kovmaya çalıştı.

Tanrım.

"Trakya..." Trin belli belirsiz uzandı ve onun saçlarını okşadı. Bu nazik bir dokunuştu - paniğin eşiğindeki bir hayvanı yatıştırdığı gibi. Thrace şimdi bu dokunuşun kendisini yatıştırdığını fark etti.

Kendine engel olamıyordu; anıları onu çözmüştü ve uzun bir süre onları geri itemedi. Onun dokunuşuna eğildi, güvence aradı, bunu yapmanın güvenli olduğunu bilmek için onun kokusuna ve elinin sıcaklığına ihtiyaç duydu... geçmişte çok nefret ettiği tasmaya boyun eğmenin güvenli olduğunu.

Efendi değil, diye tekrar söyledi kendine. *O Efendi değil.*

Neden kendini bu duruma sokuyorsun? diye sordu beynindeki alaycı küçük ses. *Neden acıya ve kötü anıların telaşına katlanıyorsun? Gerçekten sadece bir borcu ödemek için mi?*

Yine verecek cevabı yoktu. Sadece onun dokunuşu altında hareketsiz kaldı, sıcak, kadınsı kokusunu soludu ve çığlık atan sinirlerini sakinleştirmeye çalıştı. B'Rugh'un fedaileriyle çevrili olsa bile kendini hiç bu kadar berbat, bu kadar tehdit altında hissetmemişti. Bir an sonra geçmişi tekrar gömmek mümkün olacaktı. Ama şimdilik, kıpırdamadan durmak ve bunun olmasına izin vermek elinden gelen tek şeydi, bunu tam olarak neden yaptığını hâlâ bilmese de onun iyiliği için tasmaya boyun eğmek elinden gelen tek şeydi.

"Thrace," diye tekrar fısıldadı Trin ve eli aşağıya doğru inerek adamın yanağını okşadı, çenesini kavradı.

Ten tene dokunduğunda içinden sıcak bir akım geçiyor gibiydi ve sonunda nefes alıp vermesi kolaylaştı.

Usta değil.. Geçmiş geri çekilmeye başladı.

"Bunu yapabileceğinden emin misin?" Trin alçak bir sesle, sadece onun kulakları için sordu.

Thrace başını kaldırıp ona baktı. "Yapmak zorundayım," diye mırıldandı. "Bana güvenebilmenin tek yolu bu."

Sıkıntılı görünüyordu ama sonunda başını

salladı. "Doğru. Pekâlâ, işte başlıyoruz."

Nefret edilen siyah tasmayı boğazına takarken Thrace nefesini tuttu ve gözlerini kapattı, yerine oturturken çok sıkı olmadığından emin oldu. *Efendi değil... Efendi değil, Efendi değil...*

"İşte oldu." Sonunda tekrar yanağını okşadı. "." "Teşekkür ederim,

Hanımefendi."

Thrace kelimeleri güçlükle çıkarabildi. Yüzünü çevirerek kadının avucuna bir öpücük kondurdu. Bu, boyun eğmenin son jestiydi; kendisini yakalayan eli öpmek.

Doğru hareketin bu olduğunu biliyordu çünkü yaşlı Efendi'nin ondan istediği buydu. Ama Üstat ne kadar bağırıp çağırırsa bağırsın, ne kadar vurursa vursun, yaşlı Üstat'ı asla tatmin etmemiş ya da Trin'e söylediği sözleri söylememişti. Yaptığı *diğer* şeyler ne olursa olsun.

Şimdi Trin'e, tıpkı kelimeleri söylediği gibi, tereddüt etmeden boyun eğme hareketi yaptı.

Neden?

Hâlâ bilmiyordu.

Borç. Sadece borcu ödemem gerekiyor.

Borç. Doğru.

"Ayağa kalk köle," dediğini duydu garip, hafif boğuk bir sesle. "Seni kendim olarak kabul ediyorum ve her zaman en üst düzeyde saygı ve sadakatini talep ediyorum. Gerekli gördüğüm her kapasitede hizmet edeceksin ve ben özgür olduğunu söyleyene kadar özgür olmayacaksın. Bu tasmayı çıkarıp sana özgürlüğünü verene kadar benimsin."

Demek o da kelimeleri biliyordu. Bu Yonnie Six'in metresleriyle birlikte olmaktan mı kaynaklanıyordu? Thrace ona bakıp yavaşça ayağa kalkarken merak etti.

Boyunun tamamına ulaşıp hepsinin üzerinde yükselirken *Alacrity*'nin mürettebatından tedirgin bir mırıltı duydu. Ama Trin onları susturmak için bir elini kaldırdı.

"Hepiniz töreni gördünüz," dedi net, çınlayan bir sesle. "Thrace'in tasmayı taktığını ve kumandanın bende olduğunu görüyorsunuz." Tasmayı yukarı kaldırarak hepsinin iyice görmesini sağladı. "Artık güvende olduğunuza emin olarak işinize devam edebilirsiniz."

"Kendimi pek güvende hissetmiyorum," dedi navigatör kaşlarını çatarak. "En başta tasmasını takmana neden izin verdi ki? Sidna onu kendi yoluna gitmesi için serbest bırakmışken neden geri geldi?"

"Bir borcu ödemek için," diye yanıtladı Trin konuşamadan Thrace. "Erkekler hakkında pek bir şey düşünmeyebilirsin ama benim halkım onurludur. Kaptan Trin... Hanımım, hayatımı satın almak için büyük bir borç ödedi. Bunu geri ödediğimde, beni özgür bırakıp kendi yoluma gitmeme izin vereceği konusunda anlaştık. O zamana kadar onun alçakgönüllü, itaatkâr ve *istekli* kölesiyim."

"Şey..." Navigatör biraz yumuşamış görünüyordu. "Sanırım bunu göreceğiz. Ama umarım bir şey yapmaya kalkarsan seni çok fena şoka sokar."

"Yapacağım," dedi Trin kararlılıkla. "Güvenliğin konusunda endişelenmene gerek yok.

-Hiçbiriniz bilmiyor. Kumanda artık sadece benim ısı imzama ve avuç içi izime bağlı. Başka kimse kullanamaz ve kimse benden alamaz. Al, Sidna-dene." Kumandayı sağlık görevlisine uzattı ve yaşlı kadın kollarını açıp küçük siyah dikdörtgene uzanana kadar bekledi.

"Ah!" Parmak uçları ile kumanda arasında parlak bir kıvılcım parlayınca geriye sıçradı.

"Gördün mü?" Trin acımasızca gülümsedi. "Tamamen güvenli."

Diğer mürettebat üyelerinden biri, "Bunu alamayacağını nereden biliyoruz?" diye sordu.

Trin, "Eğer Thrace kumandaya en ufak bir şekilde dokunursa, tasması çok acı verici bir şok verecek," diye duyurdu.

"Görelim bakalım," dedi Sidna.

"Hayır, gereksiz yere acımasız olmayacağım. O-" Daha sözünü bitiremeden Thrace uzaktan kumandaya uzandı.

Parmak uçları ona dokunduğu anda, acı tasması tüm vücudunu kaynar yağa batırılmış gibi hissettirecek kadar güçlü bir elektriksel acı akımı verdi.

"Tanrılar!" Boğuk bir nefes verdi ve dizlerinin üzerine çöktü, elleri yumruk olmuştu ve kalbi küt küt atıyordu. Orospu çocuğu bu *acıttı!* Ama bunun ne kadar gerekli olduğunu çok iyi biliyordu.

"Thrace!" Trin hemen onun yanına diz çöktü ve kumandayı dikkatlice herkesin vebadan kaçar gibi uzak durduğu bir kenara koydu. "İyi misin?" diye sordu ona endişeyle bakarak.

"Tamam." Nefes nefese ona baktı. "Sadece... bunu yapmak zorundaydım."

"Hayır, yapmadın." Hâlâ orada durup bakan mürettebata baktı. "Hadi, hepiniz gidin. Görev yerlerinize dönün. Ve Nanda," navigatörü işaret ederek "Rotayı Yonnie Altı'ya çevir."

"Emredersiniz Kaptan" diye mırıldanan birkaç kişi oldu ve mürettebat hemen dağıldı. Sidna dışında herkes uzun bir süre ona baktı, yüzünde taş gibi, inanmayan bir ifade vardı.

"Sidna, sen de." Trin, omuz silkmiş olan sıhhiyeciye kaşlarını çatarak baktı.

"Nasıl isterseniz, Kaptan." Ama Thrace'e sert bir bakış daha sonra sert adımlarla yürüdü, yumuşak tabanlı ayakkabıları metalin üzerinde fısıldıyordu

zeminler.

* * * * *

Thrace gülmeye çalıştı ama Trin'e daha çok bir vıraklama gibi geldi. "Benden hoşlanmıyor," diye mırıldandı Sidna'nın geri çekilen sırtına başını sallayarak. "Benden zerre kadar hoşlanmıyor."

"Çünkü seni henüz tanımıyor. Ya da sana güvenmiyor," dedi Trin. Hâlâ onun yanında diz çökmüş, bir kolunu kaslı pazısının üzerinde tutuyor ve endişeyle onu izliyordu. Tasmayı çıkardığı andan itibaren bir şeyler ters gitmişti.

Onun gözlerinin büyüdüğünü ve yüzüne neredeyse paniklemiş bir ifade geldiğini görmüştü. Bu bakışı onda daha önce hiç görmemişti - ne Et Pazarı'ndaki teşhir platformunda, ne uyandığında, karyolaya zincirlenmiş ve çaresizken, ne de B'Rugh'un haydutları tarafından kuşatıldıklarında ve sayıca üstün olduklarında.

Ama her nasılsa tasma bu tepkiyi ondan çıkarmıştı.

Neden? Daha önce onun tarafından neredeyse öldürüldüğü için miydi? Bu kesinlikle aşırı bir tepkiye neden olmak için yeterli bir sebep olabilirdi ama Trin bir şekilde bundan daha fazlası olduğunu düşündü. Bilmediği şeylerden daha fazlası. Bildiği tek şey, tanımaya başladığı ve istemeye istemeye saygı duyduğu gururlu, korkusuz, pervasız erkeğin tasmayı görünce bir şekilde kendini kaybettiğiydi. Ya da daha doğrusu... kendini sadece pamuk ipliğine bağlıyordu. Belki de bu yüzden kendini bilerek şok etmişti; kendini geri getirmek, kafasını bir şekilde toparlamak için.

Ya da belki de sadece mürettebata güvende olduklarını gösteriyordu. ama Trin, hikâyeler uydurmayı bırak ve gerçeklerle yüzleş, diye kendi kendine nasihat etti.

Ama gerçek ki, ona tasmayı gösterdiğinde gerçek bir sıkıntı görmüştü... gerçek şu ki, tasmayı takarken koca bedeni titremişti.

Ama yine de doğru kelimeleri söyledi ve doğru hareketleri yaptı, diye hatırlattı Trin kendine. Thrace'in doğru kelimeleri ve doğru hareketleri nasıl *bildiğini* merak etmek aklına gelmedi. Ne de olsa onun geçmişi hakkında yanıldığını çoktan anlamışlardı. Ama onun solgun, delici gözlerinde gördüğü acıyla ilgili kalbini burkan bir şey vardı.

Eğer onu gerçekten orada gördüyse. Belki sadece hayal görüyordu.

"Ben iyiyim. Kendimi iyi hissediyorum." Thrace yeniden ayağa kalkmış, dar deri pantolonunun tozunu alıyor ve ona saygısızca sırıtıyordu. "Peki, bu gösteri sizin için yeterince iyi miydi, *Hanımefendi?"*

"Öyleydi," diye kabul etti Trin. Yine de bunun ne kadarının gösteri olduğunu merak ediyordu.

"Güzel." Başıyla onu onayladı. "O zaman kulübeye geri dönelim. Sanırım bu gece seninle uyuyacağım?"

"Ne?" Trin ona baktı, gerçekten irkilmişti.

"Yatağının ayak ucunda tabii ki. Her iyi kölenin yapacağı gibi." Bir kaşını kaldırdı. "Ne demek istediğimi sandın?"

Trin bu konuya girmek istemediği için boğazını temizledi.

"Üzgünüm ama daha önce bulunduğunuz küçük odanın benim beden kölem için olması gerekiyordu."

"Günlerce kıpırdayamayayım diye beni zincirlediğinden mi bahsediyorsun?" Sesi alçak bir hırıltıya dönüştü. "Bakın hanımefendi, saygısızlık etmek istemem ama oraya geri dönmeyeceğim. I..." Boğazını temizledi. "*Yapamam.* Bunun üstüne olmaz." Parmak uçlarıyla tasmaya hafifçe dokundu ve hafif bir şokla tekrar irkildi. Tasma, bir kölenin onu çıkarmaya çalışmasını da engelleyecek şekilde bağlanmıştı.

"Thrace-"

"Lütfen, Trin... bu çok fazla," diye mırıldandı onun gözlerine bakarak. "Ben lanet

yapamam. En azından bu gece olmaz."

"I..." Trin ne söyleyeceğinden emin değildi. Yatağının ucunda yerde bir boşluk olduğu doğruydu -kabini, yattığı yere göre oldukça genişti- çünkü gemi aslında Yonnie Six'ten zarif ve şımarık bir metres için inşa edilmişti. Ama bunu biriyle, özellikle de bir erkekle paylaşmak zorunda kalacağını hiç düşünmemişti.

Yine de yüzüne bir bakış onu ikna etti. Gözlerindeki o bakış geri gelmişti.
-Onu meraklandıran... onu endişelendiren... onu üzen o tanımlanamaz bakış.

"Pekâlâ," dedi sonunda, sertçe. "Ama kumanda elimde uyuyorum. Hadi, yorgunum."

"Sahibemin istediği gibi," diye mırıldandı Thrace ve başka bir yorum yapmadan onu kapsülden çıkıp uzun metal koridorda takip etti.

On İkinci Bölüm

Trin'in yarı yarıya beklediği gibi Sidna onu kamarasının kapısının önünde bekliyordu. Zihinsel bir iç geçirdi ve omuzlarını dikleştirdi, hayatında hiç olmadığı kadar yorgun hissetmeye başlamasına rağmen zayıflık göstermek istemiyordu.

"Sidna, senin için ne yapabilirim?" dedi, ses tonunu hafif tutmaya çalışarak.

"Biraz zaman ayırmanızı istiyorum Kaptan. *Yalnız."* Bu her zaman kötü bir Sidna ona adı yerine unvanıyla seslendiğinde işaret etti. İçeride, Trin inledi. Dışarıdan bakıldığında, bir şekilde hoş ve profesyonel bir ifadeyi korumayı başarmıştı.

"Elbette. Thrace kamaraya git ve uyumam için yatağımı hazırla lütfen. Çok yorgunum."

"Yapacağım. Sonra da duş almak istiyorum, Hanımefendi." Kaşlarını kaldırarak bunu bir istek haline getirdi.

"Elbette, değil." Trin başını salladı. "Sadece git."

Dev Havoc başını salladı ve sessizce kulübesine girdi. Metal kapı arkasından hızla kapandı.

Sidna Trin'e baktı, demir grisi kaşları inanmazlıkla kalkmıştı.

"Yani şimdi seninle yatmasına izin mi veriyorsun? Bir erkekle mi? Hem *de* senin *yatağında?" diye* sordu. "Bu saygısızlık! Tanrıça-"

"Tabii ki benim yatağımda uyumuyor," dedi Trin hızlıca. "Yerde uyuyor, böylece ona göz kulak olabiliyorum."

"Doğru. Böylece ona *göz* kulak olabilirsin." Sidna'nın sesinden alaycılık damlıyordu.

Trin bir elini kalçasına koydu, bunu durdurmanın tam zamanı.

"*Tam olarak* ne ima ediyorsun Sidna? Ve ne söylediğine dikkat etsen iyi olur. Kendi gemimde hakarete uğramaktan hoşlanmıyorum."

"Bunu ima etmiyorum, bu *erkeğin* seni kandırdığını *söylüyorum*. Güvenilir olmadığı halde bir şekilde sizi güvenilir olduğuna inandırmış - hiçbir erkek öyle değildir ve siz de bunu biliyorsunuz!"

Trin profesyonel tavrının kaydığını hissetti. Çok uzun bir gün olmuştu, yorgunluktan kemikleri kırılmıştı ve yaptığı seçimlerden tam olarak emin değildi. Bu da onları arkadaşına karşı savunmak istemediği anlamına geliyordu.

"Ona güvenmem için beni nasıl ikna etti biliyor musun Sidna?" diye sordu. "Tek başına peşimden gelip İblis'in Gözü'nde hayatımı ve onurumu kurtardı. Sonra beni buraya getirmek için kendi hayatını riske attı -B'Rugh'un bir düzineden fazla haydutuyla savaştı- ve sen tüm erkeklerin sadece seks ve üremeyi düşünen iğrenç yaratıklar olduğunu söylemeden önce, tamamen savunmasız olduğumda bile bana elini bile sürmedi. Sonra da sırf sen ve mürettebatın geri kalanı onun gemide olmasından rahatsızlık duymayasınız diye tasmasını takmama kendi isteğiyle izin verdi. Güvenimi *bu* şekilde kazandı. Sizinkini kazanmak için başka ne yapabilir?"

"Hiçbir şey," dedi Sidna kesin bir ifadeyle. "O bir erkek, doğası gereği güvenilmezdir ve bunu sen de biliyorsun. Ama seni kandırdığı için, sana sırtını döndüğünde arkanda olmak için elimden geleni yapacağım."

"Kuduz bir vahşi gibi bana saldıracak değil ya." Trin öfkesini sesinden uzak tutamadı. "Bak, tüm söylemeye geldiğin bu mu? Çünkü *gerçekten* yoruldum - ölümcül bir tehlike içinde olmak ve neredeyse tecavüze uğrayıp öldürülmek bir kıza bunu yapar."

Sidna'nın dudakları inceldi. "Aslına bakarsanız, hayır hepsi bu kadar değil. Ayrıca Yonnie Altı'da Leydi Malroth'tan bir mesajınız olduğunu da söylemek istedim. Mesajı sizin için özel ekranınıza kaydettim."

"Teşekkür ederim." Trin başını salladı. "Bu iyi haber, belki de anlaşmaya hazırdır."

"Belki," diye tersledi Sidna. "Ve sanırım sen de anlaşmaya hazırsın- artık yanında seni Yonnie Six çevrelerinde meşrulaştıracak bir beden kölesi var."

Trin sakince, "Öyleyim," dedi. "Ve B'Rugh'dan aldığım Jaxite kristallerini Leydi Malroth'a satar satmaz, Trakya'ya yaptığım yatırımı geri alacağım. O zaman borcunun ödendiğini düşünecek ve gidecek. Tamam mı?"

Sidna biraz yumuşamış görünüyordu.

"Gerçekten mi? Bu uzun vadeli bir anlaşma değil o zaman? Çünkü en başta bir erkek köle satın alma fikrinden hiç hoşlanmamıştım ve bu köleye de hiç güvenmiyorum."

"Bu sadece tek seferlik bir şey," dedi Trin ona yatıştırıcı bir şekilde. "Anlaşma tamamlanır tamamlanmaz, Thrace gidecek."

"Şey..." Sidna derin bir nefes aldı. "Hâlâ hoşuma gitmiyor ve hâlâ ona güvenmiyorum. Ama en azından Yonnie Altı'ya kadar senin yanında kalmaya hazırım Trin."

"Teşekkür ederim." Trin elini diğer kadının omzuna koydu. "Bunun benim için anlamı çok büyük Sidna. İyi sağlık bulmak zordur ve iyi arkadaşlar bulmak daha da zordur."

Doktorun ince dudaklarını küçük bir gülümseme süsledi.

"Yanında olmasına izin verirken dikkatli ol. O kumanda elindeyken uyu." Trin'in hâlâ elinde tuttuğu küçük, siyah dikdörtgeni başıyla işaret etti.

Trin ciddiyetle, "Niyetim bu," dedi. "Şimdi gidip Leydi Malroth'un bıraktığı mesajı dinlesem iyi olacak. Sonra da biraz uyuyacağım, çok yorgunum."

Sidna başını sallayarak, "Sabah görüşürüz," dedi. "Güzel rüyalar, Trin."

"Güzel rüyalar, Sidna." Neredeyse bir felaketin önlendiği hissiyle doktorun uzaklaşmasını izledi. Sidna, Trin'in verdiği bir karara gerçekten inanmadığı takdirde mürettebatı isyana teşvik edebilecek kadar iradeli biriydi. Geçmişte de anlaşmazlıklar yaşamışlardı ama hiçbiri bu kadar şiddetli olmamıştı. Trin sadece yaşlı kadının korkularını dindirdiğini umuyordu.

Ve Sidna'nın Trakya konusunda yanılmış olmasını umuyordu.

İç çekerek kamarasına girdi ve kapıyı kapattı. Yapacak başka bir şey yoktu.

* * * * *

Duştan çıktığında, havluyu kalçalarına sarmış olan Thrace, Trin'in yatağının ucunda oturmuş, ekrandan bir mesaj izlediğini gördü.

Keskin ve kültürlü bir ses, "Jaxite kristalleri sevkiyatınızla ilgili mesajınızı, itiraf etmeliyim ki biraz da endişeyle karışık, temkinli bir memnuniyetle aldım," dedi.

Thrace tazeliğe geri dönmeye başladı - ne de olsa bu özel bir mesajdı. Ama konuşan kadının Yonnie Six'in metreslerinden biri olduğunu giyiminden anlayabiliyordu. Mütevazı ve açık saçıklığın tuhaf bir karışımı olan bir kıyafet giymişti. Elbisesinin yakası çenesine kadar uzanıyor ve ayak bileklerine kadar inerek onu tamamen örtüyordu. Göğüslerinin ve kalçalarının arasındaki bölgenin üzerindeki şeffaf file paneller dışında düz, opak bir maviydi. Teknik olarak örtülü olsalar da, göğüsleri ve cinsiyeti bu tuhaf giysi tarafından açıkça ortaya konuyordu.

Ama onunla ilgili tek tuhaf şey elbisesi değildi; saçları da elbisesiyle uyumlu olacak şekilde koyu maviye boyanmıştı ve başının üzerinde yükselen özenli bir şekilde toplanmıştı. Parmaklarındaki nadir ve değerli taşlarla dolu yüzükler o konuştukça parlıyordu.

Oh evet, Yonnie Six, tamam, diye düşündü Thrace. Eski efendisinin oradaki metreslerle bazı anlaşmaları olmuştu - gerçi onları yürütmek için bir kadın elçi kullanmak zorunda kalmıştı. Yonnitlerin erkeklere kesinlikle saygısı ya da kullanımı yoktu - beden köleleri dışında. Thrace onlar hakkında ancak bu kadarını biliyordu ve bilmek *istediği* de buydu. Ama bu arama gelecekteki özgürlüğünü ve Trin'in kristalleri satma yeteneğini etkileyebileceğinden, dinlemesinin daha iyi olacağını düşündü.

"Endişem, tabii ki, beni son görmeye geldiğinizde, doğru düzgün *bir aksesuarınız* olmamasından kaynaklanıyor.″ Yonnie'nin hanımı kelimenin altını çizdi. "Ne demek istediğimi anladığınıza inanıyorum."

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum," diye mırıldandı Trin yataktan. "Benden bir beden kölem olmasını istiyorsun, seni züppe *ukala.″* Sırtı hâlâ ona dönüktü, bu yüzden gölgelerin arasında durup onu izleyen Thrace'i görmedi. İnce omuzlarında yorgunluğunu belli eden bir çökme vardı ve Thrace yeni metresine karşı bir acıma duygusu hissetti.

"Sevkiyatı çok istiyorum ve size çok bir fiyat vermeye hazırım. *Ama...″* Hanımefendi yüzüklü bir parmağını kaldırdı. "Bu sefer yanında düzgün bir beden kölesi bulundur. Seni görebileceğim tek yer *Landra-Rey* Kutlamaları olduğu için bu *son* derece önemli. Orada başka metresler de olacak ve benim daha aşağı bir bağlantıyla ilişki kurduğum görülmemeli. Yaptığınız her hareket dikkatle incelenecek, bu yüzden umarım güncel gelenek ve modadan . Bildiğiniz gibi, güzel dünyamızda her gün -bazen saat başı- değişiyor ve sadece en son moda ve trendlere müsamaha gösterilecek."

"Gelenekler ve modalar. Yargı Tanrıçası, bana güç ver!" Trin içini çekti ve bir elini uzun siyah saçlarında gezdirdi.

"Beden köleniz de mükemmel bir şekilde davranmalı ve sadece en iyi terbiyeye sahip olmalıdır. Etkileyici bir örnek olacak, bu yüzden umarım

bir tane temin etti."

"Sanırım etkileneceksiniz Leydi Malroth," diye mırıldandı Trin kendi kendine ve Thrace sırıtmaktan kendini alamadı. Onun seçici Yonnite hanımını etkileme yeteneğine güvendiğini bilmek güzeldi.

"*Landra-Rey* Kutlaması iki gün sonra Opulex'in hemen kuzeyindeki kırsal alanda bulunan Leydi Tam-tams'ın malikânesi Dreaming Hills'de yapılacak. İsminizi mülkün girişine bırakacağım ve sizi ilk akşamki büyük resepsiyonda görmeyi umuyorum. Orada buluşup konuşabilir ve anlaşmamızı sonuçlandırabiliriz... tabii her şey kabul edilebilirse."

Mesaj veda edilmeden aniden sona erdi. Muhtemelen Leydi Malroth böyle önemsiz nezaketler için çok meşguldü.

Thrace bir adım öne çıkarak, "Görünüşe göre işimiz çok zor," dedi.

"Ah!" Trin döndü, bir eli kalbindeydi ve diğer eliyle acı tasmasının kumandasını tutuyordu. Onu gördüğünde gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Sakin ol," dedi Thrace barışçıl bir jestle boştaki elini uzatarak; diğeri belindeki çok küçük havluyu tutuyordu ve onu bırakmak istemiyordu. "Seni korkutmak istememiştim."

"Mesajımı dinliyor muydun?" Trin kara gözleri parlayarak sordu.

Thrace yalan söylemenin bir anlamı olmadığını düşünerek başını salladı. "Bunun ikimizi de ilgilendirdiğini düşündüm."

İç çekti ve kızgınlığı biraz azalmış gibiydi.

"Bu konuda haklısın. Bu anlaşmayı yapmak için bana kendi evinde hızlı ve özel bir görüşme izni vereceğini umuyordum ama *hayır* - görünüşe *göre* onu *görebilmek* için bile her hareketimin dikkatle izleneceği garip bir kutlamaya gitmem gerekiyor."

"Ne tür bir kutlama bu?" Thrace bir kaşını kaldırdı.

Omuz silkti. "Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Zetta Prime'ın kızları Yonnie Six metreslerinin soyundan geliyor ama biz onların geleneklerini izlemeyi uzun zaman önce bıraktık."

Thrace kuru bir sesle, "Erkeklerle hiçbir alakası olmamasıyla ilgili olan hariç," dedi.

"Bunun dışında," diye itiraf etti Trin. "Gerçi Yonnitler bile erkeklerle bizden daha fazla uğraşıyor. Onları beden kölesi olarak kullanıyorlar, biz ise onlardan tamamen uzak durmayı tercih ediyoruz."

Thrace ona gülümseyerek, "Ne yazık ki kaçınılmaz görünüyorum," dedi.

Cevap olarak dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Sanırım öyle." İçini çekti. "O mesaj çok daha öncesine aitti, tam da ben Şeytan'ın Gözü'ne giderken gelmiş olmalı. Yani hazırlanıp Yonnie Six'e ve *Landra-Rey* Kutlamalarına dönmek için sadece bir günümüz var."

"Sanırım mükemmel bir vücut kölesi olmam gerekecek," dedi Thrace düşünceli bir şekilde. "Doğal hayatımın geri kalanında hizmetinizde kalmak istemiyorsam bunu sizin için berbat etmesem iyi olur."

"Benim de mükemmel bir metres olmam gerekecek." Trin iç çekti. "Bu hiç kolay olmayacak. Yonnitler çok sinsi ve dolambaçlı. Ben nerede durduğunuzu bildiğiniz, doğrudan anlaşmaları tercih ederim."

Thrace, "Sürekli çamurda duracağız ve hareket etmeye devam etmezsek boğazımıza kadar batacağız," diye mırıldandı. "İzninizle, görüntü ekranında birkaç arama yapmak istiyorum - benden tam olarak ne beklendiğini öğrenmem gerekiyor."

"Tamam, ama yarın." Trin esnedi ve kollarını kendine sararak titredi. "Erken başlayacağız ama şu anda yorgunum ve çok üşüyorum. I

sıcak bir duşa ihtiyacım var ve sonra yatmaya gidiyorum."

"Sıcak bir banyo daha iyi olurdu," diye belirtti Thrace. "Orada küçük bir köpük küvetiniz olduğunu fark ettim. Kendini sıcak suya daldırmalısın - iç ısını yükseltecektir." Şüphelendiği gibi çarkıfelek meyvelerinin etkilerini hâlâ yaşıyorsa bunun pek bir faydası olmazdı. Ama zararı olmazdı...

Trin başını salladı.

"Kulağa harika geliyor ama şu anda banyo yapmak için çok yorgunum. Sadece hızlı bir duş iyi olur. Um..." Boğazını ve gözleri adamın belindeki havluya kaydı. "Köşedeki dolapta fazladan battaniye, yastık ve eskiden bu geminin sahibi olan hanımefendinin bıraktığı birkaç parça erkek kıyafeti var. Sanırım senin ölçülerinde bir kölesi vardı. Belki sana uyacak bir şeyler bulabilirsin."

"Bakacağım," dedi Thrace başını sallayarak. Kölecilerin onu zorla giydirdiği dar siyah deri pantolonu giymekten bıkmıştı ama belinde tuttuğu dayanıksız havlu pek de uygun bir alternatif değildi. Depoda hem daha rahat hem de daha pratik bir şeyler bulabileceğini umuyordu.

"Güzel." Trin ona kısaca başını salladı. "Tamam, o zaman ben duş alıyorum. İyi geceler."

"İyi geceler... Hanımefendi." Bu unvan ona hâlâ garip geliyordu, özellikle de ona asla böyle hitap etmeyeceğine dair yemin etmişken. Ama bir şekilde ona uyuyordu ve Thrace bunu ne kadar çok söylerse o kadar kolay geldiğini fark etti.

Bunun tuhaflığı karşısında başını sallayarak, kadının gösterdiği dolaba gitti ve giyecek yeni bir şeyler aramaya başladı.

On Üçüncü Bölüm

Trin yan döndü ve dizlerini vücuduna doğru çekerek kendini bir topun içine yuvarladı. Yargı Tanrıçası, üşüyordu! Ve ne yaparsa yapsın, daha da üşümeye devam ediyordu. Üzerine iki termal battaniye örtmüştü ve termal çoraplar da giyiyordu. Keşke termal uyku kıyafetleri de olsaydı diyordu ama Thrace'in yanında giydiğinde onu çok rahatsız eden ince, ipeksi uyku elbiseleri sahip olduğu tek gece kıyafetiydi.

Trakya'dan bahsetmişken, Alacrity'nin son sahibinden kalan eski kıyafetlerin içine giymek için kendine bir çift uyku pantolonu bulmuştu. Bir yastık ve tek bir ince battaniye almış ve yatağının ayakucunda yerde sessizce yatıyordu.

Trin onun duştan çıktığında belinde tuttuğu küçük, ince havludan daha fazlasını giydiğini görünce rahatlamıştı. Onu günlerdir üstsüz görüyordu ve hatta zincirliyken ve rahatlamak için yardıma ihtiyaç duyduğunda "ekipmanını" bile kullanmıştı. Ama o zamanlar onu sadece büyük, pek de parlak olmayan bir hayvan olarak düşünüyordu.

Şimdi onun zekâsını görüyor, cesaretine ve mizah anlayışına hayranlık duyuyordu. Onu bir *insan* olarak tanımaya başladığını fark etti ve bu onun hakkındaki hislerini değiştirdi. Onu çıplak ya da neredeyse çıplak görmek ona garip hissettiriyordu. Onun da kendisini benzer bir soyunma halinde görmesine izin verme fikri de rahatsız ediciydi. Uyku alanına girdiğinde odanın karanlık olmasına sevinmişti, ince bornozu herhangi bir şeyin ortaya çıkmasını engellemek için sıkıca sarılmıştı. Ayrıca adamın çıplak, kaslı göğsünün ince battaniye tarafından büyük ölçüde örtülmüş olmasına da sevinmişti.

Kendi kendine, erkek formunu önemsediğinden değil, dedi. Ama o duştan çıktığında, çıplak göğsünün geniş düzlemleri ve suyla kaplanmış geniş omuzlarıyla onu orada öyle uzun ve iri dururken gördüğünde, midesi tuhaf bir şekilde küçük bir takla atmıştı. *Sadece estetik açıdan göze hoş geldiği için*, dedi kendi kendine huzursuzca, şimdi hatırlayarak. *O yontulmuş karın kasları ve uzun, kaslı bacaklarıyla mükemmele yakın bir örnek. Leydi Malroth'un etkileneceği kesin.*

Ama kendine ona sadece sanatsal anlamda hayranlık duyduğunu ne kadar söylemeye çalışırsa çalışsın, çıplak bir kadın gördüğünde midesinin o komik küçük taklayı hiç atmadığı inkar edilemezdi. Kendi cinsinden başkalarına tepki vermemesi, onun çoğunlukla aseksüel olabileceğine inanmasına yol açmıştı. Gerçekten de, klitoral uyarıcısıyla oynamaktan da, bunu yaparken asla başka kadınları ya da başka birini hayal etmemişti. Sadece hafif bir orgazma ulaşıp uykuya dalana kadar vızıldayan küçük vibratörün zevkli hislerinin tadını çıkardı.

Peki Trin'in o incecik havlunun içinde hareket etmesini izlerken neden kendini bu kadar tuhaf hissediyordu? Trin'in buna bir cevabı yoktu. Ama onun neredeyse çıplak ve sudan boncuk boncuk olmuş iri, kaslı vücudunun hatırası kesinlikle ona *bir şeyler* hissettiriyordu. Belki de çok büyük olduğu ya da kendisinden çok farklı olduğu içindi. Onun yumuşak olduğu yerde o sertti ve sesi çok derindi... Garipti ama onun yatağının dibinde yattığını düşünmek bile neredeyse içini ısıtmaya yetiyordu. *Neredeyse.*

Trin yine titredi.

"Tanrıça, Ben Yani *Soğuk*. Ne var yanlış ile Ben mi?" o mırıldandı, yorganın içine daha da gömüldü.

"Sana sorunun ne olduğunu söyleyeceğim," diye mırıldandı derin, tanıdık bir ses karanlıktan.

"Ne?" Trin titreyerek doğruldu. "Thrace? Uyuduğunu sanıyordum."

"Hayır. Ben sadece burada yatıp ısınmaya çalışmanı dinliyorum. Ama bunu asla başaramayacaksın."

"Ne? Neden olmasın?" diye sordu Trin. "Peki sen nereden biliyorsun?"

"Biliyorum çünkü çarkıfelek meyvelerini biliyorum - benim
Ev dünyası. Hâlâ o yudumladığın şarabın kalıntıları var.
sisteminize girdi. Hissettiğin soğuk algınlığı bir yan etkidir ve muhtemelen gecenin geri kalanında olmasa bile birkaç saat sürecektir."

"Gecenin geri kalanında mı?" Trin bir umutsuzluk dalgası hissetti. Uyuması gerekiyordu, böylece zinde bir şekilde uyanabilir ve Yonnie Six' kendisini bekleyen çetin sınav için hazırlanmaya başlayabilirdi. Yatakta uykusuz yatacak vakti yoktu ve ayrıca kendini bir buz kütlesi gibi hissediyordu. Soğuk sadece rahatsız edici değil, düpedüz acı vericiydi. "Bu konuda ne yapabilirim?" diye sordu, termal battaniyeyi daha yakına çekerek - bir işe yaradığından değil. "Madem çarkıfelek meyveleri hakkında bu kadar çok şey biliyorsun."

"Hiçbir şey," dedi açıkça. "Yapabileceğin hiçbir şey yok." "Peki,

o zaman ne-?"

"Ama yapmama izin verebileceğin bir şey var."

"Ne demek istiyorsun?" Trin kendini huzursuz

hissediyordu.

"Sana sarılmama izin verebilirsin. Çarkıfelek meyvesi bileşimi, semptomlarına karşı koymak için fiziksel temas gerektirir. Seni daha önce bu şekilde ısıtabilmiştim, sana sarılarak."

Trin hayal meyal uyandığını ve kendini büyük Havoc'un kucağında bulduğunu hatırlıyordu. Ancak adam onu hemen yere bırakmıştı -kendini çok garip hissetmeye başlamadan önce. Ama şimdi onunla birlikte yatağa girmek ve onu kollarına almak istiyordu. Bu bir şekilde tehlikeli görünüyordu ve sadece onu hizada tutmak için acı tasmasını kullanmak zorunda kalacağından endişelendiği için değil.

O bunu düşünürken uzun bir süre sessiz kaldı. Bunu yapmak istiyor muydu? Cesaret edebilir miydi? Onun yatağına tırmanmasına ve iri, kaslı vücudunu kendi vücuduna bastırmasına izin vermeye cesaret edebilir miydi? *Onun büyük, kaslı,* ***sıcak*** *vücudu,* diye fısıldadı kafasının içindeki küçük, pratik bir ses. *Önemli olan kelime bu, Trin. Garip olabilir ama en azından* ***sıcak****.*

Ama ya bir şey denerse? Sen onu karyolaya zincirlediğinde bahsettiği şeyler gibi? diye sordu beyninden bir ses. *O zaman ne yapman gerekiyor?*

Bu düşünce onu duraksattı. Trakya'yı ve genel olarak erkek formunu ne kadar ilgi çekici bulmaya başlasa da, hâlâ bir erkek tarafından içine girilmesini kesinlikle istemiyordu. Asla.

"Endişeleniyorsan bir şey deneyeceğim, yapma." Sesi karanlıkta sakin ve gerçekçiydi. "Sana kadınları istekleri dışında almadığımı söyledim ve ayrıca kumanda sende."

Trin boğazını temizledi.

"Elbette bunun için endişelenmiyorum," diye yalan söyledi. "Sadece... Üzerimde gece elbiselerimden sadece biri var - seni çok rahatsız ettiğini söylediğin türden. Sadece düşündüm ki-"

"sadece ince bir kumaş parçası varken vücudunu bedenime bastırdığını hissedersem kendimi kontrol edemeyeceğimi mi?" Gürleyen bir kahkaha attı. "Merak etmeyin hanımefendi, ben haddimi bilirim. Ve biz erkekler inandırıldığınız kadar hayvani değiliz. Kendimi dizginleyebilirim."

"Şey..." Trin hâlâ tereddüt ediyordu ama soğuk yayılıyordu ve artık dişleri takırdamaya başlamıştı. "Tamam," dedi sonunda. "Buraya gel. Ama senden gitmeni ve yere geri dönmeni istersem, anında itaat etmeni beklerim."

"Evet, Hanımefendi," diye mırıldandı. Sonra da yatağa girip yorganın altına, onun yanına uzandı ve onu kollarının arasına aldı.

İlk başta Trin, bir elinde sıkıca kavradığı ve göğsünde tuttuğu acı tasması kumandasıyla koruyucu bir topun içinde kıvrılıp kaldı. Yapılacak en ihtiyatlı şey bu gibi görünüyordu ve ayrıca nedeni ne kadar geçerli olursa olsun bir erkeğin yatağına girmesine izin verdiği için kendini garip ve kararsız hissediyordu.

Thrace onun garip duruşunu umursamıyor gibiydi. Uzun kollarını onun etrafına dolayarak ve göğsüne bastırarak onu kendine çekti. Vücut ısısı bir anda onun üzerinde çalışmaya başladı ve Trin yavaş yavaş donmuş uzuvlarının çözülmeye başladığını hissetti.

Sonunda karanlığın içinde usulca konuştu.

"Biraz rahatlarsan daha iyi olur. Biraz daha yaklaşırsan seni iliklerine kadar ısıtabilirim, ihtiyacın olan şey bu."

Trin, kollarından ve bacaklarından akan lezzetli sıcaklığın geri kalanını da ısıttığını hissetmek için can *atıyordu*.

"Pekâlâ... tamam," dedi sonunda. Yavaşça ve dikkatlice vücudunun çözülmesine izin verdi.

"Bu iyi," diye mırıldandı Thrace. "Şimdi, burada..." Onu kendine yaklaştırdı, sırtını göğsüne dayadı ve kollarını, istediği zaman gitmekte özgür olduğunu açıkça belli eden sıkı ama gevşek bir tutuşla etrafına sardı. Bacaklarını onun kalçalarının ve dizlerinin arkasına bastırdı ve başını kaslı pazusuna yaslaması için onu kendisine doğru güvenli bir şekilde yerleştirdi. "Bu nasıl?" diye mırıldandı.

Trin nasıl cevap vereceğini bilemiyordu. Devasa Havoc tarafından tutulma hissi aynı anda hem tuhaf hem de rahatlatıcıydı. Kendini tamamen onun tarafından sarılmış ve onun büyük bedeni tarafından korunuyor hissetti. Bu ona çok küçük bir çocuk olduğu zamanları hatırlattı çünkü o zamanlar

Hayatı boyunca başka bir insanın onu tamamen sarıp sarmalayabileceği kadar küçük olmuştu.

Kendisini bir eliyle ikiye bölebileceğini bildiği bir erkeğin kollarında bu kadar küçük ve savunmasız hissetmek biraz korkutucuydu. Yine de... Thrace tarafından tehdit edildiğini hissetmiyordu. Hem de hiç. Bir şekilde onun gücünü kendisini incitmek için değil, korumak için kullanacağını biliyordu.

Elbette tüm bunlar onun sorusuna cevap olarak söylenemeyecek kadar karmaşıktı.

"Bu çok güzel," dedi sonunda. "Sıcak... ya da daha sıcak, sanırım. Yine de yüzüm hâlâ soğuk. O lanet çarkıfelek meyveleri berbat, burnumun ucu buz gibi."

"Düzeltmesi kolay." Kız itiraz edemeden onu ters çevirdi, böylece yüz yüze - ya da bu durumda çok büyük olduğu için yüz göğse- geldiler ve onu tekrar kendine çekti.

Trin itiraz etmeye başladı ama onun iri bedeninden yayılan ısı hemen bağımlılık yarattı. Sanki kapı aralığında yüzü soğuk bir rüzgârın içinde duruyormuş da biri onu aniden kükreyen bir ateşe doğru çevirmiş gibi hissetti. Şimdi donmuş derisi çözülmeye başlamıştı ve ona durmasını ve kendisini hemen bırakmasını söyleyecek iradeden yoksun olduğunu fark etti.

Sadece bir iki dakika, dedi kendi kendine. *Bir iki dakika böyle yatacağım ve tamamen ısındıktan sonra onu yerdeki yerine geri göndereceğim.*

Bir zaman sınırı koyduğu için artık durum hakkında daha iyi hisseden Trin daha da yaklaştı. Derin bir nefes aldı ve Havoc'un sıcaklığı onu sardı - bir fırın gibi ısı yayıyor gibiydi. Ve sıcaklıkla birlikte onun sıcak, baharatlı kokusu da geldi.

Trin kokuyu içine çekti; zengin ve karanlıktı, içinde deri ve tanımadığı bir tür misk vardı. Bununla ilgili bir şey vardı... *başka* bir şey. Thrace'le tanışana kadar hiç karşılaşmadığı ilkel, erkeksi bir koku. Belki bir şekilde hormonaldi, belki de sadece Havoc'a özgü bir şeydi ama her ne sebeple olursa olsun, çok güzel kokuyordu. Trin kendini hevesle kokuyu içine çekerken buldu, hatta kaynağa yaklaşmak için yüzünü onun göğsüne bastırdı.

Aynı zamanda, geri kalan kısmı da yakınlaşıyordu. İnce ipeksi geceliğinin altında çıplak kalan göğüsleri utanmazca adamın sert karın kaslarına bastırıyordu ve bir şekilde kolları adamın ince beline dolanmış, kumanda bir elinde gevşekçe kavranmıştı. Leğen kemiği adamınkine yapışmış ve bacakları birbirine dolanmıştı; böylece adamın uzun kalçalarından biri kadınınkinin arasında kalmıştı.

Daha önce hiçbir erkeğe bu kadar yakın olmamış olmasına rağmen, bu bir şekilde Trin'e gayet normal geliyordu. Ancak bir an sonra, uzun ve sert bir şeyin gece elbisesinin ve Trin'in uyku pantolonunun ince kumaşının arasından kalçasını dağladığını fark etti.

Bu da ne? İlk başta zihni buna hiçbir anlam veremedi. Sıcaklık ve yakınlık hissinin tadını çıkarmakla meşguldü. En son ne zaman başka biriyle bu şekilde kucaklaşmasına izin verdiğini hatırlayamıyordu. Pilotluk akademisindeyken birkaç kez bir sınıf arkadaşıyla eşleşmişti ama hepsi kadındı ve kadın formu güzel olsa da onu cezbetmiyordu. Başka bir dişinin yumuşak, küçük bedenini kendi bedenine bastırmanın cinsel olarak ona hiçbir şey katmadığını erkenden fark etmişti.

Öte yandan, Thrace'in iri ve sert vücudunun kendi vücudunu çevrelemesi, her yerinin rahatsız edici bir şekilde karıncalanmasına neden oldu.

İri Havoc huzursuzca kıpırdandı ve sert et çıkıntısı yine kalçasını dürttü. Trin kaşlarını çattı. *Bacaklarının arasında uzun ve sert bir şey vardı,*

bana doğru bastırıyor... ne...? Bu sefer beyni bağlantıyı kurdu.

"Ah!" Hemen ondan geriye sıçradı ve aralarında bir adım boşluk bıraktı.

"Sorun nedir?" Sesi biraz kısılmış gibiydi, ancak zaten çok derin olduğu için bunu söylemek zordu.

"Sen...senin..." Trin buna ne diyeceğini bilemedi. "Erkek ekipmanınız beni *dürtüyor*."

"Evet, şey..." Adamın omzu bir tür yarım omuz silkme hareketiyle kalktı ve kadın yer lambalarının loş ışığında bunu güçlükle seçebildi. "Bu beklenen bir şey."

"Beklenen mi? Sen neden bahsediyorsun?" Trin talep etti. Kendini üzgün hissetti... ihanete uğramıştı. "Bana kendini kontrol edebileceğini söylemiştin!"

"Kendimi kontrol ediyorum," diye homurdandı. "Kollarımda güzel, yarı çıplak bir kadın tutuyorum ve burada yatmaktan başka bir şey yapmıyorum. İnanın bana, bu çok fazla kontrol gerektiriyor."

"Ama... ekipmanlarınız..."

"Tahrik olduğumda penisim sertleşiyor, bu otomatik bir şey. Bunu durduramıyorum." Tekrar omuz silkti. "Üzgünüm, kontrol edebileceğim şeylerin bir sınırı var, sizin için bile, Hanımefendi."

"Yani... tahrik olduğunu *kabul* mü ediyorsun?" Trin bu konuda ne hissedeceğini bilmiyordu.

"Elimde değil," diye gürledi Thrace. "Çok güzelsin ve inanılmaz kokuyorsun. Ne diyebilirim ki? Sana sarılmak beni sertleştiriyor."

"Eğer bana sarılmanın seni... hissettireceğini biliyorduysan, o zaman neden en başta bunu yapmayı teklif ettin?" Trin talep etti. "Sadece... kurtulmak için miydi?"

"Seni herhangi bir şekilde elledim mi?" diye sordu, sesi kırgındı. "Göğüslerini avuçladım mı ya da yumuşak küçük amını hissetmek için elimi kalçalarının arasına koydum mu?"

"Şey..." Trin yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. "Hayır," diye itiraf etti sonunda.

"Ucuza kaçmak istediğimi düşünüyorsan yanılıyorsun," dedi Thrace kesin bir ifadeyle. "Uyuyup bütün gece donmana izin verebilirdim ama bunu yapmak istemedim çünkü kendimi-" Başını salladı. "Boş ver."

"Hayır, et," dedi Trin yumuşak bir sesle. "Ne hissediyorsun?"

"Sana karşı *korumacı* hissediyorum." İç çekti. "Bunu duymak istemeyebileceğinin farkındayım çünkü senin halkın onları korumak için bir erkeğe ihtiyaç duymuyor ama elimde değil. Şeytan'ın Gözü'nden beri seni koruma ihtiyacı hissediyorum. Ne olursa olsun seni güvende tutmak için."

"Şey..." Trin kırılsa mı yoksa duygulansa mı bilemedi. Onunla ilgilenmek zorunda olduğunu hissetmesi rahatsız ediciydi. İblis'in Gözü'nde bir anlık zayıflık, kendi başının çaresine bakabilecek durumda olmadığı anlamına gelmiyordu. Öte yandan, bu da hoş bir şeydi.

"Peki...?" diye yineledi ve onun kararını beklediğini biliyordu.

Trin sonunda, "Sanırım bu mükemmel bir vücut kölesi olacağın anlamına geliyor," dedi. "Yonnie Six'in birkaç metresinin, en iyi vücut kölelerinin metreslerine sadece acı tasmasının yakın tehdidiyle değil, gerçek sevgi bağlarıyla bağlı olduklarını söylediklerini duydum."

"Öyle mi diyorlar?" diye gürledi. "Sevgi bağları, hmm?"

"Evet..." Konuşmaya çalışırken Trin'in dişleri takırdadı. Çok uzun süredir ayrı kalmışlardı; soğuk yeniden kemiklerine işlemeye başlamıştı ve yeniden titremeye başlamıştı. Thrace onun sorununu hemen anlamış gibiydi.

"Buraya gel." Karanlıkta ona doğru uzandı ama Trin direndi. "B-bekle. Ne hakkında-?"

"Sana dokunmamak için kalçalarımı geriye doğru eğeceğim," diye söz verdi. "Donmaman için seni tekrar ısıtmama izin ver. Çarkıfelek meyvesinin etkilerinin sisteminizi tamamen terk etmesi uzun zaman alır."

Trin isteksizce onu bir kez daha kollarının arasına almasına izin verdi. Sıcak, esnek çelik bantlar tarafından tutulmak gibiydi. Neredeyse anında, adamın vücut ısısı tenine nüfuz ediyormuş gibi göründüğünden titremesi durdu. Thrace kalçalarını iyice geride tuttu, böylece bu sefer vücutlarının sadece üst kısımları birbirine değdi ve kısa bir süre sonra Trin kendini tekrar rahatlarken buldu.

"Mmm, bu güzel," diye itiraf etti, soğuk yanağını onun göğsüne bastırarak. "Çok *sıcaksın*."

"Hizmet edebildiğime sevindim*, Hanımefendi,"* dedi, derin sesi kasvet içinde biraz alaycıydı. "Sadece mükemmel bir beden kölesi olmak için elimden geleni yapıyorum."

Trin ciddiyetle, "İyi bir beden kölesinin yapacağı gibi davranıyorsun," dedi. "Ve nankör olduğumu düşünmeni istemiyorum. Beni dondurup acımı görmezden gelebilirdin ama yapmadın. Sadece... erkek anatomisine pek alışık değilim ve sen... beni korkuttun."

"Beni zincirlediğinizde bununla ilgili bir sorununuz yokmuş gibi görünüyordu," diye belirtti.

"Evet, ama o zamanlar seni bir evcil hayvan olarak görüyordum, tıpkı aygırım Swift gibi," diye itiraf etti. "Ben sadece sana yardım ediyordum. Ve sen son seferine kadar hiç sertleşmedin."

"Evinizde evcil hayvan olarak büyük, erkek bir hayvanınız varsa, daha önce kesinlikle sert bir şaft görmüşsünüzdür," diye gürledi.

"Evet, ama *bana* yönelik değil*,"* dedi Trin. "Benim yüzümden değil."

İç çekti. "Bunun için üzgünüm. Dediğim gibi, bu otomatik bir tepki. Tıpkı hoşlandığın başka bir kadınla birlikte olduğunda amının ıslanması ve meme uçlarının sertleşmesi gibi."

"Ben..." Trin onun açık sözlülüğünden utanarak boğazını temizledi. "Diğer kadınlara karşı böyle bir tepki vermiyorum."

"Ama ben Zetta Prime'daki dişilerin her zaman birbirleriyle çiftleştiklerini ve hiç erkek olmadığından-"

"Haklısın, öyle. Ve iki dişi arasındaki çiftleşme güzel ve tatmin edici bir şey olabilir," dedi Trin. "Her zaman buna sahip olmayı *dilemiştim*," diye itiraf etti alçak bir sesle. "Ama yapamıyorum... başka bir dişi için böyle hissedemiyorum. *Denedim* ama asla işe yaramıyor ve bu diğer kız için adil değil. Kadınlar sevgi dolu bir bağlılık istiyor ve benim sunabildiğim tek şey arkadaşlıktı. Bu yüzden içime kapanmaya karar verdim, daha iyi. Daha kolay."

"Ve kendi cinsinizin arkadaşlığından hoşlanmadığınız açık olduğu için bir erkekle *denemek* hiç aklınıza gelmedi mi?" Thrace'in sesi kuşkulu geliyordu.

"Neden olsun ki?" Trin talep etti. "Halkımın erkekler hakkında ne düşündüğünü biliyorsun, yanlış kanıları var. Eminim memleketteki yüz kadından biri bile senin böyle zeki ve düşünceli bir konuşma yapabildiğini söylesem bana inanmaz. Evcil aygırım Swift'e konuşmayı benim öğrettiğime de inanırlardı."

"Huh." Düşünceli bir şekilde homurdandı. "Sanırım bu mantıklı o zaman. Bir hayvandan daha iyi olmadığını düşündüğün bir yaratıkla ilişki kurmak istemezsin."

Trin, "Zetta Prime'ın *diğer* kızları böyle düşünürdü, *benim düşündüğüm* değil," diye itiraz etti. "Artık değil. Sen bana öğretildiği gibi biri değilsin Trin. Zekisin... ilginçsin... koruyucusun... *farklısın."*

"Beni bu kadar eğlenceli bulmana sevindim," diye mırıldandı kuru bir sesle ama sesinde bir mizah izi vardı.

"Öyle demek istemedim ve bunu sen de biliyorsun." Trin içini çekti. "Ama beni durduran sadece yanlış anlamalar değil - bir erkekle cinsel ilişkiye girmek aslında dinime aykırı - en azından benim içinde büyüdüğüm dine."

"Senin *dinin mi?"* Thrace'in sesi kuşkulu geliyordu. "Bağışlayın ama bana pek dindar biri gibi gelmediniz. Ben de halkınızın Tanrıça'ya taptığını sanıyordum. Kindred'ların saygı duyduğu Tanrıça'ya mı?"

"Biz bir Tanrıça'ya tapıyoruz, Hüküm Tanrıçası'na," dedi Trin. "İnançlarımızın Kindred'larla örtüşüp örtüşmediğini bilmiyorum, bundan şüpheliyim. Bizim inancımıza göre Tanrıça, metresler ve onların erkek beden köleleri arasında yaşanan cinsel ahlaksızlık yüzünden Yonnie Six'ten ayrılmamızı ve erkeklerle mümkün olduğunca temastan kaçınmamızı istedi. Bu yüzden en başta onlardan ayrıldık ve başka bir gezegene taşındık."

"Madem bu kadar dindarsın, o zaman neden bir erkek köle almaya gittin?" diye sordu.

Trin, "İçime *girmesi* için... bir erkek satın almaya gitmedim," diye belirtti. "Yonnie Six'in kendini beğenmiş, züppe metresleriyle takas yapabilmek için sadece bir tanesine ihtiyacım vardı."

"Yani gerçekten bir erkeğin içine girmesine izin vermenin bir tür ölümcül günah olduğuna mı inanıyorsun?" diye gürledi. "Tanrıçanın sana tepeden baktığını ve bunun olmasına izin verirsen seni patlatmaya hazır olduğunu mu düşünüyorsun?"

Trin yanaklarının ısındığını hissetti ama hafifçe konuşmaya çalıştı.

"Beni tam olarak mahvetmezdi ama kesinlikle Kirletilmiş Kadınlar Cehennemi'nde lanetlenirdim. Ama bir erkeğin bana bunu yapmasına izin vermememin tek nedeni bu değil - sadece zayıf ya da acınası bir kadın böyle bir şeye izin verir."

"Benim ırkımın erkekleri de aşağı yukarı böyle hissediyor," diye itiraf etti Thrace. "Kendine nüfuz edilmesine izin vermek..." Zorlukla yutkundu ve bir an için kelimeleri çıkarmakta zorlanıyor gibi göründü. "Başarısızlığın nihai işareti. Haysiyet ve gururun nihai kaybı. Böyle bir şeye boyun eğdiğinizde... artık değerli bir erkek değilsinizdir."

"Kesinlikle," diye haykırdı Trin. "Ama bizde bundan daha da fazlası var. Ahlaksız ve iğrenç olarak kabul edilir... hayvanlarla cinsel ilişkiye girmekten sadece birkaç adım ötede."

"Huh," diye homurdandı. "Sizinkiler gerçekten de erkekleri pek düşünmüyor."

Trin omuz silkti. "Çoğu erkek *tanımıyor* - Yonnie Six'i ziyaret ettiklerinde ara sıra gördükleri beden köleleri dışında. Ve o üzgün, acınası yaratıklar sizin cinsiyetinizin doğru bir temsili sayılmaz."

"Peki bu konuda neye inanıyorsun?" diye sordu, sesi yumuşak ve sorgulayıcıydı.

Trin çenesini kaldırdı. "Annem kadar dindar değilim ama yine de bedenimin bu şekilde kullanılmasına izin vermeyecek kadar kendime saygım var. Bu alçakça, bayağı ve aşağılayıcı. Hiç kimsenin ya da hiçbir şeyin içime girmesine izin vererek kendimi değersizleştirmeyeceğim. Aslında..." Bir an tereddüt etti ve sonra ona söylemeye karar verdi. "Aslında ben nüfuz edilmemişlerden biriyim."

"Kim?"

"Bu, kimseyle birleşmek istemediğinize karar verdiğinizde Zetta Prime'da ettiğiniz bir yemindir. Yargı Tanrıçası'nın rahibesinin önünde durur ve hiç kimsenin ya da hiçbir şeyin sana girmeyeceğine yemin edersin... senin cinsiyetine." Yanakları yeniden ısınmaya başlamıştı. "Yeminlerimi beş yıl önce ettim ve her zaman onlara bağlı kaldım. Bununla gurur duyuyorum."

"Anlıyorum," diye mırıldandı tarafsızca. "Yani bu dini bir mesele."

"Daha çok gurur meselesi," dedi Trin. "Peki ya sen, hiç orana girilmesine izin verdin mi?"

Sert bir kahkaha attı. "Sana halkımın bu konuda ne düşündüğünü söyledim... bunun seni daha az erkek yaptığını, öz değerini azalttığını. Böyle bir şeye isteyerek izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Yani bu senin için de bir gurur meselesi," diye meydan okudu.

"Kesinlikle. Yine de, ikimiz de ne kadar gururlu olsak da, *senin* ısınmak için bir erkeğe sokulacak kadar gururlu olduğunu sanmıyorum," diye belirtti.

Trin kendini buna inandırmaya çalışarak, "Bu farklı," dedi. "Bunun cinsel bir yanı yok... yani benim için yok. Olsaydı bile, sana gerçekten izin verecek değildim-"

"Yapmayacağını biliyorum. Ben olsam denemezdim," diye mırıldandı Thrace. "Anlıyorum,
Hanımefendi-siz bölgedesiniz."

"Tam olarak bunu söylemeye çalışmıyordum, sadece neye inandığımı sana bildiriyordum... nasıl yetiştirildiğimi... Ah, cehennem." Trin mutsuzca iç çekti. "Şimdi seni gücendirdim. Özür dilerim."

"Tam olarak alınmadım..." O da iç çekti ve yatakta kaydı. "Sadece zaten bildiğim bir şeyi doğruladım, hepsi bu."

"Özür dilerim," dedi Trin tekrar. "Bak, belki de kenara çekilip seni rahat bırakmalıyım." Yatağın diğer tarafına doğru kaymaya başladı ama Thrace onu durdurdu.

"Sırf söylediklerin yüzünden bütün gece donmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?" diye sordu. "Ben o kadar kindar değilim. Ve halkınızın çoğunun aşağılık bir erkeği incitip incitmemeyi umursamayacağını düşünürsek, sizi affetmeye hazırım."

"Teşekkür ederim," dedi Trin biraz sert bir sesle. "Sadece nerede durduğumuzu bilmemizi istiyorum."

"Yattığımız yeri kastetmiyor musun?" diye gürledi, derin sesinde yarı bir kahkaha vardı.

"Kesinlikle." Her şeyi açıklığa kavuşturdukları için kendini daha iyi hisseden Trin, onun sıcaklığına daha da sokuldu. Üst kısmı sıcacıktı ama kalçaları, bacakları ve ayakları yeniden üşümeye başlamıştı. Biraz daha yaklaşmak için kıpırdandı ve kalçasında yine sert bir şey hissetti. "Oh!" Eskisi kadar olmasa da biraz geri çekildi.

"Özür dilerim," dedi kabaca. "Geri çekilmeye çalışıyorum."

"Hayır... sorun yok." Trin dudağını ısırdı. "Ben sadece... alt tarafım gerçekten üşüyor."

"İstersen yaklaşabilirsin ama ereksiyon söz veremem," diye gürledi Thrace. "Burada sana sarılarak yatmanın senin için cinsel bir şey olmaması benim için de olmadığı anlamına gelmez. Çok güzelsin ve çok yakınsın. Elimde değil."

"Ya yine sırtımı sana dönersem?" Trin diğer tarafına döndü. Nedense bu şekilde daha güvenli görünüyordu - nedenini söyleyemese de.

"Bana uyar." Onu kendine çekti, iri ve sert vücudunun kıvrımlarına soktu.

Trin ona yaslandı, düz göğsünün sırtına, uzun bacaklarının uyluklarının arkasına... ve şaftının sert çıkıntısının doğrudan kıçına baskı yaptığını hissetti.

İlk başta garip hissetti ve daha rahat olmaya çalışarak kıpırdandı. Bu, Thrace'in alçak sesle inlemesine neden oldu. Hemen durdu.

"Seni incittim mi? Sadece yerleşmeye çalışıyordum."

"Hayır, bana zarar vermedin. En azından senin kastettiğin şekilde." Sesinde yine o hafif boğukluk vardı.

"Nasıl yani? Dokunduğumda acıyor mu?" Trin sordu.

"Amına dokunduğunda acıyor mu?" diye sordu kabaca. "Tabii ki hayır, *acımıyor*. Sadece o kadar iyi hissettiriyor ki biraz acı veriyor... eğer bu bir anlam ifade ediyorsa."

"Pek sayılmaz," dedi Trin şüpheyle. "Hiç *acı* verecek kadar iyi bir zevk hissetmemiştim.″

"O zaman hiç doğru dürüst zevk almadın," diye mırıldandı. "Seni inletmek ve daha fazlası için nefesini kesmek için vücudunun neresine ve nasıl dokunacağını tam olarak bilen bir partnerin hiç olmadı. Aynı nefeste hem durması için hem de asla durmaması için yalvarmanı sağlayacak bir partnerin olmadı."

"Ben... ne demek istediğini anlamıyorum," diye mırıldandı Trin ama sözleri içinde garip bir his uyandırdı - vücudunun alt kısımları sıkışmış gibiydi.

"İstemediğini biliyorum bebeğim. Üzgünüm... Hanımefendi," diye kendini düzeltti. "Eğer hiç hissetmediysen bunu gerçekten açıklayamam. Tabii sana ne demek istediğimi *göstermemi* istemiyorsan?"

"Eğer bana dokunmayı kastediyorsan, bu doğru olmaz ve bunu sen de biliyorsun," diye mırıldandı Trin, kalbi hızla çarpıyordu. "Ama..." Boğazını temizledi, durması gerektiğini biliyordu ama bunu yapamıyordu. "Ama bana *anlatabilirsin*. Eğer yapabilseydin bana ne göstereceğini söyle."

"Sizinle edepsizce konuşmamı mı istiyorsunuz, Hanımefendi?" Sesi alçak bir hırıltıydı. "Bu kadar mı? Çünkü eğer istersen bunu yapmaktan mutluluk duyarım."

"Ben... bunu bilemiyorum," diye çekindi Trin. İçinde bulunduğu durumdan dolayı biraz suçlu hissediyordu ama dürüst olmak gerekirse, adam ona sarılmaktan ve konuşmaktan başka bir şey yapmıyordu. Elbette bunun bir zararı olamazdı, değil mi? "Sadece bana eğer... eğer uygunsuz olmasaydı ne yapacağını söyle," dedi.

"Mmm, zevkle." Onu kendine doğru yaklaştırdı. "Şey, yapacağım ilk şey ince küçük gece elbiseni çıkarmak olurdu, böylece

Çıplak bedenini bana yasla, ten tene," diye mırıldandı kulağına. "Sonra bu tatlı, tatlı göğüsleri ellerimle kavrar ve meme uçlarını güzelce ve yavaşça kızdırırdım." O konuşurken, iri bir eli geceliğinin ön kısmında gezindi, parmak uçları sanki bir illüstrasyon gibi meme uçlarının ağrıyan tepelerine zar zor dokundu.

Trin dudağını ısırdı ve hâlâ bir elinde tuttuğu kumandayı daha sıkı kavradı. Ama adamın dokunuşu o kadar hafif, o kadar geçiciydi ki şikâyet edemeyeceğini hissetti. Uzaktan kumandadaki acı düğmesine basmak yerine, "Devam et," diye fısıldadı.

"Sonra seni sırt üstü yatırır, meme uçlarını emer ve öperdim," diye mırıldandı. "Seni kıstırırdım... çok hafifçe, sonra acısını almak için onları öperdim. Sonra da seni ne kadar çok istediğimi göstermek *için* olgun göğüslerini ağzıma alabildiğim kadar emerdim -sertçe emerdim."

"Sen...sen mi?" Trin nefes nefese fısıldadı.

"Kahretsin, evet yapardım," diye mırıldandı. "Ve orada durmazdım. Olgun meme uçlarını uzun uzun emdikten sonra, tam kalçalarının arasındaki tatlı noktaya gelene kadar göğsünden ve karnından aşağı doğru inmeye başlardım."

İri eli hafifçe kızın tepesine dokununca kız sıçradı ve bir iniltiyi bastırdı.

"Ve sonra?" Trin sormayı başardı. Adamın derin, hırıltılı sesiyle çizdiği zihinsel imgelerin onu tahrik etmemesi gerektiğini biliyordu. Ama her nasılsa, bir erkek tarafından cinsel olarak uyarılmanın uygun olmadığını bilmesine rağmen, *uyarılmıştı*. Aslında, en son ne zaman bu kadar ateşli ve rahatsız hissettiğini hatırlayamıyordu. Göğüs uçları sızlıyordu ve amcığı sıcak, şişmiş ve arzuyla sıvılaşmış hissediyordu.

"O zaman kalçalarını ayırır ve seni tadardım," diye mırıldandı kulağına. "Daha önce hiç tadına baktın mı, Trin? Başka kadınlarla birlikte olmaktan hoşlanıp hoşlanmadığını anlamaya çalıştığın zamanlarda?"

"Hayır, biz..." Trin boğazını temizledi. "Hayır, o gitmedim."

"O zaman ilkiniz ben olurum." Alçak, hırıltılı sesinde kesin bir ilgi notası vardı. "Bu yüzden nazik olmalıyım... seni rahatlatmalıyım."

"Neyin içine?" Trin daha fazlasını duymak istemenin yanlış olduğunu biliyordu ama yine de elinden bir şey gelmiyordu - daha fazlasını duymak *istiyordu*. Hayır, daha fazlasını duymaya *ihtiyacı vardı*.

"Amının yalanmasına bayılıyorsun," diye mırıldandı Thrace. Onu kendine doğru daha da yaklaştırdı, böylece kalçalarının arasına yerleşen şaftının uzun, sert çıkıntısını hissedebiliyordu. "Önce seni öperdim," diye devam etti, kız bir şey söyleyemeden. "Seni ısıtmak ve hazır hale getirmek için ağzını öptüğüm gibi uzun, yumuşak ve tatlı bir şekilde öperdim. Sonra sen inleyip kalçalarını yatakta kaydırmaya başladığında, seni açıp tatlı sularının tadına bakardım."

"Oh...Yani, yapardın?" Trin artık o kadar ateşlenmişti ki dayanmakta güçlük çekiyordu. Bacaklarının arasında büyüyen arzu çok fazla olmaya başlamıştı. Bunu bir an önce dindirmek için bir şeyler yapması gerektiğini, yoksa patlayacağını hissediyordu.

"Yapacağımı biliyorsun," dedi Thrace ona. "Amını açıp öpmeyi, yalamayı ve tadına bakmayı çok isterdim."

"Oh!" Trin ona karşı kıpırdandı, kalın şaftının kalın çubuğu onu arkadan dürttüğünde çaresizce sıcak hissetti. "Sanırım... Keşke..."

"Ne diliyorsun?" diye hırladı usulca.

"Keşke klitoral uyarıcım yanımda olsaydı, ama yok..." Dudağını ısırdı. Böyle bir şeyi yüksek sesle söylerken ne düşünüyordu? Ama Trakya

ihtiyacını anlıyor ve onaylıyor.

"Uyarıcıya ihtiyacın yok bebeğim," diye mırıldandı. "Sadece parmaklarını kullan. Kendim yapmayı teklif ederdim ama bunun 'uygun' olmayacağını düşündüğünü biliyorum."

"Sen benimle konuşurken kendime dokunmam da uygun olmaz," dedi Trin, zor nefes alarak.

Thrace ona, "Uygun olmayabilir ama kendini boşaltmak son çarkıfelek şarabından kurtulmanı sağlayabilir," dedi. "Her neyse, kesinlikle yardımcı olacaktır."

"mi?" Trin aniden her şeyi yeni bir ışık altında görmeye başladı.

"Uh-huh-flush it right out of your system," diye söz verdi. "Devam et bebeğim, kendine dokun. Burada sadece ikimiz varız, karanlıkta yalnızız. Uygun olup olmaması kimin umurunda?"

Dürüst olmak gerekirse, şu anda söylediği ya da yaptığı hiçbir şey Zetta Prime'ın saygın bir kızı, özellikle de Nüfuz Edilmemişlerden biri için uygun bir davranış ama Trin'in elinde değildi. Thrace'in etrafını saran sıcak kokusu ve sırtına bastırdığı büyük, sert vücudu ona bir şeyler yapıyor gibiydi... şimdiye kadar hiç kimsenin yapmadığı şeyler. Ayrıca, belki de bu sonunda tutku meyvelerinin kalıcı etkilerinden kurtulmasını sağlayacaktı. Bu, önerdiği şeyi yapmak için iyi ve geçerli bir neden gibi görünüyordu. En azından o öyle *düşünüyordu*.

"Pekâlâ," diye fısıldadı sonunda. Neredeyse hiç düşünmeden kumandayı tutan elinin gevşemesine izin verdi ve bıraktı. Sonra parmaklarını kalçalarının arasından aşağı kaydırdı ve tümseğini avuçladı. "Bana daha fazlasını anlat," diye fısıldadı.

"Önce kendine dokunup dokunmadığını söyle," diye gürledi Thrace. "Yumuşak küçük amcığını açıp tatlı, ıslak amcığını okşayıp okşamadığını söyle bana.

iç amcık."

"E-evet," diye kekeledi Trin, parmakları şişmiş kedi dudaklarının arasında yolunu bulurken. "Evet, öyleyim."

"Peki iyi hissettiriyor mu bebeğim?" diye mırıldandı kulağına. "Küçük tatlı klitorisini okşuyor musun? Uyluklarının arasında seni yaladığımı hayal ediyor musun? Dilimi amının her yerinde gezdirdiğimi?"

"Ben... Ben artık öyleyim," diye itiraf etti Trin. Sevgili Tanrıça, ne yapıyordu? Kafasının içinde bunun yanlış olduğunu, ısınmaya ne kadar ihtiyacı olursa olsun bunun doğru yol olmadığını haykıran küçük bir ses vardı ama Trin bu küçük baş belasını umursamıyor ya da dinlemiyor gibiydi.

"Bu iyi," diye usulca homurdandı Thrace. "Amını iyice aç ve benim olduğumu hayal et. Orada seni tattığımı, dilimle klitorisini izlediğimi, tatlı sularını yaladığımı hayal et."

"Tatlı olacaklarını nereden biliyorsun?" Trin zar zor konuşabiliyordu. Parmakları bacaklarının arasında uçuşuyor, onun tarif ettiği eylemleri hayal ederken klitorisinin etrafında hafifçe okşuyordu. Koca Havoc'un dilinin bacaklarının arasında olması, geniş omuzlarının onu ikiye ayırması ve umutsuzca yapmak ister gibi göründüğü şekilde tadına bakması nasıl bir his olurdu?

"Kokundan dolayı tatlı olacağını biliyorum," diye homurdandı Thrace. "Sadece havayı koklayarak ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu anlayabiliyorum. Ve sıcakken amından yayılan o sıcak, tatlı parfüm o kadar lezzetli ki sadece koklayarak bile boşalabilirim."

Trin buna ne diyeceğini bilemedi. Ama parmakları kalçalarının arasında uçuşmaya devam ediyordu ve zevki çok yakındı - tam sınırdaydı ve atlamak üzereydi. Trin bunu bir şekilde hissediyor gibiydi.

"Yaklaştın mı bebeğim?" diye mırıldandı kulağına. "Benim için gelmeye yakın mısın?

"Evet," diye itiraf etmekten kendini alamadı Trin. "Çok yakınım. Çok yakın..."

"Güzel." Thrace onu daha da yakına çekti ve yüzünü boynunun kenarına gömdü. "Çünkü sen kontrolünü kaybederken sana sarılmak istiyorum; bana karşı titrediğini hissetmek istiyorum. Seni boşaltan ben olamasam bile, bunu hissetmek istiyorum."

"Geliyorum," dedi Trin, zevki aniden doruğa ulaştığında. "Elimde değil... Ben... *Geliyorum."*

Ve sonra zevk onu yıkıyor, hayatında ilk kez başka biriyle orgazm olmasına izin verdiği için onu eziyordu.

Kadın çaresizce inleyip titrerken Thrace onu sıkıca tuttu, yoğun orgazmın artçı şoklarını atlatırken parmaklarını kalçalarının arasına soktu. Sonra yavaş yavaş kendine gelmeye başladı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı titreyerek. "Bu *yanlış*. Ne yapıyorum ben?"

"Sadece kendine biraz yardım ediyorsun," diye güven verici bir şekilde gürledi Thrace. "Bunda yanlış bir şey yok."

Trin alaycı bir tavırla, "Pek çok insan seninle aynı fikirde değil," dedi. "En başta eski tapınağımdaki rahibeler." Yaptığı utanç verici şeyle ilgili tek iyi şey, şu anda tamamen sıcak görünmesiydi. Trace'ten uzaklaştı ve derin bir nefes aldı. "Belki... belki de evine geri dönmelisin," dedi. Sesini sert ve buz gibi yapmaya çalıştı ama bunun yerine titrek çıktı.

"Belki de yapmalıyım. Ama önce..." Kadının etrafına uzanarak ön kolunu kavradı ve elini termal battaniyenin altından çıkardı.

Trin, gece yarısı kazalarını önlemek için köşelerde yanan yer lambalarının zayıf ışığında sularının parladığını görünce utançtan nefesi kesildi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Sizi temizliyorum, Hanımefendi." Yavaşça iki parmağını dudaklarının arasından geçirdi ve sıcak ağzına aldı. İkisini de yaladı, balını temizledi ve bunu yaparken gözlerini kendi gözleriyle tuttu.

Midesi yavaşça takla atarken ve bacaklarının arasında bir ıslaklık dalgası daha hissederken Trin belirsizce ona baktı. Tanrıça, ona ne yapıyordu ve bunu nasıl yapıyordu? Bir erkek olduğu halde onu nasıl bu kadar güçlü etkileyebiliyordu?

"Tam düşündüğüm gibi," diye mırıldandı sonunda parmaklarını bıraktığında. "Nefis. Keşke tatlı amını da aynı şekilde yalayıp temizleyebilseydim."

"Trakya!" diye haykırdı, yanakları yanıyordu. "Bunun doğru olmayacağını biliyorsun!"

"Belki değil ama çok ateşli olurdu." Gözleri yanıyordu. "İyi geceler, Hanımefendi." Ona loş odada bile görebileceği yavaş bir gülümseme verdi. Sonra yatağından kayarak çıktı ve geceye başladığı yere uzanmaya gitti.

Kalbi hızla çarpan Trin yeni temizlenmiş parmaklarına baktı, utanç ve arzunun garip bir karışımını hissetti. Hayatında kadın ya da erkek hiç kimseye karşı bu kadar güçlü bir tepki vermemişti. Ona ne yapmıştı ve bunu nasıl yapmıştı?

Her ne yaptıysa, bir *daha olamaz,* dedi kendi kendine sertçe.
Şu andan itibaren kendimi tamamen ve bütünüyle kontrol etmeliyim.

Kendi kendine verdiği bu sözle, yuvarlandı ve uyumaya çalıştı. Ama artık aşağı ısınmış olsa da, uyumak çok uzun sürdü.

zaman geliyor.

Bölüm On Dört

Trin uykusunda küçük bir ses çıkardı ve .

Thrace ekranın önündeki sandalyesinden başını kaldırdı ve ona doğru bir bakış attı. Uyanıyor muydu? Vakti gelmişti; navigatörün söylediğine göre bir saat içinde Yonnie Six hava sahasına girmek üzereydiler. Thrace onu uykusundan uyandırmaktan nefret ediyordu ama kalkıp gitmeye hazırlanmalarının zamanı gelmişti.

"Mmmph." Tekrar yuvarlandı.

Thrace, Yonnie Six ve özellikle *Landra-Rey* Kutlaması'nda bir beden kölesinin görevleri hakkında yaptığı araştırmayı işaretledi ve yatağının yanına gitti.

"Hanımefendi?" diye mırıldandı. "Hanımefendi-"

Çok huzursuz uyuduğu anlaşılan Trin tekrar yuvarlanınca kelimeler dudaklarında kayboldu. Bu hareket battaniyeyi kalçalarının etrafından aşağı itti ve giydiği ince geceliğin beline kadar itildiğini ortaya çıkardı. Giydiği küçük külot da yukarı doğru çıkmıştı. İnce ağ kısmı dolgun am dudaklarının arasından yukarı doğru kaymıştı ve elbisesinin üst kısmı dolgun göğüsleri ve dut karası meme uçları üzerinde sıkıca gerilmişti.

Tanrım! Thrace bakmaması gerektiğini biliyordu; bu saygısızlık ve yanlıştı. Ama gözlerini onun kremsi kahverengi teninden ve dolgun kıvrımlarından ayıramıyordu. Daha önce gördüğü hiçbir kadına benzemiyordu ve açıkta kalan tüm etlerini okşayıp onu inletmeyi ve dün gece olduğu gibi boşalmasını sağlamayı arzuluyordu.

Elbette dün gece çarkıfelek meyvesi kalıntısıyla ilgiliydi, diye hatırlattı kendine. Trin şüphesiz bunu asla tekrarlamak istemeyecekti...

neden bazı şeylerden dolayı çok mutsuz olacağını anlamaya çalışıyordu.

Adam onun tuhaf bir karışım olduğunu düşündü. Bir yandan kendine güvenen bir kadındı, bir yıldız gemisinin kaptanı ve çok yetkin bir liderdi. Diğer yandan bakirdi, kendi halkında alışılageldiği üzere kendi cinsinden biriyle bile olsa hiç kimseyle birlikte olmamıştı. Ve hâlâ birlikte büyüdüğü fikirlere tamamen bağlı görünüyordu ki, eğer çok fazla yanılmıyorsa, bu yakın gelecekte bir sorun olacaktı.

"Hanımefendi?" dedi tekrar ve boğazını temizledi.

"Ne?" Trin'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve önce ona, sonra da kendine baktı. "Ne... neler oluyor?" Aceleyle geceliğini düzeltmeye çalıştı. "Çok garip rüyalar gördüm."

"Rüyanızda ne gördünüz, Hanımefendi?" Thrace, onu içine çekmeye devam etmekten başka bir şey istememesine rağmen gözlerini dikkatle kaçırdı.

"Üşüdüğümü ve beni ısıtmak için bana sarıldığını ve sonra ben... Ben..." Bükülmüş elbisesiyle boğuşmayı bıraktı ve bir elini ağzına götürdü. "Aman Tanrım, bu bir rüya değildi, değil mi?"

"Korkarım hayır," dedi Thrace.

"O şeyleri *yaptığıma* inanamıyorum."

Thrace göz ucuyla yeni metresinin gerçekten üzgün göründüğünü gördü.

"Yapmak zorundaydın," dedi hemen. "Çarkıfelek meyvesi kalıntısından tamamen kurtulmanın tek yolu buydu. Eğer yapmasaydın, *hâlâ* sorun yaşıyor olabilirdin."

"O zaman... beni tutmayı teklif etmek yerine neden en başta bunu yapmamı söylemedin?" diye sordu.

"Doğru," dedi Thrace kesin bir ifadeyle. "Durup dururken boşalana kadar kendine dokunmanı önersem beni dinler miydin sanıyorsun? Ayrıca, başlangıçta donuyordun - donma ve cinsel uyarılma genellikle el gitmez. Kendini oraya bırakmadan önce seni ısıtmam gerekiyordu."

"Sanırım. Ama... Bana sarılmana ve benimle bu şekilde konuşmana izin verdim ve sen bir

erkek." Hâlâ üzgün görünüyordu. "Ve bana *söylediğin* şeyler..."

"Hepsi doğruydu." Thrace onun yanındaki yatağa oturdu. "Ama ben onları sadece

-Onlara göre hareket etmedim. Saf kalmaya devam ediyorsun, hâlâ nüfuz edilmemişlerden birisin."

"Evet, sanırım öyle." Trin hâlâ sıkıntılı görünüyordu. "Sadece Zetta Prime'daki herkesin bilseler ne düşüneceklerini düşünüyorum. Yargı Tanrıçası'nın tapınağında benim-"

"Bilmeleri gerekmiyor," dedi Thrace ona. "Ve onlar ya da ne düşündükleri ya da neye inandıkları konusunda endişelenmemelisin. Modası geçmiş inançlar o kristallerin satılmasını sağlamayacak ve seni tekrar çözücü yapmayacak."

"Sanırım değil." Trin derin bir nefes aldı ve omuzlarını geriye attı; dikkat dağıtıcı bir hareketle dolgun göğüslerini ortaya çıkardı. Thrace fark etmemek için kendini zor tuttu ama dut karası meme uçları ağzını sulandırıyordu. "Haklısın, iyi olacağım," dedi kararlılıkla.

"Haklı olduğumu *biliyorum*," dedi kabaca. "Ve bu lanet kutlamada Yonnie Six'te olduğumuz süre boyunca bunu aklında tutman gerekecek. Aksi takdirde başaramayacağız."

"Yapmak mı? Ne demek istiyorsun?" Kaşlarını çattı.

Thrace derin bir nefes aldı. "Tanrılar, bunu nasıl söylerim? Sana *Landra-Rey* Kutlamalarının ne hakkında olduğunu sorduğumu hatırlıyor musun?

bilmiyor muydun?"

"Evet? Yani?" Omuz silkti. "Muhtemelen Yonnie Six'in aylarından birinin evreleriyle ya da ortaya çıkan yeni bir modayla ya da bunun gibi bir şeyle ilgilidir."

"Yanlış." Thrace başını salladı. "Bunların hiçbiri değil." "Peki bunu

tam olarak nereden biliyorsun?" Bir elini kalçasına koydu.

"Çünkü sen uyurken arama yapıyordum. Bak."

Görüntü ekranına gitti ve yer imlerine eklediği aramalardan birini açtı. Eski moda opak dantel bir elbise giymiş, uzun, kıvırcık saçlı zarif bir kadın ekranda belirdi. Thrace onu işaret etti.

"Bayan Landra - bir erkeği hizmetine alan ilk kadınlardan biri. Ondan önce Yonnitler, tıpkı Zetta Prime'daki halkınız gibi erkeklerle *her türlü* temastan kaçınırlardı. Ama Mistress Landra bir akım başlattı -kendisini bir beden kölesi olarak kabul ettiğinde bu bir yaşam biçimi haline geldi."

"Bunu neden yaptı? Neden bir erkek istediğine karar verdi?" Trin'in sesi şaşkındı.

"Bilmiyorum." Thrace omuz silkti. "Site bu konuya girmiyor. Ama görünüşe göre o ve beden kölesi Rey, Yonnie Six'te eskiden şimdikinden çok daha *eşit* olan metres ve köle ilişkisinin temelini ilk atanlardı. Bu kutlama onların başlattığı şeyi anmak ve bir beden kölesinin metresine nasıl hizmet etmesi gerektiğini vurgulamak için yapılıyor."

"Gerçekten mi? *Bunun* için koca bir kutlama *mı* yapıyorlar*?"* Trin kaşlarını çatarak ekrana baktı. "Tuhaf."

"*Sadece* aralarındaki ilişki değil," dedi Thrace kuru bir sesle. "Uzay korsanları tarafından saldırıya uğradıklarında onun için hayatını feda ettiği gerçeği de var."

"mı? Bunu neden yapsın ki? Onun kölesi olmaktan nefret etmiyor muydu?"

Thrace ona bakarak, "Senin olmaktan nefret etmiyorum," dedi.

"Ve sen zaten benim için hayatını tehlikeye attın," diye mırıldandı Trin, gözleri onunkilere kayıyor ve hızla tekrar uzaklaşıyordu.

"Sen de benim için çok risk aldın," diye hatırlattı Thrace ona. "İyi bir takım olduk."

"Yani... belki bu kutlama çok zor olmaz." Sesi o kadar umutlu geliyordu ki onun yıkmaktan nefret ediyordu. Ama Yonnie Six'e bir kapsülle gitmeden önce neler bilmesi gerekiyordu.

"Şey..." Thrace boğazını temizledi. "Bu gerçekten sana bağlı." "Nasıl yani?"

"Kutlama doğası gereği oldukça... grafik olabilir."

"Grafik mi?" Ona bir kaşını kaldırdı. "*Nasıl* grafik*?"*

Thrace iç çekti. En iyisi bu işi bitirmekti.

"Yonnie Six'teki bir beden kölesinden, metresi için onun bedenini *korumaktan* çok daha fazlasını yapması beklenir. Dinleyin..." Yer imlerine eklediği başka bir siteye geçti ve yüksek sesle okudu. "Uygun bir beden kölesi metresi için her şey olmalıdır. Gerekirse onu kendi canı pahasına korumalı ve kollamalıdır ama bu görevlerinin sadece başlangıcıdır. Ayrıca ona bakım yapmalı, saçlarını yıkamalı, onu yıkamalı, losyon veya yağla cildini yumuşatmalı ve iyi dinlendiğinden emin olmak için ağrıyan veya yorgun kaslarına masaj yapmalıdır. Buna ek olarak, onu giydirmeli, ona hizmet etmeli, her ihtiyacını tahmin etmeli ve *cinsel arzularını* karşılamalıdır ki asla eksik ya da muhtaç kalmasın." Trin'e baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Anlamaya başladın mı?"

"." Başını salladı, görünüşe bakılırsa her şeyi normal karşılıyordu. "Daha önce Yonnite sosyetesinde bulundum, bazı metreslerin beden kölelerini cinsel amaçla kullandığını biliyorum. Ve biz de kesinlikle bunu yapıyormuşuz *gibi davranabiliriz*."

"Rol yapmaktan daha fazlasını yapmamız gerekebilir," diye belirtti Thrace. "Özellikle de herhangi bir yanlış davranışa karşı aşırı tetikte olan bir grup Yonnie metresiyle birlikte sergileniyorsak. Size hizmet etmek için yapmam gereken bazı şeyler-"

"Rol yapacağız," dedi Trin kararlılıkla. "Yozlaşmış, cinsel açıdan ahlaksız Yonnitlerin arasına gidiyor olmamız onlardan birine dönüşmem gerektiği anlamına gelmiyor." Ona baktı. "Seni cinsel amaçlar için kullanmayacağıma söz verdim ve bunda ciddiydim Trin."

Thrace içini çekti. Sanki kadın onu bu tür amaçlar için kullanmak istese *umursayacakmış* gibi. Bir gece önce soluk soluğa ağlayıp boşalırken onun yumuşak, tatlı bedenini kollarında tuttuktan sonra, onun için neredeyse her şeyi yapmaya hazırdı. Ama onun sınırlarının dışında olduğunu biliyordu. Kendi kendine kabaca*, "Hayal kurmayı bıraksan iyi olur*," dedi. *Seni asla içeri almayacak. O metres, sen kölesin. Ve öyle olmasaydın bile, bir erkekle birlikte olmak onun lanet olası* ***dinine*** *aykırı* ***- o*** *nüfuz edilmemişlerden biri****.*** *Bunun olmasına imkan yok.*

"Nasıl isterseniz, Hanımefendi," dedi resmiyetle. "O zaman size en son Yonnite modasından bazılarını giydirmemizi önerebilir miyim? Siz uyurken görüntü ekranında yaptığım araştırmalardan birkaçını sentezledim."

"Yaptın mı?" Sesi şaşırmış gibiydi. "Bağışla beni Thrace, ama sen kadınların modasını pek umursayacak bir erkeğe benzemiyorsun."

"Hayır, ama Yonnitler umursuyor," diye hırladı. "Köleniz olarak işimin bir parçası da her zaman iyi giyindiğinizden ve prezentabl olduğunuzdan emin olmak. Bunu ciddiye alıyorum." Onun giymesi için bulduğu daha *ilginç* elbiselerden birkaçını seçmekten hoşlandığını söylemeye gerek bile yok.

"Pekâlâ." Trin içini çekti. "Bakalım elimizde ne varmış. Giyinip Leydi Malroth'la buluşma zamanı."

On Beşinci Bölüm

"Bu kıyafeti *sevmedim*," diye mırıldandı Trin belki de kırkıncı kez, Thrace'in Sym-yazıcıda kendisi için sentezlediği gök yüksekliğindeki ayakkabılarla Leydi Tam-tam'ın malikânesine giden renkli taşlı yolda dikkatle yürürken. Bu, Trin'in kendini uzayın derinliklerinde sıkışıp kalmış ve gemi için yedek bir parçaya ihtiyaç duymuş bulma ihtimaline karşı yatırım yaptığı pahalı bir makineydi. Böylesine acil bir durumda, sadece yedek parçayı yazdırarak kendisinin ve mürettebatının hayatını kurtarabilirdi. Ama koca Havoc nasıl olduysa elbiseler, ayakkabılar ve kendisi için yeni bir kıyafet yazdırmanın bir yolunu bulmuştu - ki bu kıyafetler onunkilerden çok daha fazlasını kapsıyordu, diye kızgınlıkla not etti.

Elbisesi güzel ama tuhaftı; açık kahverengi tenine çok yakışan tereyağı sarısı saten bir elbise. Trin'in renkle bir sorunu yoktu, onu rahatsız eden kesimiydi.

Elbisenin üst kısmı neredeyse bir gerdanlık gibi boğazına kadar uzanıyor ve kulaklarının hemen altında bitiyordu. Ancak üst kısmının sertliğine rağmen elbise hiç de mütevazı değildi; tereyağı sarısı satenin üzerinde göğüslerini çerçeveleyen üçgen bir açıklık vardı.

Daha açık sarı bir dantelden oluşan bir panel boyunca uzanıyordu ama inceydi, neredeyse transparandı. Göğüslerinin kıvrımları ve meme uçlarının sıkı noktaları açıkça görülebiliyor, sanki kaçmaya çalışıyorlarmış gibi yumuşak dantele baskı yapıyorlardı. Aslında, gerçekten de *öyleydiler*. Trin üst panelin bağlarından kurtulmaya çalışmasıyla zaten biraz sorun yaşamıştı. Dolgun göğüslerinin üzerinde çok sıkı bir şekilde gerilmişti ve her an gevşemekle tehdit ediyordu.

Elbisenin alt kısmı da pek iyi değildi. Mütevazı bir şekilde ayak bileklerine kadar inmesine rağmen, leğen kemiğini çerçeveleyen benzer bir üçgen ve cinselliğini gizlemek için çok az şey yapan veya hiçbir şey yapmayan ince dantelden başka bir panel vardı.

Belki de en rahatsız edici olanı, dantellerin her iki panelinin de çıkarılabilir olmasıydı - Trin'in hayal etmek istemediği bir nedenden ötürü. Bu gülünç elbisenin altına giymek için uygun bir iç çamaşırı sentezlemek istemişti ama anlaşılan o ki şu sıralar pek moda değillerdi. İşte buradaydı, sergileniyordu ve Leydi Tam-tam'ın malikânesine giden taşlı patikada sallana sallana yürüyordu, sanki üzerinde hiç giysi yokmuş gibi çıplak hissediyordu.

"Bu lanet kıyafeti *beğenmek* zorunda değilsin," diye homurdandı Thrace onun arkasındaki yerinden. "Sadece giymek zorundasın."

Kendisinin üzerinde sadece siyah ve gümüş çivili acı tasması ile tasma kayışı ve bir çift siyah deri pantolon vardı. Ama bunlar onu satın aldığında üzerinde olanlarla aynı değildi. Bu pantolon sadece kalçalarını ve alt bacaklarını örtüyordu; kasık ve kalça bölgesi tamamen eksikti. Bununla birlikte, zayıf beline kuşakla bağladığı bir tür ipeksi siyah peştamal vardı ve bu da her iki bölgeyi de merhametli bir şekilde örtüyordu. Ama bu örtüyle bile, eğer... tahrik olursa müstehcen görünecekti - ki Trin bu gülünç elbiseyle fresherden ilk çıktığında tahrik olmuştu.

"Tanrım," diye mırıldandı, kız elbisesini gergin bir şekilde düzeltirken ona baktı. "Muhteşem."

"Bu çok saçma." Trin onun bakışları altında yanaklarının ısındığını hissederek rahatsız olmuştu. Daha önce hiç kimse ona koca Havoc'un baktığı gibi bakmamıştı.

-Sanki o tatlı bir meyve parçasıymış ve adam bir ısırık almak için can atıyormuş gibi. "Elbise sana... bir sorun yaratıyorsa bakmayı kes." Belindeki siyah peştamalın altında yükselen çadırı işaret .

"Sorun elbise değil, içinde ne olduğu," diye homurdandı Thrace. Ama o gözlerini kaçırmış ve kızın eşyalarını toplamaya devam etmişti.

Minyatürleştirildi ve şimdi yanında küçük siyah bir çantada taşınıyor.

Trin, elbisesiyle uyumlu küçük sarı bir çanta taşıyordu ve çantanın içinde adamın acı veren tasmasının kumandası vardı. Ayrıca tasmanın ucunu da tutuyordu - ki buna itiraz etmişti.

"Tasma yeterli," diye işaret etmişti.

"Yonnit yüksek sosyetesinde öyle değil," demişti Thrace. "Erkeklerine *sert bir şekilde* hükmetmeyi severler. Uyum sağlamak istiyorsan senin de aynısını yapman gerekecek." Ona sırıttı. "Bana pislikmişim gibi davranın, Hanımefendi - onların beklentisi de bu yönde olacak."

"Ama ben bunu yapmak istemiyorum! Ve bunu nasıl önerebiliyorsun anlamıyorum," diye itiraz etti Trin. "Sana böyle davranırsam buna nasıl dayanabilirsin?"

"Buna katlanabiliyorum çünkü bunu yapmak *istemediğini*, ciddi olmadığını biliyorum." Thrace ona ciddiyetle baktı. "Bak, kristalleri satmak için ne yapmamız gerekiyorsa yapalım."

"." Trin isteksizce başını salladı. "Anlıyorum. Tekrar özgür olabilmek için senin de en az benim kadar bu işi bitirmek istediğini biliyorum. Ama Thrace, bunu gerçekten yapmak zorunda değilsin. Eğer gitmek istersen acı tasmasını çıkarır ve seni en yakın istasyona ya da istediğin herhangi bir yere bırakırım."

"Gitmek istemiyorum, bunu sonuna kadar götüreceğim," diye homurdandı. "O yüzden ne yapman gerekiyorsa yap ve benim için endişelenme, daha kötülerini de atlattım."

Konuşurken gözleri başka yöne kaydı ve ne demek istediğini sormak dilinin ucuna geldi. *Ne zaman* daha kötüsünü yaşamıştı ve detayları neydi? Onunla ilgili ilk tahmini doğru olsaydı, eski efendisinin ya da metresinin elinden gördüğü muameleden bahsettiğini düşünebilirdi. Ama bunun doğru olmadığını anlamışlardı. O hiçbir zaman köle olmamıştı.

-Lud'om'ların kendi gezegenini ele geçirmesini engellemek için özgürlük savaşı veriyordu. Peki neden bahsediyordu?

Trin bir şekilde soruyu bastırmayı başarmıştı. İri Havoc'un delici gözlerinde, hayatının o dönemi hakkında konuşmaya hazır olmadığını söyleyen önsezili bir bakış vardı. Birkaç karanlık, şifreli ipucu dışında geçmişi mühürlenmişti. Ve Leydi Malroth'la bu anlaşmayı yapar yapmaz yollarını ayıracakları için, muhtemelen hiçbir zaman öğrenemeyecekti...

"En azından manzara güzel," dedi, dolambaçlı değerli taş patikasında yürürken etrafına bakınarak. Yolun parlak gökkuşağı görünümüne rağmen, park alanının geri kalanı şaşırtıcı derecede bakımsızdı. Yaprakları olmayan uzun, ince ağaçlar çıplak dallarını gökyüzüne doğru kaldırıyor ve aralarında aralıklarla büyüyen kaşıntı otu kümeleri bulunuyordu. Malikane, paslı kırmızımsı kahverengi dağların eteklerinde yer alıyordu ve ortadaki malikane, en yakın tepenin dik yüzüne çıkan ilk hafif yamaca tünemişti.

Trin, büyük, başıboş beyaz ve kahverengi evi çevreleyen park alanlarının doğal ve vahşi görünümünü seviyordu. Bu ona biraz Swift ve Silk'i koşmaları için saldığı otlakları hatırlattı. Kısa bir süre Leydi Tam- tam'ın burada binmek için evcil hayvan besleyip beslemediğini merak etti. At sırtına binmeyeli uzun zaman olmuştu ve bulabildiği her binekle dörtnala koşma şansını memnuniyetle karşılayacaktı.

"Dikkatli ol, misafirlerimiz var," tısladı Thrace arkasından.

Trin gözlerini güzel kır manzarasından ayırdı ve Leydi Malroth'un patikadan onlara doğru sendeleyerek yürüdüğünü gördü. Topukları Trin'inkilerden bile yüksekti, eğer bu mümkünse, ve saçları *kesinlikle* daha yüksekti. Başının en az bir metre üzerinde yükselen ve parlak pembe elbisesiyle uyumlu olan fantastik pembe bir girdap şeklinde bükülmüştü. Arkasında oldukça kısa boylu, geniş omuzlu, kaslı bir köle yürüyordu. Boyu neredeyse

Ama kaslı fiziği onu hâlâ heybetli kılıyordu. Hanımının arkasında ilerlerken yüzünde sert ve dikkatli bir ifade vardı.

"İşte buradasın!" Leydi Malroth biraz daha çabuk toparlanmayı başardı. Gözleri Trin'in kendi parlak pembe elbisesine çok benzeyen elbisesinin üzerinde gezindi ve ardından Thrace'in geniş formunu onaylayarak taradı. "Ve görüyorum ki bu kez aksesuarlarınız mükemmel, mükemmel.″

Trin sesini nötr tutmaya çalışarak, "Onaylamanıza sevindim," dedi. "Kristaller yanımda, eğer anlaşmayı yapmak için özel bir yer bulmak istersen-"

"Anlaştık mı? Daha ilk resepsiyona bile gitmeden mi?" Leydi Malroth'un sesi gücenmiş gibiydi. "Mümkün değil!"

"Yani... bizim... yani *benim*, anlaşma yapmadan önce resepsiyonda seninle birlikte görülmemi mi istiyorsun?" Trin kızgınlığını sesinden uzak tutmaya çalışarak sordu. "Neden?"

"Çünkü sana sponsor oluyorum! Adını davetli listesine yazdırmanın tek yolu buydu. Kendimi bu şekilde ortaya koymam ve sonra senin ilk resepsiyona bile gelmemen çok garip görünürdü. Yani evet, gelmelisin."

"Pekâlâ." Trin iç çekişini bastırdı. "Orada olacağım. Elbette kölemle birlikte." Elindeki siyah deri tasmayı hafifçe çekiştirdi ve Thrace saygıyla eğildi.

"Leydim nasıl isterse," diye gürledi, mükemmel vücut kölesi rolünü tam anlamıyla oynuyordu.

"Köleniz hakkında," dedi Leydi Malroth. "Aslında ben de tam sizi uyarmaya geliyordum - Leydi Tam-tam'la tanıştığınızda onun biraz, ... *farklı olduğunu unutmamalısınız*. Erkekler ve kadınlar ve nasıl etkileşimde bulunmaları gerektiğine dair fikirleri var ve... eksantrik diyelim. Ayrıca *korkunç* bir röntgencidir. Bu yüzden aklınızda tutmanız gereken şey-"

"Ah, çocuklarım- aydınlanmaya giden gökkuşağı yolunda hepinizi burada görmek ne güzel." Yumuşak, meyvemsi ses dikenli bir yanda çalısının arkasından geliyor gibiydi. Dikenli yaprakları hışırdadı ve ardından bembeyaz saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış yaşlı bir kadın çalının arkasından çıktı.

"Leydi Tam-tam!" Leydi Malroth şaşkın ve sıkıntılı görünüyordu; şüphesiz diğer kadının Trin'e söylediklerinin ne kadarını duyduğunu merak ediyordu.

"Leydi Malroth." Leydi Tam-tam başını zarifçe eğdi. Her yerini örten sade, dökümlü kahverengi bir elbise ve rahat görünen düz ayakkabılar giymişti, Trin imrenerek baktı. Ya modayı umursamayacak kadar yaşlıydı ya da burada, kendi malikânesinde rahat edebileceği şeyleri giyiyordu. Her iki durumda da Trin onu kıskandı - kendi siyah uçuş tulumunu ve yıpranmış botlarını gerçekten özlemişti.

Leydi Malroth resmi bir tavırla, "Size çırağım Leydi Trin'i takdim edebilir miyim?" dedi. "Ona sponsor oldum çünkü Dreaming Hills'te kalmanın harika etkilerinden faydalanabileceğini düşündüm." Başını sallayarak kahverengi ve beyaz renklerin hakim olduğu köşkü gösterdi. "*Landra-Rey*'i ilk kez kutluyor."

"Ah, ne güzel; gençlerin kutlamalara ilgi duyduğunu görmek harika." Leydi Tam-tam Trin'e cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Opulex'te artık modası geçmiş sayılıyor ama biz burada, Dreaming Hills'te geleneklerimizi seviyoruz."

"Burada olmaktan çok memnunum leydim." Trin başını eğdi.

"Peki bu kim, sorabilir miyim?" Leydi Tam-tam, Trin'in arkasında sessizce duran ve başını öne eğmiş olan Thrace'e başıyla işaret etti.

Trin aniden sert metresi oynaması ve ona korkunç davranması gerektiğini hatırladı.

"Bu değersiz erkek benim beden kölem," dedi, sesini nefretle buz gibi yaparak. "Dizlerinin üzerine çök Trakya! Leydi Tam-tam'ın önünde saygı duruşunda bulun."

Thrace hemen yaşlı kadının önünde diz çöktü. Başını

öne eğerek, "Leydim," diye mırıldandı.

"Daha aşağı!" Trin ayağıyla onu dürterek talep etti. "Leydi Tam- tam sizden büyük saygı bekliyor!"

"Oh, hayır, hayır, hayır!" Thrace daha da alçalırken Leydi Tam-tam kesinlikle dehşete düşmüş görünüyordu. "Bu zavallı erkeğe ne yapıyorsunuz?"

"Ben... ona bir köle gibi davranıyorum," dedi Trin kararsızca. Leydi Tam-tam'ın arkasından Leydi Malroth'un elleriyle geniş jestler yaptığını ve başını salladığını görebiliyordu ama diğer kadının ondan ne yapmasını istediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Peki bu ne, boğazındaki acı tasması mı?" Leydi Tam-tam siyah deri ve gümüş çivili tasmaya ters ters baktı. Başını kaldırıp Trin'e baktı, yumuşak mavi gözleri parlıyordu. "Böyle insanlık dışı bir aleti nasıl kullanabilirsin? *Landra-Rey* Kutlamalarının ne anlama geldiğini bilmiyor musun?"

"Şey, ben..." Trin bocaladı.

"Bu bir köle ile metresi arasındaki sevgi bağıyla ilgili. Size hayranlık ve bağlılıkla hizmet etmeli, uygun şekilde itaat etmezse onu yerine koyacağınız için değil!" Leydi Malroth'a öfkeyle baktı. "Böyle soğuk kalpli bir kızı evime nasıl getirebildin? Belli *ki Landra-Rey* hakkında hiçbir şey bilmiyor*!* Burada, Dreaming Hills'te sadece birbirini seven çiftler bir araya gelir; o iğrenç Yonnie Six sosyetesinin geri kalanı gibi değil ve bunu anlamayan hiç kimseyi burada ağırlamak istemiyorum."

Leydi Malroth mahcup görünüyordu.

"Leydi Tam-tam, sizi temin ederim-" diye başladı.

"Hayır!" diye haykırdı yaşlı hanım. "Hiçbir güvence istemiyorum! Sen ve bu korkunç kız *hemen* gidebilirsiniz*!"*

Trin'in kalbi sıkıştı. İşler nasıl bu kadar çabuk kötüye gidebilmişti? Buraya daha yeni gelmişlerdi ve öfkeli Leydi Malroth'la birlikte dışarı atılıyorlardı! Artık kristalleri satın almayı asla kabul etmeyecekti ve dahası, muhtemelen Yonnie Six'in başka hiçbir metresinin Trinle bir daha muhatap olmamasını sağlayacak kadar nüfuzluydu. Yavaşça, öfkeli yaşlı kadından uzaklaşmaya başladı.

Leydi Malroth ona hançer gibi bakarken, "Ben... Özür dilerim," dedi. "Asla gücendirmek istememiştim."

"Sen *yaptın.* O yüzden *git," diye* tersledi Leydi Tam-tam.

Thrace, Trin'in ayaklarının dibinde çömeldiği yerden kalkıp ona döndüğünde, kadın hışımla oradan uzaklaşmak üzereydi.

"Hanımefendi," diye gürleyerek Trin'i kollarının arasına çekti. "Nihayet aşkımızı saklamamız gerekmeyen bir yer."

Sonra onu öptü. Trin'in nefesini kesen uzun, yavaş, tutkulu bir öpücük. Nefes almak için ağzını açtı ve Thrace oradaydı, dili onu nazikçe yalarken içeriye doğru ilerliyordu... sanki onu tatmak için çaresizdi.

Trin ilk başta içgüdüsel olarak onu itmeye çalıştı ama adam onu geniş göğsüne yasladı. Bir süre sonra, büyük bir şaşkınlıkla, onun da kendisini öptüğünü fark etti.

Daha önce hiç bir erkekle öpüşmemişti ve bu, kadınlarla yaptığı birkaç öpüşmeden çok farklıydı. Bir yapışkan parlatıcı ya da ruj yoktu. Thrace'in ağzı sert ve talepkârdı ama

aynı zamanda nazikti. İri, sıcak ellerini sırtında gezdirmesi kadının ürpermesine ve nedense daha da yakınlaşmak istemesine neden oldu.

Her nasılsa Trin'in kolları onun boynuna dolanmak için yukarıya kalktı ve onun iri bedenine yaslandı. Bir kez daha onun tarafından kuşatıldığını hissetti; kalbinin çarpmasına ve nefesinin kesilmesine neden olacak şekilde güçlenmiş ve kontrolden çıkmıştı.

Tanrım, ona neler oluyordu? Bunu ona nasıl yapıyordu ve neden durduramıyordu? Neden durmasını *istemiyordu*?

Sonra, arkasından, Leydi Malroth'un işaretle boğazını temizlediğini duydu. Trin'in dalgın dalgın kapanan gözleri fal taşı gibi açıldı.

Leydi Malroth! Aman Tanrım! Bunu herkesin içinde yaptığımıza inanamıyorum!

Bunu unutun-Trin bunu yaptıklarına *bile* inanamıyordu.

"Thrace!" diye nefesini tuttu, sonunda öpüşmeyi kesmeyi ve ondan uzaklaşmayı başardı. "Hayır, yapamayız-"

"Oh, evet yapabilirsin, canım." Leydi Tam-tam'ın soluk mavi gözleri Trin'e elini uzatırken parlıyordu. "Burada, Rüya Tepeleri'nde kesinlikle *yapabilirsin* - burası tamamen bunun için var. Burayı o korkunç başkent Opulex'ten bu kadar uzakta inşa etmemin bir nedeni de bu."

Trin kararsızca onun elini tuttu.

"Evinizi... erkeklerin ve kadınların burada... ilişki kurabilmeleri için mi inşa ettiniz?"

"Ben yaptım." Leydi Tam-tam onun elini sıkıca sıktı. "Beden kölem Nales ve ben birbirimize çok aşıktık ama kimse bizi Yonnie sosyetesine kabul etmezdi." Çenesini kaldırdı. "Ben de buraya taşındım ve Tanrıça'nın kendisinden daha zengin olduğum için *kendi* sosyetemi kurdum. Sadece birbirini gerçekten seven metresler ve köleler bu topluluğa katılabilir."

"Şey, bu... çok güzel," dedi Trin kararsızca.

"Kesinlikle öyle," dedi Leydi Malroth, sesi oldukça ekşi çıkıyordu. O ve kendi beden kölesi şimdi el ele tutuşuyorlardı, muhtemelen Trin ve Thrace'in az önce sergiledikleri tutkulu gösteriye hürmeten. Ama ikisi de bunu yaparken pek rahat görünmüyordu. Aslında, Leydi Malroth beden kölesinden olabildiğince uzakta duruyor ama yine de ona dokunuyor gibi görünüyordu.

Ancak Leydi Tam-tam bunu fark etmemiş gibi görünüyordu. Gözleri Trin'e ve uzun bir kolunu hâlâ onun beline dolamış olan Thrace'e takılmıştı.

"Söyle bana canım," dedi Trakya'ya. "Hanımını ne zamandır seviyorsun?"

"Beni satın aldığı andan itibaren leydim," diye gürledi Thrace, başını saygıyla eğerek. "Leydi Trin hayatımı kurtardı; beni ele geçiren köle taciri beni acı tasmasıyla öldürecekti. Leydi Trin buna izin vermedi; o piçi yumrukladı ve beni şok etmeyi bırakması için onu zorladı. Sonra da yanlış ellere düşmemem için beni fahiş bir fiyata satın aldı." Trin'in gözlerinin içine baktı ve sesi yumuşadı. "Her şeyimi ona borçluyum ve kendimi tamamen ona adadım. Onun için yapamayacağım hiçbir şey yok." Trin'in elini ağzına götürdü ve parmak eklemlerinin arkasına bir öpücük kondurdu. "*Hiçbir şey."*

"Oh..." Nazik öpücüğü onu yakıyor gibiydi ama Trin bir şekilde elini onun elinden çekemediğini ve ondan başka bir yere bakamadığını fark etti. Büyük Havoc'un sadece ev sahibesi için bir gösteri yaptığını biliyordu ama siyahla çevrili gümüşi mavi gözleri sanki onun ruhunun derinliklerine bakıyor gibiydi. Tanrıça, gerçekten iyi bir oyuncuydu! Söylediklerinde ciddi olduğuna *neredeyse* inanacaktı. Neredeyse.

"Thrace," diye fısıldadı kararsızca, ağzı kurumuştu. "BEN... BEN..."

"Aman *Tanrım."* Leydi Tam-tam elini göğüslerinin arasına koydu ve derin bir iç çekti. "Canlarım, bu *şimdiye kadar* duyduğum en *romantik* hikâye!

Gerçekten, ikiniz de buraya aitsiniz. Hatta bu akşamki büyük resepsiyonda benimle birlikte oturmanızı istiyorum."

"Elbette, Leydi Tam-tam. Bu bizim için bir onurdur," dedi Trin. Bir şekilde bakışlarını sonunda Thrace'inkilerden ayırdı ama Thrace onun elini çok daha büyük olan elinin içinde tutmaya devam etti. "Ve... beden köleniz Nales'le tanışabilecek miyiz?" diye sordu yaşlı kadına.

"Ne yazık ki hayır." Leydi Tam-tam kolundan çıkardığı bir parça dantelle gözlerini sildi. "Zavallı Nales son yedi devirdir yok ve onu *çok* özlüyorum." Burnunu çekti. "Ama senin gibi tatlı gençleri ve kendi beden köleni sana bu kadar bağlı görmek beni biraz neşelendiriyor. Tıpkı Nales'in bana bağlı olduğu gibi." Trin'e gülümsedi. "Gelebildiğine çok *sevindim*!"

"Bizi kabul etmeniz büyük incelik. Leydi Malroth'un da en başta bana sponsor olması büyük incelik," dedi Trin ve ekşi bir ifadeyle gülümseyen unutulmuş Leydi Malroth'a diplomatik bir şekilde başını salladı.

"Evet, evet, elbette." Leydi Tam-tam bir elini umursamazca salladı. "Şimdi neden siz ikiniz benimle gelmiyorsunuz? İkiniz için de özel bir odam var, bir *rüya* odası ve biliyorsunuz tüm evde sadece beş tane var, bu yüzden *çok* talep görüyorlar. Aslında bu oda Leydi Malroth'a gidecekti ama eminim onun için bir sakıncası yoktur, değil mi canım?"

Leydi Malroth'un yüzü hoş olmayan bir kızgınlık maskesine dönüşmüştü ama bunu düzeltmek ve sahte bir gülümseme takınmak için elinden geleni yaptı.

"Hayır, elbette değil, Leydi Tam-tam. Küçük çırağım için hiçbir şey fazla iyi değildir."

"Mükemmel! Hadi o zaman!" Trin'i şefkatle kolundan tuttu. "Ve senin aşk kölen için de farklı bir tasma bulacağız - metresini seven ve ona gerçekten bağlı olan bir köleye böyle demeyi severim.

ona," diye açıkladı. "Ona içinde acı düğümleri olmayan bir tane alacağız. O hala sizin köleniz ve bunu sembolize etmek iyi olur - ama size acı korkusuyla değil, hayranlıkla hizmet ettiğini asla . Tamam mı?"

"Evet, elbette," diye mırıldandı Trin. "Başlangıçta tasmayı ona geri takmayı hiç istememiştim," dedi doğruyu söyleyerek. "Ama başka seçeneğim yok sanıyordum. Ben... hiçbir fikrimiz yoktu..."

"Burada metreslerini seven köleler için nasıl bir sığınağınız olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," diye yumuşak bir sesle ekledi Thrace.

Leydi Tam-tam gülümseyerek, "Ne kadar güzel bir ifade," dedi. "A *Sığınak.* hoşuma gitti. Evet, bunu sevdim."

Trin'i ve hâlâ onun elini tutan Thrace'i eve doğru çekti. Ama onlar giderken Trin dönüp Leydi Malroth'a baktı. Diğer hanım, Leydi Tam-tam'ın onları malikânesinden kovmak üzere olduğu zamankinden daha mutlu görünmüyordu. Üstelik onun odasını da almışlardı ve görünüşe göre en azından bu gece için Dreaming Hills'te sıkışıp kalmışlardı.

Tanrıça, kendilerini neyin içine sokmuşlardı ve bundan kurtulmaları ne kadar zaman alacaktı?

*** * * * ***

"İşte buradayız -üç numaralı hayal süiti- ikiniz için de mükemmel." Leydi Tam-tam, Trin ve Thrace'i zengin bir şekilde dekore edilmiş odanın eşiğinden geçirirken genişçe gülümsedi. Burası bir ucunda oturma odası, diğer ise yükseltilmiş bir kürsü üzerinde devasa bir uyku platformu bulunan geniş bir alandı. Thrace yatağın karşısındaki duvarda bir görüntü ekranı olduğunu fark etti. Pahalı bir iletişim cihazını koymak için garip bir yer gibi görünüyordu ama arama yapmak ya da gerekirse *Alacrity ile* konuşmak için kullanışlı olabilirdi.

Uyku platformunun her köşesinde mavi ve altın rengi devasa bir tenteyi destekleyen dört adet yüksek oyma altın direk vardı. Yüksek ve genişti, kalın bir şilte vardı ve iki kişiye yetecek kadar büyüktü; Leydi Tam-tam'ın bir sonraki açıklaması düşünüldüğünde bu iyi bir şeydi.

"Sevgi dolu ve sadık bir köleyi yerde ya da gizli bir köle yatağında uyutmaya inanmıyorum. Burada, Dreaming Hills'te, aşk köleniz yatağınızı paylaşabilir... istediğiniz şekilde." Trin'e anlamlı bir bakış attı.

Trin'in kara gözleri .

"Leydi Tam-tam, kesinlikle... demek istemiyorsunuz..."

"Ah canım, sana *nüfuz etmesine* izin vermen gerektiğini falan kastetmedim," dedi Leydi Tam-tam, belli ki onun utandığını görerek. "Demek istediğim, bazı sınırlar var - o hala bir köle ve bir erkek. Tabii ki..." Gözleri parlıyordu. "Eğer onun içine girmek istiyorsan, o *başka*. Aslında, kutlamanın ilerleyen günlerinde özellikle erkeklerin boyun eğmesinin güzelliğine adanmış bir gece düzenleyeceğiz."

"Yapacak mısın?" Trin sertçe yutkundu ve Thrace yüzünün buruşmasını engellemeye çalıştı. *O* gece gelmeden çoktan gitmiş olmalarını cehennem gibi umuyordu. Trin'in kölesi olmayı ve ona herhangi bir sıfatla hizmet etmeyi umursamıyordu ama katlanabileceği şeylerin de bir sınırı vardı.

"Yapacağız," dedi Leydi Tam-tam. "Ama burada birbirinizi sevgi dolu bir şekilde *keşfetmekte* özgür olmanızı ve bunun için kimsenin sizi yargılamayacağını bilmenizi istiyorum." İkisine de genişçe göz kırptı ve gülümsedi.

"Tabii ki... tabii ki." Trin kelimeleri çıkarmakta zorlanıyor gibi görünüyordu ama Thrace gerçekten de çok ilgiliydi. Görünüşe göre beden kölelerinin burada, Dreaming Hills'te yasaklanmış bir rolü vardı ama bu rol

Yonnie Six'in başka bir yerinde. Bunu doğru yapabilmek için yeni sınırlarının parametrelerini tam olarak öğrenmesi gerekecekti.

Sonunda, birçok ima ve baş sallamadan sonra, Leydi Tam-tam onları yalnız bıraktı. Trin geniş uyku platformunun kenarına çöktü ve derin, rahatlamış bir iç çekti.

"Vay be! Bu çılgıncaydı."

"Mmm-hmm." Thrace onun önünde durmak için geldi. "Leydi Tam-tam sizden çok etkilenmiş görünüyor, Hanımefendi.″

"Bu senin sayende oldu," dedi Trin. "Orada bizi gerçekten kurtardın! O öpücük... hızlı bir düşünceydi." Ellerine baktı. "Tekrarlaman gerektiğini düşündüğümden değil."

"Neden olmasın, Hanımefendi?" Thrace yumuşak bir sesle söyledi. "Sizin için çok mu yoğun oldu?" "Tabii ki hayır." Trin onun çenesini kaldırdı, ancak yanaklarının
kızarmıştı. "Bu sadece... değil-"

"Doğru değil mi? Uygun değil mi?" Thrace onun yerine sözlerini tamamladı. "Sana haberlerim var Trin, muhtemelen buradayken başka 'uygunsuz' şeyler de yapmamız gerekecek. Yonnite toplumunun nasıl olduğunu biliyorsun -sadece araştırdım ama sen en azından bir dereceye kadar. Ne beklediklerini biliyorsun."

Trin, "Sanırım burada beklentilerin farklı olduğunu zaten gördük," diye savundu. "Az önce olanlara bakın, Yonnie Six'in çoğunda bir erkek kölenin metresini dudaklarından öpmesi kırbaç ya da acı tasması suçu olurdu. Bunu denemeniz bile çok riskliydi."

Thrace omuz silkti.

"Cesaret yoksa, zafer de yok. Nasıl olsa atılacağımız için risk almaya değer diye düşündüm."

Ayrıca bunu yapmak istemişti, onun tatlı dudaklarını tatmak *istemişti*. Taşlı yolda paylaştıkları öpücük aklına kazınmıştı ve daha fazlasını istemekten kendini alamıyordu. Ve Trin'in de -kendisi kabul etmese bile- bunu isteyebileceğine dair bir his vardı içinde. Trin'in kollarında eriyip gitmesi sadece bir rol değildi, kokusunun ne kadar sıcak olduğu her halinden belliydi. Ama bu konuyu açmanın sırası değildi, bu yüzden yine omuz silkti. "Her neyse, işe yaradı ve içerideyiz."

"İçerideyiz," diye yineledi Trin. "Ama şimdi ne olacak?" Adamın kendisi için hazırladığı yüksek topuklu ayakkabıları tekmeledi. "Vay be! Onları çıkarmak çok *iyi* hissettiriyor!"

"Şimdi buradaki rollerimizin tam olarak ne olduğunu ve Yonnie Six'in geri kalanından ne kadar farklı olduğunu öğreneceğiz," diye mırıldandı Thrace. Kadının önünde dizlerinin üzerine çökerek narin ayaklarından birini ellerinin arasına aldı ve ovmaya başladı.

"Oh!" Trin uzaklaşmaya çalıştı. "Bunu yapmak zorunda değilsin!"

Thrace neredeyse bunu yapmak istediğini, ona her şekilde dokunmak istediğini söyleyecekti ki bu doğruydu. Ama sonra daha iyi düşündü.

"Evet, öyle," dedi, kadının itirazına rağmen ayaklarını ovmaya devam ederek. "Burada metresine umutsuzca aşık, mükemmel bir sadık köle olmalıyım. Bu da onun bir parçası."

"Ama biz özel odalarımızdayken bunu sürdürmek zorunda değilsin," diye itiraz etti Trin. Dün gecenin büyük bölümünde onu kollarında tutmuş olmasına rağmen, kendisine bu şekilde dokunmasına izin verdiği için hâlâ huzursuz görünüyordu. Trin'in kendi kendine yetebilen bir kadın olduğu ve başka biriyle, özellikle de bir erkekle çok fazla yakın fiziksel temasta bulunmadığı aklına geldi. Bu yüzden onu dokunuşuna alıştırmak kendi adına biraz çaba gerektirecekti.

Sorun değildi, çaba göstermeye istekliydi.

"Peki bu odanın ne kadar *özel* olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Kapılar kapalı ve tüm pencerelerin üzerinde perdeler var," dedi, kenarlarında zayıf grimsi bir ışıkla belirginleşen uzun, yerden tavana kadar uzanan perdeleri göstererek.

"Ama şu anda üzerimizde kamera ya da video ekipmanı olmadığını nereden biliyorsun?" Thrace sordu. "Bir düşün Trin, Leydi Malroth bize Leydi Tam-tam'ın bir röntgenci olduğunu *söyledi.* Peki ya bizi yatakta birbirimizi *keşfetmeye* teşvik etmesine ne demeli?"

Trin'in yanakları kızardı. "Bu biraz garipti," diye itiraf etti. "Sence... bizi izliyor olabilir mi?"

"Olabilir. Sence *bunlar* ne?" Thrace, her bir karyola direğinin ortasında birer tane bulunan dört küçük siyah noktayı gösterdi. Orada yatan kişiyi mükemmel bir şekilde görebilecek şekilde konumlandırılmışlardı - eğer şüphelendiği kişilerse.

"Oh!" Trin onlara baktı. "Gizli kameralar mı? Sence ses için kabloları var mıdır?"

Thrace kaşlarını çattı. "Bundan şüpheliyim. Bu odanın akustiği bunun için berbat olurdu. Yüksek tavanlar, çok fazla yankı. Eğer ses isteselerdi bizi çok daha küçük ve yalıtılmış bir odaya koyarlardı. Hayır, bahse girmem gerekirse Leydi Tam-tam'ın sadece izlemeyi sevdiğini tahmin ederim."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Trin gözlerini kocaman açarak sordu.

"Şaşırmazdım. Bu gece öğrenmeye çalışacağım." Thrace onun sağ ayağını bitirdi ve sol ayağına uzandı. Kız bu kez geri çekilmeye çalışmayınca memnun oldu. "Sen giyinirken ben de dışarı çıkıp diğer kölelerden bazılarıyla konuşacağım. Burada nasıl davranmamız gerektiği konusunda biraz fikir edinmem gerekiyor."

Trin düşünceli bir ifadeyle, "Haklısınız, bu akşamki büyük resepsiyon için görgü kurallarını tam olarak bilmemiz gerekiyor," dedi. "Kimseyi gücendirmek istemeyiz ve itiraf etmeliyim ki..." İç çekti. "Sana karşı nasıl davranmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok. Sana hâlâ bir köle gibi mi davranmam gerekiyor yoksa benimle eşit misin?"

Thrace kuru bir sesle, "Bütün bir geceyi 'erkeklerin boyun eğmesinin güzelliğine' ayırdıklarına göre, seninle eşit olmamam gerektiğinden eminim," dedi. "Ama beni herkesin önünde *taciz etmen* gerektiğini de sanmıyorum."

"Yine de iyi oldu. Başından beri Yedi Cehennem'den gelen bir fahişe metres gibi davranmayı hiç *istemedim*." Trin başparmaklarını kızın narin ayak kemerine bastırırken içini çekti. "Tanrıça, bu konuda çok iyisin!"

"Eğlenmenize sevindim, Hanımefendi." Thrace ona sırıttı. "Sadece sadık kölenizim, size zevk vermek için elimden gelen her şeyi yapıyorum."

"Çok komik." Ona bir kaşını kaldırdı. "Orada Leydi Tam'ın yanında çok ikna ediciydin -biliyorsun- seni satın aldığımda bana nasıl aşık olduğunu anlatıyordun." Kadın boğazını temizledi ve adamın yanakları yeniden kızardı. "Onu tamamen kandırmışsın."

"Onu kandırmaya çalışmıyordum, doğruyu söylüyordum," diye Thrace. "Beni nasıl satın aldığın ve kurtardığın hakkında yani." Trin'e sırıttı. "Elbette, sonraki birkaç gün boyunca beni yatağıma zincirlediğinden hiç bahsetmediğimi fark edeceksin."

"Ya da beni boğarak öldürmeye çalıştığın zaman," diye hatırlattı Trin ona ama ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirmişti. "Ya da beni B'Rugh'dan ve ölümden daha kötü bir kaderden kurtarışını. *Ugh*." Titredi.

"*Her şeyi* bilmesi gerekmiyor," dedi Thrace.

"Özellikle de sadece bu anlaşmayı yapana kadar birlikte olduğumuzu bilmesine gerek yok." Trin kayıtsızca konuşuyordu ama sözleri Thrace'in midesinin bir yerinde garip bir boşluk hissine neden oldu. Bu da hiç mantıklı değildi.

"Elbette, anlaşma," diye mırıldandı kaşlarını çatarak.

"Bu konuda endişeliyim," diye itiraf etti Trin. "Leydi Malroth'un odasını *ve* Leydi Tam-tam'ın anında sevgisini kazandığımız için çok heyecanlandığını sanmıyorum. Bu her şeyi mahvedebilir."

"Bundan şüpheliyim," dedi Thrace. "Kurnaz bir işkadınına benziyor ve sen de çok makul bir fiyata kaliteli kristaller sunuyorsun. Yine de anlaşmayı isteyecektir. Bu akşamki resepsiyondan sonra onu yalnız yakalayın ve o zaman konuşun."

"Tamam, yapacağım. Ve umarım haklısındır." Trin ona baktı. "Senin de öyle umduğunu biliyorum. Sana pislikmişsin gibi davranmak zorunda olmasam da, kölem olmak ve bana deliler gibi aşıkmışsın gibi davranmak senin için kolay olmasa gerek. Yani bu sadece... aptalca." Öksürdü.

"Hı-hı. Çok saçma," dedi Thrace yumuşak bir sesle, ama kimi ikna etmeye çalıştığını bilmiyordu - onu mu yoksa kendini mi? "Her neyse, yakında buradan çıkacağız. O zamana kadar rollerimizi oynayalım. Ben de nasıl davranmamız gerektiğini öğreneyim." Küçük ayağının ellerinden kaymasına izin verdi ve kalktı. "Bana şans dileyin Hanımefendi, ben bir gerçek bulma görevine gidiyorum. Ya da soran olursa, başınız ağrıyor diye şakaklarınıza sürmek için sakinleştirici nane yağı arıyorum."

Trin gülümsedi. "Sen çok fazlasın, Trakya. Tamam, dikkatli ol. Sanırım bir süre burada uzanıp biraz kestireceğim." Esnedi. "Neden bilmiyorum ama *çok* uykum var."

"Çarkıfelek meyvelerinin yan etkileri," dedi Thrace ona. "Her şey sisteminizden çıktı ama yine de kendinizi bitkin hissediyorsunuz. Uyuyabiliyorken uyu, ben

seni resepsiyon için uyandırmak için zamanında geri gel."

"Tamam..." Gözleri çoktan kapanmıştı ve uzun, siyah saçları mavi ve altın işlemeli yastığın üzerine yayılmıştı. Göğüslerini ve cinsel organını örten ince dantel paneller sıcak kahverengi kıvrımlarını gösteriyordu ve güzel yüzü sakin ve dingindi.

Thrace onun eski bir hikâyeden fırlamış bir prenses gibi uyku platformunun ortasında yatarken ne kadar hoş bir görüntü oluşturduğunu düşünmeden edemedi. İçinden gelen bir dürtüyle onun elini tuttu ve avucuna yumuşak bir öpücük kondurmak için eğildi.

"Ah!" Trin gözlerini açtı ve belirsiz bir şekilde ona baktı.

"İyi uykular, Hanımefendi," diye mırıldandı. Sonra isteksizce onu bıraktı ve gitti.

On Altıncı Bölüm

", bebeğim. Hareket etme zamanı."

Kulağındaki derin ses tanıdıktı. Ama ona kim 'bebeğim' diyor olabilirdi? Zetta Prime'da adet olduğu üzere tanıdığı herkes onu soyadıyla çağırıyordu. Ona ilk adı olan Lonnara ile hitap eden annesi hariç. Öyleyse kim...

Thrace. Bu Trakya, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Gözlerini açtığında, adam elinde turkuaz dantelli ve Neptharian ipeğinden bir elbise tutmuş, yatakta yanında oturuyordu.

"O da ne?" Trin halsizce sordu. Tanrıça, sanki yüz devirdir uyuyormuş gibi hissediyordu ve başı çürük bir diş gibi zonkluyordu.

"Bu geceki kıyafetin. Daha yeni boyutlandırdım. Otur ve giy, resepsiyon on beş dakika içinde başlayacak."

"O kadar çabuk mu?" Trin ani bir panikle doğruldu ama bu hareket beynini delip geçen bir acıya neden oldu. "Yargı Tanrıçası*, başım." Kafasına*

bir elini alnına götürdü ve yüzünü buruşturdu.

"İşte. Kıpırdama." Büyük, sıcak parmaklar aniden şakaklarında belirdi, zonklayan etine serin ve yatıştırıcı bir şey sürtüyordu.

"O da ne?" Trin mırıldandı.

"Sakinleştirici nane yağı tabii ki. Sana biraz alacağımı söylemiştim. İçine çek, yardımı olacaktır."

Trin, "Bunun sadece senin örtbas etme hikâyen olduğunu sanıyordum," dedi ve söylediği gibi derin bir nefes aldı. Serin, hafif tatlı bir koku hemen burnuna ulaştı. Ve baş ağrısını *hafiflettiği* için rahatladı. "Bunun yardımı olur." Ona baktı. "Uyandığımda başımın ağrıyacağını biliyor muydun? O lanet çarkıfelek meyvelerinin başka etkileri mi?"

Başını salladı. "Korkarım öyle."

"Peki daha ne kadar bunları yaşamaya devam edeceğim? Kendimi çok yorgun hissediyorum ve başım çarparak uyanıyorum..." Trin kaşlarını çattı. "Yani, bu çok saçma, o şaraptan bir yudum bile almadım!"

"İçinde *üç* tane çilek vardı," diye belirtti. "Bu senin boyunda üç kişi için yeterli. "Daha fazla içmediğin için şanslısın."

"Ama tüm bunlardan kurtulmanın bir yolu yok mu -sonraki etkilerden ve her şeyden?" Trin talep etti. "Bilmen gerekir - çarkıfelek meyvelerinin gezegeninize özgü olduğunu söylemiştin."

Belli belirsiz omuz silkti.

"Elbette, ikinci ve üçüncü yudumları alırsanız tek çare olan aynı şey."

Trin dudağını ısırdı. "Yani... penetrasyon ve... ve döllenme mi?"

"Uh-huh." Gözleri nedense şimdi yarı kapalıydı ve derin sesi yumuşak bir hırıltıya dönüşmüştü.

"Bu...doğal değil." Trin bu düşünce karşısında kalbinin sıkıştığını hissetti... *Ben Nüfuz Edilmemişlerden biriyim*. *Böyle bir şeye izin vermeyecek kadar kendime saygım var. Ayrıca bu yanlış.* Bir erkeğin penisiyle içinize girmesine izin vermek Tanrıça'nın yüzüne atılmış bir tokat gibiydi - ya da tapınağında hizmet eden rahibeler öyle diyordu. Ve Trin çocukluk inançlarının çoğunu geride bırakmış olsa da, bazıları kurtulamayacak kadar kökleşmişti. İstediğinden değil tabii. "Bu düşünülemez," dedi kararlılıkla.

"Pek çok dişi için değil," diye belirtti Thrace. "Çoğu insan -hatta çoğu tür- *bu* şekilde ürer, bilirsiniz."

"*Benim* halkım değil," dedi Trin sertçe. "Ben de en az *senin* kadar içime girilmesini istemiyorum. Bu... yanlış."

Yüzünü buruşturdu ve arkasına yaslandı.

"Anlaşıldı. Pekâlâ, unutalım gitsin o zaman. Eğer yine başın ağrırsa bir sürü nane yağım var."

"Teşekkür ederim." Kadın ona gülümsedi. "Çok düşüncelisin. Peki buradaki rollerimiz hakkında ne öğrendin?"

Thrace omuz silkti. "Yonnie Six' pek de farklı değil aslında, tek farkı ceza yok. En *azından acı çektirerek* cezalandırma yok. Yine de el pençe divan durmam, resepsiyonda anons edildiğimizde dizlerimin üzerine çöküp saygı göstermek için seni öpmem bekleniyor... tür şeyler."

"Bunun için özür dilerim." Trin dudağını ısırdı. Bu gibi durumlarda kendisine destek olması için bir erkek köle satın alma fikri ilk aklına geldiğinde, erkeklerin büyük, aptal, vahşi hayvanlar olduğunu düşünmüştü.

-Bu yüzden içlerinden birinin herkesin içinde ona boyun eğmesi fikri çok da büyük bir mesele gibi görünmüyordu. Ne de olsa aygırı Swift koşarak geliyordu ve her zaman verdiği ödüller karşılığında birkaç numara yapmaktan mutluluk duyuyordu.

cebinde taşıyordu. Trin bir köleyi de aynı şekilde eğitmeyi hayal etmişti.

Artık geçici de olsa bir kölesi *vardı* ve onun keskin zekâsının yanı sıra gururlu ve güçlü olduğunu da biliyordu. Thrace'ten her kaprisine boyun eğmesini ve tırmalamasını istemek yanlış... aşağılayıcı görünüyordu.

Duyguları yüzünden okunuyor olmalıydı çünkü Thrace onun elini tuttu ve gözlerinin içine baktı.

" değil, Hanımefendi."

"Nasıl ?" Trin itiraz etti. "Tüm bu eğilmeler ve herkesin içinde ayağımı öpmeler..."

"Öpmem gereken senin ayağın değil. Daha önce hiç Yonnite Lisesi resepsiyonuna katılmadın mı?"

"Benim anons edildiğim bir yerde değil. Neden, neyi öpmen gerekiyor?" Trin bir endişe dalgası hissetti.

Thrace ona bir kaşını kaldırdı. "Külotunuz*, Hanımefendi."*

"Benim *neyim?"* Trin'in kalbi çarpmaya başladı. *"*Gerçekten sanmıyorum-"

"Hey, değil." Thrace bir tutam saçı gözlerinden uzaklaştırdı.
"Dinle bebeğim, daha önce hiç öpülmediğini biliyorum, bu yüzden söz veriyorum nazik."

"Ben bebek değilim, senin Sahibenim," diye hatırlattı Trin ona biraz sertçe, ama kendini unuttuğunda ona taktığı bu tatlı, okşayıcı isimden gizliden gizliye hoşlanıyordu.

"Hanımefendi, o zaman. Demek istediğim, bu sadece hızlı bir öpücük, çok derin ya da samimi bir şey değil. Bir formalite, gerçekten."

"Bir formalite," diye yineledi Trin şüpheyle. "Şey, sanırım..."

"Her şey yoluna girecek," diye ona güvence verdi. "Ama şimdi hazırlanman gerek yoksa geç kalacağız."

"Pekala, ne giyiyorum? Bunu mu?" Trin turkuaz elbiseye endişeyle baktı. İçinde uyuyakaldığı sarı elbiseden bile daha açık görünüyordu.

"Korkarım öyle," dedi Thrace. "Kontrol ettim ve bu akşamki resepsiyonda tüm metreslerin giydiği türden bir elbise, son Yonnite modası. Muhtemelen beğenmeyeceksiniz ama üzerinizde muhteşem duracak."

Trin yüzünü buruşturdu. "Şimdiden nefret ediyorum."

"En azından ayakkabıların topuğu daha alçak," dedi, ona kemerin ve topuğun üzerinde kayışları olan bir çift turkuaz sandaleti göstererek. "Böylece ayaklarınızı fazla acıtmazlar."

"Alıştığım botlar dışında her şey muhtemelen canımı yakacak," diye homurdandı Trin. İç çekti. "Pekâlâ, hadi şu işi bitirelim. Elbiseyi bana ver ve beni tazeleyiciye yönlendir."

Trakya sessizce itaat etti.

On dakika boyunca yeni kıyafetin içinde rahat etmeye çalıştıktan sonra Trin kendine baktı ve yüzünü buruşturdu. *Haklıydı*; elbise sarı olandan daha açıktı. Göğsünü örtmek için dantelden bir panel yerine, sadece meme uçlarını zar zor gizleyen ve bir yandan diğer yana sıkıca uzanan ince dikdörtgen bir şerit vardı. Sürekli gevşemek istiyordu ve Trin yerinde durmasını sağlamak için birkaç kez ayarlamak zorunda kaldı.

Aşağıdaki elbise de daha iyi değildi. Bu kez dantel panel yoktu. Bunun yerine, elbisenin alt kısmını kabarık kanatlara bölen bir tür garip çekme ipi tipi özelliği vardı. İpi çekildiğinde, elbise önden ve arkadan genişçe açılıyor ve sadece bacaklarının yanlarını kapatarak kıçını ve seksini sergiliyordu. Bu, Trin'in giderek artan dehşetine rağmen, elbiseyle uyumlu turkuaz külotu açıkça ortaya çıkardı.

Külot, amının yarığını zar zor kapatan küçük bir dantel üçgen ve onu yerinde tutmak için kalçalarının üzerinden geçen birkaç dantelli kayıştan oluşuyordu. İşlerini kötü yapıyorlardı ve üçgen sürekli bir tarafa ya da diğer tarafa dönerek onu çok utanç verici bir şekilde açığa çıkarıyordu.

"Bu çok saçma," diye mırıldandı, elbisenin kapanması ve üzerinin örtülmesi için ipi serbest bıraktı. "Bu Yonnie Six için bile aşırı. Bütün gece açıkta dolaşmayacağım. İşte bu daha iyi," diye ekledi, 3 boyutlu görüntüleyicide kendine bakarak. Elbisesinin üst kısmı hâlâ müstehcen duruyordu ama en azından kıçı ve kasıkları artık mütevazı bir şekilde örtülüydü.

"Neredeyse bitti mi? Resepsiyon beş dakika içinde," diye seslendi Thrace kapıdan.

"Biliyorum. Geliyorum." Derin bir nefes alarak tazeleyiciden dışarı çıktı. "Nasıl görünüyorum?"

Thrace kaşlarını çattı.

"Çok kapalı. Elbiseyi yanlış giymişsin, açık olması gerekiyordu. Yoksa seni öpmek için külotuna nasıl ulaşabilirim?"

"Açık giymeyeceğim," dedi Trin kararlılıkla. "Bunu beklemek çok saçma-"

Birden kapıdan keskin bir tıkırtı duyuldu. Trin, Thrace'le bakıştı ama ikisi de cevap veremeden kapı pat diye açıldı.

Leydi Tam-tam, turuncu ve mor bir mu-mu içinde ihtişamlı görünüyor. Yere süpürülen *ve her şeyi* kaplayan bu şey Trin'e pek de adil görünmüyordu.

"Sevgililerim," diye haykırarak yanlarına geldi. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama aşk köleniz için yeni bir tasma vermeyi unuttuğumu hatırladım. Ve size o kadar *sadık* bir söz vermiştim *ki*, sözümden dönemezdim."

Trin gülümsemeye çalışarak, "Elbette Leydi Tam-tam, lütfen içeri buyurun," dedi. "Çok minnettarım, acı tasmasını Thrace'in üzerinden çıkarmak ve

ona yeni bir tane."

"Güzel. İşte burada." Hacimli elbisesinin kıvrımlarından uzun, ince, dikdörtgen bir kutu çıkardı ve içindekileri Trin'e göstererek açtı. İçinde soluk gümüşi mavi taşlarla süslenmiş siyah deri bir tasma vardı.

"*Çok güzel*," diye haykırdı Trin, gerçekten etkilenmişti. "Ama çok pahalı görünüyor! Bu taşlar da ne?"

"Lathian safirleri." Leydi Tam-tam gülümsedi. "Yine de olduklarından daha pahalı görünüyorlar - bunun için endişelenmeyin. Onları size hediyem olarak kabul edin."

"Teşekkür ederim." Trin Thrace'e döndü. "Şu acı tasmasından kurtulalım, olur mu?"

"Büyük bir zevkle, Sahibem," diye gürledi ve Trin'in siyah ve gümüş acı tasmasına ulaşabilmesi için önünde dizlerinin üzerine çöktü.

Daha birkaç gün önce Thrace'e ve kendisine ve mürettebatına yönelik niyetlerine güvenmesini sağlayan tek şeyin bu olduğunu düşünerek onu çıkardı. Ama artık işler değişmişti. Belki birbirlerini tanımaya ve saygı duymaya başlamaları, belki de... başka bir şeydi. Ama artık onun yanında kendini güvende hissetmek için acı tasmasına ihtiyacı yoktu. Onu atarken sadece rahatladığını hissetti.

Mücevherlerle süslü yeni tasma Thrace'e tam oturmuş, güçlü boğazını ve geniş, çıplak omuzlarını vurgulamıştı. Trin tasmayı takması gerekenden biraz daha uzun sürdü, onun sıcak tenine dokunmanın ve önünde diz çökmüş halinin tadını çıkardı. Tanrıça, daha önce erkek formunu pek düşünmemişti ama Thrace gerçekten bir sanat eseriydi. Her kası yontulmuştu ve cesur bir kabartmayla öne çıkıyordu.

Dürtüsel olarak parmaklarını onun saçlarında gezdirdi ve gerçek bir metresin değer verdiği bir köleye yapacağını hayal ettiği şekilde onu nazikçe okşadı. *Belki de sadece ona dokunmak istediğin içindir*, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Ama Trin bunu elinin tersiyle itti; tıpkı Thrace gibi o da Leydi Tam-tam için sadece bir rol oynuyordu.

Thrace onun nazik dokunuşuyla başını kaldırdı, gözleri

parlıyordu. "Hanımefendi..." diye fısıldadı kısık sesle.

"Çok güzel," dedi Leydi Tam-tam gülümseyerek. "O Lathian safirlerinin gözlerini ortaya çıkaracağını *biliyordum*!"

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı Trin, Thrace onun bakışlarını kendi bakışlarıyla birleştirirken. "Onlar... çok güzeller." Ama o taşlara bakmıyordu.

"Sizin kadar güzel değil, Hanımefendi," diye gürledi Thrace. Kadının iki elini de avuçlarının içine alarak dudaklarına götürdü ve bileklerinin iç kısımlarını, nabız noktalarının hemen üzerinden öptü. "Bana güvendiğin için teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Bana hükmetmek için acıya ihtiyacın olmadığını anladığın için teşekkür ederim. Bedenen ve ruhen bana sahipsin. Hiçbir tasmanın bana vereceği acı seni kaybetmek kadar derin olamaz."

"Tabii... tabii," diye fısıldadı Trin, oldukça soluksuz bir şekilde. Onun sözlerinden etkilenmemek zordu, her ne kadar bunların rolünün sadece bir parçası olduğunu bilse de.

"Bu harika." Leydi Tam-tam'ın gözleri dolmuştu. "Ah canım, böyle bir erkeğin kalbine sahip olduğun için ne kadar şanslısın. Gerçekten seni kıskanıyorum. Zavallı Nales'imi çok özlüyorum! Şey..." Derin bir nefes aldı. "Resepsiyona gitme zamanı geldi." Trin'e daha yakından baktı ve kaşlarını çattı. "Ama bu şekilde gidemezsin. Elbisenin eteğini açmalısın, aksi takdirde aşk kölen nasıl saygı duruşunda bulunabilir ve sana olan sevgisini gösterebilir?"

"Özür dilerim Leydi Tam-tam," dedi Trin. Sonra bir ilham geldi ve "Sanırım elbiseniz çok güzel ve mütevazı olduğu için sizi taklit edebileceğimi düşündüm" dedi.

"Çok tatlısın canım, ama böyle giyinmemin tek nedeni artık son moda kıyafetleri giyecek fiziğe sahip olmamam." Leydi Tam-tam gülümsedi. "Öte yandan sen mükemmel görünüyorsun! Vücudunuzu göstermeye ihtiyacınız var. Şimdi elbiseni aç ve gidelim."

"İyi deneme," diye mırıldandı Thrace, sadece onun kulakları için. Sonra daha yüksek bir sesle, "Ben yaparım, Hanımefendi," dedi. Hâlâ önünde diz çökmüştü ve ipek ipi çekip elbiseyi hem önden hem de arkadan ayırması ve yerine sabitlemesi sadece bir dakikasını aldı. Külotunun küçük turkuaz üçgeni ortaya çıktığında derin bir nefes aldı. "Tanrılar..."

"Bu kadar yeter, Thrace," diye mırıldandı Trin endişeyle. "Kalkabilirsin."

"kırma canım," dedi Leydi Tam-tam, devasa
Havoc zarifçe ayağa kalktı. "Sadece güzelliğinize hayranlık duyuyor. Bu bir
Bir erkek tarafından bu kadar arzulanmak baş döndürücü bir şey, sizce de öyle değil mi?"

"Sanırım öyle," dedi Trin kararsızca. "Dürüst olmak gerekirse, buna pek değilim. Thrace sahip olduğum ilk beden kölesi ve ondan önce erkeklerle uğraşmadım." Gerçeğe mümkün olduğunca yakın durmanın akıllıca olacağını düşündü - en azından kişisel geçmişiyle ilgili olarak.

"İlginç," dedi Leydi Tam-tam düşünceli bir ifadeyle başını sallayarak onları odadan çıkarırken. "Çoğu hanımefendi ilk kölesini on yedi ya da on sekiz yaşına geldiğinde alır ama sanırım anneniz beklemeye ve kendi kölenizi seçmenize izin vermeye karar verdi?"

" gibi bir şey," diye mırıldandı Trin huzursuzca, annesinin ve Zetta Prime'da tanıdığı diğer herkesin ne düşüneceğini merak ediyordu.

onu şimdi görebiliyorlardı. Muhtemelen Thrace ile ne kadar yakınlaştıklarını görüp dehşete düşeceklerdi.

Burada değiller ve ayrıca ben kendi başıma bir kadınım. Onların ne düşündüğünü umursamayacak kadar uzun süredir tek başımayım, dedi kendi kendine kararlı *bir* şekilde. Yine de bu düşünceyi tamamen aklının gerisine itemedi.

Trin suçlu düşüncelerini görmezden gelmeye çalışırken, Leydi Tam-tam onları altın çerçeveli sanal resimler ve hareketli heykellerle zengin bir şekilde dekore edilmiş uzun, dolambaçlı koridorlardan geçirdi. Sonunda gerçekmiş gibi görünen sarmaşıklar ve çiçeklerle kaplı uzun bir çift kapıya geldiler.

"İşte buradayız, Büyük Resepsiyon Salonu," dedi. "Herkes zaten bizi bekliyor olacak. Elbette önce ben gideceğim, sonra siz anons edileceksiniz ve siz de takip edebilirsiniz. Hemen baş masaya gelin, yanımdaki koltuk sadece ikiniz için ayrıldı."

"Teşekkür ederim, Leydi Tam-tam," dedi Trin saygıyla. "Çok naziksiniz."

"Oh, bir şey daha var canım, bu gece burada Degas sisteminden köle olmayan bir erkek var. Biliyorum*, şok edici."* Leydi Tam-tam'ın gözleri dans etti. "Ama ben *hepsinin* köle olması gerektiğine inanmıyorum- aslında o bir kraliyet mensubu, inanabiliyor musunuz? Ve bazen biraz şok edici ve yaramaz olmayı *seviyorum* - ben yaşlı bir kadınım. Elimde kalan birkaç zevkten biri bu."

Trin gülümsedi. "Elbette misafiriniz olduğu için ona saygılı davranacağım."

"Size güvenebileceğimi biliyordum, Leydi Trin. Sadece yolu gösterin ve diğer hanımlar da takip edecek. Şey..." Leydi Tam-tam onu düzeltti akan mu-mu ve asma ve çiçeklerle kaplı kapılara sertçe vurdu. "Gösteri yapma zamanı geldi."

On Yedinci Bölüm

Kapılar açıldığında, iyi giyimli metresler ve onların beden köleleriyle dolu geniş bir oda ortaya çıktı. Kapının iki yanında, Leydi Tam-tam'ın mu-mu'suyla uyumlu, parlak mor ve turuncu üniformalar giymiş iki kaslı erkek muhafız duruyordu.

"Leydi Tam-tam, Dreaming Hills'in ve hepimizin kalbinin hanımı. Ve bu geceki ev sahibeniz," diye ilan etti muhafızlardan biri. Tüm salon alkışa boğuldu - belli ki Leydi Tam-tam çok seviliyordu. Ya da en azından konukları ondan hoşlanıyormuş *gibi davransalar* iyi edeceklerini biliyorlardı.

Trin hangisi olduğunu merak ediyordu ama pek de umurunda değildi. Tek istediği bu resepsiyonu atlatmak ve Leydi Malroth ile anlaşmayı yapmaktı. Ondan sonra Dreaming Hills'ten ayrılacaktı, umarım sonsuza dek.

Leydi Tam-tam kapı girişinde çenesini kaldırmış bir şekilde durdu ve alkışlar dramatik bir şekilde yükselirken kalabalığı inceledi. Sonra başını görkemli bir şekilde eğdi ve tahtına yaklaşan bir kraliçe gibi odaya girdi.

Böyle bir girişten sonra tüm gözler Leydi Tam-tam'ın üzerindeydi. Bir fırsat yakaladığını düşünen Trin, anons edilmeyi beklemek yerine kapı muhafızlarının yanından sessizce geçip odanın çevresine doğru ilerledi.

"Ne yapıyorsun sen?" Thrace onu takip ederken arkasından usulca homurdandı. "Anons edilmeyi beklemen gerekiyordu, az önce görgü kurallarının en önemlilerinden birini çiğnedin."

"Her yoluna girecek." Trin sesini hafifletmeye çalıştı. "Kimse fark etmedi bile." "Öyleumsan iyi olur," dedi acımasızca. "Yoksa başın belaya girecek. bir bela galaksisi."

Trin bir parça endişe hissetti ama bunu belli etmek istemedi.

"Bu kadar endişelenmeyi bırak, biz iyiyiz."

"Kimse seni bunun için aramadığı sürece." Koluna hafifçe dokunarak onu kendisine doğru çevirdi. "Külotunuzu öpmeme izin vermekten bu kadar mı korktunuz, *Hanımefendi?"*

Trin sinirlendi. "Tabii ki hayır, aptal olma." Yine de koca Havoc'un yüzünü kalçalarının arasına bastırmasına izin verme fikrinin midesini gerdiğini ve avuçlarını nemlendirdiğini itiraf etmek zorundaydı. "Ben sadece... bir olay çıkmasını önlemek istedim," dedi.

Thrace homurdandı. "Doğru."

Trin, "Beni hâlâ acı tasmasını takmış olmayı dilemek zorunda bırakma," diye tersledi. "Şimdi gel de kaynaşalım. Bak, sanırım şurada Leydi Malroth'u görüyorum."

Hepsi de Trin'in giydiği açık kıyafetleri giyen parlak giyimli metresler, yüksek ve hafif sesleriyle havayı doldurarak birbirlerine karışıyor ve konuşuyorlardı. Trin, beden kölelerinin daha alçak ses tonlarının daha seyrek *olduğunu* ama zaman zaman sohbete katıldıklarını gördü.

Bazı metreslerin ve beden kölelerinin birbirlerini gerçekten önemsedikleri açıkça görülüyordu. Birçok çiftin el ele tutuştuğu ve utangaç ama sevgi dolu bakışlar attığı görülüyordu. Muhtemelen bu, gerçek duygularını göstermekte kendilerini özgür hissettikleri, katıldıkları ilk halka açık toplantıydı.

Trin bunun çok tatlı olduğunu düşündü. Her ne kadar erkekleri vahşi ve hayvan olarak düşünecek şekilde yetiştirilmiş olsa da artık farklı olduğunu biliyordu. Hâlâ kaşlarını çatmakta olan Thrace'e bir bakış atma riskini göze aldı. Erkeklerin eşit kabul edildiği bir yerde doğmuş olsaydı onlardan biriyle bir ilişki kurar mıydı? Romantik bir ilişki? Hatta... *cinsel* bir ilişki?

Kaba olma, diye fısıldadı kafasının içinde, sesi rahatsız edici bir şekilde annesine benzeyen küçük bir ses. *Bir erkekle cinsel ilişkiye girmenin bir hayvanla cinsel ilişkiye girmekten daha iyi olmadığını biliyorsun. Sadece kendine saygısı ve haysiyeti olmayan bir kadın böyle bir şeyi düşünür. Sen bundan daha iyi yetiştirildin!*

Trin iç çekti. Keşke bu konuşmayı sürekli kendisiyle yapmak zorunda olmasaydı. Dürüst olmak gerekirse, Thrace'le tanışmadan önce hiçbir erkeği ikinci kez düşünmemişti. Şimdi ise her şey bir şekilde tersine dönmüş gibi görünüyordu.

Sadece anlaşmayı yapana kadar, dedi kendi kendine rahatlatıcı *bir* şekilde. *Sonra kendi yolunuza gideceksiniz ve bunu bir daha düşünmek zorunda kalmayacaksınız. Şimdilik sadece Leydi Malroth'u bul ve bu işi hallet.*

Neredeyse bunu düşündüğü anda, tam da aradığı kadını gördü. Leydi Malroth ikinci bir metres grubuna ait gibi görünüyordu.
-Yüzlerinde sıkılmış ya da sinirli bakışlarla beden kölelerinden biraz uzakta duranlar. Belli ki iş ya da sosyal ağlar için buradaydılar, kölelerine gizlice aşık oldukları için *değil*.

Leydi Malroth kalabalığın en ucunda duruyor, bir kadeh koyu mavi şarabını yudumluyor ve kendi beden kölesine tam bir ilgisizlikle bakıyordu. Adam onun yanında duruyordu ama işinin bir parçası olarak onu korumak dışında onunla da ilgilenmediği açıktı. Aslında yüzündeki ifade o kadar ifadesizdi ki Trin onun ne düşündüğünü -ya da düşünüp düşünmediğini- bile bilmiyordu.

"Ah, Leydi Trin," dedi buz gibi bir sesle Trin ve Thrace yanlarına geldiğinde. "Sonunda biz halktan insanlara katılmanız ne güzel. Ama neden geç kaldığınızı anlayabiliyorum - yüce bir topluluktaydınız."

Trin, "Geç kaldım çünkü korkunç bir baş ağrısıyla uyandım ve Thrace'in bana biraz nane yağı getirmesi gerekti," dedi. "Yolda tesadüfen Leydi Tam-tam ile karşılaştık."

"*Tabii ki* yaptınız." Leydi Malroth'un anlattıklarının tek kelimesine bile inanmadığı belliydi.

Trin farklı bir yaklaşım denemeye karar verdi.

"Leydi Tam- tam'la ilk tanıştığımızda rahatsız ettiğimiz için gerçekten özür dilerim," dedi. "Bunun olmasını ya da bize odanızı vermesini hiç istememiştim."

"Şaka mı yapıyorsun? Rüya süitinde uyumamak *çok rahatlatıcı."* Leydi Malroth iğrenç bir şekilde güldü. "Bırakın da bir *başkası* onun için gösteri yapsın."

"Onun için gösteri mi yapacaksın?" Trin, Thrace ile bakışlarını değiştirdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi *sanıyorsun*?" Leydi Malroth tersledi. "Yatağın karşısındaki ekran görüntüleri kaydediyor."

"Öyle mi?" Trin haykırdı. Demek ki Trin, görüntülerin nerede çekildiği konusunda yanılmış olsa da Leydi Tam- tam'ın izlemek istediği konusunda haklıydı. O zaman yatak direklerindeki siyah noktalar neydi?

Leydi Malroth şarabından büyük bir yudum daha aldı ve başını salladı.

"Fresher'daki 3 boyutlu izleyici de öyle. Bu yüzden bu gece iyi bir gösteri sunduğunuzdan emin olun - Leydi Tam-tam'ın izleyeceğini garanti ederim." Alay etti. "Sen ve evcil erkeğin birbirinize bu kadar *aşık* olduğunuza göre bu o kadar da zor olmamalı.″

Trin yumruğu görmezden geldi.

"Ne? Ya gösteri yapmak *istemiyorsam*?" Leydi

Malroth omuz silkti.

"O zaman anlaşmamız yok, sevgili Leydi Trin. Burada sizin sponsorunuz benim, dolayısıyla yaptıklarınız bana yansır. Leydi Tam-tam'ı memnun ederseniz, sizi buraya ben getirdiğim için bu benim için iyi olur. Onu memnun etmezseniz itibarım zedelenir; bu da sosyal hayatım ya da işim için hiç de iyi olmaz çünkü bu gece burada toplanan hanımların çoğu benim ticari ortaklarım."

"Yani seni iyi göstermek için Leydi Tam-tam'ın istediğini yapmamız gerektiğini söylüyorsun. Aksi takdirde anlaşma yok," diye hırladı Thrace.

Leydi Malroth ona ters ters baktı ve sonra Trin'e döndü.

"Lütfen kölenize benimle eşitmişim gibi konuşmamasını söyleyin. Burada, metresler ve köleler arasındaki özgür aşkın günün düzeni olduğu Dreaming Hills'te olduğumuzu biliyorum ama küstahlığa müsamaha göstermeyeceğim."

"Küstahlık etmiyordu," diye itiraz etti Trin, koruyucu bir öfke dalgası hissederek. "Sadece senin görüşünü tekrarlıyordu."

"Sanki her şeye hakkı varmış gibi doğrudan benimle konuşuyordu." Leydi Malroth büyük Havoc'a soğukkanlılıkla baktı. "Bu Tanrıça'nın unuttuğu vahşi doğada sıkışıp kalmak yerine Opulex'e geri dönmüş olsaydık, önce ben onunla konuşmadığım sürece bana hitap etmeye cüret ettiği için dilini keserdim."

"O-" diye başladı Trin, yumrukları iki yanında sıkılmıştı. Ama Thrace onun sözünü kesti.

Kapalı.

"Bağışlayın beni, Hanımefendi," dedi yumuşak bir sesle, derin ve saygılı bir ses tonuyla

Leydi Malroth'a selam verdi. "Rencide etmek istememiştim."

Trin ona baktı, Leydi Malroth'un küstahlığından bu kadar etkilenmemiş olmasına hayret etti. Gümüş mavisi gözlerinin derinliklerinde sıcak bir kıvılcımın yandığını hissettiğini sandı. Ama adamın güçlü yüz hatları, sanki diğer hanımefendiyi bu kadar üzdüğü için gerçekten üzgünmüş gibi, dürüst bir pişmanlık çizgisiyle belirlenmişti.

"Şey..." Leydi Malroth biraz yumuşamış görünüyordu. "Bu daha iyi. En azından istendiğinde nasıl davranması gerektiğini biliyor." Yüzüne yansıtmamaya çalışsa da hâlâ kızgın ve sinirli olan Trin'e baktı. "Kötü bir şekilde ifade edilmiş olsa da, beden köleniz haklı. Lütfen Leydi Tam-tam ve ben yine de sizinle ilgileneceğiz. Onun gazabına ya da hoşnutsuzluğuna uğrarsan benim de gazabıma uğrarsın. Bu durumda anlaşma iptal olur ve kristalleri uzayın derinliklerine gönderebilirsin, umurumda değil."

"Ama... onu nasıl memnun edebilirim? O ne istiyor?" Trin bıkkınlıkla sordu.

"Ne istediğini *sanıyorsun*?" Leydi Malroth tersledi. "O pis, yaşlı bir kadın! Bu gece ne görmek istediğine gelince, merak etmeyin, yemekte bazı ipuçları verecektir. Sağ tarafındaki şeref yerinde oturduğunuzu fark ettim, tam da *benim oturmam* gereken yerde."

"Tekrar özür dilerim," dedi Trin. "Ben de bunun olmasını hiç istememiştim."

"Önemli değil." Leydi Malroth havalı bir el hareketiyle konuyu geçiştirdi
Elini. "Beni bir utançtan daha kurtardınız. Şu sallanan
Baş masadaki aşk sandalyeleri *hiç* de rahat değil. Eminim siz de fark edeceksiniz." İğrenç bir şekilde sırıttı.

"Aşk sandalyeleri mi?" Trin giderek daha fazla endişelenmeye başlamıştı. "Ne-"

Ancak tam o anda üç yüksek, tatlı çınlama sesi geniş odanın içinde yüksek sesle duyuldu ve bir erkek sesi "Yemek hazır hanımlar!" diye bağırdı.

"Acele etseniz iyi olur yoksa geç kalacaksınız," dedi Leydi Malroth soğukkanlılıkla. "İyi akşamlar Leydi Trin. Bu gece her şey yolunda giderse yarın görüşürüz."

Sonra da Trin'i şaşkınlık içinde arkasından bakakalmış bir halde bırakarak, beden kölesiyle birlikte oradan uzaklaştı.

* * * * *

"Görünüşe göre burada sıkışıp kaldık - en azından bu gece için," dedi Thrace nefesinin altından. Trin solgun ve üzgün görünüyordu ve onu konuşturup iyi olduğundan emin olmak istedi.

"Ne dediğini duydun mu?" Trin, geniş bir altın kemerden geçerek başka bir büyük odaya doğru ilerleyen metres ve kölelerden oluşan kalabalığı görmezden gelerek ona döndü.

"Evet, duydum. Görünüşe göre bir seçim yapman gerekiyor," dedi Thrace. "Ya anlaşmayı unutun ya da bu gece Leydi Tam-tam için bir gösteri yapın."

"Neden sadece ben? Neden sadece *ben* seçim yapıyorum?" Trin gözleri parlayarak talepte bulundu. "Bu seni de ilgilendiriyor. Leydi Malroth'un bize, onun işini kazanmak için kendimizi *fuhuşa* zorlamamız gerektiğini söylemesi *umurunda* değil mi?"

Thrace omuz silkti. "Dürüstçe mi? Hayır." Gözlerinin, dolgun göğüslerini sıkıca saran dikdörtgen dantelden, amını zar zor örten küçük turkuaz kumaş parçasına kadar vücudunda gezinmesine izin verdi. "Muhteşemsin, yumuşaksın ve tüm doğru yerlerin kıvrımlı," dedi ve gözlerinin tekrar onunkilere dönmesine izin verdi. "Ve o kadar güzel kokuyorsun ki içim acıyor. Yumuşak tenini okşayıp sana zevk vermemi sağlayacaksa, Leydi Tam-tam'a 'şov yapmak' benim için hiç sorun değil."

"Thrace!" Trin dudağını ısırdı ve kollarını koruyucu bir şekilde göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Böyle konuşmaman gerekiyor. Bu..."

"Uygun mu? *İşte burada,*" diye işaret etti. "Ama seni utandırmaya çalışmıyorum. Bana bir soru sordun ve ben de sana dürüst bir cevap verdim. Eğer anlaşmayı yapmak istiyorsan, Leydi Tam-tam ne isterse onu yapmak zorundayız. Bu sana bağlı."

"Belki..." Trin dudağını ısırdı. "Belki de fazla bir şey istemiyordur, sadece romantik bir şey. Dün gece yaptığın gibi bana sarılman gibi."

"Belki," diye onayladı Thrace, ancak biraz daha fazlasını ummaktan kendini alamıyordu. Trini rahatsız etmek ya da vermek istemediği bir şeyi almak istediğinden değil, ama şu anda bile kokusu sıcaktı. Ne istediğini bilmiyor olabilirdi ama vücudu açıkça biliyordu.

"Ya da belki de yapmadan yapıyormuş gibi davranabiliriz... her neyse işte." Trin'in sesi daha umutlu çıkmaya başlamıştı.

Thrace yine omuz silkti. "Denemeye değer."

"Pekâlâ, yapacağız." Trin çenesini kaldırdı. "Bu anlaşmanın gerçekleşmesine ihtiyacım var. Normalde böyle bir şeyi asla düşünmezdim ama madem sakıncası yok..."

"Hiç de bile," diye homurdandı Thrace. Kızın elini kendi elinin içine aldı. "Leydi Tam-tam'a senin için yapamayacağım hiçbir şey olmadığını söylediğimi duymadın mı?"

"Ama..." Yanakları kızardı. "Bunu söylerken sadece onu etkilemeye çalışıyordun."

"Doğruyu söylüyordum," dedi Thrace sessizce. "Sana büyük bir borcum var Trin. Asla tam anlamıyla ödeyemeyeceğim bir borç. Bu işi halletmek için ne gerekiyorsa... ne istiyorsan yapacağım. Ve bunu zevkle yapacağım." Elini ağzına götürdü ve avucunu nazikçe öptü. Tanrım, onun küçük, yumuşak ellerini öpmeye bayılıyordu. Keşke geri kalanını da öpebilseydi!

"Trakya..." Koyu renk gözleri geniş ve kararsızdı. "I-"

"Bağışlayın leydim ama yemek zili beş dakika önce çaldı. Acele etmezseniz geç kalacaksınız."

Kapı muhafızlarından biriydi, turuncu ve mor üniformasını giymişti. Eğilerek odanın sonundaki, diğer hanımların çoğunun çoktan geçmiş olduğu geniş altın kemerli geçidi işaret etti.

"Oh, tabii ki. Teşekkür ." Trin şaşkınlıkla başını salladı ve Thrace'e baktı. "Sanırım gitsek iyi olacak."

"Sanırım öyle," dedi. Ama o gecenin ilerleyen saatlerinde onları nelerin beklediğini merak etmekten kendini alamıyordu. Ve Trin'in bundan zevk almasına izin verip vermeyeceğini.

On Sekizinci Bölüm

Baş yemek masası uzun, yüksek tavanlı dikdörtgen odanın en ucundaydı. İki uzun masa geniş salonu boydan boya kat ediyordu ve diğer tüm hanımlar köleleriyle birlikte bu masalara oturmuşlardı bile.

Trin ve Thrace ziyafet salonunun bir ucundan diğer ucuna kadar herkesin bakışları üzerlerindeyken yürümek zorunda kaldılar. Uzun masaların arasındaki dar koridorda ilerlerken Trin yanaklarının ısındığını hissediyordu ama başını dik ve omuzlarını geride tuttu. Tanımadığı ve umursamadığı bir sürü kadın tarafından utandırılmayı reddediyordu - en azından kendine böyle söylüyordu.

"Ah, *canım-işte* buradasın. Endişelenmeye başlamıştım!" Leydi Tam-tam sonunda altın dantelli bir masa örtüsüyle kaplı, mücevherlerle süslü kadeh ve tabaklarla döşenmiş baş masaya ulaştıklarında şöyle dedi. Leydi Tam-tam masanın tam ortasındaki altın taht benzeri geniş bir sandalyeye oturmuştu.

Her iki yanında da sandalyeler vardı ama bunlar diğer hanımların ve kölelerin iki uzun masada oturdukları gibi normal plastik ahşap sandalyeler değildi. Bunun yerine, baş masadaki sandalyeler, yastıklı ağdan yapılmış ve yukarıdaki kemerli tavandan sarkıtılmış bir tür yüksek arkalıklı oturma salıncağı gibi görünüyordu. Trin biraz dehşetle sandalyelerin iki kişilik olduğunu gördü ama yan yana oturmak için değil. Hayır, düzenleme bundan çok daha samimi görünüyordu.

Görebildiği kadarıyla salıncağa önce beden kölesi oturuyor ve sırtını yastıklı ağa yaslıyor, ardından da metresi onun kucağına oturuyordu. Bu durum, birlikte olmak istemeyen birkaç çift için oldukça garip görünüyordu.

birlikte ya da dokunarak ama Leydi Tam-tam'ın etrafında oturan ve son derece eğleniyor gibi görünen birkaç metres ve köle çifti vardı. Bunlardan biri Trin'in hemen solunda oturan küçük sarışın bir metres ve kölesiydi. Bir çift aşk kuşu gibi kıkırdıyor ve birbirlerine sokuluyorlardı, belli ki garip salıncak koltukta son derece rahatlardı.

Leydi Tam-tam'ın sağında, kıkırdayan çiftin hemen yanında boş bir sallanan koltuk vardı, ama Trin oraya gitmek için hareket ettiğinde, ev sahipleri onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Bekleyin, Leydi Trin. Kapı muhafızlarının bir dikkatsizliği sonucu, kabul salonuna girerken anons edildiğinizi sanmıyorum."

Trin'in ağzı kurudu ve avuçları terlemeye başladı.

"Oh, sorun değil, Leydi Tam-tam. Benim için fark etmez, gerçekten," dedi gülümsemeye çalışarak.

"Ama ben *biliyorum."* Leydi Tam-tam'ın yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Sen benim özel konuğumsun, duyurulmalısın! Ve şimdiki zaman gibisi de yok. Muhafız!" dedi ve turuncu ve mor giysili muhafızlardan biri hemen oraya koştu.

"Evet, ?"

"Leydi Trin'i hemen anons edin. Evet, tam burası olur," diyerek masanın önündeki açık yeri gösterdi. "Ve herkesin duyabilmesi için güzel ve yüksek sesle konuşmaya dikkat edin."

Trin hiçbir zaman utangaç bir insan olmamıştı ama muhafız dönüp kükrediğinde yerin dibine girmek istediğini hissetti,

"Ev sahibemiz ve hepimizin kalbinin sahibesi Leydi Tam-tam'ın özel konuğu, Dreaming Hills'in Leydi Trin'i takdim ediyorum!"

Trin toplananlara kısa bir selam verdi ama henüz oturamayacağını biliyordu. Thrace hemen yanında duruyor ve onun işaretini bekliyordu.

Ama bir şekilde veremedi.

Leydi Tam-tam arkasından tıslayarak, "Haydi canım," dedi. "Aşk köleniz size hürmet etsin. O zaman ziyafet başlayabilir."

Trakya'ya baktı, kalbi küt küt atıyordu. *Tanrıça, bunu tüm bu insanların önünde yapamam.* ***Yapamam****...*

Thrace onun derdini anlamış gibiydi; olduğu yerde donup kalmasını, kıpırdayamamasını, kendisine saygı göstermesi için doğru işareti verememesini.

"Hanımefendi," diye mırıldandı ve ona doğru eğildi. Ama hemen dizlerinin üzerine çökmek yerine öne doğru eğildi ve göğüslerini avuçladı. Onları ağzına götürerek her bir meme ucuna yumuşak, nazik bir öpücük kondurdu ve Trin'in bir nefesi ısırmasına neden oldu. İnce dantelin arasından nefesi sıcaktı ve havadaki hafif soğuktan zaten dikleşmiş olan meme uçları birdenbire göğüslerinin uçlarında gergin, ağrıyan küçük noktalar haline geldi.

Arkasından Leydi Tam-tam'ın bir onay mırıltısı çıkardığını duydu ama Thrace'in işi henüz bitmemişti; önünde diz çöktü ve ellerini beline koydu. Ona baktı, bakışlarını kendi bakışlarıyla birleştirdi ve sonra ağzını dikkatle kadının tümseğinin ortasındaki küçük turkuaz dantel üçgenine bastırdı.

Bu kez Trin, adamın sıcak nefesi cinsel organının kıvrımlarını okşarken içinden kaçan iniltiyi durduramadı. Adamın açık ağzının amının dış dudaklarına bastırdığını hissedebiliyordu ve adam ona bakıp onu öperken gözleri arzuyla yarı kapalıydı - sanki külotunun yoluna çıkmamasını diliyormuş gibi öpüyordu.

Trin gözlerini kaçırmak istedi ama yapamadı; o gümüş mavisi bakışlara kapılmıştı ve kurtulamıyordu. Adam yaklaşıp daha derine bastırdıkça Trin ince kumaşın altında am dudaklarının ayrıldığını hissetti.

onu tatmakla ilgili söylediği şeyleri hatırlamadan edemiyordu, onun sularını kaynağından nasıl kucaklamayı arzuladığını...

"Th-thrace," diye soluk soluğa kaldı, neredeyse kelimeleri çıkaramıyordu. "Bu kadar yeter."

Belirgin bir isteksizlikle öpüşmeyi sonlandırdı ve yavaşça ayağa kalktı. Sonra onu omuzlarından tuttu.

"Asla yetmez, Sahibe," diye hırladı, gözleri şehvetle yanıyordu. "Seninle asla yeterli değil." Eğilerek, elini tutmadan önce dudaklarına yumuşak, ağzı açık bir öpücük kondurdu. "Gel, oturmamızın vakti geldi."

Trin şaşkınlık içinde onu takip ederek Leydi Tam-tam'ın sağındaki ve sarışın hanımla kölesinin solundaki sallanan koltuğa gitti.

"Ah canlarım, bu çok güzeldi! Ne kadar güzel bir saygı duruşu," diye haykırdı Leydi Tam- tam, Trin'e bakarak. "Ve sonundaki dudaktan öpücük... Bunu ona sen mi öğrettin?"

"Um, hayır. Bu... onun kendi fikriydi." Trin her tarafının kızardığını hissetti, nabzı hızla atıyor ve nefesi kesiliyordu. Vücudu büyük Havoc'a neden bu şekilde tepki vermişti? Kalabalığın önünde gösteri yapmak zorunda kalmanın utancı mıydı? Yoksa başka bir şey mi?

Ama sahneye çıkan Thrace'ti, değil mi? Kulağına küçük bir ses fısıldadı. *Orada öylece durdun ve senin üzerinde oynamasına izin verdin... doğru olmadığını bildiğin şeyleri yapmasına izin verdin.*

Trin onu uzaklaştırmaya çalıştı. Olan olmuştu, şimdi önemli olan sadece akşam yemeğini atlatmaktı.

"Pekâlâ, oturun canlarım," dedi Leydi Tam-tam, yanındaki tavana asılı yüksek arkalıklı sandalyeyi başıyla işaret ederek. "Sunucular ilk yemeği getirmek üzereler, kaçırmanızı istemem."

"Tabii ki... tabii ki." Trin boğazını temizledi ve Thrace'e baktı. "Hadi oturalım."

"Elbette hanımefendi." Masadaki diğer çiftleri taklit eden iri Havoc, şaşırtıcı derecede sağlam görünen sallanan sandalyeye oturdu ve kalçalarını sıvazladı. "Eee? Haydi, Hanımefendi."

Trin başladı... ama sonra tereddüt etti. Elbisesinin önü ve arkası hâlâ açıktı, kalçaları görünüyordu ve Trin hâlâ kasıksız deri pantolon giyiyordu. Sadece ince beline kuşakla bağladığı ince siyah ipek peştamal o bölgeyi örtüyordu. Ve siyah ipeğin altında yükselen sert et çıkıntısından tahrik olduğu anlaşılıyordu.

Kız ona baktığında "Üzgünüm," diye hırladı. " değil. Seni öpmek beni sertleştiriyor."

Leydi Tam-tam da Trin'in ikilemini fark etti.

Trin'e gülümseyerek, "Görünüşe göre aşk köleniz size gerçekten değer veriyor," dedi. "Seni şanslı kız! Utanma, git ve onun kucağına otur. Herhangi bir *tavsiyeye* ihtiyacın olursa solundaki Leydi Needra'ya sor." Trin'in ereksiyonunu belirgin bir şekilde işaret etti ve yaramaz bir okul kızı gibi kıkırdadı.

Trin zayıf bir sesle, "Teşekkür Leydi Tam-tam," dedi.

Dikkatini daha önce fark ettiği, mor bir elbise giymiş ve aşk kölesinin kucağında oturan genç sarışın metrese çevirdi. İri yarı, kaslı ve kahverengi saçlıydı ve hanımına tapıyor gibi görünüyordu - eğer onu kucağına alış şekli bir gösterge ise. Hanımefendi onun sevgisine karşılık veriyor gibiydi, ona doğru sokuluyor ve elbisesinin ince dantelleri arasından göğüslerini avuçlarken mutlu küçük mırıltılar çıkarıyordu.

"Merhaba," dedi Trin, çünkü Leydi Tam-tam onunla konuşmasını istiyor gibiydi.

"Merhaba, ben Needra." Sarışın hanım cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Ve bu da benim aşk kölem, Yorth." Kölesine başıyla selam verdi. "Kölenizin de Yorth'la aynı sorunu yaşadığını görüyorum," diye ekledi, bacaklarını açmış oturan Thrace'i başıyla işaret ederek, sanki uyluklarının arasından yükselen sert et çıkıntısına yer açmak istermiş gibi.

"Evet, um..." Trin boğazını temizledi. "Ama sorun değil. Ben sadece... onun dizine falan otururum."

"Oh, bunu yapamazsın," dedi Needra, gözleri kocaman açılmıştı. "Eğer yaparsan aşk koltuğu dengesini kaybeder ve seni yere düşürür! Tek yol onun kucağında arkaya doğru oturmak ve... bence en iyisi onun şaftının bacaklarının arasında durmasına izin vermek. Gördün mü?" Uyluklarının iç kısmını gizleyen kumaşın bir kıvrımını bir tarafa doğru oynattı ve Trin, vücut kölesinin şaftının geniş, erik şeklindeki başının bacaklarının arasında, amını örten ince külotun tam karşısında durduğunu gördü.

"Ah..." dedi, gözleri kocaman açılmıştı. "Bilmiyordum..."

"Tabii ki en iyisi onu külotunun içine sokman," diye devam etti Needra, elbisesine uyan kendi küçük mor külotuyla göstererek. Küçük giysinin alt ipini kenara kaydırarak kölesinin kalın gövdesini içeri kaydırdı, böylece külotun ince, esnek malzemesi onu çıplak amına karşı yerinde tuttu. Ancak bu şekilde tutulamayacak kadar uzundu ve Trin, uzun et çıkıntısı metresinin dış am dudaklarına sürtünürken, sikinin başının külotun kenarından yukarı doğru çıktığını açıkça görebiliyordu.

Lady Needra kıkırdayarak, "Bu şekilde şaftı sana karşı tutuyor ve çok fazla kayması konusunda endişelenmene gerek kalmıyor," dedi. Kölesine karşı kıpırdandı ve Trin, şaftının aslında metresinin dış kedi dudaklarını ayırdığını ve kaygan iç kıvrımlarına sürtündüğünü görünce şok oldu.

Aman Tanrım, şaftı tam üzerine geliyor! Eğer dikkatli olmazsa içine girecek!

şaşkınlığı gizleyemedi ama konuşurken sesini eşit tutmaya çalıştı.

"Bilmiyorum... Bence yapmamalıyız... Yani, burada bir... risk alıyor gibi ."

Leydi Needra onun aklından geçenleri okumuş gibiydi.

"Yani Yorth'un *içime girebileceğini* mi söylüyorsun?" diye sordu ve Trin'e yaramaz bir göz kırptı. "Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsin. Demek istediğim, eğer eğilip masadaki bir şeye uzanırsam..." Leydi Malroth'un yudumladığı mavi şarabın içinde olduğu anlaşılan altın bir kadehe uzanarak gösterdi. "Ve sonra dikkatli olmadan tekrar otur..." diye devam etti ve yavaşça kölesinin kucağına geri gömüldü. Köle kısık bir inilti çıkardı ve Leydi Needra da Trin'e bakmadan önce cevap niteliğinde bir inilti çıkardı. "O zaman sanırım *olabilir*," dedi nefes nefese.

Trin, kölenin sikinin geniş başının artık görünmediğini görünce -muhtemelen metresinin amına gömüldüğü için- nefesini tuttu.

"BEN... BEN..." Konuşamadan başını salladı.

"Ama tabii ki bu sadece bir *kaza," diye* devam etti Leydi Needra, göz kapakları bariz bir zevkle çırpınırken. "Ve Yorth böyle bir kaza olursa çok ama *çok* hareketsiz durması gerektiğini biliyor. Öyle değil mi, Yorth?"

"Evet, Sahibem." Beden kölesinin sesi boğuk çıkıyordu ama Leydi Needra kucağına otururken hiç kıpırdamadan durdu, kalçaları geniş bir şekilde açılmıştı.

"Çünkü eğer hareket *ederse*, anlıyorsun ya," devam etti metresi, hâlâ Trin'le konuşuyordu, "Eğer... mesela içime girerse - şey, açıklaması zor. Ona ne demek istediğimi göstersen iyi olur, Yorth."

"Leydim nasıl isterse," diye homurdandı kölesi. Göğüslerini avuçlayarak, pembe meme uçlarını başparmakları ve parmakları arasında sıkıca sıkıştırdı. Sonra leğen kemiğinin yavaş ve derin bir hareketiyle yukarı doğru itti ve sikini hanımının amının içine olabildiğince derin bir şekilde yerleştirdi.

Leydi Needra bir an için gözlerini kapadı ve kölesi tarafından doldurulma hissinin tadını çıkararak inledi. Gözlerini tekrar açtığında zevkten bulanıklaşmışlardı. "Teşekkür ederim Yorth, bu iş görür."

"Evet, Hanımefendi." Yatışarak tekrar aşk koltuğuna yaslandı.

"Görüyorsunuz, eğer Yorth *bunu yapsaydı*, aslında içime girmiş olacaktı. beni *becermek*." Leydi Needra'nın gözleri parladı. "Ama eğer hareketsiz kalırsa, Bu sadece bir *kaza*. Farkına düzelteceğim."

Bir an için kölesinin kucağında daha derine yerleşti ve kalçalarını hareket ettirerek ona doğru bastırdı, dudaklarından bir inilti daha çıkardı, sonra yavaşça kalktı ve sikini eskisi gibi amının dudakları arasına yerleştirdi. Ancak bu kez Trin, sikinin başının parlak ve ıslak olduğunu gördü; az önce kökünden metresinin amına girmişti ve Leydi Needra'nın buna hiç aldırmadığı da açıktı. Aslında bundan *hoşlanmış* gibi görünüyordu.

Yargı Tanrıçası, bundan nasıl hoşlanabilir? Bir erkeğin amına girmesine izin vermekten nasıl zevk alabilir? Bu kutsala saygısızlık... küfür... bu... burası neden bu kadar sıcak? Trin bir eliyle kendini yelpazeledi. Tüm yaptığı orada durup Thrace'i arkasından izlemek olduğu halde neden kendini bu kadar sıcak ve nefessiz hissediyordu? Sıcaktan bahsetmişken, onun iri bedenini omurgasından aşağı inen bir ısı çizgisi gibi hissedebiliyordu.

"Ee," dedi Leydi Needra parlak bir sesle, Trina'ya bakarak ve onun düşünce zincirini kırarak. "Ne bekliyorsunuz? Otursana."

"Oh, yapamam... Yani yapamam..." Trin başladı. Sonra bir an başını kaldırıp baktığında, uzun masanın kendisine en yakın ucunda oturan Leydi Malroth'la göz göze geldi. Leydi Malroth'un gözleri parladı ve kadehini Trin'e doğru kaldırıp ters ters baktı. Ne demek istediği açıktı. *Ya yaparsın ya da anlaşma iptal olur.*

"Sorun nedir, canım? Neden hâlâ ayaktasın?" Leydi Tam- tam'ın sesi Trin'in gözlerini Leydi Malroth'tan kaçırmasına neden oldu. "Sandalyenize oturmakta zorlanıyor musunuz?"

"Sadece... size söylediğim gibi, Thrace benim ilk vücut kölem... aşk kölem ve ben onun..."

" girmek mi? Hayır, tabii ki . O yaramaz Leydi Needra küçük gösterisiyle sizi şok mu etti?" Leydi Tam-tam kıkırdadı ve parmaklarını sallayıp gülümseyen sarışın hanımına göz kırptı.

"Şey... *evet,"* dedi Trin dürüstçe. Aslında az önce gördüğü şey hayatında tanık olduğu en pornografik gösteriydi. Bu onu tiksindirmeli ve midesini bulandırmalıydı. Bunun yerine, karnında bir şeylerin sıkılıp gerildiğini ve amının arzudan ıslanıp şiştiğini hissetti. Onun nesi vardı? Neden böyle hissediyordu? Az önce tanık olduğu grafik gösteriye neden doğru tepkiyi vermiyordu?

"Merak etmeyin," dedi Leydi Tam-tam rahatlatıcı bir şekilde. "Leydi Needra sadece şok edici olmayı sever - bu yüzden en sevdiklerimden biridir, biliyorsun. Rüya Tepeleri'*ne her gelişinde* ilk rüya süitini kendisi için ayırtır."

"Anlıyorum," dedi Trin belli belirsiz, kendini boyundan büyük işlere kalkışmış hissederek. Eğer Leydi Needra bu kadar bariz şovlar yaparak ev sahibesinin gözdesi olmayı başardıysa, Leydi Tam-tam'ın bu gece onu sadece Thrace'e sarılırken izlemekten memnun olacağını umabilir miydi?

gitmeliyim. Gitmeliyim.

Ama düşünmesi gereken bir de mürettebatı vardı. Bu satışı yapamazsa, gemisinin ödemesini yapamayacaktı. Ve eğer *Alacrity'*yi kaybederse, o ve ona bağlı olan diğer tüm insanlar geçim kaynaklarını kaybedecekti.

"Hemen kölenizin kucağına oturun ve utanmayın," diye ısrar etti Leydi Tam-tam. "İlk kez metreslik yaptığınızı biliyorum, bu da ikiniz arasındaki ilişkiyi daha da çekici kılıyor. Ama o kadar iri yarı bir erkek olmasına rağmen, Trakya'nın size zarar vermeyeceğinden eminim."

"Leydi Tam-tam haklı," diye gürledi koca Havoc, Trin'e bakarak. "Gelin Hanımefendi, bedeninizi kendi bedenimle kucaklamama izin verin. Sana asla zarar vermeyeceğimi biliyorsun."

Elbette Leydi Tam-tam için rol yapıyordu ama sözleri yumuşak bir şekilde söylemesi ve gözlerindeki nazik bakış Trin'in bir şekilde daha iyi hissetmesini sağladı.

Bunu yapabilirim, dedi kendi kendine. *Üstesinden gelebilirim.*

"Tamam... tamam," dedi sonunda. Derin bir nefes alarak kendini onun kucağına yerleştirmeye başladı.

"Bekle!" Leydi Needra, Trin'in çıplak poposu kalçalarının arasındaki çadırlı peştamala temas etmeden önce konuştu. "Önce bunu çıkarmalısın." Siyah ipek kumaşı işaret etti. "Köleniz sizinle aşk koltuğuna oturmak için çıplak olmalı yoksa rahat edemezsiniz."

"Elbette Needra haklı." Leydi Tam-tam bilgece başını salladı. Trakya'ya, "Haydi canım, kumaşı kaldır," dedi.

Büyük Havoc siyah ipek kumaşı kenara kaldırırken yüzünde tamamen boş bir ifade vardı. Leydi Tam-tam ve Leydi Needra'dan hayranlık dolu mırıltılar yükseldi ve Trin bile dudağını ısırdı. Onu daha önce de görmüş ve önceki gece kalçalarında hissetmişti ama hiç şu anki kadar *büyük* görünmemişti. Kocaman, zonklayan ve sert... ve hepsi onun yüzünden.

"İşte şimdi çok daha iyi," diye cıvıldadı Leydi Tam-tam. "Şimdi kendini onun üzerine bırak, canım. Ve sakın yaramaz Leydi Needra gibi bir *kaza* geçirme."

Sarışın metres kıkırdadı. "Oh, bilmiyorum-bazen kazalar *eğlencelidir."*

Hayır, değiller, diye düşündü Trin*,* yanaklarının yeniden ısındığını hissederek. *En azından o türden değil. Bu yanlış.* ***Yasak****.*

Ama Thrace'in kalçalarının arasından yükselen kalın şaftın bacaklarının arasından kaymasına izin verdiğini hayal ettiğinde midesi neden bu kadar garip hissediyordu? Kuku dudaklarını ayırıp sadece...

Hayır, kes şunu! Sadece otur ve bunu düşünmemeye çalış! diye kendi kendine emretti.

Başka seçeneği olmadığını hissederek kendini dikkatlice devasa Havoc'un kucağına bıraktı.

Thrace onu yorum yapmadan karşıladı ve kalın aletinin kalçalarının arasından dışarı çıkması için yerleşmesine yardım etti. Aşağı bakıp kalınlığının ince turkuaz külotunun dışına baskı yaptığını görünce Trin kendini baygın hissetti. Hiçbir zaman bir erkeğin aletlerinin kendi cinsel organına yaklaşmasına izin vermeyi düşünmemişti. Ve işte , Thrace ile oturuyordu

O kadar içten bastırıyordu ki, sadece ince bir dantel parçası onları ayırıyordu. Adamın sikinin sıcaklığının amının dudaklarına yayıldığını hissedebiliyordu.

"Hayır, bu doğru değil," dedi Leydi Needra daha tam olarak yerleşemeden. "Sana söylediğimi hatırla, onu külotunun içine sokmalısın."

"Leydi Needra haklı, elbette." Leydi Tam-tam onları merakla izliyordu. "Hadi canım, onun talimatlarına uy."

"Ama ben..." Trin boğazını temizledi. "Yapamam-"

"Merak etme bebeğim," diye mırıldandı Thrace sadece onun kulakları için. "Bu konuda nasıl hissettiğini biliyorum. Sana nüfuz etmeyeceğime söz veriyorum."

"Yapmasan iyi edersin," diye tısladı Trin, sesini alçak tutarak. "Eğer bunu yaparsan şaftını keser ve son yemek olarak sana yediririm!"

Kısık bir kahkaha attı.

"Bunu aklımda tutacağım. Sen nüfuz edilmemişlerden biri olarak

kalacaksın." Trin ona "Kıpırdama," dedi. "Ve kımıldama."

Titreyen parmaklarıyla aşağı uzandı ve üçgen külotun alt noktasına bağlanan küçük ipi bir tarafa çekti. Sonra, önündeki kalın, sıcak şaftı kavrayarak, külotunun içine kaydırdı, böylece seksinin sopası çıplak kedi dudaklarına yaslandı.

Trin alt dudağını ısırdı. Tanrıça, bunu yaptığına inanamıyordu! Thrace külotunun içine sığmayacak kadar uzundu. Şaftının başı ve birkaç santimi külotun dantelli üst kenarından yukarı çıkmış, özellikle de ona sürtündüğünde tamamen müstehcen görünüyordu. Aralarına hiçbir şey girmesin diye bu bölgeyi traşlı tutuyordu. Keşke iç amcığı zaten bu kadar şişmiş ve sularıyla sırılsıklam olmasaydı! Kıpırdamadan durmaya çalışsa da, klitorisinin hassas tomurcuğunun istemese de onun sıcak şaftına baskı yaptığını hissedebiliyordu.

"Tanrılar," diye fısıldadı kısık sesle. "Ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu hissedebiliyorum."

"*Değilim," diye* reddetti Trin*, her* ne kadar bu apaçık bir yalan olsa da.

"Öylesin," diye usulca homurdandı. "Balının sikimi kapladığını hissedebiliyorum." "Öyle değil!" diye savunmaya geçti. "Sessiz ol ve fantezilerini
kendin!"

Sözleri kızdırmaktan ziyade endişelendirmişe benziyordu.

"İyi misin?" diye mırıldandığını duydu. "Her şey yolunda mı, Hanımefendi?"

"İyiyim. Ben *iyiyim," diye* tısladı Trin. Ama kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu.
göğüs kafesinden çıkıp dörtnala uzaklaşmak için. Yanlış, bu çok *yanlıştı.* Ve
Yine de çok iyi hissettirdi... o uzun, kalın şaftın dış kedi dudaklarını ayırıp hassas iç amına ve klitorisinin hassas tomurcuğuna pervasızca sürtündüğünü hissetmek çok lezzetli bir şekilde sıcaktı. Neredeyse adamın kalınlığının kendisine sürtünmesiyle boşalabilecekmiş gibi hissediyordu ki bu korkunçtu - böyle bir şeyi herkesin içinde yapamazdı! *Yapamazdı işte.* "Ben iyiyim," diye tekrar fısıldadı, kendini buna inandırmaya çalışıyordu.

"Yalan söylüyorsun," diye mırıldandı. "Nabzının hızla attığını duyabiliyor ve kalbinin çarptığını hissedebiliyorum. Bu durum seni gerçekten rahatsız ediyor, kabul et."

"Şey, bu... bu... ben hiç..." Trin devam bile edemiyordu. Şu anda içini dolduran kafa karışıklığı için söyleyecek hiçbir sözü yoktu.

"Her şey ." Belden aşağısını hareket ettirmemeye dikkat ederken, yatıştırıcı bir şekilde sırtını ovdu. "Garip hissettirdiğini biliyorum ama sadece bir kez ve sadece bu gece için. Sen iyisin, Trin-bunu yapabilirsin."

O haklı. Sadece bir kez... sadece bu anlaşmayı yapmak için. Ve evdeki kimsenin bunu bilmesine gerek yok.

Trin onu kendine getirdiği için koca Havoc'a minnettarlık duydu. Çenesini kaldırdı ve adamın amına bastırdığı şaftının büyüleyici ve müstehcen görüntüsüne bakmayı bıraktı; kalın şaft am dudaklarını ayırıyor ve kaygan göbeğine sürtünüyordu. *Ben bir yıldızın kaptanıyım*

Bir gemi, bir iş kadını, bazen de bir diplomat. Daha önce de garip yabancı geleneklerle uğraşmıştım, bununla da uğraşabilirim.

Sadece Thrace ona yakın bir şekilde dokunduğunda hissettiği garip duyguların sona ermesini diledi. Adamın iri, sıcak bedenini yanında hissettiğinde tüm sakinliği ve kendine hakimiyeti kayboluyor gibiydi. Bu onu ergenlik çağından beri hiç olmadığı kadar şüpheci ve kendinden emin kılıyordu. Adam ona dokunduğunda neden böyle hissediyordu?

Tabii ki verecek cevabı yoktu. Tek yapabildiği, kucağını ve kendisine bastıran adamın utanç verici görüntüsünü bir peçeteyle örtmek ve bir santim bile kıpırdamadan oturmaya çalışmaktı.

"İşte, artık rahatça yerleştiğinize göre ilk yemeğin tadını çıkarabiliriz," dedi Leydi Tam-tam. "Rigex'ten nektar kapsülleriyle başlıyoruz - hiç yedin mi canım?"

"Hayır." Trin boğazını temizledi. "Hayır, yemedim. Ama lezzetli görünüyorlar."

"Aslında oldukça yavan," dedi Leydi Needra solundan. "Ama yine de denemeye değer."

Trin hiç görmeden, "Anlıyorum," dedi. Bir servis görevlisi omzunun üzerinden uzandı ve küçük parmağı uzunluğunda bir kaşık dolusu mumsu beyaz baklayı Trin'in önüne koydu.

"İşte şimdi yiyin onları," diye buyurdu Leydi Tam-tam. "Ve her ikisini de aşk kölenize yedirmeyi unutmayın. Burada işler böyle yürür," diye açıkladı gülümseyerek. "Yonnie Six'in geri kalanında köle metresi beslemek zorundadır. Burada işleri tersine çeviriyoruz ve metres besliyor."

"Çok hoş bir *şekilde yıkıcı*," dedi Lady Needra, ağzına bir attı ve Yorth'a da bir tane yedirmek için uzandı.

"Kesinlikle öyle," dedi Trin ve sadece akşam yemeğinden bahsetmiyordu. Parmaklarıyla bir bakla aldı, çünkü herkes bu şekilde yiyordu ve dikkatlice ağzına attı. Tadı belli belirsiz tatlıydı ve ısırdığında dilinin üzerine yumuşak, mumsu bir sıvı fışkırdı. *Ugh!* Pek hoş değildi ama Trin erzakları azaldığında ve yakınlarda bir liman olmadan derin uzayda mahsur kaldıklarında daha kötülerini yemişti. Çiğneyip yuttuktan sonra 'i beslemek için bir kapsül aldı.

"Nasıl?" diye sordu, kadın dikkatlice dönüp dudaklarının arasına yerleştirirken.

"Tattığım en iyi şey değil," dedi Trin nefesinin altından. "Ama yenilebilir. Kapıyı aç."

Dudaklarını itaatkâr bir şekilde ayırdı ve mumsu kapsülü kabul etti. Baklayı ısırdığında yüzünü hafifçe buruşturdu ama şikâyet etmeden çiğneyip yuttu. Trin kendisi için bir kapsül daha aldı ve bir tane de ona verdi. Kısa süre sonra küçük yığın bitmiş ve dumanı tüten mor bir lapadan oluşan ikinci yemek servis edilmeye başlanmıştı.

Trin, küçük gümüş bir küreğe benzeyen uzun saplı bir aleti eline aldı ve lapadan bir ısırık aldı. Ama daha tadına bakamadan masanın üzerine bir gölge düştü.

"Geç kaldığım için beni affedin Leydi Tam-tam," dedi derinden gelen bir ses.

Trin irkilerek başını kaldırdı ve karşısında neredeyse Thrace kadar uzun bir erkeğin durduğunu gördü. Geniş, kaslı omuzları ve kızıla çalan siyah saçları vardı. Gözleri de aynı tuhaf renkteydi -gece yarısı siyahı ile kızıl arasında bir yerdeydi ve dudaklarında küçük, zalim bir gülümseme dolaşıyordu.

Odadaki hepsi köle olan diğer erkeklerin aksine, tamamen siyah bir pantolon koyu ten renginde mükemmel görünen kırmızı bir tunik giymişti. Geniş omuzlarının etrafında dönen siyah bir pelerin ve dizlerinin üzerinde biten uzun siyah botlar kıyafeti tamamlıyordu.

"Oh, Lord X- bize katılmanız ne kadar hoş," diye çırpındı Leydi Tam-tam. Trin'e döndü. "Size bahsettiğim erkek bu - Degas sistemindeki küçük bir gezegenin hükümdarı. Eşsiz değil mi?"

"Çok," diye kabul etti Trin, ama bütün bir gezegenin bir erkek tarafından yönetildiğini hayal bile edemiyordu.

Lord X, Trin'e gülümseyerek, "Beni büyüleyici arkadaşınızla tanıştırın, , Leydi Tam-tam," dedi. "Hiç bu kadar güzel cilt tonları görmemiştim - gerçekten de güzelliği eşsiz."

"Bu benim özel , Leydi Trin," dedi Leydi Tam-tam. "Bu onun Dreaming Hills'e ilk gelişi ama umarım son gelişi olmaz."

Lord X elini uzattı ve Trin usulca uzanıp elini tuttu. Bu erkekte hoşuna gitmeyen bir şeyler vardı ama ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu. Adamın dokunuşu soğuktu ve elinin arkasını öptüğünde dudakları buz gibiydi. Teninin soğukluğu, ona bakarken gözlerindeki sıcaklığı yalanlıyordu, bakışları zar zor örttüğü göğüslerinde uzun süre kaldı.

Trin rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Adamın ona bakması neden bu kadar tuhaf hissettiriyordu? Bakışlarını vücudunda gezdirirken gözleri aç gibiydi. Trin'den başka hiçbir erkek ona böyle bakmamıştı. Ama bunu yapmasına aldırmıyordu. Daha doğrusu, nabzının hızlanmasına ve nefesinin kesilmesine neden oluyordu ama bu onu tiksindirmiyordu. Lord X ile durum farklıydı. Garip, *yanlış* hissediyordu.

Görünüşe göre Thrace de yeni erkeğin ona bakışından hoşlanmamıştı. Alçak, sahiplenici bir hırıltıyla, aşk koltuğunda daha dik oturdu ve büyük elleriyle göğüslerini kavrayarak onları etkili bir şekilde gözden gizledi.

"Thrace!" diye haykırdı. Ani hareket şaftının ona doğru kaymasına neden olmuştu ve ellerinin meme uçlarına karşı sıcaklığı, onun içinden bir his şimşeği gönderdi.

"Sorun değil küçük hanım, köleniz sadece sizi meraklı gözlerden koruyor." Lord X başını salladı ve ona yine o soğuk gülümsemesini verdi. "Önemli değil, güzelliğinize zaten hayranım."

"Leydimin güzelliği sana göre *değil*," diye gürledi Trakya, kaşlarını çatarak.

"Thrace, Leydi Tam-tam'ın misafiriyle bu şekilde konuşamazsın," Trin onu uyardı, ancak özel olarak büyük Havoc ile aynı fikirdeydi ve Göğüslerini yabancı erkeğin gözünden sakladığı için rahatlamıştı. "Sizi Yonnie Six'e getiren nedir Lord X?" diye sordu diplomatik bir tavırla, başını kaldırıp ona bakarak.

"Neden, rüya gazı, tabii ki. Yonnie Six bilinen evrendeki tek yataklara sahip, bu da onu inanılmaz derecede nadir ve değerli kılıyor. Opulex'in etrafındaki bölge gibi pek çok yerde maden çıkarmak zorunda kalıyorlar. Ama burada, sevgili Leydi Tam-tam'ın arazisinde, topraktan kendiliğinden çıkıyor."

"Öyle mi? Bunu bilmiyordum." Trin ev sahibesine baktı.

Leydi Tam-tam başını salladı. "Evet, canım. Aslında, Dreaming Hills şimdiye kadar keşfedilen en büyük doğal rüya gazı yatağının üzerine inşa edildi. Lord X bunu diğer gezegenlere ihraç etmekle ilgileniyor. Tabii ki Opulex'te kimse onunla anlaşmaz."

"Kadın yerine erkek olarak doğmak gibi bir talihsizliğim olduğu için." Lord X kederli bir yüz ifadesi takındı. "Ama erkek olmasaydım, odadaki tüm bu güzel kadınları nasıl takdir edebilirdim?"

"Kadın formunu takdir etmek için erkek olmanıza gerek yok. Dişiler diğer dişileri sevebilir," dedi Trin kesin bir dille. "Zetta Prime gibi yerlerde bu oldukça sık yapılır."

"Formunu kesinlikle takdir ettiğimi biliyorum, güzelim." Lord X ona o yavaş, soğuk gülümsemesini verdi. "Leydi Tam-tam benimle anlaşma yapmamaya karar verse bile, sırf sizin egzotik güzelliğinizi görmek için bu yolculuğa değdiğini düşüneceğim."

Trin, Thrace'in geniş göğsünde bir hırıltının yeniden yükselmeye başladığını hissedebiliyordu.

"Bu çok hoş bir iltifat," dedi tarafsız bir şekilde. "Sizinle tanışmak bir zevkti Lord X. Size tüm çalışmalarınızda başarılar dilerim."

"Başka bir deyişle, ben kovuldum. Pekala..." Özenle eğildi. "Zaten akşam yemeği için çok geç kaldım. Belki daha sonra rüya küresi çeşmesinde görüşürüz."

"Ne?" Trin sordu ama Lord X çoktan geri çekilmişti, siyah çizmeleri pürüzsüz taş zeminde çınlıyordu.

"Rüya küresi fıskiyesi," dedi Leydi Tam-tam. "Arka tarafta, rüya gazının menfezinden çıktığı yerin yakınında. Yemekten sonra orada toplanacağız. Umarım siz ve aşk köleniz de orada olabilirsiniz. Elbette sadece seçkin bir grubu davet ediyorum."

"Çok isteriz," dedi Trin, ancak hem kendisi hem de Thrace adına konuştuğundan kuşkuluydu. Büyük Havoc, Lord X'ten hiç hoşlanmamış gibi görünüyordu

-Onu suçladığından değil. Bu erkekte garip bir şeyler vardı, ona hissettirdiklerinde bir şekilde *tanıdık* gelen bir şeyler. Ama bu delilikti, değil mi? Trakya'yı satın alana kadar Trin'in hiçbir erkekle kısa süreli bir temastan fazlası olmamıştı. Peki nasıl tanıdık bir erkek bulabilirdi?

"Ne kadar sevimli bir erkek. Ne yazık ki onunla başka kimse ilgilenmeyecek," dedi Leydi Tam- tam.

Trin tarafsız bir tavırla, "Gerçekten de," dedi. Leydi Tam-tam diğer tarafındaki biriyle konuşmak için döndü ve Trin'in büyük ellerinin hâlâ göğüslerini avuçladığını görmek için aşağı baktı. Lord X ile konuşurken onların orada olduğunu neredeyse unutmuş olması garipti. Ama şimdi onları tekrar görmek ve sıcak avuçlarını göğüs uçlarında hissetmek nabzının hızlanmasına neden oldu.

"O artık gitti," diye mırıldandı koca Havoc'a. "Beni bırakabilirsin.
Ve en başta bunu yapmak değildiniz."

"Sana bakışı hoşuma gitmedi," diye homurdandı Thrace ve sonunda ellerini çekti. Trin'in meme uçları soğuk havada hemen dikleşti ve asla söylemese de onun avuçlarının sıcaklığını özledi.

"Bana senin baktığın gibi bakıyordu, hepsi bu," diye tersledi. "Aynen öyle."

Geri çekilenleri izlerken yüzü fırtına bulutu gibiydi.
Lord X' arkasından. "O orospu çocuğunu sevmiyorum. Hem de hiç."

Trin içten içe aynı fikirdeydi ama bunu Leydi Tam-tam'ın önünde söyleyemeyeceğini biliyordu.

Uzun saplı minyatür gümüş küreği tekrar eline alarak, "Onu unutmaya çalışalım ve yemeğimizi yiyelim," diye mırıldandı. Dumanı tüten mor lapadan zarif bir ısırık aldı. "Bu... lezzetli görünüyor. Biraz ister misin?"

"Hayatta olmaz," diye homurdandı Thrace. "Ama yine de bana bir ısırık ver."

Trin yaptı ve kendisi için biraz aldı - bir an için yumuşaktı, sonra dudaklarını büzüştüren keskin bir ekşi tat bıraktı. Yine, şimdiye kadar yediği en iyi şey değildi ama en kötüsü de değildi, yine de şüphesiz inanılmaz pahalı ve nadirdi - uzak bir dünyadan ya da başka bir yerden ithal edilmişti.

Aralarında bir *çena* kuşunun dilinden yapılmış uzun, kaygan şeritlerle dolu bir tabak ve Trin'in tatmayı kesinlikle reddettiği kıvranan çok renkli böceklerden oluşan bir tabak da dahil olmak üzere, bazıları diğerlerinden daha iyi olan birkaç yemek daha yediler. Daha sonra ana yemek

Geniş yan kapı, her iki tarafta yedişer tane olmak üzere on dört köle tarafından büyük bir tepsi üzerinde taşınıyordu.

"Aman Tanrım*!"* Leydi Tam-tam beklentiyle ellerini çırptı. "Bunu gerçekten denemelisin canım," dedi Trin'e. "*Çok* lezzetli bir şey! Onu ta Rigel 4'ten getirdim ve esaret altında sadece beş yüz tane kaldı, biliyorsun. Sanırım şu anda dört yüz doksan dokuz tane var." Kıkırdadı.

"Yani... nesli tükenmekte mi?" Trin bir yaşam kapsülü mekiğinden daha büyük olan devasa yaratığa bakarak açıkça sordu.

"Ve *lezzetli."* Leydi Tam-tam gülümsedi, belli ki konuyu anlamamıştı. "Baş aşçımın deriyi ne kadar çıtır ve kahverengi yaptığına bir bakın! Bunu yapmak kolay değil, biliyorsunuz. *Kromp* büyüklüğü nedeniyle kırk gün boyunca çok düşük ısıda kavrulmalı."

"Altı bacağı var," dedi Trin, kızarmış kocaman gövdeye bakarak. Aşçı*, shromp'*un çıtır kahverengi yüzünü büyük, sarı cam gözlerle süslemişti ve *shromp* ona suçlayıcı bir şekilde bakıyor gibiydi.

"Altı bacak, iki kalp ve dört cinsel organ," dedi Leydi Tam-ram mutlulukla. "Bu sonuncular asıl lezzetliler, sadece yüksek masada servis edilmeleri için emir verdim."

Servis görevlisi önündeki tabağa bir parça buruşuk gri hortum koyduğunda Trin, "Mümkün değil, çok doyuyorum," diye mırıldandı.

"*Mutlaka* denemelisiniz! Ve kölenize de biraz vermelisiniz," dedi Leydi Tam-tam. "Ne de olsa *shromp* phallus'un dayanıklılık için çok iyi olması gerekiyor. Ve *eminim* bu gece buna ihtiyacınız olacak, değil mi?" Yanaklarının ısındığını hisseden Trin'e bir kaşını kaldırdı.

"Ben... sanırım," dedi tereddütle. "Elbette, uzun bir gün oldu. Erken yatabilirim."

Leydi Tam-tam kaşlarını çattı. "Ne büyük *hayal kırıklığı*. Benim meşhur rüya takımlarımdan birinde kalma ayrıcalığına sahip olan çiftlerin çoğu enerji ve dayanıklılıklarının yenilendiğini fark eder. Bu yüzden bazıları *bütün gece* ayakta kalıyor.″

Trin midesinin yavaşça takla attığını hissetti. "Bütün gece boyunca *ne* yaptın*?*″ diye sordu açık açık.

Cevap veren Leydi Needra'ydı.

"Ah, ne derseniz deyin," dedi gözleri parlayarak. "Bazen Yorth'un beni yıkamasına ve yağlarla okşamasına izin verdikten sonra yatağa uzanıp saatlerce bedenlerimizle birbirimize tapıyoruz."

"Birbirinize tapınmak mı?" Trin sordu.

"Oh evet." Sarışın hanım hevesle başını salladı. "Yorth *özellikle* ağzını çok iyi kullanıyor." Sırıttı. "Ve diliyle içime girmeye doyamıyor. *Nefis* olduğumu söylüyor.″ Kıkırdadı.

"Ben...o..." Trin rahatsız edici bir şekilde kıpırdandı, bu hareket Thrace'in aletinin kaygan iç amcığına sürtünmesine neden oldu. Adam arkasından alçak bir inilti çıkardı ve Trin bunu duymazdan gelmeye çalıştı. "Yani onun... sana bu şekilde girmesine izin verdin... bu şekilde...?" *O da mı?* Bir şekilde eklememeyi başarmıştı. Bu ona Thrace'in ona yapmak istediğini söylediği şeyi hatırlattı ve şimdi bile kalın sikinin klitorisine doğru zonkladığını hissedebiliyordu.

"Tabii ki biliyorum! Demek istediğim, oral penetrasyon gerçekten sayılmaz, değil mi?" Leydi Needra söyledi. "Bilirsin işte... beni *becermesine* izin vermek gibi değil." Tekrar şarap kadehine uzanmak için hafifçe ayağa kalktı. Tekrar yere çöktüğünde gözleri bir an için kapandı ve Yorth alçak sesle, acı dolu bir inilti çıkardı.

Trin bu kez o kadar şaşırmamıştı ama yine de Leydi Needra'nın, bırakın herkesin içinde olmasını, bir erkek tarafından içine girilmesine izin verdiğine inanmakta güçlük çekiyordu.

"Oh, yine mi o?" Leydi Tam-tam kıkırdayarak belirtti. "Şu yaramaz Needra, *tam bir teşhirci."*

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Needra'nın sesi kısık ve nefes nefese çıkmıştı. "Sadece biraz... biraz şarap içiyorum." Kalçalarını yavaşça yuvarladı ve Yorth tekrar inledi. "Yine *de* kölelerinin bu şekilde içlerine girmesine izin veren bazı metresler tanıyorum," diye ekledi Trin.

"Bu doğru mu?" Trin açıkça sordu. Leydi Needra hevesle başını salladı.

"Oh, evet-çok şok edici! Özellikle kendisiyle kölesi arasında bir bariyer bile kullanmayan birini tanıyorum. Adamın sert, çıplak aletini korumasız seksinin derinliklerine kaydırmasına izin veriyor."

"Öyle mi?" Trin bir kaşını kaldırdı. Performansın kendisini etkilemesine izin vermemeye çalışıyordu ama yine de Thrace'in sıcak aletinin kaygan amcığında zonklamasının aşırı farkında olmaktan kendini alamıyordu. Şimdiye kadar o kadar çok yer değiştirmişlerdi ki, dış dudakları tamamen açılmış, kalın sikinin iç amcığına sınırsız erişimine izin vermişti.

"Öyle *yapıyor*. Kendisini öylece sikmesine izin veriyor - tamamen çıplak," Needra gözlerini büyüttü. "Yani köle çok ileri gider ve içine boşalırsa..." Kalçalarını biraz daha yuvarladı ve Trin, Yorth'un büyük ellerinin yumruk haline geldiğini gördü, görünüşe göre onunla birlikte hareket etme dürtüsüyle savaştı. "Neden, tüm o kremsi beyaz döller onun küçük dar amcığının içine doğru gidiyor?" diye nefes nefese bitirdi sarışın metres.

Trin'in ağzı kurudu ve kendi ellerini de yumruk yaptı. Neden Needra böyle konuştuğunda gözünde canlanan tek şey Trin'in kendi amının derinliklerine girip onu doldurması oluyordu?

Hayır, dedi kendi kendine. *Bu aşağılayıcı ve yanlış, böyle bir şeyi aklından bile geçirme!*

"Tanrılar," diye mırıldandığını duydu Thrace. Dönüp ona baktığında çenesinin sıkıldığını ve şakağında bir kasın zıpladığını gördü. O da kendisiyle aynı şeyi mi düşünüyordu? Şaftının birdenbire ona karşı bu kadar sertleşmesinin nedeni bu muydu? Şimdi klitorisine gerçekten sert bir şekilde bastırıyordu ve nedense amı yeniden kremsi ve ıslak bir hale gelmiş, onu en rahatsız edici şekilde etrafına yaymıştı.

"Sanırım bu güzel, büzüşmüş fallustan biraz denesek iyi olacak," dedi aceleyle, gri, büzüşmüş borudan bir parça kesip ağzına attı. "Mmm...lezzetli."

Ki bu tamamen yalandı. Çiğnenebilir, tuzlu ve tamamen iğrençti.
-Tam da onu ele geçirmekle tehdit eden tuhaf düşünce ve duyguları yatıştırmak için ihtiyacı olan şeydi. Trakya'ya da bir parça verdi, gerçi o pek istemiyordu.

"Mmm," diye homurdandı usulca, parçayı çiğneyerek. "Çok iğrenç. Çok teşekkürler, Hanımefendi." Ama en azından şaftı ona karşı o kadar sert değildi.

"Bu bir lezzet," dedi Leydi Tam-tam. "Özellikle de daha önce yediğiniz nektar *kapsülleriyle* bir araya geldiğinde... *ilginç* bir etki yaratabilir. Aynı dünyadan geliyorlar, biliyorsunuz."

"Onu yememin *tek* nedeni bu," diye itiraf etti Leydi Needra, bir parça çiğneyerek ve hâlâ yemek yiyemeyecek kadar dalgın görünen Yorth'a da biraz vererek. "Kesinlikle tadı için değil ama etkileri hoşuma gidiyor."

"Ne etkisi?" Trin ikinci parçayı ağzına götürürken durdu ve gri, pörsümüş ete endişeyle baktı. "Ne işe yarıyor?"

"Göreceksin." Sarışın hanım kıkırdadı ve bir ısırık daha aldı. "Sadece bekleyin, sevgili Leydi Trin. Göreceksiniz..."

On Dokuzuncu Bölüm

"Sence Leydi Needra *şrompun* ilginç etkileri olduğunu söylerken ne demek istedi?" Trin daha sonra, yemek bittikten ve geniş malikânenin arka bahçesinde gezinmeye başladıktan sonra fısıldadı. Onlar, diğer birkaç çiftle birlikte, her ne haltsa, rüya küresi çeşmesine doğru gidiyorlardı.

"Hiçbir fikrim yok," diye homurdandı Thrace. Kendisi de kesinlikle herhangi bir garip etki fark etmemişti - zaten o kadar dalgınken hiçbir şey fark edemezdi. Ayağa kalkmış ve etrafta dolaşıyor olsalar bile, Trin'in amının şaftına bastırdığı sıcak, ıslak noktayı hâlâ hissedebiliyordu.

Tanrım! Akşam yemeği tam bir işkenceydi. Ona bu kadar yakın ve içten sarılmak, onu bu kadar çok istemek ve bunu gerçekleştirememek...

Thrace, Trin gerçekten de iddia ettiği gibi erkeklere karşı tamamen ilgisiz olsaydı o kadar da kötü olmazdı diye düşündü. O zaman kendi hislerini görmezden gelebilirdi. Ama onunla cinsel anlamda hiçbir şey yapmak istemediğini defalarca tekrarlamasına rağmen, vücudu ve kokusu farklı bir hikaye anlatıyordu.

Havoc, Kindred kuzenleri gibi, inanılmaz derecede hassas bir koku alma duyusuna sahipti. Aslında diğer türlerin bilinçsizce manipüle ettiği feromonları koklayıp tanımlayabiliyorlardı. Ve Tanrılar ona yardım etsin, Trin seks feromonlarından oluşan lanet *bulutlar* yayıyordu - onun kucağına oturup kendi kendine bir erkekle seks yapmakla ilgilenmiyormuş gibi davranırken etraflarındaki havayı şehvetiyle dolduruyordu. *Onunla* sekse.

Adam ona doğru bastırdığında meme uçlarının nasıl sertleştiğinden ve amının nasıl ıslanıp sıcaklaştığından bahsetmiyorum bile. Eğer Needra'nın yaptığı küçük numarayı yapsaydı ve birazcık bile olsa yukarı kaldırsaydı, kazara içine girebileceğinden emindi. O kadar ıslaktı ki, gitmeye hazırdı.

Thrace'in zihninde, onu altında tutma, bacaklarını onun için açma fikri hiç beklenmedik bir şekilde canlandı. Onun için ayrıldığını, omuzlarını kaşımak için uzandığını, onu daha derine çektiğini hayal edebiliyordu...

Kes şunu! dedi kendine öfkeyle. *Vücudunun ne tür kimyasallar salgıladığı önemli değil, eğer aklı buna yatkın değilse, bu olmayacak.* ***Asla*** *gerçekleşmeyecek. O nüfuz edilemeyenlerden biri, hatırladın mı?*

Ayrıca, neden bu işe bulaşmak isteyesin ki? Sadece kristallerle anlaşma yapmak için buradasın, sonra da gideceksin. İmparatoriçe'ye dönüp Solar'ı bulacak ve hayatına devam edeceksin. Şimdi Trin'le sevişirsen onu kendine bağlayacağından emin olabilirsin ve ***Havoc bağlanmaz!***

Kısa, iyi kesilmiş arka çimenlikte yanında yürüyen Trin'e kısa bir süre baktı. Onunla korunmasız seks yapmanın neredeyse kesinlikle bağlanma ile sonuçlanacağı doğruydu. Ama bu her zaman olmazdı -Havoclar seçilmiş bir dişiye Kindred kuzenleri kadar kolay bağlanmazlardı. Onunla ve onu kendi tohumuyla doldurmak, aralarında derin bir duygusal bağ olmadığı sürece kalıcı bir ruh bağıyla sonuçlanmazdı.

Thrace onun güzel yüzünü ve ince omuzlarının kararlı duruşunu izlerken bunu riske atamayacağını biliyordu. Onu arzulamakla kalmıyor, metresine karşı bir şeyler hissetmeye başlıyordu. Onunla ilgilenmesine asla izin vermeyeceği için tamamen alakasız duygular.

Aş artık bunu, dedi kendi kendine kabaca. *Erkekler hakkındaki görüşlerini asla değiştirmeyecekti; o gururlu bir kadındı ve bu gururun bir parçası da saygınlığıydı.*

Senin için inançlarından vazgeçerse asla düzelmez. Hem neden bunu yapmasını isteyesin ki? Sen onunla kalıcı bir bağ kurmak istemiyorsun, o da seninle istemiyor. Sadece işini yap ve bu iş bitip de siktir olup gidene kadar ona elinden geldiğince hizmet et!

Thrace etrafındaki karanlık çimenlikte yürüyen diğer hanımlara ve kölelere bakarak zihnini içindeki kargaşadan uzaklaştırmaya çalıştı. Solunda Yorth, Leydi Needra ile birlikte yürüyordu. İkisi el ele tutuşmuş, birbirlerine aşıklar gibi gülümsüyorlardı, ki kesinlikle öyleydiler.

Thrace, Trin kucağındayken yemek yemek ne kadar zor olursa olsun, Yorth için kesinlikle daha zor olduğunu düşündü. Hanımefendisi şaftının üzerine yerleşip kalçalarını oynatırken, tek bir kasını bile oynatmaması gerekirken ona o rahat, sıradan tavırla binerken orada oturmanın nasıl bir öz disiplin gerektirdiğini hayal bile edemiyordu. Yine de bu durum Yorth'u rahatsız etmişe benzemiyordu; muhtemelen hanımıyla birlikte oynadıkları bu küçük oyuna alışkındı. Thrace kıskançlıkla, daha sonra uyku odalarında neredeyse kesinlikle daha erotik başka oyunlar oynayacaklarını düşündü.

"Bakın, bu o olmalı." Trin'in yumuşak sesi dikkatini diğer köle ve metres çiftinden çekti ve önlerinde yükselen uzun, gümüş telkâri piramit yapıyı görmek için önüne baktı. Dairesel, taş döşeli bir alanın ortasına yerleştirilmiş olan bu yapı pırıl pırıl parlıyordu; kuşkusuz malikânenin ön kapısına giden yolu kaplayan aynı yarı değerli taşlardan yapılmıştı.

"Öyle olmalı," dedi başıyla onaylayarak. "Ama tepesinden çıkan şey de ne?"

Gümüş piramidin ucu Trakya'nın başı hizasındaydı ve dar bir ağız ya da huni şeklindeydi. Bu küçük açıklıktan büyük baloncuklar süzülüyordu. En azından Thrace bunların baloncuk olduğunu *varsayıyordu* - kesinlikle daha önce gördüklerine benzemiyorlardı.

Bir , baloncukların yuvarlak olması gerekmiyor muydu? Bunlar değildi. Ya da en azından hepsi yuvarlak değildi. Birkaç yüzen kürenin yanı sıra kare, dikdörtgen ve üçgen baloncuklar da vardı. Ayrıca hiçbir şekle bağlı kalmayan ama sürekli yer değiştiren birkaç tane de vardı. Ama belki de en tuhafı, her bir baloncuğun renkli dumanla dolu olmasıydı. Pembe, mavi, mor, turuncu, kırmızı ve hatta siyah duman dolu şekiller hafif esintiyle sürüklenerek yanından geçti.

"Bu da ne böyle?" Thrace, uzun gümüş piramidin ağzından süzülen yumuşak şekillere bakarak .

"Rüya küreleri - filtrelenmemiş rüya gazı," dedi Leydi Needra onun sorusuna cevap . O ve Yorth çeşmeyi çevreleyen yuvarlak, mücevherlerle kaplı dairesel yolun hemen kenarında durmuşlardı.

"Filtrelenmemiş mi?" Trin kaşlarını çatarak sordu. "Filtrelenmiş olması gerektiğini sanıyordum.

Jaxite kristalleri kullanılabilir hale gelmeden önce."

"Opulex'te böyle yapıyorlar." Needra omuz silkti. "Böylece onu dolaylı duyusal oyun için kullanabiliyorlar - yani bir kitabı ya da videoyu canlandırıyormuş gibi hissetmek ya da parçası olduğunuzu istediğiniz eğlence ortamı her neyse. Ancak rüya gazı farklı etkiler yaratmak için birçok farklı ortamdan filtrelenebilir."

"Peki filtrelenmemiş rüya gazının nasıl bir etkisi var?" Thrace, kendisine doğru sürüklenen dumanlı pembe bir küreden ustalıkla kaçınarak sordu.

"Çok daha anlık ve kişisel. Ama ne işe yaradığına gelince, aldığınız damara bağlı - yeraltında hepsi bu çeşmede birleşen birkaç damar var," diye açıkladı Needra. "Hadi, biraz dene!" Öne doğru eğilerek güneş ışığı sarısı gazla dolu üçgen şeklindeki baloncuğu içine çekti ve histerik bir şekilde kıkırdamaya başladı. "Bir tane de sen al," diye emretti kölesine, kelimeleri zar zor çıkarabiliyordu.

Yorth pembe bir küp emdi ve mutlulukla gülümsedi. "Mmm, Hanımefendi..." diye mırıldandı. "Lezzetli."

"Canlarım, eğleniyor musunuz?" Leydi Tam-tam, yanında Lord X ile birlikte aniden yanlarında belirdi.

"Leydi Trin, sizi tekrar görmek çok güzel." Lord X, Thrace'in ensesindeki kısa tüylerin diken diken olmasına neden olan kibar bir hareketle Trin'in elinin üzerine eğildi. Bu piç kurusuna zerre kadar güvenmiyordu - onda yanlış bir şeyler vardı, Thrace henüz ne olduğunu bilmiyordu.

Boğazında bir hırıltının yükseldiğini hissetti ve onu güvende tutmak için Trin'i arkasına itme dürtüsünü bastırmak zorunda kaldı. Sadece Trin'in böylesine sahiplenici ve sahiplenici bir hareketten nefret edeceğini biliyor olması onu durdurdu.

"Seni görmek de güzel. I-" Ancak daha fazlasını söyleyemeden Trin yanlışlıkla beyaz dumanla dolu dikdörtgen bir baloncuk soludu. Kızın gözleri irileşip donakalırken Thrace telaşla ona baktı, eli hâlâ Lord X'in pençesindeydi. "Sen... sen..." Boğazı düğümlendi, ağzından küçük bir beyaz duman kıvrılarak çıktı. "Ben... Ben..."

"Trin-iyi misin?" Thrace onun elini diğer erkekten çekti ve yüzünü ona dönmesi için çevirdi. Onu omuzlarından tutarak endişeyle yüzüne baktı. "Neyin var? Ne oldu?"

"Trakya..." Bir an için rahatladı ve sonra gözleri daha da büyüdü. "Tanrıça... gerçekten böyle hissetmiyorsun, değil mi?"

"Nasıl hissediyor? Neden bahsediyor bu?" Thrace Leydi Tam-tam'a baktı ve bir açıklama istedi.

"Oh, sadece biraz gerçek gazı aldı, hepsi bu." Leydi Tam-tam havalı bir şekilde el salladı. "Böyle diyoruz çünkü bazen birinin gerçek duygularını veya niyetlerini ortaya çıkarıyor. Ama çoğu zaman da yanlıştır ve sadece

canlı bir halüsinasyon. Merak etme canım," diye ekledi Trin'e. "Bir dakika içinde atlatacaksın."

Trin gözlerini kırpıştırdı ve rüyadan uyanan bir kadın gibi başını salladı.

"Bu... inanılmaz derecede tuhaftı," dedi titreyen bir sesle.

"İlk rüya küresi deneyimim için seçeceğim şey bu olmazdı," dedi Leydi Tam-tam. "Aslında, siz ve aşk köleniz için kırmızı kürelere bağlı kalmanızın daha iyi olacağını düşünüyorum. Onlar *çok* daha iyi."

"Ne yapıyorlar?" Thrace açıkça sordu. Zaten tehlikeli bir durumdaydılar; muhakeme yeteneğini zayıflatan garip bir gaz soluyarak durumu daha da kötüleştirmek istemiyordu.

Leydi Tam-tam onun sorusuna cevap vermeden, "Merak etme canım, etkileri geçicidir," dedi. "Şimdi git, biraz kızıl rüya gazı dene. *Israr* ediyorum." Trin'i hafifçe yanından geçen ve içinde dönen kırmızı gaz bulunan üçgen bir baloncuğa doğru itti.

"Ben...bilmiyorum." Trin korkulu gözlerle baloncuğa baktı. Belli ki beyaz rüya gazıyla yaşadığı deneyim onu başka bir tür denemekten çekinir hale getirmişti. Ama aynı şekilde, şimdi huysuzca kaşlarını çatan Leydi Tam-tam da Trin'le birlikte denemeye kararlıydı.

"Ben yaparım," dedi Thrace kabaca. Biraz gaz deneyecekti, karar verdi, ama tam olarak Leydi Tam-tam'ın ısrar ettiği türden değil. Öne doğru bir adım atarak, yanından geçen yeşil bir küreyi içine çekti. Baloncuk dudaklarında patladı ve duman boğazına ve ciğerlerine doğru sürüklendi.

Bir anda içini sıcak bir iyimserlik duygusu kapladı. *İmparatoriçe'*de başarılı bir görevi tamamladıktan sonra hissettiği gibi hissediyordu - cepleri kredi dolu ve tüm evren önüne serilmişti.

"Ahh..." Dudaklarına bir gülümseme yayıldığını hissetti ve buna engel olamadı. Trin'e, "Bu iyi, biraz deneyin, Hanımefendi," dedi. "Her şey yolunda - onlar

hepsi beyaz olan gibi değil."

"Pekala... tamam." Trin geçen sarı bir baloncuğu içine çekti. Dolgun dudaklarına küçük, aptal bir gülümseme yerleşti ve bir elini ağzına götürdü.

"Ne?" Thrace ona sordu. "Ne oldu?"

"Ben... Ben bunu açıklayamam. "Kıkırdamaya başladı. "Bu sadece... Gülmeyi bırakamıyorum! Küçük bir kızken biri beni gıdıkladığında hissettiğim gibi hissediyorum!"

Gülüşü bulaşıcıydı ve Thrace yeşil rüya gazını solumanın neden olduğu sıcak iyimserlik hissinin azalmaya başlamasına rağmen kendisinin de güldüğünü hissetti. Thrace bunun geçtiğini hissetmekten memnundu. Çok olumlu bir duygu olmasına rağmen, muhakemesinin gölgelenmesini istemiyordu. Yine de gaz kalıcı bir zarara yol açmış gibi görünmüyordu ve daha önce olduğundan daha az temkinliydi.

Tam o sırada, gece yarısı siyah gazıyla dolu bir küp burnunun önünden geçti. Thrace hiç düşünmeden ağzını açtı ve içine çekti. Leydi Tam-tam onu gördü ve elini uzattı, yüzü endişeyle doluydu.

"Hayır canım, ne pahasına olursa olsun siyah baloncuklardan kaçınmalısın! Onlar-"

Ama o daha konuşmasını bitiremeden, Thrace karanlığa gömüldüğünü hissetti.

"Diz çök," diye korkunç derecede tanıdık bir ses kulağına havlıyordu. *"Efendinin önünde diz çök ve em! Ve iyi bir iş çıkarsan iyi edersin yoksa bu senin için bir delik olur ve bir ay boyunca ışığı göremezsin!"*

Kaba eller başını kavradı ve kalın, sert ve sıcak bir şey dudaklarından içeri itildi. Thrace öğürdü, tanıdık utancı hissetti ve

Nefret onu sarmıştı. *Onu öldüreceğim*, diye düşünürken buldu kendini, yumrukları çaresiz bir öfkeyle sıkılmıştı. *Bana yaptıkları için onu öldüreceğim...*

Aniden başka bir el onun üzerindeydi, küçük, yumuşak bir avuç yanağını kavrıyordu.

"Thrace?" diye sordu endişeli bir ses, Trin'in sesi. Bir anda onu zihninde hissetti, korkunç anıyı paylaşıyordu ya da belki de sadece bir anlık bir görüntüsünü yakalamıştı. "Tanrıçam," diye nefes aldı. "Neler oluyor? Neden o... sen nesin...?"

"Dur!" Thrace utancını görmesine izin vermek istemeyerek ondan uzaklaştı. Dizlerinin üzerine çöktü, sertçe öksürerek ciğerlerindeki ve vücudundaki son gece yarısı siyahı gazı dışarı attı ve Cehennem'deki kendi özel mevsiminin görüntüsünün solmasını diledi.

"Ne oldu? Ona ne oldu?" Trin onun yanında dizlerinin üzerine çökmüştü, kara gözleri endişeyle doluydu. Başını kaldırıp Leydi Tam- tam'a baktı. "Onun nesi var?"

"Ah canım, seni uyarmalıydım! Siyah gaz, rüya gazıyla birlikte bu havalandırma deliğinden yükselen bir kabus buharı damarından geliyor." Leydi Tam-tam üzgün görünüyordu. "Korkunç görüntülere neden oluyor - kötü rüyalar ve unutmayı tercih ettiğimiz anılar yüzeye çıkıyor."

"Öyle mi?" Trin gözlerini kocaman açarak ona baktı. "O zaman o... gördüğüm şey..." "Kötü bir rüya." Thrace , gözleri rüyanın etkisiyle sulanmıştı.

öksürük krizine girdi. Onlara doğru hamle yaptı ve ayağa kalktı. "Gerçekten çok kötü bir

bir. Hepsi bu kadar."

Trin ikna olmuş görünmüyordu ama hemen Leydi Tam-tam'a döndü.

"Aşk kölemin iyi olduğunu sanmıyorum, Leydi Tam-tam. Sanırım onu süitimize geri götürsem ve yatağına yerleştirsem iyi olacak."

"Saçmalık." Leydi Tam-tam kaşlarını çattı. "Size söyledim, etkileri geçicidir. Çoktan iyileşmiş olması gerekirdi."

"Ben iyiyim." Thrace derin bir nefes aldı, bunu yaparken baloncukları içine çekmemeye dikkat etti. "Sadece... çok canlıydı. Hepsi bu."

"Bu kâbus buharı bir sorun," diye belirtti Leydi Tam-tam. "Elimden gelse o damarı kapattırırdım ama aşk gazına çok yakın ve o suşu kaybetme riskini göze alamazdım. Asla yapmaz-oh, hayır!"

"Yine de bir an önce süitimize dönmek istiyorum." Trin hâlâ sıkıntılı görünüyordu ve Leydi Tam-tam'ın yanında dudaklarında rahatsız edici küçük bir gülümsemeyle duran Lord X'e güvensiz bakışlar fırlatmaya devam ediyordu. "Çok *uzun* bir gün oldu."

"Elbette canım," dedi Leydi Tam-tam yatıştırıcı bir sesle. "Ama gitmeden önce ikinizin de biraz kızıl gaz denemeniz konusunda *ısrar ediyorum*. Mutlaka denemelisiniz, en iyisi bu."

Thrace ve Trin karşılıklı bakıştılar. Belli ki ev sahipleri, istediğini yapmadan gitmelerine izin vermeyecekti. Eğer kızıl gazı denemeden gitmeye kalkarlarsa, Leydi Malroth'la olan anlaşmayı kaybetmenin yanı sıra onun aşırı hoşnutsuzluğunu da göze almış olacaklardı. Leydi Malroth demişken, o ve beden kölesi uzun gümüş çeşmenin hemen diğer tarafında duruyordu. Keskin gözleri onlara doğru sabitlenmişti ve yüzünde ekşi bir ifade vardı. Pembe rüya gazıyla dolu bir baloncuk ona doğru sürüklendi ve sabırsızca onu uzaklaştırdı.

"Ne işe yarıyor?" diye sordu, dikkatini tekrar Leydi Tam- tam'a çevirerek. "Deneyeceğim ama kâbus gazının tekrarlanmasını istemiyorum." "Hayır canım, hiç de kâbus buharı gibi değil. Sadece dene- Göreceksiniz, *çok güzel*."

Trin ona baktı ve elini uzattı. "Birlikte

mi?" diye sordu alçak bir sesle.

"Pekala... tamam." Thrace isteksizce onun elini tuttu. Onunla el ele tutuşmak istemediğinden değil ama görmemesi gereken bir şey görebileceğinden korkuyordu. Yine de gazı tekrar tek başına denemek istememesini anlayabiliyordu.

"İşte ruh bu!" Leydi Tam-tam coşkuyla söyledi. "İşte iki tane iyisi geliyor. Gidin ve deneyin!"

Biri dikdörtgen, diğeri küre şeklinde olan ve her ikisi de kırmızı dumanla dolu iki baloncuk onlara doğru sürüklendi.

Thrace öne eğildi ve Trin dikdörtgeni emerken aynı anda küreyi de yakaladı. Şekiller dudaklarında patladı ve kızıl gaz boğazlarından aşağıya doğru aktı.

Bir anda, Thrace sadece şehvet olarak tanımlanabilecek bir dalgalanma hissetti - ateş kadar sıcak bir şehvet - vücudunda alevler gibi karıncalanıyor, duyularını tutuşturuyor ve sinirlerini arzuyla yakıyordu. Şaftı aniden kaya gibi sertleşti, ihtiyacı aşılamazdı.

Ve işte Trin, göğüslerini zar zor örten transparan dantelli elbisesi ve amının dolgun dudaklarını tam olarak gizleyemeyen minik üçgen külotuyla yanında duruyordu. Tanrım, onu istiyordu! Şaftı kaya gibi sertti ve onu almak için can atıyordu, onun tatlı, sıcak derinliklerine dalmak ve sonsuza dek onun olması için tohumunu yerleştirmek için can atıyordu...

Daha kendini durduramadan ona doğru uzanmaya başlamıştı bile.

Bunu yapamam, ona sahip olamam, diye hatırlattı kendine, zihnini kaplayan ani şehvet bulutuyla mücadele ederek. *Beni istemiyor.*

erkekler gibi. O-

Ve sonra Trin kendi iradesiyle onun kollarındaydı. Ona doğru uzandı ve bir ağaç gibi tırmandı, kollarını boynuna doladı ve bacaklarını beline dolayarak ağzını onunkine bastırdı.

Thrace bir an için onun aç öpücükleri karşısında afalladı. Sonra onu kavradı, ellerini dolgun, çıplak kıçıyla doldurdu, onu daha da yakınına çekti ve onu geri öptü. Tanrım, ona karşı kendini iyi hissediyordu! Çok yumuşak, gür ve kadınsı; tamamen mükemmel ve doğru! Ve onun kokusu - Tanrım, hiç koklamadığı kadar sıcaktı! Onun ağzından beslendi, onu derinden öptü, dilini dudaklarının arasına aldı.

"Thrace... *Thrace,"* inleyerek öpüşmeyi kesti. "Tanrıça, istiyorum... İhtiyacım var..."

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorsun bebeğim," diye homurdandı Thrace. Ona karşı sıcaktı, vücudu onu tüketen aynı ateşle zonkluyordu. Giydiği siyah peştamalı bir kenara itip onun kaygan derinliklerine dalmaktan başka bir şey istemiyordu.

Onu doldurmam gerek, diye düşündü, onu daha yakına çekti ve bir eliyle bezi kaldırmak için aşağı uzandı. *O tatlı amcığı sikimle ayırıp içini sonuna kadar doldurmam, içine boşalmam, onu benim yapmam gerek. Onu kendime bağlamalıyım...*

Ama Trin aniden onun kollarında kıvranmayı bıraktı ve durdu. "Thrace?"

Sesi kararsızdı.

Thrace'in kafası da berraklaşmaya başladı.

"Trin? Yani, Hanımefendi?" diye mırıldandı. Tanrım, ne yapacaktı ki? Onu becerecek miydi? Onu burada, herkesin önünde mi alacaktı? İhtiyacı yüzünden onun gururunu mu kıracaktı? Kendisini aniden ele geçiren şehveti tatmin etmek için duyduğu bencilce dürtüler yüzünden mi?

Sadece bu da değil, onu kendine bağlayacaktın, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Onu sonsuza dek kendine bağlayacaktın. Havoc kodunu ve savunduğun her şeyi unut ve bir dişiyi ömür boyu kendine bağla. Yedi Cehennem'de neyin var senin?*

"Trakya mı?" Trin tekrar sordu, sesi kararsızdı. "Ne yapıyoruz biz? Yani..." Hâlâ onu kollarında tutuyordu ve bacakları beline sarılmıştı. Şimdi aşağı baktı ve gözleri büyüdü.

Thrace onun bakışlarını takip etti ve kendilerine ihanet etmeye ne kadar yaklaştıklarını gördü. Köle kıyafetinin bir parçası olan gülünç siyah peştamal yana doğru kıvrılmış ve aletini serbest bırakmıştı. Adam kaya gibi sertti, hazır olda duruyordu ve Trin ona doğru bastırılmıştı. Giydiği küçük turkuaz külot da yana itilmişti ve dolgun, şişmiş kedi dudakları onun sert şaftını sarıyordu.

Thrace biraz rahatlayarak aslında içine girmediğini gördü ama çok da uzakta değildi. Sikinin başı kızın yarığının üstünden çıkmıştı ve kızın yumuşak, çıplak amının içini kaplamak için aşağı akan prekum sızdırıyordu.

"Ah benim tatlı Yargı Tanrıçam," diye fısıldadı Trin kararsızca. "Ne... biz az önce ne yaptık?"

"Hiçbir şey," diye homurdandı Thrace. *"Henüz."*

"Ya da hiç." Kollarından kurtulmak için kıvrandı ama bu onu daha da sertleştirdi. "Bırak beni!"

"Bana bir dakika verin!" Thrace yarı inledi. Bir an için yükünü kızın düz karnına boşaltacağından korktu. Sonra bir şekilde kendine geldi, onu tekrar ayağa kaldırdı ve yapmak istediği son şey olmasına rağmen geri çekildi.

* * * * *

Trin külotunu düzeltti, elleri utançtan titriyordu. Tanrıça, bu gece başka ne olabilirdi ki? Bu korkunç aşağılayıcıydı! İnanılmaz derecede kafa karıştırıcı olduğundan bahsetmiyorum bile. Neden ona bu şekilde tepki vermişti? Onun nesi vardı?

"İyi misin canım?" Leydi Tam-tam'ın sesi endişeli geliyordu ama yüzünde tam da istediğini elde etmiş biri gibi küçük, yaramaz bir gülümseme vardı.

Biliyordu, diye düşündü Trin, yüzü ısınıyordu. *Kırmızı baloncukları denemenin bana, bize ne yapacağını biliyordu. Bizi bilerek denemeye zorladı çünkü izlemek istiyordu.*

Nedense hiçbir şey onu bu gerçeğin farkına varmaya hazırlamamıştı. Her ne kadar Leydi Malroth ev sahibesinin röntgenci olduğu konusunda onu uyarmış ve Leydi Needra'ya ve onun grafik gösterilerine açıkça göz yummuş olsa da, Trin bir şekilde Leydi Tam-tam'ın böyle bir şey yapabileceğine ya da yapacağına inanmamıştı. Kasıtlı olarak onu uyuşturmak -ya da onun ve Thrace'in kendilerini uyuşturmalarını sağlamak- böylece onların kontrollerini kaybetmelerini izlemek... şey, bu çok fazlaydı. Sadece çok fazla.

Sesinin titremesini engellemeye çalışarak, "Gazı denedik ve şimdi gitmek zorundayız," dedi. "Ben... Ben kendimi iyi hissetmiyorum. Hem de hiç."

"Elbette gidebilirsiniz." Leydi Tam-tam'ın gözleri ilgiyle parlıyordu. "Odanıza dönüp banyo olanaklarından yararlanmalısınız; güzel bir sıcak banyo ve masaj kendinizi yeniden yeni gibi hissetmenizi sağlayacaktır."

"Teşekkür ederim," dedi Trin sert bir sesle. Ev sahibine bağırıp öfkelenmek, onu affedilmez korkunçluğu yüzünden kınamak istedi ama bunu yapamayacağını biliyordu. Leydi Malroth yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtışla onu izliyordu. Trin, kristaller için yapılan anlaşma suya düşerse, kendisinin ve ona bağlı olan herkesin sokakta kalacağını kendine tekrar hatırlatmak zorunda kaldı.

Buradan çıkmak zorundayım. Gitmeliyim! diye düşündü çılgınca.

Dönerek çimenlikte koşmaya başladı ama ayağındaki aptal topuklu ayakkabılar ona çelme taktı ve neredeyse düşüyordu. Sadece Thrace'in kolunun altındaki eli onu kurtardı.

"Kes şunu!" Trin ondan uzaklaşmaya çalıştı ama o gitmesine izin vermedi. "Bırak beni!"

"Hayır," dedi kısık bir sesle. "Üzgünsün ve bu saçma ayakkabılarla yürüyecek durumda değilsin. Bu sabahkilerden daha alçak olabilirler ama yine de koşmak için yapılmamışlar." Kızın itirazlarına aldırmadan onu kollarına aldı ve çimenlerin üzerinde uçsuz bucaksız malikâneye doğru taşıdı.

Trin onunla savaşmak istedi ama aniden tüm gücü bedenini terk etmiş gibiydi. Ona doğru yığıldı, yüzünü geniş omzunun boynuyla birleştiği yere bastırdı ve teninin koyu, baharatlı kokusunu içine çekti. Anlayamadığı bir nedenden ötürü bu onu rahatlatmış, parçalanıyormuş gibi hissetmesine rağmen ona küçük de olsa bir sakinlik getirmişti.

"Benim neyim var?" diye fısıldadı adam onu Dreaming Hills'in uzun mermer koridorlarında taşırken. "Neden böyle davrandım? Neden kendimi kontrol edemedim?"

"Senin suçun değil," diye gürledi Thrace, çoğunlukla kendi kendine konuşuyor olmasına rağmen ona cevap vererek. "O lanet olası rüya gazıydı. Tahmin etmem gerekirse, kırmızı olanın insanı fena halde azdırdığını söyleyebilirim. Leydi Tam-tam'ın denememizi istemesine şaşmamalı."

"Ama ben nüfuz edilmemişlerden biriyim," diye haykırdı Trin, başını kaldırıp ona bakarak. "Ve umurumda bile değildi! Bir dakika sonra ben... ben.." Kızardı, edemedi, nasıl olduğunu söyleyemedi.

Onunla birleşmeyi, vücudunu onunkine bastırmayı, onu doldurmayı, onu becermeyi arzuluyordu... *Yanlış... çok yanlış...*

"Biliyorum. Ben de," dedi usulca, onun gözlerinin içine bakarak. "Seni o kadar çok istedim ki öleceğimi sandım. Daha önce bir dişiyi hiç böyle istememiştim. *Hiç."*

*erkek istememiştim**.** Bu geceden önce.* ***Bu şekilde*** *değil.*

Ama bunu yüksek sesle söyleyemedi. Adamın gözlerinin içine bakmaya da devam edemedi - bakışlarının yoğunluğu karşısında midesi yavaşça bir takla attı.

"I..." Trin gözlerini kaçırdı. "Ben sadece..."

"Senin hatan değildi," dedi tekrar, kadın cümlesini bitiremeyince. "Leydi Tam-tam'dı."

"Onun nesi var?" Trin onu süitlerine götürüp kapıyı arkalarından tekmeleyerek kapatırken sordu. "Neden böyle? İnsanları izlemek istiyor... kendilerini böyle *utandırıyorlar?*"

Thrace içini çekti ve hâlâ onu kollarında tutarak uyku platformunun kenarına oturdu.

"Benim tahminim? Yalnızlık çekiyor. Kendi aşk kölesini yıllar önce kaybetti ve onu hala özlüyor. Onunla yapmayı sevdiği şeyleri başkalarının da yapmasını izleyerek bir zamanlar onunla yaşadıklarını yeniden yaşamak istiyor. Üzücü ama elinde kalan tek şey bu."

Trin başını kaldırıp ona baktı ve onun durum hakkındaki anlayışlı analizine şaşırdı.

"Neredeyse bize için onu suçlamıyormuş gibi konuşuyorsun.
Ya da... *neredeyse* bize yaptırıyordu."

Kaşlarını çattı. "Hayır, onu suçluyorum. Seni incitseydim kendimi asla affetmezdim. Ve o lanet gaz beni o kadar azdırdı ki doğru düzgün göremedim."

"Ben de," diye itiraf etti Trin kısık bir sesle. "Ben... Aksi takdirde yaptığım şeyi asla yapmazdım." Birden adamın hâlâ kendisini tuttuğunu fark etti ve doğrulup adamın kucağından kayarak aralarına biraz mesafe koydu.

"Yapmayacağınızı biliyorum... Hanımefendi." Thrace içini çekti ve gözlerini kaçırdı. "Peki şimdi ne olacak? Onun oyununu oynamaya devam mı edeceksin yoksa pes edip gidecek misin?"

"Yani..." Trin kollarını koruyucu bir şekilde kendine doladı. "daha fazlasını görmek ister mi? Rüya küresi çeşmesinin yanında sergilediğimiz gösteriden sonra bile mi?"

"*Özellikle* de sergilediğimiz gösteriden sonra." Bir kaşını kaldırdı. "Onu duymadın mı? 'Banyo olanaklarından yararlanmalısın,' diye alay etti ev sahibesini şaşırtıcı derecede iyi taklit ederek. "Güzel bir sıcak banyo ve masaj sizi yeniden yeni gibi hissettirecektir."

Trin kahkaha ve endişe arasında kaldı.

"Tanrıçam, haklısın," diye fısıldadı. "Neredeyse banyo yapmamı emredecekti."

"Hayır, sana banyo yaptırmamı emretti," diye düzeltti Thrace onu. "Asıl soru, yapmamı istiyor musun? Yoksa gitmek mi istiyorsun?"

Trin dudağını ısırdı. "Eğer gidersek, her şey bir hiç uğruna olacak. Leydi Malroth bir daha asla Yonnie Six'te ticaret yapamayacağımdan ve *Jaxite* kristalleri için başka bir pazar emin olacak. *Alacrity*'yi kaybederim ve tüm mürettebatım dilenmeye başlar."

"En azından ben seninle kalacağım." Thrace ona çarpık bir gülümseme verdi.

"Bu doğru." Trin içini çekti. "Borcunu ödemeden seni özgür bırakmama izin vermeyeceksin."

"Tabii ki yapmayacağım." Kaşlarını çattı. "Sana borcumu tam olarak ödeyebileceğimden değil. Ama bu en azından bir başlangıç."

"Yani..." Trin dudağını ısırdı. "Sakıncası yok..."

"Trin..." Thrace onun yanağını avuçladı ve gözlerinin içine baktı. "Seni yıkamamın ve ellerimi tatlı, çıplak vücudunda gezdirmemin sakıncası olup olmadığını ciddi ciddi sormayacaksın, değil mi?"

Trin derin bir nefes aldı ve çenesini kaldırdı. Açıkça konuşma zamanı gelmişti. "Sakıncası olmadığını biliyorum ama bunu yapmak *güvenli* olacak mı? Özellikle de sen... beni söylediğin şekilde arzuluyorsan."

"Merak etme," dedi Thrace kaşlarını çatarak. "O sadece rüya gazıydı. Seni ne kadar çok istiyor olursam olayım kendimi kontrol edebilirim." Onun gözlerinin içine baktı. "Bana güvenebilirsin Trin," dedi yumuşak bir sesle. "Vermek istemediğin bir şeyi asla almayacağım."

"Güzel. Bu beni daha iyi hissettirdi." İç çekti. Erkeklerle ilgili her şey o kadar karmaşıktı ki! Hâlâ kendi cinsiyle çıkmaya çalıştığı zamanlarda bile böyle bir konuşma yapma ihtiyacı hissetmemişti. Ama Thrace o kadar büyüktü ki - kendisinden çok daha büyük ve güçlüydü- bu gerekli görünüyordu. Özellikle de artık acı tasması takmadığı için.
İhtiyacı olduğunu düşündüğünden değil ama yine de...

"Peki o zaman... başlayalım mı?" Uyku platformundan kalktı ve küçük bir selam çizdi. "Banyonuzu hazırlayayım, olur mu Hanımefendi?"

"Evet, sanırım öyle." Adam havalandırmada gözden kaybolurken Trin dudağını ısırdı. Gerçekten de soyunup sıcak bir banyoya girecek ve koca Havoc'un ellerini çıplak vücudunda gezdirmesine izin mi verecekti?

Fresher'ın içinden küvete su sıçramaya başladığını duydu. Oh Tanrıça,

öyle görünüyordu.

Yirminci Bölüm

Su buharlıydı ve biraz fazla sıcaktı ama Thrace Trin'in buna aldıracağını sanmıyordu. Bunu yapmasına izin vermesi için rahatlaması gerekecekti ve etrafında dönen sıcak su bu işi görecekti. En azından öyle umuyordu. Ona dokunmak için sabırsızlanıyordu... ellerini sıcak, çıplak, sabunlu vücudunda gezdirmek için ama onun bu konuda ne kadar gergin olduğunu biliyordu.

Kısa süre sonra büyük siyah mermer küvet sıcak su ve soluk pembe köpüklerle doldu. Bunlar lavabonun üzerinde bulduğu hafif çiçek kokulu banyo solüsyonundan geliyordu. Güzel kokuyordu, bu yüzden Thrace içine döktü ve sonuç bu oldu. Umarım kızın hoşuna gitmiştir. Köpük dolu küveti incelerken kendi kendine başını salladı ve onu almaya gitti.

Trin uyku platformunun kenarında oturmuş dudağını ısırıyordu, bacak bacak üstüne atmış ve ellerini kucağında sıkıca kenetlemişti. Yüzündeki ifadeden bunu dört gözle beklemediği anlaşılıyordu... hem de hiç.

Thrace onun bariz endişesi karşısında kalbinin göğsünde sıkıştığını hissetti. Tanrım, keşke rahatlayabilse ve bunun tadını çıkarabilse! Ona zevk vermeyi her şeyden çok istiyordu, gerçek bir aşk kölesinin metresine hizmet edeceği gibi ona hizmet etmek istiyordu. Onu okşamak, yatıştırmak, dokunuşunun altında mırıldanacak ve daha fazlası için inleyecek kadar rahatlatmak istiyordu. Ama bunu yapabilir miydi?

Deneyeceğim! Kendi kendine sessizce yemin etti, eğer yapabilirse onun güzel yüzündeki o gergin ifadeyi silecek ve yerine mutluluk dolu bir ifade koyacaktı. Bu geceyi her zaman hatırlayacağı bir gece yapmak istiyordu... asla unutmak istemeyeceği bir gece.

"Hanımefendi?" dedi adam usulca ve kadın irkilerek başını kaldırdı. "Hanımefendi," diye mırıldandı yine. "Banyonuz hazır."

"Oh...Pekala. O zaman sanırım en iyisi..." Uyku platformundan indi ve soyunmaya başladı ama Thrace onu durdurdu.

"İzin ver," diye mırıldandı. "Bu gece senin için her şeyi yapmama izin ver. Seninle ilgilenmeme izin ver."

Trin merakla ona baktı, yüzü aniden berraklaşmıştı.

"Gerçekten , değil mi? Bu senin için sadece bir rol değil."

"Elbette istiyorum." Thrace sözlerini hafif ve alaycı hale getirmeye çalıştı. "Ben sizin kölenizim Hanımefendi... aşk köleniz. Ve iyi bir köle her zaman metresiyle ilgilenmek ister."

O daha cevap veremeden, adam elbisesini yerinde tutan askıları çözmeye başladı. Göğüslerini örten dantelin ön panelini çözüp serbest bıraktı ve ardından elbisenin geri kalanını dolgun kalçalarından aşağı iterek narin ayaklarının dibinde küçük bir yığın halinde biriktirdi.

Trin titredi ve kollarını koruyucu bir şekilde göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ama Thrace ayaklarının dibinde diz çöküp parmaklarını külotunun yanları olarak kullanılan ince iplerden geçirdiğinde onu durdurmak için hiçbir hareket yapmadı. Yavaşça aşağı çekerek sonunda sıcak, olgun amını ortaya çıkardı.

Tanrım, dolgun, çıplak dudakları sergilenirken çok güzel görünüyordu, kalçalarının ortası dut karasıydı! Harika da kokuyordu; yumuşak, kadınsı kokusu onu yarı deli ediyordu. Ani bir istekle yüzünü kalçalarının arasına bastırdı ve onu kendi kokusuyla işaretlerken nefesini içine çekti. Onu her zaman kendisininmiş gibi işaretleyecekti. Sonra o sulu dış am dudaklarını aralayacak ve kremsi iç amcığının uzun, yavaş bir tadına bakacaktı...

Hayır! Hayır!

Thrace bunu yapamayacağını biliyordu, hiçbirini. Trin ona güvendiği için bunu yapmasına -onu yıkamasına ve çıplak bedenine dokunmasına- izin veriyordu.

Yanlış bir hareket bu güveni kaybetmesine neden olabilirdi ki bu da istediği son şeydi. Ama Tanrılar, ona zevk verecek bir şey yapmayı diledi... ona karşı ne kadar çok şey hissettiğini gösterecek bir şey...

Gözünün köşesindeki ani bir titreşim dikkatini çekti. Yatağın karşısındaki karanlık görüntü ekranı parlamaya başlamıştı. Birden Thrace'in aklına bir fikir geldi.

"Hanımefendi," dedi ona bakarak. "Size hürmet edebilir miyim?"

* * * * *

"Ne... Ne demek istiyorsun?" Trin belirsiz bir ifadeyle ona baktı. "Yani... ziyafetten önce anons edildiğimizde yaptığın gibi mi?"

Yavaşça başını salladı.

"Seni yıkamadan önce sana olan saygımı göstermek istiyorum," diye mırıldandı ve gözleri uyku platformunun karşısındaki duvarda bulunan görüntü ekranına kaydı. İçeri girdiklerinde karanlık olmasına rağmen, Trin şu anda açık olduğunu ve yumuşak bir mavi renkte parladığını gördü. Ekranın diğer tarafında onları izleyen biri mi vardı? Trin bu yüzden mi ona "hürmet göstermesini" istiyordu? Ve buna izin vermeli miydi?

Kafasının içindeki küçük bir ses*, seni yıkarken ellerini üzerinde gezdirmesine izin vermek üzeresin,* dedi. *Buna da izin versen iyi olur. Ne de olsa Leydi Tam-tam bir gösteri bekliyor ve eğer onu memnun edecek bir gösteri alamazsa, tüm bunlar boşa gitmiş olacak.*

Bu mantığı aklından geçirerek yavaşça başını salladı.

"Sanırım yapabilirsin."

"Teşekkür ederim, Hanımefendi," diye gürledi Thrace ve Trin, onun öne doğru eğilip ziyafet salonunda yaptığı gibi kalçalarının arasını öpmesini bekleyerek kendini destekledi. Bunun yerine, onun önünde duracak şekilde ayağa kalktı. Eğilerek

Aşağı inerek çenesini yukarı kaldırdı ve dudaklarını yumuşak, nefessiz bir öpücükle kavradı, tıpkı daha önce rüya küresi çeşmesinin yanındaki öpücüklerinin vahşi olduğu kadar şefkatliydi.

İçten içe kıpırdamadan durmaya ve buna katılmadan izin vermeye kararlı olmasına rağmen, Trin de onu öpmekten kendini alamadı. Bunun saygı duruşu sırasında uygun olup olmadığından emin değildi ama gerçekten umurunda değildi. Adamın ağzı çok sıcak ve nazikti... bağımlılık yapıyordu. Dudaklarının tatlı okşayışına karşılık vermekten ve dilini onunkiyle birleştirmekten kendini alamadı -dilinin tadı adını bilmediği egzotik bir baharattı. Ona göre öpücük çok erken bitmişti.

Kadın daha nefesini tam olarak toparlayamadan Thrace önündeki uyku platformuna oturdu ve ellerini kalçalarına koydu. Göğüslerinin her iki yanına gelene kadar ellerini yukarı kaydırdı.

"Hanımefendi?" diye mırıldandı, onun gözlerinin içine bakarak, başlığı bir soru haline getirdi.

Trin onun ne istediğini biliyordu.

"Evet," diye fısıldadı başını sallayarak. "Git... git ."

Başka bir şey söylemeden çıplak göğüslerini büyük, sıcak elleriyle kavradı ve sağ meme ucuna yumuşak, sıcak bir öpücük kondurmak için başını eğdi.

Trin, adamın ağzının sıcaklığını hassas tomurcuğunda hissedince nefesini tuttu. Adam onu hiç yalamadı ya da emmedi ama öpücük kesinlikle açık ağızlıydı ve adam zaman ayırıp çıplak meme ucunu ağzını öptüğü kadar yavaş ve şefkatle öperken Trin onun sıcaklığının etrafını sardığını hissedebiliyordu.

En sonunda sol meme ucuna geçtiğinde, Trin'in nefes verişi hızlanmış ve nabzı hızla atmaya başlamıştı. Tanrıça, bunu yapmasına izin vermemeliydi! Bir erkeğin ağzını vücuduna bu şekilde sürmesine izin vermemeliydi! Yine de ona durmasını söylemek için kendini çaresiz hissediyordu. Onu izlemekten başka bir şey yapamıyordu.

Sol meme ucunu sardı, dizlerini zayıf hissettiren sıcak, ıslak bir öpücükle tamamen kapladı.

Thrace sonunda geri çekilip göğüslerini bıraktığında kalbi küt küt atıyordu. Önünde yere kaydı, böylece ağzı külotunu çıkardığında olduğu gibi uyluklarının iç kısmıyla aynı hizadaydı.

"Hanımefendi?" diye tekrar sordu, başını kaldırıp ona bakarak.

Tanrıça... Trin içinden gerilim akarken ellerini yumruk yaptı. *Bunu yapmamalıydı... ona izin vermemeliydi...* Ve yine de görüntü ekranı mavi renkte parlıyordu... birileri izliyordu. Birileri bir gösteri bekliyordu. Leydi Tam-tam'ın gözüne girebilmek için onlara bir gösteri yapmak zorundaydı.

Kendi kendine, yükselişini onaylamasının tek nedeninin bu olduğunu söyledi. Bu ve adamın göğüslerini öperken son derece saygılı davranmış olması. Meme uçlarını ağzına almaya çalışmamıştı - ki buna izin ver*emezdi*. Bunun yerine onu nazikçe ve dikkatlice öpmüştü ve eğer dilini üzerinde hissettiyse, bu sadece küçük bir titreşimdi, sanki onu birazcık tatmaktan kendini alamamıştı.

Bu yüzden adam ona yaklaşıp elini kalçasına koyduğunda nefesi kesilmedi ya da uzaklaşmaya çalışmadı.

"Hanımefendi," diye mırıldandı, ona bakarak. "Bacaklarınızı benim için biraz açar mısınız? Başka türlü sana ulaşamam."

Trin dudağını ısırdı.

"Sen... sen bana daha önce, ziyafetten önce hürmet gösterdiğinde gayet iyi ulaşmıştın," dedi nefes nefese.

"Evet..." Thrace'in gümüş mavisi gözleri şehvetle yarı kapalıydı. "Ama o zaman sadece külotunu öpüyordum. Bu sefer amına hürmet gösteriyorum ve bunu düzgün bir şekilde yapmak istiyorum."

"Ben...sen?" Trin sesinin bu kadar yüksek ve kız gibi çıkmamasını diledi. Tekrar denedi. "Doğru düzgün... derken neyi kastediyorsun?" diye biraz daha alçak ve kararlı bir tonda sormaya zorladı kendini.

"Tüm amcığına tapmalıyım - hem dış am dudaklarına hem de iç amcığına hürmet etmeliyim," diye gürledi, ona bakarak. "Uygun ve doğru olduğu gibi."

"Ben... Sanmıyorum..."

"Nazik olacağımı biliyorsun," diye söz verdi, büyük, sıcak bir eliyle onun iç uyluğunu okşayarak. "Ve yemin ederim ki bu sadece bir öpücük olacak, dilimle bile içine girmeyeceğim. Ağzınıza ve meme uçlarınıza gösterdiğim saygı ve hürmetin aynısını amınıza da göstereceğim, Hanımefendi."

"Şey..." Trin zayıfladığını hissedebiliyordu. Kendi kendine, bunu yapmasına izin vermenin bir zararı olmayacağını düşündü. Hele ki bu sadece bir öpücükken ve adam dilini bile kullanmıyorken. Sonunda "Pekâlâ," dedi ve Trin ona yavaşça gülümsedi.

"Teşekkür ederim, Hanımefendi," diye mırıldandı. "Şimdi, lütfen kendinizi benim için açın."

Trin onun dediğini yaptı, ancak bunu yapmak kızarmasına neden oldu. Onun için kalçalarını açarak amına daha iyi erişmesini sağladı. Ama bu açıkça Trin için yeterli değildi.

Alçak bir hırıltıyla kızın sağ kalçasını kaldırdı ve geniş sol omzunun üzerine koydu.

Trin nefesini tuttu ve bir eliyle diğer omzunu tutarak dengesini sağlamak zorunda kaldı. Aynı zamanda, yeni pozisyonun onu önemli ölçüde açtığını hissedebiliyordu. Aşağıya baktığında, dış kedi dudaklarının genişçe açıldığını gördü, zaten meyve sularıyla ıslanmış olan amının kremsi iç kısmını gösteriyordu.

*Bir erkek! Bir erkek seni bu hale getirdi, ıslattı. Onu istemeni, öpücüğünü **ve daha fazlasını** istemeni* sağladı, diye fısıldadı beynindeki küçük kınayıcı bir ses.

"Tanrıça!" Trin fısıldadı. Bakamadı, utanç verici manzaraya gözlerini kapadı. Ama sonra Thrace'in ona seslendiğini duydu.

"Hayır bebeğim," dedi usulca, kız gözlerini açıp ona baktığında. "Bunu yaparken beni izle... tatlı küçük amcığını onurlandırırken beni izle... amcığına hürmet ederken beni izle."

"Thrace..." diye fısıldadı ve bir kez daha onun gümüş mavisi bakışlarının tuzağına düştüğünü, gözlerini kaçıramadığını fark etti.

"Doğru, Hanımefendi," diye mırıldandı, ona doğru eğildi, gözlerini onunkilerden hiç ayırmadı. "Sizi onurlandırmamı izleyin."

Sonra sıcak, açık ağzı titreyen amcığıyla birleşiyor, onu sıcaklıkla yıkıyor, Trin'in nefesini kesiyor ve sonra sıcaklığının onu sardığını ve onu tamamen kapladığını hissederken inliyordu.

Öpücük sonsuza dek sürecek gibiydi, hatta dudaklarına ve meme uçlarına kondurduklarından bile daha uzun. Daha önce olduğu gibi, onu herhangi bir şekilde emmeye çalışmadı ama Trin, merkezindeki hassas sinir demetinin üzerinde dilinin en hafif titreşimini hissetti. İnledi ve sıçradı ama geri çekilmedi. Bu çok iyi hissettiriyordu ve görüntü çok hipnotikti. Tanrıça, bunu yapmasına izin verdiğine inanamıyordu ve yine de buna doyamıyordu!

Thrace bir an için öpücüğü derinleştirdi ve sadece bir an için dilinin ona daha fazla baskı yaptığını hissettiğini düşündü. Sonra geri çekildi, dudakları kızın sularıyla parlıyordu, gözleri ihtiyaçla doluydu.

"Teşekkür ederim Hanımefendi," dedi kısık sesle. "Sizi onurlandırmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim." Dudaklarını yavaşça yaladı ve sonra yerden kalktı. "Ve şimdi, seni banyoya sokma zamanı."

Büyük Havoc onu tekrar kollarına aldığında Trin'in nefesi kesildi. Şimdiye kadar bu taşıma şekline alışmış olması gerektiğini düşündü - ne de olsa onu taşımaktan çekinmiyor gibiydi ve bunu oldukça sık yapıyordu. Yine de onu ilk kez tamamen çıplakken taşıyordu.

Sorun yok. İyi olacağım, dedi kendi kendine endişeyle. Ama midesi farklı bir hikâye anlatıyordu, sanki içinde binlerce pırıltılı sinek aynı anda havalanmış gibi titriyordu. Thrace'in göğsü hâlâ çıplaktı ve teni sıcaktı, neredeyse kendisininkine değiyordu. Ama onu yavaşça içine soktuğu zamanki su kadar sıcak değildi.

buhar yükselirken Trin tısladı.

"Beni yıkamaya mı yoksa haşlamaya mı çalışıyorsun?" diye sordu, ses tonunu hafif tutmaya çalışarak.

"Rahatlamana yardımcı olur diye düşündüm," diye mırıldandı. "Biraz soğuk eklememi ister misin?"

"Hayır... hayır bu iyi." İçini çekti ve saçlarını ıslanmadan önce başının üstünde topladı. "Buna alışacağım."

Thrace, gözleri hâlâ yarı kapalı, "Alışmayacağım," dedi. "Güzelliğinin bu şekilde ortaya çıkmasına asla alışamam. Sana ağzımla tapmaya asla alışamam."

"Trakya..." Gülmeye çalıştı ama sesi nefes nefese çıktı. "Böyle konuşmak zorunda değilsin. Oda muhtemelen ses için uygun değil, unuttun mu?"

"*Bunun* için söylemiyorum." Küvetin karşısındaki duvara monte edilmiş, hafifçe parlayan mavi görüntü ekranına başıyla işaret etti. "Ciddi olduğum için söylüyorum. Çok güzelsin, Trin."

"Teşekkür ederim." Suyun yüzeyini süsleyen pembe baloncuklara baktı. Tanrıça, adamın gözleri neden onu bu kadar ateşli hissettiriyordu?

ve aynı anda soğuk? Daha önce de başkaları tarafından arzulanmıştı - kremsi kahverengi teni onu egzotik bir güzelliğe büründürmüştü ve Akademi'de birden fazla sınıf arkadaşı ve tanıdığı onu tanımaya ve muhtemelen daha fazlasını yapmaya hevesliydi. Ama o hayranların hiçbiri ona böyle hissettirmemişti - sanki evrenlerinin merkeziymiş ve onu memnun etmek için her şeyi yapacaklarmış gibi.

"Sanırım seni yıkamanın zamanı geldi." Bir şişe pembe bir şey aldı ve bir kısmını ellerine sıktı. "Bu iyi mi? Baloncukları yapan şeyle aynı."

"Elbette...iyi." Dürüst olmak gerekirse, Trin onun üzerinde ne kullandığını umursamıyordu. Konsantre olabildiği tek şey adamın büyük, sıcak ellerinin vücudunun her yerinde gezinecek olmasıydı. Kendini o kadar gergin hissediyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. Aslında, göğsündeki her kas gergin hissediyordu... özellikle de göğüslerinin etrafındakiler. Trin kaşlarını çattı. Neler oluyordu böyle? Neden böyle hissediyordu?

Thrace boynunu ve omuzlarını uzun, yavaş vuruşlarla ovmaya başladığında kendi kendine, herhalde *sadece gerginim*, dedi. Bir anda kendini daha az endişeli hissetmeye başladı. Tanrıça, bu harika bir histi! Yavaş yavaş gerginliğin vücudunu terk etmeye başladığını hissedebiliyordu... en azından çoğunu. Meme uçları hâlâ sıkı, sert ve ağrıyordu. Ama yine de, geri kalanı erimiş tereyağı gibi hissetmeye başlamıştı.

Bunu ona nasıl yapabildi? Trin bilmiyordu... ve umurunda da değildi. Sadece içini çekti ve sihirli ellerinin numarasını yapmasına izin verdi. Adam sırtında, omuzlarında ve kollarında çalıştı, ellerine doğru ilerledi ve Trin hayatında hiç bu kadar rahatlamadığını hissedene kadar sırayla her avucuna ve parmağına masaj yaptı. Sonunda boynuna döndüğünde, Trin'in gözleri zevkten yarı kapalıydı.

"Şimdi alçalıyoruz," diye mırıldandı kulağına.

İyi, diye düşündü ama söyleyemedi. Bunun yerine, adamın elleri ılık, sabunlu suyun içinde göğüslerini avuçlamak için aşağı kayarken başını sallamakla yetindi.

"Şimdi göğüslerinizi yıkayacağım, Hanımefendi," diye usulca homurdandı. Uzun parmakları yavaş, nazik vuruşlarla dolgun memelerini okşadı ve sonra meme uçlarını kopararak onu duygulandırdı.

Aslında, çok fazla his vardı. Trin inledi ve sarsıldı, havuzda karşı tarafa taşan minyatür bir dalga yarattı.

Trakya hemen durdu.

"Çok mu fazla?" diye mırıldandı kulağına.

"Biraz... biraz," diye itiraf etti Trin. "Neden bilmiyorum, birdenbire oram çok *hassaslaştı*." Bu doğruydu - meme uçları gergin ve ağrılıydı ve göğüsleri bir şekilde daha dolgun hissetmeye başlamıştı. Ama bu hiç mantıklı değildi, değil mi? Trin omuz silkti - muhtemelen kendisine bu şekilde dokunmasına ve yıkanmasına izin verdiği için hâlâ gergindi. "Özür dilerim," dedi başını çevirip ona bakarak. "Ben sadece..."

"Sorun değil," dedi Thrace yatıştırıcı bir sesle. "Hâlâ yıkanacak başka yerlerim var."

Trin onun hangi 'diğer' yerlerden bahsediyor olabileceğini düşünürken ürperdi. Adamın suyun altına uzanıp amını avuçlamasını bekledi.

Ama Thrace onu yine şaşırttı. Büyük, kare küvetin karşı tarafına geçti ve ayaklarına uzandı. Üzerinde yumuşak kıllar olan bir tür eldiven bulmuştu ve bunu kadının alt bacaklarında kullanmaya başladı.

"Oh!" Adam ayak parmaklarını yıkarken Trin nefesini tutamadı ve adam yumuşak kılları ayak tabanının üzerinde gezdirirken çaresiz bir kıkırdama nöbetine tutuldu. "Thrace, hayır!" diye bağırdı, hâlâ kıkırdıyordu. "Bu... bu *gıdıklıyor!"*

Ona sırıttı, güçlü yüz hatları alaycı bir eğlenceyle doluydu.

"Bu doğru mu? Ne *utanç* verici, Hanımefendi." Diğer ayağını da tuttu ve onu da ovmaya başladı.

"Thrace! Thrace, lütfen!" Trin en son ne zaman bu kadar çok güldüğünü hatırlamıyordu. Serbest ayağıyla tekme atarak çıplak göğsüne ve omuzlarına pembe baloncuklar püskürttü.

"Bu çok yaramazcaydı, Hanımefendi," diye homurdanan Thrace, kızın serbest ayağını yakalayıp ayak bileklerinden tutarak misilleme yaptı ve böylece iki ayağını da aynı anda ovabildi.

"Hayır! Hayır, lütfen!" Trin o kadar çok gülüyordu ki midesi ağrıyordu. "Lütfen!

-*Nefes* alamıyorum.″

Thrace hemen durdu ama ayak bileklerini tutmaya devam etti. "Boyun musunuz, Hanımefendi?" diye homurdandı ona gülümseyerek.

"Evet." Trin derin bir nefes aldı ve kalbini sakinleştirmeye çalıştı. Yine de içinden küçük kıkırdamaların yükseldiğini hissedebiliyordu ve yüzünü sabit tutmak zordu.

"Güzel." Thrace'in sesi aniden okşayıcı bir hal aldı ve eğilip kızın ayağının üst kısmına nazik bir öpücük kondurdu. "Çünkü şimdi seni biraz daha yukarıdan yıkamaya hazırım."

"Daha yükseğe mi?" Kahkahalar birdenbire yok oldu, yerini adamın yarı kapalı gözlerini görünce karnında filizlenen derin bir sıcaklık aldı.

"Uyluklarının arası," diye mırıldandı. "Sanırım oranın yıkanması gerekiyor. Bunu yapmama izin vermeye hazır mısın?"

"Evet," diye fısıldadı Trin, kelimeleri çıkarmakta zorlanıyordu.

"Güzel," diye mırıldandı. "Bana gel, Trin. Buraya gel ve seni yıkamama izin ver."

Yavaşça küvetin diğer tarafına kaydı, suyun sıkı, hassas meme uçlarına çarpmasının onu nasıl ürperttiğini fark etti. Tanrıça, içinde çok garip hissediyordu. Sıcak, soğuk ve nefessiz...

Küvetin bu ucunda onu yukarı kaldıran bir koltuk vardı, böylece su sadece beline kadar geliyordu. Thrace'in talimatıyla sırtını küvete yaslayarak oturdu ve onun etrafına uzanmasını bekledi. Bir kez daha onun tarafından tamamen kuşatıldığını hissetti, geniş omuzları onun her iki yanında, yanağı yüzüne yakındı, büyük, sıcak ellerini suyun altından geçirip üst uyluklarını okşadı. Adamın sıcak, baharatlı kokusu onu sarmış, aynı anda hem güvende hem de inanılmaz derecede ateşli hissetmesini sağlamıştı.

"Şimdi benim için yayıl," diye mırıldandı kulağına, ona uzanırken. "Uyluklarını benim için aç bebeğim ve amını yıkamama izin ver. Seni tertemiz yapmama izin ver."

Derin, hırıltılı sesiyle söylediği bu ateşli sözler Trin'e bir şeyler yapıyor gibiydi. Her yerinde ama özellikle bacaklarının arasında ve her zamankinden daha dolgun ve hassas hissettiği göğüslerinin uçlarında karıncalanma hissediyordu. Kabarcıklar artık büyük ölçüde dağılmıştı ve Trin onun için yayılırken, kendisini yıkamasına izin vermek için kendini tamamen açarken... kendisine dokunmasına izin verirken, ılık suyun içinden onun büyük ellerini açıkça görebiliyordu.

"Çok güzel," diye mırıldandı Thrace kulağına, büyük bir eliyle çıplak tümseğini kavrarken. "Çok muhteşem, bebeğim."

"Ben... Sana daha önce de söyledim, ben senin bebeğin değilim. Ben senin metresinim," diye fısıldadı Trin nefes nefese.

"Bana emrettiğinde ve herkesin gözü önünde dışarıda olduğumuzda sen benim metresimsin," diye mırıldandı. "Ama sadece ikimiz olduğumuzda ve ben seninle ilgilendiğimde, sen *bebeksin*. Zevk almak, ilgilenmek ve hizmet etmek istediğim tatlı, yumuşak kız bebeğim. Seni öyle hissettirmek istiyorum ki

Dayanamayacağın kadar iyi... Gelip gelirken adımı inlediğini ve daha fazlası için bana yalvardığını duymak istiyorum..."

"Thrace," diye itiraz etti, rahatsız bir şekilde kıpırdanarak. "Bu... bunun bana nasıl hissettirdiğini tarif edemem ama... ama benim gelmemle ilgili hiçbir şey söylemedik. Aslında, bunun iyi bir fikir olacağını sanmıyorum."

"Gelmek istemiyor musun?" Konuşurken işaret ve yüzük parmaklarıyla amının dış dudaklarını araladı. Isıtılmış su klitorisini okşamak için içeri girdiğinde nefesi kesildi. Ve sonra yavaşça, nazikçe, uzun orta parmağı ıslak kıvrımlarına kaydı ve okşamaya başladı. "Bundan emin misin, bebeğim?"

"Oh!" Trin başını geriye atarak adamın geniş omzuna yasladı ve adam onu hayal edilebilecek en hafif dokunuşla okşamaya devam ederek zonklayan klitorisini yavaş ve şefkatli darbelerle tekrar tekrar gezdirdi. Nedense ona verdiği zevk, göğüslerinin ağrımasına ve zonklamasına neden oluyor gibiydi; zevk verici yoğunluğu içinde neredeyse acı veren keskin bir his.

"Bana nasıl boşalmak istemediğinizi tekrar anlatın*, Hanımefendi," diye* kulağına usulca hırladı Thrace. "Bir erkeğin sana dokunmasını gerçekten istemediğin için mi? Bir erkeğin sana zevk verebileceğini kabul edemediğin için mi?"

"Ben... biliyorsun bu... bu değil," diye soluk soluğa kaldı Trin, ama doğruyu söylemek gerekirse, kesinlikle bunun bir parçasıydı. Ama Thrace'in ona nihai zevki tattırmasını istememesinin daha derin bir nedeni daha vardı. Trin ona vücudunu verirse, ona kendisini boşaltmasına izin verecek kadar güvenirse, kalbini de -en azından bir kısmını- kaybedebileceğinden korkuyordu. "Yapamam," diye soludu tatlı işkence devam ederken. "Ben... Ben yapmamalıyım..."

"Ne yapmamalıyım?" diye mırıldandı. "Bacaklarını açıp amını parmaklamama izin vermemeli misin? Yumuşak küçük klitorisini elime boşalana kadar okşamama izin vermemeli misin?"

"Thrace," diye yalvardı. "Thrace lütfen, sanırım... sanırım durmalıyız."

Ama bu sefer sadece korktuğu için sormuyordu - ya da kalbi için korkmuyordu. Adam ona dokundukça, göğüsleri ve meme uçları giderek daha dolgun ve hassas hissediyordu. Şimdi o kadar olgunlaşmış hissediyorlardı ki - Trin buna uygun başka bir kelime bulamıyordu- patlayacakmış gibi hissediyordu.

"Bir sorun var," diye soludu, bacaklarını kapattı ve doğrulup oturdu. "Neyim var benim?"

"Sanırım sen de tam gelmek üzereydin," dedi kuru bir sesle, elini çekerek. "Bunda yanlış bir şey yok."

"Hayır, değil... sorun orada değil. Bu benim..." Trin göğsüne baktı ve korku dolu bir nefes verdi. "Aman Tanrım, neyim var benim?"

Göğüslerinin eskisinden daha büyük olduğu belliydi ama onu bu kadar korkutan şey bu değildi. Normalde tahrik olduğunda çilek karası olan meme uçları şimdi koyu, öfkeli bir kırmızıydı.

"Ne... *benim neyim var?"* diye fısıldadı, dehşete ve ölesiye korkmuştu. "Bana *neler oluyor*?"

Thrace bir parmağını uzatıp kırmızı uçlu bir meme ucunu hafifçe okşadı ve tüm vücuduna yoğun bir his dalgası gönderdi.

Trin'in nefesi kesildi. "Oh!"

"Güzel," dedi düşünceli bir şekilde. "Ve belli ki çok hassas."

"Ama buna ne *sebep oluyor*?" Trin artık neredeyse ağlamak üzereydi. Sadece korkmakla kalmıyor, aynı zamanda göğüsleri her geçen an daha da dolgunlaşıyor gibiydi - gerçekten *ağrıyorlardı* ve meme uçları o kadar kırmızı ve hassastı ki, en hafif dokunuşun bile dayanılamayacak kadar fazla olduğunu hissediyordu.

"Bilmiyorum ama öğreneceğiz." Thrace ayağa kalktı ve küvetin karşısındaki duvara monte edilmiş olan ve hâlâ yumuşak bir mavi renkte parlayan görüntü ekranının yanına gitti. Birkaç hareketle bir ışık panosu çağırdı.

ekranın altından aşağıdaki tezgâha yansıtıldı. Trin semptomlarını bir arama motoruna girmeye başlamasını izledi ancak yazmayı bitiremeden ekranda aniden bir metin bloğu ve bazı resimler belirdi.

Thrace kaşlarını çatarak onları hızla taradı. Trin göremeyecek kadar uzaktaydı.

"Ne? Ne yazıyor?" diye sordu titreyen bir sesle. "Hmm... akşam yemeğinde yediğimiz *schromp*'u hatırlıyor musun? Ve nasıl Leydi Tam-
Tam ve Lady Needra bunun *ilginç* etkileri olacağını söylemişti?"

"Aman Tanrım... Bunu tamamen unutmuştum!" Trin kendini hasta hissetti. "Bunu yememize nasıl izin verirler ve bizi uyarmazlar!"

"Şaka mı yapıyorsun?" Thrace omzunun üzerinden bir bakış fırlattı. "Nerede olduğumuza bak."

"Haklısın." Trin bir elini alnına götürdü. "Muhtemelen
Bunun olması için."

"Şaşırmazdım." Thrace hâlâ hızla taramaya devam ediyordu. "Buna göre, nektar kapsülleri ve *şromp* kadın vücudunda bir reaksiyona neden oluyor ama sıcak suya daldırılana kadar harekete geçmiyor. Suyun ısısı bir katalizör görevi görüyor ve meme uçlarının aşırı derecede hassaslaşmasına neden oluyor - klitorisi kadar hassas."

"Çok hassaslar." Trin, şişmiş kırmızı meme uçlarına bakarken yarı hıçkırıktan daha fazlası olan titrek bir kahkaha attı. "Bu konuda ne yapabiliriz? Küvetten çıkmamın bir faydası olur mu?"

"Zararı olmaz." Thrace yanına geldi ve onun için bir havlu açtı - inanılmaz yumuşak, emici malzemeden yapılmış büyük, tüylü, beyaz bir havlu. Neredeyse bir battaniye kadar büyüktü. Trin banyodan çıktı ve adam onu banyoya sardı. Trin hemen ve olabildiğince kurudu, sonra da

göğsüne baktı, göğüsleri her zamanki gibi, belki de daha dolgundu.

"Bu hiç yardımcı olmuyor. Ve *ah!"* Havluyu açmak ve göğsünü ortaya çıkarmak için beline kadar çekmek zorunda kaldı. "Çok sert," diye soluk soluğa kaldı. Kumaş parmaklarına tüy kadar yumuşak gelse de, göğüslerinin hassas uçlarına zımpara kağıdı gibi geliyordu.

"Acı veriyor mu?" Thrace endişeli görünüyordu. "Canın acıyor mu bebeğim?" "Ben... Ben iyiyim," dedi Trin huzursuzca, ki bu tam olarak doğru değildi. Onun

göğüsleri hala patlama noktasına kadar olgunlaşmış hissediyordu ve meme uçları sıkıydı

Adını koyamadığı bir ihtiyaçla sızlayan kızıl noktalar. "Bulduğun o makale-" diye başladı.

"Bana *gönderileni* kastediyorsun. Bize," diye düzeltti Thrace acımasızca. "Ben daha yazmayı bitirmeden ortaya çıktı. Birisi bu bilgiye ihtiyacımız olacağını biliyordu. Sanırım ikimiz *de kim olduğunu* tahmin edebiliriz*."*

Leydi Tam-tam. Trin çenesini sıktı ve ellerini yumruk yaptı. Daha önce Trin ev sahibesinin muhtemelen yalnız olduğundan ve aşk kölesini özlediğinden bahsederken, yaşlı için neredeyse üzülüyordu. Artık değil-Trin öfkeliydi! Bir insan nasıl olur da hiç tanımadığı bir insana en ufak bir uyarıda bulunmadan böyle bir şey yapmasına izin verirdi? *Muhtemelen bizi uyarmadan neredeyse birbirimizin üzerine atlamamıza neden olan kırmızı rüya gazını denememiz için ısrar edebilmesiyle aynı şekilde,* diye düşündü acımasızca.

"Tamam." Derin bir nefes aldı ve sakin kalmaya çalıştı. "Bize *gönderilen* makalede bu konuda ne yapmamız gerektiği yazıyor mu? Bir tür panzehir var mı?"

"Var ama bundan mutlu olmayacaksın."

"Ne? Sadece söyle bana," diye talep etti Trin. Göğüsleri ve meme uçları her saniye daha da keskin bir şekilde ağrıyordu; dövünecek zamanı yoktu.

çalıların etrafında.

Thrace iç çekti. "Burada, aynı kapsül ve *şromp* kombinasyonunu yutan bir erkeğin, dişinin meme uçlarındaki acıyı hafifletmeye yardımcı olması gerektiği yazıyor."

"Acıyı hafifletmek mi? Nasıl-?"

"Onları emerek," dedi açıkça. Trin dudağını ısırdığında başını salladı. "Gördün mü? Hoşuna gitmeyeceğini söylemiştim."

"Ben... ama buna inanamıyorum."

Thrace ona ilerlemesini işaret etti. "Gel de kendin oku. Görünüşe göre rahatlamanın tek yolu bu."

Trin görüntü ekranına doğru ilerledi ve onun işaret ettiği satırı okudu. *"Göğüsleri ihtiyaçla dolan bir dişi için tek çare şudur: Aynı nektar kapsüllerinden ve aynı şromptan yemiş bir erkek bulunmalıdır. Tükürüğünde gerekli bileşiklere sahip olacaktır. Kadının meme uçlarını normal renklerine dönene kadar kuvvetlice emerek ağrıyı hafifletebilir ve kadını tamamen iyileştirebilir. Bu işlem belirtiler ortaya çıktıktan kısa bir süre sonra yapılmalıdır, aksi takdirde kalıcı hasar meydana gelebilir."*

"Kalıcı hasar mı?" Korkuyla Thrace'e baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, sana yardım etmeme izin vermen gerektiği anlamına geliyor." Ona doğru bir adım attı ama Trin geri çekildi.

"Ben... Ben gerçekten düşünmüyorum..."

"Uygun olduğunu mu?" Belirgin bir hayal kırıklığıyla nefesini dışarı verdi. "Dinle, Trin- senin kişisel etik kurallarına ya da Yargı Tanrıçası'nın söylediklerine göre neyin doğru neyin yanlış olduğunu umursamanın çok ötesine geçtik. Burada acı ve kalıcı hasardan bahsediyoruz; sana yardım etmeme izin vermelisin."

"I..." Trin başını salladı ve itirazlarını kelimelere dökebilmeyi diledi. Ama zihni karmakarışıktı ve göğüsleri o kadar çok ağrıyordu ki düşünmekte zorlanıyordu.

"Şöyle düşün," diye mırıldandı Thrace, yanağını okşamak için yaklaşarak. "Daha önce uyku odasında senin için yaptığım gibi bir saygı duruşunda bulunacağım. Hepsi bu kadar."

"Ama... o zaman beni öptün," diye belirtti Trin. "Nazikti... saygılıydı."

"Ve *yine* de saygılı olacağım," diye söz verdi Thrace ona nazikçe. "Sizin hiçbir parçanıza asla saygısızca davranmam, Sahibe."

"O... o makale *şiddetle* emmeniz gerektiğini söylüyordu. Yani *sertçe," diye* itiraz etti Trin. "Bu kulağa... müstehcen geliyor. Ayrıca, şu anda buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Çok acıyorlar.″ Parlak kırmızı meme uçlarını ve hâlâ çok dolu ve ağrılı hisseden göğüslerini işaret etti.

"Nazik olacağım, bebeğim." Thrace tüy kadar hafif bir dokunuşla yanağını okşadı. "Yapacağımı biliyorsun."

"Şey... Sanırım nazik olursan." Trin kıpırdandı ve kalçalarının arkasına bir şeyin çarptığını hissetti. Bir anda kendini odanın boylu boyunca uzanan siyah mermer tezgâha yasladığını fark etti.

"İşte." Thrace iki elini kadının kalçalarına koydu ve sanki bir oyuncak bebekmiş gibi onu kolayca kaldırdı. Onu dikkatlice yüksek tezgâhın üzerine oturttu, böylece ağzı onun dolgun, çıplak göğüslerinin hizasında olacaktı. "Rahat mısın?" diye sordu yarı kapalı gözlerle ona bakarak. "Sana yardım etmeme izin vermeye hazır mısın?"

"Evet," diye fısıldadı Trin küçük bir sesle. "Ama..."

"Ama ne?" Adam çoktan kızın göğüslerini iri elleriyle avuçlamış, öne doğru eğilmek üzereydi.

"Yani... bunu yapmaktan nasıl rahatsız olmazsın?" Trin, her zamanki dut kahverengisi renginden çok farklı olan aşırı dolgun göğüslerinin ve kırmızı meme uçlarının müstehcen görüntüsüne bakarak kendini işaret etti. "Yani... *tuhaf* görünüyorum."

"Sen güzelsin, benim için her zaman güzelsin." Tekrar yanağını okşadı. "Ve sana senin için yapamayacağım hiçbir şey olmadığını söylemedim mi?"

"Thrace... zorunda ."

"Evet biliyorum. Ve *istiyorum*." Eğilerek kızın ağrıyan sağ meme ucunu dudaklarına götürdü. "İzle beni, bebeğim. Çok yumuşak ve nazik bir şekilde başlayacağım."

"Pekâlâ." Trin başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. Ve o daha bir şey düşünemeden, adamın sıcak ağzı sıkı meme ucunun etrafını sarmıştı.

Trin ellerini yumruk yaparak kendini desteklemeye çalıştı. Artık göğüsleri o kadar dolgun ve ağrılıydı ki meme uçlarından esen hafif bir esinti bile canını yakabilirdi. Bu yüzden Thrace'in onları emmesine izin vermenin dayanılmaz bir acıdan başka bir şey olabileceğini düşünemiyordu. Gözlerini kapadı, dişlerini sıktı ve acıya hazır olmaya çalıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde acı hissetmedi. Bunun yerine, yatıştırıcı bir sıcaklık hissi ve ardından dilinin ağrıyan ucunu çok ama çok şefkatle yıkadığını hissetti.

"Oh..." Trin başka bir şey söyleyemeyerek fısıldadı. Daha önce saygı duruşunda bulunurken onu öptüğünde dilini kullanmamıştı. Şimdi ise şişmiş meme ucunu nazikçe ve incelikle okşuyor, Trin'in kendini tuhaf hissetmesine neden oluyordu. Garip ama iyi... rahatlamış. Ve *sıcak.*

Thrace onu bir anlığına serbest bıraktı ve başını kaldırıp ona baktı.

"Şimdi emeceğim, Hanımefendi. Tatlı meme ucunu emeceğim. Az ya da çok istersen söyle."

Trin başını salladı ve onun meme ucunu tekrar yakalayıp olabildiğince derin bir şekilde ağzına çekmesini izledi. Sonra çok nazik bir şekilde emmeye başladı.

Bir anda sanki içinde biriken baskı hafiflemeye başlıyormuş gibi bir rahatlama hissetti. Ama her ne kadar daha iyiye gitse de, gerginliğin azalması yeterince hızlı değildi. Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

"Trakya..." Bir elini onun saçlarında gezdirdi, ona baktı, ağzı meme ucuna yapışmıştı. "Daha fazlasına ihtiyacım var... daha sert."

Onu bir kez daha serbest bıraktı.

"Leydimin emrettiği gibi," diye mırıldandı. Sonra onu kendine doğru çekerek yüzünü göğüslerinin arasına soktu, yanaklarının çizikleri kadının inlemesine neden oldu. "Daha sert o zaman," dedi kısık sesle.

Bu kez meme ucunu ağzına çektiğinde, Trin inlemesine neden olan derin ve sabit bir emme hissedebiliyordu. Tanrıça, bunun ona hissettirdikleri kesinlikle doğru değildi! Sanki meme uçlarından doğrudan amına giden bir bağlantı varmış gibiydi. Göğsündeki her derin çekişte, kalçalarının arasında cevap veren bir dalgalanma hissetti. Thrace onunla ilgilenirken klitorisi ihtiyaç ve arzuyla zonkluyordu.

Bir süre sonra göğüslerini değiştirdi ve sol meme ucunu da aynı hevesle emdi. Trin, amında büyüyen yoğun ihtiyaç ateşlendikçe inledi ve vücudu daha fazlası için yalvardı. Artık meme uçlarındaki ağzının neden olduğu ateşi görmezden gelemezdi. Bu arzuyu dindirmek için bir şeyler yapması gerekiyordu.

Hiç düşünmeden eli aşağı kaydı ve hâlâ beline sarılı olan havluyu açtı. Parmakları şişmiş kedi dudaklarını buldu ve içeri kaymak için onları ayırdı. Ama ilk hafif dokunuşla birlikte acı içinde nefesi kesildi.

"Ah!"

Thrace hemen emmeyi bıraktı.

"Seni incittim mi?" Gözleri endişeyle kararmıştı.

"Hayır, ben... ben kendimi incittim," diye

itiraf etti Trin. "Ne? Nasıl?" Kaşlarını

çattı.

"I..."

"Söyle bana, Trin."

"I..." Yüzü yanıyordu ama bir cevap alana kadar sormayı bırakmayacağını biliyordu. "Kendime dokunmaya çalıştım, dün gece bana sarıldığında yaptığım gibi," diye fısıldadı. "Ama sanırım çok hassasım çünkü gerçekten *acıdı."*

"Bir bakayım." Kızın zayıf itirazlarına rağmen havluyu sonuna kadar çekerek açtı ve amını ortaya çıkardı. Ortaya çıkardığı şey Trin'in nefesini kesmişti; amı ihtiyaçtan şişmiş ve meme uçları kadar kızarmıştı. Dış dudaklarının kendi iradesiyle ayrılıp sularıyla kayganlaşmış iç amcığını ortaya çıkarmasından beri açıkça görülüyordu. Klitorisinin küçük incisi, dikkat çekmek için yalvarıyormuş gibi belirgin bir şekilde sergileniyordu.

"Oh, hayır!" Trin gördüğü manzara karşısında inledi. "Orada da olmaz!"

"Sorun yok," diye mırıldandı Thrace. "Sadece ihtiyacınız var, Hanımefendi." Bir elini onun iç uyluğuna koydu. "Seni rahatlatmamı ister misin?"

"Yapabileceğini sanmıyorum. Eğer kendi dokunuşuma bile dayanamıyorsam..."

"Eğer izin verirsen sana yardım . Tükürüğümde bulunan ve meme uçlarındaki acıyı hafifleten bileşikler amcığında da işe yarayacaktır." Başını kaldırıp ona baktı. "Denememe izin verecek misin?"

"Ne, yani... beni yala mı? Orayı mı?" Trin başıyla bacaklarının arasını işaret ederken yüzünün ısındığını hissetti.

Yavaşça başını salladı. "Kendini daha iyi hissetmene yardımcı olmanın en hızlı yolu bu olacaktır." "Hayır." Trin, şişmiş amcığının ağrımasına neden olmasına rağmen kalçalarını kapattı.

keskin bir şekilde. "Ben... bunu yapmanı istemiyorum. Kendimi rahat hissetmiyorum.

Bu."

"Sana hürmetlerimi sunarken seni orada öptüm," diye belirtti. "Bu aynı şey değil," dedi kadın inatla. "Sen sadece beni öptün.

Beni... beni açıp... beni yalamadın."

"Sorun ne?" diye sordu usulca. "Yalama çok mu fazla penetrasyon gibi?"

Trin gözlerini indirerek, "Çok yakın," diye itiraf etti. "İstediğimden daha yakın."

"Pekâlâ." diye iç geçirdi. "Ya parmaklarımı yalasam ve onlarla sana dokunsam? Sorun olur mu? İçine girmeyeceğime söz verdiğim sürece?"

"Sanırım... öyle." Trin başka ne yapacağını bilmiyordu.

"Biliyor musun, dilim parmaklarımdan çok daha yumuşaktır," diye belirtti.

"Biliyorum." Trin başını salladı. "Ama ben sadece... bu şekilde daha rahat hissediyorum."

"Bir dakika içinde fikrini değiştirebilirsin," diye mırıldandı. "Dün gece sana bazen bir şeyin neredeyse acı verecek kadar iyi hissettirebileceğini söylediğimi hatırlıyor musun?"

Trin dudağını ısırdı. "Evet..."

"Korkarım bu da o durumlardan biri olabilir. Bu çok gergin olacak."

"Pekâlâ." Tekrar başını salladı. "Anlıyorum. Sadece... sadece yap."

Başka bir şey söylemeden iki parmağını ağzına aldı ve ıslattı. Sonra uyluklarının arasına uzandı ve iç kıvrımlarına çok hafifçe dokundu.

"Oh!" Söz verdiği gibi son derece yoğundu. Ama Trin, güçlü zevke onun dokunuşunun ona getirmesine rağmen buna dayanabileceğini fark etti.

"Tanrıça, Thrace," diye inledi onun geniş, çıplak omuzlarını kavrayarak. "Bu iyi... çok iyi.″

"Sevindim, bebeğim." Sesi yumuşak, derin bir hırıltıydı ve nazikçe okşarken gözleri yarı kapalıydı, şişmiş klitorisini dikkatlice daire içine aldı. "Yumuşak küçük amını okşamamdan hoşlanmana sevindim. Ben okşarken meme uçlarını biraz daha emmemi ister misin?"

Meme uçları daha az kırmızı görünüyordu ve göğüsleri neredeyse normale dönmüştü. Ama Trin, adamın koca ağzının dolgun göğüslerini sert ve düzenli bir şekilde emmesinden aldığı yoğun zevki hatırlamadan edemiyordu.

Tanrıça, bunu yapmamalıyım... gerçekten yapmamalıyım...

"Evet," diye fısıldadı, yapmaması gerektiğini biliyordu. "Evet, *lütfen*, Thrace." "Benim için bir zevk, Hanımefendi," diye mırıldandı. Sonra, ona doğru bir kez eğildi

daha fazla, parmakları uçmaya devam ederken sıkı bir yumruyu ağzına aldı hafifçe klitorisinin üzerinde.

Trin içinde bir zevk dalgasının kabardığını hissetti; büyük bir his dalgası çöküp onu yoğunluğu içinde boğmanın eşiğinde duruyordu.

Bir erkek, bir erkek sana dokunuyor! Seni boşaltmak üzere! diye fısıldadı beyninin içindeki yargılayıcı küçük ses. *Bu çok yanlış! Böyle bir küfür için cezalandırılmalısın!*

Umursaması gerektiğini biliyordu ama yapmadı, yapamadı. Tek istediği büyük Havoc'un ağzını ve ellerini sonsuza dek üzerinde hissetmekti. Tek istediği, o kendisine dokundukça onun için boşalmaktı.

Sonra, aniden, o oldu. Alçak bir feryatla Thrace'e uzandı, parmaklarını saçlarından geçirdi ve zevk dalgası üzerine çökerken onun eline ve ağzına doğru eğildi.

"Tanrıça," diye inledi yüksek sesle, kendine engel olamıyor, susamıyordu. *"Oh lütfen, evet, Trakya!...çok iyi...lütfen!"*

Thrace çabalarını ikiye katladı, diğer meme ucunu ağzına aldı ağlayıp adını haykırırken yayılmış amını okşadı. Zevk, Trin neredeyse içinde boğuluyormuş gibi hissedene kadar devam ediyor gibiydi. Ama sonra, yavaş yavaş, gelgitli his dalgası çekilmeye başladı ve nefesini yakalayabildiğini fark etti.

"Tanrıça!" diye fısıldadı nefes nefese ve ona doğru yığıldı, başı onun geniş omzuna yaslandı.

Thrace ona dokunmayı bıraktı ama elini açık amının üzerinde koruyucu bir şekilde tutmaya devam etti.

"İyi misin bebeğim?" diye mırıldandı kulağına. "Şimdi daha iyi misin?"

"Çok." Trin derin bir nefes aldı ve doğruldu. Yere bakarak kendini gözden geçirdi - tamamen çıplak ve bitkin bir halde, bacaklarını açmış tezgâhta oturuyordu ve Trin kalçalarının arasında durmuş, amını avuçluyordu. En azından her şey normal rengine dönmüştü ama az önce olmasına izin verdiği şeye hâlâ inanamıyordu.

Tanrım, ne yaptım ben? Şimdi tutkunun sıcaklığı hafiflediğine göre, az önce yaptıklarından dolayı bir utanç dalgası hissetti. Utanç ve *utanç*.

Doğrulup ondan uzaklaşmaya çalıştı ama Thrace onun ruh halini sezmiş gibiydi.

"Hey..." Çenesinden tuttu, böylece gözlerinin içine bakmak zorunda kaldı. "Neyin var?"

"Ben sadece... Bunu yapmamalıydım." Trin onun elinden uzaklaştı. "Bana bunu... yapmana izin vermemeliydim."

"Ne yapacağım? Seni emmek mi?" Ona verdiği zevkten dolayı meme uçlarının hâlâ gergin olduğu göğüslerini işaret etti.

"Sadece o değil." Amını avuçlayan büyük elden uzaklaşmak için hareket etti ve adam da ona izin verdi.

"Acını dindirmeme izin vermemeliymişsin gibi mi hissediyorsun? İhtiyacını? Neden olmasın?" diye usulca sordu.

"Neden olmadığını biliyorsun." Trin gözlerini kaçırdı. "Gerçekten çok yorgunum. Artık yatmak istiyorum."

"Bunu konuşana kadar olmaz," diye hırladı Thrace. "Acı çekiyordun... ihtiyacın vardı ve ben sana yardım ettim. İyi bir aşk kölesinin yapması gerektiği gibi sana hizmet ettim." Onun gözlerini yakalamaya çalıştı. "Bunda yanlış olan ne?"

"Nasıl hissettiğimi biliyorsun... neye inandığımı." Trin iç çekti. "Ya da en azından inanmak için yetiştirildiğim şeye."

"Evet, ama hala buna inanıyor musun? Hâlâ erkeklerin hayvan, yani daha düşük yaşam formları olduğunu mu düşünüyorsun?"

"biliyorsun!" diye haykırdı. "Kastettiğim bu değildi!" "Ama hala

biriyle birlikte olmanın yanlış olduğunu düşünüyorsun. Birini

sevmenin." Trin kararsızca ona baktı.

"Aşk hakkında kim bir şey söyledi?"

"Unut gitsin." Kaşlarını çattı ve başını salladı. "Demek istediğim, biz yanlış bir şey yapmadık. Yardıma ihtiyacın vardı ve ben de sana yardım ettim. Hiç kimse, Tanrıçanızın en katı rahibesi bile, sırf bundan kaçınmanın tek yolu bir erkeğin size yardım etmesine izin vermek olduğu için kalıcı fiziksel hasara uğramanızı bekleyemez. Haksız mıyım?"

"I..." Dudağını ısırdı. "Bilmiyorum. Bu tür şeyler hakkında ne kadar güçlü hissettiklerini bilemezsiniz. Bir erkeğe izin verme konusunda..."

"Ama onlar onlar, bu da sensin," diye sabırsızca gürledi. "Neden utanıyorsun? Sana dokunmama izin vermenin seni bir şekilde alçalttığını mı düşünüyorsun? Bir kadın olarak saygınlığını mı zedeledim?"

"Hayır, ben-"

"İçine girmedim," dedi yumuşak bir sesle. "Tanrılar biliyor ki bunu çok istedim - dilimi ıslak küçük amının derinliklerine sokmak ve seni iliklerine kadar tatmak istedim. Ama yapmadım, Trin. Senin iznin olmadan bunu asla yapmam."

"Biliyorum." Sözleri aklına canlı görüntüler getirdi, büyük Havoc'un kalçalarının arasında diz çöktüğü, yalamak, öpmek ve diliyle içine girmek için onu genişçe açtığı görüntüler... *Hayır,* dedi kendi kendine. *Hayır, bunu düşünmeyi bırak! Bu yanlış!*

Ama öyle miydi? O gece birlikte yaptıkları şey *gerçekten* o kadar kötü müydü? Trin aniden kafasının içindeki yargılayıcı küçük sesi dinlemekten yorulduğunu fark etti. Artık rahibelerin söylemleriyle utandırılacak bir çocuk değildi. Thrace'in aletini içine sokmasına izin verseydi kendini yanlış, kirli, hatta belki de lanetlenme tehlikesiyle karşı karşıya hissedeceğinden emindi - en azından çocukluk inançlarına göre. Ama onun da belirttiği gibi, bunu yapmamıştı. Diliyle ya da parmaklarıyla içine bile girmemişti. Tek yaptığı göğüslerindeki baskıyı hafifletmekti.

Ve sen elinin her tarafına boşalana kadar amını ovdu. Bunu unutma, diye fısıldadı o iğrenç küçük ses yine.

Trin derin bir nefes aldı ve bunu görmezden gelmeye karar verdi. Gerekli olan bir şey için kendini perişan etmenin ne faydası olabilirdi ki... bitip gitmiş bir şey için? Yapılacak şey yoluna devam etmek ve gelecekte kendini kontrol altında tutacağına yemin etmekti.

"Düşünmeyi bitirdin mi?" Thrace gürledi ve Trin orada oturup ellerine bakarak birkaç dakikadır bir şeyler düşündüğünü fark etti.

"Evet." Derin bir nefes aldı ve onun gözlerinin içine baktı. "Olan oldu, bu konuda üzülmenin bir anlamı yok."

"Çok mantıklı." Onaylarcasına başını salladı.

Trin kuru bir sesle, "Böyle düşünmene sevindim," dedi. Omuzlarını dikleştirdi. "Biz sadece... bu gece birçok kimyasalın etkisi altındaydık. Kırmızı rüya gazı, nektar kapsülleri, *schromp..."*

Thrace tarafsız bir şekilde, "Burası kimya yoluyla daha iyi yaşamaya inanan bir yer gibi görünüyor," dedi. "Peki siz ne öneriyorsunuz, Hanımefendi?"

"Önce iyi bir gece uykusu çekeceğiz. Sonra yarın yediğimiz, içtiğimiz ve soluduğumuz her şeye çok daha fazla dikkat edeceğiz. Umarım Leydi Tam-tam ile ilk yemeğimizi yer yemez anlaşmamızı tamamlamak için Leydi Malroth'a tekrar yaklaşabilirim."

"Peki ya istemezse? Daha uzun kalmamızı ya da başka bir şey yapmamızı isterse?" Ona bir kaşını kaldırdı. "O zaman ne olacak?"

"I..." Trin dudağını ısırdı. "Bilmiyorum. Ona tüm *Jaxite* kristallerini adı anılmayacak bir yere koymasını söyleyeceğimi söylemek isterdim ama bunu yaparsam... anlaşma suya düşerse..."

"Hepimiz mahvolduk," diye bitirdi Thrace onun yerine. "Neyse, başımızı belaya sokmayalım. Belki sen anlaşmayı yaparsın ve yemek vaktine kadar buradan çıkmış oluruz."

"Senin dudaklarından Tanrıça'nın kulaklarına." Trin iç çekti ve iç çekişi esnemeye dönüştü. "Yargı Tanrıçası, çok *yorgunum.* Neyim var benim böyle? Çarkıfelek meyvelerinin etkilerini hâlâ yaşıyor muyum?"

Thrace kaşlarını çattı. "Olmamalısın. Şimdiye kadar sisteminden çoktan çıkmış olmalıydı ki bu beni endişelendiriyor."

Sözleri kadının omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. "Her şeyin olduğunu mu düşünüyorsun?" Küçümseyici bir hareket yaptı.

"Eminim öyledir. Sadece şu anda sana karşı korumacı hissediyorum ve bu da her şeyi daha da kötüleştiriyor, hepsi bu." İçini çekti. "Muhtemelen tüm bu stresten ve az önce çok zorlandığın için yorgunsun."

"I..." Trin yanaklarının ısındığını hissetti. "Sanırım bu olabilir. İtiraf etmeliyim ki daha önce hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Ama sonra... benden başka hiç kimse beni boşaltmamıştı."

"İlkiniz olmak benim için büyük bir zevkti Hanımefendi," diye homurdandı usulca. "Ama şimdi seni yatağa götürelim."

Onu tezgâhın üzerinden kollarının arasına aldı ve Trin'in nefesini kesti.

"Beni her yere taşımak zorunda değilsin, biliyorsun," diye itiraz etti adam onu uyku odasına götürürken. "Yürüyebilirim."

"Yapabileceğini biliyorum. Seni taşımayı *seviyorum*. Ayrıca, izleyenler için daha iyi görünüyor. Daha romantik." Ona sırıttı ve parlayan mavi ekrana doğru başını salladı.

"Sanırım öyle." Trin o kadar yorgundu ki vücuduna kurşun ağırlıklar bağlanmış gibi hissediyordu. Onunla bu konuda kavga etmemeye karar vererek kendini onun geniş göğsüne yasladı. Tanrıça, onun koca vücudu kadar sert bir şey nasıl bu kadar rahat bir yastık olabilirdi? Bilmiyordu ama adam onu uyku platformuna yatırdığında çoktan yarı uykuya dalmıştı.

Thrace onu başladı. "Hadi, üşümeni istemem." "Bekle... Bu şekilde uyuyamam... çıplak olarak," diye itiraz etti Trin uykulu bir şekilde.

"Korkarım buna mecbur kalacaksın, en azından bu gece için," dedi Thrace. "Meme uçların yine biraz kırmızı görünüyor. Sert bir şeyin onlara temas etmesine izin vererek kendini incitmek istemezsin."

Sanki ne demek istediğini anlatmak istercesine eğildi ve Trin'in sağ meme ucunu nazikçe okşayarak, neredeyse Trin'in haberi olmadan büyümeye başlayan keskin küçük ağrıyı yatıştırdı.

"Oh!" Etinin üzerindeki sıcak ağzı onu uyandırdı ve bir an için ona uzanma, onu tekrar yalaması, biraz daha emmesi için yalvarma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı...

"Özür dilerim hanımefendi... aştım mı?" Gözleri arzudan yarı kapalıydı. "Sadece tamamen rahat olduğunuzdan emin olmak istedim. Belki diğerini de yalamalıyım? Tedbirli olmak için?"

Yine, Trin bu konuda kavga etmek istemedi.

"Pekâlâ. Teşekkürler Thrace," diye mırıldandı. Sırtını dikleştirerek göğüslerini yukarı kaldırdı ve kendini ona sundu.

Thrace onun teklifini kabul etti ve tekrar eğilerek diğer meme ucunu diliyle hafifçe çizdi ve acısını hafifletti.

"Tanrılar, Sahibem," diye mırıldandı sonunda başını kaldırdığında. "Göğüsleriniz çok güzel. Size yardım etmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Amcığının da ihtiyacı var mı?"

"I..." Trin kendini biraz nefessiz ve *çok* daha uyanık hissetmeye başladı. "Bilmiyorum."

"Belki de kontrol etmeliyim. Benim için bacaklarınızı açar mısınız, Hanımefendi?" Adam çarşafları kadının kalçalarının altına doğru çekti ve kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Kendini yeniden ateşli ve kararsız hisseden Trin, adamın dediğini yaptı. Adam iri elleriyle amını çerçeveleyip sonra da ayırırken Trin bir iniltiyi bastırdı

başparmaklarıyla hafifçe dış dudakları.

"Hmmm..." onu eleştirel bir gözle inceledi. "Sadece biraz kızarıklık var, özellikle de klitorisinin etrafında. Acıyor mu?"

Trin dudağını ısırarak, "Bu... hassas," diye itiraf etti.

"Peki ya bunu yaptığımda?" Nazikçe onun hassas küçük yumruğunun izini sürdü, onun inlemesine ve dokunuşuna karşı zıplamasına neden oldu. "Sanırım cevabımı aldım," diye mırıldandı ona bakarak. "Ve bu konuda ne yapmam gerektiğini biliyorum."

"Ne... bu konuda ne yapmak istiyorsun?" Trin fısıldadı. "Ben... bana yardım etmene izin vermenin doğru olup olmadığını bilmiyorum... beni, uh, tekrar boşalt. Yani... Artık gerçekten tehlikede değilim."

"Ama hâlâ acı çekiyorsun. Hiçbir iyi aşk kölesi, hafifletmek için bir şeyler yapabilecekken metresinin acı çekmesine izin vermez." Görüntü ekranına başıyla işaret etti. "Bu doğru görünmez."

"Pekâlâ," dedi Trin usulca. "Ben sadece... biz zaten daha fazlasını yaptık... düşündüğümden daha fazlasını."

"Biliyorum Sahibe," diye mırıldandı Thrace. "Ve senden bu gece sınırlarını daha fazla zorlamanı istemiyorum, sadece acını azaltmak istiyorum. Ne de olsa, daha iyi hissetmelerini sağlamak için meme uçlarını tekrar emmek zorunda kalmadım - amındaki ağrıyı hafifletmek için başka bir orgazmın da gerekli olduğunu sanmıyorum." Gözleri şehvetle parlıyordu. "Yine de Tanrılar biliyor ki sana bir tane vermekten çok hoşlanırım."

"O halde ne önerirsiniz?" Trin onun tekrar gelmesine gerek olmadığını düşündüğü için rahatlamış mıydı yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştı bilemiyordu.

"Sadece bir saygı duruşu, daha önce banyodan önce yaptığımın aynısı." Dudaklarını dikkatle yalayarak parlattı. "Sanırım tek bir öpücükle ağrını dindirecek kadar iyileştirici bileşiği sana aktarabilirim."

"Sadece bir öpücük o zaman?" Trin fısıldadı.

Yavaşça başını salladı. "Sadece bir iyi geceler öpücüğü, Sahibe," diye mırıldandı. "Sadece öpmem için açılmış yumuşak, tatlı amcığın. Bir kere. Hepsi bu kadar."

"Pekâlâ." Trin başını salladı. Ne de olsa bunu zaten bir kez yapmıştı. Tekrar yapmasına izin vermekten zarar gelmezdi, değil mi?

O daha soruya cevap veremeden, Thrace bacaklarının arasında yüzüstü yatıyordu. Am dudaklarını aralayarak ona baktı.

"Beni izleyin Sahibe," dedi kısık sesle. "Ateşli küçük amcığını öperken beni izle."

"Thrace," diye zayıfça itiraz etti ama adamın sıcak sözleri ve gözlerinin içine bakma biçimi tüm kontrolünü elinden almış gibiydi. İtaatkâr bir şekilde, adamın başını eğip çıplak amına sıcak, açık ağızlı bir öpücük kondurmasını izledi.

Sonsuza dek sürecek gibi görünüyordu, sıcak dudaklarının klitorisini ve iç amını okşadığını hissediyordu. Ama sonunda, tam da Trin'in içinde yeniden nefes nefese bir ihtiyaç hissi oluşmaya başlamışken, adam geri çekildi.

"Daha iyi misin?" diye sordu ve dudaklarının tekrar parladığını görmekten utandı - bu sefer balıyla. Tanrıça, onun yanındayken ıslanmasına neden engel olamıyordu?

"Daha iyi," diye fısıldadı. "Ben... Sanırım artık biraz uyumalıyım."

"Sanırım." Ama bacaklarının arasındaki pozisyonunu terk etmek için hiçbir hareket yapmadı ve Trin de onu zorlamaya çalışmadı. "Artık daha az acı hissettiğinize sevindim Hanımefendi," diye mırıldandı.

"Ben de öyle," diye kabul etti Trin. "Özellikle de senin... ilk etapta acımı dindirmek için yapmak zorunda olduğun şeyi düşünürsek."

"Umursamıyorum, umursamadığımı biliyorsun." Kadının yüzünü incelerken gözleri yarı kapalıydı. "Aslında, bence bu saygı duruşunu düzenli bir şey haline getirmeliyiz."

"Ne demek istiyorsun... amımı öpmene izin mi vereyim?" Trin bu kadar geniş açılmamış olmayı dileyerek biraz kıpırdandı. Kaygan iç yaprakları tamamen açığa çıkmıştı. Bu onu savunmasız hissettiriyordu... ve inanılmaz derecede ateşli.

"*Açık* amını öpmeme izin vermek," diye düzeltti Thrace yumuşak bir hırıltıyla. "Ne de olsa sana olan itaatimi ve bağlılığımı göstermek için tatlı, ıslak amcığını açıp sana ağzımla tapmaktan daha iyi bir yol olabilir mi?" Eğilerek onu tekrar öptü, ıslak derinliklerine bastırmak için dudaklarıyla hafifçe sokuldu. Dilini kullanmıyordu ama bu yakın bir şeydi-Trin ona tatlı, samimi bir öpücük daha verirken neredeyse ucunun zonklayan klitorisini okşadığını hissedebiliyordu.

"Ben... bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye fısıldadı nefes nefese. "Sen... penetrasyon hakkında ne hissettiğimi biliyorsun, Thrace. Hatta... oral penetrasyon bile."

"İç amcığınızı öpmek için am dudaklarınızı aralamak penetrasyon değil, bağlılıktır," diye yumuşak bir şekilde tartıştı. "Size ne kadar sadık neden göstermeyeyim, Hanımefendi? Ne kadar çok sevdiğimi-" Boğazını temizledi. "Seni ne kadar önemsediğimi ve sana hizmet etmek istediğimi mi?"

Trin onun neredeyse ne söyleyeceğini merak ederek dudağını ısırdı. Kesinlikle düşündüğü gibi değildi...

"Geç oldu, Thrace," dedi usulca. "Ve yorgunum... gerçekten yorgunum."

"Elbette, Hanımefendi." Adam kızın amını bir kez daha öptü - kızın inleyip parmaklarını saçlarında gezdirmek istemesine neden olan yumuşak, kalıcı bir okşayış- sonra başını kaldırdı. "Sanırım seni yatırmalı ve iyi geceler demeliyim."

"Sanırım." Trin, mantıksız olduğunu bilmesine rağmen küçük bir hayal kırıklığı hissetmekten kendini alamadı. Aralarında neredeyse ne oluyordu?

"Peki, o zaman..." Thrace yüzüstü yattığı yerden kalktı ve yorganı üzerine örttü. "Güzel rüyalar."

Trin içini çekti. "Sen de yatağa geliyor musun?"

"Üzerimi değiştirir değiştirmez." Hâlâ giydiği deri pantolona başını sallayarak baktı ve yüzünü buruşturdu. "O halde, izin verirsen, dün gece yaptığım gibi bu gece de sana sarılmak istiyorum."

"Şey..." Trin tereddüt etti. Bir gece önce en azından bir uyku elbisesi ve külot giymişti. Şimdi ise tamamen çıplaktı. Bütün gece boyunca onu bu şekilde tutmasına gerçekten izin vermeli miydi, özellikle de neredeyse olanlardan sonra? Ama sonra onun iri bedenine yaslanmanın, onun tarafından kuşatılmanın ne kadar iyi hissettirdiğini hatırladı. Ayrıca, mavi ekrandan izleyenler için muhtemelen daha iyi görünecekti. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Yine de acele et ve üstünü değiştir. Çok yorgunum."

"Leydimin emrettiği gibi," diye mırıldandı.

Vücudundaki arzu giderek azaldı ve sadece bir sızıya dönüştü. Trin'in göz kapakları bir anlığına kapandı ve hışırdayan kumaşın sesini duydu. Bir süre sonra ışıklar söndü ve Thrace ağır, ipeksi çarşafların altına, onun yanına kaydı. Onu kollarının arasına aldı ve Trin başını onun sert göğsüne yaslarken derin bir memnuniyetle iç çekti. Tanrıça, birbirlerine *mükemmel* bir şekilde uyuyorlardı. Böyle bir şeyin mümkün olabileceğini kim tahmin edebilirdi ki? Böylesine büyük, tuhaf ve tehlikeli bir yaratıkla kucaklaşmaktan huzur ve zevk alabileceğini?

Yine de, erkek olmasına rağmen, Thrace hiçbiri değildi. Daha doğrusu *öyleydi* ama aynı zamanda sadece... Thrace'ti. Onu kollarında güvende hissettirdi... korundu... *el* üstünde tutuldu. Bunu nasıl yapmıştı? *Neden* yapmak istiyordu? Ve kız bu konuda nasıl hissediyordu? *Onun* hakkında*?* Onu *önemsemeye* mi başlamıştı?

Elbette hayır, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Bir **erkek** ister **misin? Bunun** içinde*

Nasıl? Bu delilik... değil mi?

Bir cevap bulamadan göz kapakları tekrar kapandı ve uyku onu ele geçirdi.

*** * * * ***

Sadece ona bak. Thrace uzun bir tutam ipeksi saçı yüzünden uzaklaştırdı ve kulağının arkasına sıkıştırdı. Oda çoğunlukla karanlıktı ama duvardaki görüntü ekranından gelen soluk mavi ışıkta onu net bir şekilde görebiliyordu. Thrace'in kollarında kıvrılmış yatarken çok güzel görünüyordu, dünyadan kopmuştu ama Thrace'in onu güventutacağına, tüm gece boyunca koruyacağına güveniyordu.

Ben de koruyacağım. Onu hayatım pahasına koruyacağım.

Duyguları içinde kabarmıştı ve bunun doğru olduğunu biliyordu. Bunu inkâr etmek mümkün değildi; Trin'e karşı ilgi duymaya başlamıştı ve bunu sıradan bir şekilde yapmıyordu. Havoclar kendilerini dişilere bağlamazlardı; tüm hayatları boyunca karşı cinsle duygusal bağ kurmaktan kaçınmaya çalışırlardı. Bu onların miraslarının ve inançlarının bir parçasıydı, tıpkı Trin'in halkının erkeklerle ilişkiye girmenin yanlış olduğuna inandığı gibi. Yine de, işte buradaydılar, ikisi yatakta sarmaş dolaş, başı adamın göğsüne yaslanmış ve tatlı, çıplak vücudu adamınkine bastırılmıştı.

Onlara ne oluyordu?

Ona aşık oluyorsun, diye fısıldadı beyninin arkasındaki küçük bir ses. Suçlayıcı, kızgın ya da suçlu değildi; yumuşak, sakin ve gerçekçiydi. Sadece gerçeği söylüyordu. *Ona aşık oluyorsun.*

Olamam, dedi Thrace kendi kendine. *Bu çok tehlikeli.* Öyleydi de. Havoc, yaşam beklentilerini değiştireceği ya da kültürel inançlar ve miras nedeniyle kendilerini dişilere bağlamaktan kaçınmadı. Havoc dişilere bağlanmıyordu çünkü bir kez kendilerini verdiklerinde

Kalplerinde, dişilerini güvende tutmak, ona sevildiğini ve korunduğunu hissettirmek için yapmayacakları, vermeyecekleri ya da katlanmayacakları hiçbir *şey* yoktu. Ona nasıl hissettiklerini göstermek için.

"Bir kadına duyulan aşk uyuşturucu gibidir," diye hatırlıyordu Thrace gençken efendisinin verdiği öğütleri. "*Eğer bir kez bile sisteminize girmesine izin verirseniz, sizi ele geçirir. Muhakemeni bulandırır, kendini koruma duygunu mahveder, tüm hayatının odağını değiştirir. Bu yüzden kısa süreli karşılaşmalar dışında kadınlardan uzak duruyoruz evlat. Aşık olmak tüm varoluşunu mahveder. Bunun sana olmasına izin verme."*

Thrace bunu yapmayacağına söz vermişti ve sözünü yıllarca sadakatle tutmuştu... ta ki şimdiye kadar. *Hemen kalkmalıyım*, dedi kendi kendine. *Gitmeliyim. Beni burada tutan hiçbir şey yok, hiçbir acı tasması. Kimse beni durduramaz. Buradan bir nakliye mekiği bulup İmparatoriçe'ye geri dönebilir, Solar'ı bulabilir ve eski hayatıma geri dönebilirdim. Sadece gitmeliyim.*

Ama kollarında kıvrılan kıza baktığında, bunu yapamayacağını biliyordu. Eğer aşk bir uyuşturucuysa, sistemine çoktan girmişti. Nasıl hissettiğine engel olamıyor, beynindeki kimyasal reaksiyonu durduramıyordu. Onu korumak ve bağrına basmak, elinden geldiğince uzun süre ona sarılmak için hissettiği dürtüleri kontrol edemiyordu... onun aynı şekilde hissetmediğini bilse bile.

O da asla yapmayacak, diye düşündü, yanağını okşayarak. Trin uykusunda iç çekti ve onun dokunuşuna doğru döndü. Thrace kalbini bir yumruk sıkıyormuş gibi hissetti. *Bir erkeğe karşı bir şeyler hissetmesine asla izin vermeyecekti. Ve sevişme fikri, benim herhangi bir penetrasyonuma izin verme fikri bile ona iğrenç geliyor. Kendisi de söyledi; o da benim gibi içine girilmesinden hoşlanmıyor.*

Bu düşünce onu ürpertti ve huzursuz anılar zihninin yüzeyine çıkmaya çalıştı. Thrace onları acımasızca bastırdı. Geçmişiyle zaten yeterince yüzleşmişti, özellikle de geçmişinin baloncuğuna çekildiğinde

O gecenin başındaki kâbus buharı. Asıl mesele, Trin'in neden içine girilmesini istemediğini anlamış olmasıydı. Ayrıca neden Trin'in onun için hissetmeye başladığı şeyleri asla hissedemediğini de.

Yine de fark etmez, diye düşündü, onu kendisine daha da yaklaştırarak. *O hissetmese bile ben hissediyorum. Elimde değil, kaybolmuş durumdayım.*

Bu düşünce sıkmalıydı ama onu kollarında sımsıkı tutarken kendini fazla üzemezdi. Bu gece yapabileceği hiçbir şey yoktu. Hâlâ yapabiliyorken ona sarılmaktan başka bir şey yapamazdı. İç çekerek gözlerinin kapanmasına izin verdi...

Bir süre sonra, görüntü ekranının ışıltısı sadece birbirlerinin kollarında derin bir uykuya dalmış iki kişiyi gösterdi; birbirine dolanmış iki beden, küçük olan rahatlık ve sıcaklık için büyük olana doğru kıvrılmıştı. Tek ses nefes alış verişin yumuşak sessizliğiydi.

Ardından, görüntü ekranının soğuk mavi parıltısı uğursuz bir kırmızıya dönüştü ve hoparlörlerinden alçak erkek kahkahaları yükseldi. Her bir yatak direğinin ortasındaki siyah noktalar irileşerek açıldı ve aç ağızlara benzeyen dört delik ortaya çıktı. Yumuşak, sinsi bir tıslama sesi havayı doldurdu ve ağır siyah bir buhar dışarı akarak aşağıya doğru sürüklendi. Uyuyan iki kişinin yüzlerini okşadı, yağlı dokunaçlarıyla çaresiz yüzlerini okşadı.

Trin buhardan çok az bir miktar kokladı ve yüzünü buruşturdu. Thrace'in geniş göğsüne doğru kıvrıldı, saçları yüzüne düşerek daha fazla buhar solumasını engelledi. Ama dev Havoc sırt üstü yatmış uyuyordu. Yağlı, siyah dokunaçlar yanağını okşarken yüzünde belli belirsiz bir buruşukluk belirdi. Derin, ürkek bir nefes aldı ve buhar sanki böyle bir fırsatı bekliyormuş gibi hevesle ağzına ve burnuna girdi.

Kabus başladı.

Yirmi Birinci Bölüm

Trin kaşlarını çatarak etrafına bakındı. O neredeydi? Teşhir sütunlarının üzerinde diz çökmüş köleler ve etrafta dolaşıp mallarını ağlayarak satan hevesli köleler vardı. Potansiyel alıcılar mallara göz atarken, güvenlik Crang'leri de kenardan onları izliyordu. Tanıdık geldi - bir şekilde Trakya'yı ilk bulduğu Et Pazarı'na geri dönmüştü.

Neden buraya döndüm? İstediğimi buldum. İsteyebileceğim tek kişiyi. Peki ben neden...?

Bir şey dikkatini çektiği için soru cevaplayamadan öldü. Bu Trakya'ydı... en azından Trakya olduğunu *düşünüyordu*.

Ama onda farklı bir şeyler vardı. Daha genç görünüyordu - *çok* daha genç - sadece bir ergen.

Ergenlik Thrace uzun boylu ve çelimsizdi ve tanıdığı Thrace kadar kaslı değildi. Ama saçları aynı mürekkep mavisi-siyah ve gözleri aynı ürkütücü gümüş mavisiydi.

Bir açık artırma bloğundaydı.

Trin bu özel müzayedelerden bir ya da iki tanesini görmüştü. Sadece en nadir bulunan ve en çok arzu edilen köleler için düzenlenirdi ve alıcılar açık artırmaya katılabilmek için bile yüklü bir ücret ödemek zorundaydı. Birkaçı şu anda genç Trakya'nın sergilendiği yükseltilmiş platformun önünde durmuş, fiyatları söylüyor, sanki özel hayvanat bahçeleri için istedikleri nadir bir evcil hayvanmış gibi onu kazanmaya çalışıyorlardı.

Bir zamanlar Trin de aynı şeyi düşünürdü - bir erkeğin bir hayvandan daha fazla duygusu olmadığını. Ama şimdi kalbi genç Trin için çarpıyordu.

Gururla ayakta durdu, çenesini kaldırdı, büyük elleri iki yanında yumruk şeklinde kıvrılmıştı. Dengba sisteminden bir Catara olan müzayedeci, beline sardığı yetersiz kumaşı kaldırıp şaftının büyüklüğünü gösterdiğinde bile sesini çıkarmadı.

"Lezzetli bir genç lokma, lordlarım ve leydilerim," diye mırıldandı müzayedeci, sivri kulakları çeşitli teklifleri yakalamak için dönüyordu. "Ve gördüğünüz gibi çok iyi donatılmış. Şimdi... ne teklif edeyim?"

"On bin!" diye haykırdı Yonnie Six'ten bir metres olduğu belli olan bir kadın.

"Yirmi!" diye bağırdı bir başkası.

"Yirmi bir... yirmi iki... otuz bin kredi mi duyuyorum?" Catara müzayedecinin uzun tüylü kuyruğu heyecanla bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

"Otuz bin," diye açıkladı birinci hanım.

"Otuz beş. Onu özel koleksiyonum için al*malıyım*!" İkinci hanım ona ters ters baktı.

"Otuz sekiz ve bir kredi daha fazla değil," diye açıkladı birinci.

"Otuz sekiz," diye mırıldandı müzayedeci. "Bir kez gidiyor... iki kez gidiyor..." "Elli bin kredi." Ses orta boylu bir erkeğe aitti
seyrelmiş gri saçları ve her parmağında yüzükleri vardı. Mor renkli zengin cübbesi Halla bezi yuvarlak göbeğinin üzerine sıkıca çekilmişti ve küçük, domuzcuk gözlerinde Trin'in ergen Trakya için korkmasına neden olan aç bir parıltı vardı.

Onun için 50 bin ödedim. Sıradan bir köle için fahiş bir ücret. Ama Thrace sıradan biri değildi. Trin neden bu kadar yüksek bir fiyata ilham verdiğini anlayabiliyordu... iki kez.

"Satıldı! Gemma'dan Usta'ya!" diye bağırdı Catara müzayedecisi, başka kimse teklife karşı çıkmayınca.

Aniden, birkaç sıra aşağıda bir kargaşa oldu.

"Hayır!" Thrace'le aynı boyda olan iri bir Havoc erkeği, gümüş mavisi gözleri alev alev yanarak kalabalığın arasından fırladı. Elleri arkadan bağlıydı ama bunun onu durdurmasına izin vermedi. "Hayır, seni erkeğe tecavüz eden piç," diye bağırdı açık artırmayı yeni kazanan Gemma'nın şaşkın efendisine. "Onu alamayacaksın! Benim tek oğlum değil!"

Trin'e orta yaşlı, gri saçlı ustayı devirecekmiş gibi görünüyordu. Ama sonra usta, mor cübbesinin kıvrımlarından bir blaster çıkarıp diğer erkeğin göğsüne doğru ateşleyerek herkesi şaşırttı.

Silah sesi öfkeli Havoc'u olduğu yerde durdurdu. Bir anda durdu ve yere baktı, göğsündeki kanlı deliği görünce yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Sonra dizlerinin üzerine çöktü, bir an daha sallandı... ve yere yığıldı.

"Hayır!" Genç Trakya'dan saf acının feryadı geldi. Gümüş mavisi gözleri şok ve inançsızlıkla doluydu. Güvenlik görevlileri kanlı cesedi sürükleyerek götürürken, "Hayır, baba... *lütfen!"* diye yalvardı.

"Efendim," diye başladı yaşlı Havoc'un peşinden koşan köle taciri. "Saldırıya uğradığınızı hissetmenizi anlıyorum ama o köle değerli bir maldı ve bunu protesto etmek zorundayım-"

"İşte." Gemma'dan gelen Efendi, köle tacirinin ayaklarının dibine şıngırdayan bir torba kredi-para attı. "Zahmetiniz için. Geveze kölelere katlanamam."

Köle taciri çantayı aldı ve çok parmaklı bir eliyle ustalıkla taşıdı. Yüz ifadesi bir anda öfkeden açgözlülüğe dönüştü.

"Makul bir fiyat. Çok naziksiniz, Usta."

"Al ve git." Efendi açgözlü bakışlarını bir kez daha Trakya'ya çevirdi. "İlgilenmem gereken yeni bir köle var..."

Trin, Thrace'in sürüklenerek götürülüşünü dehşet içinde izledi, hâlâ omzunun üzerinden bakıyor ve babasına bağırıyordu... kalkması için yalvarıyordu... ölmemesi için... geri dönmesi için.

Oh Thrace, çok üzgünüm... çok üzgünüm...

Manzara korkunçtu; Trin kalbinin çivili bir eldivenin içinde büküldüğünü hissetti. Bir şeyler yapabilmeyi diledi ama olduğu yerde donup kalmıştı, hareket edemiyor ya da genç Thrace'in peşinden gidemiyordu. Ona herhangi bir şekilde yardım edemiyor ya da izlemekten başka bir şey yapamıyordu.

Bunu izlemek istemiyorum! Lütfen, bırak gideyim.

Ama gidemedi ve en kötüsü henüz gelmemişti.

Sahne bir yatak odasındaki genç Thrace'e kaydı, üzerinde sadece kalın bir deri kemer ve onu örtmek için sarkan birkaç kumaş parçası vardı. Kolları arkadan bağlıydı ve gümüş acı verici çivileri olan zalim bir siyah acı tasması takıyordu.

Trin izledi, kalbi boğazında atıyordu. Şimdi neler oluyordu? En azından genç Havoc yalnız görünüyordu. Belki de iyi olacaktı. Belki... tam o sırada gri saçlı usta içeri girdi.

"Hazır mısın?" diye sordu, hiçbir şey söylemeden. Thrace'in önünde durdu ve ona ters ters baktı. "Kelimeleri söylemeye hazır mısın? Önümde diz çökmeye ve iyi bir kölenin yapması gerektiği gibi kaderini kabul etmeye hazır mısın?"

"Asla." Thrace çenesini kaldırdı ve soğukkanlılıkla burnunun ucundan ustaya baktı. Belli ki henüz tam boyuna ulaşmamıştı ama yine de açık artırma sahnesinde olduğundan daha iriydi. Belli ki aradan birkaç ay, hatta belki de bir devir geçmişti. "Asla," dedi tekrar, diğer erkeğe cesurca bakarak. "Sana asla boyun eğmeyeceğim. Seni asla efendim olarak kabul etmeyeceğim."

"Dilini ısır, evlat." Usta ona ters ters baktı. "Yoksa belki de kesip atmalıyım. Şaftımın etrafına sarılmış bu kadar iyi hissettirmeseydi bir saniye bile tereddüt etmeden yapardım."

"Beni hiçbir zaman isteyerek sikmedin ve sikmeyeceksin de," diye hırladı Thrace. "Her seferinde zorla tıkaç kullanmak zorundasın çünkü bunu yapmazsan şaft dediğin o küçücük, pörsümüş et parçasını ikiye bölüp tüküreceğimi biliyorsun."

Efendinin yüzü öfkeden kıpkırmızı oldu.

"Bu ne cüret!" diye kükreyerek Trakya'ya doğru ilerledi. "Benim önümde diz çökmen gerekirken efendinle böyle konuşmaya nasıl cüret edersin? Sonsuza dek benim olacağına yemin ederek sadakat yemini etmen gerekirken?"

"Asla senin olmayacağım," diye tükürdü Thrace. "Bedenime sahip olabilirsin ama ruhuma sahip olamazsın. Sen benim efendimi öldürdün ve bir gün ben de bu iyiliğinin karşılığını vereceğim."

"Seni geveze küçük piç." Efendinin yüzü artık neredeyse mosmordu. "Sözlerini geri al ve bana sadakat yemini et, yoksa Tanrılar adına yemin ederim ki seni pişman ederim."

"Şimdiden özür dilerim," diye hırladı Thrace. "Üzerime gelmeden önce beni serbest bırakmayacak kadar korkak olduğun için üzgünüm. Hadi ihtiyar, bana adil bir dövüş ver."

"Bu senin son şansın." Gri saçlı efendinin sesinde Trin'in omurgasını titreten bir uyarı notası vardı. Thrace'e dilini tutması gerektiğini söylemek istedi. Bağlanmıştı... çaresizdi ve acı veren bir tasma takıyordu. Kumandayı elinde tutan erkeği kışkırtmamalıydı.

"*Son* şansın," diye tekrarladı efendi. "Seni bekliyordum... bana karşı uygun itaat ve sevgi duygularını geliştirmen için aylardır bekliyordum. Bana yeminini söyleyene kadar seni almak için bekledim. Ama ben

Sana yemin ederim evlat, bu gece bekleyiş sona erecek. Bana yemin et ve ben de seni nazikçe alayım. Etme ve ben de seni aynı şekilde alayım... ama planladığım kadar şefkatle değil."

"Senden korktuğumu mu sanıyorsun?" Thrace alay etti. "Ben hiçbir erkekten korkmam. Ben Havoc'um!" "Aradığım şey korkunuz değil, sevginizi ve sadakatinizi istiyorum. Ama eğer sen
özgürce vermeyecek, ben *alacağım*. Muhafızlar!"

Pırıl pırıl altın zırhlar giyen dört iri yarı, kaslı erkek, X şeklinde büyük bir teçhizat taşıyarak öne çıktı. Thrace'i X'e bakacak şekilde çevirdiler ve kollarını arkasından çözdüler. Sonra kollarını başının üzerine bağladılar ve bileklerini X şeklindeki aletin iki yanına demir kelepçelerle tutturdular. Bacaklarını da kelepçelediler ve X'in alt köşelerinden ayırarak hareket edemeyecek şekilde bağladılar.

Trin onu izlerken dudağını ısırdı. Tüm gücüyle mücadele etmesine ve savaşmasına rağmen genç Thrace kurtulamadı. Eğer şu anda tanıdığı Thrace olsaydı, İblis'in Gözü'nden kurtulmak için bir blaster ve kötü bir tavırdan başka bir şey kullanmadan savaşan büyük, güçlü erkek olsaydı bir şansı olabilirdi. Ama bu sahnede hâlâ gençti; tam olarak büyümemiş ve potansiyeline ulaşmamıştı. Bu da daha sonra olanları izlemeyi daha da zorlaştırıyordu.

"Söyle! Kelimeleri söyle!" Gri saçlı usta arkasından yaklaştı ve mor cüppesini bir tarafa çekerek şaşırtıcı derecede büyük bir şaftı ortaya çıkardı. Trin, Thrace'inki kadar büyük olmasa da ciddi hasara yol açacak kadar büyük olduğundan emindi.

"Yapma!" diye bağırdı. "Onu rahat bırak, seni piç!" Ama ne efendi ne de Thrace onu duyuyor ya da görüyor gibiydi. Daha önce olduğu gibi yerinde donup kalmıştı, yardım edemiyor, sessiz, görünmez bir gözlemciden başka bir şey olamıyordu.

Usta, Thrace'in zayıf kalçalarını kavradı ve ileri doğru bastırarak içine girdi. Onu ihlal ediyordu.

"Bedenim ve ruhumla sana ait olacağım, söyle*!" diye* hırladı içine girerken.

"Asla!" Genç Thrace'in yüzü acı ve nefretten titreyen bir maskeye ,
gözyaşlarını tutmak için mücadele ederken ellerini yumruk yaptı.
gümüş mavisi gözleri düşmekten kurtuldu.

"Seni hayatım pahasına koruyacağım, tehlike zamanlarında zarar görmekten koruyacağım ve *barış* zamanlarında seni memnun , söyle*!"* Gri saçlı efendi tekrar itti. "Kanımın son damlasına kadar seninim. Söyle, Tanrılar seni lanetlesin, söyle*!*"

Bu kelimeler! Trin merakla düşündü. *Ona acı tasmasını taktığımda bana söylediği sözler bunlardı. Onları böyle mi biliyordu? Sonuçta o bir köle miydi? Ama nasıl? Ve nerede?*

"Beni sevdiğini söyle! Seni kendime aşık *edeceğim*!" diye haykırdı usta. Etrafına uzanarak diğer erkeğin şaftını avucunun içine aldı ve vuruşlarıyla aynı anda pompalamaya başladı. "Seviyorsun... sevdiğini biliyorsun," diye tısladı.

"Asla." Genç Trakyalı'nın gözleri artık kapalıydı, sessiz gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanırken çenesi sıkılmıştı. "Ölmeyi tercih ederim. *Asla."*

Trin onun da ağladığını fark etti.

"Hayır, hayır onu rahat bırakın! Lütfen, onu rahat bırakın! Durun!" düğümlenene kadar bağırdı, korkunç manzara karşısında çığlık attı, ellerini yumruk yaptı ve gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. "Kesin şunu! *Durdurun şunu!"*

"Neyi durdurayım? Trin uyan, neler oluyor?" Kulağındaki derin ve tanıdık ses onu bir şekilde girdiği kâbustan çekip çıkarmış gibiydi.

Gözlerini açtığında Thrace'in kaslı tarafına doğru kıvrıldığını, ellerinin yumruk haline geldiğini ve nefesinin kısa nefesler halinde geldiğini gördü.

"Th-thrace? Sen misin?" Yanağına dokunmak için uzandı.

"Evet, bebeğim, benim. Neyin var? Kötü bir rüya mı gördün?" Adam bariz bir endişeyle ona baktı. "Birine bir şeyi yapmayı bırakması için bağırıyordun."

"Ben... öyle miydim?" Trin kaşlarını çattı ve kâbusun ayrıntılarını hatırlamaya çalıştı. Her neyse, çok kötüydü, korkunçtu. Ama şimdi uyandığına göre birkaç kırıntı dışında her şey yok olmuştu.

"Evet, öyleydin. Ve... ağlıyorsun." Yüzünü kavradı ve başparmağını hafifçe yanağına sürttü.

"Öyle miyim?" Trin parmaklarını diğer yanağına dokundurdu ve parmakları ıslak çıktı. Onu bu kadar derinden etkileyen rüyasında ne görmüştü? *Bir şekilde Thrace'le ilgili olmalıydı... başına kötü bir şey gelmişti. Ama ne?*

Soruya cevap veremedi. Rüya gitmişti. O kadar üzücüyse bile geri dönmesini istemiyordu.

"Rüyanda ne görüyordun? Hatırlıyor musun?" Thrace usulca sordu. "Sadece soruyorum çünkü halkım rüyaların bir anlamı olabileceğine inanır."

"Bilmiyorum. Çok *canlıydı* ama şimdi... gitti." Omuz silkti ve gözlerini ovuşturdu. "Aptalca, değil mi?"

"Hayır. Seni bu kadar üzen hiçbir şey aptalca değildir." Kaşlarını çattı. "Ben de kötü bir rüya gördüm. Belki de soluduğumuz rüya gazıyla bir ilgisi vardı."

"Belki." Trin huzursuzca iç çekti. "Yine de kırmızı gaz olduğundan şüpheliyim ve senin gibi siyah kabus gazını . Belki de

beyaz olan... size insanlar hakkındaki gerçeği göstermesi gereken beyaz mıydı?"

"Bu doğru." Kaşlarını çattı. "Biliyor musun, öyle demek istedim ama onu içine çektiğinde ne gördüğünü hiç sormadım. Lord X'e dokundun ve neredeyse yerinden sıçrayacaktın."

"Bu çok garipti." Trin başını salladı. "Ve hiç mantıklı gelmedi. Bir an için Şeytanın Gözü'ndeki o adamı gördüğümü sandım. Hani şu metal dişleri olan?"

"B'Rugh'un ikinci komutanı mı demek istiyorsun? Ama tamamen farklı bir galaksiden gelen bir erkeğe dokunduğunuzda neden onu göresiniz ki?"

Trin omuz silkti. "Bilmiyorum. Hiç mantıklı değil. Ama sonra..." Eliyle sadece kendi odalarını değil, Dreaming Hills'in tamamını işaret etti. ″Bunların *hiçbiri* değil."

Thrace kısık bir sesle, "Hayır, kesinlikle öyle değil," diye onayladı. "Buraya gel." Onu tekrar yanına çekti. Trin kendini ona bıraktı, hâlâ çıplak olduğu gerçeğini umursamıyordu bile. Her ne idiyse, gördüğü rüya yüzünden hâlâ tahrik olamayacak kadar üzgündü.

"Sadece bir rüya," diye mırıldandı, kalbinin yavaşlamaya başladığını hissederek. "Sadece gerçekten kötü bir rüya."

"Her ne hayal ediyorsan, endişelenmene gerek yok," diye rahatlatıcı bir sesle gürledi Thrace. "Seni hayatım pahasına koruyacağım, bunu biliyorsun."

"Biliyorum," diye fısıldadı Trin. sözlerindeki bir şey hafızasını canlandırmış gibiydi ve bir an için neredeyse o korkunç rüyanın ne hakkında olduğunu hatırlayacaktı. Ama sonra Thrace derin bir nefes alarak onu kendi tarafına doğru itti ve o an yok oldu.

Derin bir nefes aldı, onun sıcak, baharatlı erkek kokusunu içine çekti ve ona daha da sokuldu. Onu saran kolları çok rahatlatıcıydı ve vücudunun onunkine değmesi çok doğru hissettiriyordu. Bir erkeğin korumasını ve rahatlığını istemenin zayıf ve yanlış olduğunu bilmesine rağmen, buna engel olamıyordu - Thrace onu iyi hissettiriyordu. Sıcak. Güvende. O korkunç rüyayı hatırlamak istemeyecek kadar güvende.

"Uyumaya devam et bebeğim," diye mırıldandı ve başının üstüne şefkatli bir öpücük kondurdu. "Kalkmamıza daha birkaç saat var."

"Tamam." Trin esnedi ve kendini tamamen gevşemeye bıraktı. Sonunda uyku onu tekrar ele geçirdi ve bu sefer rüya görmedi.

* * * * *

Thrace onu kendine yakın tuttu ve onun da bir şekilde kendisiyle aynı rüyayı görüp görmediğini merak etti. Rüya gazının bir tür etkisi olmadığı sürece bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyordu. Tek bildiği, eski efendisinin elinden yediği ilk tecavüzü rüyasında gördüğü sırada Trin'in "Onu rahat bırakın!" diye bağırarak uyandığıydı. Kesin şunu!"

Bağırması onu uyandırmış, eski acıyı yeniden yaşadığı kâbustan çıkarmıştı. Ama görünüşe göre unutmuş olsa da, görüntüler kendi hafızasında yaşamaya devam ediyordu. Gömmeye çalıştığı görüntüler, kabul etmek istemediği kadar uzun yıllar boyunca kilit altında tuttuğu anılar.

Her şey yolunda. Bitti, dedi kendi kendine huzursuzca.

Ama öyle değildi. İşte yine bir köleydi. Ve bu sefer kendi seçimiyle. Tasmayı ikinci kez kabul edecek kadar ne düşünüyordu? Hem de kendi iradesiyle!

Sana ne düşündüğünü söyleyeceğim, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses.

Trin'den ayrılmaya henüz hazır olmadığınızı düşünüyordunuz ve bu

onunla kalmanın tek yolu. Sen de öyle düşünüyordun. Olası sonuçları düşünmüyordun. Bu yolda tekrar seyahat etmeyi seçtiğin için başına gelebilecek herhangi bir şeyi.

Thrace kendine aptal olmamasını söyledi. Bu kez köleliği *seçtiği* doğru olsa da, Trin eski efendisinden çok farklıydı. Zalim değildi ve onun acı çekmesinden ya da ona boyun eğdirilmesinden zevk almıyordu. Aslında ona bir köleden çok bir eşit gibi davranıyordu. Ve onun kendisine *asla* eski efendisinin yaptıklarını yaşatmayacağından emindi. Onu asla o şekilde incitmezdi.

Bu anlaşma yapıldıktan sonra onu terk ederek kalbini delmesi, etine herhangi bir şekilde nüfuz etmesinden daha muhtemeldi.

Eğer isteseydi, ona izin verir miydim? İzin ***verebilir*** *miydim?* Thrace bu düşünceyle ürperdi. Birinin ona *bunu* tekrar yapması fikri, içinde bir duygu karışımının yükselmesine neden oldu; öfke, korku, acı, utanç... Bu duygular onu batırmakla, ağlamak, öfkelenmek ve onu en başta inciten erkeği öldürmek isteyene kadar hislerini bastırmakla tehdit ediyordu.

Ama birini sadece bir kez öldürebilirdiniz. Ondan sonra, yaptıklarıyla yüzleşmek zorundaydınız. Ve ölümleri, hayattayken işledikleri dehşeti silmiyordu - bu gerçeği çok iyi biliyordu.

Kes şunu, dedi kendi kendine kabaca. *Geçmişi gündeme getirmeyi bırak. Tekrar göm ve unut gitsin. Her şey bitti ve bir daha asla olmayacak. O zamanlar gençtim, zayıf ve bağlıydım, savunmasızdım. Artık yetişkin bir erkeğim ve hiç kimse...* ***hiç kimse*** *beni bir daha bu şekilde kullanamayacak.*

Acımasızca, rüyadaki görüntüleri ve onların ortaya çıkardığı duyguları zihninin yüzeyinin altına itti. Onun yerine kollarındaki kıza, korumak için ölebileceği kıza odaklandı.

Kalbini çoktan kaybettiği kişi.

* * * * *

Charlie uyandı ve Stavros'a dokunduğunda içine düştüğü tuhaf trans benzeri durumdan çıktı. Elbette ona dokunmuştu çünkü Stavros yine trans hallerinden birindeydi.

Adam uzun süren bir trans halinden çıktıktan sonra seviştikleri zamandan beri, o da bir şekilde zihinsel bir bağlantı kazanmıştı -gerçi bunu istemiyordu da. Tabii ki onunki onunki kadar kötü değildi, hâlâ İki'nin yaptıklarının çoğunu görüyordu ve bunların hiçbiri pek hoş değildi. Ancak Charlie, Havoc erkeği Thrace'i köle olarak satın alan Zetta Prime'lı kız Trin'e bir şekilde bağlanmıştı.

"Sen iyi misin?" Stav ona endişeyle bakıyordu. Birlikte yataklarında oturuyorlardı, sevişmeyi yeni bitirmişlerdi, bu da transların en sık gerçekleştiği zamandı.

"Sanırım öyle." Charlie başını salladı ve bir elini sarı saçlarında gezdirdi. "Yine de kötü bir tane gördüm-Trin bir tür kabus gördü. Sadece bir kabus değildi, bir *anıydı* ve ben de onu paylaştım."

"Gerçekten mi?" Stavros tedirgin görünüyordu. "Bana bundan bahset. Çünkü sanırım buna neyin sebep olduğunu biliyorum."

"Öyle mi? Ne?"

"Bana sadece ne gördüğünü söyle." Tek eliyle bir hareket yaptı. "Önce bayanlar, değil mi?"

Charlie iç çekti. "Pekâlâ. Çok garipti. Rüyayı gören kesinlikle Trin'di ama rüyasında Thrace'i görüyordu. Bu *onun* anısıydı. Gençken başına gelen bir şeyle ilgili. Bu onu çok üzmüştü." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Dürüst olmak gerekirse, beni de çok üzdü."

"Neydi o?" Stav nazikçe sordu. "Sadece söyle, söylediğinde kendini daha iyi hissedeceksin."

"O... şey, bunu süslemenin güzel bir yolu yok," dedi Charlie acımasızca. "Eski efendisi tarafından tecavüze uğruyordu - ilk kez köle olduğu zaman."

"Ne?" Stav boş boş sordu. "Ama ben Trin'in onu
onu satın almadan önce köle değildi."

"Onu satın aldığında köle değildi ama *daha önce* köle tacirleri tarafından yakalanmış. Daha genç bir delikanlıyken. O ve babası kaçırıldı ve efendisi..." Charlie ürperdi. "Korkunç bir adam olmalı. Thrace'ten sürekli bir tür yemin etmesini istiyordu, sanırım sadakat yemini gibi bir şey."

"Ve yaptı mı?"

"Trakya'yı biliyorsun. Tabii ki hayır."

"Hayır, tabii ki hayır. O erkek hiç kimse için boyun eğmez - Trin'den başkası için yani," dedi Stav düşünceli bir şekilde. "Acaba Trin onun kendisini sevdiğini biliyor mu?"

"Sence öyle mi?"

"Yoksa neden sırf onun için köle olmaya geri dönsün ki? Özellikle de daha önce bir köleyken başına böyle korkunç şeyler gelmişse?"

"Haklısın," dedi Charlie. "Bu bir kehanet, biliyorsun. Özgür doğmuş bir erkek, Diz çökmeyecek kadar gururlu, Kendi iradesiyle köleleştirilmiş, işte Trakya bu." Two'nun onlara söylediği sözleri aktarıyordu - kehanet, Kindred'ın herhangi bir saldırısına karşı savunmasız olduğuna inanmasının sebebiydi.

Stav, "Ayrıca 'İradesi dışında serbest bırakıldı' da yazıyor" dedi. "Bunu nasıl açıklıyorsun?"

"Bilmiyorum." Charlie omuz silkti. "Belki de henüz gerçekleşmemiştir. Ama sanırım İki'nin Trakya ve Trin'le neden bu kadar ilgilendiğini anlayabiliriz."

"Onları B'Rugh için takip ettiği gerçeği dışında mı demek istiyorsun?" Stav sordu. "Ya da Karanlık Türlerin ana gezegenine o yan yolculuğu yapmadan önce öyleydi."

"Keşke orada ne yaptığını görebilseydin." Bu fikir Charlie'yi huzursuz etti.

"Ben de öyle olmasını isterdim," dedi Stavros ağırbaşlı bir sesle. "Ama o zamandan beri Trin'e ya da Trakya'ya yaklaşmadı. Zamanını bir gemide geçiriyor - sadece Yonnie Six'in yörüngesinde."

"Acaba ilk etapta onları oraya kadar nasıl takip etti?" Charlie mırıldandı.

Stav, "*Jaxite* kristallerine talep olan tek yer orası," diye belirtti. "Ve insanları takip etme yöntemleri olduğunu biliyoruz."

Charlie, İki'nin casus olarak kullandığı küçük, tüylü yaratığı hatırladı; Stav'la birlikte Dünya'yı Karanlık Türler'den kurtarmak için çıktıkları yolculuk sırasında nereye gittiklerini onun gözlerinden görebiliyordu.

"Bu doğru," diye mırıldandı. "Sence casus farelerinden birini bir şekilde mekiklerine mi yerleştirdi?"

Stav omuz silkti. "Kim bilir? Bu mümkün. İki ile her şey mümkün."

"Doğru." Charlie içini çekti. "Belli ki nerede olduklarını biliyor.
Bu da beni endişelendiriyor - Trakya ve Trin'e ne olacak?" "Bilmiyorum,

Tanrıça'ya iyi olmaları için dua ediyorum."

Charlie omuzlarındaki gerginlikten kurtulmaya çalışarak gerindi.

"Sanırım onlar hakkında onları tanıyormuşuz gibi konuşmak garip. Ama hayatlarının tüm bu farklı parçalarını gördüğümüzden beri, sanki tanıyormuşuz gibi hissediyorum. Sanki... kendi özel pembe dizimiz gözümüzün önünde oynanıyor."

Stav, "Bazı önemli parçalar eksik," diye dikkat çekti. "İki kendi dünyasını ziyaret ettiğinde ne yaptı? Şu anda Yonnie Six'in yörüngesinde ne yapıyor? Ve B'Rugh onun için geleceğin hangi bölümünü gördü?"

"Sanırım peşinden gidip öğrenmeye çalışabiliriz," diye önerdi Charlie, ancak İki'yi tekrar yüz yüze görme fikri midesini düğüm düğüm etti.

Stavros başını salladı. "Hayır. Trin, Trakya ve İki ile olan bu bağlantının bize harekete geçmemiz için değil, gözlemlememiz için verildiğini hissediyorum. Sanırım Tanrıça ne zaman ve ne şekilde müdahil olmamız gerektiğini bize bildirecektir."

"Onları ilk sen görmeye başladın, sanırım en iyisini sen bilirsin," dedi Charlie. "Gerçi Trin'in kötü rüyasına neyin sebep olduğunu bana hiç söylemedin."

"Kendi imgelemimde gördüğüm şeydi. Oda karanlık olduğu için pek bir şey göremedim ama bir çeşit kontrol paneli vardı. Bir dizi video ekranı vardı ve bunlardan biri Trin ve Thrace'in odasını gösteriyordu," diye açıkladı Stav. "huzur içinde uyuyorlardı. Sonra bir el gördüm

-Sanırım paneldeki bir düğmeyi çeviren bir erkek eliydi. Ondan sonra, bir tür siyah, dönen sis yataklarının üzerindeki alanı doldurdu. Thrace bu sisin çoğunu içine çekti - Trin'den daha fazlasını - ama ondan sonra çırpınmaya ve inlemeye başlayan o oldu."

"Rüya gazı mı?" Charlie sordu. "Ya da şu garip gümüş fıskiyeden çıkan bazı baloncuklarda gördüğümüz kabus buharı olabilir mi?"

"Muhtemelen," dedi Stav.

"Ama Trakya daha fazla nefes aldıysa, Trin neden kabus gördü?
Peki onları ilk etapta kim gazladı?"

"Bilmiyorum." Başını iki yana salladı. "Ama henüz beladan uzak olmadıklarını biliyorum. Tanrıça'nın onlara yol göstermesi ve koruması için dua ediyorum."

Charlie iç çekti. "Sanırım yapabileceğimiz tek şey bu. Ama eğer Trin'le yüze tanışırsam, ona kocaman sarılacağım. Bunu kullanabilir."

Bölüm Yirmi İki

"Günaydın." Trin, devasa İlk Yemek Salonu'ndaki uzun masada Leydi Malroth'un yanına otururken gülümsedi. Neyse ki günün ilk öğünü akşam yemeği kadar resmi bir etkinlik değildi. Köleler kendileri için özel olarak ayrılmış ayrı bir masada yemek yiyor, hanımefendiler ise kendi başlarına kalıyordu.

Menüde tatlı ve yavan kokan, dumanı tüten parlak yeşil yulaf lapası ve Trin'in kolundan daha uzun, büyük, kıvrımlı mavi meyveler vardı. Ancak meyve açıldığında, çoğunlukla kalın mavi bir kabuk olduğu ortaya çıktı. İçinde Trin'in başparmağının ucundan daha büyük olmayan üç ila beş küçük, yumuşak lokma vardı.

Bu tatlı, sulu külçeler görünüşe göre oldukça lezzetliydi ve üzerinde garip bir etkisi olmayacağından emin olmak için gizlice sorduktan sonra Trin bunlardan birkaç tane yemişti. İnsanın midesini genişlettiği ve günün geri kalanında aç kalmasını engellediği söyleniyordu. Dreaming Hills'te daha fazla zaman geçirmek zorunda kalırsa bu etkiden memnun olacağından emindi. *Gerçi* bugün ayrılmayı planlıyordu.

"Günaydın mı dediniz?" Leydi Malroth kaşlarını çatarak sordu. "Peki bunun neresi iyi, bilmek isterim?"

"Şey... Ben..." Trin buna ne diyeceğinden emin değildi. Leydi Tam-tam'ın istediği gibi bir gece önceki ziyafete katılarak yükümlülüklerini yerine getirdiğini ve Leydi Malroth'un anlaşma yapmaya razı olacağını umuyordu. Ama Leydi Malroth'un dudakları sanki olgunlaşmamış ekşi bir meyveyi emiyormuş gibi büzülmüştü; belli ki hiç memnun değildi.

Leydi Malroth, "Dün geceki performansınızı duydum - tabii buna performans denebilirse," diye tersledi.

"Sen *mi yaptın?"* Trin utancından bayılacakmış gibi hissetti. "Bizi... gördün mü?" Muhtemelen izlendiklerini bilmekle bunun doğrulanması iki farklı şeydi. Leydi Malroth'un onu ve Thrace'i... mahrem şeyler yaparken izlediği fikri utançtan hasta hissetmesine neden oldu.

"Hayır, görmedim," diye tersledi Leydi Malroth, Trin'in yoğun rahatlamasına rağmen. "Leydi Tam-tam özel izleme odasına kimsenin girmesine nadiren izin verir. Ama bana her şeyi *anlattı, çok* hayal kırıklığına uğramış. Görünüşe göre tek yaptığınız kölenizin meme uçlarınızı emmesine ve sizi biraz parmaklamasına izin vermek olmuş. Diliyle içinize bile girmemiş ama anladığım kadarıyla sizi epeyce öpmüş!"

"Tabii ki içime girmedi!" Trin yanaklarının kızardığını hissederek haykırdı. "Ben Delinmemişlerden biriyim - Zetta Prime'ın seçkinlerinden."

"Bu doğru mu?" Leydi Malroth iğrenç bir şekilde konuştu. "Korkarım bu akşamki ziyafetten sonra bu unvanı bırakmak zorunda kalacaksınız."

"Sen neden bahsediyorsun?" Trin talep etti. "Kölemin bunu yapmasına asla izin veremem. Yani-"

"Hayır, hayır. Şaftıyla sana girmesine izin vermen gerektiğini kastetmiyorum. -Hepimiz Leydi Needra kadar ahlaksız değiliz. Kölesinin sikini amına sokmasına izin verdiğini düşünsene! Hem de yemek masasında. Ugh!" Leydi Malroth yüzünü buruşturdu.

Trin dikkatle, "Benimle aynı şekilde sevindim," dedi. "Ama zaten bu gece ziyafette olmayı planlamıyordum. Anlaşmamızı *bugün* sonuçlandırabileceğimizi umuyordum.*"*

"Ne yani, gidebilir misin? Leydi Tam-tam hâlâ böyle berbat bir ruh halindeyken mi? Hiç sanmıyorum," dedi Leydi Malroth kesin bir ifadeyle. "Bu akşamki ziyafete katılacaksınız ve hepimiz gibi siz de ayin üniforması giyeceksiniz."

"Ne üniforması?" Trin kendine baktı. Üzerinde o gülünç Yonnie Six elbiselerinden biri daha vardı. Bu elbisenin rengi kırmızıydı, göğüslerinde ve kasıklarında siyah danteller vardı. Buna uygun minik kırmızı ve siyah külotları vardı. Bundan nefret ediyordu ama onu daha kötü bir şey bekliyor olabilir miydi? Bir tür "üniforma" fikri kulağa uğursuz geliyordu.

Leydi Malroth, "Bu erkeklerin boyun eğişinin kutlaması, bu yüzden bir fallus takmalısınız," dedi. "Eğer kendinizinkini getirmediyseniz, çıkarken köşede duran köleden bir tane alabilirsiniz. İhtiyacı olan herkese dağıtıyor."

"Bir fallus mu?" Trin böyle şeyler duymuştu; Yonnie Six'in hanımları böyle bir alete genellikle "sopa" der ve asi köleleri cezalandırmak için kullanırlardı. Ama kendi başına takmayı hiç düşünmemişti. "Askılı olanlardan mı bahsediyorsun?" diye sordu.

Leydi Malroth ona hiç de hoş olmayan bir sırıtışla

baktı. "Diğer şeylerin yanı sıra."

"Ama ya giymek istemezsem?"

Bu gece *hepimiz* bunları giyeceğiz, sen de giyeceksin yoksa anlaşma iptal olur. *Öyle davranmayacak* olsan bile en azından gerçek bir metres gibi *görünmelisin*."

Trin oturduğu yerde kaskatı kesildi.

"Tehdit edilmekten hoşlanmam, Leydi Malroth."

"Ve en önemli iş müşterimin önünde aptal durumuna düşürülmekten hoşlanmıyorum," diye tersledi Leydi Malroth. "Kristalleriniz kaliteli ve ucuz olabilir ama evrende başkaları da *var*, biliyorsunuz. Ve

Eğer gerçek bir hanımefendi gibi davranmazsanız, herkesin giydiğini giymez, herkesin davrandığı gibi davranmazsanız ve en önemlisi *Leydi Tam-tam'ı memnun etmezseniz*, o kristalleri *hiçbir yerde* satma fırsatınız *olmayacağından* emin olacağım.*"*

Bununla birlikte Leydi Malroth ayağa kalktı ve Trin'i oturup arkasından bakması ve ne yapması gerektiğini merak etmesi için bırakarak uzaklaştı. Bir fallus takmak dışında. *Lütfen Leydi Tam-tam,* demişti Leydi Malroth. Ama önceki geceki "gösterileri" onu mutlu etmediyse, Trin neyin mutlu edeceğini bilmiyordu. Daha doğrusu, Leydi Tam-tam'ı neyin memnun edebileceğine dair bir fikri vardı ama o noktaya gelebileceğini sanmıyordu.

"Pek mutlu görünmüyor." Thrace'in kulağına gelen kısık sesi onu irkiltti ve döndüğünde Thrace'in yüzünde endişeli bir ifadeyle diğer tarafında durduğunu gördü.

"O değil," dedi ve içini çekti. "Ve anlaşmayı yapmak istemiyor. Henüz değil. Bu geceki ziyafete katılarak Leydi Tam-tam'ı 'memnun edene' kadar olmaz."

"Bu konuda," diye homurdandı Thrace. "Sana kötü bir haberim var, bu anlaşmayı bozabilir."

"Biliyorum." Trin'in yanakları kızarmıştı. "Bir fallus takmam gerekiyordu."

"Bundan daha fazla üzüleceğini ." Thrace baktı

Şaşırdım.

"Neden? Yani, gülünç görüneceği kesin ama her metres bir tane giyecek. Görünüşe göre bu gecenin temasının 'üniforması' bu."

"Doğru, erkeklerin boyun eğmesinin güzelliği." Thrace onun masadan kalkmasına yardım ederken sesi acımasız çıkıyordu.

"Merak etme," dedi Trin onun kolunu sıkarak. "Eminim sadece gösteriş içindir.

Senin üzerinde asla *kullanmam*."

"Sana asla izin vermem," diye hırladı.

Trin bir kaşını kaldırdı. "Benim için yapmayacağın hiçbir şey olmadığına dair ettiğin yemine ne oldu?"

"Mantık çerçevesinde." Sustu ve bir an için büyük elleri yumruk oldu. "Gücümün yettiği her şeyi size verebilirim, Hanımefendi. Ama bazı şeyler... beni aşıyor."

Adamın yüzündeki tuhaf ifade nedense onu etkilemişti. Trin bir an için hafızasının kenarlarında bir şeylerin kemirildiğini hissetti... kafasının içinde yankılanan sesler duyar gibiydi. *Söyle, kelimeleri söyle... Dur, yapma! Onu rahat bırak...* Ama rahatsız edici düşünceye ulaştığında, bir duman gibi yok oldu.

"Anlıyorum," dedi nazikçe. "Bildiğiniz gibi ben de bu tür... penetrasyon konusunda aynı şekilde hissediyorum."

"Biliyorum." Derin bir nefes aldı ve üzerine çöken tuhaf ruh halinden sıyrılır gibi oldu. "İşte bu yüzden fallus takmayı sorun etmemen beni şaşırttı."

"Sen neden bahsediyorsun? Sadece kayışları takıyorum.

Yani-" ", güzel bayan. Nasıl uyudunuz?"

Derin ve pürüzsüz ses, giydiği büyük siyah çizmelere rağmen bir şekilde Trin ya da Thrace onu fark etmeden arkalarından yaklaşmayı başaran Lord X'e aitti.

Trin dönüp baktı ve nedense kalbinin küt küt attığını hissetti. Bu erkekten gerçekten hoşlanmamıştı ama duyguları için gerçek bir sebep gösteremiyordu. Thrace'ten gelen alçak bir hırıltı, onun da aynı şeyi hissettiğini anlamasını sağladı.

"*Affedersiniz*, sizi korkuttum mu?" Lord X inandırıcı olmayan bir şekilde gülümsedi; ifadesi o tuhaf kırmızı-siyah gözlerine hiç ulaşmadı.

"Hayır, biz iyiyiz," dedi Trin çabucak. "Günaydın."

"İyi sabahlar," diye tekrarladı o tuhaf ses tonuyla. "Bu sabah çok iyi göründüğünüzü söyleyebilirim." Kadının elini tutarak eğildi. Tam öpecekti ki Thrace onun bileğini yakaladı ve o öpemeden elini geri çekti.

"Leydime benden başka kimse dokunamaz," diye hırladı.

"Bu doğru mu? Yazık, onun yumuşak teninin tadına bakmayı çok isterdim." Lord X gülümsedi. "En azından dün gece nasıl uyuduğunuzu öğrenebilir miyim leydim?" diye sordu Trin.

"Oh...iyi. Gerçekten de çok iyi," dedi. Elini çektiği için Thrace'i azarlaması gerektiğini biliyordu ama bunu yapacak gücü kendinde bulamadı. Lord X'e dokunmadığı için o kadar rahatlamıştı ki, koca Havoc'u azarlamak aklına bile gelmedi.

"Gerçekten mi?" Parlak siyah bir kaşını kaldırdı. "Hayır... Kötü rüyalar mı? Hayır.
hiç *kabus* görmedin mi?"

"Tabii ki hayır-" Trin söylemeye başladı ama kelimeler dudaklarında kayboldu. O soğuk, kırmızı-siyah gözlerde bilmiş bir parıltı vardı. Lord X dün gece gördüğü korkunç rüyayı . Ama nasıl? Leydi Tam-tam'ın yanı sıra özel izleme odasında onları da mı izliyordu? Bu düşünce bile onu hasta hissettiriyordu. Görünüşe göre Thrace de bu fikre kapılmıştı.

"Bu konuda ne biliyorsun?" sordu, öne doğru bir adım atarak diğer erkekle yüz yüze geldi. "Leydimin dün geceki kabusları hakkında ne biliyorsun?"

"Gece terörü mü dediniz?" Lord X hiç de korkmuş görünmüyordu. Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı ve *cık* cık diye bir ses çıkardı. "Vay canına, kulağa *korkunç* geliyor. Bunu duyduğuma çok üzüldüm Leydim," dedi Trin'e.

"Dedim *ki*, *bu konuda ne biliyorsun?"* Thrace havladı.

"Neden, az önce bana söylediklerinden başka bir şey değil." Lord X barış işareti olarak iki elini de kaldırdı. "Bağışlayın ama sanırım Leydi Tam-tam'ın bana işaret ettiğini görüyorum. Sevgili ev sahibemizi bekletmemeliyim." Son bir bilmiş sırıtışla süzülerek uzaklaştı, iri kaslı vücudu sanki tekerlekler üzerindeymiş gibi yumuşak bir şekilde hareket ediyordu.

"O piç kurusu," diye homurdandı Thrace, arkasından ters ters bakarak. "O *biliyordu.* Bir şekilde biliyordu!"

"Ama nasıl?" Trin sordu. "Sence bizi izliyor olabilir mi? Leydi Malroth, Leydi Tam-tam'ın özel izleme odasına başka kimsenin girmesine asla izin vermediğini söyledi ama-"

"Özel *izleme odası mı?"* Thrace araya girdi, kaşlarını kaldırdı. *"Ciddi misin?"*

"Evet," dedi Trin kısaca. "Bu bir sürpriz olmamalı, onun izlemeyi sevdiğini biliyorduk." Sesini alçaltarak sadece onun duyabileceği şekilde konuştu. "Nereden izlediğini *düşünüyordunuz*?"

Thrace başını salladı. "Bilmiyorum. Sanırım bütün bir odayı buna ayırmasını beklemiyordum." İçini çekti. "Pekâlâ. O zaman sanırım gidip senin fallusunu almalıyız."

"Sanırım yapmalıyız." Trin yüzünü buruşturdu. Bunun utanç verici olacağı kesindi. Herkesin görmesi için kalçalarının arasına kocaman, gülünç, altın işlemeli bir çubuk takmak zorunda kalmayacağını umuyordu. Ama kulağa Leydi Tam-Tam'ın isteyeceği türden bir şey gibi geliyordu, bu yüzden bu fikre alışsa iyi olacaktı.

Geniş yemek alanını geçip erkek kölenin uzun bir masanın arkasında bir köşede oturduğu yere geldiklerinde Thrace'e alçak sesle "Dürüst olmak gerekirse," dedi. "Özel izleme odasından bahsetmişken, ben daha çok

Leydi Malroth'un talebinin aptal bir fallus takmam gerektiği gerçeğinden başka bir kısmı."

"Ne dedi? Sadece son kısmını yakalayabildim," diye mırıldandı, daha rahat konuşabilmek için başını eğdi.

"Dün geceki 'performansımızın' Leydi Tam- tam'ı memnun etmediğini söyledi." Trin yine kızardığını hissetti. "Yani... *hayal edebiliyor musun?* Yaptığımız onca şeyden sonra *hâlâ* tatmin olmadı mı?"

"Tek yaptığım meme uçlarını biraz emmek ve amını ovmaktı," dedi Thrace hafifçe. "Şey, ve birkaç öpücükle sana hürmetimi gösterdim. Ama Leydi Needra ve Yorth gibilerinden sert performanslar görmeye alıştıysa, onu memnun etmememiz muhtemelen şaşırtıcı değildir."

"Yaptığımız şey bana oldukça 'sert çekirdekli' geldi," diye fısıldadı Trin, yüzü kızarmıştı. "Bir erkekle böyle bir şey yapacağımı hiç hayal etmemiştim. Ama yine de sana izin verdim... izin verdim..."

Thrace yumuşak bir hırıltıyla, "Acını ve ihtiyacını dindirmeme izin verdin," diye hatırlattı ona. "Bunun için tekrar suçluluk duymaya başlama, Trin. Bu *gerekliydi*."

"Sanırım öyle." Trin dudağını ısırdı. "Sadece... Böyle bir şey yapmayı hiç beklemiyordum - bilirsin işte."

"Biliyorum." Thrace'in yüzü ifadesiz kaldı. "Yine de şimdi sessiz olun, işte buradayız."

Akşamki ziyafet için "üniformasını" alacağı masanın önüne gelmişlerdi. Masada Leydi Tam- tam'ın mor ve turuncu kıyafetlerini giymiş bir erkek köle oturuyordu. Masanın üzerinde düzenli sıralar halinde farklı renklerde küçük kadife torbalar vardı. Bunları takip etmek için bir tür sistemi varmış gibi görünüyordu çünkü sol koluna yerleştirilmiş ışıklı bir implanta bilgi giriyordu.

"Günaydın," dedi Thrace, sağ eliyle sol kolunun üzerinde hızla yazı yazan köleye hitaben. "Leydi Trin'*imin* bu akşamki ziyafet için...ah *ekipmana* ihtiyacı var."

"Fallusunu unuttun, değil mi?" Köle başını kaldırdı. "Ne büyüklükte istiyorsun?"

"Um...hangi boyutlarda var?" Trin sordu. Aklına, kasıklarına bağlanmış inanılmaz büyüklükte bir çubukla dolaşmak zorunda olduğu geldi - muhtemelen ne kadar büyükse, kullanıcının statüsü de o kadar artıyordu. Ne kadar korkunç! "Yani, büyük ihtimalle en küçüğü ama-"

"Pekâlâ leydim. Bir hanımefendinin beden ölçüsünü bilmemesi alışılmadık bir durum değildir." Köle Thrace'e başını salladı. "Hadi bakalım, neyiniz varmış görelim."

"Ondan ne yapmasını istiyorsun?" Trin boş boş sordu. "Sana ne kullanmam gerektiğini nasıl söyleyebilir?"

"Bana gerçekten söyleyemez. Ama bana *gösterebilir*, ne demek istediğimi anlıyorsanız." Köle, Trin'i çok rahatsız edecek bir şekilde ona göz kırptı. "Yani, metreslerin aşk kölelerinin içlerine girmesine izin vermemeleri gerektiğini hepimiz biliyoruz. Ve yine de *bir şekilde* kölenin sikinin büyüklüğü neredeyse her zaman ihtiyacı olan fallus büyüklüğündedir. Hadi bakalım görelim." Masanın öbür ucuna uzandı ve Thrace'in aletini örten siyah peştamalı bir tarafa doğru seğirtti. Gördüğü şey ona uzun, alçak bir ıslık çaldırdı. "Ekstra büyük o zaman, Hanımefendi."

"Hey! Ellerini kendine çek, seni piç!" Thrace onun bileğini yakalamak için hamle yaptı ama köle çok hızlıydı. Thrace onu yakalayamadan masaya geri döndü ve siyah kadife bir çanta açtı.

"İşte geldik leydim. Bu geceki Erkek Teslimiyet Şöleni'nde giymeniz için ekstra büyük bir fallus."

Çantadan parlak metal bir mekanizma çıkardı ve ona uzattı. Trin onu bir o yana bir bu yana çevirdi; ilk başta gözleri bir anlam veremedi. Ortasında tümsekli bir altın disk bulunan iki uzun mil gibi görünüyordu.

"Anlamıyorum," dedi parıldayan, kavisli yüzeyleri incelerken. Bir ucu açıkça süslüydü - pürüzsüz ve altın rengindeydi, parlak yüzeyine kırmızı ve siyahla ince işaretler çizilmişti. Oldukça ince, şık ve zarifti - tabii böyle bir alet şık olarak nitelendirilebilirse. Ancak diğer ucu tamamen iş amaçlı gibi görünüyordu. Trin'in bileğinden daha kalın ve koyu kırmızıydı, kan kadar koyu parlak bir malzemeden yapılmıştı. "Nedir bu?" Trin iki ucunu da incelerken kaşlarını çatarak sordu.

"Malzeme mi? Bir tarafı altın - kölenin üzerinde kullandığın taraf. Yani, eğer istersen. Gerekli değil," diye açıkladı köle yardımsever bir şekilde. "Diğer tarafı ise saf kalp kanından oyulmuştur. Caprax Beş'ten gelen çok nadir bir taş, oldukça değerli ama sizde kalabilir. Leydi Tam-tam bunu bir 'parti hediyesi' olarak düşünmeni söyledi." Kıkırdadı ve ona göz kırptı. "Hem kullanışlı *hem* de zevkli; vücut ısınıza göre ısınıyor ve içinizde hareket ederken sizi uyarıyor."

*"*Senin *içinde* mi?" Trin midesinin çukurunda çok kötü bir his hissetmeye başladı. "*İçinizde* derken ne demek istiyorsun? Nerede... onu tutacak kayışlar nerede?"

"Oh, kayışa gerek yok leydim," diye cevap verdi köle. "Şaftın kalp kanı ucu... *ahem*... kadınlığınıza yerleştirildikten sonra, siz onu çıkarmayı seçene kadar ne kadar *güçlü* olun yerinde kalır. Sezgisel, anlıyor musunuz? Onu bu kadar nadir ve değerli yapan da bu. Merkez diskteki tümsekler zevk vericidir. *Dış* bölgelerinizi uyaracaklar... *öhöm*... tabiri caizse aşk düğmeniz."

Tüm konuşmaları arasında sadece birkaç kelime Trin'in beynine ulaşabilmişti.

"Kadınlığıma mı soktun? *Bu mu?*" Tümsekli altın diskten kıvrılan kalın, kan kırmızısı şafta baktı.

"Şey... evet, leydim." Köle şaşkın görünüyordu. "İşte böyle takıyorsun. Daha önce hiç fallus takmadın mı?"

"Ben... Ben..." Trin'in neredeyse nutku tutulmuştu.

"Leydimin buna ihtiyacı yok." Thrace garip cihazı ondan aldı ve kölenin ellerine bıraktı.

"Evet var," diye karşı çıktı köle, onu geri vermeye çalışırken. "Eğer düzgünce giyinmek ve bu geceki ziyafete kabul edilmek istiyorsa. Hiçbir hanımefendi bu olmadan içeri alınmayacak, size söz verebilirim."

"," diye homurdandı Thrace. "O zaman en küçüğünü bize verin."

"*En küçüğü mü?"* Köle buna inanamıyormuş gibi baktı. "Ama biliyorsunuz, kalbin kan taşı çok *değerli*. Çoğu hanım, sırf eve götürecekleri daha pahalı bir hatıraya sahip olabilmek için normalde alacaklarından daha büyük bir boyut almayı tercih ediyor."

"Bunların hiçbiri Tanrıça'nın umurunda bile değil," diye tersledi Thrace. "Elindeki en küçük parçayı bana ver.″

Köle dar omuzlarını silkti. "Nasıl

isterseniz."

Çift uçlu devasa fallusu dikkatlice siyah kadife çantasına geri koydu ve ardından masanın diğer ucundakine uzandı. Açık mavi bir poşet içindeydi ve çıkardığında kalbin kanlı ucu biraz daha kısa ve çok daha inceydi. Trin'in uyuşuk bir şekilde tahmin ettiğine göre bu, iki parmağının toplamı kadardı.

"Al bakalım." Trin'e uzatmaya çalıştı ama Trin masadan geri çekildi, elleri arkasındaydı. Tekrar omuz silkerek onun yerine Trin'e verdi. "İyi ziyafetler leydim," dedi ona. "Ve eğer yeni fallusunuza alışmak istiyorsanız, bunu hemen yapmanızı önerebilir miyim? Şenlikler bu gece erkenden başlıyor."

Yirmi Üçüncü Bölüm

"Tanrıça..." Trin geniş odanın içinde volta atıyordu, elleri hâlâ arkasındaydı. Thrace uyku platformuna oturmuş, açık mavi kadife çantasını büyük bir eliyle gevşekçe tutarak onu izliyordu. Onu hiç bu kadar telaşlı gördüğünü hatırlamıyordu.

"Hanımefendi?" sordu, kızın gözlerindeki vahşi bakıştan endişelenerek. "Trin?"

"Yapamam..." İleri geri volta atıyor, uzun kırmızı elbisesi hareket ettikçe hışırdıyordu. "*Yapamam."*

"Anlıyorum," dedi Thrace nazikçe. Doğrusu başka bir şey de beklemiyordu. Delinmemiş olmak üzerine kurulu bir dinin içinde yetiştirilmişti - kendisinin doldurulmasına izin vererek kirletilmemişti. Çocukluğunun öğretilerinin onun üzerinde hâlâ büyük bir etkisi olması şaşırtıcı değildi - Thrace yıllar önce kendi Efendisinin ona öğrettiği şeyleri hâlâ hatırlıyordu.

"Ama eğer yapmazsam..." Bir an için volta atmayı bıraktı ve ellerine baktı. "Eğer bunu takmazsam, o lanet kristalleri asla satamayacağım. *Alacrity'*nin son ödemesini yapamayacağım... ya da mürettebatıma ödeme yapamayacağım... ya da başka bir görev için yeterli yakıt alamayacağım. Eğer onu takmazsam, mecazi anlamda mahvolurum." Thrace'i daha da endişelendiren tırtıklı bir kahkaha attı. "Eğer takarsam da *kelimenin tam anlamıyla mahvolurum*. Görünüşe göre her iki durumda da sıçtım."

"Buraya gel." Mavi kadife çantayı yatağın üzerine bıraktı ve ona elini uzattı. "Buraya gel ve bu konuyu konuşalım."

"Bu konuda konuşmak ." Ama yine de ona geldi.

"Bu işi yürütmenin bir yolunu bulacağız." Thrace onun küçük ellerini avuçlarının içine aldı.

-Kızın üşüdüğünü fark etti, muhtemelen şoktan. Ellerini ovuşturdu.

nazikçe, onu ısıtmaya çalışarak. "En yakın istasyona gidecek kadar yakıtımız var. Orada biraz iş bulabilirim, gerektiğinde çok iyi bir tamirciyimdir. Eninde sonunda yeterince kazanacağız."

Trin yine o acı kahkahayı attı.

"*Eninde sonunda*. Ama *Alacrity*nin ödemesinin vadesi çoktan geçti ve faizler de giderek artıyor." İç çekti. "Sanırım annemden borç isteyebilirim... ama bunu yapmak istemiyorum. Hiç kimseden borç almadım. Kendi yolumu kendim çizerim."

"Bu özelliğine saygı duyuyorum," dedi Thrace sakin bir sesle. "Pekâlâ, o zaman diğer yönden konuşalım. Bana dininizden bahsedin. Kendine nüfuz edilmesine izin verirsen sonsuza dek lanetleneceğine inanıyor musun?"

"Şey...hayır." Trin başını salladı. "Hayır, *tam olarak* öyle değil. Gerçekten, eğer yasanın lafzına bakarsanız, sadece bir erkeğin penisinin içinize girmesine izin vermenin Tanrıça'nın kendisine hakaret olduğunu söyler."

"Peki ya başka şekillerde nüfuz edilmek? Başka nesnelerle ya da..." Thrace boğazını temizledi. "Diğer vücut parçaları mı?"

"Ne... yani... parmaklar gibi mi?" Trin'in krem yanakları kızararak karardı.

"Ya da fallus." Nefret edilen aletin durduğu mavi kadife çantayı başıyla işaret etti. "Bu yasak mı?"

"Şey... *aslında* yasak değil ama eğer böyle bir şey olursa -eğer onu giyersem- artık kendimi kesinlikle Nüfuz Edilmemişlerden biri olarak adlandıramam."

"Peki bu sizin için ne kadar önemli?" Thrace sordu. Sadece eldeki durum için değil, kendi merakı için de bilmek istiyordu. "Bu sizin hayatınızı nasıl etkiliyor? Evinizde bir tür büyük geçit töreni ya da kutlama var mı?

Zetta Prime'da tüm Penetrasyonsuzlar caddede bayrak sallayarak falan mı yürüyecek?"

"Hayır, tabii ki hayır." Trin irkilerek küçük bir kahkaha attı ve onun kara gözlerindeki tedirginliğin azaldığını görmekten memnun oldu. "Öyle bir şey değil, bu özel. Yani bu sadece... bu seninle Tanrıça arasında."

"Ve nüfuz edilmemişlerden biri olarak statünü kaybedersen Tanrıça'nın seni asla affetmeyeceğine inanıyor musun?" Thrace sordu.

"Şey... Yani, Zetta Prime'ın tüm kızları buna çağrılmış gibi değil..." Trin duraksadı ve Thrace'in dikkatini dağıtacak kadar erotik bulduğu bir şekilde alt dudağını dişledi. "Çoğu başka bir dişiyle eşleşir ve cinsel zevk için uzun gümüş çubuklarla birbirlerinin içine girerler. Eğer *isterlerse* -zorunlu ya da başka bir şey değil. Bazıları... diğer uyarılma biçimlerini tercih ediyor."

"Yani çiftleşen dişilerin çoğu Nüfuz Edilmemiş olmuyor ve Yargı Tanrıçası onları hâlâ seviyor, öyle mi?" Thrace sordu.

Yavaşça başını salladı. "Şey...evet. Yani, o gerçekten kimseyi *sevmiyor*. Daha çok... seni onaylıyor gibi."

"Eğer fallus takmak sizi Yedi Cehennem'e mahkum etmeyecekse ve evdeki hiç kimse bunu bilmeyecekse, o zaman neden sadece o lanet şeyi takmıyorsunuz?" Thrace makul bir şekilde sordu. "Yani, sadece bir akşam için, değil mi?"

"Sanırım..." Trin yine dudağını ısırdı. "Sadece..."

"Sadece ne?" dedi nazikçe.

"Sadece... Tanrıça, bunu söylerken kendimi aptal gibi hissediyorum." İçini çekti ve bir elini uzun, siyah saçlarında gezdirdi. "Sadece ya *acırsa?* Yani, daha önce hiç oraya bir şey yaptırmamıştım. Zetta Prime'ın kızlarında, bazı türlerde olduğu gibi, kızlık zarı dedikleri herhangi bir bariyer yoktur. Ama yine de birbirimize çok *bağlıyız* ve boyunca

oraya asla *bir şey* koymamam gerektiği öğretildi ve ben sadece..." İçini çekti ve onun yanındaki yatağa uzandı. "Sanırım korkuyorum. Aptalca, ha?"

"Şeytan'ın Gözü'ne tek başına girecek kadar cesur olan bir dişiden geliyor..." Trakya başladı.

"Dediğim gibi, aptalca."

"Hayır. Belirsiz. *Temkinli.* Ve bunda yanlış bir şey yok." Tekrar onun elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Ya sana onu acı çekmeden takmana yardım edebileceğimi söyleseydim? Onu içine sokabileceğimi ve ne kadar sıkı olursan ol sana zevkten başka bir şey vermeyeceğimi söylesem?"

"Ne? Nasıl?" Trin kaşlarını çattı. "Bir tür ritüeliniz mi var?" "Ritüel

mi?"

"Evet. Yaşam bağı kurmadan önce, gezegenimdeki dişilerin birbirlerini gümüş penetrasyon çubuklarına hazır hale getirmek için yaptıkları bir ritüel var. Böyle bir şey mi?"

"Şey... *tam olarak* öyle değil ama...″ Thrace kaşlarını çattı ve bunu ifade etmenin en iyi yolunu bulmaya çalıştı. "Bakın, herhangi bir dişiyle, şey... içine girdiğinizde onu incitmemenin anahtarı, önce onu hazır hale getirmektir."

"Hazır mısın? Yani...?"

"*Tahrik* olmuş gibi.″ Onun gözlerinin içine baktı. "Ateşli olman gerekiyor - cinsel olarak, şaftı acı çekmeden içine alacak kadar ateşli. Bu konuda sana yardımcı olabilirim."

"I..." Trin yine dudağını kemirmeye başlamıştı. "Nasıl?"

Thrace omuz silkti. "Çoğunlukla dün gece yaptığımız şeylerin aynısını yaparak.

Meme uçlarını emmek... amını okşamak."

"Oh, um..." Trin'in krem rengi yanakları yeniden kararmaya başlamıştı.

Trace, "Ama acı çekmeyeceğini kesinlikle garanti etmek için, eskisinden biraz daha ileri gitmeme izin vermen gerekecek," diye mırıldandı.

"Daha... nasıl?" diye fısıldadı.

"Amını ovmak yeterli olmayacak. Tadına bakmam gerekecek. *Sen de*."

"Yapacak mısın?" Nefes alış verişi biraz hızlanmış mıydı? "Neden?"

"Tükürüğümde açılmana yardımcı olacak bileşikler var."

"Öyle mi?" Gözleri irileşti. "Bu bir tür Havoc özelliği mi?"

Thrace başını salladı. "Evet, öyle. Pek de küçük olmadığımı fark etmişsinizdir." Kalçalarının arasındaki bölgeyi başıyla işaret etti. "Havoc öyle değil. Bu yüzden seviştiğimiz herhangi bir dişinin önünü açmak için vücutlarımız en dar ve en küçük dişinin bile açılmasına yardımcı olan kimyasallar üretir. Bu o kadar da alışılmadık bir şey değil; bazı Kindred'lar da dişileri için benzer kimyasallar üretiyor."

"Ama bunu yapmak için... açılmama yardım etmek için..."

"Seni yalamam gerekirdi. Hem *de çok," diye* vurguladı Thrace. "Ve sadece dış amını değil. Dilimi içine sokmam gerekecek."

"Bunun gerekli olduğuna emin misin?" Sesi yumuşak ve nefessiz geliyordu.

Thrace yavaşça başını salladı. "Acı çekmeden açabileceğinden emin olmanın tek yolu bu." Sanki önemli bir şey değilmiş gibi soğukkanlılıkla konuşmaya çalıştı. Sanki dilinin altında inleyip titrerken kremsi kalçalarını ayırıp tatlı, ıslak amını yalama fikri onu kaya gibi sertleştirmemişti. "Ayrıca," diye mırıldandı, "seni penetrasyona için iyi bir yol olacak... fallusu takmaya çalışmak için iyi bir yol."

"Beni buna alıştırmak mı? Nasıl... tam olarak nasıl demek istiyorsun?" Artık kesinlikle daha hızlı nefes alıyordu ve uyarılmışlığının sıcak, kadınsı kokusu etraflarındaki havayı dolduruyordu.

"Demek istediğim," dedi Thrace alçak bir sesle, gözlerinin içine bakarak, "sana çok yumuşak ve nazik bir şekilde, önce dilimle, sonra da

parmaklarımla, çok daha açık olacaksın ve o lanet şeyi de içine almaya hazır olacaksın." Mavi kadife çantaya başıyla işaret etti.

"Yani... içime sadece fallus koymak istemiyorsun. Kendinden de koymak istiyorsun." Trin kaşlarını çattı ama kalp atışları dört nala atıyordu - Trakya bunu duyabiliyordu. Şu anda ona o kadar uyum sağlamıştı ki, bir parsek öteden onun nefes alışını duyabilirmiş gibi hissediyordu.

"Seni buna hazırlamak istiyorum, seni buna hazırlayacağım. Unutma, bunu bütün gece takacaksın. Takmadan önce kendini rahat ve açık hissetmelisin," diye hatırlattı.

"Ve bunu sadece bana dokunmak istediğin için teklif etmediğinden eminsin... bana bu şekilde dokunmak. Beni *tatmak* için?" Trin şüpheyle, giydiği kasıksız siyah deri pantolonun açıklığını örten siyah peştamalın altında yükselen sert et çıkıntısına baktı.

Thrace onun yanağını okşadı. "Bebeğim," dedi usulca. "Bunu atlatmana gerçekten yardım etmek istiyorum. Ama dizlerimin üzerine çöküp dilimle amına tapmak istemediğimi söylersem sana ve kendime yalan söylemiş olurum. Çünkü bu böyle bir şey," diye devam etti, kız itiraz edemeden. "Tapınma, bir *ayin*. En azından benim halkım için."

"Havoc'un bağ kurmadığını sanıyordum," diye fısıldadı Trin nefes nefese.

"Yapmıyoruz. Yapmamaya *çalışıyoruz*." Thrace içini çekti. "Ama bir dişinin tadına baktığımızda bunu çok ciddiye alırız. Türümün çoğu bunun Tanrıça'ya - Tüm Yaşamın Anası'na- bir sunu olduğuna inanır. Bunu bir tür küfür olarak gördüğünüzü biliyorum ama bizim için bu en büyük bağlılık ve ibadet eylemidir. Eğer Ana'nın kendisine değilse, o zaman taptığımız dişiye." Elini kaldırdı ve avucuna yavaş, sıcak bir öpücük kondurdu. "Ayrıca, bunu yapmayı kesinlikle *seviyoruz*."

"Neden?" Trin sordu, sesi biraz titriyordu. "Bundan nasıl bir zevk alabilirsin ki?"

"Güzel bir kadının önünüze serilmesi, en hassas ve mahrem yerlerinin ortaya çıkması, tatlı amının ıslanması, titremesi ve hazır olması..." Thrace dudaklarını yalayarak Trin'in böyle bir durumda nasıl görüneceğini hayal etti. "Sonra, ilk tat... dilinin onun yarığında gezinmesi, sularının tatlı, tuzlu tadı... dilinin ucuyla klitorisini izlediğinde inlemesi ve nefesinin kesilmesi... daha aşağı bastırıp içine soktuğunda..."

"Oh..." Bu kelime, onun gür dudaklarından kaçan uzun bir iç çekişti.

"Onu sınıra getirirken ağzının altında titremesi," diye devam etti Thrace, kendini durduramayarak. "Yaklaştığında saçlarını çekip yalvarması ve adını haykırması... ve dilinin altına boşaldığında amından bal fışkırması." Arzu dolu bir hırıltı çıkardı. "Evrende buna benzer bir şey yok. Yapmayı tercih edeceğim hiçbir şey yok." Trin'e baktı. "Bunu seninle yapmak istiyorum. Bana izin verir misin?"

* * * * *

Trin ona kararsızca baktı. Söylediği o sıcak, yasak sözler içinin titremesine neden olmuştu, sanki belden aşağısı erimiş bir şehvete dönüşmüştü. Daha önce hiç kimseden böyle etkilenmemişti. Daha önce hiç kimse sadece onunla konuşarak kendisini ihtiyaçtan zayıf hissetmesine neden olmamıştı.

Ama o bir erkek! yapmamalısın, yanlış olduğunu biliyorsun!

Kafasının içindeki küçük suçlu sesin doğru söylediğini biliyordu. Ama... sanki onun kendisini tatmasına izin vermek, kalbin kanını fallusunu kendi içinde herhangi bir acı çekmeden taşıyabilmesinin tek yoluymuş gibi geliyordu. Ve

Ne kadar dar ve küçük olduğu düşünüldüğünde, Trin dürüstçe bunun gerekli olduğunu hissetti.

*Doğru. Ve bunu yapmak istemenin **tek** nedeni de bu, diye* alaycı bir şekilde mırıldandı küçük ses.

Hayır, tek neden bu değil, diye itiraf etti Trin kendi kendine. Yanında sessizce oturan ve ne söyleyeceğini duymayı bekleyen Trin'e baktı. Sabırlı davranıyordu ama delici gümüş mavisi gözlerinde, midesini titreten ve tuhaf hissettiren bir şehvet vardı.

Bunu gerçekten yapmak istiyor, diye düşündü. *Ve ben de ona izin vermek istiyorum. Ve... ona izin vereceğim. Ne de olsa şaftıyla içime girmediği sürece bu gerçekten küfür sayılmaz. Doğru, artık Penetrasyonsuzlardan biri olmayacağım ama yapacak bir şey yok. Ve her neyse, sadece bu seferlik. Burada işimiz bittikten sonra Yonnie Six'ten ayrılacağım ve burada yapmak zorunda kaldığım şeyi bir daha asla düşünmeyeceğim.*

Bunu kendi kendine neredeyse mantıklı hale getirmişti ama yine de onu rahatsız eden bir şey vardı. Bunu sadece zorunluluktan kabul etmediği düşüncesi.

"Eee?" Thrace usulca gürledi, yarı kapalı gözlerle onu izliyordu. Trin başını kaldırıp ona baktı.

"Ben... Bunu yapmanı istememeliydim," diye fısıldadı sonunda, düşüncelerini kelimelere dökmeye çalışarak. "Bunu istememeliydim."

"Ama sen biliyorsun." Bu bir ifadeydi, soru değil. "Ben bir erkeğim ve benimle hiçbir şey yapmak istememelisin. Kalçalarını benim için açıp yüzüme boşalana kadar o küçük, yumuşak amcığını okşamama izin vermemelisin."

"Trakya..." Nefesini tuttu ve kırmızı elbisesinin altından bacak bacak üstüne atarak kalçalarını birbirine bastırdı. Şimdiden meme uçları sıkılaşmıştı.

ve ağrıyordu ve amı zonkluyordu ve onunla ne yapmak istediğini konuşmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Hayır... ne yapacak, dedi Trin kendi kendine ve bunun böyle olduğunu biliyordu.

"Ama yine de bana izin vereceksin, değil mi bebeğim?" diye mırıldandı. "Benim için açılacaksın ve seni tatmama izin vereceksin... seni güzel ve ıslak hale getirmeme izin ver ki o şaftı sıcak küçük amının derinliklerine kaydırabileyim."

"Ben...evet. Sanırım öyle." Tanrıça, onda ne vardı? Neden onu bu kadar yoğun etkiliyordu?

"Buraya gel o zaman." Onu nazikçe kendine doğru çekti ve öpmek için eğildi. Trin başını hareket ettirdi, böylece dudakları onun ağzının köşesine denk geldi.

"Bekle-şimdi mi? Ama ziyafet bu geceye kadar değil."

Kaşlarını kaldırdı. "Yapmak istediğin başka bir şey mi var - süs bahçelerini ziyaret etmek ya da fıskiyeden biraz daha rüya gazı kabarcığı emmek ister misin?"

"Şey...hayır." Trin ellerine baktı.

"Bana bak." Çenesini nazikçe kaldırdı ve gözlerinin içine baktı. "Seninle zaman geçirmek istiyorum bebeğim. Seni açmak, öpmek ve o lanet fallusu içine sokmadan önce olabildiğince ateşli olana kadar seni tatmak istiyorum. Bu zaman alır, özellikle de sen gergin ve heyecanlıyken."

"Şey..." Trin içini çekti. "Pekâlâ, sanırım. Peki... nasıl başlayacağız?"

"Yavaşça," diye mırıldandı, onun yanağını okşayarak. "Yavaşça... sadece bir

öpücükle." "Bir öpücük mü? Bunun gibi mi?" Büyük bir cesaretle Trin eğildi

ve onun dudaklarına dokundu

ilk kez aralarında bir öpüşme başlattı.

Thrace onun yeni keşfettiği cesareti onaylayarak homurdandı. O da onu hevesle ama nazikçe öptü, dudaklarını kendi dudaklarıyla ayırdı ve nazikçe alay etti

diliyle. Belki de ona, içine girmeyi planladığı yolu gösteriyordu.

Bu düşünceyle kalbi daha hızlı atmaya başladı ve öpücüğü geri çekecekti ama önce Thrace bitirdi.

"Çok güzeldi," diye mırıldandı. "Ama seni öpmek istediğim yer tam olarak orası değildi."

"Sen...sen demek istiyorsun ki..."

Yavaşça başını salladı. "Sana hürmetlerimi sunarken seni nasıl öptüğümü hatırlıyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı Trin.

"Yavaş yavaş başlayabiliriz diye düşünmüştüm. Bunun gibi."

"Tamam." Çenesini kaldırdı ve sakin görünmeye çalıştı. Bunu yapmaya karar vermişti ve şimdi geri adım atacak değildi. "Peki... ayakta durmamı ister misin?" diye sordu.

Thrace başını salladı. "Önce çıplak olman gerek. Tüm o danteller ve fırfırlar önümde dururken sana ulaşmak zor olacak." Kadının o sabah giydiği kırmızı elbiseye küçümseyerek baktı.

"Tamamen çıplak mı?"

"Mmm-hmm." Başını salladı.

"Pekâlâ... "Trin, bir gece önce onu o halde görmüş olmasına rağmen isteksiz hissediyordu. *Ve sen onun kollarında çıplak uyudun,* diye hatırlattı kafasının içindeki küçük ses yardımsever bir şekilde. *Bunu sakın unutma. En iyisi soyun ve bunu bu kadar büyütme.*

Kararlılığını pekiştirerek tam olarak bunu yapmaya başladı ama Thrace araya girdi.

"İzin verin, Hanımefendi," diye mırıldandı gözlerinin içine bakarak. Trin ona izin verdi ve o da kırmızı, kabarık elbiseyi çıkarmasına yardım etti ve dikkatsizce bir sandalyenin arkasına fırlattı. Bir bakıma onu çıkarmak rahatlatıcıydı; üzerindeki danteller

belirli bir elbise aşırı derecede kaşındırıyordu. Ama şimdi Trin üşüdüğünü ve açıkta kaldığını hissediyordu. İçinden elleriyle üstünü örtmeye çalışmak geldi ama bunun yerine orada öylece durdu, sırtı dikti ve titrememeye çalıştı.

Thrace sorunun ne olduğunu biliyor gibiydi çünkü hemen başlamak yerine onu sıcak bir kucaklamanın içine çekti, kaslı kollarını onun etrafına sardı ve geniş göğsüne yakın tuttu.

Vücutları birleştiği ve adamın sıcak, baharatlı kokusu burnuna dolduğu anda, Trin onu boğmakla tehdit eden endişenin anında hafiflediğini hissetti.

"Mmm," diye mırıldandı, yanağını adamın boğazının çukuruna bastırdı ve derin derin içine çekti. "Kokunu çok seviyorum. Daha önce hiç senin kokun gibi bir şey koklamamıştım."

"Kimse almadı," diye mırıldandı Thrace. "Benim bağlanma kokumu alıyorsun - Kindred'larda da var. Bu onlarla paylaştığımız bir özellik."

"Bağlanma kokusu mu?" Kaşlarını çatarak ona baktı.

"Seçilmiş bir dişiyi kendimize çekmek için vücutlarımızın ürettiği özel bir koku. Merak etme," dedi hafifçe. "Bu seni kendime bağlamaya çalışacağım anlamına gelmiyor. Bu sadece seni istediğim anlamına geliyor... bunu yapmayı çok istiyorum. Sana zevk vermek için. Vücuduna benimkiyle tapmak için."

"Ah, Trakya..." Yumuşak sözleri onu derinden etkiledi çünkü ses tonundaki samimiyeti duyabiliyordu. Ona gerçekten zevk vermek ve bu çetin sınavı atlatmasına yardımcı olmak istiyordu. Bu sadece bir iş anlaşması ya da bir borcun ödenmesi değildi; koca Havoc ona tüm bunların ötesinde bir şekilde değer veriyordu.

Belki sen de ona *değer veriyorsundur,* diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses.

Belki de onu seviyorsun? Ama bu çok saçmaydı. Zetta Prime'ın kızı.

bir erkeği sevemezdi. Sadece ona yakın hissediyordu çünkü zor bir durumdaydılar ve o onun tek müttefikiydi. Öyle değil mi?

"Hanımefendi..." Nazik bir eliyle kızın yanağını kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Size tekrar hürmetlerimi sunabilir miyim? Uyluklarının arasını öpebilir ve sana zevk verebilir miyim?"

"Evet," diye fısıldadı Trin ve bu kez hiç tereddüt etmedi... suçluluk duymadı. Bir gece önce olduğu gibi yine onun ağzını üzerinde hissetmek istiyordu. Ve onun nazik olacağına, kendisini incitmeyeceğine ya da acele etmeyeceğine güveniyordu. Acele etmek istemediğini söylemişti... ona izin vermeye hazırdı.

"Uzan o zaman." Thrace onu uyku platformunun ucuna, alt bacakları kenardan sarkacak şekilde yerleştirdi. Uzun yastıklardan birini aldı ve onun önünde yere koydu.

Trin dirseklerinin üzerinde doğruldu ve kalbi hızla çarparak onun hazırlıklarını izledi.

"Dizlerim için," diye açıkladı onun baktığını görünce. "Burada uzun süre kalmayı planlıyorum ve zemin bir süre sonra çok sertleşiyor."

"Oh," diye fısıldadı. Artık Thrace'in kollarından kurtulmuş, göğsüne bastırılmamıştı ve belirsizlik yeniden içine işlemeye başlamıştı. Thrace bunu hissetmiş gibiydi çünkü onun önünde diz çöktü ve uzun kollarını beline dolamak için öne doğru eğildi. Bacaklarının arasında değildi, sadece bir tarafındaydı, yine de büyük bedeninin sıcaklığı onu çevreliyor ve onu tekrar sakinleştiriyor gibiydi.

"Sorun yok bebeğim," diye mırıldandı, sıcak, kaşınan yanağını karnına sürterek. "Sadece rahatla. Rahatla ve seni iyi hissettirmeme izin ver."

Onun ısrarıyla Trin kendini uyku platformuna yasladı. Trin'in başı için de birkaç yastık yerleştirilmişti, böylece Trin tam olarak ne yaptığını görebilecek kadar yükselebilecekti.

Önünde diz çöktü, ellerini kalçalarının üstüne koydu ve bakışlarıyla buluştu.

"Yavaşça," diye mırıldandı. "Nazikçe. Sadece sana hürmetlerimi sunmak istiyorum,
Hanımefendi."

"..." Onun ısrarıyla Trin kalçalarının birbirinden ayrılmasına izin verdi. Thrace aralarına yerleşti, geniş omuzları kadını ikiye böldü.

"Tanrım," diye mırıldandı kısık sesle, gözleri kadının ıslak göbeğinde geziniyordu. "O kadar güzel ki." Nefes aldı. "Ve kokun çok lezzetli. Size ağzımla tapmak büyük bir zevk olacak leydim." Büyük, sıcak ellerini kalçalarında gezdirdi ve uzun parmaklarıyla amını çerçeveledi. Sonra yavaşça, saygıyla, başparmaklarıyla şişmiş dış dudaklarını ayırdı ve iç kıvrımlarını ortaya çıkardı.

Trin çoktan balla parladığını görünce utandı. Görünüşe göre kafasındaki yargılayıcı küçük ses ne derse desin, vücudu bunu istiyordu, hem de çok istiyordu.

"Trakya..." Dudağını ısırdı, kalçalarını gerdi.

"İlk başta sadece bir öpücük," diye hatırlattı ona yatıştırıcı bir şekilde. "Sadece bir saygı duruşu. Ama seni düzgünce öpebilmem için açık olman gerekiyor. Dün gece olduğun gibi, hatırladın mı?"

Bunu bir gece önce zaten yapmış olduklarını hatırlatmak Trin'i biraz rahatlattı.

"Pekâlâ," diye fısıldadı, bacaklarındaki gerginliğin bir kısmının azaldığını hissederek. Thrace de bunu hissetmiş olmalıydı çünkü öne doğru eğildi ve yanağıyla onun iç uyluğunu nazikçe okşadı.

Trin, adamın kirli sakalının hassas tenine sürtünmesiyle hafifçe inledi. Bu iyi hissettirdi - sanki sinirlerini ateşliyor, onu ağzıyla yakacağı ateşe hazırlıyordu.

"Çok muhteşem," diye mırıldandığını duydu ve sonra onu önceki gece olduğu gibi yumuşak bir şekilde öptü.

Dün gece olduğu gibi, öpücük yumuşak ve saygılıydı... ama bu seferki çok daha derindi. Bu kez adamın kendisini yalamaktan ya da tadına bakmaktan alıkoymaya çalıştığını hissetmedi. Adam onu öperken dilinin sıcak, ıslak ve istekli bir şekilde açık yarığına tamamen bastırdığını hissetti. Bu his tüm vücudunda arzu ürpertileri yarattı ve ağzının altında titredi, meme uçları saf arzunun sıkı noktalarına dönüştü.

Geri çekildiğinde ağzı çoktan kızın sularıyla ıslanmış ve parlamıştı. Gözleri yarı kapalıydı, neredeyse ihtiyaçtan uyuşmuştu.

"Tanrılar, Hanımefendi..." Dudaklarını yaladı, sesi boğuk bir hırıltıya dönüştü. "Çok lezzetlisin. İyi hissettirdi mi?"

"Öyle olduğunu biliyorsun." Trin kalçalarının itildiğini, adamın ağzına doğru kontrol edemediği küçük istek hareketleri yaptığını fark etti. Sonunda adamın dilini bu en hassas bölgesinde hissettiğine göre, vücudu aşırı hızlanmaya başlamıştı. "Daha fazlasına ihtiyacım var," diye itiraf etti, yarı utanarak ama ihtiyacını inkâr edemeyerek.

"Benim de var. Çok daha fazlasını." Gözleri alev alev parlıyordu. "Şimdi seni daha derinden öpmeme izin vermeye hazır mısın? Amını açıp klitorisinin tadına bakmaya?"

Trin dudağını ısırdı. "Pekâlâ," diye fısıldadı. "Evet, ben... bunu istiyorum."

"Güzel. Rahatlayın, Hanımefendi." Trin'in kalçalarını yine yatıştırıcı bir şekilde okşadı.

gözleri hâlâ şehvetle doluydu. "İzin verin, size özel bir hürmet göstereyim.
zevkinin merkezi."

Trin, adamın onu daha da geniş açmasını, geniş omuzlarının iç uyluklarına bastırmasını ve başparmaklarının hiçbir sır kadar onu açmasını izledi. Amının içi çilek karasıydı ve balla ıslanmıştı.

Klitorisinin küçük düğmesi belirgin bir şekilde öne çıktı, sanki özel ilgisi için yalvarıyormuş gibi ihtiyaçla zonkluyordu.

"Çok güzel," diye fısıldadı ve onu tekrar öpmek için eğildi.

Bu kez doğrudan klitorisine odaklandı, şişmiş küçük yumruya sıcak, açık ağızlı bir öpücük yerleştirdi ve dilinin ucuyla nazikçe izini sürdü.

Trinin nefesi kesildi, içinden sivri uçlu zevk dalgaları geçti ve sonra küçük, hassas sinir demetini ağzına çekip diliyle yıkadı, Trin hareketsiz duramayana, kalçalarının onunla buluşmak için hareket etmesini engelleyemeyene kadar yaladı. İçinde bir his oluşuyordu... onu dolduran bir ihtiyaç. Adam klitorisini yalamaya ve emmeye devam ettikçe, nefesi daha sert ve daha hızlı gelmeye başladı ve yaklaştığını biliyordu.

"Thrace..." diye inledi, kalçaları onun ritmine ayak uyduruyordu. "Oh, Tanrıça... bu his..."

"İyi hissettiriyor, değil mi?" dedi, Trin'in hayal kırıklığına uğramasına rağmen uzaklaşarak. "Ve sen şimdiden yaklaşıyorsun, bunu gerilmenden hissedebiliyorum."

"Evet," diye itiraf etti, yarı yarıya utanarak. Tanrıça, iki dakikadır amını öpmüyordu bile ve şimdiden neredeyse zirveye ulaşmıştı!

"Bu iyi, bu kadar tahrik olmana bayılıyorum. Çok yakınsın. Ama henüz boşalmanı istemiyorum." Thrace onun iç uyluğunu nazikçe öptü. "Şaftı içine sokmaya hazır olana kadar olmaz. Ne kadar ateşli olursan, içine sokmak o kadar kolay olur. Ama önce seni yalayarak açmam gerek."

Trin nefesinin boğazında

düğümlendiğini hissetti. "Yani, dilini..."

"Amının derinliklerine, evet bebeğim," diye mırıldandı, diğer uyluğunu öperek. "Bu yüzden arkana yaslanmanı ve kendini olabildiğince açmanı istiyorum.

Unutmayın, içinize ne kadar derin girebilirsem, daha sonra fallusu takmanız gerektiğinde o kadar kolay olacaktır."

"Pekala."

Trin dudağını ısırdı. İşte bu kadar. Bir an içinde, artık kendisine Nüfuz Edilmemişlerden biri diyemeyecekti. Yine de, biraz korku ve zihninin çok gerilerinde derin bir suçluluk hissetse de, en güçlü duygu ihtiyaçtı... arzuydu. Yapmaması gerektiğini bilse de onu içinde hissetmek *istiyordu*. "Thrace," diye fısıldadı. "Lütfen..."

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum bebeğim," diye mırıldandı. "Ve bunu sana vereceğim... hepsini. Ama sana daha da açık ihtiyacım var... böyle." Bacaklarını kaldırdı ve omuzlarının üzerine koydu, kalçalarını kaldırdı ve elleriyle poposunun altından destekledi.

"Oh..." Trin bu yeni pozisyonun onu ne kadar açık hale getirdiğine şaşırdı. Pelvisi şimdi yukarı doğru eğilmişti ve büyük Havoc'a girişine doğrudan erişim sağlıyordu.

"Tanrım, vücudunun bu kısmı çok tatlı ve yumuşak," diye mırıldandı Thrace. Eğilerek dilinin ucuyla, hâlâ sıkı sıkıya kapalı olan vücudunun açıklığını nazikçe yokladı.

Trin'in nefesi kesildi ve titredi. *İçime. Oh Tanrıça, şimdi içime girecek!*

Ama yapmadı. Onun yerine, klitorisini tekrar öpmek için eğilirken gözlerinin içine baktı. Başını kaldırdığında, "Henüz hazır değilsin." dedi.

"Ama... Öyle olduğumu söylediğini sanıyordum."

"Neredeyse öylesin." Küçük incisini bir kez daha öptü ve onun titremesine neden oldu. "Bunu yapmadan önce, sana nüfuz etmeden önce, sana biraz daha zevk vermek istiyorum. Ya da daha doğrusu*, benim üzerimde* kendini tatmin etmeni istiyorum.″

"Ne... Ne demek istiyorsun?" Trin'in sesi yüksek ve nefessiz çıktı değildi.

"Demek istediğim, dilimi amına bastıracağım ve orada tutacağım - sadece sabit tutacağım. Ve sen de kendini bana karşı kullanacaksın-yumuşak küçük amını yüzüme sürteceksin. Sınıra kadar gel ama sakın boşalma... henüz değil."

"Ben...bunu bilmiyorum." Trin kararsız hissetti.

"Bunu yapabilirsin." Thrace onu yavaşça yaladı, dilinin ucunun girişinin etrafında nazikçe dolaşmasına izin verdi ve hatta oraya çok hafifçe bastırmak için aşağıya daldı, geri çekilmeden önce neredeyse bir anlığına içine girdi. "Beni zevkiniz için kullanın, Hanımefendi. Onayınızı kazanmamı sağlayın," diye usulca homurdandı.

Trin onun ne yaptığını anlıyordu; durumun kontrolünü ona veriyordu. Sonunda tekrar kontrolü ele almadan önce işleri istediği kadar ileri götürmesine izin veriyordu. Ona "Hanımefendi" dediğinde bir anda kendini güçlü ve kuvvetli, bir anda "bebek" olduğunda ise yumuşak ve korunaklı hissettirmesine bayılıyordu. Bir rolden diğerine nasıl bu kadar akıcı bir şekilde geçebiliyordu? Bir nefeste cinsel baskınlıktan istekli bir köleye? An be an onun neye ihtiyacı olduğunu tam olarak biliyor gibiydi; bu inanılmazdı. Ve aynı zamanda inanılmaz derecede ateşliydi.

"Pekâlâ," diye fısıldadı ve başını salladı.

Thrace başını sallayarak karşılık verdi ve dilinin düz kısmını kızın açık amcığına bastırarak onu sıcaklığı ve hararetiyle sardı, istemsizce ona karşı kıvranmasını sağladı.

Kalçaları kendi hareket etmeye başladığında alçak sesle inledi ve Trin onun tırmalayan yanaklarının yumuşak törpüsünü uyluklarının iç kısmında hissetti.

Dilinin hassas klitorisine sürtünmesinin verdiği zevk. Tüm vücudu boyunca zevk kıvılcımları gönderdi ve onu yanıyormuş gibi hissettirdi.

Bunu tekrar yaptı, bu sefer bilerek yaptı, ona sürtündü, ondan istediği gibi ağzıyla kendine zevk verdi, her enfes sürtünme patlamasıyla kendini kenara daha da yaklaştırdı.

Kendini gittikçe daha sıcak ve ıslak hissediyordu, ona sürtündükçe suları taşıyordu. Thrace boğazının derinliklerinde inledi ve elleri kıçında sıkılaşarak onu yüzüne doğru itmeye yardımcı oldu. Bundan en az onun kadar zevk aldığı açıktı. Arada bir yutkunduğunu hissediyor ve onun kendisinden içtiğini, balını kaynağından tattığını biliyordu. Bu bilgi onu daha da ateşlendirdi ve Trin ellerini her iki yanındaki yatak örtüsüne doladı ve daha sert ovuşturdu, kalçalarını çalıştırdı, utanmadan yüzüne bindi.

"Tanrıça," inledi. "Oh, lütfen..."

Thrace ona boşalmamasını söylemişti ama o kendine engel olamıyordu; uçurumun kenarından geçecekti. Orgazmın geldiğini, içinden yükseldiğini, aç bir his dalgasıyla üzerine çökmeyi beklediğini hissedebiliyordu.

Ama tam da geri dönüşü olmayan bir noktaya geldiğini hissettiğinde, adam dilini aç klitorisinden çekti ve ona baktı.

"Şimdi hazırsın," diye mırıldandı. Kollarını kızın kalçalarına dolayarak onu daha da araladı ve dilini kızın yumuşak, korumasız kedi girişinin derinliklerine sokmak için eğildi.

"Ahhh!" Trin, adamın sıcak ve ıslak dilinin içine kaydığını hissedince yüksek sesle soludu. Tek bir hızlı hareketle, neredeyse çekirdeğine kadar içine girmişti ve yine de hiç acı hissetmedi - hiç. Sadece onu içinde hissetmenin verdiği zevk vardı. Bu his karşısında hayrete düşen kadın, adama doğru eğilerek ona yardım etti.

Onu diliyle olabildiğince derinden becerdi, ağrıyan sertçe soktu.

Tanrım, harika hissettirdi. İçine girilmesine izin verirse olacağı konusunda uyarıldığı gibi bir şey değildi. acı yoktu. Doğru, ilk başta biraz gergin ve kararsızdı ama adam onu daha derinden yaladıkça, gevşemeye, ona açılmaya ve en gizli ve mahrem yerlerine daha fazla erişmesine izin vermeye başladığını hissetti.

Thrace de bunu hissetmiş olmalıydı çünkü bir kez daha geri çekildi ve ona baktı.

"Parmaklar şimdi," diye mırıldandı, büyük bir elini kaldırarak. "Başlangıç olarak sadece bir tane, sonra dayanabilirsen bir tane daha bebeğim. Tamam mı?"

"Pekâlâ." Trin kendi kendine artık Penetrasyonsuz olmadığını söyledi. Dilinin yanı sıra parmaklarını da içine sokmasına izin vermesinde bir sakınca olmamalıydı.
Gerçi çok kalın görünüyorlardı.

"Her şey bebeğim," diye mırıldandı, belli ki kızın yüzündeki belirsizliği okumuştu. "Seni güzelce ve derinlemesine yaladım-şimdi açabileceksin."

Trin ona güvenmeye karar verdi.

"Tamam," diye fısıldadı, rahatlamak için çaba sarf ediyordu. "Devam et. Sadece... yavaş git."

"Her zaman, bebeğim," diye alçak sesle ona verdi. "Sadece rahatla ve seninle ilgilenmeme izin ver."

Sonra klitorisini yalamak ve tekrar emmek için eğildi. Aynı zamanda Trin, tıpkı dilinin daha önce yaptığı gibi, parmak ucunun girişinin etrafında hafifçe alay ettiğini hissetti. Adam kanalının sonunu ararken, ilk başta sadece birazcık, sonra daha derine kayarken usulca inledi. Acı hissetmediğini fark ettiğinde rahatladı ve aşağıdaki anda nefesi bile kesilmedi

ikinci bir parmağını daha soktu ve daha önce hiç doldurulmamış bir şekilde onun dar kılıfını doldurdu.

"İyi misin bebeğim?" Thrace, iki kalın parmağıyla amına nazikçe girip çıkarken yalamasından başını kaldırarak sordu. "İyi hissediyor musun?"

"Farklı bir his," diye itiraf etti Trin nefessiz bir iniltiyle. "Hiç... Yani, *iyi hissettiriyor."* Öyle de oldu. Parmak uçlarının kanalının ucuna bastıran küt uçları, vücudunun onunkinin etrafında gerildiği hissi... sahip olduğunu bilmediği sinirleri uyandırıyor gibiydi ve bu sinirler tamamen zevkle ilgiliydi. "Harika hissettiriyor."

"O küçük, yumuşak amcığını parmaklamam hoşuna gidiyor mu?" Thrace'in gözleri arzuyla yarı kapalıydı. "Seni parmaklarımla doldurup inletmem hoşuna gidiyor mu?"

"Ben... Ben seviyorum," diye itiraf etti Trin, kalçalarını onun ritmine uydurarak. "Ben... bunun gerçekten iyi hissettireceğini düşünmemiştim ama... oh *Tanrıça*," diye inledi adam onun içine derinlemesine bastırırken. "Öyle, Thrace- gerçekten öyle!"

"Çünkü senin küçük tatlı amcığının buna ihtiyacı var. Becerilmeye ihtiyacı var. Açılması gerekiyor," diye homurdandı, gözleri ihtiyaçtan gümüş gibi parlıyordu. "Tanrım, arkana yaslanıp onu böyle kabul etmeni, arkana yaslanıp kendini parmaklarıma ve dilime açmanı izlemek beni çok azdırıyor."

"Thrace!" Her zamanki gibi alçak, hırıltılı sesiyle söylediği kirli sözcükler içinde bir şeyleri harekete geçirmiş gibiydi. "Lütfen, çok yakınım... çok *yakın*."

"Öyle olduğunu biliyorum bebeğim ve seni boşaltacağım. Ama bunu yaptığında, içindeki şaftla birlikte olacak."

"Öyle mi?" Trin bir endişe dalgası hissetti. "Ama ben gelene kadar takmayacağını söylediğini sanıyordum."

"Planlar değişti," diye . "Bence boşalmaya başlamadan önce içinde kaymasını izlemeli ve alışmalısın. Orgazm olman biraz kasılmana neden olacak - sen zevkten kasılmışken benim onu içine çalışmamdansa, başlangıçta içindeyken kasılman daha iyi."

"Tamam." Trin başını salladı; söylediklerinin mantıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Bir an için geri çekildi ve açık mavi çantaya uzandı. Çift uçlu fallusu yavaşça geri çekti. Koyu kırmızı ucu ona doğru çevirdiğinde Trin dudağını öyle sert ısırdı ki kan tadı aldı. Oh Tanrıça, gerçekten bunu yapacak mıydı? Thrace'in dili yumuşak ve nazik, parmakları kalın ama zevk vericiydi ama bunlar onun bir parçasıydı - güvendiği erkeğin bir parçası. Bu *şey* soğuk, bağışlayıcı olmayan ve yabancıydı. Onun içinde kaydığını, Thrace'in parmakları ve diliyle yaptığı gibi onu doldurduğunu hissetmek istemiyordu.

Ama başka ne seçeneği vardı ki?

"Yavaşça," diye mırıldandı, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. "Yavaşça, Hanımefendi.
Sana zarar vermeyeceğimi biliyorsun."

Kollarını kızın kalçalarından çözmüştü ama hâlâ kalçalarının arasındaydı, geniş omuzları kızın iki yana açılmasını sağlıyordu... açık... ve savunmasız.

Trin fallusun yuvarlak kırmızı ucunu girişine bastırdığında sıçradı ve nefesi kesildi ama Thrace onu hemen içeri sokmaya çalışmadı. Bunun yerine bekledi, sadece yerinde tuttu, ona sürtünme hissine alışmasına izin verdi.

Şaşırtıcı bir şekilde korktuğu gibi soğuk ve sert değildi. Kalbin kan taşı kan kadar sıcaktı ve tam olarak yumuşak olmasa da, en azından dokunması çok pürüzsüz ve ipeksiydi.

"İşte, gördün mü?" Thrace ona bir kaşını kaldırdı. "O kadar da kötü değil, değil mi?"

"Sanırım... değil," diye fısıldadı Trin. "Yine de düşündüğümden daha büyükmüş."

"Sadece iki parmağımdan biraz daha büyük," diye güven verici bir şekilde mırıldandı. "Yavaşça içine doğru kaydıracağım, Hanımefendi. Ve bunu yaparken, senin küçük tatlı klitorisini okşayacağım. Sen sadece kendini aç ve benim için onu sür - derin ve yavaşça içine al. İçine girmeme izin ver ve hazır olduğunda kendini bırak."

Thrace'in derin ve yumuşak sesiyle söylediği bu yasak sözcükler Trin'in iç dünyasında bir şeyler yapıyor gibiydi. Trin belden aşağısının eridiğini hissetti ve bir an için kalbinin kanlı fallusu yerine amının derinliklerine kayacak olanın Thrace'in şaftı olmasını diledi.

Saçmalama, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük ses şiddetle. *Bunun asla olamayacağını biliyorsun. Bu Tanrıça'nın suratına atılmış bir tokat olur! Küfür!*

Trin bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Şu anda kendini suçlu hissetmek istemiyordu. Sadece Thrace'in ona verdiği hislere teslim olmak, ona dokunmasına, tadına bakmasına ve onu tamamen doldurmasına izin vermenin zevkine teslim olmak istiyordu.

Thrace sanki onun duygularını yüzünden okuyormuş gibi, oyulmuş fallusu yavaşça açık amına doğru itmeye başladı. Aynı zamanda, parmak ucunun geniş kısmı şişmiş klitorisinin yan tarafında yavaşça, okşayıcı bir şekilde kaymaya başladı.

"Yavaşça, bebeğim," diye mırıldandı, Trin tüm vücudundan zevk kıvılcımları fışkırdığını hissedene kadar onu okşadı. "Şaftın sana girişini izle. O ateşli küçük amcığı açışını izle."

"Thrace..." yumuşakça inledi adam kalın bir santimi daha içine kaydırırken. "Evet, bebeğim? İyi hissediyor musun?"

"İyi hissettiriyor," diye itiraf etti Trin. "İyi hissettiriyor... iyiden de iyi."

"Sadece tamamen içine girene kadar bekle." Daha derine bastırdı, klitorisinin üzerindeki parmak ucu hızlanmaya başladı. "Tamamen içine girdiğini, kanalının arkasına çarptığını, seni tamamen doldurduğunu hissedene kadar bekle."

"Olacak mı.... iyi olacak mı?" Trin soluk soluğa kalmıştı; adam şaftı daha derinlerine bastırırken gözleri onunkilere kilitlenmişti.

"Çok iyi," diye söz verdi Thrace. "Parmaklarımdan daha iyi... ama sikim kadar iyi değil."

"Senin... Yani eğer..."

"Seni gerçekten becersem?" Sesi derin, şehvetli bir hırıltıydı. "Kendinize gerçekten nüfuz edilmesine izin verirseniz, Hanımefendi?"

"Ama yapmazdım... yapamazdım..." Yasak düşünce derinden rahatsız ediciydi. Yine de vücudu, adamın ona verdiği fiziksel hazzın etkisinden kurtulamıyordu. Aslında, bu yasak fikir kalbinin daha hızlı atmasına ve nefesinin daha zor çıkmasına neden oluyordu.

"Biliyorum..." Thrace'in gözleri onun üzerindeydi, tepkilerini izliyordu, şüphesiz ne hissettiğini yargılıyor, ne kadar duymak istediğini ölçüyordu. "Ama sadece nasıl olacağını hayal et," diye mırıldandı, fallusu onun içine daha derin bastırarak. "Aşağıya baktığını ve sikimin ıslak, açık amına kaydığını... seni doldurduğunu... seni bu küçük şeyin yapamayacağı kadar gerdiğini hayal et." Şu anda yarısından fazlası içinde olan kalbin kanından fallusa doğru küçümseyerek başını salladı.

"İkimizin bu kadar yakın olduğunu hayal et - beni içinde hayal et, kollarım sana sarılmışken sen kucağıma oturdun ve kendini aşağı indirdin, beni içine aldın... beni kendi hızında aldın ama hazır olduğunda beni *derinlere* aldın. Çok derine, bebeğim. *Sonuna kadar."*

O konuşurken, Trin kalbin kan şaftının başının rahminin ağzını öptüğünü hissetti ve başını geriye atıp inledi, amının içindeki sert şaftın etrafında kasıldığını hissetti.

"Ne kadar iyi hissettirdiğini gördün mü?" Thrace mırıldandı, gözleri kızın yüzünden hiç ayrılmıyordu. "Tanrım, şu küçük amcığına bir bak, nasıl da gerilmiş ve şaftın etrafında açılmış. Bunun ben olduğumu, seni doldurduğumu, seni çok derinden becermeye hazırlandığımı hayal et... içine derinlemesine boşalmaya."

"Dur!" Trin'in nefesi kesildi. "Oh, Tanrıça, biliyorsun... biliyorsun bu çok *yanlış."*

Ama eğer gerçekten bu kadar yanlışsa, neden vücudu onun ateşli, kirli sözlerine bu kadar güçlü tepki verdi? Neden kalçaları onu karşılamak için yuvarlandı... neden zevki aniden zirveye ulaştı ve patladı, ayak parmakları kıvrılırken ve sırtı kavislenirken çığlık atmasına ve ellerini yumruk haline getirmesine neden oldu? Neden bu kadar sert boşaldı, amcığı oyulmuş kalbin kanlı fallusunu kavradı ve neden onu boşaltan şeyin Thrace'in şaftı olmasını bu kadar çok diledi?

"İşte böyle bebeğim," dediğini duydu adamın alçak sesle, aç bir hırıltıyla. "İşte böyle, benim için gel. Sadece kendini bırak ve benim için gel."

Trin'in başka seçeneği yoktu. Kendini durduramıyordu, durdurmak da *istemiyordu*. Sadece zevkin doruklarında gezinmek ve Thrace onu okşayıp onunla konuşurken zonklayan bedeninin bir ışık hücumuyla patlamasına izin vermek istiyordu. Sadece kendini bırakmak ve onun için boşalmak istiyordu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Sonunda zevk hafifler gibi oldu ve Trin yaşadığı yoğun orgazmdan yavaşça aşağı süzülmeye başladı. Hâlâ bacaklarının arasında olan Trin, kendine gelmeye başladığını gösteren işaretler için yüzünü izledi.

Tanrım, boşaldığında çok güzeldi! Onun orgazm anını zihninde canlandırmaktan kendini alamıyordu. Elleri nasıl yumruk olmuş, ayak parmakları nasıl kıvrılmıştı; sırtı nasıl kamburlaşmıştı ve nefesi nasıl uzun, soluksuz iniltiler halinde geliyordu. Gözleri sıkıca kapanmış, dolgun göğüsleri kabarmış, meme uçları olgun, tatlı meyveler kadar koyu arzu noktalarına dönüşmüştü. Amının derinliklerine gömülmüş, onu istila eden, onu kendi yapmak istediği şekilde açan, kalbin kanlı fallusunun görüntüsü inanılmaz derecede ateşliydi.

O kadar sıcaktı ki, aynı anda kendisi de boşalmıştı, sadece onu açmaktan ve onun kontrolünü kaybetmesini izlerken uyku platformunun kenarına sürtünmenin hafif sürtünmesinden. Ve boşalırken, içinde bir şeylerin değiştiğini hissetti - geri dönülmez bir şekilde yeni bir yola girdiğini.

Bazı Havoc*'ların Crux*, *yani* geri dönüşü olmayan nokta dediği yere ulaşmıştı.

Kızın tatlı balı hâlâ dudaklarındayken böyle bir araya gelmek onu uçurumun kenarına getiren şey olmuştu ve Thrace bunu biliyordu. *Crux*, tüm Havoc erkeklerinin korktuğu ve kaçınmaya çalıştığı şeydi. Aklın, bedenin ve ruhun bir dişiye geri dönülmez bir şekilde bağlanması. Bir Havoc bir dişiyle bağ kurmama yeminini bozup kalbini verdiğinde bu her zaman gerçekleşmezdi ama gerçekleştiğinde de inkâr edilemez ve tamamen geri döndürülemezdi.

Daha önce kaybolduğunu düşünmüştü ama şimdi... şimdi gerçekten . ile *Crux* uzandı, her yönüyle tamamen ona aitti. Ve yine de yapamadı

Bunun için üzülmeyi kendine yediremiyordu. O daha çok Trin için endişeleniyordu.

Boşalmanın eşiğindeyken fantezilerini ona yüksek sesle söyleyerek çok mu ileri gittiğini merak etti. Yine de, yasak sözleri onun arzusunu azaltmış gibi görünmüyordu. Aksine, adam konuşmaya başladığında, ona neler yapmak istediğini anlatmaya başladığında daha sert ve daha hızlı boşalmış gibi görünüyordu.

"Thrace?" Kadının yumuşak sesi, adamın dikkatini hâlâ içinde duran kan kırmızısı fallustan yüzüne çekti.

"Evet?" Ona baktı ve güzel yüz hatlarında bir belirsizlik ifadesi gördü. "Sorun ne bebeğim?" diye mırıldandı.

"Hâlâ içimde." Başıyla fallusu işaret etti. "Onu... çıkarabilir misin?"

"Elbette." Fallusu yavaşça dışarı kaydırdı ve kadife çantanın üzerine geri koydu. Sonra, kızın güvenceye ihtiyacı olduğunu görerek yatağa, kızın yanına uzandı ve onu kollarının arasına aldı. "Her şey yolunda mı?"

"Şimdi öyle." Ona sokuldu, yumuşak yanağını göğsüne bastırdı ve kokusunu içine çekerek derin derin nefes aldı. "Beni nasıl sakinleştireceğini her zaman nasıl biliyorsun? Beni nasıl iyi hissettireceğini?" diye mırıldandı.

Acaba ona söylemeli miydi diye düşündü. Az önce neler olduğunu, bir araya geldiklerinde *Crux*'a ulaştığını bilmesine izin vermeli miydi?

"Artık sana uyum sağladım," dedi, basit tutmaya çalışarak. "Bedenim seninkiyle senkronize. Neye ihtiyacın olduğunu biliyor ve bunu sana vermek için çabalıyor."

"Bu ne demek... uyumlanmış?" Trin yanağını tekrar göğsüne sürterek fısıldadı. Onun kollarındaki hissini seviyordu; kendisine güvenle sarılışını.

"Bu, engellerimi aştığınız anlamına geliyor Hanımefendi," diye gürledi ona bakarak. "Havoc tarzı olmasa da, bedenim

bizi sonsuza dek birbirimize bağlamak için hazırlanıyor."

"Ne? Ama benimle bağ kurmak için-" Trin ondan uzaklaşmaya çalıştı ama o buna izin vermedi.

"Sakin ol, Trin. Evet, seninle bağ kurabilmem için içine girmem ve seni tohumlarımla doldurmam gerek. Ama bunu yapmayacağımı biliyorsun. Sana sadece vücudumun neye hazırlandığını söylüyorum. Bu, istediğini elde edeceği anlamına gelmez."

Sesini hafif tutmaya çalıştı - kızın kendisine bağlanma fikriyle ilgili anlık endişesinin onu incitmesine izin vermemek için. *Herhangi bir erkeğe bağlanmak istemiyor,* diye hatırlattı kendine sertçe. *Sadece sen değilsin.*

"Ama... bunu bana gerçekten yapmak *istemezsin*, değil mi? Yani, fiziksel olarak elbette ama *bilişsel olarak* değil*?" diye* sordu, hâlâ paniklemiş görünüyordu. "Yani, eğer Et Pazarı'ndaki köle tacirinin dediği gibiyse, bu senin ömrünün yarısını alır ve sen *bunu* istemezsin."

"İşler tam olarak böyle yürümüyor," dedi kaşlarını çatarak. "Ama hayır, bunu istemiyorum. Sen istemezsen olmaz."

"Bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun," dedi Trin çabucak. "Senin... dilini ve parmaklarını kullanmana izin verdim. Ve fallusu. Başka bir şey yok."

"Başka bir şey değil," diye yineledi Thrace. "Ve ben de öyle yaptım - koyduğunuz kurallara sıkı sıkıya bağlı kaldım, Hanımefendi. İçine girilmesini istemezsen asla içine girmezdim. Size daha önce de bu konuda yemin etmiştim."

". Peki o zaman..."

"Ben sadece seni nasıl rahatlatacağımı bildiğimi söylüyordum... neden vücudunun neye ihtiyacı olduğunu neredeyse sen ihtiyaç duymadan önce bildiğimi. Çünkü bedenim seninkine uyum sağlamış durumda - seni benim yapmak için gereken her şeyi yapmaya hazır."

"Ve bu yeni mi oldu? Yani, vücudunun... benimkini isteme şekli?" Sesi kararsızdı ama o kadar da korkmuş değildi, bu da iyi bir şeydi.

Thrace içini çekti. "Biz buna *Crux*, yani geri dönüşü olmayan nokta diyoruz. Bir süredir geliyordu, biliyordum ama bir türlü durduramıyordum. Dün gece meme uçlarını emmek ve boşalmanı sağlamak, sonra uyurken seni kollarımda tutmak... bunların hepsi katkıda bulundu. Ve şimdi, seni yalamak ve sana dokunmak... balını kaynağından tatmak... sana şaftla nüfuz etmek... Tüm bunlar ve boşalmanı izlemek beni o kadar ateşli yaptı ki ben de boşaldım. Muhtemelen bu sonuncusu tetikleyici oldu." Başını salladı. "Ve şimdi kaybolduğumu biliyorum."

"Anlamı?"

"Yani, ben sizinim, Sahibem. Sizin için her şeyi yaparım... ve hiçbir şeyi esirgemem."

O da ciddiydi - bunu gözlerinde görebilmesini umuyordu. Yapamayacağı, veremeyeceği hiçbir şey yoktu. Bundan önce sadece ismen onun metresiydi ama kendini ona emanet ettiğinde, diliyle içine girmesine ve balını kaynağından tatmasına izin verdiğinde bir şeyler değişmişti. Ve onunla birlikte geldiğinde, kaderi mühürlenmiş ve *Crux*'a ulaşılmıştı.

Artık bu konuda hiçbir numara yoktu; o gerçekten onun metresiydi ve bu anlaşmayı yapsalar ve onu bir daha hiç görmese bile her zaman öyle kalacaktı. İsmen olduğu kadar ruhen ve bedenen de onun kölesiydi. Gerçekten de bu bir Havoc'un başına gelebilecek en kötü şeydi ama yine de buna üzülmeyi kendine yediremiyordu.

Biz bağlanmıyoruz, diye düşündü, onun güzel koyu gözlerine bakarken saçlarını okşadı. *Ama ah, Sahibe... ah, Trin... eğer bana izin verseydin bunu yapardım - seni kendime bağlardım, bizi sonsuza dek bir bütün olarak birbirimize bağlardım...*

Trin onun ne demek istediğini anlamış gibiydi çünkü gözleri büyüdü ve dudaklarından yumuşak bir "Oh..." sesi çıktı. "Thrace," diye mırıldandı, ona bakarak. "Thrace, ben-"

"Ne kadar dokunaklı bir sahne, değil mi?"

Odadaki yeni ses ikisinin de sıçramasına neden oldu. Thrace bir anda ayağa kalktı ve dişisini savunmaya hazır bir şekilde davetsiz misafiri aramaya başladı.

"Ben buradayım." Mavi ekran titreyerek Leydi Tam-tam'ın onlara bakan yüzünü gösterdi.

"Yedi Cehennem'de ne var?" Thrace çıplaklığını gizlemeye çalışarak ekranla Trin'in arasına girdi.

"Bana bağırmaya zahmet etme köle, bu odalar ses için uygun değil," dedi ev sahibeleri. "Aman Tanrım, hayır! Misafirlerime *biraz* mahremiyet vermek isterim. Az önce yaptığınız gösteriyi çok beğendiğimi söylemek ve küçük bir teklif için sizi özel izleme odama davet etmek istedim."

"Onun özel izleme odası mı?" Trin ona baktı ve sonra kaşlarını çatarak görüntü ekranına baktı. "Neden bizi orada istiyor?"

"Hemen gelebilirsiniz," dedi Leydi Tam-tam, Thrace'in tahmin yürütmesine fırsat vermeden. "Ve lütfen sessiz olun, küçük izleme hobimi herkesin bilmesini istemiyorum." Yaramaz bir okul kızı gibi kıkırdadı. "Sadece şu talimatları izleyin..." Çok sayıda arka geçit ve gizli merdiven içerdiği anlaşılan bir dizi karmaşık yol tarifi ekranda . "Birkaç dakika sonra görüşürüz. Hoşça kalın!"

Ekran karardı ve Leydi Tam-tam gitmişti.

*** * * * ***

"Bizden ne istiyor? Ve az önce yaptığımız her şeyi gerçekten izliyor muydu?" Trin bu düşünce karşısında utançtan midesi bulandı. Bilişsel olarak gözetim altında olduklarını biliyordu ama bunu bilmek ve yüzüne vurulması iki farklı şeydi. Nedense gece olmadığı ve görüntü ekranı mavi renkte parlamadığı için

tam bir mahremiyetleri olduğunu düşünmüştü. *Görünüşe göre öyle değilmiş,* diye fısıldadı beyninin içindeki küçük ses alaycı bir şekilde.

"Başka bir seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum." Thrace kaşlarını çattı, yüzü bir gök gürültüsü bulutu gibiydi. Ona baktı. "Sanırım gitmek zorundayız."

"Ben de öyle düşünüyorum," diye itiraf etti Trin. "Um... sadece giyinmeme izin ver."

"Benim de üstümü değiştirmem gerek." Üzerine yapışan siyah peştamala baktı. "Temizlenmem gerek."

Trin, adamın söylediklerinin kanıtını gördüğünde dudağını ısırdı; adam onunla aynı anda gelmişti ve bu onu bir şekilde ona bağlamıştı. *Artık sana uyum sağladım*, demişti. *Engellerimi aştın.*

Bunu nasıl yapmıştı? Ve bunun olması iyi bir şey miydi yoksa kötü bir şey mi?

Kendi sorusuna cevap veremeden Trin yataktan kalktı ve yeni bir çift siyah deri köle pantolonu giymek için tuvalete gitti. Trin yatakta büzülmüş, hâlâ düşünüyordu.

Onunla bir bağ kurmak istediğini itiraf etmişti ve böyle bir bağ kurmak için şaftıyla içine girmesi ve içine boşalması gerektiğini de itiraf etmişti. Elbette bunu yapmayacağına söz vermişti ama yine de bunu yapmak *istemesi* bile onu tedirgin etmişti.

Seni gerçekten tedirgin eden bu mu? diye sordu kafasının içindeki alaycı küçük ses. *Ya da sana penisini sokma fikrinin bir zamanlar olduğu kadar korkunç ya da korkunç görünmediği gerçeği mi? İtiraf et, Trin- seni nasıl kendisiyle doldurmak istediğini fısıldarken, bu seni inanılmaz derecede azdırıyordu. O kadar ateşli ki, içindeki o lanet penisle boşalmana neden oluyordu!*

Hatırladıkça utançtan yüzü kızarıyordu ama yanaklarına hücum eden kanın tamamı suçluluk duygusundan kaynaklanmıyordu. Kendisine itiraf etmek zorundaydı ki

cinsel arzuydu - Thrace'in aklına soktuğu yasak görüntü, onu ne kadar uzaklaştırmaya çalışsa da hâlâ onu ateşliyordu.

Büyük Havoc temizlenmiş ve tazelenmiş bir şekilde odaya geri döndüğünde o hâlâ uyku platformunun ortasında bir topun içindeydi.

"Hanımefendi?" Kaşlarını çatarak ona baktı. "İyi

misiniz?" "Ben... Ben iyiyim," diye yalan söyledi Trin.

"Hayır, değilsin. Ne oldu? Neden hazır değilsin?" Yatakta onun yanına oturdu ve bir elini dizine koydu.

"I..." Trin doğrulup oturdu, adamın dokunuşuyla sinirleri karıncalanmıştı. "Ben sadece..."

"Oh, sorunu anlıyorum." Ayağa kalktığında kalçaları açılmıştı ve Thrace yarı kapalı gözlerle bacaklarının arasına baktı.

"Ne sorunu?" Trin kendine baktı ve derin bir utançla çıplak amcığının ve iç uyluklarının hâlâ ıslak ve sularıyla kaygan olduğunu gördü.

"Görevimi yapmazsam ve seni iyi bir kölenin yapması gerektiği gibi temizlemezsem nasıl hazırlanabilirsin?" Thrace gürledi. "Bağışlayın beni Sahibe - telafi etmeme izin verin."

"Yapmak zorunda değilsin. Ben-"

O daha sözünü bitiremeden, adam bacaklarının arasına çömelmiş, sıcak ve ıslak dilinin uzun ve yavaş darbeleriyle iç bacaklarını yalıyordu.

"Thrace!" diye itiraz etti. "Bunu yapmak zorunda değilsin!"

"Tabii ki biliyorum." Bir an için başını kaldırdı, gözleri parlıyordu. "Bunu daha önce yapmamakla hata ettim. İyi bir köle, Sahibesine zevk verdikten sonra onu her zaman temizler."

"Bunun için zamanımız yok. Gitmeliyiz," diye itiraz etti Trin. Parmaklarını adamın kalın, mavi-siyah saçlarına doladı, onu uzaklaştırmak istiyordu

ama bir şekilde bunu yapamıyor gibiydi. Adamın dili teninde çok iyi hissettiriyordu... çok *doğru*.

Thrace bir elini titreyen karnına koydu ve onu yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Arkanıza yaslanın Hanımefendi ve size bakmama izin verin," diye mırıldandı. "Bu sadece

Biraz bekle, sonra seni giydirip gitmeye hazır hale getireceğiz."

Yapmamalıydım... Ama bir şekilde öyleydi.

Belirsiz bir şekilde Trin yastıklara yaslanıp gevşedi ve adamın bacaklarını ikinci kez aralayıp dilinin uzun ve yavaş darbeleriyle kalçalarındaki balı temizleyerek tekrar işe koyulmasını izledi. Onları iyice temizledi ve sonra amını da yaladı, dilinin düz kısmını şişmiş dış dudaklarının üzerinde nazikçe ama sıkıca sürükleyerek onu kıvrandırdı ve inletti.

"Thrace," diye fısıldadı nefes nefese. "Gerçekten yapmak zorunda değilsin..."

"Ama ben istiyorum." Başını kaldırdı ve gözlerini kendi gözleriyle yakalayarak başparmaklarıyla yarığını ayırdı. "Her yerinizi temizlemek zorundayım, Hanımefendi," diye mırıldandı ve ona amının girişinden başlayıp yarığının tepesinde biten uzun, yavaş bir yalama yaptı.

Sıcak dili klitorisinin hassas çıkıntısının üzerinde gezinirken Trin sıçradı ve inledi. Bunu yapmasına izin vermemesi gerektiğini biliyordu. Daha önce bu gerekliydi; fallusu amının içine alabilecek kadar gevşemesi için onu yalamasına izin vermek zorundaydı. Ama şimdi böyle bir mazereti yoktu; adamın sıcak ağzını kalçalarının arasında hissetmekten hoşlanmasından başka bir mazereti yoktu.

Tanrıça, ona neler oluyordu? Orada öylece yatıp koca Havoc'un sanki normal ve doğruymuş gibi diliyle onu temizlemesine izin vermek elbette yanlıştı. Yine de kendine engel olamıyor ya da ondan durmasını isteyemiyordu. Sadece orada uzanıp, sanki balının her son damlasını almaya çalışıyormuş gibi dilini açık amının üzerinde tekrar tekrar okşamasını izleyebiliyordu.

"İşte," diye mırıldandı Thrace sonunda, tam da yeniden ihtiyaç duyarak zonklamaya ve ağrımaya başladığında arkasına yaslandı. "Sanırım artık temizsiniz, Hanımefendi. Sizi giydirelim ve Leydi Tam-tam'ı görmeye gidelim."

"... tamam," diye fısıldadı Trin belli belirsiz. "Hadi... yapalım şunu. Hadi gidelim."

Thrace'in kendisi için başka bir elbise bulmasına izin verdi - bu beyaz dantelli koyu yeşil bir elbiseydi - ve onu giydi. Sonra, kendini hâlâ biraz sersemlemiş ve kalçalarının arası sıcaktan şişmiş hissederken, Thrace'le birlikte Leydi Tam-tam'ın görüş odasına giden karmaşık talimatları izlediler.

Yirmi Beşinci Bölüm

"İçeri gelin, canlarım. İçeri girin." Leydi Tam-tam onları koyu kırmızı duvarlara asılı raflara dizilmiş paha biçilmez küçük biblolarla süslü küçük, pelüş bir odaya soktu. Odanın bir köşesinde küçük bir ateşin usulca çıtırdadığı ve ışığa yumuşak, kırmızımsı bir renk veren iki iskemle ve bir ocak vardı. Oda, sanki görünmeyen bir akıntıya tepki veriyormuş gibi dönen desenlerle hareket eden uzun, beyaz kürklerle kaplıydı.

Trin buranın bir hanımefendinin özel dinlenme odasına benzediğini düşündü; dünyanın geri kalanından uzaklaşmak ve sıcak bir içki ve hayali bir okuma materyaliyle rahatlamak için gidebileceği bir yer. En azından odanın dörtte üçü bu şekilde görünüyordu. Küçük, rahat salonun geri kalanının aksine, duvarlardan birinde büyük görüntü ekranları sıralanmıştı. Altlarına karmaşık görünümlü bir kontrol paneli yerleştirilmişti. Şık teknoloji odanın geri kalanının rahatlığıyla çelişiyor, garip ve yersiz görünüyordu.

"Lütfen ayakkabılarınızı çıkarın," dedi Leydi Tam-tam, Trin daha bir adım bile atmadan. "*Pompa* kürk halısına karşı nazik olmalısınız. O da canlı, biliyorsunuz ve sert muameleyi pek kaldırmıyor."

"Yaşıyor mu?" Trin, elbisesiyle birlikte gelen gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılarını çıkarırken yumuşak beyaz kürke baktı. Elbisenin içine çıplak ayakla girdiğinde ayak bileklerine kadar batmıştı. Her adımda ayaklarına masaj yapan bir ipeğin üzerinde yürümek gibiydi ama canlı bir organizmanın üzerinde yürüme fikrini sevmemişti.

"Oh, evet gerçekten! Ve *çok* narin." Leydi Tam-tam kaşlarını çattı. "Aslında *biri* zavallı şeyin üzerinde ayakkabılarıyla yürümüş olmalı.

Dün gece. Bunu görüyor musun?" Kontrol panelinin önünde, beyaz kürkün keçeleştiği ve sanki ağır çizmeli biri üzerine basmış gibi çiğnendiği bir noktayı işaret etti. "Şüphesiz temizlik kölelerinden biri. Onlarla daha sonra sert bir şekilde konuşmam gerekecek."

"Anlıyorum..." Trin kaşlarını çattı ama *Pompa* kürk halısına değil, kontrol paneline bakıyordu. Görüntü ekranlarıyla hiçbir ilgisi yokmuş gibi görünen birkaç düğme vardı ama üzerlerinde kelimelerden ziyade renkler vardı. Mavi, yeşil, kırmızı, beyaz, sarı, turuncu, pembe... ve siyahı gördü. Bu ne anlama geliyor olabilirdi?

Leydi Tam-tam, Trin'in baktığı yeri karıştırarak, "Görüyorum ki görüntü ekranlarıma hayranlık duyuyorsunuz," dedi. "Gerçekten de çok kullanışlıdırlar. Bu, Rüya Süiti Bir'e karşılık geliyor." İzleme duvarının en sağındaki görüntü ekranını işaret etti. "Bu da Rüya Süiti İki..." Ortadaki ekranı işaret etti. "Ve bu da Üçüncü Süit. Dört ve Beş neredeyse hiç kullanılmıyor."

"Bekle, bu bizim odamız." Trin, boş bir odadan başka bir şey göstermeyen ortadaki ekranı işaret etti.

"Gerçekten de öyle," dedi Leydi Tam-tam alaycı bir tavırla. "Ve ben de az önce ikinizin yaptığı küçük gösteriden önce onu bırakmanızı istemeye hazırlanıyordum."

"Yani... gerçekten bizi izliyor muydun?" Kan yanaklarına hücum ederken Trin utancın tanıdık yanmasını hissetti.

"Elbette öyleydim. Rüya Süitlerimdeki *tüm* konukları izlerim." Leydi Tam-tam kontrol panelinin önündeki pelüş sandalyeye yerleşti. "Bakın, bu Leydi Needra ve dün geceki aşk kölesi Yorth." Bir düğmeye bastı ve birinci ekrandaki görüntü bir anlığına bulanıklaştı.

Tekrar odaklandığında, Trin sarışın metresi kölesiyle birlikte geniş yatağın ortasında elleri ve dizleri üzerinde görünce şok oldu

arkasında. Kalçalarını kavrıyor ve itiyordu - açıkça şaftını olabildiğince derinden amına sokuyordu ve Leydi Needra bunun her dakikasından hoşlanıyordu. Sessizce inledi ve onu olabildiğince derine almaya çalışarak ona karşı geri itti.

"Onu beceriyor," dedi Thrace açıkça. "Sizin burada bir erkeğin bir kadına bunu yapmasına izin vermediğinizi sanıyordum."

"En azından resmi olarak öyle bir şey yok." Leydi Tam-tam kıkırdadı. "Ama bakın, onu sadece becermiyor. Onu *çiftleştiriyor*. İzleyin." Ekranı işaret etti.

Trin'i dehşete düşüren bir şekilde, kaslı kölenin itmeyi bırakıp metresinin içine derinlemesine bastırdığını gördü. Kıpırdamadan duruyordu, kalçalarını kavrayan parmakları bembeyazdı, sanki içinde nabzı atıyordu.

Geliyor, Tanrım, gerçekten ***içine boşalıyor****! En büyük küfür! Hayal edilebilecek en büyük utanç!* Köle çekilirken uyuşmuş bir şekilde düşündü ve metresinin amından damlayan sperminin net bir görüntüsünü verdi.

"Ne büyük bir *risk* alıyor," diye mırıldandı Leydi Tam-tam. "Herhangi bir doğum kontrol yöntemi kullanmadığını biliyorsun. Ama tabii ki onun küçük gösterisini bu kadar eğlenceli kılan da bu, yani *risk."*

Bu gerçekten de riskliydi - Needra bir erkek çocuğa hamile kalırsa, bir erkekle seviştiğini inkar etmenin hiçbir yolu yoktu. Zetta Prime'ın Kızları gibi, Yonnitler de doğum kontrol merkezlerine gittiler ve sadece kız çocuk sahibi olmayı seçtiler.

Trin bu bariz görüntü karşısında şok olmuştu ama her nasılsa bu manzara onu olması gerektiği kadar rahatsız etmemişti. Bunun yerine, birdenbire kendisinin ve Thrace'in aynı pozisyonlarda olduğu zihinsel bir görüntüye sahip oldu. Yasak zihinsel görüntü, kalçalarının arasında ve uçlarında bir karıncalanma ve zonklama başlattı.

Göğüsler. Bacaklarını sıkıca kapadı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak rahatsız edici görüntüyü uzaklaştırmaya çalıştı.

"İşte, gördün mü?" Leydi Tam-tam dedi ki. "Leydi Needra *her zaman* mükemmel bir performans sergiler; buraya her zaman hoş gelmesinin ve her gelişinde bir Rüya Süiti almasının nedeni budur."

"Anlıyoruz," diye gürledi Thrace. "Peki ya biz?"

"Size göstereyim, beslemeyi geri alayım."

Leydi Tam-tam birkaç düğmeye daha bastı ve boş oda bulanıklaşıp parazitlenirken ortadaki görüntü ekranı vızıldayarak canlandı. Bir süre sonra ev sahibeleri bir düğmeye daha bastı ve ekran yeni bir görüntüyle doldu: Trin yatakta uzanmış, Trin yanında kıvrılmış, çıplak, başını onun geniş göğsüne yaslamıştı.

"Hayır, bu çok uzak. Bu dün geceden. Hayal kırıklığı yaratan bir performans!" Leydi Tam-tam, Trin'e kaşlarını çatarak mırıldandı. "Kölenizin size dokunmasına ve göğüslerinizi emmesine izin verdikten sonra *hiçbir şey* yaptığınıza inanmıyorum. Kalçalarınızın arasına kondurduğunuz ve pek de derin olmayan birkaç öpücük dışında."

"I-" Trin söylemeye başladı ama bir şey onu durdurdu. Karanlık odada bunu söylemek zordu ama sanki görüntü aniden daha karanlık ve puslu bir hal almıştı. Sanki bir tür siyah sis uyku platformunun üzerindeki havayı doldurmuş ve kendisinin ve Trin'in uyuyan formlarının üzerine çökmüştü.

"O da ne?" Thrace gürledi, belli ki aynı şeyi görüyordu. "Bir çeşit rüya gazı."

Leydi Tam-tam kaşlarını çattı. "Ama..." O
ekranın altındaki zaman işaretine baktı. "Bu benden sonraydı
yatağa gitmişti. Peki bunu kim yapmış olabilir?"

"Kim olduğunu biliyorum," diye homurdandı Thrace. Gözlerini halının üzerinde, Trin'in çizmeli birinin durduğunu sandığı yerde ezilmiş olan yere dikmişti. Onunla karşılıklı bakıştılar.

"Lord X kâbusumu biliyordu. Bunu *o* yaptı!"

"Saçmalık, bu odanın nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yok." Leydi Tam-tam mücevherli elini umursamaz bir tavırla salladı. "Sadece seçkin birkaç kişi bilir. Ayrıca, böyle bir şey yapmak için fazla terbiyelidir."

"Bence yanılıyorsunuz," dedi Trin. "Ama neden odalara rüya gazı sokmanın bir yolunu buldun ki?"

Leydi Tam-tam, "Elbette bir tepki uyandırmak için - çoğunlukla da cinsel bir tepki," diye tersledi. "Bu odalara neden 'Rüya Süitleri' deniyor sanıyorsunuz? Ama gazı kolay kolay vermem. Ve sizin durumunuzda, hiç de öyle yapmadım. Ben gerçek bir performans bekliyordum, gazın getirdiği yapay bir performans değil."

"*Biri* bize gaz verdi," dedi Trin suçlayıcı *bir* ifadeyle. "Ve ben hâlâ bunun Lord X olduğuna bahse giriyorum." Görüntü ekranını izledi. Belli ki yüzünü Thrace'in yanına gömmeden önce gazdan sadece küçük bir nefes almıştı. Ancak o siyah sisi derin derin solumuştu. Buna rağmen çırpınmaya başlayan Trin'di, uyuyan yüzü acı ve korkuyla doluydu.

Trin dehşet ve hayranlıkla izledi. Hiç ses olmamasına rağmen, kendi korkmuş inlemelerini neredeyse duyabiliyordu.

"Benim kâbusum!" diye haykırdı. "Buna neden olan şey gazdı.
korkunç."

Thrace arkasından, "Bu da çok kötü," homurdandı. "Seni tekrar uyutmak için çok zaman harcadım. Sen..." Boğazını temizledi. "Şimdi ne hakkında olduğunu hatırlıyor musun?"

"Hayır..." Trin kaşlarını çattı. *Kesin şunu! Bırakın onu!* Bu sözler zihninde yankılanırken, birinin birinin- hızlıca gözünün önüne geldiğini fark etti.

bağlanmış ve incinmişti. Ama sonra görüntü geldiği gibi hızla kayboldu. "Hayır," diye tekrarladı. "Bilmiyorum, hâlâ bir boşluk var. Sadece kötü olduğunu biliyorum."

"O zaman hatırlamaman daha iyi olur," diye homurdandı.

"Muhtemelen." Titredi. "Yine de anlamıyorum, sen *çok* gaz alırken benim neredeyse hiç gaz kokusu almadığımı söyleyebilirsin. Ama kâbus gören . Neden böyle oldu?"

"Basit, bu *senin* kâbusun değildi," dedi Leydi Tam-tam. Thrace'e başıyla işaret etti. "Onun kâbusuydu. Ya da kötü bir anı kâbusa dönüştü."

"Ama onun kâbusunu ya da hafızasını ya da her neyse onu nasıl aldım?" Trin sordu. Thrace'e başını salladı ve büyük Havoc'un belirgin bir şekilde rahatsız göründüğünü fark etti ama bir şey söylemedi.

"Daha önce beyaz gazı, Gerçek gazını içmiştiniz." Leydi Tam-tam'ın sesi sıkılmış gibiydi, sanki bu konu onu hiç ilgilendirmiyormuş gibi. "Ve ona sıkı sıkıya bağlı bir şekilde uyuyordun - onun kollarında çırılçıplak. Ten tene temas onun kabusunun ya da geçmiş travmasının size sıçramasını sağladı ve *siz de* bunu ortaya çıkaran kişi *oldunuz*. Ancak..." Ayağa kalktı ve Trin'e sertçe baktı. "Seni buraya bunu görmen için getirmedim. *Bu*."

Birkaç düğmeye daha bastı ve ekrandaki görüntüler bir kez daha bulanıklaĢarak parazitlendi. Bir an sonra görüntüler durdu ve Trin yatağın ucunda uzanırken Thrace'in bacaklarının arasına diz çöküp amını öptüğü ve yaladığı sahneyle karĢı karĢıya kaldı.

"Yargı Tanrıçası," diye fısıldadı, bayılacakmış gibi hissediyordu. Her nasılsa ekranda birlikte ne yaptıklarını görmek, yaptığı eylemi daha da gerçek kılmıştı. Büyük Havoc'un klitorisini yalayıp emerken iki kalın parmağını içine sokmasını izlerken bayılacak gibi oldu. Bu manzara onu utançla doldurdu ama daha da kötüsü, arzuyla doldurdu. Göğüslerinin uçlarının karıncalanmaya başladığını hissediyordu.

Son zamanlarda yaladığı ve öptüğü kalçaları ihtiyaçtan zonkluyor ve şişiyordu.

"Gördün mü? Çok güzel. Özellikle de ilk seferin için." Leydi Tam-tam ona döndü, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Ah evet, sevgili Leydi Trin-Gerçek hikâyeni biliyorum. İlk yemekten hemen sonra Leydi Malroth'tan her şeyi öğrendim. Gerçekten Zetta Prime'dan geldiğinizi ve Havoc'unuzun Yonnie Six'te iş yapmanıza yardımcı olmak için bir köle olduğunu biliyorum - iddia ettiğiniz gibi bir aşk kölesi değil."

Thrace derin bir hırıltıyla, "Doğru değil," diye araya girdi. "Leydim beni ilk satın aldığında durum böyle olabilirdi ama artık bedenim ve ruhumla onunum. Zetta Prime'ın gerçek bir kızı olarak ona çok değer veriyorum ama o benim duygularıma karşılık veremez."

"Öyle mi?" Leydi Tam-tam Trin'e kaşlarını çattı.

Trin kendini yukarı çekti, utanç ve öfke içinde savaşıyordu. Öfke kazandı.

"Bu seni ," dedi buz gibi bir sesle. "Ama evet." Leydi Tam-tam

tek parmağıyla bir hareket yaptı. "Devam edin."

Trin öfkesine hakim olmaya çalışarak ellerini yumruk yaptı.

"Yonnie Six'in metresleriyle ticaret anlaşmaları yapabilmek için Thrace'i bir dekor olarak satın aldım," dedi. "Sonra hayatımı kurtardı ve onu serbest bırakacaktım ama bana izin vermedi. Köle fiyatını, yani elli bin krediyi geri kazanana kadar benimle kalmakta ısrar etti." Nedense bu fiyat kafasının içinde yankılanıyor ve onu rahatsız ediyordu. Ama nedenini düşünecek zamanı .

"Elli bin kredi mi?" Leydi Tam-tam bir kaşını kaldırdı. "Tanrım, bu
tek bir köle için çok fazla."

"Öyle," diye itiraf etti Trin. "Ama onu satan köle taciri beni güvenlik Crangs'e suçlamıştı - çünkü Trakya'da tasma kullanmayı bırakmadığında ona yumruk atmıştım. Ya onun bedelini ödeyecektim ya da kendimi açık artırma bloğunda bulacaktım." Boğazını temizledi. "Ayrıca, Thrace'i gözümün önünde öldürecekti. İkimizi de kurtarmak için bedelini ödedim, başka seçeneğim yoktu."

"Yani... o gülünç fiyatı ödediniz, şüphesiz zavallı birikimlerinizi kullandınız ve kendinizi kırmızıya soktunuz," dedi Leydi Tam-tam. "Ve şimdi, Leydi Malroth'a göre, tekrar kara geçmek için elden çıkarmak istediğiniz bir yığın *Jaxite* kristali var."

"Onun gibi bir şey," dedi Trin soğukkanlılıkla. "Hepimiz doğal bir Rüya Gazı yatağının üzerinde yaşamıyoruz leydim. Bir şekilde hayatımı kazanmak zorundayım. Ancak burada açıkça başarısız olduğumuz için, Trin ve ben buradan ayrılmaktan mutluluk duyacağız." Küçük, soğuk bir selam verdi ve geri çekilmeye başladı.

"Bekle." Leydi Tam-tam ona kaşlarını çattı. "Gitmeyin, Leydi Trin. Size bir teklifim var."

* * * * *

"Ne oldu?" Thrace bir adım öne çıkarak Trin ile ev sahibesi arasına girdi. Leydi Tam-tam'ın gözlerindeki açgözlü parıltıdan ya da tüm sırlarını biliyor olmasından hoşlanmamıştı.

"Seninle konuşmuyordum, köle." Leydi Tam-tam kaşlarını çattı. "Ancak teklifim sizi ilgilendiriyor, bu yüzden saygıyla dinleyebilirsiniz."

"Can kulağıyla dinliyorum," diye homurdandı Thrace. Bir adım geri çekildi ama Trin'e yakın durdu, ihtiyacı olduğunda orada olduğunu bildiğinden emin oldu.

Leydi Tam-tam, Trin'e hitaben, "Daha önce de söylediğim gibi, senin gerçekten Zetta Prime'dan, erkeklere hiç ihtiyaç duymadıkları o cahil gezegenden geldiğini biliyorum," dedi. "Ve bu yüzden az önce senin vücudunda gördüğüm şeyin

ilk kez bir erkeğin sizi tatmasına ve cinsel olarak içinize girmesine izin verdiniz."

"O... o bana asla *gerçekten* nüfuz etmedi. Şaftıyla değil." Trin'in sesi titriyordu ve krem rengi yanakları kızarmıştı ama çenesini yukarıda tutarak yaşlı kadına korkusuzca bakıyordu.

"Bunu biliyorum," diye tersledi Leydi Tam-tam. "Ama varsayımımda haklı mıyım?"

"Evet," diye itiraf etti Trin bariz bir isteksizlikle. "Yine de bunun burayla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum."

"Bu konuyla ilgili çünkü ilkleri *severim*, canım," diye haykırdı Leydi Tam-tam. "İlk öpücük... ilk kucaklaşma... ona teslim olmanızı ve fallusla içinizi açmasına izin vermenizi sağlayan ilk sevgi ve güven seli... İlkler *son derece* heyecan vericidir."

Trin kaşlarını çatarak, "Utanç verici olduğu kadar," diye mırıldandı.

"Aşık olmaktan utanmamalısın," dedi Leydi Tam- tam ciddiyetle. "Ya da bu aşkı fiziksel bir şekilde ifade etmekten. Peki, daha önce hiç bir erkeğin tarafından penetre edilmediğinizi varsaymakta haklı mıyım?"

"Tabii ki hayır!" Trin haykırdı. "Bu dine küfür olur, Yargı Tanrıçası'nın suratına bir tokat!"

"Ah lütfen! Siz Zetta'nın Kızları'nın o çok korktuğu aptal Yargı Tanrıçası." Leydi Tam-tam, Trin'in derin inançları çok saçmaymış gibi bir eliyle kışkırtıcı bir hareket yaptı.

"Ondan korkmamızın bir nedeni var," dedi Trin sessizce. "Yasaları çiğnendiğinde çok çabuk öfkelenir... ve neredeyse hiç affetmez."

"Pekâlâ o zaman, bu kadar yeter," dedi Leydi Tam-tam. "Bu gece herkesin giymesi için dağıttıklarım gibi bir fallusla bir erkeğin içine hiç girmediğinizi varsaymakta *da* haklı mıyım?"

Trin tekrar kızardı. "Hayır. Ben... ben asla böyle bir şey yapmadım. Yapmak da istemiyorum."

"Ama yapmalısın canım." Leydi Tam-tam'ın gözleri yine o açgözlü ışıltıyı almıştı. "Ya kölenin sana nüfuz etmesine ve amının derinliklerine boşalmasına izin vermelisin ya da ona kalbin kan fallusuyla nüfuz etmeli ve tohumunu bu şekilde dökmesine neden olmalısın."

Thrace hasta hissetti.

"Cehenneme kadar yolu var!" diye homurdandı, yaşlı kadına ters ters bakarak. "Hanımım neden bu seçeneklerden birini kabul etsin ki? Biri onun inançlarına kesinlikle aykırı, diğeri de..."

"Asla yapmayacağıma yemin ettiğim bir şey." Trin ona baktı, kara gözleri sıkıntılıydı. "Thrace ve ben bunu zaten konuşmuştuk. Rollerimizi oynarken içimizde büyüyen... duygulara rağmen, ikimiz de diğerinin içimize girmesini istemiyoruz - böyle bir şey olmayacak."

Leydi Tam-tam, "Evet öyle - eğer o *Jaxite* kristallerini satıp borçtan kurtulmak istiyorsan," diye tersledi.

Trin kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bazı şeyler satılık değildir, Leydi Tam-tam. Nasıl yapacağımı bilmiyorum ama kristalleri satamasam bile idare ederim."

"Bu doğru mu?" Yaşlı kadının gözleri alev alev parladı. "Peki ya söz konusu olan sadece kristaller değilse? Ya söz konusu olan senin gururunsa, yani Zetta Prime'daki hayatın ve itibarınsa?"

"Ne demek istiyorsun?" Trin'in gözleri kocaman açılmıştı.

"Sana geçmişini araştırdığımı söylemedim mi?" Leydi Tam-tam sordu. "Ve bu sırada aileniz hakkında her şeyi öğrendim - tam olarak *annenizi*. Tapınak Ağaçları'ndan Leydi L'zara - Zetta Prime'daki aile malikânenizin adı bu, değil *mi*?"

"Ne diyorsun sen?" Thrace talep etti. "Bizi tehdit mi ediyorsun?" "Siz değil, sevgili Havoc," diye mırıldandı Leydi Tam-tam. "Sadece hanımınız. Leydi Trin, az önce size gösterdiğim kayıt ve kölen bir şekilde annene ulaştı mı? *Ve* evinizdeki tapınağın tüm rahibelerine? Seni çocukluğundan beri bir erkekle -özellikle *de cinsel anlamda*- herhangi bir ilişkiye girmenin ne kadar *yanlış* olduğu konusunda eğitmiş olanlara*?*"

Trin'in yüzü o kadar soldu ki Thrace bir an için bayılacağından korktu.

"*,"* diye fısıldadı.

"Oh ama *yaparım* canım. Tabii isteğimi yerine getirmezsen."

"Sen-" Thrace ona doğru bir adım attı ama küçük ama ölümcül bir mini yok edicinin namlusu aniden Leydi Tam-tam'ın elinde belirdi.

"Ah-ah, canım," diye onu uyardı. "Hanımına karşı ne kadar korumacı olduğunu biliyorum ama inan bana bunu kullanmaktan çekinmeyeceğim. Ve ikinizin de içinde bir delik açacak kadar güçlüdür, bu yüzden onun önüne geçmenin onu kurtaracağını düşünme."

"Buna inanamıyorum." Trin'in sesi titriyordu. "Gerçekten de birimizin diğerinin içine girmesini mi talep ediyorsun? Sırf senin *eğlencen* için Trakya'ya verdiğim sözü ya da derin inançlarımı çiğnememi *mi?"*

Leydi Tam-tam yumuşak bir sesle, "Böyle söyleyince kulağa biraz kaba geliyor," dedi. "Ama evet, esasen. İlk penetrasyonunuzu görmek istiyorum - hangi yöne gideceği umurumda değil ama gerçekleşmeli." Trin'e sertçe bir parmak salladı. "Ve bunu taklit edebileceğini düşünme, burada en canlı ayrıntıyı görebiliyorum. Ya kölenin içine gireceksin ya da onun senin içine girmesine izin vereceksin. Eğer yaparsanız ve bu konuda iyi bir gösteri yaparsanız, kristallerinizi değerinin üç katına satın alır ve sizi yolunuza gönderirim. Ama yapmazsanız,

Annen ve seni büyüten tüm rahibeler gizli utancını görecek ve gerçeği, yani bir *erkeğe* aşık olduğunu bilecekler.″

"Ben...Ben asla..." Trin ne diyeceğini bilemiyor gibiydi ve Thrace de onu suçlamıyordu. Önlerindeki seçim acımasız bir seçimdi.

"Hanımefendi," dedi onu elinden tutarak. "Hadi gel. Gidip bunun hakkında konuşalım. Özel olarak."

"Evet, git ve bunu konuş." Leydi Tam-tam durgun bir ifadeyle gülümsedi. "Acele etmeyin, canlarım. Ama çok fazla zaman ayırmayın. Bu geceki ziyafetten önce sadece birkaç saatimiz var ve o zamandan çok önce sonuçları görmek istiyorum."

"Bunu bize nasıl yaparsın?" Trin uyuşmuş bir halde ona bakarak sordu. "Ne tür bir canavar misafirlerinden böyle şeyler talep eder?"

Leydi Tam-tam kaşlarını çattı. "Çok *cömert* bir canavar, canım. Eğer dediğimi yaparsan seni zengin bir kadın yapmaya hazırım."

"Ya da bunu annemin kalbini kırar ve tüm ailemi utandırırım." Trin'in sesi titriyordu ve gözleri çaresiz bir öfkeyle doluydu. "Evet, ya da bu." Leydi Tam-tam omuz silkti. "Benim hakkımda çok acımasız düşünme, Leydi Trin. Ben sadece eğlenceye ihtiyacı olan yalnız ve yaşlı bir kadınım." Onun Gözleri sertleşmişti. "Şimdi git, başlamak için bir saatin var. Ondan sonra senin ve kölenin tüm görüntülerini Zetta Prime'a göndereceğim."

Onları kovmak için bir hareket yaptı. Trin başka bir şey söylemek ister gibi göründü ama Thrace başını sallayarak onu durdurdu. Leydi Tam- tam kararını vermişti ve belli ki bunu değiştirmeyecekti. Bir 'ilk' görmek istiyordu ve kesinlikle görecekti, yoksa Trin'in hayatını mahvedecekti.

Bunu yapmasına izin veremem. Metresini gizli izleme odasından çıkardı ve geldikleri yoldan geri götürdü. *Trin'i herkesin önünde utandırmasına izin veremezdi.*

arkadaşları ve ailesi. Trin'in mesleki ve kişisel itibarını zedelemesine izin veremez; bu onun Yonnie Six'te ya da kendi gezegeninde bir daha ticaret yapmasına engel olacaktır.

Leydi Tam-tam'ın harekete geçmesini engellemek zorundaydı. Ama Trin'den uzun süredir sahip olduğu inançlarından vazgeçmesini ve içine girmesine izin vermesini isteyemeyeceğini de biliyordu. Thrace, Trin'in onun aletini ve tohumunu kabul etmesinin ruhunu Yedi Cehennem'e ya da Yargı Tanrıçası'nın rahibelerinin hazırladığı cehenneme mahkûm edeceğine gerçekten inandığını söyleyebilirdi. Bu yüzden içine girmesi gerekiyordu ama bu *onun* içine girmesi olmayacaktı.

Tam tersi olmalı. Bu ne kadar acı verici olursa olsun.

"Kelimeleri söyle, söyle onları, lanet olası!"

Kalın bir şaftın içine girmesi ve onu itmesi, onu istila etmesi, onu iradesine karşı alması... nether girişinin delinmesi ve nüfuz edilmesiyle utanç telaşı... gururunun ve vücudunun aynı anda parçalandığını hissetmesi...

Durmak yok! Onu düşünme! Geçmişi hatırlama - bu sadece işleri daha da kötüleştirir!

Thrace ellerini yumruk yaparak acı dolu anıları geri getirmeye çalıştı. Keşke bir gece önce o rüyayı görmemiş olsaydı! Unutmak için o kadar uğraştığı her şeyi canlı ve acı verici ayrıntılarla geri getirmişti.

En azından Trin, paylaşmış olmasına rağmen rüyanın içeriğini hatırlamıyordu. Süitlerine geri dönerlerken Thrace göz ucuyla onu izledi. Eğer kâbusu hatırlasaydı, bu çok daha zor olurdu. Zaten yeterince zor olmayacağından değil...

Ama ne kadar zor olsa da, Thrace bunu yapmaya kararlıydı. *Crux*'a ulaşmıştı; Trin'e bedeniyle ve ruhuyla bağlıydı. Ama bundan da öte, onu seviyordu. Onu hayatında hiçbir dişiyi sevmediği ve sevmeyi de hiç beklemediği kadar seviyordu.

Havoc bağ kurmaz.

Ama en azından bunu onun için yapabilirdi - onu ömür boyu kendisine bağlayamasa da, itibarını kurtarabilir ve onu utançtan uzak tutabilirdi. Ve bunu yapmaya kararlıydı.

Sizin için her şeyi yaparım, Sahibe, diye düşündü, onun güzel, sıkıntılı profiline bakarak. *Her şey, hatta bu bile.*

Bunu bile.

Yirmi Altıncı Bölüm

Trin, odalarına geri döndüklerinde, "Bunu yapamayız," dedi. "Yapamayız. *Ben* yapamam."

"Evet, yapabilirsin." Thrace uyku platformuna gitti ve çift uçlu kalbin kan fallusunu aldı. "Yapmak zorundasın."

Söylediklerinin anlamı bir anda kafasına dank etti ve Trin gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde ona baktı.

"Trakya...demek istemiyorsun...?"

"Evet." Adam ona sertçe baktı. "Kendinize nüfuz edemeyeceğinizi biliyorum Hanımefendi, bunu sizden istemezdim. Ama yapabilirsin..." Sanki kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi derin bir nefes aldı. "İçime girebilirsin. Bu yapılmalı."

"Hayır!" Trin bir adım geri çekilerek haykırdı. "Bunu sana... yapmak istemiyorum! Bu konuda ne hissettiğini biliyorum, bunu istemiyorsun!"

"Hayır, istemiyorum," dedi Thrace yumuşak bir sesle. "Ama senin için en iyisini istiyorum ve bu da o. O yüzden gelin hanımefendi, ekipmanlarınızı yerleştirmenize yardım edeyim."

Bacaklarının arasına diz ama Trin onu itti.

"Ciddi olamazsın! Bana bunun seni daha az erkek egemenliğinde hissettireceğini söylemiştin. Seni gururlu olduğunu bilecek kadar iyi tanıyorum - en az benim kadar gururlu. Buna boyun eğmek istemiyorsun, Trakya."

"Mesleki itibarının zedelendiğini görmektense sana boyun eğmeyi tercih ederim! Burada, Yonnie Six'te ya da kendi gezegeninde bir daha asla ticaret yapamayacağını görmektense." İçini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Annenin önünde rezil olmana izin vermektense bunu yapmayı tercih ederim."

Trin kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve gözlerini kıstı.

"Annem hakkında ne biliyorsun ya da umurunda mı?"

"Onu önemsediğini ve senin hakkında ne düşündüğünü önemsediğini biliyorum. Bak, Trin..." Ayağa kalktı, kalbin kanlı fallusu hâlâ bir elinde gevşekçe duruyordu. "Benim hiç ailem kalmadı; efendim ben daha on altı yaşındayken öldürüldü. Ama senin var, senin annen var. Senin için en önemli olan kişinin önünde utanç duymamalısın."

Söyledikleri ama Trin dinlemiyordu. *On altı devre yaşında. Babası o daha on altı yaşındayken öldürülmüştü...* Bu ayrıntı onu neden bu kadar rahatsız etmişti? Bir an için, Thrace'e oldukça benzeyen yaşlı bir erkek Havoc'un bir blasterle vurulduğunu görür gibi oldu. Göğsünde kocaman, kanlı bir delik açılmıştı... dizlerinin üzerine çökmüştü... bir yerlerde tanıdık bir ses şok ve acı içinde haykırıyordu...

Sonra görüntü kayboldu. Ama Trin'i sarsılmış halde bıraktı. O kadar sarsılmıştı ki ayakta duramadı ve gidip uyku platformunun kenarına oturmak zorunda kaldı. Onu dehşete düşüren şey, Trin'in onu takip etmesiydi.

"Lütfen, Trakya," dedi başını ellerinin arasına alarak. "Bunu yapamam... yapamam. Bu yüzden bana daha fazla soru sorma."

"Başka ne yapacaksın?" diye sordu sertçe. "Bu işten itibarını koruyarak başka nasıl çıkacağız? Geminin parasını başka nasıl ödeyeceksin? Başka bir seçenek yok - sana nüfuz etmeme izin vermenin söz konusu olmadığını sormadan biliyorum."

"I..." Trin dudağını ısırdı, yüzüne kan hücum etti. "Bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun."

"Evet, biliyorum." Derin sesi acıydı. "Senden daha iyi biliyorum- bu konuda iki fikirlisin."

"Ne demek istiyorsun?" Kadın ona baktı, derin bir sıkıntı içindeydi.

"Demek istediğim, vücudun bunu umutsuzca istiyor - kokun bana bunu söylüyor." Derin bir nefes aldı, gözleri yine arzuyla yarı kapalı hale geldi. "Bunun için yanıp tutuşuyorsun, bebeğim. Ama inançların... fiziksel ihtiyaçlarına boyun eğmene izin vermiyorlar." İç çekti. "Ve ben senden asla bu inançlarını terk etmeni istemem. Ne benim için ne de başkası için."

"Peki ya sen?" Trin umutsuzca sordu. "Peki ya *senin* inançların?" Omuz silkti, geniş omuzları hareketle birlikte yuvarlandı.

"Birinin beni becermesine izin vermekle ilgili özel bir inancım yok," dedi açıkça. "Bu fikirden *hoşlanmıyorum* ama bu, bir erkeğin aletinin içine girmesine izin verirsen Yedi Cehennem'e ya da o lanet yargılayıcı tanrıçan seni nereye gönderirse lanetleneceğimi düşünmekle aynı şey değil."

"Ama... bunu nasıl yapacağımı bile bilmiyorum," diye fısıldadı Trin. Yanlış olduğunu bildiği kararlılığının zayıfladığını hissedebiliyordu. Ama Thrace haklıydı - başka ne yapabilirlerdi ki?

Kafasının içindeki küçük bir ses, onun *içine girmesine izin verebilirsin,* diye fısıldadı. *Kimse bilmek zorunda kalmazdı...*

***Ben** bilirim*, dedi Trin küçük sese şiddetle. *Ve **Tanrıça** da bilecekti. Bunu asla geri alamazdım... asla telafi edemezdim. Bunu bana yapmasına izin vermek - ne kadar istersem isteyeyim- ruhumu sonsuza dek lekeleyecekti. Bu günahtan asla kurtulamazdım... bunun için asla affedilemezdim. Buna ne kadar yaklaşmış olursam olayım ya da Trakya'yı ne kadar önemsiyor olursam olayım, bu geçemeyeceğim, geçmemem **gereken** bir çizgi.*

"Hanımefendi..." Thrace yine önünde diz ve bir şekilde kızın eteklerini kaldırıp bacaklarını açıyordu. "Fallusu takmana yardım edeyim. Adım adım ilerleyeceğiz... Bunu yapabilirsin." Derin bir nefes aldı. "Ve ben de yapabilirim. Tek yolu bu."

"Bilmiyorum..." Trin başladı ama adam çoktan onu yalamaya başlamıştı, sıcak dilini uzun ve yavaş darbelerle kızgın amcığının üzerinde gezdiriyor, kızın ihtiyaçla inlemesine neden oluyordu. O daha olduğunu anlamadan, adam kalbin kanlı fallusunu onun girişine yerleştiriyor ve yavaşça ve nazikçe içine girerek kalın şaftı amının içine sıkıca oturtuyordu.

"Doğru, Hanımefendi," diye usulca homurdandı fallusun başı dar kanalının arkasını öperken. "Doğru, hepsini içine al... böylece beni alabilirsin."

"Ah! Tanrıça!" Trin inledi, fallusun itişini karşılamak için kalçalarını yukarı kaldırdı. Eğer burada, bu en gizli noktada içine bir şey girmesine izin vermek bu kadar yanlışsa, neden Tanrıça'nın lanetlediği kadar iyi hissettiriyordu? Hiçbir cevabı yoktu. Ve o daha hiçbirini düşünemeden, Trin avucunun içine küçük, soğuk bir silindir bastırıyordu. Trin belirsizce ona baktı. "Ne-?"

"Beni hazırlamak için." Thrace'in sesi kısık bir hırıltıydı ve gümüş mavisi gözleri sıkıntılıydı ama yine de bu konuda kesinlikle emin görünüyordu. "Tabii bunu kendim yapmamı tercih etmezsen?"

"Oh...oh, hayır. Hayır, tabii ki değil." Trin birdenbire anladı. Titreyen elleriyle küçük kabın kapağını açtı ve parmaklarının arasına soğuk ve kaygan bir şey sıkıştırdı.

Thrace zaten yatağın kenarında diz çökmüştü ama şimdi kasıksız siyah deri pantolonunun önünü ve arkasını örten siyah ipek peştamalı çıkardı. Kollarını yatağın üstünde kavuşturarak bacaklarını açtı ve Trin'in sıkı, kaslı kalçalarına erişmesini sağladı. Sonra tekrar Trin'e baktı.

"Hadi yap şunu."

"Tamam...tamam

."

Garip bir şekilde onun yanında diz çöktü, bunu yaparken kalbin kanından oluşan fallusun içinde nasıl hareket ettiğinin acı verici bir şekilde farkındaydı. Fallusun diğer ucu - özenle işlenmiş, akıcı yazı ve karakterlerle oyulmuş altın çubuk - tuhaf bir şekilde önünde duruyordu. Bunu gerçekten Thrace üzerinde mi kullanacaktı? Onu gerçekten bu şekilde mi alacaktı?

Başka ne yapabilirdi ki?

Açılmış kalçalarının arasına uzanarak küçük, dar açıklığı buldu. Adam bir yumruk kadar sıkıydı ve Trin bir an için onun gergin eti gevşetme ve rahatlatma yeteneğine sahip olmayı diledi. Ama Havoc olarak doğuştan gelen böyle bir yeteneğe sahip değildi; kaygan madde ve kendi ince parmaklarının bunu yapması gerekiyordu.

Yavaşça, elleri titreyerek, kayganlaştırıcıyı adamın girişine masaj yaparak yedirmeye çalıştı. Thrace hiçbir şey söylemedi. Sadece yüzünü kaslı kollarına gömdü ve Trin önce bir, sonra iki parmağının ucuyla içine girerken derin derin nefes aldı. Kalbin kanlı fallusunun altın ucunu almak için ne kadar gerilmesi gerekiyordu? Ve onu hazırlamaya gerçekten yardım edebilecek miydi? Bir süredir onun üzerinde çalışıyordu ve hâlâ başlangıçta olduğu kadar sıkı görünüyordu.

"Özür dilerim," dedi sonunda. "Ben... Sanırım bu şeyden daha fazlasına ihtiyacım var." Tekrar küçük tüpe uzandı ama Thrace dönüp bileğini kavrayarak onu şaşırttı.

"Dur." Sesi boğuktu, derin, tırtıklı bir hırıltıydı. "Tabii

ki duracağım. Yapmak zorunda değiliz-"

"Hayır, demek istediğim beni hazırlamaya çalışmayı bırak. Bu..." diğer eliyle kendini işaret etti. "Ancak bu kadar hazırlanabilirim. Senin için gevşeyemem. Rahatlayamam. Tek yapabileceğim bunu kabul etmek. O yüzden devam edin hanımefendi, bana verin."

"Trakya..." Trin boştaki eliyle onun yanağını okşadı. "Tanrıça, sen *titriyor*."

Başını iki yana salladı. "Bir şey yok. Sadece sinir. Yap şunu. Lütfen yap ve bitsin, Usta, yani *Hanımefendi."*

Trin onun sürçmesine kaşlarını çattı.

"Thrace, oluyor? Bana söylemediğin bir şey mi var?"

"Hiçbir şey." Ama bunu söylerken gözleri yana kaydı ve onunkilerle buluşmadı.

Trin ona tedirginlikle baktı. Havoc çok büyüktü, çok iri ve güçlüydü. Ondan çok uzundu; omuzları onunkinin tam iki katı genişliğindeydi ve muhtemelen onun üç katı ağırlığındaydı, hepsi de kaslıydı. Ve yine de buradaydı, onun önünde kendini alçaltıyor, kendini özgürce veriyordu. Ama bir şekilde, bunu yaparsa kaybedeceği şeyin gururundan daha fazlası olduğunu hissetti.

"Thrace," dedi kararsızca. "Eğer... eğer sana zarar verecekse bunu yapmak istemiyorum."

"Bunun bir önemi yok. Şu anda bunu yapmaktan ve üstesinden gelmekten başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Bu bir yakınlık," diye itiraz etti Trin. "İkimizin de seçmeyeceği bir yakınlık belki ama yine de bir yakınlık. Bunun bir tecavüze dönüşmesine izin vermeyeceğim."

Thrace irkildi, gözleri kısıldı.

"Tecavüz olmayacak. İstekliyim, sana söylüyorum."

"Vücudun başka bir hikâye anlatıyor," diye itiraz etti Trin. "Çok daha farklı bir hikâye. Bak ne kadar gerginsin, ne kadar sıkı. Bana aygırım Swift'in kendisini korkutan bir şeyin kokusunu aldığı zamanki halini hatırlatıyorsun."

"Senin lanet hayvanın değil," diye hırladı. "Daha iyisini bilmeyen aptal bir hayvan değil. Bunu yapmamın nedeni bu değil."

Kaşlarını çattı. "Bunu neden yapıyorsun o zaman? Bana daha önce söylediğin şey yüzünden mi? Vücudunun bana uyum sağladığını mı? Bir şekilde engellerini aştığımı mı? Bunu sana yapmak istemiyorum çünkü bana izin vermek *zorunda* olduğunu - çünkü bir tür kimyasal ya da hormonal büyü altındasın ya da
-"

" bir şey değil," diye araya girdi. "*Crux*'a, yani senin için geri dönüşü olmayan noktaya ulaştığım doğru. Ama bunu yapmamın nedeni bu değil. Bunu yapıyorum çünkü seni seviyorum-" Aniden sözünü kesti ve başını salladı. "Boş ver. Sen anlamazsın."

"Olabilir." Trin'in kalbi hızla çarpıyordu. "Dene beni, Trin. Söyle bana... ne söyleyecektin?"

Ama o sadece başını salladı. "Bak, bilmen gereken tek şey sana sadık olduğum. Sana hiçbir şeyi saklamayacağımı söylemedim mi?" Çenesini kaldırdı. "Bir Havoc her zaman sözünü tutar. Bu benim bebeğim, hiçbir şeyi saklamıyorum."

"Trakya..."

"Beni dinle." Adam kadının iki elini birden tuttu ve yüzünü ona dönerek ciddiyetle gözlerinin içine baktı. "Hanımefendi," dedi ciddiyetle, "size boyun eğiyorum ve boynumu tasmanız için sunuyorum. Ölene kadar ya da sen beni özgür bırakana kadar sana hizmet edeceğim."

Trin dudağını ısırdı. *O sözler... o sözler...* Neden kafasının içinde büyük bir çanın sesi gibi yankılanıyordu? Neden onu bu kadar huzursuz hissettiriyorlardı?

Söyle! Kelimeleri söyle, evlat! Söyle onları, lanet olası!

Ama Thrace henüz bitirmemişti. Hâlâ onun gözlerinin içine bakarak usulca devam etti.

"Bedenim ve ruhumla sana ait olacağım. Seni hayatım pahasına koruyacağım, tehlike anlarında sana zarar gelmesini önleyeceğim ve barış zamanlarında seni memnun edeceğim. Kanımın son damlasına kadar *seninim."*

Kelimeleri söyle! Söyle!

Birden adamın yüzü gözlerinin önünde titreşti ve Trin başka bir şey gördü -Başka ***biri***. Başka bir Trakya -daha genç bir Trakya- ona baktı. El ve ayak bileklerinden bağlanmış, kaçma umudu olmayacak şekilde zincirlenmişti. Ve bir erkek vardı - saçları ağarmış ve göbekli yaşlı bir erkek arkasında duruyordu... ona zarar veriyordu... onu zorluyordu...

"Hayır!" Trin, her şey aniden geri dönerken bir solukla arkasına yaslandı. Rüya... kâbus... sadece kâbus değildi. Bu bir anı-gerçeklikti!

"Trin? Hanımefendi?" Thrace ona endişeyle bakıyordu.

"Dün gece gördüğüm rüya." Trin sesinin suçlayıcı çıktığını biliyordu ama elinde değildi. "*Senin hakkındaydı*. Sen ve geçmişte sana olanlar. Baban... öldürüldü. Ve korkunç yaşlı bir adam tarafından satın alındın... kırlaşmış saçlı ve mor cüppeli. Seni dövdü, bağladı ve... ve..." Ama devam edemedi. Sadece başını sallayabildi ve ona baktı. "Gerçekti, değil mi?" diye fısıldadı. "Hepsi gerçekti. Sen gerçekten bir köleydin."

"Evet, gerçekti." Thrace kaşlarını çatarak arkasına yaslandı. "Efendim ve ben daha on altı yaşındayken köle tacirleri tarafından gafil avlandık. Et Pazarı'na götürüldük. Efendim öldürüldü ama kimsenin umurunda olmadı - şüphesiz oradaki Efendi ya da Hanımların hiçbiri yetişkin bir Havoc'la başa çıkabileceklerini düşünmüyordu. Yarı yetişkin bir Havoc ise... *işte bu* farklı bir hikâyeydi."

İçini çekti ve bir elini yüzünde gezdirerek baş ağrısını dindirmeye çalışır gibi burnunun kenarını sıktı.

"Thrace-" diye başladı ama henüz bitirmemişti.

"Beni satın alan Efendi, Efendimi öldürenle aynıydı," diye devam etti alçak ve hırıltılı bir sesle. "Benim için elli bin kredi ödedi.

-Tıpkı sizin yaptığınız gibi, *Hanımefendi."* Bu kelimede Trin'in daha önce kullandığını hiç duymadığı bir acılık vardı. "Beni uzun bir süre sağlam tuttu, aşkım ve sadakatim üzerine yemin etmemi sağlamayı umuyordu."

"Kelimeler," diye fısıldadı Trin. "Senden kelimeleri söylemeni istedi - bana söylediğin kelimeleri."

"Ben olsam ." Thrace'in sesi acımasızdı. "Bu sözleri hiç kimseye söylemedim... ta ki senin tasmanı alıp sana verene kadar." Trin'e baktı ama Trin onun yakıcı bakışlarına dayanamayacağını anladı ve gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

"O..."

"Sonunda beklemekten yoruldu tabii," diye devam etti Thrace. "Beni aldı, kullanabildiği kadar sert kullandı. Bu bir cezaydı, görüyorsunuz. Ona istediğini vermeyi başaramadığım için... reddettiğim için..." Boğuldu. "Onu sevmeyi reddediyorum."

"Trakya..."

"Ondan sonra neredeyse her gece beni kullandı," diye devam etti koca Havoc, sanki tüm iğrenç hikâyeyi anlatmaya kararlıymış gibi durmaksızın konuşarak. Konuşurken iri vücudundaki her kas gerginlikle gerilmişti. "Bana her zaman kayganlaştırıcı kullanma nezaketini de göstermedi." Trin'in yatağın kenarına bıraktığı küçük silindiri başıyla işaret etti. "O zamanlar acıtıyordu... ama o zaman daha kötüydü... zaman ayırıp kullandığında. Senin yaptığın gibi beni hazırlamak için zaman harcadığında."

"Neden?" Trin gerçekten bilmek istememesine rağmen sormadan edemedi. Ama bir şekilde Thrace'in bunu anlatmak zorunda olduğunu biliyordu. "Neden daha kötüydü?"

"Çünkü o zamanlar vücudumu sikmekten daha fazlasını yaptığı zamanlardı... kafamı sikti." Thrace çenesini sıktı ve şakağındaki bir kas sıçrayıp seğirdi. "O... onun için gelmemi sağladı, görüyorsunuz. Bu bir

İstemsiz tepki - bir erkeğe doğru şekilde dokunursunuz, içeride doğru noktaya sürtünürsünüz ve bu gerçekleşir. Bunu artık biliyorum. Ama yıllarca benim sorunumun ne olduğunu merak ettim... neden o... o beni aldığında kendimi boşalmaktan alıkoyamadığımı."

"Trakya..." Trin kalbi kırılıyormuş gibi hissetti. Bunu bilmek... bunu öğrenmek çok fazlaydı. Sadece çok, *çok* fazla. "Nasıl... nasıl kaçtın?" diye fısıldadı.

Yüzüne yavaş, acımasız bir gülümseme yayıldı.

"Üç dönem bana sahip oldu. Ve bunların ikisinde beni kullandı. Kaçmak için çaresizdim... bir süre sonra hayvandan farksızdım. Ve sonunda büyümemi tamamladım."

Trin rüyasında gördüğü genç Thrace'i hatırladı; uzun boyluydu ama şimdiki kadar kaslı ya da iri değildi.

"Yaklaştığını görebiliyordum - gücümün arttığını hissedebiliyordum," diye devam etti alçak bir hırıltıyla. "Ama Efendi bunu göremiyordu, o sadece görmek istediğini görüyordu. Becermekten hoşlandığı bir köle. Böylece bir gece muhafızları odadan gönderdiğinde ve kelepçelerimden biri biraz gevşediğinde, sonunda bir elimi serbest bıraktım. Ona uzandım ve onu kendime doğru sürükledim - o tecavüzcü orospu çocuğunu." Bir eliyle bilinçsiz bir hareket yaptı ve onu sıkıca yumruk haline getirdi.

"Ya sonra?" Trin fısıldadı, kalbi boğazında atıyordu.

"Sonra gözlerini oydum ve boğazını parçaladım. *Dişlerimle."*

Yüzündeki ifade o kadar vahşiydi ki... o kadar yırtıcıydı ki, istemsiz bir ürpertiyle geri çekilmekten kendini alamadı.

"Tanrıça, Trakya..."

"Kanının tadı çok tatlıydı." O gümüş mavisi gözler şimdi boştu ve vahşi, hayvani bir ışıkla doluydu. "Onu öldürdüm ve cesedini bıraktım

Beni her zaman zincirlediği yere zincirledi, gardiyanların bulması için bıraktı. Çıkarken öldürmediklerimi." Omuz silkti. "Ondan sonra eve döndüm ve bir daha asla köle olmayacağıma yemin ettim. Solar ve ben Padge'deki o lanet barda uyuşturulana kadar da köle olmadım." Ona dikkatle baktı. "Sen beni satın almadan önce kendi kendime yeni efendimi ya da metresimi öldüreceğime ve bir daha böyle bir şey olmadan kaçacağıma yemin ettim. Kimse beni tekrar o şekilde kullanmadan önce."

Trin zar zor konuşabiliyordu.

"O zaman neden... nasıl... bunu yapmama izin vermeyi nasıl *düşünebildin*?" Eliyle kendini işaret etti; onun isteği üzerine neredeyse onu alıp içine girecekti.

"Sana söylemiştim." Gözlerindeki şiddetli ışık şimdi onun içindi ve onu üst kollarından kavrayarak çekti. "Bana *sahipsin* - bedenim ve ruhum. Ben *seninim*, Hanımım. Ve eğer yapman gereken buysa, Tanrılar adına, *bunu yapacağız.* O yüzden neden *devam* etmiyorsun*?"*

"Hayır!" Trin ondan uzaklaşarak kendini onun elinden kurtardı. Daha önce içinde garip ama yoğun bir şekilde cinsel bir his uyandıran fallus şimdi iğrenç görünüyordu - bir işkence aleti. Aşağı uzandı ve onu dışarı çekti, tanıdık olmayan uzunluk kayarken nefesi kesildi. Onu yana fırlatarak kendini ayağa kaldırdı ve geriye doğru sendeleyerek, hâlâ yatağın kenarında diz çökmüş, gözlerinde korkunç bir ışık yanan dev Havoc'tan uzaklaşmaya çalıştı.

"Trin..." Sesi alçak, uyarıcı bir hırıltıydı.

"Hayır, benden uzak dur!" Başını iki yana salladı. "Bunu sana yapmayacağım. *Yapmayacağım.* Kariyerime, itibarıma ve annemle olan ilişkime mal olsa da umurumda *değil."*

"Trin!" Ayağa kalkmaya başladı, gözlerinde garip, yoğun bir bakış vardı. "Sana söylememeliydim... bu şekilde değil. Özür dilerim... Ben sadece-"

"Hayır! Daha fazlasını duymak istemiyorum. Bir daha *asla* duymak istemiyorum." Dönerek kapıyı açtı ve ondan kaçtı, odadan ve aralarında aşılmaz bir duvar gibi duran geçmişten kaçtı. Onun acısından ve incinmişliğinden, kendi korkusundan ve savunmasızlığından kaçtı.

Ama ne kadar hızlı koşarsa koşsun, kabus onu takip ediyordu - bir gece önce gördüğü görüntü - onun çektiği acının anısı ve buna kendisinin de katkıda bulunduğu gerçeği. Ne kadar hızlı koşarsa koşsun, ellerini uzatmış ve boş bir şekilde onu orada bıraktığında acıdan ya da sesindeki acıdan kaçamazdı.

*** * * * ***

Lanet olsun, benim sorunum ne? Yedi Cehennem'de neden ona bunları anlattım? Neden ona yaşlı efendiyi öldürdüğümü söyledim? Ve neden ona beni her gece nasıl kullandığını söyledim? Artık benden nefret ediyor. Pislik olduğumu düşünüyor. Sadece pislik değil, ***tehlikeli*** *bir pislik. Ona boğazını dişlerimle parçaladığımı söyledim! Bunu ona neden söyledim ki? Detay vermeden onu öldürdüğümü söylemem yeterli olmaz mıydı? Hay sikeyim!*

Thrace yerde volta atıyor, iki elini saçlarında gezdiriyor, ne olduğunu, neden kendini kaybettiğini anlamaya çalışıyordu.

Rüyayı geçiştirmeli, ona bunun sadece bir kabus olduğunu söylemeliydi. Bunun gerçek bir anı olduğunu asla kabul etmemeli, geçmişle ilgili hiçbir şey söylememeliydi.

Yıllarca bu onu izole etmişti. Geçmişte yaşadığı tacizden başka hiç kimseye bahsetmemişti - ilk arkadaşı ve en iyi dostu Solar'a bile. Şimdi nedenini anlıyordu. Trin'in yüzündeki o dehşet dolu ifadeyi görmek, daha fazlasını duymak istemediğini söylerken sesindeki acıma ve korkuyu duymak...

geçmişi kendine saklamak için yeterli bir nedendi. Thrace umutsuzca tam olarak bunu yapmış olmayı diledi.

Ama her nasılsa, kadın kayganlaştırıcıyı onun üzerinde kullanmaya başladığında, artık içinde tutamıyordu. Yatağın yanında diz çökmüş, bacaklarını açmış bir vaziyette dururken, kadın onu arkadan parmakladığında, itaatkâr pozisyonu ona çok ağır gelmişti. Bu ona çok güçlü bir şekilde geçmişi hatırlatıyordu - Efendi'nin onu almadan önce bazen onu hazırlama şeklini.

Bunu kendime saklamalıydım, diye düşündü yine. Ama bunun için artık çok geçti. Onu bulmaya çalışmaktan ve verdiği zararı onarmaktan başka bir şey yapmak için çok geçti. Alçak sesle bir yemin ederek ayağa kalktı ve pantolonunu aramaya başladı - gerçekten onu örten pantolonunu. Buradan ayrılmak zorunda kalacaklardı ve o lanet olası kasıksız köle pantolonunu bir dakika daha giyerse lanetlenecekti. Giyinecek, gerekli eşyaları toplayacak ve Trin'i bulacaktı. Bu arada belki biraz sakinleşir ve ona ulaştığında konuşmaya hazır olurdu.

Umut etti.

Yirmi Yedinci Bölüm

Trin nefesi boğazında düğümlenene ve kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissedene kadar koştu. Uçsuz bucaksız malikânenin mermer koridorları ayak sesleriyle yankılanıyordu ve taş zemin çıplak ayaklarına soğuk geliyordu ama umurunda değildi; kaçmak zorundaydı.

Sonunda malikânenin arka bahçesine çıkan çıkışı buldu. Zayıf güneş ışığına doğru yorgun bir şekilde tökezledi, o evden, duyduğu ve gördüğü korkunç şeylerden uzakta olduğu için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar minnettardı.

Zavallı Trakya... Tanrım, çok korkunç... Çok korkunç...

Koşmamalıydı. Trin yere çöktü, kuru otlar ayaklarının altında çıtırdıyor, böğründeki dikişi tutuyordu. *Koşmamalıydı.*

Ama yüzündeki ifade çok vahşi ve korkutucuydu ve ona söylediği şeyler çok korkunçtu...

Sence bu onun için ne kadar korkunçtu? Sana anlatmak onun için ne kadar zordu? Ama sen kalıp onu rahatlatmaya çalışmadın, kaçtın. Kaçtın ve onu çöp gibi hissettirdin.

Özür dilerim... çok özür dilerim... Trin yüzünü ellerinin arasına gömdü ve boğazından boğuk bir hıçkırık koptu. En kötüsü de bunu neredeyse ona tekrar yapacak olmasıydı; neredeyse onu o eski travmayı, o korkunç geçmişi yeniden yaşamaya zorlayacaktı. *Ah Tanrıça, eğer sözleri rüyayı geri getirmeseydi... eğer bunun gerçek olduğunu ve sadece bir kabus olmadığını itiraf etmeseydi... Bunu ona gerçekten yapacağıma inanamıyorum... onu böyle inciteceğime!*

Kendini hasta hissediyordu; öfke ve kederden titriyordu. Thrace'in eski efendisini bulup öldürmek istedi... ta ki yaşlı piçi kendisinin nasıl öldürdüğüne dair söylediklerini hatırlayana kadar.

Boğazını yırttım. Dişlerimle. Kanının tadı çok tatlıydı.

Tanrıça! Trin titredi ve bir hıçkırık daha çıkardı. Duygusallaşmaktan nefret ederdi, duygularını belli etmekten nefret ederdi. Yine de bu kez onları içinde tutamıyordu. Thrace onun için bir şey ifade ediyordu - onu tanıdığı kısa süre içinde bir şekilde ona tanıdığı diğer herkesten daha yakın olmuştu. Erkek olmasına ve aralarında bir ilişki olmasının hem yanlış hem de yasak olmasına rağmen ona değer veriyordu. Ve onun bu şekilde incineceği düşüncesi...

"Kusura bakmazsan, berbat görünüyorsun canım. Ve bu kadar koşuşturmadan sonra susamış olmalısın. Al bakalım." Birisi ona soğuk, buz gibi bir fincan uzattı. Gözleri hâlâ yaşlarla dolu olan Trin, bardağa gözü kapalı bir şekilde uzandı ve derin bir yudum aldı. İçindeki sıvı hafif tatlı ve buz gibiydi; o kadar soğuktu ki dudakları uyuştu.

"Teşekkür ederim," dedi titrek bir sesle ve geri uzattı.

"Hiç de değil, hiç de değil. İhtiyacı olan bir hanımefendiye yardımcı olmaktan her zaman memnuniyet duyarım."

Bir çift uzun siyah çizme aniden gözlerinin önünde belirdi ve büyük, erkeksi bir el onu kolunun altına almak için uzandı. *Siyah botlar... Bu beni rahatsız etmeli... Neden?* Bir an için nedenini düşünemedi. Sonra başını kaldırdı ve botların ve içki taşıyan elin Lord X'e ait olduğunu gördü.

"Sen!" Geriye doğru kaçmaya çalıştı ama adam onu çok sıkı tutuyordu.

"Tabii ki benim. Kalkmanıza yardım edeyim." Adam cesurca gülümsedi.
onu ayağa kaldırdı. Yüzüne baktığında başını iki yana salladı.
ve *cık cık* diye bir ses çıkardı. "Ağlıyormuşsun! Canım, ne için?"

"Yapamam... Bu konuda konuşmak istemiyorum." Trin gözlerini ovuşturdu ve dik durmak için elinden geleni yaptı.

"Ama bunu önemseyen bir arkadaşınla konuşmalısın." Yakışıklı yüzü, gözlerini tam olarak bulamayan soğuk bir gülümsemeye dönüştü. "Leydi Tam-tam senden hiç hoşnut değil, biliyorsun. Görünüşe göre seninle yaptığı pazarlığın gereğini yerine getirmemişsin."

"Bu pazarlık değildi, şantajdı!" Trin daha iyi düşünmeden önce tükürdü.

"Şantaj mı? Gerçekten mi?" Kaşları, içinde koyu kırmızı parıltılar olan o tuhaf siyah gözlerinin üzerine kalktı. "*Bu* ne anlama gelebilir ki?"

"Seni ilgilendirmez." Trin elinin tersiyle uyuşan ve karıncalanan dudaklarını ovuşturdu. Yabancı bir erkeğin önünde zayıflık göstermekten hoşlanmıyordu. Özellikle de ona ilaç verdiğinden şüphelendiği birinin.

"Bunu duyduğuma üzüldüm." Buzlu bardağı bir kez daha ona doğru kaldırdı. "Belki bir içki daha istersiniz?

Trin fincana baktı ve midesi yavaşça bir attı.

Aman Tanrım... Bana ilaç veriyor! Dün gece Trakya'ya ve bana gaz verdi ve şimdi neden dudaklarım uyuşmuş gibi hissediyorum? Neredeyse...

"Ah-gerçekleşme bakışı." Lord X genişçe gülümsedi ama ifadesi hâlâ gözlerine ulaşmamıştı. Bu sırıtışta korkunç derecede tanıdık bir şeyler vardı, diye düşündü Trin hastalıklı bir şekilde - bir an için neredeyse zayıf güneş ışığında parıldayan metal dişler görür gibi oldu. Sonra bu yanılsama geçti ve orada sadece Lord X duruyordu, yakışıklı ve esrarengiz, soğuk siyah gözleri, mükemmel beyaz dişleri ve ağzının etrafında oynayan zalim küçük bir gülümsemeyle.

"Sen... bana ne yaptın?" diye sordu kalın bir sesle. Sanki giydiği elbise ince dantel ve ipek yerine dayanılmaz kalınlıkta kürkten yapılmış gibi başı dönmeye ve sıcak hissetmeye başlamıştı.

"Geri dönüşü olmayan bir şey değil, sizi temin ederim." Lord X gülümsedi ve kızın kolunu daha sıkı kavradı. Onu devasa evin yan tarafına doğru sürüklemeye başladı. "Bunu başkasına bırakacağım."

"Kimin için? Beni nereye götürüyorsunuz? Bırakın beni!" Onunla savaşmak istedi ama bir anda çok güçsüzleşti, başı döndü, hastalandı ve korkunç derecede *sıcakladı*. Korkunç sıcaktan her an bayılacakmış gibi hissediyordu ama bir şekilde bayılmadı.

"Sizi iniş alanına geri götüreceğim ve bir mekiğe bindireceğim. Doğruca geminiz *Alacrity*'ye geri döneceksiniz." Ona sırıttı. "Kendinizi hasta hissettiğinizde gidilecek en iyi yer evinizdir, öyle değil mi?"

"Trakya..." Trin uyuşmuş dudaklarından bu ismi güçlükle çıkarabildi ama yine de denedi. "Peki ya... Thrace?"

"Endişelenme güzelim, eminim büyük Havoc da çok yakında yanında olacaktır. Seni takip etmekten başka bir şey yapamayacak kadar derinden önemsiyor... kıyametine kadar."

Alçak sesle, korkunç bir kahkaha attı ve sonra dünya Trin'in etrafında döndü ve her şey karardı.

* * * * *

"Ne *demek* gitti?" Thrace, iniş alanının kontrol bölgesiyle ilgilenen mor ve turuncu kıyafetli köleye sordu. "Nereye gitti lan?"

"Şey... gemisine geri dönüyor." Köle huzursuzca omuz silkti. "Kendini iyi hissetmiyor gibiydi, tek başına yürüyemiyordu bile. Lord X onu taşımak zorunda kaldı."

"Lord X?" Thrace'in tüm vücudu öfkeli bir adrenalinle dolmuştu. "O orospu çocuğunun onu gemiye bindirip götürmesine izin mi verdin? Senin derdin ne lan?" Köleyi turuncu ve mor renkteki şık giysisinden yakaladı.

yakalar. "Gelmiş geçmiş tüm Tanrılara dua et de onun için bir uçuş planı hazırlat ki ben de onları takip edebileyim. Yoksa seni lime lime ederim ve bu hiç de hızlı bir operasyon olmaz!"

"Sakin ol!" Kölenin beti benzi atmış ve titriyordu. "Lütfen! Onu hiçbir yere götürmedi, onunla birlikte ayrılmadı bile! Onu sadece Leydi Tam-tam'ın yedek mekiklerinden birine bindirdi ve kendi gemisine geri gönderdi, yemin ederim!"

Thrace kısa süreli bir rahatlama hissetti.

"Onunla gitmedin mi diyorsun? Neden gitmedi? Onun oyunu ne?"

"Oyun hakkında hiçbir şey söylemedi," diye itiraz etti köle, sesi hâlâ titriyordu. "Sadece hanımefendinin kendini iyi hissetmediğini ve bu yüzden onu gemisine geri gönderdiğini söyledi."

"Peki." Thrace, yanında getirmesi gerektiğini düşündüğü birkaç temel eşyayla birlikte paketlediği küçük çantayı kaldırdı. "O zaman mekiğimi *hemen* buraya getir. Onun peşinden gidiyorum ve eğer onu *Alacrity'*de güvende bulamazsam, buraya geri döneceğim ve bunun bedelini çok ağır ödeyeceksin!"

Köle görevli başını sallayarak ve selam vererek geldikleri küçük yaşam kapsülü mekiğini almak için olabildiğince hızlı koştu. Thrace sabırsızlıkla bekledi, *Alacrity*'ye döndüğünde ne bulacağını merak ediyor ve Trin'in iyi olması için dua ediyordu. Lord X'in ihtiyacı olan bir kadına sadece kalbinin iyiliğinden dolayı yardım edecek bir tip olduğuna inanmıyordu. Hayır, burada daha kötü bir şeyler dönüyordu.

Thrace sadece bunu durdurmak için çok geç kalmamış umuyordu.

Yirmi Sekizinci Bölüm

"Vay, vay, ... Seni tekrar görmek çok güzel, sevgili Havoc."

Görüntü ekranı nihayet *Alacrity* ile temas kurduğunda beliren yüz korkunç derecede tanıdıktı.

"Sen," diye nefes aldı Thrace, parıldayan metal dişlere ve oyuk yuvasında dans eden tek, çılgın göze bakarak.

"Ben *İki,* aslında 'sen' değil ama ne demek istediğini anlıyorum." İki kıkırdadı. "Elbette beni sadece B'Rugh'un yardımcısı olarak tanıyorsun. Ama ben çok daha fazlasıyım - hem senin için hem de sevdiğin ve bir gün ilgileneceğin diğerleri için. Kaderlerimizin birbirine bağlı olduğunu söyleyebilirsin. Bu romantik bir fikir değil mi?"

"Dalga geçmeyi bırak ve bana *Alacrity*'de ne yaptığını söyle. Peki Trin nerede? Tanrılar üzerine yemin ederim ki eğer ona zarar verdiysen-"

"Oh hayır, sevgili Havoc - henüz yaralanmadı... henüz. Bu onuru sana saklıyorum."

"Ne demek istiyorsun? Sen neden ?" Thrace talep etti.
Ama İki sadece başını salladı.

"Yakında öğreneceksiniz. Kapsülünüz çok kısa bir süre içinde *Alacrity*'ye yanaşacaktır. Ama bir şeyi unutma, sevgili Havoc..." Uzun, iskelet gibi bir parmağını kaldırdı. ″Artık burada yetkili benim. Eğer blasterlarınızı ateşleyerek içeri girmeye çalışırsanız, sevgili Trin'inizi ve mürettebatının geri kalanını öldürmekten başka bir şey yapamazsınız. Şey..." Yüzünü buruşturdu. "En azından hâlâ hayatta olanları."

"Seni pislik, ne yaptın sen? Sen-" Thrace bağırdı ama görüntü ekranı kararda ve hiçbir çağrı cevap vermedi

*Alacrity*den. Beklemekten başka bir şey yapamazdı.

Kapsülün yanaşması sadece yarım saat daha sürdü ama Thrace bunun hayatının en uzun yarım saati olduğuna yemin etti. Metalin metali öptüğü o sert çarpışmayı hissettiği anda kapıya doğru fırladı, İki'yle yüzleşmeye ve sevdiği dişiyi kurtarmaya hazırdı.

Ama onu mekiğin kapısında karşılayan İki değil Sidna'ydı. Sıhhiyeci bitkin görünüyordu; yüzünde korku ve keder çizgileri, gri gözlerinin altında gölgeler vardı.

"Havoc," diyerek onu düz bir şekilde selamladı.

"Sidna." Ona kısaca başını salladı. "Trin nerede? O iyi mi?"

"Hayır, ama ona yardım etmek için yapabileceğin hiçbir şey yok. Şu erkek, İki - sanırım Trin'in Şeytanın Gözü'nde tanıştığı kişi..."

"Evet, onunla orada karşılaştık," dedi Thrace sabırsızlıkla. "Yedi Cehennem'de gemiye nasıl bindi?"

"Benim hatam." Titreyen elini gözlerinin üzerine götürdü. "Bir yardım çağrısı vardı ve o da sahte bir imaj çizdi. Siz ikiniz Yonnie Six'teyken Trin beni sorumlu bıraktı ve ben de onu içeri aldım. Terra'yı çoktan öldürdü ve Jola da yaralı... Ah Hüküm Tanrıçası, ben ne yaptım?" Gözleri yaşlarla doldu ama Thrace'in teselli ya da teselli için zamanı yoktu.

"Beni dinle." Onu omuzlarından tuttu ve bir kez, kısaca sarstı. "Olan . Gemiye nasıl binmiş olursa olsun, artık burada. Bilmem gereken şey, Trin nerede? Ona zarar verdi mi?"

Sidna burnunu çekti ve gözlerini ovuşturdu.

"İki onu köprüde tutuyor. Ona fiziksel olarak zarar verdiğini sanmıyorum ama kesinlikle bir sorunu var. Sürekli sıcaktan şikayet ediyor... nefes alamadığını ve çok susadığını söylüyor ama İki hiçbirimizin ona içecek vermesine izin vermiyor."

"Piç kurusu." Thrace metal koridorda uzun adımlarla ilerlemeye başladı ama Sidna onun peşinden koştu.

"Dikkatli olun! Eğer onu götürmeye çalışırsan ya da vurursan, onu öldüreceğini söyledi!"

"Dikkatli olacağım," diye hırladı Thrace. "Ve o orospu çocuğu da dikkatli olsa iyi olur. Trin'e herhangi bir şekilde zarar verirse onu öldürürüm!"

Son sözleri söylerken, geminin kontrol alanına açılan köşeyi döndü. İki, bir koluyla Trin'in ince beline sarılmış halde duruyordu Diğer eliyle de şakağına doğru ölümcül görünümlü, kalkık burunlu bir dağıtıcı tutuyordu.

"İki," diye tükürdü Thrace.

"Kanlı canlı." İki kişi başını salladı.

Thrace'in Şeytanın Gözü'nde onunla ilk karşılaştığı zamanki haliyle hemen hemen aynı görünüyordu ama teni oldukça solgundu ve beyninin açıkta kalan kısmındaki siyahımsı kahverengi lekeler, gri, süngerimsi dokuda yayılan bir tür çürük gibi büyümüş gibiydi.

"Beni öldüreceksin, değil mi?" dedi ve tüm metal dişlerini gösterecek şekilde sırıttı. "Evet, bunu yapacağını umuyorum. Ama henüz değil, sevgili Havoc. Henüz... tam olarak... değil." Kollarındaki dişiye doğru başını salladı. "Önce *hanımına* bir göz atmak isteyebilirsin.″

Yüreği ağzına gelen Thrace, beyaz dantel panelleri olan koyu yeşil elbisenin içindeki ince bedene daha yakından baktı. Trin hiç de iyi görünmüyordu. Aslına bakılırsa, İki'nin üzerinde tuttuğu dağıtıcıya pek de gerek yok gibiydi. Adamın tutuşuyla sarkıyor, yanakları kızarıyor ve nefes almaya çalışırken dudakları aralanıyordu.

"Trin? *Trin!"* Thrace korku ve çaresizlik şokunun içinden geçtiğini hissetti.

"Th-thrace?" Göz kapakları bir aralık açıldı ve donuk gözlerle ona baktı.

"Trin? Bebeğim, iyi misin?"

"Hayır." Başını güçsüzce salladı. "Çok sıcak ve çok... çok susadım."

Thrace, İki'ye ters ters baktı. "Onun nesi var? Ona ne yaptınız?"

"Neden, onun nesi olduğu hakkında hiçbir *fikrim* yok." İki, kemikli omuzlarını anlamlı bir şekilde silkti. "Buraya geldiğinde de böyleydi."

"Trin beni dinle, ne oldu?" Thrace ona doğru eğildi ama İki geri çekilerek dağıtıcının ağzını sertçe şakağına bastırdı.

"Ah-ah-ah, sevgili Havoc. Şimdilik mesafeni koru." "Ama ne

oldu? Onun nesi var?"

"O... o bana bir içki verdi." Trin'in gözleri ağırlaşmıştı ve kelimeleri çıkarmakta zorlanıyor gibiydi. "Yonnie Six'te. Ben senden kaçtıktan sonra."

"İki kişi sana içki mi verdi?"

"Hayır..." Başını halsizce salladı. "Lord... Lord X. Bana bir içki verdi. Dudaklarımı uyuşturdu. Kendimi tuhaf hissetmeye başladım. Ve şimdi çok... çok ateşliyim. Çok *susadım."*

Thrace bu konuda kötü şeyler hissetmeye başlamıştı. *Çok* kötü bir his. "Seni

ateşlendirdiğini mi söylüyorsun? Sana ne verdi?"

"Bilmiyorum." Başını güçsüzce salladı.

"*Ben* biliyorum," dedi İki parlak bir sesle. Trin'e döndü. "Ama bunun bir önemi yok. Önemli olan zavallı küçük Trin*'in şu anda* ne kadar susamış olduğu*."*

Trin'in beline dolanan uzun, kemikli el gözden kayboldu ve elinde bir şişeyle geri döndü. İki kişi şişenin kapağını açıp kızın burnunun dibinde baştan çıkarıcı bir şekilde salladı.

"O da ne?" Trin'in gözleri biraz daha açıldı. "Çok susadın... içecek bir şey ister misin?"

"*Lezzetli* bir şey*," diye* söz verdi İki alaycı bir gülümsemeyle. "Susuzluğunu *sonsuza dek* giderecek bir şey.*"*

"Hayır!" Birdenbire Trin için her şey yerli yerine oturdu. "Hayır, Trin yapma! İçmeyin zehirdir!"

Adam ileri atıldı ama kadın çoktan İki'nin dudaklarına götürdüğü matarayı kavramış ve susamış bir şekilde yutkunmaya başlamıştı.

İki'nin elindeki dağıtıcıyı bir tarafa iten Thrace, şişeyi Trin'in dudaklarından kopardı. Ama artık çok geçti; ağzının kenarından kayan kan kırmızısı şarap şeridini görebiliyordu. Uyuşturulmuş şaraptı ve neyle uyuşturulduğunu biliyordu.

"Ah-ah-bir dakika geri çekilin lütfen." İki, dağıtıcı üzerindeki hakimiyetini yeniden kazanmıştı ve şimdi onu Thrace'in üzerinde tutuyordu. "Sadece etkisini göstermesi için biraz zaman ver." Trin'e baktı. "Şimdi daha iyi misin, canım?"

"Sanırım öyle." Trin doğruldu, gözleri daha önce olduğundan daha net görünüyordu. Ama yanakları hâlâ kızarmıştı ve hızlı ve sığ nefes alıyordu. "Ne oldu?"

"Neden, üçüncü içkiyi de sen içtin, canım." İki ona iğrenç bir şekilde gülümsedi. "Çarkıfelek meyvesi şarabının üçüncü içkisi. Hatırlamıyor musun? İlk içki seni üşütür... ikincisi sıcak yapar... ve üçüncü içki..."

"Seni ölü yapar. Aman Tanrım!" Trin bir elini ağzına götürdü. "Ama bu mümkün değil! İlk içkinin sistemimden tamamen çıktığından emindim."

"Normal çarkıfelek meyveleriyle... olabilirdi." İki sırıttı. "Ama görüyorsunuz, bunlar boş zamanlarımda geliştirdiğim özel bir tür. Bilirsiniz, B'Rugh için insanları öldürmek, ikinizin izini sürmek, bu galaksideki en ölümcül suikastçıyı kiralamak ya da sahip olduğum başka bir küçük yan proje için... Mütevazı bir şekilde omuz silkti. "Bu sadece bir hobi, gerçekten."

"Seni piç, onu öldürdün." Thrace kendini ölecekmiş gibi hissediyordu. Trin'i kaybetmeye dayanamazdı; artık onunla aynı hizaya gelmişken, nihayet kendi aklını ve kalbini tanıyıp onu sevdiğini biliyorken olmazdı.

İşte bu yüzden Havoc bağ kurmuyor, diye düşündü kızarmış yanaklarını ve hızlı nefes alışını izleyerek. *Çünkü kendini bir dişiye bu kadar yakından bağlamak lanet olası kalbini yerinden söküyor.* Ama artık çok geçti, ona bağlanmıştı. O kadar sıkı bağlanmıştı ki, eğer ölürse, onu ölüme kadar takip etmek isteyeceğini biliyordu.

"Hayır, onu öldürmedim." İki, metal dişlerini tekrar göstererek gülümsedi. "Senin de çok iyi bildiğin gibi, o hâlâ kurtarılabilir."

"Senin tarafından değil," diye hırladı Thrace, midesi bulanmıştı. "Çek o lanet ellerini onun üzerinden, *hemen!"*

"Memnuniyetle." İki ellerini Trin'in belinden ve omzundan çekti ve onu Trakya'ya doğru hafifçe itti. "Üçüncü içkisini de içtiğine göre artık tamamen senindir Havoc."

"Thrace?" Trin onu yanına çekerken başını kaldırıp ona baktı.

"Her şey yolunda bebeğim," diye mırıldandı, omuzlarını okşayarak. "Her şey yoluna girecek." Bu tamamen yalandı ve o da bunu biliyordu. İki'ye ters ters baktı. "Bunu neden yaptın?" diye sordu. "Neden bizi bu şekilde hedef aldın? Şeytanın Gözü'nde olanların intikamı mı?"

"Evet, *nominal* sebep bu. B'Rugh'ya ikinize de acı çektireceğime dair söz verdim; bu yüzden Trin'in kâbus buharını kullanarak geçmişinizi görmesini sağladım. Senin nasıl bir erkek olduğunu *tam olarak* bilmesini istedim; sana neler yapıldığını bilmesini istedim."

"Demek odamıza gaz pompalayan sensin," diye Thrace, "Hayır, hayır, bunun olmasını ben ayarladım dedim. Leydi Tam-tam'ın isteğiyle karşılaştığında, Trin'in... ah, sana *tecavüz* edeceğini ummuştum. Aynı şekilde geçmişte de incinmiştiniz. Böyle bir olay kesinlikle çok şiddetli ve ilginç bir tepkiyi tetikledi." Derin bir iç çekti. "Ne yazık ki bunu yapmayı reddetti ve ben de B planına, yani çarkıfelek meyvesi suyuna başvurmak zorunda kaldım."

"Seni piç kurusu," dedi Thrace kalın bir sesle.

"Kesinlikle." İki'nin gözleri parlıyordu. "B'Rugh'a acı çekeceğine ve *çekeceğine* söz verdim. Şimdi tecavüzü yapmak zorunda kalan *sen* olacaksın sevgili Havoc. Onu hâlâ kurtarabilirsin - eğer onu asla alınmayacağına yemin ettiği bir şekilde alırsan."

"Bunu yapamayacağımı biliyorsun," dedi Thrace öfkeyle.

"Yapmak zorundasın. Bedenini kurtarabilir ve ruhunu lanetleyebilirsin... ya da ruhunu kurtarabilir ve kollarında ölmesini izleyebilirsin." İki ellerini açtı. "Seçim senin."

"Neden?" Trin fısıldadı ve Thrace onun yanında titrediğini hissedebiliyordu. "Bunu bize *neden* yaptığını hâlâ anlamıyorum."

"Bilmenize gerek yok." İki soğuk bir şekilde gülümsedi. "Sebeplerimin geleceğe dair bir kehanetle ilgili olduğunu söylemek yeterli. Sadece ikinizin değil, bütün bir ırkın geleceği. Ama bunu daha sonra konuşabiliriz." Thrace'e baktı. "Şimdilik hanımınla ilgilensen iyi olmaz mı? Biraz *kötü* görünüyor."

Thrace aniden Trin'in kendisine doğru sarktığını hissetti. Aşağı baktığında Trin'in gözlerinin yarı kapalı olduğunu ve nefes nefese kaldığını gördü.

"Thrace, bir şeyler ters gidiyor. Kendimi... çok tuhaf hissediyorum," diye fısıldadı. "Neyim var benim? Tutku meyveleri yüzünden mi?"

"Muhtemelen." Onu nazikçe kollarının arasına aldı ve kendisine yasladı. Sonra İki'ye dik dik baktı. "Bu iş daha bitmedi."

"Hayır, tabii ki değil." İki kesinlikle neşeli görünüyordu. "Ve sen onu ya ona yasak olan bir şekilde iyileştirene kadar... ya da ölümünü izleyene kadar da olmayacak. Her iki durumda da bekleyeceğim." Kollarını sıska göğsünde kavuşturdu ve sırıttı. "Sadece acele etme."

* * * * *

Thrace onu kamarasına taşırken Trin kendini kesinlikle tuhaf hissediyordu, uzun yeşil elbisesi kolundan aşağıya doğru sarkıyordu. En azından artık boğucu bir kürkten yapılmış gibi hissetmiyordu ve teni artık yanmıyordu. Ama onda yanlış olan başka bir şey vardı - sıcak ya da soğuktan daha derin bir şey.

Çarkıfelek meyveleri, diye düşündü uyuşukça. *Üç kadeh içtim. Öleceğim.*

"Ölmeyeceksin." Thrace onun hastalıklı düşüncelerine cevap verircesine mırıldandı. Onu kamarasına taşıdı ve kapıyı kilitledi. Sonra onu ayağa kaldırdı. "Ölmene izin vermeyeceğim Trin, yemin ederim."

"Nasıl... nasıl durduracaksın?"

Gözlerinin içine bakabilmek için çenesini eğdi. Yüzü son derece ciddiydi ve sesi yumuşaktı.

"Bunu durdurmanın tek bir yolu olduğunu biliyorsun."

"Sadece tek bir yol var," diye yineledi, başının döndüğünü ve güçsüzleştiğini hissederek. "Sen... içime girmelisin. Becer beni."

"Seninle sevişmek zorundayım." Onun yanağını okşadı. "Seni tohumlarımla doldurana kadar birlikte sevişmeliyiz. Tek yolu bu."

"Yapamayız... Yapamam." Ama konuşurken bile vücudunda o tanıdık ısının yükseldiğini hissetti. Göğüslerinin ucundaki karıncalanma, bacaklarının arasındaki sıcak, şişmiş his onun dokunuşunu istediğini gösteriyordu. Onu neden bu kadar çok istiyordu? Sadece tutku meyveleri miydi... yoksa başka bir şey mi?

"Tek yol bu," diye tekrarladı Thrace. Ona dikkatle baktı. "Bunu yapmak için yetiştirilmediğini biliyorum, bunun yanlış olduğunu düşündüğünü de biliyorum. Ama bedenin benimkini istiyor, tıpkı benimkinin seninkini istediği gibi." Yüzünü onun boynuna gömdü ve ona bakmak için geri çekilmeden önce derin bir nefes aldı. "Üzerindeki ihtiyacın kokusunu alabiliyorum." Sesi alçak, yumuşak bir hırıltıydı. "Senden tek istediğim, Trin, bu ihtiyaca boyun eğmen -sadece bir kez. Hayatını kurtaracak kadar uzun. I..." Sesi boğuklaştı. "Burada durup senin ölmeni izleyemem. Sana bunu yapamayacak kadar değer veriyorum."

"Yapmamalıyız," diye fısıldadı Trin, ama çoktan onun kollarındaydı. "Bir erkeğin bedenime girmesine izin vermeden önce ölmeye razı olmalıyım. Böyle bir saygısızlık yapmaktansa hayatımı feda etmeye hazır olmalıyım."

"Bu bir saygısızlık değil, bu bir *ayin," diye* ısrar etti ciddiyetle. "Tanrıça'ya inanmıyorum ama buna inanıyorum. Sana zarar vermeyeceğim Trin, senin için zevkli bir deneyim olması için elimden gelen her şeyi yapacağım. Tekrar tekrar boşalmanı sağlayacağım ama lütfen... hayatını kurtarmama izin ver.
-Bana ölümünü izletme. *Lütfen."* Sesi son kelimede kırıldı ve Trin kendisinin de kırıldığını hissetti.

"Peki ya sen?" diye yalvarırcasına fısıldadı. "Bu senin yaşam süreni yarıya indirmeyecek mi? Bunu sana yapamam, benim için hayatını feda etmeni isteyemem."

Thrace, "Bu sadece yaptığımız şey bir bağa neden olursa," dedi. "Ve o zaman bile

-"

"Bu doğru, bağ!" Trin ondan uzaklaştı, kalbi ağzındaydı. "Biz... Bunu riske atamam. Bizi ömür boyu birbirimize bağlama riskini alamam!"

"Risk almak zorundayız, tek yol bu," dedi Thrace acımasızca. "Ayrıca benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum, bana bağlanmak istemediğini de biliyorum. Bu yüzden seni kendime bağlamamak için elimden geleni yapacağım."

"Ben... Ben asla... Sadece düşündüm ki..." Trin düşüncesini tamamlayamadı.

Geri çekildi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak titremeye başladı. İçtiği şarabın vücudu üzerinde garip bir etkisi vardı - önce sıcaktı, sonra üşüyordu ve her zaman arzusunun arttığını hissediyordu, klitorisi bacaklarının arasında ikinci bir kalp atışı gibi zonkluyor ve meme uçları karıncalanıyordu. Hızla değişen hisler düşünmesini zorlaştırıyordu ama kendi kendine düşünmesi gerektiğini söylüyordu; tüm mantığı onu terk etmeden önce bunu çözmeliydi.

Bunu yapamam... Bunu yapmamalıyım. Ama neden? Delinmemişlerden biri olarak statüsünü kaybetmekten korktuğu için değildi - bu zaten olmuştu. Bir zamanlar kendini bir erkeğin penisine teslim etmenin onu daha az kadın yapacağını düşünürdü ama artık böyle hissetmiyordu. Hele Thrace'i bir insan olarak tanıdıktan sonra. Eğer önündeki tek engel bunlar olsaydı, hayatını kurtarması için ona memnuniyetle izin verirdi. Ama dahası da vardı; çocukluğunda aşılanmış olan, bunu yapmanın -bir erkeğin içine girmesine izin vermenin- taptığı tanrıçanın suratına atılmış bir tokat olduğuna dair derinlerde yatan bir inanç. Küfür... kutsala saygısızlık... ahlaksızlığın en kötü türü.

Trin tapınakta adanmış olduğu gün Yargı Tanrıçası'nın heykelinin ayaklarının dibinde diz çöktüğünü hatırlıyordu. Henüz on iki yaşındaydı ve o hafta rahibeler ona ve sınıfındaki diğer kızlara diğer gezegenlerin iğrenç, ahlaksız uygulamalarını öğretmişlerdi. Erkeklerin ve dişilerin yaşadığı ve cinsel birliktelik içinde birbirine karıştığı gezegenler. Resimler de vardı - devasa, vahşice çizimler

Erkekler kadınları arkadan götürüyor, şehvet nesneleri acı ve utanç içinde kıvranırken kalın şaftlarını kadınların bedenlerine sokuyorlardı.

Büyük kız kardeşlerden biri -Kızkardeş Honor- alçak ve ciddi bir sesle*, "Bir erkeğin içinize girmesine izin verirseniz başınıza gelecek olan budur," dedi. "Bir erkek seni bir çöp gibi kullanacak, kirletecek ve istismar edecek. Ve sonrasında Tanrıça seni asla Kutsal Salonlarına kabul edemez. Öldüğünde Kirletilmiş Kadınlar Cehennemi'nde lanetleneceksin. İstediğin bu mu?* ***Öyle mi?"***

Hayır! Trin eski ama hâlâ canlı olan bu anı karşısında ürperdi. *Hayır, istediğim hiç de bu değil.*

Elbette, birkaç ay önce biri ona çocukluğunun tüm öğretilerine hâlâ inanıp inanmadığını sorsaydı, alay eder ve yetişkin bir kadın olduğunu, kendi kararını verebilecek kapasitede olduğunu söylerdi. Ama şimdi, hayatını kökten ve tamamen değiştirecek bir kararla karşı karşıya kaldığında, artık alay etmekte o kadar acele etmiyordu. Kirletilmiş Kadınlar Cehennemi, kindar rahibelerin yaramaz çocukları hizaya getirmek için uydurduğu saçma bir masal olabilir ama ya öyle değilse? Ya bunların hepsi doğruysa ve Tanrıça şu anda izliyorsa ve...

Hayır, kes şunu! dedi kendine sertçe. *Böyle düşünmeyi bırak. Evet, sana bunun yanlış olduğuna, yapabileceğin en yanlış şey olduğuna inanman öğretildi. Ama bu inancınızdan o kadar emin misiniz ki bunun için hayatınızı vermeye hazırsınız? Bir erkeğin içinize girmesine izin vermektense ölmeye gerçekten hazır mısınız?*

Cevap yine hayırdı. Hayır, daha yaşayacak çok hayatı varken burada ölmek istemiyordu. Hayır, çocukluk inançları için her şeyden vazgeçmek istemiyordu.

Ama kendini tamamen onursuzlaştırmak da istemiyordu. Bir parçası -büyük bir parçası- tekrar Thrace'in kollarında olmak istiyordu. Onun beyaz ve sıcak öpücüklerini ağzında hissetmek, dudaklarının tadına bakmak ve sonra kendini ona açmak istiyordu. İzin vermek için

Sonunda onun içine girmeden önce vücudunun her santimini okşadı ve okşadı.

Ancak Trin tam olarak yapmaması gerekenin bu olduğunu biliyordu. Bunu yapmanın bir yolu olmalıydı - devasa Havoc'la seks yapmanın ve onun hayatını kurtarmanın - bunu zaten olduğundan daha kötü bir küfür haline getirmeden. Bir yolu *olmalıydı*...

Birdenbire nasıl yapılacağını bildi.

"Pekâlâ," diye fısıldadı sonunda, cevabını merakla bekleyen Thrace'e bakarak. "Ama... bunun zevkli bir deneyim olmasını istemiyorum."

"Ne?" Kaşlarını çattı, belli ki onu doğru duyduğundan emin değildi.

"Beni duydun." Trin çenesini kaldırdı. "Dedim ki, bunun zevkli olmasını *istemiyorum.* da. Bu doğru değil ve bunu zevk için ya da seni istediğim için yapmıyorum... seni içimde istediğim için. Bu bir *zorunluluk*. Sadece hayatımı kurtarmak için." Derin bir nefes aldı. "O yüzden bunu benim için güzel, tatlı ve güvenli hale getirme, Thrace. Beni boşaltmaya çalışma. Sadece... sadece içine sok ve yap."

Yüzü sertleşti.

"Sana tecavüz etmemi mi istiyorsun? Çünkü bunu yapmayacağım, Trin."

"Bu tecavüz değil, ben razıyım." Kendi sözlerini ona geri fırlattı ve onun irkilmesini izledi. "Sadece..." Kollarını, ihtiyaçtan şişmiş ve sıcak hissettiren göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Sadece bunu gerekli bir kötülükten başka bir şey yapmaya istekli değilim."

"Suçluluğun gerçekten o kadar büyük mü?" Sesi boğuk bir fısıltı gibiydi. "Bunu birlikte paylaştığımız *tek* zamanın iyi geçmesine izin veremeyecek kadar büyük mü? Hem de hiç mi?"

"Yapamıyorum. Bundan zevk almama izin verememem." Trin yalvarırcasına ona baktı. "Anlamaya çalış, Thrace-bunu yapmak yeterince kötü. Kendime bundan zevk almak için izin vermek... bu yanlıştan da *öte* bir şey olur."

"Sana karşı ne hissettiğimi göstermek nasıl yanlış olabilir?" Derin sesi artık neredeyse yalvarıyordu. "Vücuduna kendi vücudumla tapmak... seni aldığımda sana olabildiğince zevk vermek? Lütfen Trin, en azından bunu yapmama izin veremez misin?"

Trin bir an için onun yumuşak ve içten sözleri karşısında erimek istedi. Ama bu konuda boyun eğemeyeceğini, bir milim bile geri adım atamayacağını biliyordu. Söz konusu olan sadece bedeni değil, ruhunun ta kendisiydi ve çocukluğundan beri inandığı her şeydi. Burada taviz verilemezdi.

"Hayır," dedi, sesini sabit tutmaya çalışarak. "Hayır, üzgünüm ama yapamam."

Kendini sert ve soğuk olmaya zorlayarak sert adımlarla yatağa doğru yürüdü. Orada yeşil Yonnie Six elbisesini çıkardı, bu sırada beyaz dantel panelleri yırtıldı ve yere bir yığın halinde düşmesine izin verdi. Dikkatsizce bir kenara fırlattı - bir daha ihtiyacı olmayacak gibiydi. Başparmaklarını elbiseyle birlikte gelen küçük ipli külotlara geçirerek onları kalçalarından aşağı itti. Sonra Thrace'e döndü ve kollarını açarak kendini ona gösterdi. Kendini ona *sunuyordu*.

"Buradayım," diye fısıldadı sadece biraz titreyen bir sesle. "Gel ve yap şunu. Fikrimi değiştirmeden önce."

Yavaşça ona doğru geldi, yüzü bir gök gürültüsü bulutu gibiydi. Trin'in kalbi göğsünde güm güm atıyordu ama çenesini kaldırdı ve onun gözleriyle buluştu. Eğer bunu yapacaklarsa, bu sadece ve sadece onun şartlarıyla olacaktı. Sadece amının zonklamasının ve meme uçlarının karıncalanmasının durmasını diledi. Kendi kendine bunun sadece çarkıfelek meyvesi şarabının etkisi olduğunu söyledi ama adam yaklaştıkça ona ulaşma dürtüsü daha da . Trin onun kokusunu alabiliyordu.

sıcak, baharatlı kokusu -bağlanma kokusu dediği şey- onu çevreliyordu. Tanrıça, bunun çok yanlış olduğunu bildiği halde onu nasıl bu kadar çok isteyebilirdi?

Hayır, durun, güçlü kalın! diye emretti kendine. Yatağa uzandı, çıplak bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini kalçalarına koydu. Thrace onun karşısında aynı pozisyonda diz çöktü.

"," diye . "Eğer istediğin , hemen başlayalım.
o."

Bacaklarının arasına uzandı ve amını avuçladı.

"Ne yapıyorsun?" Kadın geri çekilmeye başladı ama adam başını salladı.

"bebeğim. mi istiyorsun? Tamam, yapabiliriz
Böyle yap. Ama önce benim için hazır olup olmadığını görmeliyim. Seni incitmeyeceğim.
Sadece suçluluk duygunu hafifletmek için. Eğer bunu yapacaksak, beni alacak kadar ıslak olmalısın."

"Tamam." Trin dişlerini sıktı ve adam amının dudaklarını aralayıp iç kıvrımlarını okşayarak ıslaklığını test ederken kıpırdamadan durdu. Thrace'in öfkeli tonuna rağmen, büyük eli onu keşfederken sonsuz derecede nazikti. Uzun parmakları zonklayan klitorisinin etrafında yavaşça okşarken inlemelerini bastırmaya çalıştı, küçük sinir demetini o kadar şefkatle okşadı ki çığlık atacakmış gibi hissetti.

"Tatmin oldun mu?" diye sordu sonunda, keşke sesi bu kadar yüksek ve nefes nefese çıkmasaydı. Tanrıça, onu çıldırtıyordu! Ona dokunma şekli iyi hissettiriyordu -çok *fazla* iyi. *Bundan zevk almamalıyım. Hiçbirini istememeliydim.* Ama ona böyle dokunduğunda onu istememek için ne yapabilirdi ki?

"Neredeyse. Sadece yeterince ıslak olup olmadığını kontrol etmem gerekiyor. Bunu yapmama izin verir misin bebeğim?" Sesi yumuşak bir hırıltıydı ve kadının tüylerini diken diken ediyordu.

Nazik, ısrarlı dokunuşunun vücuduna gönderdiği zevk kıvılcımları kadar. "Seni sikimle doldurmadan önce bir kez daha parmaklarımla içine girmeme izin verir misin?"

"Ben... Sanırım öyle," diye fısıldadı Trin, sıcak ve yasak sözcüklerin onu etkilemesine izin vermemeye çalışarak.

"Güzel." Thrace iki uzun ve kalın parmağını kadının amının derinliklerine sokarken kadının gözlerinin içine baktı.

"Ahh!" Kendine yardım edemedi, dengesini korumak için pazılarını kavradı ve onu çekirdeğine nüfuz etmek için derinlemesine itti. Parmak uçlarının kanalının sonunu okşadığını hissedebiliyordu ve yakında şaftının orada olacağını biliyordu. O kadar iyi hissettiriyordu ki Trin buna dayanamıyordu ama kendini hareketsiz kalmaya ve yavaşça içine girip çıkan istilacı parmaklara karşı kendini zorlamamaya zorladı.

Bundan zevk almıyorum, dedi kendine sertçe. *Hoşlanmıyorum, hoşlanmıyorum, hoşlanmıyorum!* Ama eğer bundan zevk almıyorsa, neden amı şimdiden onun için bu kadar sıcak ve ıslaktı? Neden vücudu onun nazik, alaycı dokunuşuna bu kadar güçlü tepki veriyordu? *Çarkıfelek meyveleri yüzünden, sadece çarkıfelek meyveleri*, diye kendi kendine söylemeye çalıştı ama buna sadece yarı yarıya inanıyordu.

Sonunda Thrace parmaklarını geri çekti. Gözlerini hâlâ onunkilerden ayırmadan parmaklarını ağzına götürüp emdi ve kadının tüm sularını temizledi. Bu duygusal hareket onun arzuyla titremesine neden oldu ve Trin onun ayaklarının dibinde bir su birikintisi içinde erimek istedi -kendini tamamen açmak ve artık düşünemeyecek hale gelene kadar -sadece hissedebilecek hale gelene kadar yalamasına, emmesine ve zevk almasına izin vermek.

Ama bu yanlıştı. Bundan zevk almamalıydı. Birden, küçük bir kızken tapınakta gördüğü görüntüler yeniden aklına geldi -elleri ve dizleri üzerinde, mümkün olan en vahşi ve hayvani şekilde arkadan götürülen kadınlar. Bunu yaptığı için hak ettiği şey buydu-acı ve aşağılanma. İhtiyacı olan şey buydu.

"Umarım şimdi tatmin olmuşsundur," dedi, sesini kısık ve kırpık tutmaya çalışarak. "Çünkü bu bitirmeye hazırım." Ona sırtını dönerek, elleri ve dizleri üzerinde yatağa çömeldi ve meydan okurcasına kalçalarını açarak ona çıplak, korunmasız amına serbest erişim sundu.

Sonra bekledi, tüm vücudu bir tel gibi gergindi - onu almasını bekledi. Uzun, kalın şaftını içine sokmasını ve onu tohumuyla doldurmasını.

Hiçbir şey olmadı.

Sonunda Trin başını çevirdi ve ona baktı.

"Eee?" Sesi yine çok yüksek çıkmıştı ve boğazını temizleyip bir kez daha denemek zorunda kaldı. "Eee? Ne bekliyorsun?"

"Islaklığından memnun olup olmadığımı sordun." Thrace kaşlarını çattı. "Ben memnun değilim."

"Sen değil misin? Ama ben... sen... parmakların..." Sözünü aniden keserek dudağını ısırdı ve adamın uzun parmaklarının kızın sularıyla nasıl parladığını düşündü. Bunu gördükten sonra onun yeterince ıslak olmadığını nasıl söyleyebilirdi? Ama Thrace başını sallıyordu.

"Henüz hazır değilsin. Parmaklarımı alacak kadar ıslak olman, şaftımı alacak kadar ıslak olduğun anlamına gelmez. Bildiğin gibi bu oldukça kalın." Giydiği dar siyah deri pantolonun altında açıkça görülebilen uzun, kalın et çıkıntısını okşadı. "Seni incitmek istemem."

"Belki de hazır olmamalıyım," dedi Trin alçak bir sesle. "Belki... belki de acımalı."

Thrace kaşlarını çattı. "Sana söyledim, sırf gururunu kurtarmak ya da suçluluk duygunu hafifletmek için sana zarar vermeyeceğim. Eğer bu işi yapacaksak, doğru şekilde yapacağız."

"Peki," dedi Trin çenesini kaldırarak. "Peki bunu nasıl 'doğru' yapmamızı öneriyorsun?"

"Sadece seni biraz daha hazırlamam gerekiyor. Merak etme bebeğim, ben halledebilirim." Kalçasının üst kısmıyla birleştiği yere sıcak bir öpücük kondurmak için eğildiğinde gözleri yarı kapalıydı.

"Sen ne-?" Trin ayağa kalkıp arkasını dönmeye başladı ama adamın sırtındaki ağır eli onu durdurdu.

". Halledebileceğimi söyledim."

Birdenbire elleri ve dizleri üzerinde arkasındaydı, uzun kolları onu iyice ayırmak için kalçalarına sarılmıştı. Trin onun sıcak nefesini çıplak kıçında hissedince nefesi kesildi.

Bacaklarını kapatmaya başladı ama Thrace onun hassas etini sertçe ısırdı. Trin haykırdı ve kalçalarını kapatmak için çabalamayı

bıraktı. "Ah! Bunu neden yaptın?"

"Kıpırdamadan durmalısın. Bana teslim ol bebeğim, tamamen teslim ol. Unutma, bu senin hatan değil ve senin seçimin de değil. Bunu istemiyorsun bile, bunu sadece hayatını kurtarmak için yapıyorum."

"Biliyorum." Kendi kendine söylediği şey buydu ama yine de Trin dudağını ısırdı ve onun sözlerinin kendisini neden bu kadar üzgün... bu kadar küçük hissettirdiğini merak etti. Ertesi dakika onu tekrar ısırarak hayal aleminden çıkardı. "Lütfen!" diye soluk soluğa kaldı. "Ne yapacaksın?"

"Seni tadacağım, bebeğim." Sesi alçak, aç bir hırıltıydı. "Beni almaya tamamen hazır olana kadar o küçük tatlı amcığını yalayarak açacağım."

"Ama sanmıyorum... sana izin vermemeliyim," diye soludu Trin. "Sana söyledim, iyi hissetmek istemiyorum. Boşalmak istemiyorum! Ben....ohhhh.″ Onun

Protestoları, adamın sıcak dilinin amının dış dudaklarıyla birleştiğini hissettiğinde bir iniltiyle sona erdi ve adam uzun, yavaş, yavaş bir şekilde kalçalarının arasından tat aldı.

"Bu sana bağlı değil. Artık değil," diye homurdandı Thrace, kısa bir süre başını kaldırarak. "O yüzden rahatla bebeğim. Rahatla ve seni yalayarak açmama izin ver."

Trin tekrar inledi ve onun sıcak dilinin iç kıvrımlarını istila ettiğini hissederken çaresizce kıvrandı. Adamın artık ona "Hanımefendi" demediğini fark etmekten kendini alamadı. Belli ki bu senaryoda yetki ondaydı ve onun bunu bilmesini istiyordu. Kadın ona bu işi bir an önce bitirmesini emretmiş olsa da, adam karşılaşmalarını aceleye getirmeyi reddediyordu. Ve kadın ona açıkça zevk almak istemediğini söylese de, adam yine de ona zevk vermek için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Ama onu durdurmak için ne yapabilirdi?

Hiçbir Çey, diye düĢündü, adam diliyle amını yıkarken tekrar inledi. *O çok büyük, çok güçlü. Boyun eğmekten ve bunu atlatmaya çalışmaktan başka yapabileceğim bir şey yok. Tıpkı tapınakta bize gösterdikleri resimlerdeki kızlar gibi.* Ama o kızlar korkmuş ve isteksizdi. Onun durumu biraz korkutucu olsa da, Trin dürüstçe herhangi bir şekilde incindiğini söyleyemezdi. Thrace sadece diliyle içini açarken onu sıkıca tutuyordu.

Başını çevirdi ve kulübesinin duvarında asılı duran eski moda aynada bir an için kendini gördü. Tanrıça, bu gerçekten *o muydu?* Yatakta elleri ve dizleri üzerinde duran, bacaklarını açmış ve yüzünü arasına bastıran koca Havoc'un güçlü kolları tarafından sıkıştırılmış o çıplak kız? O kız gerçekten de Havoc'un dilini daha fazla içine almak, onun derinlemesine yaladığını hissetmek, çekirdeğini istila etmek ve sonra dilinin ucuyla klitorisini nazikçe ama sertçe yıkamak için geri çekilmek için geri bastırıyor muydu?

Olamaz, diye düşündü yarı histerik bir şekilde. *Bu ben olamam! Ona asla izin vermezdim... onunla bu şekilde buluşmaya asla geri dönmezdim... beni diliyle becerirken asla inlemez, yalvarmaz ve parmaklarımı yorganın içine sokmazdım.*

Yine de buradaydı, Thrace'in üzerinde çalıştığını hissederken tam olarak bunları yapıyordu. Kendine çaresiz olduğunu, onu kıstırdığını ve kıpırdayamadığını, istilacı dili için kalçalarını daha geniş açmaktan başka bir şey yapamadığını ve onu şiddetle yalayıp emerken ve tadına bakarken tüm vücuduna gönderdiği sıcak zevk kıvılcımlarının tadını çıkardığını söylemeye çalıştı. Ama buna sadece yarı yarıya inanıyordu.

Trin inledi ve dilini amının derinliklerine soktuğunu hissettiğinde tekrar ona doğru bastırdı. Adamın sert sakalları uyluklarının iç kısımlarını tırmalıyor ve içinden tatlı, keskin, küçük zevk-acı oklarının fırlamasına neden oluyordu. Ve içinde başka, daha derin bir zevk oluştuğunu hissedebiliyordu... umutsuzca inkâr etmek istediği ama yapamadığı bir zevk.

Tanrıça, eğer böyle devam ederse beni boşaltacak, diye düşündü çılgınca, kendisini ele geçirdiğini hissettiği arzuyu boşuna zapt etmeye çalışıyordu. *Ama gelemem, bundan zevk alamam. Bu yanlış... çok yanlış...*

Yanlış ya da değil, sıcak dilinin amını yalayıp emmesi, kıvrımlarında gezinmesi ve bir an klitorisine vurması, sonra da onu olabildiğince derinden becermek için girişine girmesi çok fazla olmaya başlamıştı. Trin içinde büyüyen ihtiyacı hissetti ve kendini daha fazla tutamayacağını biliyordu. Boşalacaktı ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Lütfen!" diye soludu, kendini uçurumun kenarında hissederken. "Lütfen, yapamam... Yapamam... *Boşalmak* istemiyorum*!"*

"Çok kötü." Thrace'in sesi alçak, hayvani bir hırıltıdan başka bir şey değildi ve sonra tekrar ileri itti ve çabalarını iki katına çıkardı, Trin daha fazla dayanamayana kadar onu yaladı, emdi ve tattı.

"Oh... Oh, Tanrıça!" diye haykırdı, adamın kalçalarını kavradığını ve diliyle içine olabildiğince derin bastırdığını hissettiğinde. Bu his çok fazlaydı

Çok fazla ve aniden geliyordu - o kadar sert geliyordu ki gözlerinin önünde yıldızların patladığını gördü.

"Ahhh!" Orgazm ona çarptı ve klitorisi diline karşı sertçe zonklarken sertleşmesine neden oldu. İstenmeyen zevk kıvılcımları vücudunda orman yangını gibi dolaşırken tüm vücudu dayanılmaz derecede gergin hissediyordu. Ancak keskin zirveden sonra, bir zayıflık dalgası onu ele geçirdi. Yere yığıldı, başı aşağı sarktı, nefes nefese kaldı ve eğer Thrace onu tutmasaydı, Trin düşeceğinden emindi. Hal böyle olunca, gücünü yeniden kazanana kadar onu yerinde tutmak zorunda kaldı.

"Nasıldı bebeğim?" diye usulca homurdandı, büyük, sıcak bir eliyle sırtını okşarken diğer kolunu beline dolayarak onu destekledi. "Nasıl hissettirdi?"

"Sen... sen beni boşalttın." Trin'in sesi kendi kulaklarına zayıf ve fazla yumuşak geliyordu.

"Aynen öyle. Seni hazırlamanın tek yolu buydu."

"Ve... şimdi hazır mıyım? Senin için yeterince hazır mıyım?" Bu işi bir an önce bitirmek istemesine rağmen, kendi sesindeki endişeyi duyabiliyordu. Tanrıça bunu gerçekten yapacak mıydı? Gerçekten de kalçalarını onun şaftı için açacak ve bir erkeğin içine girmesine izin verecek miydi?

Cevap bir anda geri geldi - başka ne seçeneği vardı ki? Şu anda bile damarlarında yanan tutku meyvesi şarabını hissedebiliyor, kaçınılmaz olana teslim olmasını, büyük Havoc'un kanındaki ateşi söndürebileceği tek yolla söndürmesine izin vermesini talep ediyordu. Bu ihtiyacı reddetmek sadece korkunç derecede acı dolu bir ölüme yol açacaktı ve Trin ölmek istemiyordu, özellikle de acı çekerek.

Yeterince cesur değilim, diye düşündü acımasızca. *Yapılacak doğru şey bu olsa bile ölümün beni ele geçirmesine izin verecek kadar cesur değilim.*

"Peki, hazır mıyım?" diye tekrar sordu Thrace cevap vermeyince.

"Sen hazırsın, ben de hazırım, en azından olabileceğim kadar hazırım." Büyük bir eliyle onun çıplak kıçını hafifçe okşadı. "Yine de bu şekilde yapmak istediğinden emin misin? Yüz yüze olmak penetrasyonu kontrol etmek için daha iyi... ve seni alırken gözlerinin içine bakmak istiyorum. Biz birbirimizi alırken..."

Bir an için Trin baştan çıktı. İçine girerken o alev alev yanan, gümüş mavisi gözlerdeki duyguyu görmek istedi, onu tamamen doldururken yüzündeki hazzı ve ihtiyacı izlemek istedi, şaftını dar, bakire amında kabzasına kadar kılıfladı...

Hayır, bundan zevk almana izin veremezsin! dedi kendi kendine sertçe. *Zaten aldığından daha fazla zevk alamazsın, bu yanlış. Her şey yanlış!*

"Bu... ben böyle istiyorum," dedi kararlı bir şekilde, ondan uzaklaşarak ve kalçalarını biraz daha açarak. "Bu... istediğim tek yol bu."

"Tamam. Seni becerirken bana bakmak istemiyorsun, mi? Seni ben olduğumu, kirletilmiş eski bir kölenin seni kirlettiğini bilmek istemiyor musun..."

"Ben öyle bir şey demedim," diye itiraz etti Trin, başını çevirip gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Thrace-"

"Bunu söylemene gerek yoktu." Kadının kalçalarını daha da araladı ve aralarına girerek dizlerinin üzerinde yükselip aletinin başını kadının çıplak amına dayadı.

Trin, adamın sikinin geniş başının şişmiş kıvrımlarının üzerinden kaydığını ve girişini bulduğunu hissedince titredi. *Oh Tanrıça, işte geliyor! Ve onu kendime kızdırdım - bunu kolay kabul etmeyecek... bu acıtacak!*

Güzel, diye fısıldadı kafasının içindeki kinci küçük ses. *Acıtmalı. İnançlarınıza ihanet etmek iyi hissettirmemeli****... acı verici*** *olmalı.*

Ellerini yatak örtüsüne sokarak ve dudağını sertçe ısırarak kendini desteklemeye çalıştı. *İşte geliyor... İşte geliyor...*

Ama , hiç acımadı.

"Sakin ol, bebeğim..." Thrace'in iri elleri kadının sırtını ve kalçalarını okşayarak hafifçe içine soktu ve ilk başta sadece sikinin kalın başının kadının girişine girmesine izin verdi. "Titriyorsun," diye mırıldandı. "Benden korkmana gerek olmadığını biliyorsun. Bunu yavaştan alacağız... seni rahatlatacağız. Göreceksin."

"BEN... BEN..." Trin ne diyeceğini bilemedi. Bir yanı ağırdan almak istemediğini haykırmak istiyordu. Canının yanmasını ya da en azından bu kadar iyi hissetmemesini istiyordu. Ama ağzından çıkan tek şey, adamın sikinin kalın bir santimi daha şefkatle içine girerken kısık bir inilti oldu.

"Yavaşça," diye mırıldandı Thrace, hâlâ kalçalarını okşuyordu. "Çok yavaş, bebeğim..." Adamın yavaşlamayı bırakıp, uzun şaftının geri kalanını her an içine sokmasını bekliyordu. Ama adam ileri doğru itmek yerine onu kendine doğru çekti ve dudaklarını kaldıraç olarak kullanarak onu kendine doğru çekti.

Trin ona yaklaştığını, ipek gibi yumuşak bir şekilde hareket ettiğini ve kalın şaftını zahmetsizce vücuduna aldığını hissettiğinde düşük bir nefes verdi.

"Ahhh," diye yumuşakça inledi adam onu daha yakına çekip uzun sikine nazikçe ama sıkıca yerleştirirken. "Ahhh, Tanrıça... oh, *Thrace..."*

"Yavaşça, bebeğim," diye fısıldadı kulağına. "Güzel, yavaş ve kolay bir şekilde içine al, sadece açılmana izin ver ve hepsini al... beni içine derinlemesine al."

Trin vücudunun tam olarak bunu yaptığını hissetti. İç duvarları onu içine almak için iyice gerildi ama bu hiç de acı verici bir gerilme değildi. Bunun yerine, sonunda onun kendisini doldurmasına izin vermenin derin ve lezzetli hazzını hissetti.

"Her an içinde dibe vurabilirsin bebeğim," diye mırıldandı kulağına, onu kendine doğru çekip yatakta yerlerini değiştirdi. "Dolduracağım

tatlı amını tamamen sikimle dolduracağım. Tamam mı?"

"Sanırım öyle." Trin zar zor konuşabiliyordu. "Oh!" diye , adamın sikinin geniş başının kanalının sonunda durduğunu hissettiğinde. "Oh, *Thrace."*

"İşte böyle, şimdi tam içine. Tatlı, ıslak amının içine kadar," diye homurdandı Thrace onun kulağında. "Kendin bak ve gör."

Trin'in gözleri zevkten istemsizce kapanmıştı ama şimdi onları açtı. Aşağı baktığında adamın onu ısrarla istediği eller ve dizler pozisyonundan kaldırdığını fark etti. Onun yerine dizlerinin üzerine çökmüştü ve Trin onun kucağında oturuyordu; Dreaming Hills'teki ilk ziyafetlerinde sallanan aşk sandalyelerinde otururken bulundukları pozisyonun hemen hemen aynısıydı bu.

Ama bu sefer içimde, gerçekten içimde! Tıpkı Needra'nın kölesinin içine girmesine izin verdiği gibi! Trin açılmış bacaklarının arasından adamın kalın aletinin onu delip geçtiği yere baktı ve nefes almakta zorlanacağı kadar güçlü bir utanç ve arzu dalgası onu ele geçirdi.

"Tanrıça, Trakya..." diye fısıldadı kırık bir sesle.

"Şuna bak - aynada bize bak," diye emretti, kulağına usulca hırlayarak. "Seni dolduruşumu izle bebeğim. Seni *becermemi* izle."

Trin'in gözleri duvardaki aynaya kaydı ve sanki içi eriyormuş gibi hissetti. Kremsi kahverengi teni ve uzun siyah saçları olan bu kız kimdi? Devasa Havoc'un kucağında oturan ve kalın şaftı iliklerine kadar işleyen kız? Nefes nefese kaldığında göğüsleri kabarıyor, meme uçları sıkılaşıyor ve ihtiyaçtan dut karasına dönüyordu. Gözleri inkar edemeyeceği bir zevkle yarı kapalıydı ve amı erkeğinin kalın şaftıyla tamamen dolmuştu.

Thrace onun kulağına, "Muhteşem," diye mırıldandı ve Trin onun iri ellerinin vücudunda gezinmesini, göğüslerini avuçlamasını, inleyene kadar meme uçlarını bükmesini büyülenmiş gibi izledi. Sonra parmakları aşağıya, birleştikleri yere doğru kaydı.

"Thrace," diye başladı ama adam ona dokunduğunda tekrar konuşmaya başlamıştı bile. "Tenimin seninkiyle kontrastını seviyorum," diye fısıldadı kabaca.

kulağına. "Tatlı, karanlık derinliklere giren hafif şaftımın görüntüsünü seviyorum amından. İzle."

Uzun parmakları onu iyice araladı, amını açtı ve onu doldurduğu yeri gösterdi. Sonra uzun, yavaş bir hareketle, sadece sikinin başı içinde kalana kadar geri çekildi.

Trin soluk soluğa inledi, adamın sularıyla kayganlaşmış şaftının görüntüsüyle büyülenmişti. Bu hem müstehcen hem de güzel bir manzaraydı ve birlikte yaptıklarını izlemek onu kör etseydi bile gözlerini kaçıramayacağını hissetti.

"Thrace, lütfen," diye tekrar fısıldadı. "Ben... bunu bu şekilde yapmamalıyız. Bu şekilde hissetmemeliyiz... bu kadar iyi."

"Elimde değil bebeğim, seni iyi hissettirmek istiyorum. Seni iyi hissettirmem *gerek.* Bunun gibi... gördün mü?"

O izlerken, adam iki parmağını ağzına sokarak onları güzelce ıslattı ve bacaklarının arasına uzanarak zonklayan klitorisini parmaklarıyla destekledi. Şaftını yavaşça amına geri kaydırırken, iki parmak yukarı ve aşağı kaymaya başladı, vücudundaki her sinir ihtiyaçtan yanıyormuş gibi hissedene kadar hassas küçük incisinin kenarlarını okşadı.

"Ahh!" diye inledi, adam onu tekrar çekirdeğine kadar delerken, her zaman klitorisini okşuyordu. "Oh Tanrıça, lütfen..."

"İyi hissediyor musun bebeğim?" Thrace onun kulağına hırladı. "Seni becermeme izin vermek iyi hissettiriyor mu?"

"Öyle... öyle," diye soludu Trin, gözleri hâlâ aynaya kilitlenmiş, birlikte sergiledikleri erotik gösteriyi izliyordu. "Öyle ama... öyle olmamalı."

"Gelmek zorunda. Bak, bunu sana söylemek istemezdim ama bilmen gerekiyor - tedavi olmak için gelmen gerekiyor" dedi.

"Ben... Ben anlamıyorum," diye soluk soluğa kaldı Trin. "İyileşmek için mi geldin? Bu da ne demek oluyor?"

"Çarkıfelek meyvesi şarabına karşı koymak için tohumumu mümkün olduğunca derinden amına pompalamam gerektiği anlamına geliyor. Ben seni doldururken boşalırsan, iç duvarlarındaki kasılmalar tohumumu rahminin çekecektir - ki bu da bunun işe yaraması için olması gereken yerdir."

"İçimin derinliklerinde... ama ya bir bağ kurmak? Ya ben... Yani, herhangi bir doğum kontrol yöntemi kullanmıyorum," diye itiraz etti Trin.

"Elden bir şey gelmez," diye homurdandı Thrace. "Sonuçları hakkında daha sonra endişelenmemiz gerekecek. Şu anda senin hayatını kurtarmaya odaklanmamız gerekiyor. Bu da bana karşı değil, benimle birlikte çalışman gerektiği anlamına geliyor."

Trin isteksizce de olsa onun sözlerinin doğruluğunu anladı. Her ne kadar yanlış gelse de, çarkıfelek meyvesi şarabının zehirli etkilerinden onu kurtarmayı başaramazsa tüm bunlar boşa gidecekti.

"Pekâlâ," diye fısıldadı. "Ne... ne yapmam gerekiyor?"

"Sık beni," dedi Thrace ona. "Şaftımın etrafında sıkıca kenetlenmek için iç kaslarını kullan. Bu, içine boşaldığımda tohumumu daha da derine çekmene yardımcı olacaktır. Ve kendini benim üzerimde çalıştır, sikimi sür."

"Nasıl..."

"Bir ritim var. İzle." Kalçalarını döndürmeye başladı, neredeyse tamamen dışarı çekip klitorisini okşarken tekrar içeri soktu. "Bunu hissediyor musun?" diye mırıldandı kulağına. "Sevişmemizin ritmini hissediyor musun?"

"Sanırım öyle..." Deneysel olarak, Trin o çekilirken kendini kaldırdı ve tekrar içeri girdiğinde kendini indirdi. Sonuç, sikinin başının rahminin ağzını beklenenden daha sert öpmesi ve her ikisinin de derin penetrasyonla inlemesiydi.

"İşte bu, başardın. Devam et," diye mırıldandı Thrace, tekrar çekerek. "Ve beni iç amcığınla sıkıp sağmayı unutma bebeğim. Tatlı, ıslak amcığının içine olabildiğince derin girmeme yardım et."

"Her şey... her şey yolunda," diye fısıldadı Trin soluk soluğa. *Tanrıça bu yanlış, çok yanlış, diye* fısıldadı kafasının içindeki küçük ses. Ama artık ona hiç aldırış etmiyordu. Kendi kendine dikkatini *vermeyi göze alamayacağını* söyledi. Hayatta kalmak istiyorsa kendini tamamen Thrace'e vermeli, kendini bırakmalı ve onunla sevişmeliydi. Ve her şeyden önce, hayatta kalmak istiyordu - aksi takdirde onun aletini amında kabul etmek yerine uzanır ve ölürdü.

Alt dudağını gayretle ısırarak, kendini onun şaftında yukarı ve aşağı doğru çalışmaya konsantre oldu, iç kaslarını sıkıp gevşetirken ritmini karşıladı ve eşleştirdi, tohumunu horozundan amına sağmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı.

"Aynen öyle bebeğim," diye mırıldandı Thrace onun kulağına. Bir eliyle hâlâ klitorisini okşuyor, diğer eliyle de şişmiş meme uçlarını sıkıp büküyordu. "Tanrım, ne kadar seksi olduğuna bir bak, sikimin tamamını o küçük tatlı amcığının derinliklerine alıyorsun. Birbirimizi becerirken aynadan izle, amının sikimi sonuna kadar almasını izle... çok *ateşli."*

Trin çaresizce inledi, aynada ikisinin sevişmesini izliyordu. Uzun, siyah saçlı kız kalçalarını erkeğin hareketleriyle aynı anda döndürüyordu.

itiyor, onu olabildiğince derine alıyordu - açık amcığı çıplak şaftını kolayca, neredeyse açgözlülükle kabul ediyordu, sanki onun içine girmesini, onu kalın spermiyle doldurmasını hissetmek için sabırsızlanıyordu. Göğüsleri dışarı fırlamıştı, meme uçları ihtiyaçtan gergin ve koyu renkliydi ve kendini onun siki üzerinde çalıştırırken nefes nefese kalmıştı, onun ve kendisinin zevki için çok çalışıyordu...

"Tanrıça," diye fısıldadı. "Ah, Trakya..."

"Sikimi sür," diye homurdandı kulağına, şişmiş klitorisini daha da hızlı okşayarak. "Beni sür ve içine gelmeme yardım et bebeğim."

Aynadaki erotik ve yasak görüntü ve neredeyse onu dolduran kalın şaftı kadar sıcak giysileri sonunda Trin'i uçuruma sürükledi. Zevkinin bir kez daha toplandığını hissetti ve bu sefer onu geri tutmaya çalışmadı.

"Thrace," diye feryat etti, kendini onun etrafında çaresizce kenetlenmeye başlamış hissediyordu. "Thrace, lütfen... Sanırım ben... Ben..."

"İşte böyle bebeğim," diye homurdandı kulağına, itişinin hızını artırarak. "İşte böyle, benim için gel. Benim için gel ki seni tohumlarımla doldurabileyim."

Trin itaat etmemek için çaresizdi. Düşük bir nefesle, orgazmının onu ele geçirdiğini hissetti, meme uçları sıkılaşırken ve klitorisi zonklarken sıcak zevk dalgasının onu yıkadığını hissetti.

Thrace alçak bir iniltiyle onun orgazmının kendi orgazmını tetiklemesine izin verdi. Bir eliyle kalçasını kavrayarak onu kendine doğru çekti ve aynı anda sertçe yukarı itti, sikinin başını rahminin ağzına bastırarak amına olabildiğince derinlemesine girdi.

Trin, sıcak ve ıslak bir akıntının içini yıkadığını hissedince haykırdı. Adamın tohumu fışkırırcasına içine akarken inlediğini duydu. Ah Tanrıça, bu çok yanlıştı - son kirletme! Yine de hiçbir şey yoktu

Yapabileceği tek şey bacaklarını daha geniş açıp onu daha derine çekmeye çalışmak, hayatını kurtarmak için dölünün mümkün olduğunca içine dolmasına izin vermekti.

Ve sonra Thrace iki uzun, kaslı kolunu onun beline doladı ve onu daha da yakına çekti.

"Seni seviyorum, Trin," diye fısıldadı kafasının derinliklerine. *"Tanrılar bana yardım etsin, seni o kadar çok seviyorum ki..."*

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Trin ona karşı kaskatı kesildi, ne söyleyeceğinden emin değildi. Sonra Thrace'in derin, hırıltılı sesinin kafasının *içinden* geldiğini fark etti.

Bu da *ne?* diye düşündü kararsızca. *Bu doğru olamaz, değil mi? Kafamın* ***içinden*** *onun sesini nasıl duyabilirim? Bu imkansız, değil mi?*

"Eğer bağlanırsak olmaz," diye mırıldandı büyük Havoc kafasının içinde. *"Ve bu konuda fazla bilgim olmasa da - kendimi asla bir dişiye bağlamayacağıma yemin ettiğim için - bunun ne anlama geldiğine inanıyorum."*

"Aman Tanrım, ne düşündüğümü duydun mu? Ve ben de senin ne düşündüğünü duyabiliyor muyum?" Sonra ona söylediği şey kafasına dank etmeye başladı. "Ve bu *bağlandığımız* anlamına *mı geliyor?"* Hâlâ karşı karşıya oldukları aynada ona baktı.

"Özür dilerim," dedi Thrace yüksek sesle. Bir elini yüzünde gezdirdi. "Bunun olmasını hiç istememiştim. Ben sadece seni çarkıfelek şarabının etkilerinden kurtarmak istedim. Ama senin için hissettiklerim..."

"Senin hislerin mi? Peki ya *benim duygularım*? Bunu hiç düşündün mü?" Trin talep etti. "Bu bağ ne anlama geliyor ki? Koparabileceğimiz bir şey mi yoksa-?"

"Şimdiden bağımızı koparmak mı istiyorsun?" Güçlü yüz hatlarında keder ve öfke karışımı bir ifadeyle ona baktı.

"Sadece bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyorum," diye itiraz etti Trin. "Lütfen, Thrace-sana karşı hislerim olduğunu biliyorsun. Sadece bunu beklemiyordum..." Aşağıya baktığında, hâlâ sert olan şaftının vücuduna gömülü olduğunu fark etti. "Oh, Tanrıçam... Yapamam... Bu şekilde konuşamam."

Ayağa kalkmaya başladı ama yapamadı. Ona *yapışmıştı*, kalın şaftı amından dışarı kaymayı reddediyordu.

"Trakya mı? Neler oluyor? Neyimiz var bizim? Neden senden kurtulamıyorum?" Panik, soğuk ve nemli parmaklarını boğazına dolayarak onu ele geçirmeye başlamıştı.

"Sakin ol," diye mırıldandı yatıştırıcı bir şekilde ya da kafasının *içinde* onu duymasaydı yatıştırıcı *olurdu*. *"Bir Havoc yeminini bozup bir dişiyle bağ kurmaya karar verdiğinde bunun bazen olduğunu anlıyorum. Bu sadece geçici bir durum - bu sadece bedenimin seni tohumumla doldurmaya devam ederek bana mümkün olduğunca sıkı bir şekilde bağlamaya çalışması."*

"Ne yapıyorsun?" Trin ciyakladı. "Ve ne demek istiyorsun
benimle bağ kurmaya mı *karar verdin*? Bunun istemsiz olduğunu söylediğini sanıyordum!"

İç çekti. *"Öyleydi. Karar verdiğimi söylediğimde* ***bedenimin*** *benim yerime karar kastetmiştim. Sana tüm engellerimi yıktığını söylediğimi hatırlıyor musun? Bir dişiyle bağ kurmama kararlılığımı ortadan kaldırdığını?"*

"Bahane üretmeyi bırak ve kafamın içinde konuşmayı kes!" Trin onun üzerinden kalkmak için başarısız bir girişimde daha bulundu ama hâlâ ona tutkal gibi yapışmıştı. Gerçekten de hâlâ onu tohumlarıyla mı dolduruyordu? Bu ona herhangi bir doğum kontrol yöntemi kullanmadığını bir kez daha hatırlattı. Şu anda hamile kalmış olabilirdi! Peki ya hamile kaldığı çocuk erkek olursa ne yapacaktı?

Zetta Prime'da çocuk sahibi olmak isteyen her kadın Gebe Kalma Merkezi'ne gider ve ne tür bir sperm istediğini seçerdi; böylece her zaman bir kız çocuk sahibi olması garanti altına alınırdı. Eğer Trin bir erkekten hamile kalırsa, yaptıklarını gizlemesinin hiçbir yolu yoktu. Taşıdığı çocuğun yapay olarak rahmine yerleştirilmek yerine bir erkekle cinsel ilişkiye girerek hamile kaldığını inkâr etmesine imkân yoktu. Ailesi için bir utanç kaynağı olacaktı... annesi-ne olacaktı

annesi onun hakkında ne düşünürdü? Böyle bir çocuğun iğrenç olduğunu düşünürdü.

"Düşündüğün her şeyi duyabiliyorum, biliyorsun," diye kulağına usulca homurdandı Thrace. "Çocuğumu taşıma fikri seni bu kadar üzdüğü için üzgünüm ama lütfen oğlumuzu bir iğrençlik olarak düşünmemeye çalışabilir *misin?"*

"Özür dilerim, sadece annemin ne diyeceğini düşünüyordum!" Trin histerik hissetmeye başlamıştı. "Yani, beni böyle görseydi ve ne yaptığımızı bilseydi-"

"Senin hayatını kurtarıyorduk, yaptığımız buydu," diye karşılık verdi. "Bunun en önemli şey olduğu konusunda hemfikirdiniz, değil mi? *Ölmeni* engellemek için*?"*

"Evet, ama hayatımı kurtarmanın sana kalıcı olarak yapışmak anlamına geldiğini bilmiyordum - hem gerçek hem de mecazi anlamda!" Trin tekrar onun üzerinden kalkmaya çalıştı ama başaramadı. "Aman Tanrım, senden *ne zaman* kurtulabileceğim?"

"Bedenim seninkiyle işini bitirene kadar olmaz," diye hırladı. "Özür dilerim, bu benim bilinçli bir kararım değil. Kıpırdamadan durur ve kıpırdanmayı kesersen ayrılabiliriz."

"En azından fiziksel olarak ayrı." Trin gerçekten sinirlenmeye başlamıştı. "Peki ya bu bağ? Ne anlama geliyor? Seni her zaman kafamın içinde duyacak mıyım? Sen beni her zaman duyacak mısın? Bir daha asla zihinsel mahremiyetim olmayacak mı? Bu nasıl işliyor?"

"Tam olarak nasıl çalıştığını *bilmiyorum*." Thrace'in sesi sinirli çıkmaya başlamıştı. "Sana söyledim-Havoc bağ kurmaz, bu yüzden devam edecek çok şeyim yok. Biliyorsun, halkım arasında yaptıklarımız senin için olduğu kadar benim için de utanç verici olurdu ama *beni* nasıl

Oğluma hamile kalırsan bir tür 'iğrençlik' yaratmış olabilirsin."

"Hamile olduğum hakkında konuşmayı kes!" Trin haykırdı.

"Neden, bir erkeğin içine girmesine ve seni *becermesine* izin verdiğin gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalacağın için mi?" diye sordu, sesi şimdi gerçekten kızgın geliyordu. "Çünkü er ya da geç bunu yapmak zorunda kalacaksın. Kabul etmek zorunda kalacaksın-"

"Çok özür dilerim sevgili Havoc ama korkarım Zetta Prime'dan sevgili eşinize özel bir arama var," diye araya giren Two'nun sesi görüntü ekranından geliyordu. "Umarım sakıncası yoktur, biraz önce sizin için bağladım ama bağlantıda bazı sorunlar vardı, sanırım arayan kişi sizi duyabiliyordu ama siz onu duyamıyordunuz."

"O mu? O mu, *kim?* Kim arıyor? Bizi kim duydu?" Panik yine Trin'in boğazını sıkıyordu. Zetta Prime'dan arayan biri mi? Bu sadece-

"Şu anda elimde olduğundan oldukça eminim, işte burada," diye devam etti İki, sorusuna cevap vermeyerek. "Arayı kapatırken iyi eğlenceler!"

Daha fazla uzatmadan, görüntü ekranı titredi ve tanıdık bir görüntü belirdi - saf gümüş saçlı ve soluk tenli bir kadın. Tıpkı Trin'inkine benzeyen iri, koyu renk gözleriyle onlara bakıyordu.

Trin kalbi sıkışarak ekrana baktı; bu annesiydi.

Otuzuncu Bölüm

"Anne!" Thrace'in kucağında hâlâ çıplak olduğunu fark eden Trin, telaşla üzerini örtecek bir şey aradı. Thrace ona büyük, kabarık bir porsuk tüyü yastık uzatarak yardım etti. Trin yastığı kaptı ve uzunlamasına çıplak vücuduna dayadı. "Anne," dedi tekrar ve sonra başka ne söyleyeceğini bilemedi.

"Lonarra?" Annesi bir an boş gözlerle ona baktı. "Lonarra Ellenna Trin, burada neler oluyor? *Ne* yapıyorsun?"

Yıllardır kendi yolunu çizmiş ve kendi gemisinin kaptanlığını yapmış olmasına rağmen, o keskin, anaç ses tonu hâlâ Trin'i korkuyla felç etme gücüne sahipti. Her şeyden önce her zaman annesinin iyi görüşünü arzulamıştı. Şimdi bu sonsuza dek kaybolacakmış gibi görünüyordu.

"Anne," dedi umutsuzca. "Ben... Ben açıklayabilirim."

"Yapabilirsin, değil mi?" Saf gümüş rengi kaşlarından biri kalktı ve annesi ona inanmayan bir bakış attı. "Kendisi de *çıplak* olan bir *erkeğin* kucağında nasıl *çıplak* oturduğunu açıklayabilir misin? Ve biz görüntü almadan önce hamile olduğun hakkında söylediklerin neydi? Bu bir tür hastalıklı şaka mı?"

"Bu bir şaka değil," diye homurdandı Thrace arkasından. "Kızınız zehirlendi, Leydi Trin. Onun hayatını kurtarmak zorundaydık. İşte bu yüzden..." Boğazını temizledi. "Bu pozisyonda."

"Öyle mi?" Annesinin buz gibi bakışları şimdi de Thrace'e çevrilmiş, onu sanki aniden konuşma yetisi kazanmış bir evcil hayvanmış gibi inceliyordu. "Peki *sen* kimsin, sorabilir *miyim?"*

"Ben Thrace S'ver, S'ver'in yaşlı soyundan bir Havoc ve tüccar sınıfı gemi *İmparatoriçe'*nin kaptanıyım,″ dedi Thrace, Trin'in annesinin gözlerinin içine bakarak. "Ayrıca, uzun ve karmaşık bir dizi olay sonucunda şu anda kızınızın sadık kölesi, koruması ve yoldaşıyım."

"Bir köle mi satın aldın?" Trin'in annesi kaşlarını çatarak ona tekrar baktı. "Zetta Prime'ın Kızları'nın bu tür uygulamalardan hoşlanmadığını biliyorsun." Burnunu çekti. "*Diğer* şeylerin yanı sıra."

"Biliyorum ama Yonnie Six'le ticaret yapmak için buna mecburdum," dedi Trin hızla. "Ve Thrace... o..." Bunu nasıl ifade edeceğini düşünmeye çalıştı. "O bir köleden daha fazlası."

"Ne demek *daha fazla?"* Annesinin sesi yumuşak ve tehlikeli bir hal almıştı ve Trin sırtından aşağıya doğru bir ürperti hissetti. Çocukken annesinin sesi ne kadar yumuşak olursa cezasının da o kadar şiddetli olacağını bilirdi. Ancak Trin bu bilginin avantajına sahip değildi.

"Demek istediği onu sevdiğim," dedi çenesini kaldırarak. "Kızınızı seviyorum ve hayatımı ona adadım."

"Yani bu evcil erkeğin sana *aşık* olduğuna mı inanıyor?" Annesinin gümüş kaşları bir çentik daha yükseldi. "Muhtemelen bu yüzden seni bu iğrenç, *aşağılayıcı* eylemin ortasında buluyorum?"

"Hayır, anne! I-"

"Bu kadar mazeret yeter." Annesinin sesi neredeyse bir fısıltıdan kırbaç gibi şaklamaya yükseldi. "Yonnie Six'ten Leydi Tam-tam'ın bana gönderdiği videonun hastalıklı bir şaka, bir düzmece ya da uydurma olduğunu ummuştum. Ama şimdi seni *bunu* yaparken buldum.″ İkisine de derin bir tiksintiyle baktı. "Ve sakın durumu değiştirmeye çalışmayın genç bayan, ne gördüğümü *çok* iyi biliyorum ve bu beni hasta ediyor!"

"Anne, anlamıyorsun!" Trin haykırdı. "Ben... ben zehirlendim. Trakya'nın dediği gibi, çarkıfelek meyvesi şarabıyla! Bu..." Bir eliyle işaret ederken, diğer eliyle yastığı göğsüne sıkıca bastırdı. "Onunla sevişmek... hayatımı kurtarmanın tek yoluydu."

"O zaman kendini ölüme terk etmeliydin." Bu sözler öylesine soğuk ve acımasız bir kesinlikle söylenmişti ki Trin nefesini tuttu ve boştaki eliyle kalbini sıktı. Annesinin küçümsemesi ve sert yargısı ona gerçek, fiziksel bir acı verdi, sanki göğsünü delen buzlu bir bıçak gibi.

"Anne, lütfen," diye fısıldadı. "Sen... bunu kastetmiyorsun."

"Ve eğer yaparsan, kalpsiz bir orospusun," diye tehditkâr bir şekilde gürledi Thrace. "Kendi kızınla nasıl böyle konuşabiliyorsun?"

"Ve onu umudun ötesinde mahvetmişken nasıl ona değer verdiğini iddia edebilirsin, seni... seni *erkek?"* Trin'in annesi karşılık verdi. Dikkatini tekrar Trin'e çevirdi. "Şu anda kendini öldürmekten başka yapabileceğin tek bir şey var. Eve dönmek. Eve gel ve kendini Kirletilmişlerin Arındırılması'na tabi tut. Tek yol bu."

Trin midesinin yavaşça, korkunç bir takla attığını hissetti.

"Kirlenmişlerin Arındırılması mı?" Bu, sadece tapınağın baş rahibesinin gerçekleştirebildiği bir ayindi; hakkında dehşetle fısıldanan korkunç, acı verici bir çileydi. Çoğunlukla haydut bir erkek tarafından tecavüze uğrayan ya da bir şekilde iradeleri dışında alıkonulan Zetta Prime'ın Kızları için ayrılmıştı. Bazıları bunun ölümden daha kötü bir kader olduğunu söylerdi ve öz annesi bunu yaşamasını mı istiyordu? "Anne, lütfen..." dedi uyuşukça.

"Eve gel," diye tekrarladı annesi kararlılıkla. "Hemen. Ayini yaptır. Baş Rahibe Betina ile konuşacağım, ona bu erkeğin seni bir şekilde büyülediğini ve kirlettiğini söyleyeceğim. Tapınağa büyük bir bağış yapacağım, o da ayini yapacak. Ve sonra... kimse

yaptığın bu korkunç şeyi asla bilmek zorunda değilsin. Kimse..." Gözlerini kısa süreliğine kapattı. "Benden başka kimse yok."

"Ama..." Trin titriyordu. "Ama bunun çok acı verici ve... ve *şekil bozucu* olması gerekiyordu."

"Şu bak!" Annesinin sesi alçak, iğrenmiş bir fısıltıya dönüştü. "Kendine bir bak, Lonarra. Bir zamanlar sen de nüfuz edilmemişlerden biriydin. Bununla çok gurur duyuyordum, çok gurur duyuyordum. Ve şimdi..." Başını çevirdi. "Artık gözlerine bakmaya bile dayanamıyorum."

"Anne, *lütfen..."*

"Eve gel. Çabuk. Yoksa tapınağa gidip seni Kirletilmiş Ölülerden biri ilan ettirmek zorunda kalacağım." Tekrar Trin'e baktı. "Bunu yapmak istemiyorum, Lonarra. Bana bunu yaptırma. Eve gel."

Trin tekrar itiraz edemeden görüntü titredi ve ardından ekran kararak kayboldu.

* * * * *

"Gerçekten gitmeyeceksin, değil mi? Bunu gerçekten yapmayacaksın, değil mi?" Trin'in annesi olduğu anlaşılan kötü kadın nihayet ekrandan kaybolduğunda Thrace patladı.

"Yapmak zorundayım." Trin onun kucağından kalktı - annesiyle karşılaşması Thrace'i tamamen yumuşatmıştı, bu yüzden kolaylıkla ayağa kalkabildi. "Yapmak *zorundayım*," dedi tekrar, giysi deposuna gidip giyinmeye başladı. "Annemi duydun, başka yolu yok."

"*Ne* için başka yol yok*?"* Thrace talep etti.

"Affedilmemin başka yolu yok." Trin tanıdık siyah tulumlarından birini ve bir çift siyah bot giymişti. Yonnie Six'te hizmet ettiği kadından tamamen farklı görünüyordu ama değişen sadece kıyafetleri değildi.

İçinde bir şeyler kırılmış, diye düşündü Thrace, endişe ve pişmanlıkla ona bakarak. *Tanrılar bana yardım etsin ama bu doğru.*

"Evet, bu doğru-bir şeyler kırılmış." Trin alçak, dalgın bir sesle konuştu ve yeni kurdukları zihinsel bağ sayesinde onu duymuş olması gerektiğini fark etti. "Bozuk ama düzeltebilirim... belki. Eğer eve gidersem."

"Gidemezsin!" diye ısrar etti.

"Yapmak zorundayım. Ama önce yapmam gereken başka bir şey var." Siyah tulumunun kıvrımlarına küçük, kalkık burunlu bir blaster sıkıştırdı ve kapıya doğru döndü.

"Trin? Nereye gidiyorsun? Ne yapmayı planlıyorsun?" Thrace hızla ayağa kalktı ve giydiği dar deri pantolonun içine tekrar girdi. Lanet olsun, neden onu giyinirken gördüğünde kendini toparlamamıştı? Kendini toparladığında kadın çoktan kapıdan çıkmıştı. "Trin!" diye seslenerek onu takip etmeye çalıştı. Ama dehşet içinde, metal bir sürgünün yerine takılma sesini duydu; onu içeri kilitlemişti.

"Trin, hayır, aptal olma!" diye kükreyerek kapıya vurdu. Bu işe yaramayınca tekmeledi. Tüm çabalarına rağmen kapı sağlam duruyordu; metal panel kalındı ve sürgü de sağlamdı.

"Gitmek zorundayım." Sesi kapının diğer tarafından uzak ve soğuk geliyordu. "Bunu yapmak zorundayım. Orada güvende olacaksın ve sonra gelip seni alacağım... eğer yapabilirsem."

"Trin-" Thrace söze başladı ama kız uzaklaşırken topuklu ayakkabılarının metal koridorda yankılandığını duyabiliyordu.

Onun nereye gittiğini biliyordu, İki'yle yüzleşmeye. Ve onu durdurabilmesinin ya da koruyabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

* * * * *

"Vay, vay, bu kadar çabuk mu döndün?" Trin'in odaya girdiğini gören İki'nin tek gözü kötü niyetli bir neşeyle parladı. "Umarım çok daha iyi hissediyorsundur?"

"Çok daha iyi," dedi Trin sakin bir sesle. Konuşurken tek bir bakışla durumu gözden geçirdi. İki kontrol alanının ortasında duruyordu, dağıtıcı hâlâ bir elinde boş boş duruyordu Mürettebat -geriye kalan birkaç kişi- odanın en ucunda, onun arkasında toplanmıştı. Şüphesiz daha önce onları tehdit ediyordu ama şimdi onlara arkasını dönmüştü ve tüm dikkatini Trin'e veriyordu.

Ne yapması gerektiğini biliyordu; tek yapması gereken ona yardım edecek birini bulmaktı. Trin gözlerinin mürettebatınınkilerle buluşmak için yukarı kaymasına izin verdi. Mühendisi Yonish başka tarafa baktı, geminin aşçısı Talah da öyle. Hepsi teker teker, onun sessiz emrini reddederek ya da görmezden gelerek bakışlarını kaçırdılar. Ama sonunda Trin gözlerini Sidna'ya kilitledi. Sidna ne başka tarafa baktı ne de bakışlarını kaçırdı. Sadece belli belirsiz başını salladı.

"Peki susuzluğunu gidermek için *ihtiyacın* olanı aldın mı?" İki alay etti. "Anladığım kadarıyla Havoc en çok o bölgede verimli olabiliyor. Bu doğru mu?"

"Şu anda susadığım tek şey senin kanın." Trin, İki'nin dikkatini üzerinde sabit tutarak ilerledi.

"Ah-ah, canım, hiç sanmıyorum!" Dağıtıcıyı kaldırdı ve ona doğrulttu. Trin, Sidna'ya hafifçe başını salladı ve sağlık görevlisi İki'ye arkadan saldırdı. Bir kolunu adamın sıska boğazına dolayan Sidna, dağıtıcının bulunduğu kolu yakaladı ve tam ateş ettiği sırada sertçe yukarı kaldırdı.

Dağıtıcı elinden uçup gitti ve atış çılgınca bir şekilde tavana yakın bir yalıtım paneline çarparak yeşilimsi sarı şeyde büyük bir delik açtı. Neyse ki hasarın çoğunu emmiş ve dağıtıcı patlamasının geminin tepesini delip geçmesini engellemişti. Trin bunun için uzaktan minnettardı; şu anda her şeyin üstüne bir de gövde yarılmasına ihtiyacı yoktu.

Ayağa kalkarak, adam Sidna'nın elinden kurtulamadan blasterinin namlusunu tam çenesinin altına soktu.

"İyi iş, Sidna!" Trin arkadaşına söyledi. "Ve sen, kıpırdama." İki'ye soğuk soğuk baktı. "Yoksa daha sonra değil, şimdi kafanı uçururum."

İkisi birden çırpınmayı bıraktı. Trin ona bu kadar yakınken, açıkta kalan beynindeki çürümüş bölgelerin büyüdüğünü ve gri, süngerimsi dokunun neredeyse tamamının kokuşmuş, siyah çürüme tarafından tüketildiğini görebiliyordu. Adamın pis kokusunu -sıcak ve karanlık bir yerde saklanmış ölü şeylerin kokusunu- kafasının o bölgesine taktığı şeffaf plastik kalkanın içinden bile alabiliyordu. Çarkıfelek meyvesi şarabının etkisiyle daha önce fark edemeyecek kadar uyuşmuştu ama şimdi öğürmek istiyordu. Bir şekilde midesini kontrol altında tuttu ve blasterı adamın sıska boynuna daha da sert bir şekilde itti.

"Talah," dedi, gözlerini ondan ayırmadan. "Benim odama bitişik olan antreye git ve karyolanın üzerindeki kelepçeleri al. Onları *hemen* buraya, bana getir."

"Evet, Kaptan." Titreyen Talah, Trin'in dediğini yaptı ve bir anda kelepçeleri ve Trakya'yı da alıp geri döndü. "Özür dilerim Kaptan," diye fısıldadı Trin'e. "Kelepçeler için içeri girdiğimde onu dışarı çıkarmak zorunda kaldım. Onu durdurmaya çalıştım ama o çok *büyük."*

"Endişelenme," dedi Trin ona, gözlerini İki'den ayırmadan. "Sorun yok. Sadece kelepçeleri mahkûma takın."

"Ben yaparım," dedi Thrace. Sidna geri çekildi ve titreyen aşçıdan metal kelepçeleri alıp İki'nin iskelet bileklerine geçirerek sıkıca bağladı. "Pekâlâ," dedi alçak sesle Trin'e. "Şimdi ne yapacaksın? Onu vurmak mı istiyorsun?"

"Evet, öldürün onu!" Sidna titreyen bir sesle haykırdı.

"Henüz değil," diye tersledi Trin. Sıhhiyeciye öyle bir bakış attı ki diğer kadın geri adım attı. Sonra etrafına bakındı. "Şarap. Bana içirdiği şarap nerede?"

Thrace, İki'nin ceplerini karıştırdı ve şişeyi buldu. "İşte burada-

şimdi ne olacak?"

"Üç içki için yeterli mi?" Trin soğuk bir şekilde sordu.

Thrace kaşlarını çattı. "Var ama onun türünden bir erkeği nasıl etkileyeceğinden emin değilim."

"Ver ona. Hadi öğrenelim." Sesi kendi kulaklarına uzak ve soğuk geliyordu.

Thrace itiraz etmeye başladı ama sonra durdu.

"Nasıl isterseniz, Hanımefendi," diye mırıldanarak şişenin kapağını açtı. "Ne?

Hayır!" İki itiraz etti, Thrace bastırdığında sarsılarak uzaklaşmaya çalıştı. şişeyi ince, ciğer rengi dudaklarına götürdü. "Bu kehanetin bir parçası değil! Senin benim sonum olman gerekiyordu!" diye haykırdı, gözlerini çılgınca Thrace'e dikerek. "Beni vurup sefaletime son vermen gerekiyordu, sefaletimi arttırman değil!"

Thrace kaşlarını çattı. "Ölmek *istediğini* mi söylüyorsun?"

"Bana bak." İki başını sallayarak beynindeki çürümüş bölgeleri gösterdi. "Bir zamanlar sonsuza dek yaşayacağımı sanırdım." Derin bir iç çekti. "Ah, ama ne yazık ki, arkadaşımı öldüren güç patlamasını aldığımdan beri eskisi gibi değilim. Beynimdeki ağrı dayanabileceğimden daha fazla... yine de kendimi sona erdiremiyorum. Yoksa neden kendi ölümümün peşine düşeyim ve senin beni öldürecek kadar benden nefret edeceğinden emin olayım?"

Thrace ona boş boş baktı. "Ve seni içeri tıkacak olanın *ben olduğumu* mu düşünüyorsun?"

"Böyle olacağı önceden söylenmişti," dedi İki. "Dinle... Hiçbir Kindred seni öldüremeyecek.

Onların kanından nehirler akıtsan da
Senin sonun olan
Çölden ve selden gelir. Özgür doğmuş
bir erkek
Diz çökmek için çok gururlu
Kendi iradesinin kölesi
Kendi isteği dışında serbest bırakıldı." Thrace'e başıyla işaret etti. "Bu *sensin,*
Havoc! Görmüyor musun? Görmüyor musun?"

Trin ve Thrace bakıştılar.

"Yedi Cehennem'de neden bahsettiğini bilmiyorum ve umurumda da değil," diye homurdandı Thrace. "Hanımım iç diyor, sen *de içeceksin."*

İlk lokmayı İki'nin metal dişlerinin arasından zorla geçirirken Trin blasterı ona doğrulttu.

"Yut," diye yönlendirdi İki'yi. "Tükürmeye çalışırsan seni son derece acı verici ama ölümcül olmayan bir yerden vururum."

Yutkundu, adem elmasının düğümü cılız boğazında sallanıyordu. Neredeyse aynı anda titremeye başladı.

"Soğuk," diye soludu, dişleri garip, metalik bir yankıyla takırdıyordu.

"Vay vay, görünüşe göre bu şarabı hemen işe yaramış," dedi Thrace. "Bunun için geliştirdiği özel çilek türü olmalı." "Güzel. Ona ikinci içkiyi ver. Bakalım nasıl seviyor," dedi Trin. acımasızca söyledi.

Thrace, İki'nin ağzına zorla ikinci bir yudum verdi. Şimdi gevezelik ediyor, gevezelik ediyor, daha fazla "kehanet" lafı ediyor ve geleceğe dair planlarıyla övünüyordu. On kelimeden biri bile Trin'e ulaşmadı. O ise

soğuk, tarafsız gözlerle onu izlemekle ve bir sonraki hamlesini planlamakla meşguldü.

İki terlemeye ve sıcaktan şikâyet ederek siyah paltosunu çekiştirmeye başlayınca Thrace'e, "Üçüncü içkiyi ver," diye emretti. "Ona üçüncü içkiyi ver."

Thrace yine itiraz edecek gibi göründü ama sonra sadece omuz silkti.

"Leydim nasıl isterse."

İki kişi dövüştü ve mücadele etti ama devasa Havoc'un dengi değildi. Trin kayıtsızca izlerken, Thrace çarkıfelek meyvesi şarabının üçüncü içkisini diğer erkeğin ince, ciğer rengindeki dudaklarından zorla geçirdi. Sonra geniş bir avucunu Two'nun ağzı ve burnu üzerine kapattı, ta ki sarsıcı bir yutkunmayla şarap Two'nun sıska boğazından aşağı inene kadar.

"Ahhh!" İki'nin gözleri yuvalarından ve Trin'in dayanılmaz bir acı olduğunu umduğu iskelet gibi bedeni titremeye başladı.

İyi, diye düşündü. *Bırak acı çeksin. Umarım canı yanar, hem de çok yanar.* Çünkü her ne hissediyorsa, onu katlanmaya mahkûm ettiği şeyin yanında hiçbir şeydi.

Ve Trin buna tek başına katlanmak zorunda kalacağını biliyordu.

"Şimdi ne olacak, Hanımefendi?" Thrace onun hastalıklı düşünce zincirini kırarak sordu. İki'nin kıvranan, seğiren yığınına baktı. "Sonunda onu vurmam için hazır mısın?"

"Hayır." Trin kaşlarını çattı. "Onu getirin ve benimle gelin."

Kontrol alanından çıkıp metal koridora doğru ilerledi ve mürettebatının geri kalanını arkasında sersemlemiş bir halde bıraktı. Trin bir elini İki'nin siyah ceketinin arka yakasının altına soktu ve onu isteksiz bir evcil hayvan gibi peşinden sürükledi. En yakın yaşam kapsülünün çıkışına geldiklerinde Trin durdu ve o da durdu.

"Şimdi ne olacak?" diye tekrar sordu kaşlarını çatarak. "Onu vurup cesedini hava kilidinden dışarı mı atmak istiyorsun? Bu o piçin işine yarar."

"Hayır." Trin hâlâ soğuk ve kayıtsız hissediyordu - durumdan uzaklaşmıştı. Sanki kendi dışında durmuş, bu sahneyi bir gözlemci gibi izliyordu. "Hayır, onun acı çekmesini istiyorum. Bana çektirdiği gibi."

"Sana üçüncü içkiyi içirdikten sonra hissettiğin acı ve ihtiyaçtan bahsetmiyorsun, değil mi?" Thrace mırıldandı. "Annenin bizi o şekilde görmesinin sana neler hissettirdiğini biliyorum-"

"Nereden biliyorsun?" Trin sordu. "Senin annen yok, hiç olmadı."

"Hayır, ama bir Efendim vardı ve onun iyi fikirlerine şeyden çok değer verirdim," dedi Thrace sessizce. "Sadece acınız ve aşağılanmanız için üzgün olduğumu söylemeye çalışıyorum."

Trin bir el salladı. "Bu hiçbir şeyle kıyaslanamaz-" Aniden durdu ama Thrace ona sertçe baktı.

"Neye kıyasla hiçbir şey?" diye sordu ve sevişirken bir şekilde kurdukları garip yeni bağ aracılığıyla onun düşüncelerinde cevabı bulmaya çalıştığını *hissedebiliyordu*.

"Kesin şunu!" Onu dışarıda tutmak istercesine bir elini alnına götürdü. "Yapma bunu! Aklımdan uzak dur!"

"Özür dilerim." Utanmış görünme gösterdi. "Sadece senin için endişeleniyorum.
Bunu bir daha yapmayacağım."

"Yapmasan iyi olur." Trin başını salladı. "Bak, şu atık parçasından kurtulalım ve sonra konuşabiliriz. *Yüksek* sesle, kafamızın içinde değil."

Daha sonra konuşma teklifi büyük Havoc'u biraz yatıştırmış görünüyordu.

"Pekâlâ," diye hırladı. "Ben de sana bunu soruyordum, ondan nasıl kurtulmak istiyorsun?"

Trin düşünüyormuş gibi yaptı ama aslında yaptığı şey bir duvar hayal etmekti - zihnini Thrace'in araştırmasından koruyacak kocaman, kalın, uzun bir duvar. Hayal ettiği zihinsel bariyerin onu dışarıda tutup tutmayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama öyle olmasını umuyordu - şu anda onu gizlice dinlemesine izin veremezdi. Planladığı şeyle ilgili olarak değil.

"Onu gezegene, Yonnie Six'e götürmeni istiyorum," dedi sonunda ve Thrace'e otomatik olarak alıp kemerine soktuğu blasteri uzattı. "Onu Lord X'e benim övgülerimle teslim et. Bir şekilde birbirleriyle işbirliği içinde görünüyorlar; bırak X, İki'nin icabına baksın."

"Ne? Hayır... *Hayır!"* İki uludu. "Sana söyledim, kendimi bitiremem! I *yapamam."*

"Kimse senden bunu istemiyor, seni sümük parçası." Thrace onu kısaca sarstı. "Sessiz ol."

Ama İki ulumaya ve kıvranmaya devam etti, Thrace'in onun "kıyameti" olması gerektiği konusunda ısrar etmeye devam etti. Trin aldırış etmedi; İki'nin tüm bu ağlama ve sızlanmaları belli ki Thrace'in dikkatini yeni bağlantılarını kullanamayacak kadar dağıtıyordu.

Yaşam kapsülünün kapısını işaret ederek, "Alın onu," dedi. "Götürün onu buradan. Bakalım Leydi Tam-tam, uğraşması gereken inleyen, ağlayan bir zavallı erkek varken Lord X'i misafir etmekten ne kadar hoşlanacak."

Thrace başını salladı, ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı.

"Bana adalet gibi geldi. Onu X'e götüreceğim ve hemen geri geleceğim."

"Bunu sen yap." Trin başını salladı ve ifadesinin sahte görünmemesini umarak gülümsedi. "Ben... Döndüğünde görüşürüz."

"Pekâlâ." Thrace yaşam kapsülünün kapısını açtı ve inleyen İki'yi içine itti. Kendisi de içine girmek üzereydi ama sonra geri döndü ve kaşlarını çatarak Trin'i inceledi. "İyi olduğuna *emin* misin bebeğim?" diye sordu alçak bir sesle.

"Hayır," dedi Trin dürüstçe. "Ama idare ederim."

Thrace içini çekti. "Olanların kötü olduğunu ve aramızdaki sorunların çözülmediğini biliyorum..." Yanağını okşamak için elini uzattı ama Trin tam da İki yüksek sesle uluduğu sırada elini çekti.

Yaşam kapsülünün açık kapısını başıyla işaret ederek, "Sen o çöpten kurtulana kadar da kurtulamayacaklar," dedi. "Onu Lord X'in yanına bırak, sonra konuşabiliriz."

Büyük Havoc sanki itiraz edecek ya da başka bir şey söyleyecekmiş gibi duraksadı. Ama İki tekrar uludu ve o sadece başını salladı.

"Pekâlâ, Hanımefendi. Siz nasıl emrederseniz, öyle olacak."

Trin onun resmi konuşmasını ya da taşıdığı imaları kaçırmadı. Bunu onun için bir köle olarak yapıyordu ama diğer yanı -kalbini ve bedenini ele geçiren erkek- kalıp konuşmak istiyordu.

Konuşacak bir şey yok. Artık değil, diye düşündü ve duygularının etrafında oluşmuş gibi görünen buz tabakasına sevindi. Yapmak zorunda olduğu şeyi katlanılabilir kılan tek şey buydu.

"Hoşça kal Trakya," dedi yüksek sesle. "Görüşürüz... sonra. Geri döndüğünde."

"." Ama yine de gitmedi. Bunun yerine eğildi ve onu öptü.
-Sadece ağzının onunkine değmesine izin verdi. Tüy kadar hafif bir dokunuş tüm vücuduna bir ürperti gönderdi.

"Oh..." Trin fısıldadı. "Thrace, ben-" Geri

çekildi ve onun gözlerinin içine baktı.

"Bana *sahipsin*," diye mırıldandı. Sonunda dönüp gitti, yaşam kapsülünün kapısını arkasından kapattı ve İki'nin acı dolu çığlıklarını aniden kesti.

Trin yaşam kapsülü geminin yanından ayrılıp küçük yuvarlak hava kilidi penceresinde küçük gümüş bir nokta olarak kaybolana kadar izledi. Sonra başını eğdi.

Bitmişti-Thrace gitmişti.

Otuzbirinci Bölüm

"Bu da ne?" Mekik park alanıyla ilgilenen köle, Thrace kapsülden çıkıp kıvranan ve ağlayan İki'yi arkasından sürüklediğinde gerçekten ürkmüş görünüyordu.

"Bu ödeşme," diye hırladı Thrace ona. "Şimdi git Lord X'i getir ve çabuk ol. Onu hemen buraya getir."

"Onu buraya mı getirdin? Ama o önemli bir ziyaretçi-Lady Tam-tam'ın özel misafiri. Her şeyi bırakıp iniş alanına gelmesini öylece talep edemem!"

"Yapabilirsin ve yapacaksın." Thrace görevliye tehditkâr bir bakış attı. "Ona eski dostu İki'nin kendisini görmeye geldiğini söyleyin. Eminim hemen gelecektir."

"Ben... ama ben..."

"Git!" Thrace kükredi ve sonunda görevli tereddüt etmeyi bırakıp X'i almak için koşarak uzaklaştı. "Şimdi kapa çeneni," diye ekledi, botuyla Two'yu pek de nazik olmayan bir şekilde dürterek. Gezegenin yüzeyine inerken sürekli çığlık atmaları, ulumaları ve ağlamaları sinirlerini bozmuştu.

Ama İki susmak yerine çılgınca kıkırdamaya başladı - en az acı çığlıkları kadar kötü olan tiz, yüksek perdeden bir ses.

"Artık çok geç," diye mırıldandı yerde kıvranırken. "Onun için çok geç! *Verrak*'ın bir üyesi çoktan nişan aldı. Sırtında bir hedef var; ölmüş sayılır!"

Thrace üzerine soğuk bir ürperti çöktüğünü hissetti. *Verrak* hakkında çok az şey biliyordu ve bildiği her şey kötüydü, *çok* kötüydü.

"Ne? Sen neden bahsediyorsun be?" İki'yi garip paltosunun siyah deri yakalarından yakaladı ve solgun yüzüne bakması için sürükledi. Etrafına yayılan çürük kokusu Thrace'in midesini bulandırdı ama yine de onu tuttu. "Peki ya *Verrak?"* diye sordu.

"Acımadan öldürüyorlar. Kontratı günler önce feshettim - o çoktan ölmüş sayılır," diye geveledi İki, tek gözü çılgın, parıldayan bir ışıkla doluydu.

"Trin için bir sözleşme mi yaptın?" Thrace onu öyle sert salladı ki metal dişleri birbirine çarptı. "Cevap ver bana, pislik!"

"Senin değerli Trin'in değil." İki yine kıkırdıyordu, Thrace'in sinirlerini bozan bir sesti bu. "Onun icabına çoktan bakıldı, ikinizin de. B'Rugh'un gördüğü gibiydi - sizi ayırmanın en kolay yolu sizi birbirinize itmekti."

"Bunu doğru yaptın," diye hırladı Thrace. "Ama eğer Trin'den , o zaman kiminle sözleşme yaptın?"

"O! Yeni ırkın annesi! Onun iki yüzü var ve Kindred'ların koruduğu gezegende yaşıyor; onun çocuğu onların geleceğinin cevabı! Ama ben bunun icabına baktım, artık bir gelecek olmayacak. Ne çocuk ne de gelecek. Sadece ölüm!"

"Ne? İki yüz mü?" Thrace tiksintiyle başını salladı. "Sen delirmişsin. Sanırım çarkıfelek meyvesi şarabı kalan azıcık beynini de etkiliyor."

"Ah, ama çürüme yayılmadan önce çok daha akıllıydım - B'Rugh'dan benim için görmesini istediğimde çok daha akıllıydım." İki kurnazca gülümsedi.

Thrace içinde huzursuz bir his hissetmeye başladı. B'Rugh'un halkının durugörü yetenekleri olduğunu biliyordu. Uzağı görebiliyorlardı ama bu yetenek onları terk etmeden önce hayatları boyunca sadece üç kez kullanabiliyorlardı. Neyse ki açgözlü insanlardı ve yeteneklerini çoğunlukla

kendi hırslarını ilerletmek ya da kendi ölümlerini engellemek için. Ama Two bir şekilde eski patronunu çok daha büyük ve yıkıcı bir amaç için See'ye ikna etmiş gibi görünüyordu.

"Neden ?" diye sordu, İki'yi tekrar sallayarak. "Ondan senin için ne görmesini istedin?"

"Neden, ona halkımı yok eden insanları nasıl yok edeceğimi sordum - ona Kindred'ları nasıl yok edeceğimi sordum." İki'nin tükürük gibi parlak metal dişleri zayıf Yonnie Six güneşinde parlıyordu. "Ve o da bana anlattı. Adın geçtiğinde ne kadar şaşırdığımı tahmin et, sevgili Havoc. Metresinin de."

"Ne demek istiyorsun? Kindred'lerle sadece uzaktan akrabayım ve Trin'in onlarla ne ilgisi olabilir ki?"

"Sana söyleyeceğim..." İki'nin dar yüzü kurnaz bir ifade aldı. "Beni öldüreceğine ve bu bitmek bilmeyen *sefaletten* kurtaracağına söz verdiğin sürece B'Rugh Saw'ın her şeyini *göstereceğim."*

"Bunu düşüneceğim," dedi Thrace kısaca. "Şimdi bana neden bahsettiğini söyle."

"B'Rugh senin, sevgili Havoc, büyük bir ulusun babası olacağını gördü ya da oğlun olacak. Ya da *olacaktı*, eğer seni ve Leydi Trin'i birbirinize iterek ayırmasaydım." İki kederli bir yüz ifadesi takındı. "Nazik bir sevişmenin böylesine umut verici bir ilişkinin ölüm çanı olabileceğini kim bilebilirdi?"

"Anlamadığın şeyler hakkında çeneni kapalı tut," diye homurdandı Thrace.

"Oh, ama anlıyorum, sevgili Havoc! Anladığım kadarıyla beni buraya getirmek için kandırılmışsınız. Gemiden ayrılmak için kandırılmışsınız. Ve sormama izin ver

geri döndüğünüzde *Alacrity*'nin hala orada olacağını düşünüyor musunuz?"

Thrace soğuk bir dehşet parmağının omurgasını okşadığını hissetti ama şüphesini bir kenara itti.

"Tabii ki orada olacak. Trin sadece seni *arkadaşına* bıraktığımı bekliyor.″

"Arkadaş değil," diye düzeltti İki. "X tüm niyet ve amaçlar için benim. Benim düşüncelerime, anılarıma ve en önemlisi de *niyetlerime* sahip. Onu kendi dünyamdaki tanklarda büyüttüğümde bundan emin oldum."

"Ne yani, kendini mi *klonladın*?" Thrace kaşlarını çattı. Böyle şeyler duymuştu -aslında evrendeki bazı gezegenler yasadışı klonlamayla ün salmıştı. Ama kimsenin bu iğrenç İki'nin bir klonunu isteyeceğini düşünemiyordu.

"Tam olarak *klonlanmış* sayılmam. Görünüşüm kendi dünyam için son derece normal olsa da, diğer gezegenlerin normlarının biraz dışında." İki genişçe gülümsedi, dişleri parlıyordu. "Dolayısıyla düşüncelerimi ve anılarımı enjekte etmek için farklı bir model seçtim. X benim dış görünüşümde olmadığım ve içimde *olduğum* her şey. Ben öldüğümde işimi o devam ettirecek." Birden ciddileşti. "Ama beni öldüremez. Sana söyledim, kendimi sona erdiremem ve *o* da *benim*. Bu da bir ikilem yaratıyor."

"Benim için değil." Thrace başını kaldırıp baktığında Lord X'in iri cüssesinin iniş alanındaki çimlerin üzerinden geldiğini gördü, onu uzun adımlarına ayak uydurmak için koşuşturan köle görevli takip ediyordu. "Görünüşe göre klonun ya da soyun ya da her ne demek istiyorsan işte burada."

"Demek öyle." İki yaklaşan X'e başını salladı. "Yardım et bana, filizim!"

X tek kelime etmeden eğildi ve İki'nin sıska bileklerine geçirilmiş olan ağır kelepçeleri kavradı.

"Sana iyi şanslar," dedi Thrace. "Bu lanet şeyler bir Gox'u tutmak için yapılmış. Ben bilirim, onları günlerce taktım ve sonunda-" Ama X kelepçeleri bayat ekmekten yapılmış gibi düzgünce kırınca kelimeler boğazında düğümlendi.

"Ne diyordun köle?" diye mırıldandı Thrace'e küçümseyen bir bakış atarak.

"Ne oluyor be?" Thrace kaşlarını çattı. "Bu lanet şeyler yok edilemez."

"X için değil." İki sırıttı. "Ona süper gücün yanı sıra bir dizi başka özellik de verdiğimi söylemiş miydim? İşe yaradığını görüyorum
-tıpkı şimdi olduğu gibi."

"Sen-" Thrace başladı ama aniden İki yerden kalktı ve ona doğru uzandı.

Thrace onun kemerindeki blaster'a uzandığını düşündü ama daha zıplayamadan İki onu yakalamıştı. Gerçi silahı değil, Thrace'i kolundan yakalamıştı, sıska parmak uçları Thrace'in gözlerine bakarken acı verici bir şekilde derine iniyordu.

"Sana göstereceğimi söylemiştim," diye tısladı, sıcak nefesi Thrace'in yanağına kokuşmuş bir rüzgar gibi çarpıyordu. "Şimdi gör... Kendin gör..."

Birdenbire iniş alanı ve tüm Yonnie Six süpürüldü. Thrace gözlerini kırpıştırdı ve yeni bir yerde olduğunu gördü; atmosferinde beyaz girdaplar olan küçük mavi ve yeşil bir gezegende. Hızla aşağıya doğru indi ve kendini, birbirine bağlı birçok salondan oluşmuş gibi görünen, alçak, yayılan tek katlı bir yapıya bakarken buldu. Koridorlardan birinin sonunda bir vardı ama tam olarak çıkaramıyordu - bilmediği yabancı bir dildeydi.

Düz, endüstriyel bir yeşile boyanmış yankılı koridorlardan birinde, donuk sarı-kahverengi saçları ve soluk, solgun görünümlü mavi gözleri olan genç bir kadın yürüyordu. Kolayca unutulabilecek, sade, sıradan yüz hatları ve bol, şalvar gibi giysilerle kaplı, dolgun bir vücudu vardı.

Tamamen sıradan bir kadındı ama yine de başını çevirdiğinde Thrace bir şey gördüğünü sandı - gözlerinde başka bir rengin parıltısını
-Sert bir nefes almasına neden olan yakıcı bir ışık. Saçları da değişmişti.
-Sade bulaşık suyu sarısından parlak bir mavi-siyaha dönüşür gibi oldu. Sonra arkasını döndü ve değişiklikler o kadar çabuk kayboldu ki Thrace bunları hayal ettiğinden emin oldu.

Sade genç kadının etrafı çocuklarla çevriliydi; Trakya'ya altı ya da yedi yaşından büyük görünmeyen çocuklar. Efendisi onu almaya geldiğinde olduğu yaştan çok daha büyük değildi. Bir öğretmen ya da bir tür bakıcı mıydı? yaygara koparıyorlardı ama sessizlik için ellerini kaldırdığında hemen itaat ettiler.

"Pekâlâ, sınıf." Sade dış görünüşünün aksine, Thrace'in tüylerini diken diken edecek kadar melodik, güzel ve zengin bir alto sesi vardı. "Herkes sıraya girsin, yerlerinizi biliyorsunuz."

"Evet, Bayan Brooks," diye koro halinde konuşan gençler, Thrace'in gözleri önünde bir anda düzenli bir sıra oluşturdular. Sonra yalnız olmadığının farkına vardı.

"İşte," diye İki'nin kulağına üflediğini duydu. "İki yüzü olan kadın - yeni ırkın Annesi - Havoc ve Kindred kanının bir kez daha buluşup birleşeceği ırk. *Asla* olmayacak olan ırkın*!"*

"Yedi Cehennem'de neden bahsediyorsun?" diye sordu Thrace. Sonra başka bir şey gördü. Koridorun en ucunda, uzun siyah saçlı bir erkek, gözlerini gizleyen bir tür koyu renkli gözlük takıyordu.

gözleri. Yine de döndüğünde, Thrace onların arkasında saf, erimiş altın bir anlık bir görüntü yakaladı. *Verrak*, diye düşündü ve içinden bir ürperti geçti.

"Onu izliyor, izliyor ve yakında izlemekten fazlasını yapacak. Yakında ölecek. Ve onunla birlikte tüm umutları ve hayalleri de ölecek - onunla birlikte gelecekleri de ölecek!" İki kişi kulağına çılgınca kıkırdayarak garip büyüyü bozdu.

Thrace aniden kendini küçük mavi ve yeşil gezegeni terk ederek dışarı doğru fırlarken buldu. Gözlerini kırpıştırdı ve tekrar Yonnie Altı'da olduğunu, İki'nin iskelet elinin ön kolunu kavradığını gördü. Tiksintili bir homurtuyla diğer erkeği silkeledi ve bir adım geri çekilerek elini blasterına götürdü.

İki peşinden gelmeye başladığında "Geri çekil," diye emretti. "Yedi Cehennem'de bunu nasıl yaptığını bilmiyorum ve umurumda da değil. Trin'in istediğini yaptım ve seni X'e teslim ettim. Şimdi geri dönüyorum ve tüm Tanrılara senin iğrenç yüzünü bir daha asla görmemeyi diliyorum."

"Hayır!" İki kişi uludu, ince yumrukları iki yanında kıvrıldı. "Hayır, beni böyle bırakamazsın! *Beni öldürmen gerekiyordu!* Benim sonum olman gerekiyordu! Ve sen söz verdin, söz verdin! Söylediğim gibi sana her şeyi gösterdim, *söz verdin!"*

Thrace tereddüt etti, ayağı yaşam kapsülünün basamaklarındaydı.

"Bunu *düşüneceğimi* söyledim ve . Seni öldürmemeyi seçiyorum."

"Ama yapmak *zorundasın*," diye feryat etti İki. Şimdi elleri ve dizleri üzerinde sürünüyor, sıkıntı içindeki bir hayvan gibi çimlerin üzerinde sürünüyor ve kıvranıyordu. Lord X ne yapacağını bilmiyormuş gibi yüzünde çaresiz bir ifadeyle onun peşinden gitti.

"Hayır, bilmiyorum. Benim senin katilin değil, sonun olacağımı söylemiştin," diye Thrace. "Burada sıkışıp kalmaktan daha kötü bir son ne olabilir ki?

Yavaş ve acı dolu bir ölümle ölürken yanında sadece klonun mu olacak? Trin için istediğin ölümün aynısı."

"Onun ölmesine izin vermeyeceğini biliyordum!" İki kişi itiraz etti. "Merhamet et, Thrace

-*"Acı içindeyim."* Kendi üzerine kıvrıldı ve ince yanlarını tuttu. "Sadece beyin çürümesi olsa dayanabilirdim ama çarkıfelek şarabının nasıl etki ettiğini biliyorsun; acı çok şiddetli ve tek çare penetrasyon ve döllenme."

"Bu hiç sorun olmaz." Thrace sertçe güldü. "Yanında filin var, değil mi?"

İki'nin yüzü hareketsizleşti. "Ne öneriyorsun?" "Gidip

kendini becermeni söylüyorum, kelimenin tam anlamıyla."

İki'nin protestolarına ve acı çığlıklarına kulaklarını tıkayan Thrace döndü ve yaşam kapsülüne girerek kapıyı arkasından kapattı.

Gerçekten önemli olan şeye geri dönme zamanıydı. Trin'e dönme zamanı.

* * * * *

Trin *Alacrity*'yi Yonnie Six'in etrafındaki yörüngesinden biraz uzaklaştırmıştı ama henüz tam olarak menzil dışına çıkmamışlardı. Bu yüzden Thrace yaşam kapsülünden gemiyi selamladığında gelen çağrıya cevap vermek zorunda kaldı.

"Neredesin?" diye sordu hemen, görüntüsü ekranda belirdiğinde.

"Kamaramda." Trin bu özel çağrıyı geminin komuta merkezi yerine tek başına yapmanın daha iyi olacağını düşünmüştü.

"Hayır, yani gemi nerede?" Sesi sabırsız ve mutsuz geliyordu. "Burada, daha önce bulunduğunuz yörüngedeyim ama *Alacrity* burada değil.

Trin derin bir nefes aldı. "Çünkü eve, Zetta Prime'a dönüş rotası çiziyoruz."

"Ne?" Kaşlarını çattı. "Gerçekten oraya , değil mi?" "Gitmek

zorundayım."

"Hayır, yok. Ya da varsa, o zaman ben de seninle geleceğim."

"Zetta Prime'da bir erkek mi?" Trin donuk, esprisiz bir kahkaha attı.

"Neden olmasın? Halkınızın inandığının aksine *birkaç tane* olmalı," diye ısrar etti Thrace. "Tıpkı yeminlerini bozmayı ve kendilerini dişilere bağlamayı seçen birkaç Havoc olduğu gibi."

"*Çok* azı. Çoğunlukla Yonnie Six ile bağlarımızı korumak isteyen küçük bir kadın grubuna aitler." Trin bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Kibar toplumda tanınmıyorlar. Toplumun temel taşlarından biri olan annem de onlardan hiçbirini arkadaşları arasında saymıyor."

"Bir süreliğine anneni unut," dedi Thrace. "Peki ya bu... senden yapmanı istediği ayin? Bunun için geri dönmeyeceksin, değil mi?"

"Kirlenmişlerin Arındırılması," dedi Trin donuk bir sesle. "Evet, geçmeliyim o."

"Ama acı verici ve şekil bozucu olduğunu söylemiştiniz. Ne demek istediniz? Bu mu?"

Trin başını salladı. "Önemli değil."

"Evet, kesinlikle öyle!" diye hırladı. "Trin, tehlikeye girersen bana söyle. Seni korumak için orada olmalıyım!"

"Siz olay yerine gelmeden çok önce kendimi koruyordum," diye tersledi Trin görüntü ekranına. Titreyen elini yüzünde gezdirdi. "Ve zaten bu... bu beni kimsenin koruyamayacağı bir şey. En nazik, en cesur ve en sadık köle bile. İşte bu yüzden..." O

derin bir nefes aldı. "İşte bu yüzden seni hizmetimden azat ediyorum. Artık özgürsün."

"Ne? Hayır!" Gözleri büyüdü. "Bunu yapamazsın! Borcum ödenmedi! Ödenmiş olsa bile, benim yerim senin yanın. Bunu biliyorsun, Trin."

"Benim gittiğim yere sen gidemezsin." Trin çenesini kaldırdı. "Borcunun tamamen ödendiğini düşün. Eğer burada olsaydın, tasmanı bizzat ben çıkarırdım. Bu haliyle, tasmanı kendin çıkarman için sana izin veriyorum."

"İstemiyorum, beni duyuyor musun?" Gümüş mavisi gözleri şimdi alev alev yanıyordu. "Seni terk etmek ya da o lanet tasmayı çıkarmak istemiyorum! Çıkarsam bile, yine de bana sahip olacaksın. Sana söylediğim hiçbir şeyi duymadın mı? Sen benim kalbimin sahibisin, Trin." Bir yumruğunu göğsünün üzerinde sıktı. "Lanet *olası kalbim."*

Trin duygularını örten buzdan kabuğun sonunda parçalandığını hissetti ama güçlü kalmaya çalıştı.

"Üzgünüm, Trakya," dedi sadece biraz titreyen bir sesle. "Sen... sen bana sadık ve kararlı bir hizmet verdin ama seni yanımda götüremem. Zetta Prime'da bir köleye ihtiyacım olmayacak."

"Evet, ama bir korumaya ihtiyacın olabilir!" diye homurdandı. Sonra sesi yumuşak, yalvaran bir tona düştü. "Sana işkence etmelerine izin vermek için neden oraya geri dönüyorsun bebeğim?" diye sordu. "Neden tüm bunları unutup benimle gelmiyorsun? Kendi yolumuzu çizebiliriz. Birbirimizden başka kimseye ihtiyacımız yok."

Trin bir an için neredeyse bunu düşündü. Thrace'le birlikte uzaklara gitmek harika olurdu, sadece ikisi... ama düşünülmesi gereken başka insanlar da vardı.

"Yapamam," dedi. "Mürettebatım... Eminim annem *Alacrity'*nin ödemesini yapacak ve onların geçimlerini sağlayabileceklerini görecektir

Eğer eve dönüp bunu yaparsam. Başka bir görev için kredim yok ve bir daha asla Yonnie Six ile ticaret yapamayacağım. Sorumluluk sahibi olmalıyım."

"Sana bir şekilde para kazanacağımızı söylemiştim," diye itiraz etti Thrace ama Trin başını salladı."

"Üzgünüm ama hayır. Yapamam."

"Doğruyu söyle." Acımasız görünüyordu. "Bunu yapmanın tek nedeni mürettebatının refahı değil, değil mi?"

"Hayır." Trin sakinlik maskesinin çatlamaya başladığını hissetti. "Hayır... değil." Bunu yapmak canını yaksa da onun gözlerinin içine baktı. "Bunu yapıyorum çünkü... çünkü cezalandırılmayı *hak ediyorum*."

"Neden?" diye sordu Thrace. "Neden sadece benimle seviştiğin için cezalandırılıyorsun? Bunu senin *hayatını* kurtarmak için yaptık."

"Biliyorum. Ama... hoşuma gitti." Trin başını eğdi. "Bir erkek tarafından nüfuz edilmekten zevk aldım. I..." Ona doğru baktı. "İçimde hissettiğin duygudan zevk almak için kendime izin verdim... en gizli ve yasak yerlerimde şaftının itişinden."

"Yapmak zorundaydın." Thrace tedirginlikle elini saçlarında gezdirdi. "*Mecburdun*
bebeğim! Tedavi olmak için gelmeliydin, bunu sana söylemiştim!"

"Yaptığımız şeyin gerçeğini ya da bu konuda hissettiklerimi değiştirmiyor." Trin titreyen elini gözlerine götürdü. "Hiç böyle bir zevk hissetmemiştim. Ve şimdi... şimdi bunun bedelini acıyla ödemek zorundayım."

"Trin, bebeğim-hayır!" Thrace o kadar üzgün görünüyordu ki bu onun kalbini parçaladı. Görüntü ekranının içinden uzanıp onu kendisine doğru sürüklemek istiyor gibiydi. Trin umutsuzca bunu yapabilmeyi diledi. O büyük, sıcak, kaslı kolları bir kez daha etrafında hissetmek, ona güvende olduğunu, sevildiğini ve korunduğunu hissettirmek istiyordu. Ona değer verildiğini hissettirmek.

Ama bu asla olamazdı.

"Özür dilerim, Trakya," dedi usulca. "Tüm bunlar için gerçekten üzgünüm. Bunların hiçbirinin olmasını istememiştim."

"Ben de bilmiyordum ama oldu işte." Daha yakına eğildi. "O gün Et Pazarı'nda sadece bedenimi değil, ruhumu ve kalbimi de satın aldın. Trin, lütfen gitme, seni *seviyorum*!"

Sonunda soğuk maskesi tamamen düştü ve ılık gözyaşlarının yağmur gibi yüzünden aşağı döküldüğünü hissetti.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı. "Ama bu asla olamaz. Üzgünüm ama lütfen beni takip etmeye çalışma."

"Trin-"

"Güle güle."

Bağlantıyı kesti ve siyah ekrana bakakaldı, gözyaşları yüzünden akıyordu. Thrace gitmişti ve onu bir daha asla göremeyecekti.

Eve gitme ve cezasını çekme zamanı gelmişti.

Bölüm Otuz İki

"Vakit geldi."

Ses, Charlie ve Stavros'un paylaşmakta oldukları tuhaf ve korkunç görüntüyü -sevişirken içine düştükleri trans benzeri durumu- yarıda kesti.

Charlie irkilerek kendine geldi ve iki şeyin farkına vardı. Birincisi, kucağında kollarını ve bacaklarını ona sarmış otururken Stav hâlâ iliklerine kadar içine gömülmüştü. İkincisi, yanakları gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Zavallı Trin," diye fısıldadı ıslak yüzünü silerken. "Oh, zavallı, *zavallı* Trin!"

"Onu kırabilecek bir yargıya gidiyor," dedi ses ve Charlie bir şey daha fark etti - Stav ile yalnız değillerdi ama odada onlarla birlikte olan kişi görünmüyordu.

"Alo?" Loş yatak odasında huzursuzca etrafına bakındı. "Kimsiniz ve neden sizi göremiyorum?"

"Bu Tanrıça," diye fısıldadı Stav kısık sesle. "Onun varlığını hissedemiyor musun?"

Charlie'nin en çok hissettiği şey Stav'ın hâlâ içinde sertleşmiş olmasıydı ve şimdi görünüşe göre Kindred tanrısı tarafından ziyaret ediliyorlardı. *Tuhaf!*

"Oh, um..." Ayağa kalkmaya ya da kendini örtecek bir şeyler bulmaya çalıştı ama Tanrıça'nın sesi onu durdurdu.

"Senin için seçtiğim erkekle birlikte olmaktan utanç duyma," diye mırıldandı güçlü, kadınsı ses. ***"Bunda yanlış bir şey yok. Trin'in anlamadığı gerçek şu: Onu ve Trakya'yı bir araya getirdim ve***

Birbirlerinden zevk almaları doğru ve yerinde olur. Ben de bir araya getirdiğim herkes için bunu diliyorum."

Stavros, "Bağışla beni, tüm Yaşamın Anası, ama ne Trin ne de Trakya Akraba ya da Dünya kanından değil," dedi. "Nasıl oluyor da onları sahipleniyorsun?"

"Trin'in kanının yarısı Dünya'dan geliyor - annesi çocuk sahibi olmak istediğinde onu hamile bırakmak için bir Dünya erkeğinin tohumunu seçti. Havoc benden ayrılmaya ve beni reddetmeye çalışsa da, onları hala seviyor ve çocuklarım olarak kabul ediyorum. Bildiğiniz gibi onlar Kindred'den sadece biraz uzaklar - soyunuzun bir başka kolu."

"," dedi Charlie başını sallayarak. kadar ürkmemişti ama yine de Tanrıça'nın onları bu şekilde birbirine kilitlenmiş olarak görebildiğini bilmek son derece rahatsız edici bir duyguydu. "Ah... peki ya Trin'in halkının taptığı tanrıça?" diye sordu yüksek sesle. "Yargı Tanrıçası. Onun sizinle bir akrabalığı var mı?"

"O gerçek bir ilah değil, Zetta' Kızları tarafından kendi inançlarını desteklemek için uydurulmuş sahte bir puttur," diye onları temin etti Tanrıça. ***"Neyin doğru olduğuna dair bir fikir oluşturmuşlar ama aslında taptıkları kendi karanlıkları ve cehaletleridir."***

"Anlıyoruz," dedi Stavros, adına konuşarak. "Peki o zaman bize imgelemleri gönderen sen miydin? İki ve bir zamanlar ev sahipliği yaptığı iblis Ur, Karanlık Türler'in ana dünyasında bana dokunduğunda bir tür bağlantı kurduğumu düşünmüştüm."

"İki henüz çok tehlikeli bir erkek. Yaşadığı talihsizlikler sayesinde güçler kazandı ve bu süreçte daha da çarpık ve sapkın hale geldi."

Stav, "Trakya ile olan ilişkilerine dair gördüklerime bakılırsa, artık bizi rahatsız etmeyecek gibi görünüyor," dedi.

"Ne gördüğünüzü düşünürseniz düşünün, o erkek konusunda kayıtsız kalmayın," dedi Tanrıça sert bir şekilde. ***"Ama buraya seninle Karanlık Türler hakkında konuşmaya gelmedim. Size izleme zamanınızın sona erdiğini geldim. İkinizin de harekete geçme zamanı geldi."***

"Ne şekilde davranacaksın, ey Hayat Ana?" Stavros saygıyla sordu.

"Thrace'e gitmelisin - içinde bulunduğu gemi Zetta Prime'a zamanında ulaşamaz ve Trin'i sadece o kurtarabilir. Çok geç olmadan ona götürülmeli."

"Ama Tanrıça, Tüm Yaşamın Anası..." Charlie bir tanrıya nasıl hitap edeceğinden pek emin değildi. "Zaten ona yalvarıp yakardı ve onu sevdiğini söyledi. Başka ne yapabilir ki?"

"Onu sadece o kurtarabilir," diye tekrarladı Tanrıça. ***"Trin'e bir seçim hakkı tanınacak ve doğru seçimi yapmalı. Kindred ırkının geleceği buna bağlı."***

"Irkın geleceği diyorsun ama İki'nin bahsettiği de bu değil miydi?" Stavros sordu. "Onu gördüm - kendim şahit olamasam da Thrace'e bir tür imgelem verdiğini gördüm. Peki ya bahsettiği diğer kız? İki yüzü olan?"

"Onun zamanı geliyor ama henüz gelmedi." Tanrıça'nın sesi gittikçe zayıflıyordu. ***"Zamanım azalıyor. Trakya'ya git, onu Zetta Prime'a getir. Ama hemen Trin'e gitmeyecek. Charlotte, yolu hazırlamalısın."***

"Ben mi? Yolu hazırlamak mı? Nasıl?" Charlie sordu, o kadar şaşkındı ki saygılı olmayı unutmuştu.

"Zetta Prime'ın yüzeyinde erkekler hoş karşılanmaz. Ama siz ve seçtiğiniz bir ya da iki kişi kılık değiştirerek oraya gidebilirsiniz. Bir rahibe cübbesi giyin ve Trin'le konuşun; yolu hazırlayın ki Trin onu gördüğünde

Trakya'nın kalbi yine onun için açık ve hazır." Sesi daha da zayıflamıştı. ***"Sizinle kendi rızasıyla gelmeli, hazır olmadan onu almayın. Sizinle gelmesi için sadece çocuğu olmayan ve hamile olmayanları seçin. Sahtekâr olduğunuz anlaşılırsa göreviniz tehlikeli olabilir."***

"Ben... ama ben..." Charlie itiraz etmeye başladı.

"Elveda..." diye fısıldadı Tanrıça***. "Gidin çocuklarım. Ve beni hayal kırıklığına uğratmayın..."***

*** * * * ***

"...Demek öyle dedi," diye bitirdi Charlie, küçük ve kalabalık yaşam alanına bakarak. Biraz daha büyük olduğu ve en fazla insanı alabildiği için Komutan Sylvan'ın kamarasında toplanıyorlardı. Saat henüz erkendi - ilk öğünden çok önceydi - ve toplananların çoğu esniyordu. Birkaçı hâlâ gece kıyafetlerini giyiyordu.

Charlie, Ana Gemi'de yaşamaya başladıktan sonra arkadaşı olan Kindred eşlerinin yüzlerine baktı. Liv ve Sophie uyuyan bebeklerini kucaklarına almış, Kat de küçük bebek Shad'ı kucağına almıştı. Shad geniş gümüş gözleriyle sessizce annesine bakıyordu. Charlie Kat'in arkadaşları Deep ve Lock'a bakmamaya çalıştı. Kat'i sevmesine rağmen, Charlie hala ablasına olanlar yüzünden onun Kindred arkadaşlarına karşı bazı kırgınlıklar besliyordu.

Liv, Kat ve Sophie ile Kindred kocalarının yanı sıra Becca ve iki İkiz Kindred arkadaşı Truth ve Far da oradaydı. Mei-li de eşi, eski Karanlık Akraba Altı ile birlikte oturuyordu. Becca ve Mei-li, Kat'in diğer bebekleri Savaş İstiyor ve Barış Yapıyor'u kucaklıyordu. İki ikiz, sessiz ama uyanık olan kardeşleri Shad'ın aksine huzur içinde uyuyordu.

"Tamam, ne kaçırdım?" Tam o sırada kapı açıldı ve Lauren kucağında bir bebek, bir elinde çörek ve kahvaltılık hamur işlerinden oluşan bir tabakla içeri daldı. Onları odanın ortasındaki sehpanın üzerine bıraktı ve beklentiyle etrafına bakındı. Bebeği Azize de dikkatle etrafına bakınıyordu. Çok güzel bir teni vardı; annesinin kremsi kahverengisi ile babası Xairn'in sedefli grisi arasında bir yerde sıcak, berrak bir tonu vardı. Gözleri Lauren'ınkilerle aynı kehribar rengindeydi ama üzgün olduğunda kırmızımsı bir ışıkla parlıyor, zaman zaman düpedüz korkutucu görünebiliyordu.

"Merhaba bebeğim," dedi Kat. "Charlie, Tanrıça tarafından kendisine verilen çok gizli bir göreve gitmek için gönüllüler arıyor."

"O *ne?"* Lauren şaşkın görünüyordu.

"Sadece sus ve öğreneceksin. Şekerlemeler için teşekkürler." Kat bir çörek kaptı.

"Peki bu imgelemleri ne zamandır görüyorsunuz?" Sylvan kaşlarını çatarak Charlie ve Stav'a sertçe sordu.

Stavros rahatsız bir şekilde boğazını temizledi.

"Bir süredir, Komutan Sylvan. Ancak ne Trakya ne de Trin için yapabileceğimiz bir şey olmadığı izlenimine kapıldım."

"Trakya ve Trin mi? Kim onlar?" Charlie Lauren'ın Kat'e sorduğunu duydu.

"Charlie ve Stavros'un takip ettiği insanlar. Görünüşe göre onları bu trans hallerinde görüp duruyorlarmış. Çoğunlukla da, bilirsiniz işte."

"Hayır, bilmiyorum. Sen neden ?"

"Boş ver," dedi Charlie çabucak. "Mesele şu ki, onlar Tanrıça'nın kendisinden olduğunu iddia ettiği insanlar ve kaderleri Kindred ırkının geleceğine bağlı. Ayrıca yardımımıza ihtiyaçları var."

Hızlı bir şekilde durumu özetledi ve toplanan gruba Stavros ile gördüğü ilişkinin önemli noktalarını anlattı.

"Ve şimdi sırf sevdiği adamla seks yaptığı için bir tür cezaya -arınma ritüeline- tabi tutulmak üzere Zetta Prime'a geri dönüyor," diye bitirdi. "Bu çok üzücü çünkü Trin onu umutsuzca seviyor- sadece bir erkekle birlikte olma fikrinden korkuyor, şey, bir erkekle, çünkü onun halkı bunu yapmıyor."

Becca'nın Işık İkizi arkadaşı Far, "Kesinlikle öyle değil," diye mırıldandı.

"Açıkla," dedi Sylvan ona. "İnsanlarımızın karşılaştığı diğer duyarlı ırklar hakkında derinlemesine bir çalışma yaptığını biliyorum, Far- Zetta Prime sakinleri hakkında ne biliyorsun?"

"Yonnie Six'teki kadınlar gibi erkeklerden nefret mi ediyorlar?" Kat ilgilenmiş görünerek sordu.

"Daha çok erkekleri hiç kullanmıyorlar gibi. Onları beslemek istemedikleri bir tür evcil hayvan olarak görüyorlar," diye açıklıyor Far.

Liv, "Laktoz intoleransın varsa neden bir inek besleyesin ki," dedi.

Far başını salladı. "Aynen öyle. Gezegendeki dişiler sadece birbirleriyle yaşam bağları kurarlar. Çocuk sahibi olmak istediklerinde, evrendeki hemen hemen her ırktan uyumlu erkeğin tohumundan seçebilecekleri bir Gebe Kalma Merkezi'ne giderler. Yalnız erkekleri kaçırıp tohumlarını aldıktan sonra tekrar serbest bırakmalarıyla ünlü, çok geniş bir alana yayılmış keşif gemileri var."

"Vay canına," diye mırıldandı Lauren. "Yani tüm o 'bir uzaylı tarafından araştırıldım' hikayeleri..."

"Muhtemelen doğrudur," dedi Far. "En azından bazı durumlarda. Ancak tohumları, bir erkeğin herhangi bir şekilde gerekli ya da yararlı olduğunu düşündükleri tek parçasıdır. Bir erkek için

Zetta Prime'ın kızının bir erkeği sevmesine izin vermek, onların gözünde hayvanlarla cinsel ilişkiye girmenin bir adım ötesinde değildir."

Liv uzun, alçak bir ıslık çaldı.

"O kadar da iyi değil. Trin'in annesinin bu kadar üzgün olmasına şaşmamalı!"

"Sadece üzgün değildi, Trin'e ölmesinin daha iyi olacağını söyledi.
Trakya ile birlikte olmak yerine," dedi Charlie.

"Vay canına, bebek." Kat başını salladı. "Stavros'la kafanızda özel bir pembe dizi çeviriyorsunuz. Biraz kıskandım."

"Olma," dedi Stavros ağır bir sesle. "Bazı bölümlerini izlemek çok zor oldu."

Charlie oturduğu alçak tabureden kalkarak etrafına bakındı ve "Ama mesele de bu zaten, artık izlemeyi bıraktık," dedi. "Tanrıça bizimle gelecek gönüllüler istedi. Açıkçası ben gidiyorum, Trin'i o kadar uzun zamandır izliyorum ki onu tanıyormuşum gibi hissediyorum. Ama ona ulaşabilmemiz için rahibe gibi davranacak başka kızlara da ihtiyacımız var."

Becca iki arkadaşıyla usulca konuşuyordu ve şimdi başını kaldırdı.

"Ben giderim," dedi Charlie'ye başını sallayarak. "Görünüşe göre zavallı kız bir gemi dolusu suçluluk duygusuyla uğraşıyor. Eski bir neredeyse rahibe olarak bu konuda biraz bilgim var."

Truth, Karanlık İkiz arkadaşı . "*Birazcık mı?"*

"Tamam, *çok fazla," diye* itiraf etti Becca alaycı bir kahkaha atarak. "Her neyse, benim katkım faydalı olabilir gibi görünüyor."

"Mükemmel." Charlie başıyla onayladı. "Gemiye hoş geldiniz. Başka kimse var mı?"

"..." Mei-Li tereddüt etti. "Ama, şey... Şu anda alanı katlama riskini almalı mıyım bilmiyorum." Mei-Li pespembe kızardı ve arkadaşı Six ona şaşkınlıkla baktı.

"Mei-Li?" diye gürledi, sesi şok olmuş gibiydi. "Sen...?"

"Henüz bilmiyorum." Mei-Li daha da kızardı. "Ama, şey, *olabilirim* ve sadece emin değilim-"

"Sorun değil," dedi Charlie hemen. "Tanrıça sadece çocuğu olmayan ve kesinlikle hamile olmayan kadınları almamızı söyledi."

Kat, Liv, Sophie ve Lauren'a bakarak, "Sanırım bu bizi dışarıda bırakıyor," dedi.

Liv içini çekti. "Çok kötü, şu anda küçük bir maceraya hayır demezdim."

"Zetta Prime'a gitmek gönülsüz bir macera değil," dedi Far acımasızca. "Zettiler dinleri konusunda son derece ciddiler. Birinin ayinlerine saygısızlık ettiğini ya da tanrılarına herhangi bir şekilde saygısızlık ettiğini düşünürlerse... bu kötü olabilir. Çok kötü."

Charlie Becca'ya baktı.

"Hala gelmek istiyor

musun?"

"Kesinlikle," dedi Becca kararlılıkla. "Hadi yapalım şu işi."

Far, "Truth ve ben de Charlotte ve Stavros ile birlikte elimizden gelen her türlü desteği sunmak için geleceğiz," dedi.

"Ve ayrıca dişimizin tehlikeye tek başına atılmasına izin vermeyeceğimiz için," diye homurdandı Truth.

"O zaman anlaştık." Sylvan ellerini birbirine vurdu. "Sizin için büyük bir mekik hazırlayacağız ve uzaya çıkmaya hazırlanacağız. Tanrıça bunu yapmanı emrettiğine göre, seni onun gözetimine teslim edeceğim. Gidin ama dikkatli olun. Çok geçmeden Trin ve Trakya'yı sağ salim elinize almış olarak sizi burada görmeyi umuyoruz."

Charlie başıyla onayladı ve teşekkür mırıldandı ama kendilerini tam olarak neyin içine soktuklarını merak etmekten kendini alamadı. Ve hatta

Zetta Prime'a gizlice inmek için her şeyi riske attıktan sonra, Trin'i suçluluk duygusunu geride bırakıp onlarla gelmeye ikna edebilecekler miydi?

Umarım öyledir, diye düşündü acımasızca. *Yoksa çok uzun bir yolu boşu boşuna gitmiş olacağız.*

* * * * *

Thrace hayal kırıklığı içinde küçük yaşam kapsülünün ekranında görüntülenen yıldız haritalarına baktı. En yakın sabit solucan deliği neredeyse bir ışık yılı uzaklıktaydı - *Alacrity*'deki ya da kendi gemisi *İmparatoriçe'*deki gibi bir hidrojen kepçe itiş sistemiyle çok da uzak sayılmazdı *ama* kısa menzilli kapsülle standart bir döngüden fazla yol gidiyordu. Ve bir döngü Trin'e geri dönmek için beklemek için çok uzun bir süreydi. Annesinin gözlerindeki soğuk öfkeyi görmeye devam etti ve geçmeye çok kararlı olduğu arınma ritüelini düşündü.

Acı verici ve şekil bozucu... Bu da ne demek oluyor? Ona ne yapacaklar? Lanet olsun Trin, neden beni burada seni koruyamayacağım bir yerde bırakıp gitmek zorundaydın?

Onun istismara uğradığı ya da herhangi bir şekilde incindiği düşüncesi kalbini sızlatıyordu. Ona ulaşabilmeyi diledi ve bunu denedi - bağları aracılığıyla defalarca ona ulaşmayı denedi. Ama Trin ona karşı bir tür engel koymuştu, aşamadığı bir engel. Ya da en azından o gitmeden önce öyle hissediyordu. Şimdi onun menzil dışında olduğundan oldukça emindi. Ya da belki de onu engellemek için daha iyi bir yol bulmuştu?

"Kim bilir?" Thrace içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. Ve eğer onu engelliyorsa onu kim suçlayabilirdi ki? Artık ne olduğunu -eski Efendisinin ne yaptığını- bildiğine göre onunla hiçbir şey yapmak istemeyebilirdi. Belki de onu geride bırakmayı seçmesinin gerçek nedeni buydu.

Eğer bu doğruysa, dedi Thrace kendi kendine, onu serbest bırakacak ve bir daha rahatsız etmeyecekti. Ne de olsa, geçmişini öğrendikten sonra iğrendiğini hissederse onu suçlayamazdı. Ama bunu yapmadan önce -onunla bağlarını tamamen koparmadan önce- güvende olduğundan emin olmalıydı.

Bu da onu asıl sorununa geri getirdi. Trin'in güvende ve zarar görmemiş olduğundan şüphe duymamak için ona ulaşması gerekiyordu ama nasıl?

Yonnie Six'e geri dönüp bir gemi çalabileceğini düşündü - belki de Lord X, İki ile uğraşırken ona ait olanı bile alabilirdi. Ama yakalanabilirdi. Ayrıca bu zaman alacaktı ve Yonnie Six'in yörüngesinden çıkalı bir gün ve bir gece olmuştu. O zamandan beri durmaksızın haritaları inceliyor, ona ulaşmanın en hızlı yolunu arıyor ve hiçbir şey bulamıyordu.

"Bir yolu olmalı," diye mırıldanarak yıldız haritalarını tekrar gözden geçirdi. "Bir yolu olmalı!"

"Bir yolu var," dedi sıcak, kadınsı bir ses.

"Ne? Bu da ne böyle?" Thrace sıçradı ve küçük yaşam kapsülünün sınırları içinde etrafına bakındı. "Kim söyledi bunu? Yoksa sadece bir şeyler mi duyuyorum?" Kimseyi görmedi ama bir şey hissetti... gemiyi dolduruyor gibi görünen bir varlık. Ya da belki sadece hayal ediyordu. Belki de Trin yüzünden yaşadığı stres onu delirtiyordu...

"Akıl sağlığın bozulmamış," dedi ses. ***"Ben senin inanmamayı seçtiğin Tanrıça'yım."***

"Tanrıça mı? Tüm Yaşamın Anası'nı mı kastediyorsun - Kindred'ların taptığı?"

"Aynısı."

"Şimdi delirdiğimi anlıyorum!" Thrace çılgınca etrafına bakındı. "Neden seni göremiyorum?"

"Bir ölümlü benim ihtişamıma maruz kalmaya dayanamaz," diye açıkladı ses. ***"Sadece bir kez bir erkek bunu yapabilecek kadar güçlüydü ve o zaman bile onu yok etmemek için kendimi gizlemek zorunda kaldım."***

"Pekâlâ... Ne istiyorsun?" Thrace boş gibi görünen havaya baktı.

"Altınızdaki gezegende bir şeyi yarım bıraktınız. Çocuklarım için tehlikeli bir düşman, ki seni de onlardan biri olarak sayıyorum, hala yaşıyor çünkü sen onun işini bitirmedin."

"İki'yi mi kastediyorsun? Onu zehirlenmiş ve ölümcül bir ıstırap içinde bıraktım - ki hak ettiği de buydu. Hızlı ve temiz bir ölüm onun gibi bir piç için fazla iyi," diye hırladı Thrace.

"Bununla birlikte, bir tehlikeyi kontrolsüz bıraktınız ve korkarım ki gelecekte bu yaptığınızın bedelini çok ağır ödeyeceksiniz."

"Bana söylemeye geldiğin *şey bu* mu?" Thrace talep etti. "Hayatımda olan onca şeyden sonra, sırf o piçi öldürmem gerektiğini söylemek için mi ortaya çıktın, İki?"

"Hayır, tek sebep bu değil. Çok kolay bir hayatın olmadığını biliyorum oğlum." Sesi yumuşak ve şefkatliydi. ***"Ateşin içinde denendin ama eksik bulunmadın. Geçmişine rağmen kendini Trin'e vermeye ve onu sevmeye istekli ve muktedirdin."***

"Elbette onu seviyorum," dedi kabaca. "Ve ona bağlıyım ama o beni engelliyor. Onu hiçbir yerde hissedemiyorum. Tek bildiğim bir tür barbarca arınma ritüeline katılmak için evine gittiği."

Tanrıça ona***, "Bu, Trin'in ruhunu tıpkı senin ilk köle olduğun zamanki gibi sınayacak bir sınav," diye*** güvence verdi.

Thrace bir panik dalgası hissetti.

"Ne diyorsun sen? Ona ne yapıyorlar? Ona ulaşmalıyım!"

"Ve . Ama Trin'i tekrar gördüğünde, seni terk eden aynı kadın olmayacak."

"Bu da ne demek oluyor? Lütfen, Tanrıça..." Thrace etrafına bakındı. "Ben... Ben onun zarar görmesi fikrine dayanamıyorum."

"Yolu görmesine yardımcı olmak için biraz acı gerekli," dedi ses yumuşak bir sesle.

"Ama sana gelmesi koşuluyla onu iyileştirebileceksin."

"Gelmesi *şartıyla* derken ne demek istiyorsun?" diye sordu Thrace. "Sen Tanrıça'sın, bana gelmeye istekli olup olmayacağını söyleyemez misin?"

"Pek çok farklı gelecek var oğlum. Ben sadece çocuklarıma doğru yolu gösterebilir ve bu yolu seçmelerini umabilirim."

"Onu geri almak için her şeyi yapmaya hazırım," dedi Thrace bıkkın bir ifadeyle. "Ama Yedi Cehennem'de ona nasıl ulaşacağım?"

"Bir yol sağlanacaktır. Tek yapmanız gereken onu kullanmak."

"Bir yol mu? Ne yolu?" Etrafına bakındı ama etrafındaki havayı dolduran ses ve varlık aniden kaybolmuştu. *Bu da ne böyle?* Thrace alnını ovuşturdu. Her şeyi hayal mi etmişti? Trin yüzünden yaşadığı stres ona halüsinasyonlar gördürmeye mi başlamıştı? Ama hayır, Tanrıça'nın varlığı o kadar gerçekti ki...

Tam o sırada görüş ekranından selamlama frekansı duyuldu.

"Bu da ne böyle?" diye mırıldandı yine. Aramayı cevaplamak için ekranı çevirdiğinde, sarı saçlı bir kadın ve Kindred'e benzeyen uzun, koyu kızıl saçlı bir erkekle karşılaştı.

"Thrace S'ver?" dedi erkek ona hitap ederek. "Selamlar, kardeşim. Sen bizi tanımıyorsun ama biz seni tanıyoruz. Ve yardım etmek için buradayız."

Otuz Üçüncü Bölüm

"Lütfen, artık yok," diye fısıldadı Trin kuru dudaklarının arasından. "Lütfen Baş Rahibe, kendimi çok *güçsüz* hissediyorum.″

"Zayıfsın yoksa bir erkeğin girmesine izin vermezdin." Baş rahibe Betina giydiği özenli başlığın altından ona tiksintiyle baktı. Uzun cübbesi gibi simsiyahtı ve Trin'in başparmağı büyüklüğünde yakutlarla kaplıydı.

Trin kayıtsızca annesinin parasının bu özenli baş giysisinin ödenmesine yardımcı olup olmadığını merak etti. Eğer öyleyse, Trin'in o güne kadar gördüğü en çirkin giysilerden birine hatırı bir yatırım yapmıştı. Her iki yanında da sert kıvrımlar vardı ve ön tarafı sivriydi, bir kuş gagası gibi bir noktaya gelerek rahibenin solgun, dar yüz hatlarını gölgede . Boncuk gözleri karanlığın içinden parlıyor, Trin'e kendini çıplak hissettiren yargılayıcı bir bakış fırlatıyordu.

Aslına bakılırsa çıplaktı; aşağılanma, bedenine girmesine izin verdiği erkek etkilerinden arınmak için uyguladığı ritüelin bir parçasıydı. Ama çıplak olmak bu deneyimin şimdiye kadarki en kötü yanı değildi. *Neredeyse* değildi.

Trin bir elini gözlerine götürdü, hatırlamamaya çalışıyordu... unutabilmeyi diliyordu...

Zetta Prime'a döndüğünde annesi onu evlerinin ön kapısında karşılamayı bekliyordu. Trin'in evi kirletmesinden korktuğu için eve girmesine bile izin vermemişti. Bunun yerine onu doğruca Yargı Tanrıçası Tapınağı'na götürmüştü.

Uzun, heybetli duvarları ve yankılanan koridorlarında çıplak ayakla dolaşan çok sayıda kukuletalı rahibesi olan bir bina.

Baş rahibe Betina, Trin'e şöyle bir bakmış ve onu ana ibadet salonunun iç kısmına sürükleyerek Hüküm Tanrıçası'nın devasa, çatık kaşlı heykelinin önünde durmasını sağlamıştı.

Baş rahibe "Soyun onu!" diye emretti ve iki gri cüppeli rahibe Trin'in giysilerini bedeninden ayırarak onu yankılanan odanın içinde çırılçıplak ve titreyerek bıraktı.

"Ey Yargı Tanrıçası," diye mırıldandı Betina, uzun boylu, çatık kaşlı heykele bakarak. "Karşında Kirlenmiş biri duruyor. Bir erkeğin içine girmesine izin verdi ve bunu yaparak kirli hale geldi." Parmağıyla Trin'i işaret etti. "Günahını kabul et!"

"I..." Trin'in sesi bir vıraklama olarak çıkmıştı. "Ben... beni affet Tanrıça, günah işledim. Bir erkeğin... içime girmesine izin verdim." Yutkunarak nefes aldı. "Ve... bundan zevk aldım. Ben... Ben çok üzgünüm. Lütfen beni affedin."

"*Hoşuna* gitti!" Betina dehşet içinde nefesini içine çekti.

"Ben... elimde değildi," diye mırıldandı Trin. "O benimle birlikteyken... hissettiğim zevki durduramadım." Ona öfkeyle kaşlarını çatmış gibi görünen heykele baktı. "İşte bu yüzden af diliyorum."

"Affedilmek sadece istemekle olmaz." Betina'nın boncuk gibi siyah gözleri kısıldı. "Fedakârlıkla *kazanılmalıdır*. Sadece acı çekerek, bedenini ve ruhunu feda ederek arınabilirsin."

"Anlıyorum," dedi Trin alçakgönüllülükle. "Ne yapacağım."

"Kanıtla." Rahibe akan cüppesinin içinden uzun ve gümüş bir şey çıkarıp Trin'e uzattı.

Trin avucunun içinde duran bir çift ağır, küt sopaya baktı ve sonra tekrar rahibeye döndü.

"Ne-?"

"Kes şunu." Betina saçını işaret etti. "Alçakgönüllülüğünün ve Tanrıça'ya olan bağlılığının bir işareti olarak kes."

"Tamam... tamam." Trin saçlarını her zaman en iyi özelliklerinden biri olarak görmüştür ama tereddüt etmeden ağır makası kaldırdı ve kesmeye başladı. Ne yaptığını göremiyordu, bu yüzden her şeyi berbat ettiğini biliyordu. Ama şu anda bunun bir önemi yoktu; önemli olan tek şey yaptığı şeyi telafi etmekti.

Kalın siyah saçlarının uzun telleri çıplak ayaklarının etrafına dökülürken kendi kendine*, bunu hak ediyorum,* dedi. *Yaptığım şeyin bedelini ödemeliyim ve tek yolu bu.*

İşini bitirip makası geri verdiğinde başının hafiflediğini hissetti ve yankılanan tapınma odasını süpüren serin esinti ensesini serinletti. Tanrıça'nın önünde çırılçıplak durup saçlarını kesmenin tek yapması gereken şey olacağını ummuştu ama yanılmıştı.

Ritüel daha yeni başlıyordu.

Saçları kesildikten sonra Betina taştan bir kadeh çıkardı, o kadar büyük ve ağırdı ki iki eliyle tutması gerekiyordu. Dışına garip işaretler kazınmıştı ve içi uğursuz kırmızımsı bir kahverengiye boyanmıştı.

"Ne... bu ne için?" Trin tereddütle sordu.

"Şimdi günahların için kanını akıtmalısın," dedi rahibe ona. "Vücudundaki kötülüğü akıt ve pişmanlığını göstermek için kanını ver." Mücevherli sapı olan uzun, kıvrımlı bir tören hançeri çıkardı ve Trin'in dirseğinin iç tarafına bastırdı.

Bıçak derinden ısırdığında Trin bir nefesi bastırdı ve kanının taşarak yakut rengi damlalar halinde kolundan aşağıya ve taş kadehe dökülmesini izledi. Bir süre sonra başı dönmeye başladı ve günahlarının kefaretini ödemek için ne kadar kan vermesi gerektiğini merak etti. Derin kadeh nihayet dolduğunda ve küçük rahibelerden biri kolunu sardığında kendini zayıf ve titrek hissediyordu.

Ama hâlâ işi bitmemişti.

"Bana *hrakka*'yı getirin*," diye buyurdu* Betina. Diğer rahibelerden biri bir anlığına ortadan kayboldu. Geri döndüğünde elinde uzun saplı, ucundan dört keskin, paralel pençenin kıvrıldığı bir alet tutuyordu.

"Ne... bununla ne yapacaksın?" Trin dehşet içinde iğne gibi keskin pençelere bakarak sordu.

"Kirliliğin ve iffetsizliğin içine girmesine izin verdiğin için, kötülüğünü göstermek için dışının işaretlenmesi gerekiyor," diye mırıldandı rahibe. Trin irkilmemeye çalışırken, keskin pençeleri kollarından ve bacaklarından aşağı, göğüslerinin üst kısımlarına, karnına ve kalçalarına, hatta yanaklarına doğru sürükledi.
-Trin'in vücudunun her santimini uzun, kanlı yaralarla çiziyor ve kaşıyordu.

Trin bağırmamaya çalıştı ama acı çok şiddetliydi. Huzursuzca kıpırdandı ve rahibe onun yanağına sert bir tokat attı.

"Kıpırdama!"

Trin dişlerini sıkarak, "Deniyorum," diye fısıldadı. "Acı..."

"*Hrakka'nın* pençeleri acı ve ıstırabı artırmak için asidik bir maddeyle işlenir." Trin'e zalim bir gülümseme verdi. "*Kalıcı* izler bırakacaklar, böylece sizi gören herkes ne yaptığınızı bilecek."

"Ne?" Trin çılgınca ona baktı. "Ama annem bana ne yaptığımı sadece senin ve onun bileceğini söyledi!"

"Bu, kirlettiğin şeyden *zevk* aldığını itiraf etmeden önceydi," diye hırladı rahibe. "Böylesine iğrenç bir günah cezasız kalamaz. Artık sana bakan herkes bir erkek tarafından kirletilmeye izin verdiğini bilecek. *Hrakka*'nın izleri onlara anlatacak!"

Trin ağlamak istedi ama reddetti, onun yerine çenesini kaldırdı. Belki de rahibe haklıydı - belki de yaptıklarının herkes tarafından bilinmesini hak ediyordu - günahları ve utancı yüzünden kalıcı olarak işaretlenmeyi hak ediyordu. Yine de... gerçekten o kadar kötü müydü? Thrace'in onu saran güçlü kollarını, adını fısıldayışını ve onu sevdiğini söyleyişini hatırlamadan edemiyordu. Kimseye zarar vermemişlerdi, yaptıkları şey gerçekten bu kadar korkunç muydu?

Tanrıça'ya karşı saygısızlık ettim, diye kendine sertçe hatırlattı.
Bedelini ödemek zorundayım.

Ama yine de, ritüelin bir sonraki adımı neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı.

Betina onu tapınağın arka tarafından bahçelere götürdü; solmuş mor otlarla kaplı ve her tarafı yüksek, gri duvarlarla çevrili geniş bir alan.

Orada, tepinen ve homurdanan iki tanıdık figür vardı. Trin, küçük rahibelerden birinin sevgili hayvanları Swift ve Silk'in dizginlerini tuttuğunu görünce yüreği ağzına geldi. Onu gördüklerinde başlarını savurdular ve Swift çınlayan bir kişneme sesi çıkardı. Kendisini tutan rahibeden kurtuldu ve Trin'e doğru koşmaya başladı.

"Oh, Swift..." Trin kollarını onun boynuna doladı ve yüzünü sıcak derisine bastırdı, büyürken sık sık yaptığı gibi ondan teselli aldı. "Aferin oğluma..." Adam homurdandı ve sanki sorunun ne olduğunu sorar gibi Trin'in saçlarını okşadı. Trin ona yaklaştı ve atın sıcak kokusunu içine çekti.

saçları ve tatlı samanları vardı ve tüm gücüyle, dünyada hiçbir şeyi umursamadan evinin otlağına geri dönmüş olmayı diliyordu.

"Bu kadar mide bulandırıcı gösteri yeter," diye tersledi Betina. Küçük rahibeye eliyle işaret etti. "Sen gel ve bunu geri çekip diğerinin yanında dur."

Swift gitmek istemedi ama Trin onu okşadı ve alçak, yatıştırıcı bir sesle konuşarak geri dönmesini, her şeyin yoluna gireceğini söyledi. Ama yalan söylediğinden çok korkuyordu.

"Neden hayvanlarımı getirdiniz?" diye sordu kısık bir sesle, Swift İpek'in yanına götürülürken. Midesi düğüm düğüm olmuştu ve bir yanı cevabı zaten biliyordu.

"Ne kadar üzgün olduğunu göstermek için sevdiğin bir şeyi feda etmelisin," dedi baş rahibe soğuk bir sesle. "Eğer seni kirleten erkek burada olsaydı, onun acısını Tanrıça'ya kurban etmeni talep ederdik. Bu durumda, bu iki uzaylı yaratığın ölümü yeterli olacaktır."

Trin, "Onlar Dünya'dan gelen *atlar* ve on iki yaşımdan beri onlara sahibim," diye itiraz etti. "Onları tayken yetiştirdim. Yaşlılar ama hâlâ sağlıklılar.
-"Onları öldüremezsin, .″

"Neden, onları *sevdiğin* için mi?" Betina onunla alay etti. "Eğer saflığını da bu kadar çok sevseydin onları bağışlayabilirdin. Ama korkarım ki pişmanlığının bir işareti olarak onları Tanrıça'ya vermelisin." Trin'in eline bir hançer tutuşturdu; daha önce kanlı kurban için kolunu keserken kullandığı hançerin aynısını. "Şimdi yap, boğazlarını kes!"

"Hayır." Trin başını şiddetle salladı ve hançerin sinirli parmaklarından düşmesine izin vererek geri çekildi. "Hayır, beni zorlayamazsın! Yapamam... *Yapmayacağım.″*

Betina başını salladı, siyah başlığındaki yakutlar solgun güneş ışığında kan damlaları gibi göz kırpıyordu.

"Zayıf ve aptal kadın! Pekala o zaman, yapacağım."

Trin onu durduramadan, pelerininin kıvrımlarından küçük ama ölümcül bir ısı ışını çıkardı ve tam İpek'in gözlerinin arasına nişan aldı.

"Hayır!" Trin onu durdurmak için sıçradı ama birden etrafı kapüşonlu gri cüppelerini giymiş küçük rahibeler tarafından sarıldı. Bir *zzap* sesi duyuldu ve yoğunlaştırılmış ısı ve ışıktan oluşan bir ışın kısrağın kafatasını delerek beynini anında pişirdi. İpek sendeledi ve kişnemeden çok çığlığa benzeyen bir sesle başını kaldırdı... sonra tökezledi ve yavaşça dizlerinin üzerine düştü. Sıcak kahverengi gözleri kafasının içinde yuvarlanırken aniden cansızlaştı ve yan tarafına yığıldı,

"İpek! Hayır!" Trin kurtuldu ve ona doğru koştu ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. İpek'in gözleri çoktan camlaşmıştı ve Trin'in okşamayı çok sevdiği ön saçının hemen altında düzgün siyah bir delik yanıyordu.

Küçük bir tayken yetiştirdiği kısrak gitmişti ve baş rahibe yüzünde kötü niyetli bir sırıtışla onun başında duruyordu.

Trin ölü atın yelesine sarılıp ağlarken Betina acımasızca, "Bıçakla ölmesi gerekirdi," dedi. "Görevini yapamadığın için cezan daha da ağır olacak." Sonra silahını tekrar kaldırdı ve tedirgin bir şekilde yeri eşeleyen Swift'e doğrulttu.

"Hayır, hayır*!* Swift de olmaz!" Trin ayağa fırladı ve onu çalıştı; kolundan tutup patlayıcıyı yukarı ve uzağa itmeye çalıştı. Ama daha rahibeye ulaşamadan, düz, ölümcül bir *zzap* sesi daha duyuldu ve Swift de keskin bir kişneme sesi çıkararak yere düştü. İri kahverengi gözleri sanki "B*unu bana neden yaptın?*" diye sorar gibi Trin'e dikilmişti. Sonra yere yığıldı ve sessizliğe gömüldü.

Trin bir yığın halinde tapınak bahçesinin toprağına düşerek ağlamaya başladı. Ne kadar sık evcil hayvanlarına sığınmış ve onları teselli etmeye çalışmıştı? Ne kadar sık gelmişti

Eve döndüğünde onları tarlada ona doğru koşarken, onun dokunuşunu ve sesini duymak için can atarken görmek? Annesi ona kızdığında ya da yanlış yaptığı bir şey yüzünden hayal kırıklığına uğradığında, onlar her zaman oradaydı, Swift ve Silk, onu rahatlatmak ve koşulsuz sevgi ve şefkatlerini vermek için bekliyorlardı. Ve şimdi, birkaç kalp atışı içinde gitmişlerdi - onun günahlarının bedelini ödemek için kurban edilmişlerdi.

Ben, benim yüzümden öldürüldüler. Benim hatam... hepsi benim hatam... Tanrıça benden nefret ediyor... Onu suçlamıyorum, kendimden nefret ediyorum!

Omuzları sarsıldı ve hıçkırıklar boğazını yırttı. Trin solmuş otların arasında ölü yatanın *kendisi* olmasını diledi. Ne de olsa ölümü hak eden kendisiydi. Tayken yetiştirdiği nazik, tatlı evcil hayvanlar değil. Çocukluğundan beri sevdiği yaratıklar değil.

Tapınak bahçesi yüksek, gri duvarlarıyla dünyanın geri kalanından koparılmış, kapalı bir alandı. Trin orada kısrak ve aygırının yanında ağlarken, hayatında hiç bu kadar kapana kısılmış ya da umutsuz hissetmemişti.

"Neden?" diye fısıldadı arasından, yüzünü rahibeye doğru çevirerek. "Neden onları aldın? O ben olmalıydım - beni öldürmeliydiniz.″

"Ölümü kesinlikle *hak ediyorsun* ama annene önce seni bu kirden arındırmaya çalışacağımıza söz verdim." Betina'nın dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Henüz işimiz bitmediğine göre, biraz daha yaşamalısın. Şimdi *kaz,″* diye hırladı ve Trin'in yan tarafına tekme attı. *″Ellerinle.* Bu yaratıkları Yargı Tanrıçası'na uygun bir kurban olarak gömmelisin - her ne kadar görevini yerine getirip onları kendin kurban etmiş olman kadar uygun olmasa da."

Trin donuk bir ifadeyle etrafına bakındı. Bu saatler önceydi. O zamandan beri durmadan kazıyordu ve açtığı çukur hâlâ yarı büyüklükte değildi

Bırakın İpek'i, Swift için bile yeterliydi. Tapınağın bahçesindeki toprak ve taşlar baş rahibenin kalbi kadar sert ve bağışlayıcı değildi. Trin'in elleri kanıyordu, tırnakları kırılmış ve yırtılmıştı. Vücudunu çizen uzun yaralara çamur ve kan karışmıştı ve bir daha asla temiz olamayacağını hissediyordu; ne içi ne de dışı.

"Lütfen," diye fısıldadı baş rahibeye bakarak. "Ben... ben sadece bir bardak su içebilir miyim?" Tanrıça'nın mabedinde verdiği kan ve döktüğü onca gözyaşı arasında kendini korkunç derecede susuz hissediyordu.

"Hayır," diye tersledi Betina. "Kirlenmiş Biri ağlamak, terlemek ve vücudundaki kirleri akıtmak için çabalamalıdır; saflığını geri kazanana kadar kendini yenilememelidir."

"Ama... başka ne yapabilirim? Beni eski halime getirmek için ne gerekecek?" Trin sormaya cesaret etti. "Tanrıça'nın benden başka ne istediğini bilmiyorum... ve sen zaten beni ona çok değerli bir şey vermeye zorladın..." Gözleri yanında hareketsiz yatan Swift ve Silk'e kaydı.

Rahibe alay etti. "Birkaç hayvanın ölümünün Yargı Tanrıçası'nın gazabını yatıştırabileceğini mi sanıyorsunuz? Sizi temin ederim ki, günahınızın yüzeyini ancak çizebildik."

"Ama-" Trin tekrar başladı. Ancak tam o sırada, diğer küçük rahibelerden biri tapınaktan çıktı ve Baş rahibenin kulağına bir şeyler fısıldadı.

Trin onun ne söylediğini merak etti ama rahibenin yüzüne taktığı uzun kukuleta sesi bastırdı.

"Gerçekten mi?" Betina'nın boncuk gözleri büyüdü ve spekülatif bir şekilde Trin'e baktı. "Gerçekten öyle mi?"

Rahibe ciddiyetle başını salladı.

"Pekala. Bu biraz düşünmeyi gerektiriyor. Gelin." Baş rahibe tapınak yönünü işaret etti. Sonra Trin'e bir bakış fırlattı. "Sen kazmaya devam et. Yarın sabahki törende ne kurban etmek istediğini de düşün."

"*Sırada* kurban mı var*?″* Trin kulaklarına inanamıyordu. Çok sevdiği atlarının ölü bedenlerini işaret . "Sen neden bahsediyorsun? Daha ne verebilirim - Tanrıça beni affetmeden önce benden ne istiyor?"

Betina'nın gözleri parladı.

"Senin için en değerli olan şeyi istiyor. Söyle bana kızım, seni kirletmesine izin verdiğin erkeği sevdin mi?"

Bunun başını daha büyük belaya sokacağını bilse de Trin yalan söylemeye cesaret edemedi. Çenesini kaldırarak Betina'nın gözlerinin içine baktı.

"Evet," dedi basitçe. "Onu sevdim."

Rahibe iğrenmiş görünüyordu.

"Bir erkeği sevmek... Ben de öyle düşünmüştüm. Eğer o burada olsaydı, Tanrıça evcil hayvanlarınıza verdiğiniz gibi ona da vermenizi isterdi. Ama o burada olmadığına göre, başka bir şeyden, kaybetmek istemeyeceğin bir parçandan ayrılmalısın."

"Ben... Ben zaten saçlarımı kestim, kanımı verdim ve kalıcı olarak yaralandım," diye fısıldadı Trin, yırtık parmak uçlarını yüzündeki kanlı yaralara dokundurarak.

"Bu sadece başlangıç. Neyi kaybetmek istediğinize karar vermelisiniz. Kirlenmişlerin bazıları bir parmağını kesmeyi seçer... bazıları bir kulağını. Nadiren de olsa, özellikle pişmanlık duyan bir adayımız bir gözünü çıkarmayı seçer." Omuz silkti. "Seçim sizin."

Trin rahibeye baktı, kalbi göğsünde dört nala atıyordu. Bu tür uygulamaları duymuştu - dini eğitim için tapınağa gönderilen tüm Zetta Prime Kızları duymuştu - ama nedense bunların kendisine uygulanacağını hiç düşünmemişti.

"Sen... parmağımı kesmek ya da... gözümü çıkarmak mı istiyorsun?" diye fısıldadı kuru, nefessiz bir sesle.

"Oh hayır, canım..." Betina kötü niyetle gülümsedi. "Parmaklarından birini kesmeni ya da gözlerinden birini çıkarmanı istiyorum. Bu fedakârlık *senin* tarafından yapılmalı. Aksi takdirde Tanrıça bunu kabul etmeyecektir."

"Ama... ama..." Trin duyduklarına inanamayarak başını salladı.

"Şimdi gitmeliyim. Kazmaya devam et. O kendilerini gömmeyecekler."

Ve baş rahibe dönerek Trin'i bahçede, yanında sadece ölü atlarıyla yalnız bıraktı.

Bölüm Otuz Dört

"Tatlım, şu haline bak, berbat durumdasın!"

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Charlie haklı, sen bir eyalettesin."

Trin seslerin kaynağını bulmaya çalışarak başını kaldırdı. Bahçede hava kararmıştı -gece yarısını çoktan geçmişti diye düşündü- ve sonunda kazmaya hazırlandığı mezarı bitirmişti. Yine de Swift ve İpek'i devasa çukura itemeyecek kadar güçsüzdü. Denediğinde, bir baş dönmesi dalgası onu ele geçirmiş ve mezarın kenarına yığılmıştı, dünya griye dönerken zorlukla nefes alıyordu.

"Kim... kimsiniz siz?" diye mırıldanmayı başardı, başını kaldırıp onlara baktı.

Küçük rahibelerin cüppelerini giyiyorlardı ama yüzlerini göremiyordu. "Seni izleyen ve seni önemseyen biri," dedi ilki.

Charlie sert bir ses tonuyla konuştu. "Beni ve Becca'yı senin koruyucu melekler."

"Hadi, onu güvenli bir yere götürmeliyiz - acele edersek kimse fark etmeden onu gizlice çıkarıp gemiye geri dönebiliriz," dedi Becca olması gereken ikinci ses.

"Hayır, sana *söyledim* Becca, kendi seçimini yapmak zorunda. O gitmek *isteyene* kadar onu götüremeyiz."

"Ona bir bak, zavallı şey! *Tabii ki* gitmek istiyor."

"Hayır, istemiyorum," Trin sesini duyurmak için sesini yükseltmeye çalıştı ama kelimeleri kuru bir vıraklamayla çıktı. "Ben... Ben yapamam," diye ekledi ve öksürmeye başladı. "Ben çok... çok kötü davrandım. Cezalandırılmayı hak ediyorum."

"Oh, tatlım- düşündüğün *bu* mu?" Becca'nın sesi yumuşak ve sempatikti.

"Bu...bu benim bildiğim şey," diye fısıldadı Trin, bir rahibenin neden bu kadar açık bir soru sorduğunu merak ederek.

"Bu atlar sizin miydi?" Charlie, Swift ve Silk'in hareketsiz bedenlerini göstererek sordu. "Çok üzücü. Atları çok severim ama Dünya dışında olduklarını bilmiyordum."

"Benim için ithal edildiler, onları tayken yetiştirdim." Trin, vücudunda ağlayacak kadar nem kalmış olsaydı yine ağlayacakmış gibi hissediyordu. "Betina -yüksek rahibe- onları tam önümde vurdu. Günahlarımın kefareti olarak onları kurban etmem gerektiğini söyledi."

"Ne kaltak ama," dedi Charlie düz bir sesle.

"Ne kadar korkunç!" Becca sempatik bir şekilde kolunu sıktı ve uzun *hrakka* yaraları temasla birlikte yanarken Trin inledi. "Ah, üzgünüm, zavallı kolun!"

"Lütfen..." Trin hâlâ onlardan ne anlam çıkaracağını bilmiyordu. "Lütfen, neden buradasınız?"

"Size yardım etmek için," dedi ilk ses - Charlie denilen ses.

"Ve gitmeye hazır olduğunuzda kıçınızı buradan çıkarmak için," diye ekledi ikinci Becca.

Trin'i kollarının altından desteklediler ve kalkıp tapınağa geri yardım ettiler. İçeri girdiklerinde hangi yöne gidecekleri konusunda kısa ve fısıltılı bir görüşme yaptılar.

"Banyoya ihtiyacı var," dedi Becca. "Ya da en azından duş gibi bir şey. Şu zavallıya bir bakın, üstü başı kir ve kan içinde."

"Bu onları şüphelendirebilir," diye Charlie. "Riske atamayız
o."

" *zorundayız*," dedi Becca kararlılıkla. "Bunun ne kadar sağlıksız olduğunu
düşün-
enfeksiyon kapacak."

"Lütfen," diye Trin. "Su..." Bu onlara karar vermiş gibi görünüyordu.

Becca kararlı bir şekilde, "Onu yıkadıktan sonra bir şeyler içmesini sağlayabiliriz," dedi. "Muhtemelen tamamen susuz kalmıştır."

"Pekâlâ. İyi ki Stavros buranın şemalarını bulabilmiş," diye mırıldandı Charlie. Bir tür el cihazına baktı ve işaret etti. "Bakın, banyo alanı bu tarafta."

Üçü uzun koridorda yürürken çıplak ayakları taş zeminde fısıldayarak ilerliyordu. Zaman zaman diğer rahibelerin yanından geçiyorlardı ama saat çok geç olduğu için çok fazla değillerdi. Charlie ve Becca başlarını öne eğmişlerdi, yüzleri hâlâ gri kukuletaları tarafından *gizleniyordu*, bu yüzden Trin yeni arkadaşlarının neye benzediği hakkında hiçbir fikri yoktu - eğer gerçekten arkadaşlarsa. Yorgun bir şekilde nereden geldiklerini ve neden kendisiyle uğraştıklarını merak ediyordu. Sonuçta o değersiz bir pislikten başka neydi ki? Bir erkekle birlikte olmaktan zevk almasına izin veren bir kadın. Neden biri ona yardım etmek istesin ki?

Düşünceleri Becca'nın "İşte burada!" demesiyle yarıda kesildi.

Bir ucunda basit beyaz bir perde olan uzun bir koridordan aşağı döndüler. Perdeyi geçtiklerinde, taş duvarlara tutturulmuş püskürtme başlıkları ve asılı plastik kumaş levhalarla bölünmüş bir dizi duş kabini olan banyo alanını buldular.

Charlie yalnız olup olmadıklarını kontrol ettikten sonra, "Tamam, şunu senin için hazırlayayım," dedi. "Sıcak olmalı ama çok da sıcak olmamalı, çünkü her tarafınız kesilmiş."

Bir kabinde durdu ve çarşafı kenara itti, böylece gri cübbesini ıslatmadan bir sonraki kabindeki su göstergesine ulaşabilecekti. Ama su püskürmeye başladığında hiç memnun olmadı.

"Sorun nedir?" Becca kaşlarını çatarak sordu. "Acele etmemiz gerek."

"Biliyorum ama su dondurucu soğuk! *Buz* iğneleri gibi. Ve düğmeyi ne tarafa çevirirsem çevireyim ısınmıyor."

"Çünkü burası acemilerin yıkanma alanı - acemi rahibelerin birinci yıllarını tamamlayıp inisiye olana kadar yıkanmak için sıcak suya girmelerine izin verilmiyor."

Yeni ses hepsinin hızla arkasını dönmesini sağladı.

"Oh, merhaba. Yani, selamlar, rahibe dostum," dedi Charlie arkalarında duran ve yüzünde meraklı bir ifade olan küçük rahibeye hızlıca. Trin onun ve Becca'nın yüzlerini gizlemek için kukuletalarını çıkarmadıklarını fark etti ama yeni kız onlarla konuşabilmek için kukuletasını geri atmıştı.

"Kimsin sen?" diye sordu soluk tenli ve açık mor saçlı kız. "Tapınağımızda yeni misin?"

"Evet, öyleyiz," dedi Becca hızla. "Baş rahibe bize bu kızı temizlememiz gerektiğini söyledi." Trin'e başını salladı.

"*Baş* rahibeyi mi kastediyorsun?" diye sordu kız.

"Doğru ya, *baş* rahibe," dedi Charlie hemen. "Biz kendi tapınağımızda bazen bizimkine baş rahibe deriz."

"Ah? Geldiğin tapınak nerede?" Kız ince, mor bir kaşını kaldırdı.

"Um..." Charlie ve Becca açıkça ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

"Shatterline," diye mırıldandı Trin, onlara yardım ederken. "Shatterline eyaletinden geliyorlar."

Bu, mor saçlı rahibeyi tatmin etmişe benziyordu. "Pekâlâ-

iyi toplantılar, kardeşlerim."

"İyi karşılaşmalar... kardeşim," dedi Becca, onun sözlerini yankılayarak. "Ve bize su durumundan bahsettiğin için teşekkür ederim."

"Evet, nereden sıcak su bulabiliriz?" Charlie sordu.

"Eğer inisiyelerin banyo odasına girme izniniz varsa, koridorun sonunda ve üç kat yukarıda, baş rahibenin kanadında." Kız başını salladı. "Ama Kirli Olan'ın yıkanmasına izin vermeniz gerektiğinden *emin* misiniz? Hâlâ arınma ritüelinden geçiyor, değil mi?"

"*Kirletilmiş Olan mı?"* Becca'nın sesi öfkeli geliyordu. "Bu zavallı kıza böyle mi hitap ediyorsun?"

Rahibe omuz silkti. "O böyle biri - bir erkeğin *içine girmesine* ve onu *tohumuyla* doldurmasına izin verdi.″ Sanki hayatında duyduğu en iğrenç şeymiş gibi bir yüz ifadesi takındı ve Trin utançtan içinin burkulduğunu hissetti. "Neden - Shatterline'daki ev tapınağınızda böyle kadınlara başka bir şey mi diyorsunuz?"

"Hayır, biz... biz daha önce böyle bir durum yaşamadık. Hepsi bu," dedi Charlie çabucak. "Geç oluyor, artık yola koyulsak iyi olur."

"Nasıl isterseniz. Size iyi akşamlar dilerim." Kız kapüşonunu tekrar taktı ve banyo alanından ayrılmadan önce yavaş bir selam verdi.

"Hadi," diye tısladı Becca. "Buradan çıkalım ve diğer tuvaleti bulalım."

"Bekle." Charlie elini onun koluna koydu. "O kız bunun baş rahip tarafından yapıldığını söyledi - sence riske girmeli miyiz?"

Becca, "Bence zavallı Trin'i bu haldeyken dondurucu soğukta duşa sokamayız," diye tersledi. "Yani evet, bence riske girmeliyiz."

"Becca-"

"Her şey ." Trin büyük bir çabayla ellerinden kurtuldu ve kabinlerden birine adım attı. Kendini desteklemeye çalışarak kontrolleri çevirdi ve

Buz gibi su iğneleri derisini ısırırken nefesini tuttu.

"Trin, tatlım-hayır! Bunu yapmak zorunda değilsin!" Becca itiraz etti. "Seni sıcak suyu olan bir yere götüreceğiz, *söz* veriyorum."

"Sıcak suyu hak etmiyorum," diye cevap verdi Trin, dişleri gıcırdayarak. "Suyu hiç hak etmiyorum."

Ama o kadar susamıştı ki, yakıcı spreyi derin yudumlarla içmekten kendini alamadı. Soğuk havaya rağmen su en azından onu kirden ve pislikten arındırmıştı. Ayrıca *hrakka*'nın pençelerindeki yakıcı asidik çözeltiyi de duruladı. Derisinden akıp gittiğinde Trin rahat bir nefes aldı. Sonunda biraz hafifleyene kadar ne kadar acı çektiğini fark etmemişti. Saatler boyunca *hrakka* zehri vücudunun her yerinde milyonlarca küçük böcek sokmuş gibi hissettirmişti; şimdi nihayet gitmişlerdi.

Gözlerini kapatarak soğuk spreyin altında döndü ve dışını iyice temizledi. *Keşke içimi temizlemek de bu kadar kolay olsaydı,* diye düşündü ama bu imkânsızdı. Kirli, günahkâr ve iğrençti ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Çok sevdiği atlarını kurban etmesi bile Tanrıça'yı yatıştırmamıştı; görünüşe göre hiçbir acı onu yatıştıramazdı.

İşte bu yüzden bir parmağımı, bir kulağımı ya da bir gözümü kaybetmek isteyip istemediğime karar vermeliyim, diye düşündü Trin ve ürperdi. Bu fikri aklından uzaklaştırmaya çalıştı - yakında bununla yüzleşmek zorunda kalacaktı ama şimdilik sadece temiz hissetmek istiyordu. En azından dışarıdan.

Sonunda dişlerini sabit tutamayacak kadar takırdattığında Charlie onu küvetten çıkardı ve su toplamış cildini kurulamak için birkaç kaba kumaş parçası buldu.

"Bu havlularla benimle dalga mı geçiyorsun?" diye mırıldandı içinden, Trin'i nazikçe kurulamak için elinden geleni yapıyordu. "Buranın nesi var böyle? Hepsi mazoşist ya da sadist falan mı?"

"Önemli değil." Trin kaba havluyu ondan aldı ve yaralı etini çizmesine aldırmadan, çizilmiş ve acıyan etinin etrafına sardı.

"Evet, öyle," diye ısrar etti Becca. "Peki sana ne yaptılar? O kadar kirden önce anlayamadım ama kızım, *her yerin* çizilmiş. Berbat haldesin." Elini uzattı ve Trin ilk kez onun ten rengini fark etti -kendi ten rengiyle aynı kremsi kahverengiydi- belki biraz daha açıktı.

"Sen...sen..." Ellerini karşılaştırdı. "Bana benziyorsun! Annemin çocukken izlememe izin verdiği birkaç Dünya videosu dışında benim gibi birini hiç görmedim!"

"Çünkü ben dünyalıyım -Charlie ve ben ikimiz de öyleyiz." Becca, Trin'in daha iyi görebilmesi için kapüşonunu geriye attı ve Charlie de aynısını yaptı.

"Dünya'dan buraya kadar mı?" Trin onlara boş boş baktı. "Ama... burada ne işiniz var?"

"Bu uzun bir hikâye." Charlie kapüşonunu geri taktı ve Becca da aynısını yaptı. "Hadi gel, konuşmak için güvenli bir yer bulalım ve sana anlatalım."

Bölüm Otuz Beş

"Yani... haftalardır beni mi izliyordunuz?" Trin belirsiz bir şekilde onlara baktı. Üçü de üzerinde ince, cızırtılı gri bir battaniye olan sert ve rahatsız bir karyolada oturuyorlardı. Charlie uyuma yerlerini gördüğünde tapınağın sadist uygulamaları hakkında daha fazla homurdanmıştı ama Trin o kadar yorgundu ki oturmak ya da düşmek zorundaydı. Bu yüzden şimdi karyolanın ortasında oturuyor, Charlie ve Becca da iki yanında yer alıyordu.

"Bir bakıma, ben ve adamım Stavros, senin ve Thrace'in imgelemlerini görüyorduk - size neler olduğuna dair küçük parıltılar. Stav da İki'yi izlemek zorunda kaldı." Charlie yüzünü buruşturdu. "Harika değil. Ama bu yüzden seni zaten tanıyormuşum gibi hissediyorum."

"Ve aynı zamanda seni almaya gelmemizin nedeni de bu," dedi Becca. "Tanrıça Charlie ve Stavros'a izlemeyi bırakıp harekete geçme zamanının geldiğini söyledi."

Trin kaşlarını çattı. "Hangi Tanrıça? Yargı Tanrıçası değil mi?"

"Hayır, tabii ki hayır. Aslında..." Charlie tereddüt etti.

"Aslında ne?" Trin sordu.

"Şey... Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama Tanrıça - Akraba Tanrıça, yani Tüm Yaşamın Anası - benimle konuştuğunda, tanrıçanızın aslında... yani, *gerçek* olmadığını söyledi.″

"O gerçek," dedi Trin kaşlarını çatarak. "Onun gölgesinde büyüdüm, bebekliğimden beri ondan korkmak için eğitildim. Gerçek olmak *zorunda* yoksa..."

"Yoksa bütün bunları boşuna mı yapıyorsun?" Becca, Trin'in çizilmiş vücudunu ve kırpılmış kafasını göstererek nazikçe sordu.

Trin gözlerini kaçırdı. "O gerçek olmasa bile, yine de halkımın yasalarını çiğnedim - yine de annemi utandırdım. Ben... Ben başıma gelen her şeyi ve daha fazlasını hak ediyorum."

"Annem her gece benim için ağlıyor," dedi Becca usulca. "Rahibe olmak için her şeyi ayarlamıştım - rahibe gibi bir şey, biliyorsun. Bu göreve uygun olduğumu düşünüyordum. Ama sonra Truth and Far ile tanıştım."

"Kim bunlar?" Trin belirsiz bir şekilde sordu.

"Bağlanmış arkadaşlarım - yakında kocalarım olacaklar, ancak annem ve babamın düğünde olmayacağına bahse girebilirsiniz. Bir el sepeti içinde doğruca cehenneme eminler ve neden biliyor musunuz?"

"Çünkü aynı anda iki erkekle çiftleşiyor," dedi Charlie. Trin nefesini

içine çekti.

"İki mi? Aynı anda mı?"

"İşte size İkiz Akraba," dedi Becca. "Bir kadını paylaşmak zorundalar - aynı anda sadece biriyle birlikte olmaları fiziksel olarak imkansız. Ve inanın bana, benimkiler denedi. Üçümüzü bir araya getirmek için çok şey gerekti."

"İki erkek ve bir kız görmek - bu Dünya kültüründe yaygın olarak yapılmaz. Porno dışında ," dedi Charlie. "Çoğu insan buna saldırgan ya da yanlış diyor."

"Ben buna aşk diyorum," dedi Becca usulca. "Şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha derin ve daha gerçek bir aşk. Ama bu sonuca varmam biraz zaman aldı. Bana öğretilenlerin üstesinden gelemedim - neredeyse çok geç olana kadar çocuklarıma duyduğum sevgiye teslim olamadım. Onları neredeyse kaybediyordum çünkü kendimi onlarla birlikte olamayacak kadar suçlu hissediyordum."

"Peki ya hissettiğin suçluluk duygusu hak edilmişse?" Trin sordu. "Ya yaptıkların seni sahip oldukların için bir utanç ve hayal kırıklığı haline getirdiyse?

Yakın mı?" Annesinin gözlerindeki tiksintiyi hatırlamadan edemedi.

"Hayatını kendinden başka kimse için yaşayamazsın," dedi Becca. "Ben bunu zor yoldan öğrendim. Annemi incittiğim için pişman mıyım?" Gözleri dökülmemiş yaşlarla parladı ve hızla kırpıştırdı. "*Elbette* pişmanım. Ama sırf onu memnun etmek için sevdiğim adamlardan -benim de bağlı olduğum adamlardan- vazgeçemem." Burnunu çekti. "Umarım bir gün kararımı kabul eder ama kabul etmezse, bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok. Sadece peşini bırakmak zorundayım."

Charlie ona ciddiyetle, "Sen de bu işin peşini bırakmalısın, Trin," dedi. "Senin Thrace'e, onun da sana aşık olması kötü bir şey değil. Tanrıça sizi bir araya getirdi-birbirinizin *kaderisiniz."*

"O bir erkek." Trin ellerine baktı. "Bir erkeğe aşık olmama ve... onunla çiftleşmeme izin verdim. Bu bir insanın yapabileceği en yanlış ve doğal olmayan şey ve ben bunu yaptım."

"Bunun senin için doğal *olmadığını* hiç düşündün mü?" Becca sordu. Charlie'ye baktı. "O yarı Dünyalı bir kız, değil mi? Burada büyümüş olmasına rağmen?"

"Bu doğru." Charlie başını salladı.

"Evet, beni yaratan tohum sizin gezegeninizden geldi," dedi Trin kaşlarını çatarak. "Annem bu ismi seçti çünkü egzotik bir bebek istiyordu; farklı görünecek ve diğerlerinden ayrılacak bir bebek. Her zaman benden beklentisi..." Sertçe yutkundu. "Çok yüksek bir standartta. Ama bunun konuyla ne ilgisi var?"

"Bunun sizin *yarı* dünyalı olmanızla ilgisi var. Ve bizim gezegenimizde bir kız ve bir erkeğin birlikte olması normdur," dedi Becca. "Elbette kızlarla birlikte olan kızlarımız ve erkeklerle birlikte olan erkeklerimiz de var ama insanların çoğu karşı cinsle birlikte oluyor."

Charlie daha dik oturarak, "Becca haklı," dedi. "Belki de genetik yapınız yüzünden bir erkeğe ilgi duymaktan kendinizi alamıyorsunuzdur!" Trin'in elini tuttu ve ona ciddiyetle baktı. "Trin'le birlikte olmayı istemek kötü bir şey değil tatlım. Bu senin kanında *var, DNA'nda."*

Trin ne diyeceğini bilemedi. Büyük Havoc'a olan aşkında genlerinin bir rolü olabileceğini hiç düşünmemişti. Belki de Charlie ve Becca haklıydı. Belki de Trakya'ya aşık *olmaktan kendini alamıyordu*. Belki-

Muhtemel bir mazeret, diye alay etti kafasının içindeki, sesi baş rahibe Betina'nınkine çok benzeyen yargılayıcı küçük ses. *Sanki herhangi bir mazeret işlediğin günahlar için yeterince iyiymiş gibi!*

"I..." Trin başını salladı. "Kanımın bununla bir ilgisi olduğuna inandığımdan emin değilim."

"Ama *olmalı.* Bak, seni de yanımıza almamız gerekiyor," diye nazikçe ısrar etti Becca. "Thrace adamlarım ve Charlie'nin arkadaşı Stavros'la birlikte gemide bekliyor. Seni hâlâ seviyor, her zamankinden daha çok seviyor. Lütfen gel."

"Seni yanımıza alacağız ve Ana Gemide yaşayabilirsin," diye ekledi Charlie hevesle. "Seveceğin bir grup arkadaşımız var ve sana kucak açacaklar, Trin! Ve *kimse* bir erkeği sevdiğin için seni hor görmeyecek çünkü bu bizim için bir istisna değil, norm. Sonunda aramıza katılacaksın."

Trin derin bir nefes aldı ve bir an için gerçekten de tekliflerini düşünmesine izin verdi. Erkeklerle kadınların eşit olduğu bir yerde yaşamak, Trin'le utanç ya da herhangi bir suçlama olmadan birlikte olabilecekleri bir yer... Kulağa gerçek olamayacak kadar güzel geliyordu.

Ama her ne kadar bu güzel rüyayı dilese de, ona sahip olamayacağını biliyordu. Bunu hak etmiyordu.

"Üzgünüm ama... sizinle gelemem." Başını üzüntüyle salladı. "Burada kalmalı ve günahlarımın bedelini ödemeliyim."

"Ne, değer verdiğin adamla sevişmenin günahı mı? *Bağlandığın* adamla?" Charlie talep etti.

"Kendine bir bak," diye ekledi Becca. "Bu insanların sana ne yaptığına bir bak! Seni çırılçıplak soydular, her yerini tırmaladılar ve saçlarını kestiler... Tatlım*, atlarını öldürdüler."*

"Biliyorum." Trin, Swift ve Silk'in ayaklarının dibinde ölü yattığını hatırlayınca boğazında bir yumru oluştuğunu hissetti. "Biliyorum ama... ama bunu hak ettim."

"Yapmadın!" Becca öfkeyle konuştu. "Hiç kimse bu insanların sana davrandığı gibi davranılmayı hak etmiyor! Bu saf ve basit bir *istismardır*."

Charlie daha yakına eğildi, gözleri yoğunlaşmıştı.

"Hadi Trin, kendini unut ve Trakya'yı düşün. Senin için endişelenmekten deliye döndü! Aslında, Truth ve Far onu buraya gelip seni bir mağara adamı gibi omzuna atmaktan alıkoymak zorunda kaldı."

Trin kaşlarını çattı. "'Mağara adamı' nedir?"

Charlie başını salladı. "Boş ver, sen anlamazsın. Mesele şu ki, Thrace ne olacak? Onu sevmiyor musun?"

"Elbette onu seviyorum!" Trin kelimeleri bağırıyormuş gibi hissetmesine rağmen alçak sesle konuştu. Kelimeler ağzından çıkarken onu yakıyor gibiydi. "*Elbette* onu seviyorum," diye tekrarladı. "Bir erkeği sevmek için kendime izin verdim. Onun bana dokunmasından ve beni almasından zevk almak için. Seninle gelemememin *nedeni de* bu. Çünkü onu hâlâ seviyorum... bu günahın hâlâ içimde olduğunu kanıtlıyor."

"Oh, Trin..." Charlie üzüntüyle başını salladı.

"Buradaki bu korkunç rahibeler kafana *gerçekten* bir numara yapmışlar!" Becca haykırdı. "Ve bunu bir erkeği sevmeme izin vermek yerine neredeyse kiliseyle olan bir kız söylüyor... ya da benim durumumda *erkekleri*."

"Ben sadece bebekliğimden beri bana öğretilenleri biliyorum," diye fısıldadı Trin. "Ve bunu görmezden gelmeyi kendime *yediremiyorum*. Bir zamanlar yapabileceğimi düşünmüştüm ama sonra..." Tekrar annesinin yüzüne, kendisininkine çok benzeyen o kara gözlerde gördüğü katı hayal kırıklığı ve tiksintiye gitti. "Sonra bunun imkansız olduğunu anladım."

"Trin..." Charlie bir elini sarı saçlarında gezdirdi ve iç çekti. Sonra başını iki yana salladı. "Pekâlâ. Madem öyle istiyorsun."

"Ne?" Becca şaşkınlık içinde arkadaşına baktı. "Onun burada kalmasına izin vermeyeceksin, değil mi? Ona bir baksana! Saçlarına.... cildine şimdiden ne yaptıklarına bir bakın! Eğer daha fazla kalmasına izin verirsek..."

Charlie kararlı bir şekilde, "Ne kadar zor olursa olsun, bu Trin'in kararı olmalı," dedi. "Tanrıça bir seçim yapması gerektiğini söyledi - belki de bu odur."

Becca, "Şu anda seçim yapabilecek durumda değil," diye karşı çıktı. "*Beyni yıkanmış*. Şimdiye kadar gördüğüm en kötü Stockholm sendromu vakası onda!"

"Bunun ne tür bir hastalık olduğunu bilmiyorum ama benim aklım tamamen başımda," dedi Trin yumuşak bir sesle Becca'ya hitaben. "Ve kendi özgür irademle burada kalmayı seçiyorum. Ritüeli tamamlamak için. Her neyse, ben..." Sertçe yutkundu. "Çok uzun süreceğini sanmıyorum. Yarın... yarın Tanrıça'ya bir kurban sunmam gerekiyor. Belki o zaman sonunda tamamen temizlenmiş olurum."

"Ne tür bir fedakârlıktan bahsediyoruz?" Charlie kaşlarını çatarak sordu.

"Kaybetmek istemediğim bir şeyi vermeliyim." Trin ona baktı

Eller. "Bir parmak... ya da bir kulak. Ya da bazen baş rahibe

Kirlenmiş Kişi bir gözünü kaybetmeyi seçer."

"Bekle bir dakika..." Becca elini onun koluna koydu ve ham yaralara dokunmamaya dikkat etti. "Gerçekten bize yarın *sakat* kalacağını mı söylüyorsun*?* Ve bu senin için sorun değil mi?"

Trin yavaşça başını salladı. "Bu... hak ettiğim şey."

"Aşık olmak ve biraz sevişmek için mi? Tatlım, hayır!" Becca başını salladı. "Ne dediğini bir düşün!"

"Bu Becca'nın tarafını tutmak zorundayım," dedi Charlie. "Seni *sakat bırakmayı* planladıklarından haberim yoktu." Başını iki yana salladı. "Bu çok ileri gitmek olur.
-çok uzak."

Becca homurdandı. "Çok mu uzak? Aklı başında herhangi bir standarda göre bu insanlar 'çok uzak'ı bir mil geride bıraktı! Onu hemen buradan çıkarmalıyız*."*

Charlie kaşlarını çattı. "Belki de haklısın. Bu gerçekten uçurumun ötesinde. Ben sadece-"

"Kirli Olan'ı hiçbir yere götüremeyeceksiniz!"

Betina'nın çınlayan sesi hepsinin sıçramasına neden oldu. Trin yüreği burkularak döndü ve baş rahibenin yanında, her ikisi de ellerinde yok edicilerle silahlanmış iki küçük rahibenin durduğunu gördü. Arkalarında soluk mor saçlı rahibe duruyordu.

"Buraya ait olmadıklarını biliyordum, kutsal efendimiz," diyordu baş rahibeye. "Onların rahibe olduklarına hiç inanmıyorum."

"Gelip bana söylemekle iyi ettin, Lali." Betina gözlerini Trin ve arkadaşlarından ayırmadan konuştu. "Siz kimsiniz?" diye sordu Charlie ve Becca'ya.

Becca, dürüstlüğün en iyi politika olduğuna karar vermiş olacak ki, "Bizler Kindred Tanrıçası -Tüm Yaşamın Anası- tarafından Trin'e yardım etmek ve onu korumak için gönderildik," dedi.

"Evet, yeterince cezalandırıldı," diye araya girdi Charlie. "Bu yüzden şimdi onu bizimle birlikte geri götürmemiz gerekecek."

"Sanmıyorum. *Kindred* tanrıçası mı dediniz?" Betina kaşlarını çattı. "Adını duymuştum. Destekçileri kadın ve erkeklerin çiftleşip birlikte yaşamasının yasak olduğunu savunan yanlış yönlendirilmiş bir tanrı."

Becca, "Size yasak gibi görünebilir ama bizim için normal," diye belirtti. "Başka birinin bakış açısını görmeyi *deneyemez* misiniz?"

Betina, "Ben sadece doğru ve yanlışı görürüm ve sizin savunduğunuz şey tamamen ve kesin olarak *yanlıştır," diye* tükürdü. "Sadece bu da değil, küfür ve iğrençlik!"

"Konuşarak buraya kadarmış," diye mırıldandı Charlie.

"Konuşacak bir şey yok," dedi baş rahibe kararlılıkla. Trin'i işaret etti. "Kirletilmiş Kişi yarınki Kurban Törenine kadar güvenlik için bir hücreye götürülmelidir. Sana gelince..." Gözlerini Becca ve Charlie'ye dikti. "Ben size ne yapacağıma karar verirken ikiniz de tapınağın altındaki zindanlarda hapsedileceksiniz."

"Bunun için pişman olacaksın." Charlie'nin gözleri alev alev yanıyordu. "Tanrıça tarafından Trin'i kurtarmak için gönderildik!"

"Doğru," dedi Becca, Betina'ya da ters ters bakarak. "Bu zavallı kıza ne yaptığınızı görüyor ve onaylamıyor. *Kimse* onaylamaz. Sırf aşık olduğu için ona bir savaş suçlusu gibi davranıyorsun!"

Baş rahibe onlara spekülatif bir şekilde baktı. "Kendi tanrıçanıza büyük bir şevk ve kararlılıkla hizmet ediyorsunuz -belki de biraz yeniden eğitimle gerçek tanrıçaya -Yargı Tanrıçası'na- hizmet etmek için ışığa yönlendirilebilirsiniz."

"Nefesini tutma kardeşim," diye tersledi Becca.

Charlie, "Evet, dinlerin Nazi Almanya'sına dönüşmekle ilgilendiğimizi sanmıyorum," diye ekledi.

"Bunu düşünmek için bir gecen olacak." Betina parmaklarını şıklattı. "Muhafızlar, onları zindanlara götürün."

Charlie ve Becca karşı koymak ister gibi görünüyorlardı ama yok edicilerin namluları tam yüzlerine doğrultulmuştu, buna cesaret edemediler.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Trin onlar götürülürken. Söylediklerine katılmasa da, Dünya'dan onca yolu onu kurtarmak için gelmeleri onu yine de duygulandırmıştı. Tek umudu yeni arkadaşlarının kendisine olduğundan daha nazik davranmasıydı.

* * * * *

"Yani seninle gelmeyi reddediyor mu?" Thrace, sarı saçlı kadın Charlie'nin göründüğü ekrana bakarak sordu. Huzursuz bir gece geçirmiş, küçük geminin içinde bir aşağı bir yukarı volta atmış, tapınağı işgal etmek ve gerekirse Trin'i zorla dışarı çıkarmak için yanıp tutuşmuştu. Sadece diğer erkeklerin, Tanrıça'nın Trin'in kendi seçimini yapması gerektiğini söylediğini tekrar tekrar hatırlatmaları onu geri tutmuştu. Ve şimdi de onun gelmeyi reddettiğini duymak...

"Kesinlikle *reddediyor mu?"* diye sordu.

"O kadar yüksek sesle değil!" Charlie tısladı. "Biz burada mahkumuz. Eğer biri iletişim cihazlarımızı elimizde tutmayı başardığımızı öğrenirse başımız büyük belaya girer!"

"Hapishanede misin?" Stavros görüntü ekranına yaklaştı. Gerçek

ve Uzak aynı anda konuştu.

"Yedi Cehennem'de bu nasıl oldu?" "Tehlikede

misin?"

"Şu anda değil," dedi Becca, yüzü ekranın diğer yarısını dolduracak şekilde Charlie'nin yanına sokularak. "Onlara Tanrıça'dan geldiğimizi söyledik, bu yüzden bize biraz saygı gösteriyorlar. Sanırım bizi yanlış yönlendirilmiş ama muhtemelen öğretilebilir olarak görüyorlar."

"O haklı," dedi Charlie. "Bizi dönüştürmek istiyorlar."

"Seni dönüştürmek mi?" Truth kaşlarını çattı. "Korku ve utanç dinine mi?"

Becca, "Sevişmenin olmadığı bir dinden bahsetmiyorum bile," diye belirtti. "Merak etmeyin, burada karanlık tarafa geçmiyoruz."

"Hayatta olmaz," diye onayladı Charlie.

"Bu hâlâ hoşuma gitmiyor." Far kaşlarını çattı. "Tanrıya şükür seni götürdüklerinde bir iletişim cihazına tutunabildin!"

"İyi ki en başta onları getirmişiz," diye belirtti Becca. "Bu tapınağın, bağlarımız aracılığıyla birbirimizle düşünme-konuşma yeteneğimizi engelleyebilmesi çok tuhaf. Ne tür bir yapıldığını merak ediyorum. Çok *tuhaf."*

"Tuhaf ve çok yalnız," dedi Stavros usulca. "Seni özlüyorum Charlotte."

"Ben de seni özlüyorum tatlım," dedi Charlie. "Ama yalnız olan biz değiliz. Şu anda acil tehlike Trin'de."

"Ne?" Thrace sabırsızca bir o yana bir bu yana gidip geliyor, sevdiği kadınla ilgili daha fazla haber almayı bekliyordu. Şimdi en kötü korkuları doğrulanmış gibi görünüyordu. "Biliyordum!" diye patladı. "Biliyordum - ona ne yaptılar?"

Becca ona, "Şey, saçını çok kötü kesmişler ve biraz çizmişler," dedi.

Charlie yumuşak bir sesle, "Evcil atlarını vurduklarından bahsetmiyorum bile," dedi.

"Swift ve Silk'i mi öldürdüler?" Thrace kalbinde bir acı hissetti. "Ama Trin o hayvanları *çok severdi*! Onlardan sık sık bahsederdi... ata binmekten bahsederdi.

sırtlarında taşıyor ve küçüklüklerinden beri onlara bakıyoruz."

Becca isteksizce, "Oldukça kötü bir sahneydi," diye itiraf etti. "Onu da gömmek için bir mezar kazmaya zorladılar. O... oldukça sarsılmıştı."

"Ama gidecek kadar sarsılmadın mı?" Truth bir kaşını kaldırarak sordu. "Ne için bekliyor?"

"Kendini *suçlu* hissediyor*,"* dedi Becca. "Tüm bunları hak ettiğini düşünüyor. -Onun beynini tamamen yıkamışlar."

"Thrace'i sevmenin günah olduğunu düşünüyor," diye ekledi Charlie. "Ve onu hala sevdiğini itiraf etti - yani hala günah işlediğini düşünüyor."

Thrace delirecekmiş gibi hissediyordu.

"Beni hala seviyor ve *bu* yüzden mi bana gelmiyor? Oh, Trin..." Dikkati dağılmış bir şekilde elini saçlarında gezdirdi. "Ona ne yapacaklar? Ona ulaşmak zorundayım... *Zorundayım*!"

"Aslında sizi bu yüzden arıyoruz," dedi Becca. "Dün gece size ulaşamadık çünkü zindanlarda telefon çekmiyordu. Ama birinci kattaki bir nezarethaneye getirildik. Sanırım Trin'in bugün katılacağı töreni görmemizi istiyorlar."

"Tören mi?" Thrace içinde uğursuz bir kıpırtı hissetti. "Ne töreni?"

"Şey, bu..." Charlie iç çekti. "Bu bir Kurban Töreni. Nasıl sakatlanmak istediğini seçmesi gerekiyor."

"Ne?" Thrace'in gözlerinin üzerine kırmızı bir perde iner gibi oldu ve ellerinin yumruk haline geldiğini hissetti. "Onları öldüreceğim," diye hırladı. "*Onları öldüreceğim!"*

" et!" dediğini duydu Truth. "Öfke'ye giriyor!"

"Öfke mi? Bunu sadece Kindred'lerin yapabileceğini sanıyordum," dedi Becca telaşlanmış görünerek.

"Görünüşe göre yanlış düşünmüşsün," dedi Far acımasızca. Thrace'i kolundan yakaladı. "Thrace, dinle-öldürme öfkesine kapılmak Trin'i geri almamıza yardımcı olmayacak!"

Becca görüntü ekranından, "O haklı," dedi. "Artık davetsiz misafirleri olduğunu bildikleri için rahibeler tapınağı sıkıca mühürlediler. Bir koçbaşı ya da bir tür lazer topu dışında buraya girebilmenizin hiçbir yolu yok."

"İkisi de bizde değil," diye belirtti Stavros. Charlie'ye baktı. "İçeri girmenin bir yolu var mı?"

"Üzgünüm ama görebildiğim kadarıyla yok." Charlie çok mutsuz görünüyordu. "Çıkardığımız şemaların ne gösterdiğini biliyorsun - öndeki kapılar tek giriş ya da çıkış yolu. Bahçeye açılan arka kapı dışında. Ama orası da duvarla çevrili ve sanırım arka kapıyı da mühürlemişler - en azından bizi buraya getiren muhafızlar öyle söylüyordu." İç çekti. "Keşke silahımı getirebilseydim!"

"Bunu konuşmuştuk," diye hatırlattı Far ona. "Eğer tapınağın içinde bir silahla yakalansaydın ve onu baş rahibeye doğrultmuş olsaydın, cezan derhal ölüm olurdu."

Charlie, "Evet, başkalarına silah doğrultmakla ilgili bir sorunları varmış gibi görünmüyor," diye mırıldandı.

"Haklı," dedi Becca. "Silahlarının büyüklüğünü görmelisin!
Bunlardan biriyle bir fili bile öldürebilirsiniz."

"Silahlar bir yana, gerçekten bize sana ulaşmanın bir yolu olmadığını mı söylüyorsun?" Truth alçak bir hırıltıyla sordu. "Çünkü bunu kabul etmiyorum-Far ve ben boş boş durup senin incindiğini görmeyeceğiz Rebecca."

Becca, "Dürüst olmak gerekirse, gereken kişiler biz değiliz," dedi.

Charlie başını sallayarak, "Haklı, şu anda en çok Trin için endişeleniyoruz," dedi. "Tören her an başlayabilir!"

"Tanrılar... Trin..." Thrace ellerinin topuklarını gözlerine götürdü ve üzerine çöktüğünü hissettiği panik ve öfkeyi geri püskürtmeye çalışarak sertçe bastırdı. *"Trin."*

Stavros kaşlarını çattı. "Şunu bir düşünelim. Bir tür ağır silah olmadan tapınağa girmenin mümkün olmadığını söylüyorsunuz."

"Doğru." Charlie kararlı bir şekilde başını salladı.

"Eğer kapıları havaya uçurursak, ikiniz güvende olur musunuz?" Stavros kaşlarını kaldırarak sordu. "Patlama bulunduğunuz yerden size ulaşabilir mi?"

Charlie, "Sanırım tören iç yapılacak, bu yüzden muhtemelen sorun olmaz," dedi. "Ama böyle bir ekipmanımız yok sanıyordum?"

"Biz bilmiyoruz," dedi Truth. "Ama Ana Geminin var. Uzayı katlayabilir, ihtiyacımız olanı alabilir ve çok hızlı bir şekilde buraya geri dönebiliriz."

"Ama yeterince hızlı değil," diye hırladı Thrace. "Trin'i sakat kalmaktan kurtaracak kadar çabuk değil. Ne..." Kendini sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldı. "Ona ne yapacaklarını söylediler?"

"O, uh..." Becca son derece rahatsız görünüyordu. "Çok üzgünüm Thrace ama bir parmağının ya da kulağının kesilmesini mi yoksa... ya da bir gözünün çıkarılmasını mı istediğine karar vermesi gerekiyor," diyerek sözlerini yüzünü buruşturarak bitirdi.

"Tanrılar!" Thrace başını ellerinin arasına aldı, kalbi göğsünde hızla çarpıyordu. *Oh Trin... oh bebeğim*, diye düşündü, nefesi kesik kesik geliyordu. *Aşkım... Sahibem. Bunun sana olmasına izin veremem... oturup böyle sakatlanmana ve işkence görmene izin veremem!*

Ama bu konuda ne yapabilirdi?

Birdenbire anladı.

"Thrace? Kardeşim, iyi misin?" Stavros hafifçe koluna dokundu, yüzünde endişeli bir ifade vardı.

Thrace yavaşça başını salladı.

"Evet, iyiyim. Artık ne yapacağımı biliyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Far ihtiyatla sordu. "Ana Gemiye geri dönüp uygun ekipmanı alana kadar içeri girmeye çalışmanın umutsuz olduğunu zaten söylemiştik."

"Kimse hiçbir şeyi zorlamıyor," dedi Thrace. Artık bu konuda kararını verdiğine göre kalp atışları yavaşlamış, nefes alış verişi azalmış ve Öfke'nin kırmızı perdesi görüş alanından çekilmişti. "İçeri gireceğim ve beni hevesle kabul edecekler."

"Ne yapacaksın, rahibe gibi mi giyineceksin?" Gerçek talep etti. "Aslında bu hiç *de* fena bir fikir değil - şu şekilsiz gri
Neredeyse her şeyi gizleyen cüppeler." Far'ın sesi düşünceli geliyordu.

"Zetta'nın Kızları'nın hiçbirinin neredeyse iki metre boyunda olmadığı gerçeğini saklayamazlar," dedi Truth kesin bir ifadeyle. "Kusura bakma kardeşim, ama bunun yolunun hile yapmak olduğunu sanmıyorum."

"Kurnazlığa gerek kalmayacak," dedi Thrace. "Kim olduğumu tam olarak bildikleri için beni içeri alacaklar."

"Peki bunu tam olarak nasıl başaracağını düşünüyorsun?" Stavros kaşlarını çatarak sordu.

Thrace çenesini kaldırdı.

"Onlara gerçeği söyleyerek - kurban için Trin'in yerini almak istediğimi söyleyerek."

Gemide bir an sessizlik oldu. Sonra Far konuştu.

"Aslında, Zetta'nın Kızları'nın böyle bir gelenekle ilgili bir yasası olduğuna inanıyorum. Ama kardeşim... neyi feda edeceğinin farkında mısın?"

"Trin için bedenimin bir parçasından vazgeçeceğim." Thrace omuz silkti. "Ne olmuş yani? O zaten benim lanet kalbime sahip, başka bir şey kaybetmek neden umurumda olsun ki?"

Truth boğazının derinliklerinden bir onay sesi çıkardı.

"Kindred olmayabilirsiniz ama öyle davranıyorsunuz; biz de dişilerimiz için aynı şeyi hissediyoruz. Onları güvende ve mutlu tutmak için her şeyimizi veririz."

"Tanrıça seni ve Trin'i bir araya getirirken gerçekten de iyi bir seçim yapmış," dedi Stavros yumuşak bir sesle. "Ve kişisel deneyimlerimden biliyorum ki fedakârlığı ödüllendirir. Bence sen doğru olanı yapıyorsun."

"Öyle olduğumu biliyorum." Thrace şimdi bir tür huzur hissediyordu; hararetli bir alnı yatıştıran serin bir el gibi üzerine bir sakinlik çökmüştü. Far'a baktı. "Bana bu yasa hakkında daha fazla bilgi ver ve onu kendi yararıma nasıl kullanabileceğimi anlat. Ne pahasına olursa olsun, bu iş bittiğinde Trin'i buradan çıkaracağım."

Otuz Altıncı Bölüm

"Burada dur, Kirlenmiş Kişi ve kımıldama."

Trin kendisine söylendiği gibi, doğrudan Hüküm Tanrıçası heykelinin önünde durdu. Daha önce olduğu gibi çıplaktı ve mağaramsı taş odanın etrafında dönen soğuk esinti onu ürpertti.

Bu kez utancı özel değildi - belli ki Betina, Trin'in suçlu olduğu iğrenç suçu işlemeye cüret ederlerse başlarına neler geleceğini küçük rahibelerin de görmesini istiyordu. Sıra sıra dizilmiş, bir hayat bağı kutlamasındaki konuklar gibi törenin başlamasını bekliyorlardı. Ancak aşklarını ve hayatlarını birbirlerine adamak için bekleyen iki kadın yerine, yasak aşka düşmesine izin veren tek bir kadın vardı. En büyük günahı işlemiş ve şimdi bunun bedelini ödemek üzere olan biri.

Arka tarafta, ellerinde yok ediciler olan iki iri yarı rahibenin yanında Becca ve Charlie'nin durduğunu görebiliyordu. Gri cüppeleri alınmış ve onların yerine beyaz ziyaretçi cüppeleri giydirilmişti. Her ne kadar korunuyor olsalar da, Trin onların yara almamış gibi göründüğünü görmekten memnundu. İkisi de endişeli yüzlerle ona bakıyordu ve bir an için fırsatı varken onlarla birlikte gitmiş olmayı diledi. Keşke Trin'e sundukları hayatı yaşayabilseydi.

Sonra gözleri odanın diğer tarafına, annesinin arka tarafa yakın durduğu yere kaydı. O da beyaz bir ziyaretçi elbisesi giymişti ve koyu renk gözleri sert ve inatçıydı; acı ve utanç doluydu. Trin ona baktığında, o da bir an soğuk bir ifadeyle baktı ve sonra gözlerini kaçırdı, sanki tek çocuğunun herkesin önünde rezil olduğunu görmeye dayanamıyormuş gibiydi.

Trin, muhafızlarının o sabah kendisine söylediklerinden, Leydi Tam-tam'ın gönderdiği, kendisinin ve Thrace'in tapınağa ulaştığını biliyordu. Baş rahibeden aşağı rahibelere kadar herkes bunu görmüştü. Bu da sırrının resmen ortaya çıktığı ve itibarının yerle bir olduğu anlamına geliyordu.

Annem muhtemelen benden nefret ediyordur, diye düşündü üzüntüyle. *Onu rezil ettim, kendi itibarımı olduğu kadar onunkini de mahvettim.* Gözleri tekrar el ele tutuşmuş, endişeyle kendisine bakan Charlie ve Becca'ya kaydı. *Bana sundukları hayatı hak etmiyorum. Thrace'in sevgisini ya da mutlu bir hayatı hak etmiyorum. Yaptığım şeyden sonra olmaz.*

"Şimdi..." Betina zengin siyah cübbesi ve kendisini devasa bir yırtıcı kuşa benzeten çirkin, yakut kaplı başlığıyla öne çıktı. "Bugün bir Kurban Töreni için bir araya geldik. Kirlenmiş Olan öne çıksın."

Trin ona doğru adım attı, başı öne eğikti, kollarını gergin bir şekilde göğüslerinin üzerinde kavuşturmuştu. Sanki tapınaktaki her göz ona dikilmiş, Becca ve Charlie hariç herkes onun ne kadar korkunç bir insan, ne kadar rezil, tüm Zetta Prime için ne kadar utanç verici, iğrenç bir utanç kaynağı olduğunu düşünüyormuş gibi hissetti.

"Buradayım, Baş Rahibe," dedi alçak bir sesle. "Ben... ben Tanrıça'ya kurbanımı sunmaya hazırım."

"Çok iyi." Betina ona soğuk bir bakış attı. "Görevliler, kurban aletlerini getirin."

İki küçük rahibe küçük bir taş kaide getirip Trin'in önüne koydular. Üzerinde kısa, keskin bir bıçak, ağır bir satır ve uzun gümüş bir iğne vardı.

"Seç," dedi Betina ona. "Pişmanlığını göstermek için Tanrıça'ya ne vereceksin?"

"I..." Trin'in ağzı aniden kurudu, kalbi çarpmaya başladı. Bütün gece kendini fedakârlığa alıştırmaya çalışmış olsa da, şimdi o an geldiğinde kendini hasta ve baygın hissediyordu.

Bunu yapabilirim, diye düşündü ve kendini bir adım ileri atmaya, acı ve fedakârlık araçlarına yaklaşmaya zorladı. *Bunu yapmak zorundayım. Yapmak* ***zorundayım***.

Eli üç aletin üzerinde gezindi, önce iğnenin üzerinde durdu... sonra bıçağın... ve en sonunda satıra yerleşti.

Bir parmak, diye düşündü, onu terli avucunun içinde tutarken. *Sol elimdeki küçük parmağım. Kesmek çok zor olmamalı. Bıçak gerçekten keskin görünüyor...*

"Durun!" Kavernöz mabedin arka tarafından gelen ses herkesi, hatta baş rahibeyi bile ürküttü.

"Kutsal Kurban Töreni'ni bölmeye kim cüret eder?" Başını kaldırdı, siyah gözleri öfkeyle kısılmıştı.

"Kirlenmiş Olan'ın cezasını çekmeyi teklif eden biri geldi." Konuşan daha büyük bir rahibeydi -Betina'nın sadece bir basamak altında yer alan bir rahibe, diye gördü Trin. Kendi makamının koyu mor cübbesini giymişti ve arkasında kukuletalı başka bir figür geliyordu; kırmızıya bürünmüş kocaman, sessiz bir şekil.

Trin etrafındaki rahibelerin kendi aralarında fısıldaştıklarını duydu. "Kırmızı bir cübbe, kırmızı bir *cübbe!"*

"! Birini buraya getirmeye cesaret edemezler - buraya, kutsal mekana!"

"Öyle olmalı, kırmızı cübbeyi başkası giyemez."

"Ama *burada*? Tanrıça heykelinin önünde mi?"

Trin'in kırmızı cübbenin neyi simgelediği hakkında hiçbir fikri yoktu ama figürün büyüklüğünden ve cübbenin altındaki omuzların nefes alışından bunun bir kadın olamayacağını anlayabiliyordu. En azından bildiği herhangi bir gezegenden da türden bir dişi değildi.

"Renish, bunun anlamı nedir?" Betina büyük rahibeye hitap ederek sordu. "Ne cüretle araya girersin? Kırmızı cüppeli birini Tanrıça'nın kutsal mekânına sokmaya nasıl cüret edersin?"

"değildi, Papa Hazretleri." Büyük rahibe omuz silkti. "Kirlenmiş Olan'ın suçunu kendi üzerine almak istediğini söyleyerek Aktarım Yasası'na başvurdu."

"dedi!" fısıltıları, gözleri faltaşı gibi açılmış küçük rahibelerin saflarında dolaşıyordu. "Büyük rahibe gerçekten de kutsal mekâna bir *erkek* getirdi!"

Betina'nın gözleri daha da kısıldı, burun delikleri genişledi ve dudakları ince kırmızı bir çizgi haline geldi. Konuştuğunda, zar zor kontrol ettiği bir öfkeyle konuşuyordu.

"Peki yasalarımız hakkında bu kadar çok şey bilen bu *erkek* ?"

Kırmızı cübbenin altındaki kişi kapüşonunu geri attı ve Trin onu net bir şekilde gördü. Trin.

"Benim," dedi basitçe, Trin'e bakarak. "Benim Trin, senin için geldim."

Trin sanki kalbi bir şekilde boğazına kaçmış gibi hissediyordu ve ne kadar sert yutkunursa yutkunun, bir türlü aşağı inmiyordu. Thrace... burada, tapınakta... nasıl olabilirdi? Siyah deri pantolonunu ve kırmızı pelerinini giymişti ama gözüne başka bir şey daha çarptı. Leydi Tam-tam'ın onlara verdiği köle tasması - içinde gümüşi mavi taşlar olan- hâlâ güçlü boğazının etrafında görünüyordu. Onu hiç çıkarmamıştı.

"Ben... Sana beni takip etmemeni söylemiştim," diye mırıldandı.

Omuz silkti, geniş omuzu yuvarlandı.

"İtaatsizliğim için beni bağışlayın Hanımefendi, ama gelmek zorundaydım."

"Bu kadar konuşma yeter!" dedi baş rahibe. "Male, Kirletilmiş Olan'ın utancını kendi üzerine almak istediğini mi söylüyorsun?"

Thrace kararlı bir şekilde, "İstiyorum," dedi.

"Peki bu utancın bir fedakârlık gerektirdiğini anlıyor musun?"

"Bunu da biliyorum." Başını salladı. "Tamamen hazırım-"

"Bekle!" Trin'in annesi aniden toplanmış rahibelerden oluşan kalabalığın önüne doğru ilerlemeye başladı. "Durun!" diye tekrar bağırdı, gözleri parlıyordu. "Buna gerçekten *izin* mi veriyorsunuz? Bu erkek... kızımı en başta kirleten kişinin ta kendisi! Hangi yasaya başvurmuş olursa olsun burada olmamalı, o *bir erkek.*"

Thrace bir adım öne çıktı ve Trin'in annesine baktı.

"Halkınızın erkekler hakkında ne düşündüğünü biliyorum," diye gürledi. "Benim halkım Havoc'un dişiler hakkında hissettiklerinden pek de farklı değil. Olgunluğa eriştiğimizde asla bir dişiyle bağ kurmayacağımıza dair yemin ederiz - asla kalbimizi ve ruhumuzu bir dişiye vermeyeceğimize ve kendimizi ona bağlamayacağımıza dair. Ama kızınız Trin, benim çekincelerimin ve bağlanmama kararlılığımın üstesinden geldi. Bunu cesareti, sadakati ve şefkatiyle yaptı. Et Pazarı'ndaki köle açık artırmasında ölmeme izin verebilirdi ama yapmadı, beni kurtardı. Bunun için ve sahip olduğu her şey için onu seviyorum ve ona aidim." Yakasına kısaca dokundu. "Ben onunum ve onun için her şeyi yaparım."

Trin onun konuşması karşısında ağlayacak gibi oldu.

"Ah, Trakya," diye fısıldadı kalın kalın. "Bu çok fazla... gelmemeliydin. Ben... ben böyle bir bağlılığı hak etmiyorum."

"Evet, biliyorsun." Ona şiddetle baktı. "Ve bunu *kanıtlamak* için buradayım."

"İğrenç," dedi Trin'in annesi kutsal alanın arka tarafındaki yerine doğru yürümeye başlamadan önce. Ancak bir araya gelen küçük rahibeler büyük Havoc'un sözlerinden etkilenmiş gibiydiler. Trin'in onlardan duyduğu yumuşak mırıltılar neredeyse sempatikti. İçlerinden birkaçı ellerini kalplerine bastırmış, kendisi ve Trin arasında gidip geliyordu. Belli ki daha önce bir erkekten böylesine etkili ve ateşli bir konuşma duymamışlardı ya da bunun mümkün olduğuna inanmamışlardı.

"Yeter!" Betina'nın sesi çelik gibiydi. "Şu işe devam edelim. Sen, erkek -Dediğim gibi, Kirletilmiş Olan'ın utancını üstlenmeyi kabul ediyorsanız, bir kurban sunmalısınız. Özellikle bir göz, bir kulak ya da seçeceğiniz bir parmak."

"Farkındayım," dedi Thrace usulca, Trin'e bakarak. "Trin'i tüm suçlamalardan ve utançtan arındıracak ve normal bir hayat yaşamasını sağlayacaksa bu fedakârlığı yapmaya hazırım."

"*Normal* bir hayat mı diyorsun?" Betina sert bir kahkaha attı. "Kirletilmiş Biri için normal bir hayat yoktur. Herkes onun kirletildiğini *öğrendikten* sonra olmaz."

"Ama benim tarafımdan bir kurban onun günahını ödeyecek mi?" Thrace talep etti. "En azından ona affedildiğini söyleyecek ve suçunu bağışlayacak mısın?"

Betina cevap verirken sesi isteksizdi. "Tanrıça'nın kuralları, gönüllü bir kurbanın kirletmenin bedelini ödeyeceğini söylüyor."

"Güzel." Thrace çenesini kaldırdı. "O zaman yap. Ben hazırım."

Bu alışveriş sırasında ağzını çalıştıramayan Trin sonunda sesini buldu.

"Thrace," diye fısıldadı. "Thrace*, hayır*. Bunu benim için yapamazsın, sana izin vermeyeceğim."

Gümüş mavisi gözleri parlayarak ona baktı.

"Sizin için her şeyi yaparım Sahibe," diye mırıldandı. "Her şey, bu bile. *Özellikle de* bu. Bunun yerine kendime zarar verebilecekken seni sakat görmeye dayanamam."

"Pekâlâ," diye tersledi Betina. "O zaman törene devam edelim. Erkeği bağlayın! Böylesine büyük bir hayvanın en kritik anda çılgına dönme riskini göze alamam."

Trin, küçük rahibelerden ikisinin Thrace'i dizlerinin üzerine çökmeye zorlamasını ve bileklerini önünde birbirine kelepçelemesini uyuşmuş bir halde izledi. Büyük Havoc tek bir itiraz mırıltısı bile çıkarmadı ve rahibelerden biri boğazına, yakasının hemen üstüne bir boğma zinciri geçirip onu bir tasma gibi tuttuğunda bile yorum yapmadan zincirlenmesine izin verdi.

"Şimdi, Kirli Olan..." Betina Trin'e işaret etti. "*Sevgilinizin* hangi parçasını feda edeceğinizi seçin ve bunu çabuk yapın."

"Sen... *benden*... kesmemi... istiyorsun..." Trin kelimeleri çıkaramıyordu. Birden beyninin etrafındaki buzlar çözüldü ve baş rahibenin bunu en başından beri düşünmüş olması gerektiğini fark etti. Yoksa neden Thrace'i töreni kendi başına tamamlayamayacak şekilde bağlasındı ki?

"Elbette." Betina'nın yüzüne yavaş ve acımasız bir gülümseme yayıldı. "Sen hâlâ Kirletilmiş Olan'sın, bu yüzden kurbanı *sen* vermelisin. Sunacağın acı ister kendi acın olsun ister bir başkasının, fark etmez ama vuruş senin elinden gelmeli. Tanrıça bunu *talep ediyor*."

"Ben... ama *yapamam."* Trin'in ağzı o kadar kurumuştu ki zar zor konuşabiliyordu. Kendi parmağını ya da kulağını kesmeye ya da kendi gözünü çıkarmaya hazırdı ama Trin'e böyle bir şiddet uygulama fikri midesini bulandırıyordu.

"Yapmalısın," diye açıkladı Betina. "Görünüşe göre parmağını vermeyi seçmişsin." Trin'in hâlâ elinde tuttuğu satıra başıyla işaret etti. "Onu hazırla

eller."

Thrace'in boğazındaki boğma zincirini tutan rahibe uzandı ama Thrace iri ellerini çoktan diğer kurban aletlerinin bulunduğu küçük kaidenin üzerine koymuştu.

"," dedi sessizce. ", Hanımefendi."

Trin çılgınca ona baktı. "Seni bu şekilde incitemem, bunu yapmayacağım!" Öne doğru eğildi ve dikkatle ona baktı.

"Her şey yolunda bebeğim," dedi yumuşak bir sesle, sadece onun kulakları için. "Adını temize çıkarmak için istedikleri buysa, yap. Yapmanı *istiyorum*."

"Hayır!" Trin terli avucunda sıkıca tuttuğu satıra baktı. Ah Tanrıça, neden hâlâ o korkunç şeyi tutuyordu? Sanki onu yakmış gibi hızla yere düşürdü ve çınlayan bir takırtıyla taş zemine düştü. "Hayır, sana böyle zarar veremem," dedi daha yüksek bir sesle.

"Tek yol bu," diye ısrar etti.

"Hayır." Trin başını salladı ve geri çekildi. "Bunu yapamam. Ben..." Ona özlemle baktı. "Seni hâlâ severken olmaz," dedi usulca.

Sanki toplanan tüm rahibeler aynı anda nefes almış gibiydi. Betina öfkeli, annesi ise rezil olmuş görünüyordu.

"Bu ne *cüret*!" diye haykırdı baş rahibe. "Burada, Tanrıça'nın huzurunda, tapınağının en kutsal yerinde ne cüretle saygısızlık ve utanç dolu sözler söylersin? Bir erkeği sevmeye nasıl cüret edersin?"

Ama ne Trin ne de Thrace ona bakıyordu.

"Ben de seni seviyorum bebeğim," dedi Thrace usulca. "Hiç durmadım. Lütfen şimdi burayı terk et ve benimle gel. Yemin ederim hayatımın geri kalanını seni mutlu etmeye adayacağım."

"Hayatının geri kalanı çok uzun olmayacak, buna söz verebilirim, *erkek."*

Birden Betina tam arkasında belirdi. Tek bir hareketle uzun, mücevherli hançerini kolundan çıkardı ve diğer eliyle Thrace'i kalın, siyah saçlarından kavradı.

"Hayır!" Trin'in nefesi kesildi.

* * * * *

Trakya ölmek üzereydi ve o bunu biliyordu.

Boğazına dayanan jilet gibi keskin bıçak olmasaydı, ayağa fırlayıp kurtulmak için savaşabilirdi - boğma zinciri ve kelepçelerle bile bunu yapabileceğinden emindi. Arkasındaki rahibe avantajı elinde tutuyordu. Hançerin tek bir darbesi boğazındaki tüm kan damarlarını kesebilir, hatta muhtemelen kafasını bile koparabilirdi. Kıpırdamadan durup Trin'e bakmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu.

Şimdi açıkça ağlıyordu, baş rahibenin onu tehdit edişini izlerken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Her şeyden çok onun gözyaşları Thrace'i çıldırtıyordu. Onu kollarına alıp teselli etmek, gözyaşlarını öpüp uzaklaştırmak ve bir daha asla ağlamayacağına dair ona söz vermek istiyordu.

Ama en çok da onu tutan baş rahibeyi, Trin'in o güzel kara gözlerine o yaşları akıttığı için öldürmek istiyordu. Trin onun dişisiydi, onu sevmeli, beslemeli ve korumalıydı. Onu güvende ve mutlu tutması gerekiyordu ve bu kaltak onun içini parçalamış, kafasını suçluluk duygusuyla, kalbini de şüpheyle doldurmuştu. Sırf onu sevdiği için kendinden nefret etmesine neden olmuştu.

Ve şimdi onu Trin'in gözleri önünde öldürecekti. Ölmek istemiyordu ama daha da önemlisi, Trin'in onun ölümünü izlemesini ve tüm bunların onun suçu olduğunu düşünmesini istemiyordu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı ona, kelimeleri yüksek sesle söylerse rahibenin hemen boğazını keseceğinden korkuyordu. *"Trin, seni çok seviyorum!"*

"Lütfen..." Trin rahibeye bakarak yalvardı. "Lütfen gitmesine izin verin ve ona zarar vermeyin. Tanrıça'ya ne isterse veririm, bütün elimi keserim ve iki gözümü de oyarım. Ama lütfen onu öldürmeyin!"

"Bunun için çok geç, Kirletilmiş Olan." Betina'nın ince dudaklarında zalim, muzaffer bir gülümseme oynaşıyordu. "Tanrıça kurbanını seçti ve o kurban bu erkek, yani seni en başta kirleten erkek. Yaptığı şey için ölmeli ki kanı onun adalete olan açlığını doyursun."

Kadın bıçağı Thrace'in boğazına doğru çekmeye başladı ve Thrace soğuk çeliğin keskin öpücüğünün etini ısırdığını hissetti. Şimdiden boynunun yan tarafından ılık bir kan damlası akıyordu ve yakında her şey bitecekti...

" sanmıyorum."

Ses, bir elinde tuttuğu yok edici ile toplanmış küçük rahibelerin arasından ilerleyen Charlie'ye aitti. Thrace gözlerini sola çevirdi ve diğer silahın Becca'da olduğunu ve daha önce onları koruyan iki rahibeye doğrulttuğunu gördü. Bunu nasıl yapmışlardı? Herkesin ona ve Trin'e bakmasını fırsat bilerek korumalarını gafil avlamış ve etkisiz hale getirmiş olmalıydılar.

Her nasıl başarıldıysa, tutsaklar özgürdü ve Charlie destroyeri tam Betina'ya doğrultmuştu. Elindeki silahla son derece kendinden emin ve rahat görünüyordu; sanki silah kolunun bir uzantısıymış gibi.

Betina'nın hemen yanında durarak, "İşte böyle, tam orada dur," dedi. "Ve sakın komik bir şey yapmaya kalkma. Kendi gezegenimde uzun süre kanun uygulayıcılığı yaptım ve silah kullanmayı iyi bilirim. Doğru,

Bu biraz komik..." Geniş ağızlı yok ediciyi işaret ederek baş rahibeyi kaburgalarından dürtükledi. "Görünüşe göre ahır kapısı büyüklüğünde bir delik açabilir. Ama yine de sadece bir silah ve onu kullanmaktan korkmuyorum."

"Ben de değilim." Becca bir o yana bir bu yana dönüyor, kalabalığın önüne doğru ilerlerken diğer rahibeleri uzak tutuyordu. O ve Charlie'nin etkisiz hale getirdikleri dışında hiçbiri bir şey denemek istiyor gibi görünmüyordu. Aciz bir hayal kırıklığıyla izliyorlardı ama ellerinden alınan silahlara karşı sağlıklı bir saygı duydukları da açıktı. Thrace'e göre akıllıca bir seçim. Bir ahır kapısının ne kadar büyük olduğunu bilmiyordu ama bir destroyerin vurduğu şeyde -ya da her kimse- büyük bir delik açabileceği kesinlikle doğruydu.

Charlie, "Tamam, şimdi *yavaşça* Trakya'dan uzaklaş*," diye* talimat verdi.

Betina ona hırladı. "Neden ki? Sen tetiği çekmeden önce onun boğazını kesebilirim, bundan eminim!"

"," dedi Charlie kararlılıkla. "Ama bunu , kesinlikle ateş edeceğim. Kendine bir sor, tatlım, sadece amacına ulaşmak için ölmeye gerçekten hazır mısın?"

"Seni... seni *kâfir!"*

Thrace baş rahibenin elinin titrediğini hissedebiliyordu ve bir an için bıçak boğazını daha derinden ısırarak bir kan damlası daha çekti. Ani bir kesinlik anı yaşadı - rahibe deliydi ve bunu yapacaktı. Kendi ölümü anlamına gelse bile onu öldürecekti.

Nefesini tuttu ve ruhunu Tanrıça'ya teslim etti.

Lütfen, Tüm Yaşamın Annesi, eğer Trin ve ben bu hayatta birlikte olamayacaksak, o zaman bir sonraki hayatta tekrar buluşmamıza izin ver...

Sonra, mucizevi bir şekilde, boğazındaki keskin acı hafifledi ve baş rahibe geri adım atarak ondan uzaklaştı.

"Güzel, bu iyi," dedi Charlie sakin bir sesle. "Sadece devam et ve ellerini görebileceğim bir yerde tut. Sen de Thrace'in boynundaki zinciri bırak ve kelepçelerini *çöz."*

Boğma zincirinin sabit baskısı aniden hafifledi ve zinciri tutan rahibe onun önünde diz çökerek titreyen elleriyle kelepçeleri çözdü. Kelepçeler bir takırtıyla taş zemine düştü ve rahibe, emirlere itaat etmesine rağmen Charlie'nin onu vurmasından korkmuş gibi kaçmaya başladı.

Thrace hemen ayağa kalktı ve Trin'in yanına gitti. Trin koşarak onu karşıladı ve Trin onu kollarının arasına aldı, onun kendisine karşı titrediğini hissetti.

"Tanrım, bebeğim," diye fısıldadı, cildindeki çok sayıda kesik ve yara nedeniyle onu dikkatle tutmaya çalışıyordu. "İyi misin?"

"Beni buradan götürürsen olacağım. Lütfen Thrace, gidelim." Thrace'in kalbi günler sonra ilk kez hafifledi.

"Ben de bunu söylemeni umuyordum. Gidiyoruz," diye söz verdi ona. "Hemen şimdi gidiyoruz." Charlie'ye baktı, o da başıyla onayladı.

"Dinleyin millet," dedi, sesini küçük rahibelerin korku dolu mırıltılarına duyurabilmek için yükselterek. "Şimdi gidiyoruz ve kimse bir şey yapmaya kalkışmadığı sürece bunu *barışçıl* bir şekilde yapacağız. Siz ikiniz önden gidin," dedi Thrace'e. "Becca ve ben sizi koruyacağız."

Thrace, Trin'in gönülsüz itirazlarına aldırmadan onu kollarına aldı ve çıplak bedenini hâlâ üzerinde taşıdığı kırmızı pelerinin kıvrımlarıyla örttü. Sonra da onu kutsal alanın ortasındaki koridordan aşağıya doğru taşıdı. Küçük rahibeler hemen yoldan çekildiler ve o ilerledikçe geri çekildiler.

Sonra birden Trin'in annesi orada durup yolunu kesti.

"Bu ne cüret!" diye nefes aldı, gözlerini ona dikerek. "Kızımı almaya cüret ediyorsun! Hem de arınma ayininin tam ortasında! Tanrıça tarafından suçsuz ilan önce."

Thrace yaşlı kadının tavırlarından bıkmıştı. Ondan neden hoşlanmadığını ve kızını yozlaştırdığını düşünmesini anlayabiliyordu - bunu affedebilirdi. Ama Trin'in hem fiziksel hem de psikolojik olarak incinmesine ve işkence görmesine seyirci kalması bambaşka bir konuydu. Ve bu affedemeyeceği bir şeydi.

"Çok haklısın, onu alıyorum," diye hırladı. "Onu alıyorum çünkü onu iyileştirmek ve onunla ilgilenmek istiyorum - ki bu senin yapmaya istekli göründüğünden çok daha fazlası."

"Onu *kirlettin*!" Trin'in annesinin yüzü kıpkırmızıydı.

"Hayır, *sevdim*," diye düzeltti Thrace. "Onu hâlâ sevdiğim gibi, bu yüzden onu alıyorum. Şimdi çekil yolumdan."

Ama Trin'in annesi yerinden .

"Onu kirlettin ve o da buna izin verdi!" Yaralı bir hayvan gibi göğsüne doğru kıvrılmış olan Trin'i suçlayıcı bir tavırla işaret etti. "İzin verdi ve bundan *zevk aldı!* Onun acı ve ıstırap çekmesi gerekli. Böylesine bariz bir saygısızlığın bedelini ödemenin *tek* yolu bunlar."

Thrace sevgilisine baktı; güzel, kremsi kahverengi teninde iz bırakan çiğ, kırmızı çiziklere... dağınık saçlarına. Sonra da verilen diğer zararları düşündü; sevgili hayvanları gözlerinin önünde öldürüldüğünde çektiği acıyı... Bir gece önce parmağını mı kesmenin yoksa gözlerinden birini mi çıkarmanın daha kolay olacağına karar vermeye çalışırken çektiği ıstırabı. Ve bunların hepsi rahibelerin uydurduğu püriten kuralları memnun etmek içindi,

Hiç şüphesiz sadece diğer kadınları korkutup boyun eğdirmek ve kendilerini iktidarda tutmak için.

Trin'e yapılanları düşünmek, Öfke'nin görüşünü bulandıran kırmızı bir pelerin gibi yeniden üzerine çökmesine yetti.

"Yeterince acı çekti," diye homurdandı, öfkesini kontrol altında tutmak için savaşıyordu. "Şimdi... çekil... *yolumdan... lanet olası!"*

Tüm çabalarına rağmen, sesi son kelimelerde bir kükremeye yükseldi ve Trin'in annesinin geri çekildiğini gördü. Yüzü kırmızıdan beyaza dönmüştü ve şok olmuş gözlerle ona bakıyordu.

"Ben olsam onun dediğini yapardım, hanımefendi," dedi Becca usulca, arkasından yaklaşarak. "Dikkat etmezseniz onu Öfke'ye itersiniz - bu, Kindred veya Havoc erkeklerinin dişileri tehdit edildiğinde girdikleri çıldırtıcı öfke halidir ve görülmesi hoş değildir."

"Ya da durdurması kolay," diye ekledi Charlie.

Trin'in annesi geri adım attı ama hâlâ işi bitmemişti.

"Lonarra," dedi Trin'e doğrudan hitap ederek. "Lonarra, beni dinle- bu *erkekle* gidemezsin. Hayatını böyle bir kenara atamazsın!"

Trin yüzünü Thrace'in göğsüne bastırıyordu ama şimdi başını çevirip annesinin gözlerinin içine baktı.

"Gitmek zorundayım," dedi usulca. "Üzgünüm anne, ama gitmek ."

"Buna pişman olacaksın!" Baş rahibenin sesi arkalarında çınladı ve Thrace onun ne yaptığını görmek için yarım döndü.

Betina'nın onlara karşı bir silah tutuyor olabileceğinden korkmuştu ama onun yerine, kollarını dramatik bir şekilde kaldırmış, Yargı Tanrıçası'nın gri heykelinin tam önünde duruyordu. Bir elinde mücevherli hançeri, diğer elinde ise altın bir kâse tutuyordu.

"Pişman olacaksın!" diye tekrarladı. "Şimdi seni lanetliyorum, Lonarra Trin, Zetta'nın *eski* kızı."

Kollarındaki Trin, rahibe ona fiziksel bir darbe indirmiş gibi sarsıldı ve nefesi kesildi. Yüzü zaten solgun olan annesi birden kar gibi bembeyaz kesildi.

"Hayır," diye fısıldadı kısık sesle. "Oh, hayır-o değil! Kan laneti değil, ondan başka bir şey değil!"

"Seni lanetliyorum Lonarra," diye devam etti Betina acımasızca. "Günahlarının *asla* affedilmeyeceği için seni lanetliyorum. Aklından çıkmayacaklar ve tüm günlerin boyunca peşini bırakmayacaklar. Ve öldüğünde - Tanrıça yakında olmasını diliyor- lekelenmiş ve aşağılanmış ruhun, sonsuza dek ateşte yanacağın ve kanda boğulacağın Kirletilmiş Kadınlar Cehennemi'ne mahkûm edilecek!"

"Lütfen," diye fısıldadı Trin. "Oh Tanrıça, lütfen hayır..."

"Ve lanetimi *kanla* mühürlüyorum*." diye* bitirdi baş rahibe muzaffer bir edayla.

Hançerin keskin ağzını ön kolundan aşağı çekerek uzun, sığ bir kesik açtı ve hemen kanamaya başladı. Kan taş zemine sıçradı ve küçük rahibelerden biri altın kâseyi alıp içindeki kırmızı damlaların bir kısmını yakalamak için öne atıldı. Betina kâseyi ondan aldı ve Hüküm Tanrıçası heykelinin önünde diz çöktü.

"Ey Yargı Tanrıçası, kanımdan iç ve bağlılığımı bil. Lanetimi bu dişinin ruhuna mühürle ki bir daha asla neşe hissetmesin ve onu yakında cehenneme götür!"

"Lütfen," diye tekrar fısıldadı Trin ve aşağı baktığında Thrace onun gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu gördü. "Lütfen, Thrace, beni buradan çıkar!" diye fısıldadı kırık bir sesle.

"Elbette bebeğim." Thrace bir utanç saplanması hissetti. Onu asla burada tutmamalı, rahibenin söylediği tüm o saçmalıkları dinlememeliydi. Ama bir an için olduğu yerde donup kaldığını hissetti; rahibe kanlı büyüsünü yaparken hareket edemiyordu.

Kutsal alanın girişine doğru döndü, Trin'in annesini geçmeye, gerekirse onu kenara itmeye hazırdı. Kadınlara yönelik şiddetten nefret etse de, Trin'i almasına engel olmasına, onları bu cehennem çukurunda bir dakika daha tutmasına izin vermeyecekti.

Ama Trin'in annesi onlar geçerken sessizce kenara çekildi. Thrace, Trin'in yaşlı kadına baktığını gördü.

"Anne..." diye fısıldadı ama annesi sadece başını salladı ve başka tarafa baktı.

"Artık bana öyle deme. Artık kızım yok."

"Anne, lütfen..." Trin onun kollarından kurtulmak için mücadele etti ama Thrace onun fikrini değiştirip daha fazla işkence için kalması riskini göze almıyordu. Annesi ve o kaltak baş rahibenin arasında, bir gün için yeterince aklıyla oynanmıştı. Hatta bütün bir ömür boyu.

"Haydi, Hanımefendi," dedi öne doğru adım atarak. "Artık gitme vaktimiz geldi. Aslında geçmiş zaman."

"Bekle!" Trin yalvardı ama Thrace artık beklemiyordu; ne bir şey ne de bir başkası için. Onu kutsal alandan, tapınaktan dışarı, temiz havaya ve güneş ışığına taşıdı.

Tapınağın karşısında, çimenlik bir alana park edilmiş Kindred mekiği duruyordu. Thrace çırpınan ve ağlayan Trin'i ona doğru taşıdı. Becca ve Charlie de onları takip etti, hâlâ yok edicilerini sıkı sıkı tutuyorlardı.

"Bekle," diye tekrar yalvardı Trin. "Annem..."

"Çok boktan fikirleri var," diye homurdandı Thrace. "Ve onları daha fazla dinlemenin sana bir faydası olmayacak."

Trin onun kollarında hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Thrace'in kalbi onun için acıyordu ve acısını dindirebilmeyi dileyerek ona sıkıca sarıldı.

"Beni lanetledi," diye fısıldadı sonunda. "Üzerime bir kan laneti koydu, Trakya."

"Biliyorum bebeğim," diye mırıldandı onun dağınık saçlarına. "Biliyorum ve çok üzgünüm. Ama lanet sadece bir sözdür, inanmak zorunda değilsin."

"Sadece kelimeler," diye fısıldadı ama ne söylediğinden hiç de emin değildi.

Ona sıkıca sarıldı. *"Her şey yolunda bebeğim,"* dedi bağlantıları aracılığıyla. *Artık her şey yoluna girecek."*

Ya da en azından göndermeye çalışmıştı. Diğerlerinin tapınağın duvarlarının zihinsel iletişimlerini nasıl engellediğinden bahsettiklerini duymuştu ve Trin'i o yüksek taş duvarların dışına çıkardığında zihninin ona tekrar açılacağını ve aralarındaki bağ sayesinde düşüncelerin aralarında akabileceğini umuyordu.

Ama şimdi bile, nihayet Yargı Tanrıçası'nın tapınağından uzaklaşmış olmalarına rağmen, Trin'in ona karşı koyduğu zihinsel engel ve paylaştıkları bağ güçlü bir şekilde devam ediyordu. Şimdi bile ona ulaşamıyordu.

Thrace onun harap olmuş ve gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzüne bakarak, bunu yapıp yapamayacağını merak etti.

Bölüm Otuz Yedi

Mekiğe girdikleri anda Trin, "Beni yere bırak," dedi. Thrace, muhtemelen biraz yalnız kalabilmeleri için onu doğruca geminin uzak ucuna götürmüştü.

Ama Trin onunla ya da kimseyle konuşmak istemiyordu. Sadece gözlerini kapatıp ölmek istiyordu. Annesinin yüzündeki ifade kafasında tekrar tekrar canlanıyordu. *"Artık kızım yok,"* demişti ve Trin ona inanmıştı. Kan laneti ve kendi günahları yüzünden kayıtlardan silinmişti. O artık bir hiçti ve sevdiği erkeğin kollarında tutulmayı hak etmiyordu. Kan lanetinin onu da aşağı çekmesine izin verirse onunla birlikte öleceği kesin olan erkeğin.

"Sana sarılmayı tercih ederim," diye gürledi Thrace. Bir elini nazikçe kızın kırpılmış saçlarının üzerinden geçirdi. "Seni yakınımda tutmak istiyorum bebeğim."

"Sana daha önce de söyledim, ben senin 'bebeğin' değilim." Trin onun kollarından kurtulmaya çalıştı ve yüzünü pencereye dönerek dışarıya, uzaklara baktı, onun sorgulayan bakışlarıyla karşılaşmayı reddetti.

". En azından bir tıbbi yardım çantası getirmeme ve yaralarını tedavi etmeme izin ver." Adam zaten bir tür ilaçla meşguldü ama Trin onun ellerini itti.

"Buna ihtiyacım yok."

"Evet, ," diye çıktı. "Yardıma ihtiyacın var - orada sana zarar verdiler, Trin. Sana yardım etmeme izin vermelisin."

"Senden hiçbir şey istemiyorum." Göz ucuyla adamın yüzündeki acı ifadesini gördü ama artık duramayacak kadar ileri gitmişti. Üzerinde kan laneti vardı; kendi iyiliği için onu uzaklaştırmak zorundaydı. "İçinde

gerçek...." Derin bir nefes aldı. "Aslında gideceğimiz yere vardığımızda bence... Bence biraz ayrı zaman geçirsek daha iyi olur."

"Ayrı zaman mı?" Derin sesi boğuk ve tuhaf geliyordu. "Sen halkının tapınak dediği o lanet dehşet evindeyken yeterince ayrı zaman geçirmedik mi sence?"

"Artık hiç kimsem yok." Trin ellerine baktı. "Annemi duymadın mı? Benim kimsem yok."

"Bana sahipsiniz, Sahibem." Sesi şimdi yumuşak ve hüzünlüydü. "Bana her zaman sahip olacaksın. Eğer beni istersen."

Trin ona doğru baktı ve söyleyebileceği en kötü şeyi söyledi.

"İstemiyorum," diye fısıldadı, gözlerinin içine bakarak. "Ben... Ben artık seni istemiyorum." *Çünkü seni hak etmiyorum. Çünkü ben gittiğimde, lanet etkisini gösterdiğinde seni de benimle birlikte aşağı çekmek istemiyorum.* Ama bunu yüksek sesle söyleyemiyordu, canı çok yanıyordu. Neredeyse Thrace'in başını salladığında gözlerindeki acı kadar - oraya koyduğu acı kadar - acıtıyordu.

"Pekâlâ. Ana Gemiye vardığımızda, bizi ayrı ayrı barındırmalarını isteyeceğim."

"Teşekkür ederim." Trin mekiğin penceresine döndü, kalbi ağrıyor ve sızlıyordu. Ama doğru şeyi yaptığını biliyordu. Baş rahibenin kan lanetini bozmak imkânsızdı; bu bir ölüm cezasıydı. Trin sadece kendisi ve büyük Havoc arasındaki bağın, bir şekilde aralarına koyduğu bariyer sayesinde onu güvende tutacak kadar zayıflamış olmasını umuyordu. Lanet tam olarak etkisini gösterdiğinde onun da kendisiyle birlikte ölmesini istemiyordu; kendi hayatının artık hiçbir değeri kalmadığında, onun için kendi hayatını feda etmesini istemiyordu.

*** * * * ***

"Sana söylüyorum, bütün gün kanepede uzanıp uyumak istiyor!" Becca süitlerinin zemininde volta atıyor, çıplak ayakları kalın halıda fısıldıyordu. "İlk başta bunun normal olduğunu düşündük - yani, ona yaptıkları onca korkunç şeyden sonra o korkunç yerden kurtulan bir tarikat mağduru gibi. Bu yüzden elbette dinlenmeye ihtiyacı vardı. Ama haftalar oldu ve tek istediği dinlenmek. Bu *doğru* değil.*"*

"Kulağa çok üzücü geliyor Rebecca. Zetta dişisine ne kadar değer verdiğini biliyoruz," dedi Truth ciddiyetle. O ve Far, paylaştıkları üç kişilik geniş kanepede oturuyor ve o volta atarken yüzlerinde endişeli ifadelerle onu izliyorlardı.

"Umursuyorum. Suçluluk duygusunun ne kadar zayıflatıcı olabileceğini biliyorum ve o tapınakta Trin'in üzerine çok fazla suç yüklediler. Ama bu konuda kimseyle konuşmak istemiyor, Charlie ya da benimle bile."

Becca içini çekerek, sonsuza dek mutlu yaşamak için bir araya gelip yerleştiklerinden beri erkeklerinin onu muhtemelen en çok üzgün gördüğü anın bu olduğunu düşündü. Ama elinden bir şey gelmiyordu. Trin'i en az Charlie kadar derinden hissediyordu. Aslında ikisi iki haftadır her gün yeni arkadaşlarını ziyaret ediyor, onu içine düştüğü bunalımdan çıkarmaya çalışıyorlardı. Ama ne yaparlarsa yapsınlar ya da ne söylerlerse söylesinler, Trin neredeyse hiç cevap vermiyordu. Becca arkadaşlarının klinik depresyonda olduğunu düşünebilirdi ama durum bundan daha da derinlere iniyor gibiydi; Trin zaman zaman neredeyse katatonik bir hal alıyordu ve bu da Becca'yı derinden endişelendiriyordu.

"Ona yardım edebilmemizin bir yolu olmalı!" diye devam etti, hâlâ volta atıyordu. "Yemek yemiyor, banyo yapmıyor, okumak, film izlemek ya da herhangi bir şey yapmak istemiyor... Sadece o lanet kanepeye uzanıp hayatını uyuyarak geçirmek istiyor."

"Ve Trakya'yı görmeyecek mi?" Truth kaşlarını çatarak sordu.

Becca başını salladı. "Onunla hiçbir ilgisi olmayacak."

"Peki ya aralarındaki bağ? Ona bu şekilde ulaşabilir mi?" Far sordu.

"Charlie, Stavros'a onu engellediğini söylediğini söyledi." Becca içini çekti ve başını salladı. Yapabileceğimiz *bir şey* ya da konuşabileceği *biri* olmalı. Tanrıça bizi onu almamız için göndermezdi, sadece yok olup gitmesini izlemek için. Öyle değil mi?"

Truth ciddiyetle, "Bunu yapacağına inanmıyorum Rebecca," dedi. "Katılıyorum, yardım etmenin bir yolu olmalı. Ama nasıl?"

"Ben de günlerdir kendime bunu soruyorum!" Becca hayal kırıklığı içinde ayağını yere vurmak istedi. "Size söylüyorum, o korkunç baş rahibe ona o laneti yaptığından beri o aynı kız değil! Yani, onu gören kişinin ben olmadığımı biliyorum ama Charlie gördüklerini anlattı ve-"

"Bir dakika bekleyin." Far onu durdurmak için elini kaldırdı. "Rahibenin onu *lanetlediğini* mi söylüyorsun?"

"Evet, tam da tapınaktan çıkarken. Neden?"

"Ne *tür* bir lanet?" Far kaşlarını çattı. "Hatırlamaya çalış Becca, bu çok önemli olabilir."

"Hatırladın mı? Asla *unutabileceğimi* sanmıyorum. Bir kan lanetiydi. Kolunu kesti ve bir kâsenin içine kanını akıttı ve tüm o korkunç şeyleri söyledi... korkunçtu." Becca o korkunç manzarayı hatırlayarak ürperdi. O sırada rahibenin sadece melodram yaptığını düşünmüştü ama Far'ın ona bakışından, lanetin bir tiyatrodan daha fazlası olup olmadığını merak etmeye başladı.

Işık ikizi çoktan elindeki cihazı tıkırdatmaya başlamıştı, şüphesiz kapsamlı araştırma dosyasında bir şeyler arıyordu.

"Yanlış hatırlamıyorsam kan laneti çok ciddi bir şey," dedi kaşlarını çatarak. "Ah evet-işte burada. Lanetin, lanetlenen kişinin yaşama arzusu tamamen yok olana kadar ruhundan beslendiği söylenir ve..."

"Ve ne?" Becca kalbinin boğazında attığını hissedebiliyordu. Far başını kaldırdı, yüzü kaskatı kesilmişti.

"Ve o ölür. Becca, çok üzgünüm. Kan laneti bir ölüm lanetidir. Ve bu her zaman ölümcüldür."

"Hayır, hayır bunu kabul etmiyorum." Becca volta atmayı bıraktı. "Orada bir *tedavi*, görebileceği biri."

"Komutan Sylvan'ın ona bakmasını sağlayarak başlayabilirsiniz," diye gürledi Truth. "Daha önce tıbbi yardımı reddettiğini söylememiş miydin?"

"Evet, Charlie ve ben de ona izin verdik!" Becca inledi. "Ne kadar ! İyileşmek için zamana ihtiyacı olduğunu düşündük ama kendi kendine iyileşmiyor."

"Şimdi nedenini biliyoruz," dedi Far sessizce. "Bu lanet gülünecek bir değil."

Truth, "Charlie'yi arayın ve şimdi birlikte arkadaşınıza gidin," diye önerdi. "Komutan Sylvan'ı arayıp sizinle Trin'in süitinde buluşmasını isteyeceğiz."

Far, kardeşinin düşüncesini tamamlayarak ekledi. "Ona yardım edebilecek biri varsa mümkün olabilir."

"Pekâlâ." Becca çoktan think-me'in ince gümüş teline uzanmaya başlamıştı. "Onu arıyorum. Çok uzun süre oyalandık, *artık* bu konuda bir şeyler yapmalıyız."

* * * * *

Becca ciddiyetle, "Kendine dikkat etmelisin," dedi. "Bir doktora görünmen gerek."

"İstemiyorum." Trin gözlerini kapatarak yeni arkadaşlarını engellemeye çalıştı. Neden onu rahat bırakıp gitmesine izin vermiyorlardı? Bıraksalar da rahibenin önceden söylediği gibi ölse?

"Laneti biliyoruz," dedi Charlie açıkça. "Ve sana ne yaptığını da biliyoruz."

"O zaman neden bir doktora görünmek istemediğimi biliyorsun." Trin içini çekti. "Burada ya da evrenin herhangi bir yerinde bana yardım edebilecek bir doktor yok."

"Aynı fikirde değiliz," dedi Becca.

"Bu senin hakkın." Trin gözlerini kapattı. "Ne istersen yap, umurumda değil."

"Belki de umursamaya *başlamalısın*!" Charlie'nin sesi keskin çıkmıştı. "Trin, imgelemlerimde gördüğüm kızın geri gelmesini beklemeyi denedim. Tanrı aşkına, sen bir yıldız gemisi kaptanısın! Mutlu, neşeli, sakin bir mizacın var -ya da o rahibe seni ele geçirmeden önce öyleydin. O parçanı bulmalı ve dışarı çıkmasına izin vermelisin!"

"O gitti." Trin kelimeleri güçlükle söyleyebildi. "Eğer var olduysa." Kan laneti eskiden olduğu kişiyi yemişti; onu yemiş ve geriye bir kabuktan başka bir şey bırakmamıştı.

"O gerçekten var," diye ısrar etti Charlie. "Ve geri dönmek zorunda ama Becca ve ben onu bulmanıza yardımcı olamayacağız gibi görünüyor. Biz de yardım edebilecek birini aradık."

Tam konuşurken kapı çalındı. Becca koşup kapıyı açtı ve uzun boylu, dik sarı saçlı, buz mavisi gözlü bir Kindred erkeğiyle geri döndü. "Bu Komutan Sylvan," dedi Charlie onu takdim ederken. "Kendisi Kindred Konseyi'nin başkanı ama aynı zamanda bir doktor."

"Merhaba, Trin." Erkek kibarca eğildi ve Trin karşılığında başını zar zor eğdi.

"Ondan gelip sana bakmasını istedik," dedi Becca yumuşak bir sesle. "Doktor istemediğini biliyorum ama Charlie ve ben elimizden gelen her şeyi yaptık - bu korkunç lanetin seni tüketmesine izin veremeyiz."

Trin'in onlardan istediği de tam olarak buydu; bırakın lanetten ölsün. Ama kanepeden atlayıp dışında bir şey göremedi.

Getirdikleri doktordan nasıl kaçabileceğini.

Bir erkek doktor tarafından muayene edilmek garip gelse de, Trin doktorun dürtme ve iğnelemelerine boyun eğdi ve sorularını yanıtlamaya çalıştı. Mesela... neden yemek yemiyordu?

Çünkü aç değildi.

Neden yaralarına ? Acımıyorlar mıydı? Evet, acıyordu ama

önemli değildi. Hiçbir şeyin önemi yoktu.

Peki ya Thrace? Onu görmek istemiyor muydu?

Hayır, gerçekten kimseyi görmek istemiyordu. Çoğunlukla yorgundu ve uyumak istiyordu.

Sonunda, Becca ve Charlie'nin günlerdir ona sorduğu soruların hepsini sorduktan sonra, Komutan Sylvan geri çekildi ve kaşlarını çattı.

"Far bana Trin'in kendi tapınağında üzerine yerleştirilen bu kan laneti hakkında bildiği her şeyi anlattı. Ve gördüğüm şey kesinlikle onun belirtileriyle uyumlu."

"Yani bu gerçek bir şey mi?" Charlie'nin sesi şüpheci geliyordu. "Bana anlattıklarını biliyorum Becca," diye devam etti arkadaşına bakarak. "Ama bunun nasıl işe yarayabileceğini anlamıyorum. Tanrıça'nın kendisi bana taptıkları tanrının gerçek bile olmadığını söyledi. Eğer sadece taştan bir putsa birini nasıl lanetleyebilir ki?"

Becca ona, "Laneti yapan rahibeydi," diye hatırlattı.

"Ve işe yarıyor çünkü Trin bunun gerçek olduğuna inanıyor," dedi Sylvan yumuşak bir sesle. "Bir ömür boyu süren öğretileri bir anda ortadan kaldıramazsın Charlotte."

"Pekala, tamam, her neyse." Charlie sabırsız bir hareket yaptı. "Yani lanet gerçek."

Sarışın Kindred ciddiyetle, "Trin'i öldürecek kadar gerçek," dedi.

"Peki bunu atlatmasına yardım edebilir misiniz? Ona ilaç verebilir ya da laneti kaldırabilir misin?" Becca endişeyle sordu.

Komutan Sylvan başını salladı.

"Korkarım kan lanetinin neden olduğu türden bir hastalık için ilaç yok."

"Peki o zaman ne yapabiliriz?" Becca talep etti. "Ona yardım etmeliyiz Komutan Sylvan. Etmek *zorundayız*."

"Biz yapamayız... ama belki bir rahibe yapabilir," diye

mırıldandı. "Bir rahibe mi? Kutsal Koru'da mı demek

istiyorsun?"

"Sanırım en iyi yer orası olur, evet." Başını salladı. "Ne de olsa, laneti ona kendi dünyasından bir rahibenin yaptığını söylememiş miydin?"

"Evet, o yaptı, korkunç kaltak." Charlie yüzünü buruşturdu.

"O zaman gerçek Tanrıça'nın -Tüm Yaşamın Anası'nın- bir rahibesi onu çıkarmalı. Trin Kutsal Koru'ya götürülmeli. Akrabam -sanırım ona yeğenim diyorsunuz- Birinci Dünya'dan kısa bir ziyaret için burada. Trin'i görebilir."

"Kim-Nadiah?" Becca sordu. "Onunla bir keresinde Sophie'yle takılırken tanışmıştım ve ekrandan aramıştı. Hoş biri."

"O aynı zamanda Tanrıça'nın sözcüsüdür," dedi Komutan Sylvan. "Tüm Yaşamın Anası adına konuşabilecek biri varsa o da Nadiah'dır. O burada olduğu için çok şanslıyız, başka bir rahibe Trin*'in* içini görmek zorunda kalabilirdi ki bu hiç de rahat bir deneyim değil. Nadiah'nın bir sorunun özüne inmek için kimsenin içini görmesine gerek yok; onun cevap bulmak için başka yolları var."

"Kulağa mükemmel geliyor," dedi Charlie. "Onu ne zaman görebiliriz?"

"Şu anda Kutsal Koru'da, güvenli bir yolculuk için şükrediyor. Oraya git, ben de ona yalvarayım ve geleceğini haber vereyim. Eminim çok sevinecektir.

Yardım etmekten memnuniyet duyarım."

"Teşekkür ederim," diye başını salladı Charlie. "Deneyeceğiz." Trin'e baktı. "Hadi tatlım, küçük bir yolculuğa çıkıyoruz."

Otuz Sekizinci Bölüm

Doğal olarak Trin hiçbir yere gitmek istemediğini söyleyerek itiraz etti. Aslında, kanepeden ayrılmak bile istemiyordu. Sıcak, güvenli ve rahattı.
-Sonsuza kadar ya da lanet onu öldürene kadar orada kıvrılıp kalmak istiyordu.

Ama mücadele edecek enerjisi yoktu, bu yüzden sonunda Charlie ve Becca'nın onu yıkamasına ve saçlarından geriye kalanları taramasına izin verdi. Sonra ona temiz, sade beyaz bir elbise giydirdiler ve gemiye geldiğinden beri kaldığı ziyaretçi süitinden dışarı çıkardılar.

Toplu taşıma araçlarıyla Kindred gemisinin ortasındaki çimenlik, park benzeri alana gittiler. Burası, Becca'ya göre gemiye de güç veren küçük ama inanılmaz derecede güçlü yapay yeşil güneşin ışığında eğlenen, pürüzsüz yeşil ve mor çimlerin üzerinde oynayan ve piknik yapan ailelerle doluydu.

Başka bir zaman olsa, Trin çevresinde şeylerle ilgilenebilirdi. Diğer kültürleri araştırmayı ve yeni yerleri ziyaret etmeyi her zaman sevmişti - en başta gemi kaptanı olmasının bir nedeni de buydu. Ama şimdi piknik yapan aileler çok gürültülü ve güneş ışığı çok parlak görünüyordu. Etrafı insanlarla çevrili olmasına rağmen kendini yorgun, umutsuz ve tamamen yalnız hissediyordu.

Yeşil ve mor ağaçlardan oluşan bir korunun kenarına vardıklarında "Lütfen," diye mırıldandı. "Lütfen, geri dönemez miyiz? Bütün bunlar çok fazla, sadece uyumak istiyorum."

"Dikkatli olmazsan hayatını uyuyarak geçirirsin," dedi Charlie sert bir sesle. "Annem de gençken beni yataktan kaldırmak için kapıma dayböyle derdi."

"Benim de istediğim bu," dedi Trin usulca. "*Tek* istediğim bu, ölene kadar uyumak. Neden bunu yapmama izin vermiyorsun, Charlie? *Neden?"*

"Çünkü sen benim arkadaşımsın!" Charlie onu omuzlarından tuttu ve hafifçe sarstı. "Çünkü senin gerçekte kim olduğunu biliyorum! Cesur, sadık, tatlı, şefkatli ve akıllısın ve senden vazgeçmeyeceğim Trin! Şimdi kıçını kaldırıp Kutsal Koru'ya git ve uyumaktan bahsetmeyi bırak. Uyanma ve *yaşamaya* başlama zamanı.″

Trin'i şaşırtan bir şekilde Charlie onu döndürdü ve kürek kemiklerinden sertçe itti. Öne doğru sendeledi ve neredeyse düşüyordu ama bir eliyle kendini büyük, zarif bir ağacın gövdesine yasladı. Trin ağaca baktığında mor bir kabuğu ve yeşilin hayal edilebilecek her tonuna sahip yaprakları olduğunu gördü.

Çok güzel... Bu düşünce aklına geldi ve Trin'e bunun haftalardır aklına gelen ilk olumlu fikir olduğunu fark etti. Ağaca hayretle bakmaya devam etti, yapraklarının arasından düşen güneş ışığının desenlerini izledi. *Gerçekten çok güzeldi...*

Sonunda başını ağaçtan kaldırdığında, olağanüstü yeşilimsi mavi gözleri olan ince, sarışın bir kızla yüz yüze olduğunu gördü. Kızın üzerinde Trin'inkinden pek de farklı olmayan sade beyaz bir elbise ve dostça bir gülümseme vardı.

"Merhaba," dedi kız. "Sen Trin olmalısın. Ben de Nadiah."

"Merhaba..." Trin'in yorgunluğunun bir kısmı azalıyordu - belki de etrafındaki ağaçların taze, temiz kokusundan etkilenmişti. Ama bunun yerini kafa karışıklığı almıştı. Neden buradaydı? Charlie ve Becca bu kadının onun için ne yapabileceğini düşünüyorlardı? Kan lanetine karşı herhangi birinin ne yapabileceğini düşünüyorlardı?

"Sylvan bana evde bazı sorunlar yaşadığını söyledi." Nadiah Trin'in elini kendi yumuşak ve serin eliyle tuttu ve onu küçük korunun derinliklerine götürdü.

"Sanırım öyle de denebilir," diye mırıldandı Trin.

Küçük bir taş bankın yanına gelmişlerdi ve Nadiah bankın üzerine yerleşti. Hâlâ Trin'in elini tutuyordu ve onu da oturması için aşağı çekti. Sonra sessizliğe gömüldü. Uzun bir süre sadece nefes aldılar, korunun saf ve temiz havasını içlerine çektiler, ağaçların taze kokusunu içlerine çektiler. Sonunda Nadiah ona döndü.

"Anlat bana," dedi basitçe.

"I..." Trin boğazını temizledi. "Tapınağımın baş rahibesi tarafından kanla lanetlendim ve annem tarafından evlatlıktan reddedildim."

Nadiah sempatik bir ses çıkardı.

"Tüm bunlara neden olacak ne oldu? Yanlış erkeğe mi aşık oldun?"

"Benim durumumda herhangi erkeğe aşık olmaktı." Trin bunu Nadiah'ya neden söylediğini bilmiyordu. Dişiyi tanımıyordu bile. Ama bir şekilde onun yumuşak elinin dokunuşu ve etraflarındaki ağaçların lezzetli, temiz kokusu konuşmak istemesine neden oldu. Ama yapamıyordu... tam olarak değil. Kelimeleri bulamıyor gibiydi.

Nadiah onun sorununu anlamış gibiydi. Diğer elini Trin'in yüzüne koydu ve yanağını nazikçe kavradı.

"Bağlarını çöz," diye mırıldandı ve parmaklarını hafifçe Trin'in dudaklarının üzerinden geçirdi. "Konuş ve ne yapman gerekiyorsa söyle."

Trin titreyerek derin bir nefes aldı ve bir şekilde söylenmesi gerekeni söyleyebildiğini fark etti.

Sözcükler önce kesik kesik geldi, sonra daha hızlı ve daha hızlı, ta ki Trin'in sözcükleri hepsini çıkarmaya çalışırken birbiri üzerine yuvarlanana kadar. O

Et Pazarı'nda Thrace'i satın alıp hayatını kurtardığını, sonra da onu İblis'in Gözü'ne kadar takip ederek bu iyiliğe nasıl karşılık verdiğini anlattı. Sonra Leydi Tam-tam'ın malikânesine yaptıkları o meşum iş gezisini ve birbirlerine nasıl daha da yakınlaştıklarını. Sonra İki ile karşılaşmaları ve onu tutku meyvesi şarabını içmeye zorlaması. Ve sonra... Thrace ile sevişmeleri. Bunları anlatırken utançtan yüzü kızarmıştı; yaptıklarını tamamen yabancı birine itiraf etmek hiç de kolay değildi. Ama Nadiah sadece başını salladı ve yüzünde hiçbir yargılama ifadesi yoktu.

"O zaman ona bağlandın mı?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Sanırım öyle... evet... evet, bağlandım. Bağlandık," diye itiraf etti Trin. "Ama... ona bağlanmak istemedim. Herhangi bir erkeğe. Bu yüzden... bağı engellemenin bir yolunu buldum."

"Ve bunun nedeni bir erkeği sevmenin yanlış olduğuna olan inancınız mıydı?"

Trin başını salladı ve içinde yetiştiği dini ve bir erkeği sevmenin, özellikle de onunla sevişmenin Yargı Tanrıçası'nın suratına atılmış bir tokat olduğunu anlattı.

"Ama mesele sadece bu değil," diye bitirdi. "Bu kan laneti - beni öldürecek. Onu kendimle birlikte aşağı çekmemek için kendimden uzaklaştırmak *zorunda kaldım*."

Nadiah sempatik bir şekilde başını salladı, hâlâ Trin'in elini tutuyordu.

"Anlıyorum," dedi sessizce. "Ama bana daha fazlasını anlat. Hepsini anlat, buna ihtiyacın var."

Trin onun haklı olduğunu biliyordu. Ama Yargı Tanrıçası'nın tapınağında kendisine yapılanlarla ilgili kısma geldiğinde, konuşurken sarışın kıza bakamadığını fark etti. Bunun yerine, mor-yeşil çimenlerin üzerindeki çıplak ayaklarına baktı ve Swift ve Silk ile ilgili kısmı hızlıca anlatmaya çalıştı.

Sonunda nasıl kanla lanetlendiğini ve annesinin onu evlatlıktan reddettiğini açıkladığında, Nadiah'ya tekrar bakmaya neredeyse korkuyordu. Bunu yaptığında, diğer kızın yeşilimsi mavi gözlerinin tamamen yeşile döndüğünü gördü; saf, parlak bir zümrüt rengi, yüzünden alevler saçıyor gibiydi.

Ve saf yeşil gözleri yaşlarla doldu.

"Uh..." Trin ne diyeceğinden emin değildi - bu normal miydi? "Nadiah... gözlerin," dedi tereddütle. "Ağlıyor musun?"

"Kızım..." Nadiah'nın dudaklarından çıkan ses yumuşak ve nazikti ama Nadiah'nın sesi değildi. Sıcak ve kadınsıydı ve öyle bir güçle doluydu ki duymak Trin'in içini huşu ile doldurdu. ***"Kızım,"*** dedi ses tekrar. ***"Senin için ağlıyorum. Senin acın ve utancın benimdir. Bunu üzerime alıyorum ve seni affediyorum."***

"Sen ne?" Trin tereddütle sordu. "Anlamıyorum."

"İşlediğiniz ve işlediğinizi sandığınız günahlar için affedildiniz," dedi ses.

"Oh..." Trin fısıldadı. Hâlâ tam olarak anlayamasa da, birdenbire adını bile koyamadığı engin ve derin bir duyguyla dolup taştığını hissetti. Her nasılsa bir tanrının huzurunda olduğunu biliyordu - kendinden çok daha bilge ve sonsuz derecede yaşlı bir varlığın. Etraflarındaki tüm koru bir tür kutsal huşu içinde sessizliğe bürünmüş gibiydi.

"Hazretleri... Tanrıça?" Trin biraz kıpırdandı. Bilmek istediği bir şey vardı ama Nadiah aracılığıyla kendisiyle konuşan varlıkla konuşmaktan neredeyse korkuyordu.

"Korkmayın. Sorunuzu söyleyin."

"Sen... Kindred Tanrıçası mısın?"

"Öyleyim."

Trin duraksayarak, "Ama... gücendirdiğim diğer Tanrıçaydı - *benim* Tanrıçam," diye açıkladı. "Yargı Tanrıçası. Günah işlediğim kişi o olduğu halde beni nasıl affedebilirsin?"

"Artık onun değilsin, çünkü seni kendim olarak kabul ediyorum kızım," diye güvence verdi ses ona. ***"Korkma, tüm yanlışların düzeltilecek."***

"Ama, şey... ben... bir arınma töreninden geçiyordum," diye açıklamaya çalıştı Trin. "Günahlarımın bedelini ödemem gerekiyordu ve denedim ama... yapamadım. Yaptığım hiçbir şey yeterli olmadı."

"Benim bağışlamam karşılıksızdır; tek yapmanız gereken bunu kabul etmektir. Ve sonra kendini affet."

Kendini affet. Becca ve Charlie'nin günlerdir ona söyledikleri tam olarak buydu ama bir şekilde şimdi mantıklı görünüyordu. Trin göğsünde bir şeylerin gevşemeye başladığını hissetti - orada olduğunu bile bilmediği bir düğüm, kalbinin etrafına sıkıca sarılmıştı - yavaşça çözülüyordu. Onu tüketen donukluk - uzanıp uyumak ve hiç uyanmamak arzusu- aniden uçup gitti.

Trin derin bir nefes aldı ve Yargı Tanrıçası'nın tapınağına girdiğinden beri hiç olmadığı kadar canlı hissetti. Sanki günlerdir etrafını saran kara bir bulut vardı ve taze, tatlı bir rüzgâr onu bir daha asla rahatsız edemeyeceği denize doğru sürüklemişti.

"Ben... Deneyeceğim," diye fısıldadı. "Kendimi... affetmeye çalışacağım."

"Gitmeli ve iyileşmelisin." Nadiah'nın yumuşak parmak uçları kızın yaralar içindeki koluna hafifçe dokundu. ***"Dışarıda iyileştiğinde, içinde de iyileşmiş olacaksın."***

"Pekâlâ." Trin anladığından pek emin değildi ama kabul etmeye hazırdı. Yine de bir endişesi daha vardı. "Ama... peki ya

kan laneti?"

Nadiah'nın ince eli yavaşça yanağından geçti.

"Lanet falan yok," diye söz verdi ses. ***"Onu senden kaldırıyorum. Artık utanç, korku ya da kınama yok. Sadece sevgi var."***

"Aşk," diye yankılandı Trin usulca. Birdenbire içini dolduran duygunun adını koyabildi; bu sevinçti. O kadar saf ve tatlı bir sevinçti ki çocukluğundan beri böyle bir şey hissetmemişti. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Çok teşekkür ederim..."

Nadiah aniden gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı. Onları tekrar açtığında, normal renkleri olan yeşilimsi maviye dönmüşlerdi.

"Um... Nadiah?" Trin belirsiz bir şekilde ona baktı. Geri mi dönmüştü?

"Evet." Diğer kız gülümsedi. "Tanrıça ile konuştun, değil mi?"

"Ben yaptım." Trin şaşkınlıkla ona baktı. "Gerçekten *yaptım."*

"Peki o ne dedi?" Nadiah elini bastırarak sordu.

"Beni affettiğini ve... beni sevdiğini ve kendisinin olduğunu iddia ettiğini." Trin ruhunda yeniden neşe dolduğunu hissetti. "Kan lanetini kaldırdı! Ve bana... günahlarımın bedelini ödemek zorunda olmadığımı söyledi. Beni özgürce affetti."

Nadiah nazikçe gülümsedi. "Tanrıça böyle çalışır. Çocuklarını o kadar çok seviyor ki onları asla incinmiş ya da acı çekerken görmek istemiyor. Bazen zor sınavlarla ve imkansız gibi görünen durumlarla karşılaşıyoruz ama Tanrıça her zaman yanımızda ve her zaman üstesinden gelmemizi sağlıyor."

"Buna inanıyorum," dedi Trin. "Ona inanıyorum. Senin aracılığınla benimle konuştu." "Bu benim işimin bir parçası, ben Tanrıça'nın sözcüsüyüm." Nadiah gülümsedi. "Onunla iletişim kurmak için pek çok farklı yol seçiyor. Çocuklar. Sizinle iletişim kurmak için beni seçmesine sevindim."

"Ben de memnun oldum." Trin gülümsedi ve bunun günlerdir ilk gülümsemesi olduğunu fark etti. Parmaklarını yüzüne götürdü ve dudaklarının kıvrımlarında gezdirdi. "Bu çok şaşırtıcı... Sanki... sanki bir daha asla gülümseyemeyecekmişim gibi hissettim. Bir daha asla mutlu olamayacakmışım gibi," dedi merakla. "Ve kendimi çok suçlu hissettim... Thrace'i sevmeme ve bu sevgiyi fiziksel olarak ifade etmeme izin verdiğim için."

"Tanrıça bir araya getirdiklerinin arasındaki aşkı onaylıyor. O senin ruhunu onardı." Nadiah onun elini sıktı. "İyileştin -en azından içten iyileştin." Gözleri Trin'in cildinde hâlâ izleri olan yaraların üzerinde gezindi.

"Bununla ilgili bir şey söyledi - eğer dışım iyileşirse içimin de tamamen iyileşeceğini söyledi." Trin kaşlarını çattı. "Ama bununla ne demek istediğinden emin değilim. Belki de sadece bir doktora gitmem ve bana söylediklerini yapmam gerektiğini söylemiştir?"

"Belki," diye kabul etti Nadiah.

"Daha önce istememiştim," diye itiraf etti Trin. "Uyumaktan başka bir şey yapmak istemiyordum... ölene kadar. Kan laneti beni öldürene kadar. Ama şimdi yaşamak istiyorum."

"Uzun ve mutlu bir hayat yaşayacaksın." Nadiah ona gülümsedi. "Yol boyunca bazı zorluklar yaşayacaksın ama Tanrıça'nın sana göz kulak olduğunu daima hatırla. Ve senin hayatın için çok özel bir amacı olduğunu unutma."

"Öyle mi?" Trin fısıldadı.

Nadiah başını salladı. "Öyle. Ve şimdi gitmen gerekiyor. Tanrıça'nın sana verdiği görevi tamamlamak için görmen gereken biri olduğuna inanıyorum. İyileşmen gerekiyor."

"Pekâlâ." Trin başını salladı, gücünün, umudunun ve amacının geri geldiğini hissetti. Kollarını işaret etti. "Böyle görünmekten bıktım. Tekrar normal görünmek için yapabileceğim bir şey olup olmadığına bakacağım."

"İyi *olacaksın.*" Nadiah ona gülümsedi. "Ve Trin, sen sevilen ve affedilen bir Tanrıça çocuğusun. Bunu daima hatırla."

"Yapacağım," diye fısıldadı Trin. Düşüncesizce kollarını Nadiah'nın boynuna doladı ve ona sarıldı. Diğer kız da ona sarıldı, onu nazik ve rahatlatıcı bir kucaklamayla sardı. "Çok teşekkür ederim. Edeceğim."

Bölüm Otuz Dokuz

"Bundan emin misin?" Thrace, Komutan Sylvan'ın kendisine uzattığı küçük mavi ilaç şişesine baktı.

"Oldukça eminim. Tolleg doktorumuz Yipper aylardır bunun üzerinde çalışıyor." Sylvan küçük insana mı başını salladı? Hayvan mı? Thrace onun ne olduğundan emin değildi ama küçük, gri ve kürklüydü ve beyaz bir laboratuvar önlüğü giyiyordu.

"Merhaba, merhaba," dedi Trakya'ya, tüylü başını o kadar hızlı salladı ki uzun sarkık kulakları titredi.

"Ah, merhaba." Thrace ona başıyla karşılık verdi.

Sylvan, "Aslında bunu yapmak için kendi özümün yanı sıra zamanlarını ve özlerini bağışlayan diğer Kan Türlerinin özlerinin çoğunu kullandı," dedi.

"Ve öyle... yine ne?" Thrace ona bir kaşını kaldırdı ama soruyu soran Yipper'dı.

"Herhangi bir Kindred erkeğinin tükürüğünde iyileştirici bir madde görevi gören bir protein üretmesini sağlar. Evet öyle, evet öyle," dedi yüksek ve gıcırtılı sesiyle. "Böylece bağlandığınız dişiyi iyileştirebilirsiniz. Sadece onu, başka kimseyi değil, anlıyor musun? Kindred'ların bazıları zaten bu yeteneğe sahip ama diğerleri de bunu istedi. Evet istediler, evet istediler. Ben de onlar için Şifa Bileşimini geliştirdim."

"Ama... Ben Havoc'um, Kindred değil," diye itiraz etti Thrace. "Bunun benim üzerimde işe yarayacağını nereden biliyorsun?"

"DNA'nız bir Kindred'ınkiyle neredeyse aynı - yüzde doksan dokuz nokta dokuz aynı. Evet öyle, evet öyle." Yipper tekrar kuvvetle başını salladı. "Sen

bileşiği metabolize etmekte sorun yaşamamalı. Hayır olmamalı, hayır olmamalı."

"Yani bunu içmem gerektiğini söylüyorsun... ve sonra Trin'i iyileştirebilecek miyim?" Thrace hâlâ şüpheciydi.

"Evet, kesinlikle," dedi Komutan Sylvan kararlı bir şekilde başını sallayarak. "Hiçbir sorun çıkmayacaktır."

"Sorun yok mu diyorsunuz?" Thrace kaşlarını çattı. "*Ben* bir sorun görebiliyorum. Bu işe yarasa bile, Trin'i bunu onun üzerinde denememe izin vermesi için ikna edebileceğimi sana düşündüren nedir? Bağımızı kullanarak bile ona ulaşamıyorum. Aslında..." Bir elini kısa bir süre gözlerinin üzerinde gezdirdi. "Doğruyu söylemek gerekirse, artık aramızda bir bağ olup olmadığından bile emin değilim."

Bana bağlanmak isteyeceğinden değil - artık geçmişimi bildiğinden değil. Yonnie Six'te köle olarak geçirdiği ilk zamanlar hakkında öğrendiklerini hiç konuşmamışlardı ama Thrace konuşmalarına gerek olmadığını düşünüyordu. Hareketlerinden kendini ondan uzaklaştırmak istediği açıkça belliydi ve bunun bir kısmı muhtemelen tapınakta başına gelen korkunç şeylerden kaynaklansa da, kendi korkunç geçmişinin de bunda payı olduğundan emindi.

Sylvan kaşlarını çattı. "Eğer bağ tamamen yok olmuşsa bu bir sorun *olabilir*. Ancak sadece bloke olmuşsa, bileşik sadece bloğu kaldırarak hala etkili olabilir."

"Denemediğimi mi sanıyorsun? Burada, gemide ona ulaşmaya çalışmadığımı mı sanıyorsun?" Thrace talep etti. "Beni hissettiğini bile sanmıyorum. Size söylüyorum Komutan, aramızdaki bağla hiçbir ilgisi olsun istemiyor. Aslında..." Derin bir nefes aldı. "Aslında buradan ayrılmaya karar verdim. Kendi gemim *İmparatoriçe* hâlâ Padge'de kuru havuzda ve ikinci kaptanım Solar kayıp. Uyuşturulduk ve et pazarı olarak satılmak üzere götürüldük.

Aynı zamanda köleler. Eğer Trin'e yardım edemiyorsam, gidip ona yardım edebilirim. Tabii hâlâ hayattaysa."

"Arkadaşına ve gemi arkadaşına karşı görevin takdire şayan," dedi Sylvan ciddiyetle. "Ancak bağlı olduğun dişiye karşı görevin öncelikli olmalı."

"Ve eğer beni hâlâ istiyor olsaydı, isterdi." Thrace parmaklarını gezdirerek hâlâ taktığı siyah yakasına dokundurdu. Sonra hızlı ve kararlı hareketlerle yakasını çıkarıp yanındaki sandalyeye bıraktı. "Eğer beni içeri alırsa. Ama vermeyecek, o yüzden gitmeliyim." Yakasına baktı. "Koridorun hemen sonunda olduğunu bilmek ama onunla konuşamamak, onu görememek ya da ona sarılamamak... çok acı verici."

"Anlıyorum," dedi Sylvan sessizce. "Reddedilen bir bağın acısı dayanılmazdır."

"İşte bu yüzden gitmem gerekiyor." Thrace arkasını döndü. "Aslında beni toparlanmanın ortasında yakaladınız - toparlanacak çok şeyim olduğundan değil. *İmparatoriçe'*yi havuzdan çıkarana kadar bir mekik ödünç alabileceğimi umuyordum. I-"

"Merhaba, Trakya."

Yumuşak, tanıdık ses onu ürküttü. Döndüğünde Trin'in kapının girişinde durduğunu gördü, yüzünde belirsiz bir ifade vardı. Üzerinde beyaz, kolsuz bir elbise vardı ve bu elbise kremsi kahverengi tenini gölgeleyen uzun, kızgın kırmızı yaraları gösteriyordu. Gözleri önce çıplak boğazından, sonra da yanındaki sandalyenin kolunda duran atılmış siyah deri tasmaya kayarken kocaman ve incinmiş .

"Trin?" Adam ona doğru bir adım attı ama kadın başını sallayıp geri çekildi.

"Özür dilerim," dedi usulca. "Kapın açıktı, ben de öyle sandım... ama şimdi gidiyorsan seni rahatsız etmem. Seni durdurmama izin verme."

Döndü ama Thrace onun gitmesine izin vermeyecekti. Bir adımda onu kolundan tutarak odanın diğer ucuna götürdü.

Adamın eli derisindeki yaralara temas ettiğinde Trin yüzünü buruşturdu ve küçük bir acı sesi çıkardı.

"Özür , özür dilerim!" Thrace telaşla kolunu indirdi. "Ben sadece... gitmeni istemedim."

"Neden olmasın?" Tekrar yüzünü ona döndü. ″Öylesin."

"İlk eşim Solar'ı bulmam gerekiyor. O da köle olarak satıldı," diye hatırlattı Thrace ona. "Ve ayrıca, beni görmek istemedin - benimle hiçbir şey yapmak istemedin." Acı ve hayal kırıklığının sesine sızmasına izin vermemeye çalıştı ama bu çok zordu. "Neden buradasın ki?" diye açıkça sordu.

Trin alt dudağını ısırdı. "İyileşmek için..." diye fısıldadı. Bana yardım almam gerektiği söylendi ve Komutan Sylvan bunları iyileştirebilecek bir şeye sahip olduğunu söyledi..." Yaralı derisini işaret etti. "Ama bunu bana verebilecek tek kişi ."

"Gerçekten de öyle, Yipper ve ben de az önce onu bırakmaya geldik." Bir kenarda sessizce duran Sylvan, Thrace'in hâlâ elinde sıkıca tuttuğu küçük mavi sıvı şişesine başıyla işaret etti. "Aslında, bence artık seni yalnız bırakmalıyız."

"Bileşik en iyi özel olarak uygulanır. Evet öyle, evet öyle." Yipper şiddetle başını salladı.

"İyi şanslar." Sylvan elini Thrace'in omzuna koydu ve kısa bir süre sıktı. "Sonra gel ve beni gör... öyle ya da böyle."

"Teşekkür ederim." Thrace başını salladı ve elindeki şişeye kararsızca baktı.

"Onu aldığınız anda etkili olur. Evet öyle, evet öyle," dedi Yipper ona ve sonra Kindred komutanı ile birlikte ayrıldılar.

Thrace'in misafir odasının ön kapısı arkalarından sessizce açıldı.

Thrace içini çekti ve şişeye baktı.

"Pekâlâ, işte ." Kapağı açtı ve şişeyi dudaklarına götürerek içindekileri üç hızlı yudumda yuttu.

* * * * *

Trin boş gözlerle ona baktı.

"Ne yapıyorsun?" Başını iki yana salladı. "Benim için olması gereken ilacı neden içtin?"

"Neden ben... Tanrım... Yani Komutan Sylvan size *söylemedi* mi?" "Bana neyi söylemedi? Sen neden ?" Trin kaşlarını çatarak sordu. "O onunla senin süitinde buluşmamı söyledi."

"Tanrılar..." Thrace kanepeye gitti ve başını ellerinin arasına alarak üzerine çöktü.

"Thrace?" Trin ona doğru gitti. Elini başının üzerinde gezdirdi ama parmaklarını onun gür, vahşi saçlarına gömmek istemesine rağmen ona dokunmaya cesaret edemedi. "Yanlış soruyu mu sordum? Komutan Sylvan'ın bana ne söylemesi gerekiyordu?"

"Bana verdiği ilaç senin içmen için değildi. Ya da yaralarına sürmek için."

"Ama o zaman... bana nasıl yardımcı olacaktı?" Trin anlamayarak başını salladı.

Thrace ona baktı, gümüş mavisi gözleri parlıyordu.

"Bu *benim* içmem içindi. Vücudumun kesik ve sıyrıklarınıza uygulayabileceğim iyileştirici bir bileşik yapmasını sağlıyor."

"Uygula... nasıl?" Trin kendini yeniden kararsız hissetmeye başlamıştı.

"Seni yalayarak," dedi usulca. "Acıyan bölgelerini dilimle yıkayarak. Görünüşe göre ilacın etkili olmasının tek yolu bu."

"Ben... Ben bunu bilmiyordum." Trin ondan uzaklaştı. "Kimse bana bunu söylemedi."

"Çünkü eminim gelselerdi sen gelmezdin." Thrace'in derin sesi incinmiş ve acıydı. "Sana yakından dokunmama izin vermek konusunda ne hissettiğini biliyorum. Özellikle de geçmişimi öğrendikten sonra. Bunun seni ne kadar yanlış hissettirdiğini anlıyorum, o yüzden sormayacağım bile. Sadece gideceğim."

Muhtemelen eşyalarını toplamaya geri dönmek için arkasını döndü. Ama Trin'in içindeki bir şey bunun olmasına izin veremezdi. Onun uzaklaşmasını izlemeye dayanamıyordu - onu bir daha ne zaman göreceğini ya da görüp göremeyeceğini bilmeden gitmesine izin veremezdi.

"Thrace, bekle." Tereddütle ona doğru uzandı ve parmak uçlarının kolunun arkasında hafifçe gezinmesine izin verdi.

Kadının hafif dokunuşuyla adamın içinde gözle görülür bir ürperti oluştu. Dönerek bir kez daha onunla yüzleşti, güçlü yüz hatlarına acı dolu bir ifade kazınmıştı.

"Ne oldu, Trin?"

Trin dudağını ısırdı. "Hanımefendi" değil, "bebek" değil, sadece Trin. Artık onun için sadece bu muydu? Onu çok uzun süre kendinden uzaklaştırmış mıydı? Onu geri kazanabilecek miydi?

"I..." Ne söyleyeceğini bilmiyordu ama sessiz kalamazdı. Eğer öyle yaparsa, onu sonsuza dek kaybedecekti.

"Evet?" Thrace sabırsızlıkla sordu. "Ne istiyorsun?"

"Denemeni istiyorum." Trin çenesini kaldırdı. "Korkmuyorum. Şey... pek değil," diye ekledi dürüstçe.

Thrace içini çekti ve kanepeye geri döndü. "İşe yarayıp yaramayacağını bile bilmiyorum. Bunun bağlı çiftler için olması gerekiyordu ve sen ve ben... Artık bağlı olup olmadığımızı bile bilmiyorum."

Trin ellerine baktı.

"Seni engellediğimi biliyorum," diye fısıldadı. "Bunu senin iyiliğin için başlattım - çünkü seni incitmek ya da benimle birlikte dibe çekmek istemedim. Ve şimdi... şimdi duramıyorum."

"Şey..." Tekrar iç çekti. "Elinde değil sanırım, Yonnie Six'te hakkımda öğrendiklerinden sonra seni suçlayamam. O lanet tapınakta yaşadığın onca şeyden bahsetmiyorum bile. Buraya gel." Ona eliyle işaret etti ve Trin onun kalçalarının arasında durdu.

Adamın iri bedeninin sıcaklığını hissedebiliyor ve teninin sıcak kokusu onu sarıyor gibiydi. Üzerinde siyah deri bir pantolon ve Kindred'ların giydiği üniformalara benzeyen koyu kırmızı, uzun kollu bir gömlek vardı. Bir an için onu kapalı tutan düğmeleri açıp altında yattığını bildiği güçlü göğsü okşamak istedi... Ama kendini tuttu. Dokunuşu hoş karşılanacak mıydı? Yoksa Thrace hâlâ onunla bir şey yapmak istemeyecek kadar kızgın mıydı?

"Yani iyileşmek mi istiyorsun?" diye sordu, onun elini kendi elinin içine alarak.

"Ben... Ben denemenizi istiyorum. Eğer yoksa." Trin onun gözlerinin içine zar zor bakabiliyordu.

"Benim için etmez." Derin sesi sert çıkmıştı.

"Bir şey ifade etmek zorunda değil," dedi Trin çabucak. "Yani, eğer istemiyorsan. İstersen daha sonra da gidebilirsin elbette. Seni burada tutmaya cüret edemem."

"Yapmazdın, ha?" Adam ona baktı, solgun gözleri kısılmıştı.

"Hayır, tabii ki hayır. Ne de olsa... Artık seni elimde tutmuyorum." Trin parmaklarını hafifçe boğazına, tasmanın uzun süredir durduğu yere doğru kaydırdı. "Ben artık senin Sahiben değilim. Senin için bir hiçim."

"Oh, Trin..." Gözlerini kısa süreliğine kapattı ve bir an için neredeyse aralarındaki engellenmiş bağ aracılığıyla bir şeyler hissettiğini düşündü. Adını koyamadığı derin bir duygu akımı. Sonra kayboldu ve ona baktığında gözleri sertti. "Peki," dedi düz bir sesle. "Seni iyileştirmek için elimden geleni yapacağım ve sonra da yoluma gideceğim."

"." Çenesini kaldırdı. "Eğer istediğin ." "*Sen öyle istiyorsun*."

Kız cevap veremeden elini avucunun içine aldı ve sanki arkasını öpecekmiş gibi eğildi. Bunun yerine onu yaladı; dilini uzun, yavaş bir okşayışla kadının yaralı kolunda gezdirerek *hrakka*'nın açtığı yaraları tek bir vuruşta yıkadı.

"Oh!" Trin'in nefesi kesildi. Ama onu şaşırtan sadece bu hareketi değildi, hemen ardından gelen serin karıncalanmaydı; yaralı teninde aynı anda patlayan yüzlerce küçük baloncuk gibi.

Thrace hemen durdu ve onu serbest

bıraktı. "Özür dilerim, seni incittim mi?"

"Hayır, tam olarak *acımadı*." Trin kolunu inceledi. "Daha çok *karıncalanma* hissi gibiydi."

"İşe yaradı mı?" Thrace de onun koluna bakıyordu. Onlar izlerken, zalim işkence aletinin açtığı uzun, kırmızı yaralar yavaş yavaş iyileşmeye başladı. Trin kırmızının beyaza dönüştüğünü görünce nefesi kesildi. Bir süre sonra *hrakka*'nın onu işaretlediği yeri gösteren tek şey dört paralel yara iziydi, ince ama görünür beyaz çizgiler kolunun pürüzsüz kahverengisi boyunca uzanıyordu.

Thrace'e baktı.

"Beni iyileştirdin!"

"Tam olarak değil." Kaşlarını çatarak yara izlerine baktı. "Tekrar deneyeyim."

Ama kolunu birkaç kez daha yalamasına rağmen yara izleri . Sonunda Trin geri çekildi.

"Yara izlerinin çirkin olduğunu biliyorum," dedi sessizce. "Ama... en azından artık acımıyor. Bu harika bir şey."

Thrace başını salladı. "Keşke daha fazlasını yapabilseydim."

"Yapabilirsin," dedi Trin usulca. "Geri kalanımı iyileştirebilirsin... eğer sakıncası yoksa."

"Elbette, benim için değil. Ama..." Tereddüt etti, yine kaşlarını çattı. "Ama ne?" Trin usulca sordu.

"Şey, o izler... vücudunun her yerinde var." Kolları ve ayakları dışında her yerini örten beyaz elbisesini işaret etti. "Yani, eğer doğru hatırlıyorsam, *her yerdeler*. İyileşmen gereken her yeri yalamam senin için sorun olur mu?"

Trin dudağını ısırdı.

Bu yanlış... bir erkeğin sana bunu yapmasına izin vermek, bu yanlış ve sen de bunu biliyorsun. Çirkin, yargılayıcı ses -baş rahibeninkine çok benzeyen bir ses- kulağına fısıldıyor, düşünmesini ve cesur olmasını zorlaştırıyordu. Ama sonra Tanrıça onun aracılığıyla konuştuğunda ve kan lanetini kaldırdığında Nadiah'nın gerçek yeşil gözlerindeki ışığı hatırladı. Derin bir nefes alan Trin cesaretini topladı.

"Bunu yapmanı istiyorum," dedi kararlılıkla. "*İyileşmek* istiyorum.*"*

"Pekâlâ." Thrace koltuktan kalktı ve ona bir el uzattı. "O zaman seni iyileştirelim."

Trin dudağını ısırarak elini onunkine koydu ve kendisini uyku odasına izin verdi.

* * * * *

Thrace onun bunu yapmasına izin vereceğine inanamıyordu - tatlı vücudunun her santimini yalamasına isteyerek izin vereceğine. Eski Efendisinin Yonnie Six'ona nasıl davrandığını öğrendikten sonra, onun bir daha kendisine dokunmasını ya da tatmasını asla istemeyeceğinden korkmuştu.

Fazla heyecanlanma, dedi kendi kendine sertçe. *Ne de olsa buraya bağımızı yenilemek için gelmedi. Sadece hayatının geri kalanını acı içinde yaşamak istemiyor, hepsi bu. Bu iş bittikten sonra, sonsuza dek ayrılacaksınız ve bunu biliyorsun. Birbiriniz için bir hiç olduğunuzu söylemedi mi? Bu yüzden hiçbir şey anlamayın ve bunu sürdürmeye çalışmayın. Sadece yapılması gerekeni yap ve gitmesine izin ver.*

Bırak sonsuza dek gitsin.

Ama kendini uyarmaya çalışmasına rağmen, beyaz elbisesini başının üzerinden kaldırıp yere bıraktığında üzerine çöken sevgi ve bağlılık dalgasına engel olamadı. O kadar güzeldi ki, tenini işaretleyen kızgın, kırmızı yaralara rağmen o kadar mükemmeldi ki. Onu öpücüklere boğmaktan, diliyle vücuduna tapınmaktan, onu iyileştirmekten ve bir bütün haline getirmekten başka bir şey istemiyordu... en azından dışarıdan bakıldığında, yapabildiği tek şey bu gibi görünüyordu.

"Nerede... beni nerede istiyorsun?" Trin çenesini kaldırarak usulca sordu. Thrace onun sesindeki titremeyi ve gözlerindeki çeliği fark etti; cesur olmaya çalışıyordu. Cesaretini kaybetmeden bunu yapmasına izin vermeye çalışıyordu.

"Başlangıç için uyku platformunun kenarına oturmak," dedi nazikçe. "Yavaş gideceğiz... ne kadar istersen o kadar yavaş."

"Pekâlâ." Uyku platformuna yerleşti, lacivert örtü sırtındaki yaralara sürtünürken yumuşak bir acı sesi çıkardı. Thrace yakında onlarla ilgilenmek için aklına bir not aldı ama önce daha güvenli bir yerden başlamak istiyordu - onu tehdit altında ya da rahatsız hissettirmeyecek bir yerden.

Kadının önünde diz çökerek, henüz tedavi etmediği diğer kolunu tuttu ve gözlerinin içine baktı.

"Alabilir miyim?"

"Lütfen," diye nefes aldı Trin. "Evet, lütfen yap."

Gözlerini onunkilere kilitleyen Thrace, ilk kolunu yaladığı gibi ikinci kolunu da yaladı ve dilinin düz derisinin üzerinde gezdirerek onu işaretleyen kırmızı yaraları sildi.

Daha önce olduğu gibi kaskatı kesildi ve nefesi kesildi ama adam ona kaşlarını kaldırdığında - sessiz bir soruydu bu - başını salladı.

"Acımıyor. Sadece... karıncalanıyor."

Thrace onun koluyla işini bitirirken başını salladı. Tanrım, teni çok tatlıydı.
-Tuzlu, taze ve tamamen lezzetli. Kaderinde onu bir daha asla görememek olsa bile, onun tadının ve onu iyileştirirken boğazından gelen yumuşak, küçük nefeslerin sonsuza dek hafızasında kalacağını biliyordu.

Sonunda arkasına yaslandı ve ona baktı.

"Sırada bacaklar mı var?"

Trin parmaklarını gergin bir şekilde kucağında birbirine

geçirdi. "...tamam."

Kadının sesindeki tereddütü duyabiliyordu. Tapınakta tutsakken kafasına kazınan tüm o korkunç söylemlerin hâlâ orada olduğuna, düşüncelerini ve duygularını zehirlediğine şüphe yoktu. Ama o

bunun üstesinden gelmek için elinden geleni yapıyordu - suçluluk ya da yanlışlık hissetmeden ona yardım etmesine izin vermeye çalışıyordu.

"İç bacakların hariç her şeye ne dersin?" diye sordu ve kızın yüzündeki rahatlamayı gördü.

"Evet." Minnetle gülümsedi. "Evet, bu... bu iyi olurdu." Thrace başını salladı ve parmaklarıyla narin bir ayak bileğini sardı. Tanrım, bunu ona her kim yaptıysa gerçekten çok *titiz* davranmıştı. Kırmızı yara izleri kemerinin zarif kıvrımından yukarıya doğru kesintisiz paralel çizgiler Kalçaları. *Muhtemelen o kaltak baş rahibe!* Bir öfke patlaması hissetti ve bir an için şeytani kadına Trin'i incittiği gibi zarar verebilmeyi diledi; ona yaptığı yanlışın bedelini ödetebilmeyi diledi. Ama şu anda öfke için zamanı yoktu; öfkelenmesinin Trin'e bir faydası olmazdı. Tek yapabileceği ona yardım etmeye çalışmaktı.

Derin bir nefes alan Thrace, gereksiz öfkesini bir kenara itti ve Trin'e konsantre olmaya çalıştı. Kadının alt bacağını ağzına götürdü ve yalamaya başladı... çaresizce sevdiği dişiyi elinden geldiğince iyileştirmeye başladı.

Trin'in nefesi kesildi ve sonra yavaşça ve metodik olarak bacağından yukarı doğru ilerlerken iç çekti. Yaraları kapatarak onları yara izinden başka bir şeye dönüştürürken dilinin altında titrediğini hissedebiliyordu.

Thrace sadece daha fazlasını yapabilmeyi diliyordu. Onun için güzeldi - her zaman güzeldi - ama yara izleri yumuşak kahverengi tenini gölgeliyor, kendi gezegeninde yaşadıklarını kalıcı bir şekilde hatırlatıyordu. Başka hiçbir şey olmasa bile sırf bu yüzden onları silebilmeyi diliyordu; kızın kendine bakmasını ve kollarını ya da bacaklarını her gördüğünde ona yapılanları hatırlamasını istemiyordu...

Ve bacaklarından bahsetmişken, artık onlarla işi bitmişti. Dikkatle kaçındığı iç uyluklarının etrafındaki bölge hariç hepsi. Arkasına oturdu.

ve bir sonraki adımda ne yapacağını düşünerek ona baktı.

Trin ona baktı ve yüzündeki kırmızı çizikler, her yanağında dört paralel çizgi, gözüne çarptı.

"Leydim," diye mırıldandı, alışkanlık gereği eski konuşma tarzına dönmüştü. Onu ürkütmemek için yavaşça ayağa kalktı ve yatağın üzerinde yanına oturdu. Çok nazikçe, parmaklarının ucuyla kadının yaralı etine dokundu. "Yüzün..."

"Oh..." Trin bir elini acıyan yanağına götürdü ve başını salladı. "Evet, o... o beni her yerimden tırmaladı. İstediğini söyledi... kalıcı yara izleri bırakmak istedi, böylece herkes ne yaptığımı bilecekti."

"Bebeğim..." Thrace boğazında yutamayacağı bir yumru hissetti. "Çok özür dilerim," diye fısıldadı. "Bu benim hatam, hepsi benim hatam."

"Hayır, değil." Trin ona baktı. "Bu benim, tapınağa kendi isteğimle, kendi irademle gittim. Yapmam gerektiğini düşündüm... cezalandırılmam gerektiğini düşündüm."

Thrace şimdi onun bu konuda ne düşündüğünü sormak istiyordu ama cesaret edemedi. Hâlâ aynı şekilde hissettiğini, birlikte yaptıkları her şeyin yanlış ve günah olduğunu, cezaya ve ölüme layık olduğunu söyleyeceğinden korkuyordu.

Daha fazla konuşmak yerine çenesini kaldırdı ve gözlerinin içine baktı. Sonra onu elinden geldiğince nazikçe öptü, yüzündeki paralel çizgileri şefkatle okşadı, dilinin ucuyla tek tek gezdirdi, acısını silmeye, acısını hafifletmeye ve onu hala ne kadar çok sevdiğini bilmesini sağlamaya çalıştı.

* * * * *

"Ah, Trakya..." Trin onu öperken adı dudaklarından bir dua gibi döküldü. Her zaman olduğu gibi, bu kadar iri ve kaslı bir erkeğin bu kadar

nazik...çok hassas. Ona değerli ve kıymetli biriymiş gibi davrandı.
-Kelimelerin ifade edemeyeceği ya da tarif edemeyeceği kadar değer verilen biri.

Bu işe başlamadan önce, onu iyileştirmeye başladığında kendini fazla kaptırmaması gerektiği konusunda kendini uyarmıştı. Ne de olsa gitmek istediği açıktı ve onu durdurmaya çalışmaya hakkı yoktu. Ona bu şekilde davrandıktan sonra olmazdı. Ama ona böyle dokunduğunda... onu şefkatle öptüğünde içinin erimesine engel olamadı.

"Thrace," diye tekrar fısıldadı ve sonra nasıl olduysa adamın ağzı onunkini kapladı, yanağı yerine dudaklarını öptü. Bu ona onu ilk öptüğü zamanı hatırlattı - Dreaming Hills'te rollerini oynadıkları zamanı. Ama o zamanlar onun Sahibesi'ydi ve şimdi... hiçbir şeydi.

Onun üzerinde bir hakkım yok. Artık değil. Onu kendimden uzaklaştırdığımda vazgeçtim.

Bu düşünce, yapmak istediği son şey olmasına rağmen öpücükten geri çekilmesine neden oldu.

Thrace onu durdurmaya çalışmadı. Bunun yerine biraz geriye yaslandı ve ona

.

"Trin?" diye mırıldandı.

"I..." Trin ne söyleyeceğinden emin değildi. Onun sıcak ve nazik öpücüğü hâlâ ağzını sızlatıyordu. Umutsuzca öne doğru eğilip onu tekrar öpmek, ağzını kendi ağzıyla birleştirip ona gerçekten nasıl hissettiğini göstermek ama buna cesaret edemedi.

Thrace onun tereddütlerini anlamış gibiydi ya da en azından bir açıklama için zorlamadı.

"Sırtın da zarar gördü, değil mi?" diye mırıldandı.

"Evet." Trin başını salladı, hâlâ parmaklarını kucağında gergin bir şekilde çeviriyordu. "Nerede... nasıl...?"

"Yatağa yüzüstü uzan," dedi usulca. "Seninle ben ilgileneceğim."

Başını salladı ama dediğini yapmak için hareket etmedi.

"Yaralar... özellikle sırtım çok kötü. Onlar... onlar çok acı verici," diye fısıldadı.

"O zaman çok ama çok dikkatli olacağım." Yeni iyileşmiş yanağını büyük, sıcak bir eliyle kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Sana asla zarar vermeyeceğim bebeğim. Bunu biliyorsun."

Trin'in kalbi onun eski, tatlı lakabını duyunca yerinden fırladı. "Biliyorum," diye fısıldadı. "Ben... Ben sana güveniyorum, Trin."

"Bunu bildiğim iyi oldu," diye usulca gürledi. "Çünkü sırtını bitirdikten sonra daha aşağıya inmem gerekecek... eğer hâlâ istiyorsan."

Trin'in nefesi boğazında düğümlendi. Tanrıça tarafından iyileştirilmiş ve bağışlanmış olmasına rağmen, çocukluğunun öğretilerinin üstesinden gelmek zordu. Kafasının arkasında bir yerlerde o acımasız, yargılayıcı ses hâlâ utanç ve suçlama fısıldıyordu. Onu kapatmak için elinden geleni yaptı.

"Bunu yapmanı istiyorum," dedi çenesini kaldırarak. "Lütfen. Eğer... sakıncası yoksa."

"Sakıncası yoksa?" Ona yavaş bir gülümseme verdi. "Bebeğim, aramızda başka ne olursa olsun, tatlı, yumuşak vücudunu tatmanın ve yalamanın hala yapmayı en sevdiğim şey olduğunu bilmelisin."

"Oh..." Trin kanın yüzüne hücum ettiğini hissediyordu ve aniden gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Sözleri kadar çok anıyı geri getirdi ki... ellerinin ve ağzının onu keşfettiği anıları... bacaklarının arasına diz çöküp boşalana kadar amını yalayıp emdiği anıları...

Kes şunu, dedi kendine sertçe. *Bu sadece onun seni iyileştirmesine izin vermekle ilgili, hepsi bu. Muhtemelen her şey bittiğinde yine gidecek. Bu yüzden fazla heyecanlanmana izin verme.*

"Dön," diye mırıldandı Thrace, yanağını okşayarak. "Dön ve seni iyileştirmeme izin ver, bebeğim."

Gerginlikten biraz titreyen Trin onun dediğini yaptı. Yüzüstü yatarak başını kollarının arasına aldı ve gözlerini kapattı, düşünmemeye çalıştı... umut etmemeye ya da çok fazla şey dilememeye çalıştı.

"Bu iyi... Bu doğru, bebeğim."

Thrace onun yanındaki yatağa uzandı ve onun üzerine eğildiğini, büyük bedeninin sıcaklığının onu bir battaniye gibi örttüğünü hissedebiliyordu. Dudaklarını ısırdı ama adam dilinin uzun, yavaş darbeleriyle sırtını iyileştirmeye başladığında dudaklarından gelen yumuşak iniltiyi durduramadı.

Ona söylediği gibi, sırtı en çok acı veren bölgesiydi. Baş rahibe *hrakkayı* omuzlarından sırtının alt kısmına kadar sürüklemiş ve sonra kendi çizgilerini çaprazlayarak, hafifçe dokunulduğunda bile yanan, acı veren yaralardan oluşan bir iz bırakmıştı.

Ama Thrace'in sırtındaki ağzı acıtmıyordu. Trin, Thrace'in sıcak dili etinin üzerinde gezinip yaralarını iyileştirirken ve onu yeniden bir bütün haline getirirken artık tanıdık gelen karıncalanmayı hissetti. *Hrakka*'nın hassas derisini ilk kez pençelemesinden beri ona eziyet eden acı sonunda tamamen yok oldu. Bir rahatlama işareti verdi ve yatağa sokuldu, sırtını esnetti ve bilinçsiz bir rahatlama hareketiyle kalçalarını kaldırdı.

Ancak Thrace onun hareketlerinden farklı bir anlam çıkarıyor gibiydi ya da belki de sadece daha aşağılara inmeye hazırdı.

"Seni burada da incitti." İri, sıcak bir el Trin'in çıplak kıçına hafifçe dokununca Trin'in nefesi kesildi ve sıçradı.

"Evet... yaptı," diye itiraf etti biraz nefes nefese. "Hayır... hiçbir yer bağışlanmadı." Başını çevirdiğinde onun kendisini izlediğini gördü.

"Seni burada iyileştirebilir miyim?" diye

sordu usulca. Trin bu kez hiç tereddüt

etmedi.

"Evet" diye fısıldadı. "Evet, lütfen."

"Benim için bir zevk, Sahibe," diye yumuşak bir sesle homurdandı ve kadının

kalbi yeniden yerinden fırladı. "Artık bana böyle hitap etmene gerek yok...

tasmayı çıkardın," dedi.

dilini kızın yuvarlak kıvrımları üzerinde gezdirirken ona hatırlattı.
Kalçalar.

Onu tekrar yalarken gözleri parladı. "Ben istemedim. Ve şimdi sana ne kadar çok şey hissettiğimi göstermek istiyorum... ne kadar sadık olduğumu."

"Peki bunu bana nasıl göstermek istiyorsun?" Trin fısıldadı, onu iyileştirmeyi bitirirken hâlâ onu izliyordu.

"Öncelikle hepinizi iyileştirerek - iç uyluklarınızı da." Thrace ona anlamlı bir bakış attı ve bir kez daha sırt üstü yatması için onu nazikçe ama sertçe çevirdi. "Bunu yapmama izin verecek misiniz, Hanımefendi? Sizi her yerinizden iyileştirmeme izin verecek misiniz?"

Trin'in nefesi boğazında düğümleniyor gibiydi. Ona izin vermeli miydi?

"Evet," dedi, kafasının arkasındaki huysuz küçük sese itiraz edecek zaman tanımadan. "Evet, ben... ben bunu istiyorum."

"Bu iyi, Hanımefendi. Çünkü şimdi seni iyileştirmem gerekiyor."

Kollarını Trin'in yarı bükük dizlerinin altından geçiren Thrace, onu yatağın ucuna kadar sürükledi ve önünde yere çöktü. Trin onu iki yana ayırıp kalçalarını açarak tenini kaplayan son acımasız, kırmızı yaraları da ortaya çıkarırken inledi.

"Oh, bebeğim..." *Hrakka*'nın kötü izlerini gören Thrace'in derin sesi kederliydi. "Bu... seni gerçekten çok kötü çizmiş. Burada bile."

Uzun parmaklarından biri Trin'in dış am dudaklarına kısa bir süre dokundu ve kadın sıçrayıp yumuşak bir şekilde inledi.

"Evet, ben... biliyorum," diye fısıldadı. "Beni... beni iyileştirebileceğini düşünüyor musun?"

"Yapabileceğimi biliyorum. Burada her yerden daha fazla. Ve nazik olacağım, yemin ederim."

"Biliyorum yapacaksın," diye fısıldadı Trin. Büyük bir cesaretle kalçalarını biraz daha araladı, bu hareket kedi dudaklarını da açmış olsa da. "Devam et," diye nefes aldı. "İyileştir beni, Trin."

Şüpheli bir şekilde onun ismine benzeyen alçak bir iniltiyle öne doğru eğildi ve sıcak, ıslak dilini yavaşça iç uyluklarının hassas eti üzerinde gezdirdi.

Adam diliyle kalçalarını yıkarken Trin nefes nefese inledi, nazikçe alıştırdı, acımasız çizgilerin izini sürerek onları yok etti. Serin bir karıncalanma hissediyordu, ardından onu alev gibi saran bir sıcaklık geliyordu; dilinin her okşayışında içinde büyüyen bir ihtiyaç.

Sonra Thrace ona baktı, ağzı çıplak kedi tümseğinin hemen üzerinde geziniyordu.

"Hanımefendi," diye hırladı usulca. "Sizi burada da iyileştirmem gerekiyor."

"Sadece... sadece dışarıda mı?" diye sordu, kalbi olması gerekenden iki kat daha hızlı atıyormuş gibi hissediyordu. "Sadece... sadece çizildiğim yer mi?"

"Sadece orada," diye söz verdi usulca. "Yemin ederim, Hanımefendi."

"Evet," diye fısıldadı Trin, daha fazla düşünmesine izin vermeyerek. "Evet, yap... *lütfen."*

Alçak bir hırıltıyla başını eğdi ve dilinin düz kısmını kadının dış am dudaklarının üzerinde gezdirdi.

Tanrıça! Trin inledi ve ellerini iki yanındaki mavi yorganın soktu. Adamın ağzı ona çok sıcak, ıslak ve mükemmel geliyordu -aynen hatırladığı gibi ve yine de bir şekilde çok daha yoğundu. Belki de yaptığı öz onun daha hassas olmasına neden olduğu içindi ya da belki de sadece onu o kadar çok istiyordu ki duramıyordu. Ama her ne sebeple olursa olsun, kalçaları aniden yatağın her tarafına doğru itilmeye başladı.

Thrace onun itmesine izin verdi ama kalçalarını sıkıca tutmaya devam etti. Önce kızın dış am dudaklarının bir tarafını, sonra da diğer tarafını yalamaya ve alıştırmaya devam etti. Ama sonra Trin'in huzursuz hareketleri beklenmedik bir etki yarattı. İri Havoc dilinin düz kısmını kabarık dış dudaklardan birinin altından kızın kalçasının üstüne doğru sürüklemek için eğildiğinde, Trin'in hareketleri onu ıskalattı. Dili çoktan uzamış, onu iyileştirebileceği tek yolla iyileştirmeye hazırdı. Ancak Trin'in hareketi dilini dış üzerine indirmek yerine tam ortasına bastırdı.

Kukusunun dudakları çoktan şişmiş ve ihtiyaçtan ısınmıştı, dut karası iç amcığını göstermek için kendiliğinden ayrılıyordu, kaygan ve balıyla sıcaktı, bu yüzden onu durduracak hiçbir şey yoktu. Dili sonunda çıplak iç kıvrımlarıyla birleştiğinde ve ağrıyan klitorisine doğru sürüklendiğinde onu tutacak hiçbir şey yoktu.

Thrace boğazından alçak sesle inledi ve dili açık amcığıyla temas ettiğinde Trin nefes nefese inledi. Bir an için ikisi de dondu kaldı. Belli ki, kendisi bunu yapmaya dayanamasa da, Thrace onun geri çekilmesini bekliyordu. Ve gerçekten de kafasının içindeki küçük ses geri çekilmesi gerektiğini, bunun *yanlış* olduğunu haykırıyordu.

Yanlış değil, Trin söyledi. *Sevdiğim erkekle yanlış değil!*

Yumuşak bir iniltiyle öne doğru bastırdı, diline doğru sürtündü, Yonnie Six'te onu ilk kez tattığında yaptığı gibi amını ağzına bastırdı.

Onun hareketleri Thrace'in içinde bir şeyleri harekete geçirmiş gibiydi. Alçak bir hırıltıyla kollarını onun kalçalarına doladı ve diliyle neredeyse çılgınca klitorisine vurarak ileri atıldı.

Sıcak, ıslak ağzı zonklayan klitorisine tatlı tatlı işkence ederken Trin usulca haykırdı. Şimdiye kadar bunu bilmiyordu ama vücudu onu özlüyordu, hem de çok özlüyordu. Onun sıcak, saran kucaklamalarını, sert vücudunun onunkine karşı gücünü, karanlık, baharatlı kokusunu... ama en çok da ona dokunduğunda ve doğru şekilde tadına baktığında ona verdiği zevki özlüyordu. Thrace diliyle klitorisini yıkamaya ve sularını kucaklamaya devam ederken, kendini çölde susuzluktan ölmek üzere olan ve sonunda bir bardak su verilen bir kadın gibi hissediyordu.

Utanmazca parmaklarını onun saçlarına doladı ve onu daha yakına çekti. Büyük Havoc isteyerek geldi, yüzünü onun kalçalarının arasına gömdü, yaladı ve emdi... bir dakika dilinin ucuyla klitorisini izledi ve sonra balını kaynağından içmek için bir sonraki kedi derinliklerine itti.

Kalçalarının arasında acı yerine zevk hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki Trin neredeyse bir anda boşalmanın eşiğine geldiğini hissetti. Klitorisi onun izlediği yoldan zonkluyordu ve onu yaladıkça amı daha da ıslanıyordu. Ama ihtiyacı olan bir şey vardı... onu sınırın ötesine itmek için eksik olan bir şey... sonunda gelmesini sağlamak için.

"Thrace!" diye feryat etti, onun saçlarını çekerek. "Thrace, ihtiyacım var... İhtiyacım var... Neye ihtiyacım olduğunu bilmiyorum!"

"Biliyorum." Kısa bir süreliğine başını kaldırıp, kızın görebileceği şekilde iki parmağını kaldırdı. "İstediğin... ihtiyacın olan şey bu mu?"

Tam olarak ihtiyacı olan şey bu değildi ama Trin yine de bunu istemekten korkuyordu.

Başıyla onayladı ve kalçalarını hevesle ona doğru itti.

"Lütfen," dedi ona yarı iniltiyle. "Lütfen, evet..."

Thrace iki uzun, kalın parmağıyla sorunsuzca içine girdi ve derin bir hamleyle kanalının sonuna kadar ilerledi.

Trin, adamın kanalının ucuna bastırdığını hissettiğinde zevkle feryat etti. Sonra klitorisini ağzına aldı ve açık amcığını parmaklarken tekrar alay etmeye başladı, sonunda orgazmı üzerine çökerken onu inletti ve yatağın her yerinde kıvrandırdı.

Oh Tanrıça, çok fazla... çok iyi! Zevk içinde zirve yaptı, derin penetrasyonuyla daha da iyi hale geldi, ancak içinde daha kalın bir şey olmasını dilemekten kendini alamadı.

Daha çok onun siki gibi bir şey mi demek istiyorsun? diye fısıldadı yargılayıcı küçük ses.

Evet, kesinlikle... Şaftı içimde, beni dolduruyor, beni alıyor... diye düşündü Trin, hâlâ şehvetten çılgına dönmüştü. Hâlâ zevk dalgalarına biniyordu ve o gelirken o huysuz küçük ses çok daha sönük görünüyordu -neredeyse hiç önemi yokmuş gibi.

*Bunun bir önemi **olmamalı***, dedi kendi kendine kararlı ***bir*** şekilde. *Onu görmezden gelmeliyim... sonsuza dek kovmalı ve bir daha asla dinlememeliyim! Ne de olsa artık Kindred Tanrıçası'na -Tüm Yaşamın Anası'na- aitim ve o da erkeklerle kadınlar arasındaki aşkı onaylıyor. Neden teslim olmayayım ve Thrace'in dokunuşundan zevk almayayım? Beni doldurmasına izin vermenin zevkini...*

Thrace sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi sonunda yalamayı ve emmeyi bıraktı ve kalçalarının arasından yukarı baktı.

"Tanrım, tadın çok lezzetli," diye homurdandı, kızın sularıyla ıslanmış dudaklarını yalayarak. "Bütün gece senin tadına bakabilirim bebeğim."

"Bu hoşuma giderdi," diye fısıldadı Trin nefes nefese. "Ama keşke... keşke sadece tatmaktan fazlasını yapabilseydik."

Gözleri ilgiyle parlıyordu. "Peki tam olarak ne yapmak istiyorsun?"

"Şey, düşünüyordum da..." Trin kızardı, devam etmek için kendini zor tuttu. Hayatı boyunca bir erkeğin içine girmesine izin vermenin yanlış olduğunu öğrendikten sonra, şimdi ondan kendisiyle sevişmesini nasıl *isteyebilirdi*? Ve eğer isterse bu konuda ne hissederdi?

Thrace ayağa kalktı ve gelip yatağın üzerinde onun yanına oturdu.

"Hey," diye mırıldandı, bir kolunu ona dolayarak. "Komutan Sylvan'ın bana verdiği ilacın bağlı çiftler için en iyisi olduğu konusunda sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet... ve?" Trin nereye varmaya çalıştığını merak ederek ona baktı.

"Düşünüyordum da, belki bağımızı yenilersek daha etkili olabilir. Yani, emin değilim ama yardımcı olabilir."

"Bağımızı yenilemek mi? Nasıl?" Trin'in nefes alış verişi yeniden hızlanmıştı ve adamın iri, sıcak bedeninin küçük, çıplak bedenine bu kadar yakın olduğunun farkındaydı.

"İlk başta bağlandığımız gibi," diye mırıldandı.

"Yani..." Kalbi çarpmaya başladı. "İçime girmene izin vererek mi?"

Yavaşça başını salladı. "Elbette, geçen sefer aniden birbirimizin kafasına girdiğimizde ne kadar üzüldüğünü biliyorum. Ama işimiz bittiğinde hoşuna gitmediyse, beni her zaman yeniden engelleyebilirsin."

"Bu konuda gibi görünüyor, değil mi?" Trin usulca sordu. "Bu kaldırılması hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bunu yapmanın yolu bu... eğer istiyorsan." Bir eliyle kızın yanağını kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Eğer beni içeri almak istiyorsan."

Trin, onun bedenine girmesine izin vermekten daha fazlasından bahsettiğini biliyordu... konuşurken tüm kalbi gözlerindeydi. Onu bir kez reddetmişken, tapınağa onun için ilk geldiğinde, kendini ona açmanın ne kadar cesaret gerektirdiğini biliyordu.

Dudağını ısırdı, düşündü... bunu yapmalı mıydı? Daha önce bu konuda hiçbir seçeneği yoktu; ya Thrace'in içine girmesine izin verecek ya da çarkıfelek şarabından ölecekti. Ama şimdi bunu yaparsa tamamen kendi isteğiyle ve kasıtlı olarak yapmış olacaktı. Bir erkekten içine girmesini isteyecekti -saftıyla içini doldurmasını ve amcığının içini tohumuyla yıkayana kadar amcığının derinliklerine sokmasını. Bu eyleme bir kez katıldığı için katlandığı onca şeyden sonra, bunu tekrar yapmaya gerçekten hazır mıydı?

İğrenç... rezalet... kâfir... kutsala saygısızlık! diye uludu içindeki suçluluk duygusunun sesi. Trin bir an için Thrace'in dokunuşundan kaçmak istedi... gidip saklanmak ve utanç verici dürtülerini kendine saklamak.

Ama sonra Nadiah'nın sözleri aklına geldi, Kutsal Koru'nun ağaçları arasından esen taze, temiz kokulu bir meltem gibi fısıldıyordu. *"Tanrıça, bir araya getirdiği kişiler arasındaki aşkı onaylar,"* demişti. Trin ve Trakya'yı açıkça bir araya getirmemiş miydi? Mümkün olduğunca karşı cinsle karışmayan iki ırktan geliyorlardı ve yine de... Trin onu başka hiç kimseyi sevmediği kadar seviyordu. Ve gümüş mavisi gözlerindeki bakış, onun da kendisine karşı beslediği hisleri anlatıyordu.

İlahi müdahale dışında başka nasıl bir araya gelebilirlerdi ki? Ve eğer birlikte kalmalarını istemeseydi, Tanrıça neden kan lanetini kaldırıp Trin'i yaralarını iyileştirmesi için Trakya'ya göndersin ki?

Onu seviyorum, diye düşündü Trin. *Ve onunla birlikte olmak... onunla bağ kurmak bunu göstermenin en iyi yolu.*

Bağlarını yenilemiş olsalar bile onun kalacağından hâlâ tam olarak emin değildi. Toparlanıp iyileştikten sonra gitmekten bahsetmiş ve eğer isterse onu tekrar engelleyebileceğini de belirtmişti. Yani belki de gitmeden önce onu iyileştirmeyi bir kez daha denemeyi teklif ediyordu...

"Özür dilerim." Thrace'in derin sesi onun düşünce akışını bozdu. "Bunu önermemeliydim. Geçmişimle ilgili öğrendiklerinden sonra bunu sana tekrar yapmama izin vermen konusunda nasıl hissedeceğini bilmeliydim."

"Trakya, hayır..." Belli ki onun uzun sessizliğini yanlış yorumlamıştı. "Bunu neden söyledin?" diye sordu usulca.

"Eski Ustama ne olduğunu gördün - o lanet rüyada gördün." İç çekti. "Beni uzaklaştırmanın bir nedeninin de bu olduğunu sanıyordum."

Trin ona, "Seni uzaklaştırmamın nedeni baş rahibenin bana yaptığı kan lanetiydi, geçmişin değil," diye güvence verdi. "Bu bir ölüm cezası ve seni de kendimle birlikte dibe çekmek istemedim."

"Ölüm cezası mı?" Kara kaşları şaşkın bir endişeyle kalktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Beni *öldürüyordu*," dedi Trin usulca. "Yaşama isteğinizi tüketiyor - sadece uzanıp ölmek istemenize neden oluyor. Bu..." Derin bir nefes aldı. "Son birkaç haftadır yaptığım şey buydu. Ölüyorum."

"Ne?" Onu omuzlarından tuttu ve endişeyle yüzüne baktı. "Bebeğim, yapabileceğim bir şey var mı? Sana yardım bulmalıyız, laneti bir şekilde kaldırmalıyız!"

Trin hemen, "Çoktan kaldırıldı," diye güvence verdi. "Kutsal Koru'da. Artık iyiyim. Bu yüzden sonunda gelip seni görmeye cesaret edebildim." Ona ciddiyetle baktı. "Seni zorladığım için ne kadar üzgün olduğumu söylemek istedim.

uzaklara. Ama bunu senin iyiliğin için yaptım; ölürsem ve aramızdaki bağ güçlü olursa seni de yanımda götürürüm diye korktum."

"Bebeğim..." Yanağını okşadı, gözlerinin içine baktı. "Sensiz tek bir gün yaşamaktansa seninle ölmeyi tercih edeceğimi bilmiyor musun?"

"Yapma, Thrace." Trin başını iki yana salladı ve adamın yoğun, gümüş mavisi bakışlarından uzaklaştı. "Senden bunu hak etmiyorum. Sana yaşattığım onca şeyden sonra, seni kendimden uzaklaştırdıktan sonra bunu hak etmiyorum."

"Yapman gerektiğini düşündüğün şeyi yapıyordun," diye gürledi. "Sadece yanlış yorumlamışım. Geçmişimi gördükten sonra..."

Trin ona, "Bunun onunla hiçbir ilgisi yok," diye güvence verdi. "Başına gelenlerin korkunç olduğunu düşünüyorum ama bu sana karşı olan *hislerimi* etkilemiyor. Umarım..." Yere baktı. "Umarım tapınakta başıma gelmesine izin verdiğim şeyin senin de benimle ilgili hislerini etkilemesine izin vermezsin."

"Oraya ilk başta kendi özgür iradenle gitmiş olabilirsin ama vardığında yaptıklarından sen sorumlu değilsin," diye Thrace. "Orası tamamen berbat bir yer, özellikle de orayı işleten kadın!"

"Betina..." Trin iç çekti. "Bana yapılan her şeyi hak ettiğime beni gerçekten inandırdı - hatta..." Sertçe yutkundu. "Swift ve Silk'e olanlar bile. Cildimden bahsetmiyorum bile... saçlarımdan..." Bir elini başına götürdü. Becca saçlarını daha çekici bir şekle sokmak için elinden geleni yapmıştı ama saçları hâlâ Trin'in sevdiğinden çok daha kısaydı.

"Saçların tekrar uzayacak," dedi Thrace kararlı bir şekilde. "Ya da kısa tutabilirsin - muhteşem yüzünü görmemi kolaylaştırır."

"Artık o kadar da muhteşem değil..." Trin parmaklarını yaralı yanaklarından birine götürdü. "Evet." Thrace onun elini avucunun içine aldı ve avucunu nazikçe öptü. "Hâlâ
Muhteşem. Benim için hâlâ güzel, her *zaman* güzel bebeğim."

Trin ona titrek bir gülümseme verdi. "Ben de senin hakkında böyle hissediyorum, biliyorsun. Sen hala çok değer verdiğim aynı erkeksin ve geçmişin bunu değiştirmiyor. Ve bu benim arzumu da değiştirmiyor..." Boğazını temizledi ve sıcak kanın yanaklarına hücum ettiğini hissetti. "Benim arzum... kendimi sana vermek."

Güçlü yüz hatlarındaki acı hafifledi.

"O zaman denemek ister misin? Bağımızı yenilemeyi?"

"Her şeyden çok," dedi Trin usulca. "Ama, şey... nasıl başlayacağımı gerçekten bilmiyorum."

"Sanırım bu konuda yardımcı olabilirim," diye mırıldandı Thrace, onu kendine doğru çekerek. Uzun, kalıcı bir öpücükle onun ağzını aldı ve dili dudaklarının arasından hafifçe kayarken Trin inledi. Tanrıça, onun üzerinde kendi tadını alabiliyordu! Hâlâ dudaklarına yapışan kendi gizli, kadınsı lezzetini tadabiliyordu ve bu onu tahmin edebileceğinden çok daha fazla ateşlendirdi.

"Thrace," diye fısıldadı usulca, öpücük nihayet koptuğunda. "Tanrıça, seni çok istiyorum.″

"Beni nasıl istersiniz, Sahibe?"

"Gerçekten emin değilim," diye itiraf

etti Trin.

"Peki, şuna ne dersin..." Onun yanağını okşadı. "Son seferinde yetki bendeydi, sen çarkıfelek meyveli şarabın üçüncü içkisinde aklını kaçırdığın için öyle olmak zorundaydım. Bu sefer kararları sen versen nasıl olur?"

"Bunu nasıl yapabilirim?" Trin sordu.

"Yetki sende olsun, kontrolü ele al." Kollarını iki yana açtı. "Bana ne istersen yap."

Trin dudağını ısırdı. "Ve... sakıncası yok mu? Yani sonra..." Belli ki bu konuda çok hassas olduğu için geçmişini tekrar gündeme getirmek istemedi,

Ama aynı zamanda Yonnie Six'te kalp taşından fallusla neredeyse içine girdiği zamanki gibi kötü anıları da geri getirmek istemiyordu.

"Ne sorduğunu biliyorum ama hayır, umurumda değil," diye gürledi Thrace. "Sen eski efendime hiç benzemiyorsun - o benim aşkımı zorlamaya çalışırdı. Kalbimi denemeden, sadece kendin olarak kazandın."

"Ah, Trakya..." Trin ne diyeceğini bilemedi.

"Size hizmet etmek bir zevk olacak, Hanımefendi." Ona tembel bir sırıtış attı. "Arzu ettiğiniz her şekilde."

"Peki, o zaman..." Trin seçeneklerini düşünerek ona baktı. "Öncelikle, bence üzerinde çok fazla kıyafet var," dedi.

"Soyunmamı mı istiyorsunuz leydim?" diye mırıldandı, parmakları koyu kırmızı gömleğinin düğmelerine gitti.

"Hayır. Ben yapmak istiyorum." Dizlerinin üzerinde doğrulan Trin, adamın ellerini kenara itti ve tıpkı daha önce istediği gibi gömleğin düğmelerini kendisi açmaya başladı. Adamın geniş, kaslı göğsü ortaya çıktıkça içinde yükselen arzuya engel olamıyordu.

"Tanrım, küçük ellerinin üzerimde olmasına bayılıyorum," diye hırladı adam, gömleğinin düğmelerini açmayı bitirip belinden çekiştirerek çıkarırken. "Ne kadar yumuşak olduklarını ve tenlerimizin kontrastını seviyorum."

Trin de bundan hoşlanıyordu ve onunla istediği her şeyi yapmasına izin verildiği hissi de hoşuna gidiyordu. Bir geminin kaptanı olarak kontrolü elinde tutmaya alışkındı ama daha önce yatak odasında cinsel kontrolü hiç eline almamıştı. Ve Trin'in böylesine büyük, güçlü bir erkek olması, tamamen onun kontrolü altında olması ve ondan istediği her şeyi yapmaya hazır olması, kendisini daha önce hiç olmadığı kadar güvende, seksi ve kendinden emin hissetmesini sağladı.

Gömleği adamın geniş omuzlarından çekip çıkardığında, adamın sıcak ve baharatlı kokusu duyularını doldurdu ve yüzünü adamın boynuna gömüp nefes almayı arzulamasına neden oldu

onu içeri aldı. *Yetkili sen değil misin? diye* fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Neden olmasın ki? Ne istersen yap, kendini nasıl iyi hissediyorsan.*

"Kokuna bayılıyorum!" diye mırıldandı, yüzünü onun güçlü boğazına dayadı ve derin bir nefes aldı. "Bu yine senin bağlanma kokun mu?"

"Kesinlikle öyle bebeğim," diye mırıldandı. "Hayatımda hiçbir şeyi seni kendime bağlayacak kadar çok istememiştim."

"Bir bağ sonsuza dek sürer, değil mi?" Trin risk alarak ona bir bakış attı.

"Olabilir." Sesi alçak ve temkinliydi. "Eğer öyle olmasını *istiyorsan*."

Olmasını istiyorum! Kelimeler dudaklarında geziniyordu ama ağzından kaçıracak cesareti yoktu. Bunun yerine öne doğru eğildi ve yaka kemiğinden kulağının hemen altına kadar uzun bir çizgi yaladı.

Thrace boğazının derinliklerinde inledi ve onun oral saldırısı altında titredi. "Tanrılar, bebeğim-bunun bana ne yaptığını bilmiyorsun!"

"Bana ne yaptığını biliyorum," dedi Trin ona. "Beni iyileştirdiğin süre boyunca beni delirtiyordun."

"Dilimin vücudunda olmasını seviyor musun? Bacaklarının arasında?" Gözleri parlıyordu ama sesi yumuşak, tembel bir tınıydı.

" biliyorsun." Trin şimdi onun pantolonunu çekiştiriyordu. Adamın kemerini çözmüştü ama siyah deri pantolonun ön bağcığı bir türlü açılmıyordu. Hayal kırıklığına uğrayınca pantolonu açmaya çalışmaktan vazgeçti ve elini içeri soktu.

"*Tanrım*." Trin onun taş gibi sert aletini avucunun içinde kavradığında sertleşti. Trin onun uzun, kalın sikini okşamanın ve parmaklarını etrafına sarıp okşarken avucunun içinde zonkladığını hissetmenin verdiği güç hissinin tadını çıkardı. Teni şaşırtıcı yumuşak ve sıcaktı ve onun eline doğru itilme hissini seviyordu.

"Sakin ol bebeğim," diye inledi Thrace onu okşamaya devam ederken. "Böyle devam edersen beni pantolonumun içine boşaltacaksın..."

"Ait olduğun yer olan yerine," bitirdi Trin, biraz gülümseyerek.

"Kesinlikle," diye homurdandı. "Olmak istediğim yer de burası, *olmam gereken* yer de. Ama sen hazır olana kadar değil."

Trin amının ne kadar ıslandığını ve sıcaklaştığını hissedebiliyordu ve zaten hazır olduğunu biliyordu ama önce onu biraz daha keşfetmek istiyordu. Daha önce onun iri ve kaslı vücuduna dokunmak istediği için kendini hep suçlu hissetmişti ama şimdi tedbiri elden bırakıp ne isterse yapmaya niyetliydi.

"Önce şunları çıkaralım," diye mırıldanarak adamın pantolonunu tekrar çekiştirdi. Thrace ona yardım etti ve kısa süre sonra o da onun kadar çıplaktı, bacaklarını açmış yatağın kenarında oturuyordu ve sert şaftı uyluklarının arasından yükseliyordu.

Trin yataktan kalktı ve daha önce onu diliyle tatmin ederken yaptığı gibi bacaklarının arasına oturdu.

"Hanımefendi?" Thrace onun hareketlerine açıkça şaşırmıştı.

"Sana dokunmak ve seni öğrenmek istiyorum," diye açıkladı Trin biraz utangaç bir şekilde. "Ben... Daha önce hiç yapamadım ama şimdi... Senin beni tanıdığın gibi ben de seni tanımak istiyorum. Seni tatmak istiyorum. Sorun olur mu?"

Boğazından alçak sesle inledi. "Tanrım, seni konuşurken duymak... evet, her şey yolunda!" Ona tembel bir gülümseme daha verdi. "Burada yetki sizde hanımefendi, sizi ne memnun edecekse onu yapın."

Trin onun gülümsemesine karşılık verdi ve sonra daha da yaklaşarak kalçalarının arasına girdi, böylece sıcak, sert şaftı tekrar avucunun içine alabildi.

O kadar uzun ve kalındı ki parmaklarını onun etrafına tamamen dolamasına imkân yoktu ama denemekten zevk alıyordu. Ayrıca adamın geniş göğsünden gelen alçak inlemelerden de zevk alıyordu, çünkü adamın taç yaprağı yumuşaklığındaki derisini yavaşça aşağı yukarı pompalıyordu. Nasıl oluyor da aynı anda hem bu kadar sert hem de bu kadar ipeksi bir yumuşaklıkta olabiliyordu, tıpkı kadife kaplı sıcak bir demir çubuk gibi? Bu, çözmeyi arzuladığı bir gizemdi.

Deneysel olarak öne doğru eğildi ve yanağını onun gövdesine sürttü. Onun bağlayıcı kokusu burada çok güçlüydü; koyu, baharatlı ve tamamen erkeksi. Duyularını dolduruyor ve onu daha da çok istemesine neden oluyordu; yakında onu içine almazsa ölecekmiş gibi hissediyordu. Ama sevişmeye hazır olmadan önce denemek istediği bir şey daha vardı.

Aletinin kalın gövdesi, tepesinde küçük bir yarık bulunan geniş, yayvan bir başla son buluyordu. *Bu onun tohumunun geldiği yer,* diye düşündü Trin. *Beni kendisiyle doldurduğu ve dölleriyle doldurduğu zaman.* Bu düşünce leğen kemiğinin alt kısmına derin bir sızı verdi - erkeği tarafından tamamen doldurulma arzusu. Yine de önce, onun kendisini tattığı gibi tatmak istiyordu.

Aletinin başındaki küçük yarıkta inci gibi küçük bir damlacık vardı. Trin dilini uzattı ve onu yaladı. Tuzlu ve lezzetliydi ve tadı tıpkı onun bağlayıcı kokusu gibiydi - *bayılmıştı*. Ve daha fazlasını istedi.

Trin biraz sarsıldı ve erik şeklindeki geniş başın tamamını dudaklarının arasına almaya cesaret edince adını inledi. Adam ağzına daha fazlasını alamayacak kadar büyüktü ama Trin buna aldırmadı. Halkının özellikle aşağılayıcı bulacağı bu şekilde bile olsa, onun tarafından doldurulma hissi hoşuna gitmişti.

Ama birbirini gerçekten seven insanlar tarafından yapıldığında hiçbir şey yanlış ya da aşağılayıcı değildir, dedi kendi kendine kararlı *bir* şekilde. *Ve bu iyi hissettiriyor**, doğru hissettiriyor.*** *Onu seviyorum ve ona ne kadar çok sevdiğimi göstermek istiyorum.*

Geri çekilerek, sikinin dibinden başladı ve dilini yukarı doğru sürükledi, zonklayan uzunluğunu okşadı, erkekliğinin tuzlu özünü tattı ve her saniyesini sevdi.

"Tanrılar... bebeğim... Sahibem..." Thrace'in elleri kalçalarında yumruk olmuştu ve Thrace onun tadına bakarken kıpırdamamak için mücadele eden iri bedenindeki gerilimi hissedebiliyordu. Başını kaldırdığında, adamın gümüş mavisi gözlerinin şehvetle yarı kapalı olduğunu ve amının ihtiyaçla zonklamasına neden olan odaklanmış bir yoğunlukla kendisine odaklandığını gördü.

"İyi hissettiriyor mu?" Trin onu biraz kızdırmaktan zevk alarak sordu. "Ben seni tadarken izlemek hoşuna gidiyor mu?"

"Kör olacağımı bilsem izlemeden duramazdım," diye gürledi. "Bana ne yaptığını bilmiyorsun!"

"Ne yapmak *istediğimi* biliyorum." Kasıtlı olarak, sert şaftının uzun, yavaş bir tadına daha baktı ve tüm bu süre boyunca gözlerini onunkilerle tuttu. "Seni yatağa itmek ve sana binmek istiyorum - beni çarkıfelek şarabından kurtardığında bana bindirdiğin gibi."

Thrace tekrar inledi.

"Evet, Sahibe-sizin isteğiniz benim için zevktir."

Trin, "Güzel, o zaman yatağa sırt üstü uzan," dedi.

Thrace onun dediğini yaptı ve bacaklarını açarak yatağın ortasına uzandı.

"Şimdi ne olacak?" diye mırıldandı.

"Şimdi *de bu."* Trin onun yanındaki yatağa uzandı ve bacaklarını iyice açarak Thrace'in zayıf kalçalarının üzerine oturdu. Thrace onun her hareketini izledi, gözleri aç ve ateşliydi.

"Tanrılar, küçük amcığınızın ne kadar sıcak ve ıslak olduğuna bakın, Hanımefendi," diye mırıldandı. "Seni üzerimde hissetmek için sabırsızlanıyorum. Hissediyor musun

Hazır mısın?"

Trin ona, "Hayatımda hiçbir şeye hazır olmadığım kadar hazırım," diye güvence verdi. Adamın iri cüssesi onu olabilirdi ama başlamadan önce onu iyice yalayarak ve tadına bakarak hazırlamıştı. Sıkı bir uyum olsa da, amının kalın şaft tarafından gerilmesinin ona zarar vermeyeceğini biliyordu.

Yine de, adamın aletini kavrayıp geniş başını kaygan iç yapraklarına sürttüğünde, küçük bir belirsizlik ürpertisi hissetmekten kendini alamadı. Bunu en son yaptıklarında, çarkıfelek meyvesi şarabının verdiği şehvetle aklını kaçırmıştı. Bu sefer bilinçli bir karardı ve ne olacağının, ne yapmak üzere olduklarının çok daha farkındaydı.

Bacaklarını onun koca şaftı için açmış, başını çıplak, açık amına sürtüyorsun! Amını onun için isteyerek açacağına ve içeri girmesine izin vereceğine inanamıyorum... İçine girmesine, itmesine, sikmesine ve seni dölleriyle doldurmasına izin vereceğine...

Trin suçlu küçük sesi artık neredeyse hiç duymuyordu. Adamın sikinin geniş başını amının girişine yerleştirmeye odaklanmıştı. Adam onun sularıyla ıslanmış ve kayganlaşmıştı ve çıplak teninin onunkine sürtünmesinden klitorisinin zonkladığını hissedebiliyordu.

Tanrıça... çok iyi hissettiriyor... ona çok ihtiyacım var...

Yavaşça, onu amının içine doğru kaydırmaya başladı.

Trin bunu yaparken hiç kıpırdamadan durdu; sanki onu kendi hızıyla içine alması gerektiğini biliyordu. Trin bunun için minnettardı. Bu sefer kontrolün kendisinde olması hoşuna gitmişti - onu ne kadar hızlı ve ne kadar derine alacağını seçmek iyi ve güçlendirici hissettiriyordu... tabii ki istediği şey onu sonuna kadar almaktı.

Adamın girişini kırdığını ve geniş başının içine doğru kaydığını hissettiğinde, nefessiz bir şekilde inledi.

Thrace boğuk bir sesle, "Tanrım, şuna bak... içine girdiğimi görmek hoşuma gidiyor," dedi. "Amının sikimin etrafına sarıldığını görmeyi seviyorum."

"Ben de seviyorum," diye itiraf etti Trin. "Ama *daha fazlasını* istiyorum.*"*

Kendini daha da alçaltarak, kalın bir santimin daha amına girmesine izin verdi. İçi dardı ve adam çok büyüktü ama iç duvarlarının ona uyum sağlamak için gerildiğini hissedebiliyordu.

"Yavaş ol bebeğim," diye uyardı Thrace. "Kendine zarar verme."

"Yapmayacağım..." Trin biraz daha gevşeyerek kalın sikinin yarısından fazlasının içine girmesine izin verdi. "Sadece seni hissetmek istiyorum... sonuna kadar... içimde." Son sözleri söylerken, kendini tamamen aşağıya bıraktı ve uzun şaftının geri kalanını amına kadar aldı.

Adam kadının içinde dibe ikisi de inledi, sikinin geniş başı kadının rahminin ağzını öpüyordu.

"Tanrım, üzerimde çok iyi görünüyorsunuz, Sahibem!" Thrace inledi. "Bacaklarının arasına bak ve ne kadar sıcak olduğunu gör - sikim köküne kadar içinde."

Trin onun söylediği gibi aşağı baktı ve bunun şimdiye kadar gördüğü en erotik manzara olduğunu düşündü - kalın şaft, onu barındırmak için genişçe gerilmiş olan küçük amına bu kadar derine gömülmüştü.

Yanlış, diye fısıldadı küçük ses. *Kötü! Şu halinize bakın, hepiniz onun etrafına dağılmışsınız! Muhtemelen şu anda amının derinliklerine precum sızdırıyordur! Bu yanlış ve güvenli değil, herhangi bir doğum kontrol yönteminiz bile yok.*

Trin bu düşüncenin onu rahatsız etmesi gerektiğini biliyordu ama şu anda bu uzak bir olasılık gibi görünüyordu - daha sonra başa çıkabileceği bir sorun. Ayrıca, o

kulağa ne kadar sorumsuzca gelse de, Trakya ile risk alma fikri *hoşuna* gitmişti. Adamın çıplak aletinin korunmasız amcığını doldurduğunu bilmek, tohumlarını verimli amcığının derinliklerine fışkırtacağını ve bacaklarını daha geniş açıp almaktan başka çaresi olmadığını bilmek onu daha da azdırıyordu.

"Mmm, bebeğim," diye mırıldandı Thrace, onun yasak düşüncelerini bölerek. "Şimdi taşınmaya hazır hissediyor musun? Yoksa alışmak için biraz daha zamana mı ihtiyacın var?"

"Ben... Sanırım hazırım." Trin deneysel olarak kendini yukarı kaldırdı, böylece adamın kalın sikinin birkaç santimi amından dışarı kaydı. Sonra kendini tekrar aşağı indirdi ve adamın tekrar içine sertçe girdiğini hissedince inledi. *"Oh..." diye* inledi.

"Doğru, bebeğim..." Thrace hâlâ kıpırdamadan yatıyordu ama geniş göğsüne yaslanıp yükselip alçalmaya devam ederken koca vücudunun her yerindeki gerilimi hissedebiliyordu. "Doğru, kendini bana siktir... tatlı amını sikime siktir. Beni olabildiğince derine al ki içine boşalabileyim."

"Bunu... bunu istiyorum," dedi Trin nefes nefese. "Ama Thrace, benim... daha fazlasına ihtiyacım var. Senin yardımına ihtiyacım var."

"Böyle mi demek istiyorsun bebeğim?" Kalçalarını iri elleriyle kavrayan adam, sikinin sadece başı içine girene kadar geri çekildi ve sertçe geri itti.

"Evet-evet*, lütfen!"* Trin usulca yalvardı. "Oh Tanrıça, Trin *lütfen!"*

"Sikimi içinde hissetmek hoşuna gidiyor mu?" diye homurdandı ve hızını biraz artırdı. "Seni doldurduğumu hissetmek ister misin?"

"İstiyorum!" diye itiraf etti, sesi neredeyse bir feryat gibiydi. "Bir yanım hala yapmamam gerektiğini düşünüyor ama bu çok iyi, çok *doğru* hissettiriyor.*"*

"Bana da doğru geliyor bebeğim," diye inledi. "Sanki sana aitmişim gibi... Sanki benim için yaratılmışsın gibi. Sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi."

"Ben... Ben de aynı şekilde hissediyorum," diye itiraf etti Trin, biraz nefes nefese kalarak. İçindeki zevk dalgasının yeniden yükseldiğini, başının üzerinde bir gelgit dalgası gibi yükseldiğini, çökmeye ve onu yoğun hislerle dolup taşmaya hazır olduğunu hissedebiliyordu. Sadece onu uçurumun kenarına göndermeye yardımcı olacak küçük bir şeye daha ihtiyacı vardı...

Hiç düşünmeden parmaklarının ıslak, açık kıvrımlarını okşamak için aşağı kaymasına izin verdi. Ama daha başlayamadan Thrace'in büyük eli onunkini kenara itti.

"İzin verin Sahibe," diye homurdandı. "Seni doldururken zevk almama izin ver."

Trin, adamın başparmağının geniş pedinin klitorisinin zonklayan tomurcuğunun etrafında dönmeye başladığını hissedince inledi. Tanrıça, onu ateşlendirmek için ona nasıl dokunacağını nereden biliyordu? Onu nasıl boşaltacağını nereden biliyordu?

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" diye sordu usulca, şişmiş klitorisinin hafifçe ovarak. "o küçük tatlı amını okşamam hoşuna gidiyor mu?" "Evet... evet*," diye* itiraf etti Trin, kendine engel olamıyordu. Kalçaları yuvarlanıyordu Onunla aynı , içine doğru ilerlerken ritmini yakalayarak Şaft her vuruşta amının daha da derinlerine iniyordu. İçindeki zevk katlanarak artıyordu ve daha fazla dayanamayacağını biliyordu. "Thrace..." diye soludu, ona karşı sallanıyordu. "Yakında... yakında boşalacağım. Elimde değil."

"Yardım etmeni istemiyorum bebeğim," diye homurdandı, gözleri parlıyordu. "Boşaldığında o tatlı, yumuşak küçük amcığının etrafımda kenetlendiğini hissetmek istiyorum... Sonunda bıraktığında içimdeki tohumu emdiğini hissetmek istiyorum."

"Ben... ben de bunu istiyorum. Tohumunu içimde istiyorum - beni doldurmanı istiyorum," diye itiraf etti Trin alçak, nefessiz bir sesle.

Bir parçası hâlâ bunu istemenin yanlış olduğunu fısıldıyordu - bir erkeği vücudunun derinliklerine alıp sonra da onu dölleriyle doldurması için yalvarmanın yanlış olduğunu. Ama Trin artık umursamıyor, suçluluk duygusunun sesini bir daha asla dinlemiyordu. Thrace'in içine girmesine ihtiyacı vardı; bir sonraki nefesine ihtiyacı olduğu gibi buna da ihtiyacı vardı.
-Ve ona nasıl hissettiğini, onu ne kadar sevdiğini göstermenin, vermek zorunda olduğu her şeyi kabul etmekten daha iyi bir yolu yoktu.

Kadının içine doğru ilerlerken gözleri şehvetten yarı kapalıydı.

"İçinize boşaldığımı hissetmek ister misiniz, Hanımefendi? Tohumumu amının derinliklerine atmamı ister misin?" diye homurdandı.

"Evet, Tanrıça, evet!" Trin yalvardı. Ve o anda, birikmekte olan zevk dalgası aniden üzerine çöktü, çığlık atmasına ve adamın etrafında sıkıca kenetlenmesine neden oldu. Nefes nefese kaldı, meme uçları sert küçük noktalara doğru gerildi, amı onun etrafında sertçe zonkluyordu. *Geliyorum... oh Tanrıça, çok sert geliyorum...*

Thrace onun orgazmının kendi orgazmını tetiklemesine izin verdi. Alçak bir iniltiyle kalçalarını kavradı ve o kadar derine itti ki, sanki her vuruşta kalbini bulmaya çalışıyordu. Trin onun bir an için daha da kalınlaştığını hissetti ve buna nasıl dayanabileceğini merak etti. *Tanrıça, içimde çok büyük!* Sonra onun içinde nabız gibi atmaya başladı, açık amcığını tohumunun fışkırması ile doldurdu, onu onun olarak işaretledi, sonunda bağlarını yenilerken onları sonsuza dek birbirine bağladı.

"Tanrılar, bebeğim, seni seviyorum... seni o kadar çok seviyorum ki," dediğini duydu.

"Ben de seni seviyorum!" diye karşılık verdi hiç tereddüt etmeden. Sonra yorgunluk onu ele geçirdi ve kendini onun göğsüne bıraktı.

*** * * * ***

Trin onun üzerine uzanmış, kısa ve nefes alıyordu. Kremsi kahverengi teninde ve onunkinde de hafif bir ter pırıltısı vardı - çok çalışmışlar, zevklerini *kazanmışlardı*. Ve aralarındaki bağ yenilenmişti. Thrace onu başının arkasında kuş kanatlarının çırpınışı kadar hafif ve yumuşak hissedebiliyordu. Bu onu zorlukla zapt edebileceği bir sevinçle doldurdu ama şu anda neredeyse onun kadar yorgundu.

Trin ona doğru kaydı ve tekrar yerleşti. Thrace hâlâ yarısına kadar içindeydi ve Trin onun göğsüne yaslanırken küçük, yumuşak sesler çıkarıyordu.

"Bebeğim? İyi misin?"

"Beni rahatsız eden tek bir şey var." Sesi adamın göğsünde boğuklaşmıştı.

"Ne oldu?" Thrace nazikçe sordu. " var?"

"Seni satın aldığımda köle tüccarı bana Havoc'ların bağ kurmadığını çünkü bunun ömürlerini yarıya indirdiğini söyledi. Az önce hayatının yarısını mı çaldım?"

"Hayır, tabii ki hayır!" Thrace mırıldandı. "Sen sadece biraz kısalttın ve kendi ömrünü önemli ölçüde uzattın. Senin ve benim ömrümüzün ortalaması alınacak, böylece ikimiz de ortalamadan çok daha uzun yaşayacağız."

"Ah, Thrace, benim için bu kadar çok şeyden vazgeçtiğine inanamıyorum!" Sesi o kadar üzgün geliyordu ki, adam endişelenmeye başladı.

"Merak etme bebeğim," diye mırıldandı. "Başka biriyle beş yüz döngü geçirmektense seninle tek bir güneş ayı geçirmeyi tercih ederim. Artık aramızdaki bağ güçlü ve iletişime açık olduğu için bu konuda endişelenmiyorum, sen de endişelenmemelisin."

"Elimde değil." Sanki hiçbir şeyin girmesine izin vermek istemiyormuş gibi göğsüne daha fazla bastırdı. Thrace de aynı şekilde hissediyordu ama

Yeni kurdukları bağ sayesinde onun endişesini hissedebiliyordu ve bu da onun için neden oluyordu.

"Bebeğim..." Yüzünü görebilmek ve gerçekten üzgün olup olmadığını anlayabilmek için uzun saçlarını yolundan çekti ve dondu kaldı.

"Trin," dedi usulca. "Yüzün..."

"Ne oldu? Yüzümün nesi var?" Bir elini yanağına götürerek ona baktı.

"Sadece yüzünüz değil, kolunuz da... ve saçınız." Adam şaşkınlıkla ona baktı. Bunu daha önce nasıl gözden kaçırmıştı?

"Ne? Sen neden ?" Sonuna doğrulup oturdu. Yarı sert şaftı kızın üzerinden kaydı ama Thrace bunu fark etmedi bile.

"Git bak-izleyiciye bak," diye onu teşvik etti.

Taze kapının hemen içinde asılı bir tane vardı. Trin oraya gitmek için acele etti ve Trin de onun tepkisini görmek için daha yavaş bir tempoda onu takip etti.

Kapının hemen girişinde durmuş, geniş ve şaşkın gözlerle izleyicinin gümüşi, yansıtıcı yüzeyinde kendine bakıyordu.

"Yara izleri," fısıldadı, inanamıyormuş gibi yanaklarına ve kollarına dokunarak. "*Geçtiler*. Ve saçlarım yeniden uzadı. O korkunç Betina saçlarımı kestirmeden önce olduğu gibi!"

"Bağlanma işe yaradı," diye mırıldandı Thrace, onun arkasında durup ellerini omuzlarına koyarak.

"Bu sadece bağlanma değil - bu saçlarımı açıklamıyor." Uzun, ipeksi siyah buklelerine dokunmak için elini kaldırdı. "Bunu Tanrıça yaptı, Thrace- Akraba Tanrıçası. Biliyorsun..." Birden utanarak ona baktı. "Sana söyleme fırsatım olmadı ama Kutsal Koru'ya rahibelerinden biriyle konuştum, Nadiah adında biriyle. Ve... Kulağa garip geldiğini biliyorum ama Tanrıça onun *aracılığıyla* benimle konuştu."

"Onun seninle boş havadan konuştuğunu duymak kadar tuhaf değil," diye gürledi Thrace.

Trin'in gözleri büyüdü. "Tanrıça seninle de mi konuştu?"

Başını salladı. "Sen beni Yonnie Six'te bıraktıktan sonra. Seni bulmama yardım edebileceğini söyledi - bu Stavros, Charlotte, Rebecca ve iki arkadaşı ortaya çıkmadan hemen önceydi." Kaşlarını çattı.

"Ne oldu?" Trin izleyicinin gözlerine bakarak sordu. "Başka bir şey mi söyledi?"

Thrace başını salladı. "Evet, şimdiye kadar unutmuştum. İki'nin yaşamasına izin verdiğim için pek mutlu olmadı."

"Öyle değil miydi?" Trin kaşlarını kaldırdı. "Bu konuda ne yapmanızı istedi?"

"Hiçbir şey - sadece onu öldürmediğim için gelecekte sorunlar çıkacağını söyledi."

"Ne tür sorunlar?" Trin açıkça endişeli bir şekilde sordu.

Thrace başını salladı. "Bilmiyorum. Yine de..." Kaşlarını çattı, derin derin düşündü. "İki bana bir şey gösterdi - iki yüzü olan bir kadınla ilgili bir tür imgelem... tuhaftı. Onunla ilgili bir anlaşma yapacağını ve *Verrak*'tan birini onun peşine takacağını söyledi."

"Kim?"

"Verrak. Binlerce galaksinin en pahalı ve güvenilir suikastçılarından oluşan seçkin bir kardeşlik. Kesinlikle ölümcüller çünkü bir işi kabul ettiklerinde bir yemin ediyorlar - eğer hedefleri ölmezse, kendilerini öldürecekler. Bu da müthiş bir motivasyon kaynağı, biliyor musunuz?"

"Bu *korkunç."* Trin titredi. "Ama neden sana böyle bir şey göstersin ki?"

"Sanırım sadece böbürlenmek istedi. Çocuğunun nasıl yeni bir ırkın annesi olacağıyla ilgili bir şeyler söyledi, yarı Havoc, yarı Kindred."

"Part Havoc mu?" Trin bir kaşını kaldırdı. "Peki bu yeni ırkın *babası* tam olarak *kim* olacak?"

"Şey..." Thrace biraz rahatsız bir şekilde boğazını temizledi. "İki'ye ve B'Rugh'un onun için yaptıklarına bakılırsa, bu bizim oğlumuz olacak, yani senin ve benim bir noktada sahip olacağımız çocuk."

"*Neyimiz?"* Trin yüzünde okunamayan bir ifadeyle ona baktı. "Oğlumuz,"

diye tekrarladı. "İşte bu yüzden İki bizi ayırmaya çalışıyordu.

asla bir bebeğimiz olmazdı. Bu fikir seni hala rahatsız ediyor mu?"

Trin dudağını ısırdı.

"Sadece... sadece Havoc'un genellikle yavrularını büyütmediğini bildiğim için. Sizin ırkınız, oğullarınız altı döngü falan olduğunda ayrılıp geri dönmüyor mu?"

"Trin..." Ona ciddiyetle baktı. "Bizim için öyle olmayacak. Yemin ederim

-Seni *asla* terk etmeyeceğim. Sen benim sahibimsin, hatırladın mı?"

Kadın gülümsedi ve adam, aralarındaki yenilenmiş bağlantıdan gelen rahatlamayı hissetti.

"Elbette - nasıl unutabilirim ki?" Ona doğru sokuldu ve izleyiciye gülümsedi. "Sen benimle olduğun sürece, çocuğumuz olduğu için çok mutlu olacağım."

"Bebeğim..." Artık aynada ona bakmakla yetinmeyen Thrace onu çevirdi ve tatlı yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bunu söylediğini duymanın bana nasıl hissettirdiğini bilemezsin. Seni o kadar *çok* seviyorum ki.*"*

"Bunun seni nasıl hissettirdiğini biliyorum, aramızdaki bağ sayesinde bunu hissedebiliyorum." Parmak uçlarında durdu ve onu dudaklarından öptü. *"Ve ben de seni seviyorum,"* dedi şimdi paylaştıkları bağlantı aracılığıyla. Thrace bu bağın ömür boyu süreceğini biliyordu.

Kırkıncı Bölüm

"Yonnie Altı'ya gözcüler gönderdik ama İki'den ya da Lord X'ten iz yok." Komutan Sylvan birkaç gün sonra Trin ve Thrace'e yaşam alanında bazı arkadaşlarıyla oturduklarını söyledi. "Şu anda aramızda yaşayan eski Karanlık Tür savaşçısı Six, onların bildiği gizli bir laboratuvara gitmiş olabileceklerini tahmin etti - İki'nin eski saklanma yerlerinden birine. Dünyalı gelini Mei-Li buna çok karşı çıkmasına rağmen kontrol etmeye gitti."

Far ve Truth ile birlikte orada bulunan Becca, "Hamile olduğu için onunla gidemedi," dedi.

"Altı ne öğrendi?" Stavros sordu.

"Henüz bilmiyoruz - her an bize rapor vermesi gerekiyor." Sylvan içini çekti ve Thrace'e baktı. "Sana gösterdiği görüyle ilgili başka bir şey hatırlıyor musun? Eğer bu bilgi ona bir görüde verildiyse önemli olmalı."

Thrace mutsuzca omuz silkti. "Size hatırlayabildiğim her detayı anlattım. Kızın Dünya'da yaşadığına inanıyorum ama neresi olduğunu bilmiyorum. Bakımını üstlenen gençlerin ona 'Brooks' dediklerini biliyorum ama bunun bir isim mi yoksa bir saygı unvanı mı olduğundan emin değildim."

Stavros'la birlikte orada bulunan Charlie, "Bu oldukça yaygın bir soyadı," dedi.

"Eğer İki, *Verrak'*ın bir üyesini onun üzerine salarsa şimdiye kadar ölmüş olabilir," dedi arkadaşı ayık bir sesle. "Son derece acımasızlar."

Truth, "Çünkü hedeflerini öldürmek ya da başarısız olurlarsa kendilerini öldürmek için yemin ederler," dedi. "Böyle bir yemin eden herkes acımasız olur -Yaşamak istiyorlarsa."

"Anlamıyorum," dedi Charlie kaşlarını çatarak. "Bu *Verraklar*, herkesin doğuştan öldürmek üzere eğitildiği korkunç bir gezegenden gelen uzaylı suikastçılardan oluşan bir ırk falan mı?"

"O kadar net bir şey yok," diye yanıtladı Far. "Yoksa fark edilmeleri çok daha kolay olurdu. Aslında kadın ya da erkek, ırkı ya da türü ne olursa olsun herkes katılmayı seçebilir - tabii sıkı eğitim sürecinden geçmeyi başarabilirlerse."

"ne olur?" Becca sordu.

"Eminim biliyorumdur." Charlie parmağını anlamlı bir şekilde boğazında gezdirdi.

"Evet, süreci herhangi bir noktada başarısızlığa uğratmanın cezası ölümdür. Tıpkı seçilen bir hedefe suikast düzenlememenin cezası gibi," dedi Far. "Aslında bazıları sadece ölmek isteyenlerin *Verrak*'a katılacağını söylüyor. Onlar kendilerine layık bir ölüm arayan savaşçılardır -ister kendi elleriyle ister bir başkasının eliyle olsun." Kaşlarını çattı. "Genellikle sadece en tehlikeli hedefleri seçerler. Acaba bu dişinin nesi bir *Verrak*'ı onun sözleşmesini kabul etmeye ikna etti?"

"Belki de bir şekilde özeldir," dedi Becca. "Bilirsin işte, yeni ırkın annesi olmak gibi bir şey dışında. Bir Havoc/İnsan/Kindred ırkının ne gibi faydaları olabilir ki?"

Sylvan düşünceli bir şekilde, "Birincisi uzun ömür," dedi. "Havoc'lar biz Kindred'lardan çok daha uzun yaşar. Ve bu uzun ömürlerini eşlerine de aktarabiliyorlar."

Thrace, "Ama Kindredler eşleriyle *bağ* kurmaya ve kalıcı bir birlik oluşturmaya istekliler," diye . "Bu benim halkımda hiç de olağan bir şey değil.
-Gerçi neyi kaçırdıklarını bilselerdi olabilirdi." Trin'e baktı ve göz kırptı. Trin kızardı ve kendi omzuyla onun omzunu dürttü.

Far, "Kindred'lerin tekrar karışıma eklenmesi, doğru eşi bulmayı çok daha kolay hale getiren rüya paylaşımını da yeniden mümkün kılabilir" dedi.

"Ama... insanlar partiye ne getirecek?" Charlie sordu. "Havoc ya da Kindred'a kıyasla büyük, güçlü ya da uzun ömürlü değiliz."

Sylvan ciddiyetle, "Hayır, ama sizin DNA'nız bizimkiyle şimdiye kadar bulduğumuz diğer tüm ticari ortaklardan daha iyi uyuşuyor," dedi. "İnsan genetik materyalini eklemek, diğer iyi özelliklerin doğru üremesini ve olağanüstü sağlıklı çocuklar üretmesini sağlayacaktır."

Charlie, "İşin özü, İki'nin vurduğu o zavallı kızı bulmamız gerekiyor," diye haykırdı. "Ne de olsa henüz ölmemiş olabilir ve Kindred ırkının geleceği için oldukça önemli gibi görünüyor - eğer bu Görme bir şey ifade ediyorsa."

"Öyle," dedi Thrace ciddiyetle. "Lud'omlar hayatları boyunca sadece üç kez görebiliyorlar ama gördükleri inanılmaz derecede doğru ve çok detaylı. İki'nin kendi çarpık yöntemiyle doğruyu söylediğine inanma eğilimindeyim."

"O zaman onu bulmalıyız ama nasıl?" Becca sordu. "Yani, kulağa ilkokul öğretmeni gibi geliyor ama Dünya'daki her okulu tek tek kontrol edemeyiz!"

Charlie iç çekti. "Keşke adını bilseydik..."

"Bekle..." Thrace sandalyesinde daha dik oturdu. "Bulunduğu yerin duvarında bir tür yazı vardı. Okuyamadım çünkü bilmediğim bir dildeydi - ya da okuyamadığım bir dildeydi, yine de konuşmasını yeterince iyi anladım."

"Kindred'larda da durum aynı," dedi Far. "Yeni dilleri hemen öğreniriz ama yeni bir dilin yazılı kısmını öğrenmek için biraz çalışmak gerekir."

"Ya kelimeleri görmenin bir yolu olsaydı?"

Sylvan'ın uyku odasına açılan kapıdan gelen yeni ses, eşi Sophia'ya aitti. Toplantı başladığında ikizlerini uyumaları için yatırıyordu.

"Ne , *Talana?"* Sylvan sordu.

"Nadiah tabii ki. Burada, yan odada Kara ve Kaleb'le birlikte yatıyor. Thrace'in anılarını görebiliyor ve kelimeleri okuyabiliyor. Elbette..." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. *"Herhangi bir* rahibe bunu yapabilir ama Nadiah çok daha az müdahaleci. Ve evrendeki her dili biliyor çünkü o Tanrıça'nın sözcüsü."

"Çok iyi bir düşünce." Sylvan onu kendine çekti ve sevgiyle öptü. "Şimdi bizim için Nadiah'yı getirir misin?" Thrace'e baktı. "Tabii bu süreci kabul edersen?"

Thrace rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Sadece belirli bir anıya mı bakacak? Yoksa geçmişimdeki her şeyi taraması mı gerekir?"

"Nadiah için endişelenmene gerek yok, o harika biri." Trin onun eline nazikçe bastırdı. "Senin istemediğin hiçbir şeye bakmaz."

"Şey..." Thrace tereddüt etti ama sonunda başını salladı. ". Ben yaparım."

"Ben onu getiririm." Sophia uyku odasına geri döndü ve bir süre sonra uykulu ve karmakarışık görünen sarı saçlı rahibeyle birlikte geri geldi.

"Üzgünüm..." Esnedi. "Kara ve Kaleb'i uyutmaya çalışıyordum ve bu sırada ben de uyuyakalmışım."

" değil, Nadiah." Sylvan gülümsedi. "Sophia ve benim yardımınız için minnettar olduğumuzu biliyorsunuz."

"Yapabildiğim sürece yardım etmekten mutluluk duyarım... ama yakında ayrılmak zorunda olduğumu biliyorsun. Rast beni özlüyor ve ben de onsuz kaybolmuş durumdayım. Eşim," diye açıkladı

Trin ona şaşkınlıkla baktı. "Birinci Dünya'dan ayrılamıyor, bu yüzden ben Ana Gemi'yi ziyaret edip Kara ve Kaleb'e sarılırken o bensiz idare ediyor."

Sylvan, "İkizlerle harikasınız ama şu anda sizden farklı bir yardıma ihtiyacımız " dedi. "Tanrıça'nın Ağzı'na ihtiyacımız var." Neler olup bittiğini ve neyi görmeleri gerektiğini hızlıca özetledi. Sözlerini bitirdiğinde Nadiah gerçekten de çok ciddi görünüyordu.

"Tanrıça bana bu konuda bir şey gösterdi - Kindred ırkının geleceği için çok önemli olacak bir kız hakkında. Göründüğü gibi biri olmaması dışında onun hakkında pek bir şey göremedim. Gerçi onun bile bunu bildiğini sanmıyorum. Şimdi de suikast için hedef alındığını mı söylüyorsun?"

Sylvan, "Korkarım öyle, Two *Verrak*'ın bir üyesini onun peşine taktı ve Thrace imgeleminde onu izlediğini gördü," dedi. "Ama aynı zamanda binanın üzerinde bazı yazılar da gördü. Bunun onu bulmamıza yardımcı olabileceğini düşündük - umarım çok geç olmadan."

"Yani onun anılarına bakmamı mı istiyorsunuz?" Nadiah Thrace'in oturduğu yere doğru yürüdü ve selamlamak için elini uzattı.

Tereddütle aldı.

Nadiah ona sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Merhaba, siz Trin'in aşık olduğu erkek olmalısınız." Trin'e gülümsedi. "Ve görüyorum ki artık içiniz kadar dışınız da iyileşmiş."

"Öyleyim." Trin ona gülümsedi. "Sana ve Tanrıça'ya teşekkürler."

"İkinizi Ana Gemi'ye getirmesinin bir sebebi olduğunu biliyordum." Nadiah elini Thrace'inkinden çekti ve Sylvan'a baktı. "Buldum. Kahverengimsi sarı saçlı ve mavi gözlü, dolgun vücutlu biri." Kaşlarını çattı. "Bir kadın için

Bir an başka bir şey gördüğümü sandım - onda tanımlanması zor bir değişim..."

"Ne?" Thrace gerçekten şaşırmıştı. "Tam olarak böyle ve değişimi ben de gördüm. Ama tüm bu gördüklerimi nereden biliyorsun? Ben hiçbir şey hissetmedim."

Sophia gülümseyerek, "Sana göze batmayan biri olduğunu söylemiştim," dedi. "O kesinlikle en iyisi - bunu kafasında birden fazla kez anılarını karıştıran başka insanlar olan biri olarak söylüyorum." Titredi. "Başka herhangi biriyle korkunç bir deneyim. Nadiah ile bunu fark etmiyorsunuz bile."

"Peki kız nerede? İsmini öğrendin mi?" Charlie öne doğru eğilerek sordu.

Nadiah kaşlarını çattı. "Thrace'in gördüğü duvardaki yazıda 'George Washington İlköğretim Okulu' yazıyordu. Bu size bir şey ifade ediyor mu?"

Becca inledi. "O ülkemizin ilk başkanıydı. Onun adını taşıyan *milyonlarca* ilkokul olmalı!"

Charlie düşünceli bir ifadeyle, "Yine de en azından ABD'de olduğunu biliyoruz," dedi. "Bu da olasılıkları *biraz* azaltıyor.″

Sylvan, "Brooks soyadını taşıyan bir öğretmenin olduğu ilkokulları araştırmamız gerekiyor," dedi. "Onu bulmamız lazım!"

"Ben ilgilenirim." Far çoktan ayağa kalkmıştı. "Ben ana iletişim masasına gidip kapsamlı bir arama yapacağım."

"Öyle yap," dedi Sylvan başını sallayarak. "Ve bunu yaparken-"

Duvardaki büyük ekrandan gelen bir vızıltıyla konuşması kesildi. "Çabuk cevap ver!" Sophia haykırdı. "İkizleri uyandıracak!"

"Aramaya izin ver," dedi Sylvan. Bir anda ekranda Altı'nın bir görüntüsü belirdi.

"Oh iyi," diye mırıldandı Sophie. "Biri Mei-Li'ye seslensin ve erkeğinin iyi olduğunu söylesin. O kadar endişelendi ki baş ağrısı yüzünden yatmak zorunda kaldı."

"Hallediyorum." Becca arkadaşlarıyla iletişim kurmak için Think- me'nin ince gümüş teline uzanmaya başlamıştı bile.

Sylvan da memnun görünüyordu. "Altı, güzel. Aradığınızda iletişim subaylarından sizi doğrudan bağlamalarını istedim. Ne buldunuz?"

"Yıkım ve ölüm." Altı'nın sesi ayıktı. "Bu laboratuvar Two'nun tüm koklayıcılarını modifiye ettiği yer - duyguların kokusunu alabilen köpek benzeri yaratıklar. Burayı her zaman tertemiz tutardı ama şimdi... kendiniz görün Komutan."

El kamerasını laboratuvarda gezdirerek kırık cam ve bükülmüş metalin yanı sıra bazı şüpheli görünen kahverengimsi kırmızı lekeleri gösterdi.

"Bu kan mı?" Sylvan ekrana kaşlarını çatarak sordu.

"Öyle görünüyor. Ama daha fazlası var, bakın."

Altı, laboratuvarın farklı bir bölümüne doğru yürürken botları etrafa saçılmış cam parçalarının üzerinde çıtırdıyordu. Kırılarak açılmış iki büyük silindirin önünde durdu, ancak birinin yarısı hâlâ yeşilimsi yapışkan maddeyle doluydu.

Ama Thrace'in dikkatini çeken silindirlerin içinde ne olduğuydu; ikisi de açıkça ölü olan iki bükülmüş form, parçalanmış kapların yarı içinde yarı dışında, birbirine kilitlenmiş yatıyordu.

"Bu... İki mi?" Thrace sordu.

Altı başını salladı. "Çok değişmiş görünüyor ama evet, sanırım bu o. Dişleri çok belirgin."

İki, yüzünde acı dolu bir ifadeyle ölmüştü; ince dudakları, çelik dişlerini ortaya çıkaran bir hırıltıyla geriye doğru sıyrılmıştı. Yanında, uzun parmakları İki'nin sıska boğazına sarılmış, Thrace'in tanıdığı başka bir figür yatıyordu.

"Lord X!" Trin haykırdı.

"Bu, İki'nin kendi yaptığı filiz mi?" Altı aşağı bakarak sordu.

"Eğer değilse bile ikizi olacak kadar yakın," diye mırıldandı Trin. "Bakın, göğsünde bir blaster deliği mi var?"

"Sanırım öyle," diye yanıtladı Altı onu. "Ve bak-" Bir botunun ucuyla İki'nin sert elini kaldırdı. Hâlâ bir blaster tutuyordu.

"Acaba onlara ne oldu?" Charlie söyledi.

Six, "Görünüşe göre İki bir tür aktarım yapmaya çalışıyordu - belki de bilincini doğrudan filizinin bedenine yerleştirmek istiyordu," dedi. "Görünüşe göre, filiz bunu onaylamamış."

Charlie, "İki'nin bedenini ele geçirmesini istemedi, bu yüzden onu boğdu," dedi. "Ve sonra İki onu vurdu - birlikte ölmüş olmalılar."

Becca ürperdi. "Hoş bir durum değil ama en azından artık İki'nin ve soyunun resmin dışında olduğunu biliyoruz." Thrace'e döndü. "Bu senin için büyük bir yük olmalı!"

"Elbette." Thrace gülümsemeye çalıştı ama nedense hissetmesi gerektiğini bildiği sevinci hissedemedi. Altı'nın terk edilmiş laboratuarda bulduğu sahnede çok kolay... uygun bir şey vardı...

Trin onun elini sıkarak, "Neyse, sorunun bir kısmı çözüldü," dedi. "Şimdi tek yapmamız gereken Brooks denen kızı Dünya'da bir yerlerde bulmak ve *Verrak* suikastçısından önce ona ulaşmak."

"Onu zamanında bulman için Tanrıça'ya özel bir dua göndereceğim," diye mırıldandı Nadiah. "Ama içimden bir ses bu kızın, her kimse, önünde uzun bir yolculuk olduğunu söylüyor... ve yol boyunca bulacakları hoşuna gitmeyebilir."

Sonsöz

Karanlığın içinde bir yerlerde, gözden uzakta, kırık camlara çarpan ağır botların boğuk sesi gittikçe uzaklaşıyordu. Uzaylı davetsiz misafirin derin sesi, buradaki işini bitirip uzaklaştıkça azalıyordu.

Sesler tüpü dolduran besin banyosu tarafından boğuluyordu, bu yüzden içindeki kişi davetsiz misafirin konuştuğu kelimeleri seçemiyordu ama bu önemli değildi - hafızası her şeyi daha sonra saklayacak ve gerektiğinde geri getirecekti.

Doğru zaman geldiğinde geri getirilecek çok şey vardı... bir başkasının anıları - en başta tüptekini yaratan yaratıcının anıları. Anılar ve direktifler... yerine getirilmesi gereken görevler... tamamlanması gereken görevler... yok edilmesi gereken bir insan ırkı.

Bir an için karanlıkta kırmızımsı parıltılara sahip bir çift yanan siyah göz açıldı ve serin yeşil besin çorbasına baktı. Siyah saçları yüzünün etrafında uçuştu ve iri vücudundaki her kas beklentiyle gerildi. Ama zaman doğru değildi... döngü tamamlanmamıştı. Yakında onun da zamanı gelecekti ama henüz gelmemişti.

Tüpün içindeki kişi gözlerini kapadı ve bir süre daha uyudu, yaratıcının emirleri yerine getirilene kadar öldürmek ve tekrar öldürmek için uyanacağı günü hayal etti... ya da denerken öldü.

Son

Kindred 15'e özel bir bakış için okumaya devam edin, Targeted, 2015 İlkbaharında geliyor ve Solar'ın Mastered II kutu setindeki Mastering the Mistress hikayesinin tadına bakmak burada sadece 99 sent.

Birinci Bölüm

Yine oluyordu.

Emily Brooks vücudunu bir sıcaklık dalgası kapladığında nefesi kesildi. Leğen kemiğinin alt kısmından başlayıp dışa doğru yuvarlandı, sanki alevler derisini içten dışa yalıyor, nefesini çalıyor ve her santimini istenmeyen bir sıcaklıkla karıncalandırıyordu.

Tanrım, Tanrım, Tanrım... Hayır, lütfen bu olmasın, yine olmasın!

Elleri iki yanında yumruk olmuş, ayak parmakları alçak topuklu ayakkabılarının içinde kıvrılmıştı. Giydiği şekilsiz pamuklu elbise aniden çok sıcak gelmişti; kızarmış teninde çiçek açan ter çiyiyle birlikte dolgun vücuduna yapışmıştı. Ensesindeki saçlar aniden diken diken oldu ve gözleri yandı. Gerçi gözlerine sabun kaçmış gibi değildi, sanki arkalarında garip bir ısı kaynağı varmış gibi yanıyorlardı.

Ancak tüm bu garip fiziksel sorunlar rahatsız edici ve tuhaf olsa da, Emily'nin en çok korktuğu şey bunlar değildi. *Diğerinin* ortaya çıkmasından korkuyordu. Bazen aynada gördüğü kişi. İçinde her geçen gün yüzeye daha da yaklaşan kişinin...

"Bayan Brooks? Bayan Brooks, Avery beni itti!"

"İtmedi. Her neyse, önce o beni itti."

"Yapmadım!"

"Öyle yaptım!"

"Sınıf!" Emily derin bir nefes alarak içinde olup bitenleri unutmaya ve George Washington İlkokulu'ndaki anaokulu sınıfına konsantre olmaya zorladı kendini.

Yaşadığı stres sesine yansımış olmalı, çünkü on beş çocuğunun hepsi birden sessizleşti ve iri gözlerle ona baktılar.

Tanrım, ne görüyorlar? Aynaya baktığımda gördüklerimi mi görüyorlar?

Emily derin bir nefes aldı... sonra bir nefes daha. Sakindi, sakin olmak zorundaydı. Saat daha 9:30'du ve çıkış zilinin çalacağı 2'ye kadar dayanması gerekiyordu.

"Bayan Brooks," diye söze girdi Avery Andrews. "Kendinizi iyi hissediyor musunuz? Belki de hemşireye gitmelisiniz."

"Ben iyiyim, Avery. Endişen için teşekkür ederim, çok tatlısın."

Emily, sınıfın palyaçosu olan ama onu sevmekten kendinizi alamayacağınız kadar sevimli olan küçük çocuğa gülümsemek için elinden geleni yaptı.

Kelsey Pincter, "İyi *görünmüyorsun,*" dedi.

"Evet, gözlerin tuhaf görünüyor." Mucize Jackson söyledi. "Işıl ışıl ve sıcak. Sanki kafanın içinde, gözlerinin hemen arkasında bir mum varmış gibi, bir jack-o-lantern gibi."

Bir jack-o-lantern gibi... Emily derin bir nefes daha aldı.

"Ben *iyiyim,"* dedi yine daha kararlı bir şekilde. "Ya da kütüphaneye gitmeden önce herkes sakinleşirse ben de iyi olacağım. Diğer öğrenciler burada ders çalışıyor, bu yüzden... ne?"

"Sessiz olun!" diye yüksek sesle koro halinde bağırdılar ve her biri bir parmağını dudaklarına götürdü. "Şşşşt!"

Emily gülümsemeye çalıştı. Normalde sınıfı onun hayatının ışığıydı - çocukları severdi ve hiçbir zaman kendi çocuğu olmayacağı için

anaokulu öğretmeni harikaydı. Ama şu anda kendini spor salonundaki koşu bandında bir saat koşmuş gibi titrek, sıcak ve nefessiz hissediyordu. Genelde o kadar uzun süre tempolu yürüyüşten fazlasını yapamazdı ama yine de
-Hissettiği buydu.

"Pekâlâ o zaman, *sessizce* içeri girelim," diye mırıldandı parmağını dudaklarına götürerek. "Dirsekler ve parmak uçları. Sıra lideri, kapıyı aç ve sınıfın geri kalanı için kapıyı tut."

Avery sıranın başındaydı ve dirseklerini içeri kıvırıp ayak parmaklarının ucunda abartılı bir dikkatle yürüyerek talimatları yerine getirirken ona çilli yüzüyle kocaman bir sırıtış attı. Emily, hepsi aynı şeyi yapan sınıfını büyük, güzel dekore edilmiş medya merkezine götürürken gülümsemesine karşılık vermeye çalıştı.

Burası yerel bir sanatçı tarafından boyanmış, duvarlarında çeşitli hikâye kitabı karakterlerinin yer aldığı sıcak ve samimi bir alandı. Alice ve Çılgın Şapkacı bir köşede çay içerken tırtıl da mantarından etrafı izliyordu. Uzaktaki bir duvarda Lucy, Narnia'ya giden sihirli gardırobun kapısını açıyor, başka bir duvarda ise halsiz görünen Frodo Baggins Tek Yüzük'ü havada tutuyor ve uzakta beliren uğursuz Kıyamet Dağı'na bakıyordu.

Bu son duvar resmi belki bir ilkokul kütüphanesi için biraz karanlıktı ama Tolkien hayranı olduğu kesin olan Emily bunu her zaman sevmişti. Ancak bugün, sınıfını *Alice Harikalar Diyarında* köşesindeki büyük gökkuşağı halısına yönlendirirken bunu fark etmedi bile. Orada, gönüllü velilerden biri olan Bayan Andrews'un büyük sallanan sandalyede oturduğunu ve bir hikaye okumayı beklediğini gördü. *Ejderhalar Tacos'u Sever! diye* bağırıyordu elindeki kitapta ve Emily'nin sınıfı çoktan onun etrafında toplanmıştı. Masal saatini çok seviyorlardı.

Demir gibi gri saçları ve sert yüz hatlarıyla kütüphaneci Bayan Peltz, ödünç verme masasının arkasında durmuş, beşinci sınıftan bir öğrenciye istediği çizgi romanı neden ödünç alamadığını açıklıyordu.

"Bayan Peltz," diye mırıldandı Emily hayal kırıklığına uğramış öğrenci gittiğinde. "Burada bir gönüllünüz olduğuna göre, bir dakikalığına fakülte tuvaletine gitmemin sakıncası var mı?"

Bayan Peltz dudaklarını ince, pembe bir çizgi halinde büzdü.

"Bayan Brooks, öğrencileri kütüphanede yalnız bırakmamanız gerektiğini *biliyorsunuz*!"

"Biliyorum." Emily umutsuzluğa kapılmaya başlamıştı. Bir başka sıcak hava dalgasının yaklaştığını hissedebiliyordu. "Biliyorum ama ayın bu zamanı. Ve malzemelerimi sınıfta bıraktım."

"Şey..." Kütüphaneci ona onaylamayan bir ifadeyle baktı.

"Lütfen," diye yalvardı Emily alt sesle.

"Pekâlâ. Ama on dakikadan fazla sürmesin." Bayan Peltz keskin çenesini kapıya doğru salladı. "Devam edin."

"Teşekkür ederim!"

İnanılmaz derecede rahatlamış olan Emily hızlı adımlarla arka kapıdan medya merkezinden ayrıldı.

Medya merkezini okulun geri kalanına bağlayan havalandırma yolunun serin rüzgârına çıktığında rahat bir nefes aldı. Tampa'da hava pek soğuk olmazdı ama Ocak ayının ortasıydı, Noel tatilinden hemen sonraydı ve termometre altmışların altına düşmüştü - Florida için oldukça soğuktu.

Havalandırmadan gelen esinti onu serinletti ve canlandırdı, alnında biriken teri kuruttu ama Emily

Hâlâ içindeki sıcaklığın arttığını hissediyordu. Yönetim binasının arka tarafında bulunan fakülte tuvaletine ulaştığında neredeyse tekrar titriyordu. Kontrol... kontrolü ele alması gerekiyordu!

El yordamıyla kapı kolunu buldu ve kendini içeri attı, yalnız olduğunu görünce son derece rahatlamıştı. Tökezleyerek lavaboya gitti, soğuk musluğu açtı ve yüzüne buz gibi su çarptı. Suyun ısırmasıyla şok içinde soluk soluğa kalın, kahverengi kâğıt havlulara uzandı ve yanaklarını ve gözlerini kuruladı. Yaptığı azıcık makyajı bulaştırmamaya çalıştı ama aynada kendini incelediğinde yüzü hâlâ çıplak görünüyordu.

"Sakin ol," diye fısıldadı, sesi fayans döşeli odada yankılanıyordu. "Kendini toparla, Ems. Sakin ol."

Ems onun takma adıydı - ablası Anna tarafından verilen sevgi dolu bir lakap.

Hayır, ***evlatlık*** *kardeş,* diye hatırlattı Emily kendine. *Evlat edinilmişti, kan bağı yoktu.*

Evlat edinildiği haberi onun için hâlâ yeniydi; ailesi bunu ona Noel tatilinde söylemeye karar vermişti. *"Çünkü yaşlanıyoruz canım,"* demişti annesi - hayır, *evlatlık* annesi, diye hatırlattı Emily kendine -. *"Ve ileride bir sağlık sorunun olursa diye bilmen gerekiyor."*

"Sen evlenip yuva kurana kadar beklemek istedik, böylece kendi ailen olur ve bu büyük bir şok olmazdı," diye eklemişti babası. *"Ama, şey..."*

Annesi sözlerini nazikçe*, "Bunun için en uygun zamanın şimdi olduğuna karar verdik," diye* bitirmişti. Ama Emily söylenmeyen mesajı anlamıştı. *Sen evlenene kadar beklemek istedik ama sen otuzunu geçtin ve bu yakın zamanda olacak gibi görünmüyor.*

"Daha otuz bir yaşındayım," diye mırıldandı Emily aynaya. "Hâlâ olabilir."

Ama olmayacağını biliyordu. Asla evlenmeyecek ve kendi çocukları olmayacaktı. Çok yaşlandığından değil -bu saçmaydı- kırklı yaşlarında ilk bebeklerini yapan kadınlar tanıyordu. Ve aslında, on yıl önce yirmili yaşlarının başında olduğu gibi görünüyordu. Ne yazık ki bu iyi bir şey değildi.

Emily iç çekerek aynadaki yansımasına baktı. Omuz hizasındaki bulaşık suyu sarısı saçları, *Anonim* denen bir renge boyansa bile daha sıradan olamazdı. Gözleri de aynı anda hem her renk hem de hiçbir renk olmamayı başaran, hüzünlü bir mavi-gri-elma rengindeydi. Yüzü fena sayılmazdı; geniş, neredeyse Slav elmacık kemikleri ve küçük bir burnu olan geniş, fazla cömert bir ağzı vardı. Berbat değildi ama manken güzeli de değildi ve onu önerecek başka bir şeyi de yoktu. Gevşek saçları ve renksiz gözleri bir yana, çok kısaydı -neredeyse bir buçuk metre- ve fazlasıyla yuvarlaktı. Vücudunu gizleyen bol pamuklu elbise ona hiç iyi gelmiyordu ama dışarı çıkıp kıvrımlarını saran bir şey alacak hali yoktu. Bunu üniversitede bir kez denemiş ve sonuç felaket olmuştu.

Aslına bakılırsa, tuhaf iç ısı dalgalarıyla ilgili bu sorunu en son üniversitede yaşamıştı. Hemen öncesinde ama Emily bu düşünceyi aceleyle bir kenara itti. Gömülü bırakmayı tercih ettiği bir anıydı bu.

"Evlatlık olduğumu bilmeliydim," dedi aynadaki görüntüsüne. "Anna, annem ve babam uzun boylu, zayıf ve mükemmeller... bense tam tersiyim."

Kız kardeşi Anna otuz üç yaşındaydı, altı beden giyiyordu ve başarılı bir avukattı. Hem yakışıklı hem de nazik bir kalp cerrahıyla evliydi.

Emily'nin hayran olduğu, kocaman mavi gözlü, mükemmel güzellikte bir çift ikiz dünyaya getirmişlerdi. Anna'nın hayatın "başarı kontrol listesi "ne girmiş ve mükemmelliğe doğru amansız yürüyüşünde her bir kutuyu işaretlemiş gibi görünmesine rağmen kız kardeşini de seviyordu.

"Bir erkek bulacaksın Ems," demişti kız kardeşi ona, Emily ailesinin evlat edinildiğini açıklama *şeklinin* neredeyse evlat edinilmenin kendisi kadar acı verdiğini itiraf ettiğinde. *"Sadece dışarı çıkmalı ve üniversitede olanları atlatmalısın. İnsanlar devam ediyor, biliyorsunuz. Destek grupları var-"*

"Kes şunu!" Emily parmak uçlarını şakaklarına bastırarak şiddetle ovuşturdu. Kahretsin, neden her şey dönüp dolaşıp buna geliyordu? Bunu uzun düşünmemişti ama son zamanlarda, ailesinin *gerçek* ailesi olmadığını öğrendiğinden beri, hatıraları geri geliyordu. Anılar... sıcaklık parlamaları... rüyalar...

Tanrım, *rüyalar*.

Emily gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Rüyalar korkunçtu.
Özellikle bir tanesi.

Gece uyanıyorum. Susamışım. Banyoya gidiyorum ve lavabodan en sevdiğim mavi bardağıma biraz su dolduruyorum. Bardağı dudaklarıma götürürken aynaya bakıyorum ve çıplak olduğumu görüyorum. Pencereden süzülen ay ışığında çıplak ve solgun. Karnım, suyun yüzeyinin hemen altında görünmeyen bir yırtıcının olduğu beyaz bir gölet gibi dalgalanıyor. Ve sonra sancılar başlıyor; tam göbeğimin arkasında keskin, kör edici bir acı.

Çığlık atmaya başlıyorum ve işte o zaman pençeleri görüyorum... uzun, siyah pençeler, göbek deliğimin iki yanından dışarı çıkıyor. Dışa doğru yırtılıyorlar ve dalga dalga kan fışkırıyor, parçalanıyorum. Yok edildim. Diğeri beni ele geçiriyor... Beni içten dışa doğru parçalıyor...

Emily ürperdi ve kabus gibi görüntüyü uzaklaştırmaya çalıştı.

"Aptal olma." Sesi fayans döşeli odada tekrar yankılandı ve onu yerinden sıçrattı ama yine de aynada kendine ders vermeye devam etti. "Aptal olma, gerçekten *başka bir şey* yok. Her şey kafanın içinde, tıpkı üniversitedeyken olduğu gibi-"

Ama kelimeler boğazında düğümlendi.

Banyo aynasından ona bakan gözler artık renksiz değildi. Onun yerine saf, berrak bir altın rengiydi. Kehribar ya da açık kahverengi değil; parlak, yanık *altın*. Ve saçları da renk değiştiriyordu. Bulaşık suyu sarısından İncil siyahına dönmüştü. Değişim ani ve tamdı; sanki biri başından aşağı bir kova gece yarısı dökmüştü. Aynadan ona bir yabancı bakıyordu. Bir yabancı... bir uzaylı... *öteki*.

Emily yumuşak, nefessiz bir çığlık attı ve kökten değişmiş yansımasından geri çekildi. Gözlerini sıkıca kapattı ve tırnaklarını avuçlarının içine geçirdi.

Hayır...hayır...Bunu görmüyorum. Bu bir yanılsama, stresten kaynaklanan bir halüsinasyon. Ben iyiyim. İyi olacağım... İyiyim, iyiyim, iyiyim!

Kısık bir iniltiyle gözlerini açmak için kendini zorladı.

Yine renksizdiler. Ve saçları, vücut vermek için ne kadar çok ürün kullanırsa kullansın, her zaman olduğu gibi gevşek, bulaşık suyu sarısıydı.

"Ben Emily," diye fısıldadı kendi kendine. "Emily Brooks ve ben iyiyim. Başka bir şey yok. *Başka yok."*

Keşke kendini buna inandırabilseydi.

Geri çekildi, gözlerini aynadan hiç ayırmadı, kendini tekrar değişmiş görmekten korkuyordu. Ama görüntü aynı kaldı.

arkasından kapı kolunu aradı ve kendini dışarı bıraktı.

Emily hıçkırarak derin bir nefes aldı ve banyo kapısına yaslanarak soğuk rüzgârın gözyaşlarını kurutmasına izin verdi. Her şey yolundaydı. O iyiydi.

Şimdilik.

* * * * *

Verrak'tan Rivin Tragar hedefine kısık gözlerle baktı. Ağlıyor gibi görünüyordu.

Neden, hiçbir fikri yoktu. Bu onun işi değildi. Onun işi onu öldürmekti. Ve kendisine "İki" diyen tuhaf Karanlık Tür'den bu sözleşmeyi almayı ilk kabul ettiğinden beri işi buydu.

Peki neden henüz yapmamıştı?

Tragar'ın bu soruya verecek bir cevabı yoktu.

Hayır, bu tam olarak doğru değildi, diye kendini düzeltti. Onu henüz öldürmemişti çünkü neler yapabileceğini bilmek istiyordu. Two onu sözleşmeyi kabul etmeye ikna ettiğinde, gizli derinlikleri olan bir dişi olduğunu ima etmişti - yüzeyin hemen altına gömülmüş, yumuşak dış görünüşünden fırlayıp her an yolunda kan ve yıkım izleri bırakabilecek bir canavar.

Böyle bir canavar tam Tragar'a göreydi. Tehlikeli ve ona iyi bir dövüş verebilecek hedefleri seçmeyi tercih ederdi. Masum hayatlar söz konusuysa daha da iyiydi. Aslında, bu kadının - bu Emily Brooks'un - gençlerle çalıştığını gördüğünde, her zamanki yöntemi bu olmasa da neredeyse onu uzaktan hemen haklayacaktı. Genç ve masum hayatları riske atmaktansa kendi kişisel protokolünü çiğnemek daha iyiydi.

Ama sonik tüfeğinin kaşınan tetik parmağını iki nedenden dolayı ertelemişti. İlki, adil bir dövüşü tercih etmesiydi. Diğerlerinin aksine

Verrak, hedeflerini uzaktan vurmazdı. Onları güvenli bir yere götürür, silahlarını seçmelerine ve onunla yüz yüze dövüşmelerine izin verir, onurlu bir şekilde ölmelerini sağlardı. Ne kadar iğrenç suçlar işlemiş olurlarsa olsunlar, herkes ölümde saygınlığı hak ederdi. En azından Tragar'ın inancı buydu.

Ateş etmemesinin ikinci nedeni ise Emily'nin gençlerle nasıl etkileşime girdiğini görmesiydi. İlk gözlemi sırasında içlerinden biri düşmüş, tombul dizini okul binaları arasındaki sert yürüyüş yoluna sürtmüştü. Genç olan ağlayarak Emily'ye koşmuştu, dizinden kan sızıyordu ve gözleri yaşlarla doluydu.

İşte başlıyoruz... Tragar'ın parmağı tetikte sıkılaşmıştı. Kan görmek, İki'nin masum görünümlü kızın göğsünde gizlendiğine yemin ettiği kudurmuş canavarı ortaya çıkaracaktı. Genç kızın boğazına sarıldığı anda onu vurmaya hazırdı.

Ama öldürmek için gönderildiği kız, vahşileşmek yerine -dişler, pençeler ve iştahla dolu bir şeye dönüşmek- yavruyu kollarının arasına aldı. Küçük dişinin gözyaşlarını sildi ve onu teselli eden bazı sözler söyledi
-Tragar'ın anlayamayacağı kadar alçak sesle konuşuyordu ama günlerdir onun dilini öğreniyordu.

Küçük dişi sessizleşmişti, belli ki Tragar'ın hedefinin kollarında kendini güvende ve rahat hissediyordu ve hâlâ saldırma belirtisi göstermiyordu. Yavaş yavaş parmağı tetikten gevşedi ve sonra tüfeği tamamen bırakıp sadece izlemeye koyuldu.

Tanrım, bu ona Kallah'ı hatırlattı... Jalex kendini yaraladığında onun yanında olma şeklini...

Hayır! Tragar anıyı bir kenara itmişti. Derin bir nefes aldı. *Geçmişimin bugünümü ya da geleceğimi belirlemesine izin vermem. O zaman diye bir şey yok. Sadece şimdi ve burada var. Sadece hedef var.*

Bu bir *Verrak* deyişiydi ve seçkin kardeşliğindeki çoğu kişi kayıp ve keder dolu bir geçmişten geldiği için gerekli bir hatırlatmaydı. Ama bunu kendi kendine defalarca tekrarlamasına rağmen Emily Brooks'u hâlâ öldürememişti. Ne o zaman ne de şimdi, on gün sonra.

Onu inceledi; titreyen bir eliyle gözlerini silmesini izliyordu. Neden ağlıyordu? Onu bu kadar tedirgin eden neydi? Bir an için onu kendisine doğru tuttuğunu ve ona neyin yanlış olduğunu sorduğunu hayal etti. Bu elbette aptalcaydı, asla gerçekleşemeyecek bir hayaldi. Ama ona sarılmanın hoş olacağını inkâr edemezdi.

Biçimsiz giysilerinin altında saklı yemyeşil bir vücudu vardı, bunu anlayabiliyordu. Vücudunu gösteren kıyafetler giymemesi utanç vericiydi ama kıvrımlarının dış hatları bile kışkırtıcıydı. Ona bu şekilde bakması gerektiğinden değil - sonuçta o sadece başka bir hedefti. Yine de o dolgun göğüsler ve yuvarlak kalçalar...

Sol kolundaki bir yanma hissi onu gerçeğe döndürdü. Bu, sınavları ilk geçtiğinde ve yemin ettiğinde kendisine *verilen narsh -Verrak*'ın işareti- idi. Tragar kaslı kolunu omuzundan bileğine kadar kesen kalın siyah çizgilere baktı. *Narsh* ona henüz tamamlanmamış bir görevi olduğunu hatırlatmak için yanıyordu.

Tragar bunu görmezden geldi. Böyle yapmaya alışkındı. Zaman sınırlaması olan işleri asla kabul etmez, acele etmemeyi ve her ayrıntıyı tam olarak doğru yapmayı tercih ederdi.

Sadece onu tanımam gerek, diye kendi kendine tartıştı. *Tetiği çekmeden önce onu bu kadar özel ve tehlikeli yapan şeyin ne olduğunu öğrenmeliyim.*

Ve böylece izledi... ve bekledi. onu öldürecekti. Ama henüz değil.

Ön sipariş için *buradan ulaşabileceğiniz* Mastering the Mistress kitabından bir alıntı için okumaya devam edin.

Kaylee yeni vücut kölesine biraz endişeyle baktı. Bu kadar iri bir erkek ya da bu kadar vahşi görünümlü bir erkek almayı planlamamıştı. Köle tacirinin onun evcilleştirilmiş ve eğitilmiş olduğuna dair güvence vermesine rağmen, o soluk yeşil, altın halkalı gözlerdeki bakış ona aksini düşündürdü. Ama hantal güvenlik Crang'leri onu Jamelda Teyzesinin vasiyetindeki diğer her şeyle birlikte kendisine bıraktığı süslü uzay uçağına götürürken tek kelime bile itiraz etmedi.

Kaylee onu ön tarafa, yolcu koltuklarından birine bağlayarak bindirmek istemişti ama Lyra buna karşı çıkmıştı. Köleler düzgün bir şekilde terbiye edilene kadar yük ambarına ait olmalıydı, demişti ve bu Havoc erkeğini insan içine çıkarmadan önce mükemmel bir şekilde eğitildiğinden emin olmaya kararlıydı.

Tüm bu eğitim ritüeli Kaylee'yi en az bir köleye sahip olmak kadar germişti. Lyra onun kendi iradesine boyun eğdirilmesi gerektiğini iddia ediyordu, bu ne anlama geliyorsa artık. Kaylee bu kadar iri bir erkeği herhangi bir şekilde "kırmaya" çalışma sürecini dört gözle beklemiyordu.

Sadece bir ay önceki hayatını düşünürken iç çekti. Yonnie Six'in öbür ucunda nispeten silik bir hayat sürüyor, Tulga'da bir tezgâhtar olarak çalışıyordu, pek bir özelliği olmayan küçük bir kasabaydı. Yine de Kaylee orada büyümüştü ve annesi yaklaşık bir yıl önce tedavisi olmayan bir hastalıktan ölene kadar son derece mutluydu. Uzun süre yas tutmuş, onu yetiştiren nazik ve kibar kadını özlemişti. Sonra hayatını gözden geçirdi ve daha fazlasını istediğini fark etti - tam olarak ne istediğini bilmiyordu. Ama hayatının geri kalanını Tulga'da geçirmekten memnun olmadığını biliyordu.

Neyse ki tam o anda kader yardımına yetişti. Annesinin yaşayan tek akrabası olan büyük teyzesi Jamelda'nın korkunç bir uçurumdan atlama kazasında hayatını kaybettiği haberini aldı. Jamelda o sırada yetmiş altı yaşındaydı ve en güzel zamanlarını çoktan geçmişti ama tüm fotoğraflarında Kaylee'nin yirmi üç yaşından daha yaşlı görünmüyordu. Ya harika bir genetiğe sahipti ya da güzelleşme ameliyatlarına bağımlıydı. Sebep her ne olursa olsun, hayatı dolu dolu yaşamayı seviyor gibi görünüyordu ve Kaylee ona bir servet ve Yonnie Six'in başkenti Opulex'te bir malikane miras kaldığını öğrendiğinde
-Büyük teyzesini örnek almaya karar vermişti.

Ne yazık ki, büyük teyzesine yaranmak dış görünüşe önem vermeyi de gerektiriyordu. Kaylee bir cemiyete ilk kez geldiğinde kendini tamamen kaybolmuş hissetmişti. Baş beden kölesi onu büyük Jamelda'varisi olarak ilan ettikten sonra bile oradaki herkesin onu tamamen görmezden gelmesi yardımcı olmamıştı.

Kaylee, Lyra yanına gelene kadar kendini kaybolmuş hissederek etrafta dolaşmıştı. Onunla konuşacak kadar nazik olan tek kişi o olduğu için Kaylee hemen ona bağlanmıştı. Yeni arkadaşı nazikçe kıyafetlerinin tamamen yanlış olduğunu ve bir vücut kölesinin olmamasının hiçbir koşulda mazur görülemeyecek bir sosyal *hata* olduğunu açıklamıştı.

Kaylee, Lyra'yı büyük teyzesinin ona bıraktığı malikaneye geri davet etmiş ve Lyra'nın gözleri büyüdükçe büyürken onu odadan odaya gezdirmişti. Kaylee'yi yeni "projesi" yapmaya o anda karar vermişti ve birlikte onun imajını hangi yolun yukarı olduğunu bilmeyen zavallı, çekingen bir kızdan dünyayı parmaklarının ucunda tutan sofistike bir kadına dönüştürüyorlardı.

İlk adım kıyafetlerdi. Kaylee, giydiği ve külotunu zar zor örten çok kısa eteğe bakınca bir tedirginlik hissetti. Sıkıcı küçük Tulga'da, küçücük etek ve dekolte üst neredeyse

meme uçlarını göstermesi müstehcen kabul edilirdi. Ama Opulex'te, en zengin ve güçlü metreslerin evlerinde giydikleri günlük kıyafetlerdi. Aslında Lyra ona kıyafetinin kesinlikle rüküş olduğunu söylemişti. Bir sonraki sosyete kaçamağı için Kaylee'nin baktıkça kızarmasına neden olacak elbiseler seçmişti bile.

Ama bu köleyi doğru düzgün eğitemezsem hiçbir sosyete etkinliğine katılamayacağım, diye tedirginlikle hatırlattı Kaylee kendine. Onu kargo ambarında otururken düşündü ve bir endişe dalgası hissetti. Orada iyi miydi? Tüm Yonnitler gibi o da erkekleri eşit olarak görmüyordu ama bir köleye sahip olmaktan da hoşlanmıyordu. Tulga'nın sınırlarında yaşayan birkaç özgür erkek vardı ve herkes onları yalnız bırakmaktan memnundu. Onlar da utangaç, sessiz tiplerdi; çoğu kasabadaki kadınlardan daha iri değildi, bazıları ise biraz daha küçüktü. Hiçbiri Lyra'nın onu satın almaya ikna ettiği devasa, heybetli erkek gibi değildi.

"Hazırlan, neredeyse geldik!" Lyra cıvıldayarak Kaylee'yi endişeli düşüncelerinden uzaklaştırdı. Arabayı o kullanıyordu ve Büyük Teyze Jamelda'nın Kaylee'ye bıraktığı küçük, hızlı gemiyi sanki bu iş için doğmuş gibi idare ediyordu. Kendi ailesi gururluydu ama Opulex'teki bazı metresler kadar varlıklı değildi. Ayrıca Lyra ikinci kızlarıydı, bu da anneleri öldüğünde her şeyin ablasına kalacağı anlamına geliyordu. Yine de bu gerçeğin onu rahatsız etmesine izin vermiyor gibiydi - her zaman neşeliydi ve bazen biraz ısrarcı olsa da Kaylee onu affetmeye hazırdı. Ne de olsa Lyra onun bu geniş ve kişiliksiz şehirdeki tek arkadaşıydı ve ona sahip olduğu için mutluydu.

Lyra gemiyi Büyük Jamelda Teyze'nin Kaylee'ye bıraktığı yüksek binanın altındaki küçük, özel bir girişe yönlendirdi. Devasa gökdelenin tamamının artık kendisine ait olduğunu öğrendiğinde hayretler içinde kalmıştı. Çoğu

Katların bir kısmı başka, daha küçük metreslere kiralanmıştı ama Kaylee'nin sevgiyle andığı J Teyze en üstteki üç katı kendine ayırmıştı.

Küçük gemi özel asansöre yerleşti ve devasa binanın tepesine kadar taşındı. Asansör orada artık Kaylee'ye ait olan geniş odalar süitinin park alanına açılıyordu. İlk iki katta çeşitli yaşam alanları, üç mutfak, çok sayıda yatak odası, banyo ve banyo alanları, ekli bir köpüklü su havuzuna sahip özel bir spa ve sauna ve rüya gazı özelliklerine sahip devasa bir eğlence tiyatrosu vardı.

Ancak ilk iki katın harikalarına rağmen, Kaylee'nin asıl dikkatini çeken *üçüncü* kattı. Burası tamamen asi beden köleleri için eğitim ve cezalandırma ekipmanlarıyla dolu devasa bir zindan kompleksine ayrılmıştı. Henüz zindanı tam olarak keşfedecek zamanı olmamıştı ama Lyra devasa Havoc kölesini eğitirken tüm ekipmanlardan yararlanacaklarına söz vermişti.

Kaylee, J Teyze'nin satın aldığı köle için ne düşündüğünü merak ediyordu. Kendisinin de böyle kölelerden oluşan bir ahırı vardı ama bunlar Kaylee'ye geçmemişti. Vasiyetinde hepsini özgür bırakmış ve Yonnie Six'te olduğu gibi erkeklerin hor görülmediği farklı dünyalara . Kaylee bunun hoş olduğunu düşündü. Teyzesini ölmeden önce hiç tanımamış olsa da, hayatı macera ve heyecanla dolu olan bu akrabasına karşı bir sevgi beslemeye başlamıştı.

"Pekâlâ," dedi Lyra hızlıca, küçük geminin kapılarını parmağıyla bastırarak açtı. "Yeni kölenizi ait olduğu zindana götürelim ve eğitimine başlayalım."

"Hemen mi?" Kaylee'nin midesi gergin bir şekilde küçük bir takla attı. Bugün için zor kısmın geride kaldığını düşünmüştü. Akşam için planları arasında köpüklü havuzda rahatlatıcı bir ıslanma ve belki de birkaç eğlence vardı.

J Teyze'nin mükemmel Kiper 12 Star şarabıyla birlikte videolar. Ama şimdi Lyra yeni köleyi bir an önce "terbiye etmeye" başlamaları gerektiğini söylüyor gibiydi ki bu Kaylee'nin hiç istemediği bir süreçti.

"Seni metresi olarak ne kadar çabuk kabul ederse o kadar iyi," dedi Lyra, kölenin hâlâ kargo ambarında durduğu geminin arka tarafını başıyla işaret ederek. "Onu senin iradene boyun eğdirmeli ve itaat etmesini sağlamalıyız."

"Ama *bu gece* başlamak zorunda mıyız*?"* Kaylee yalvardı. "Dürüst olmak gerekirse Lyra, köle pazarına yaptığım o uzun yolculuktan zaten bitkin düştüm. Sadece... ne bileyim, onu kilitleyip yarın başlayamaz mıyız?"

"Hayır, bu gece olmak *zorunda*." Lyra'nın patronluk taslaması tüm gücüyle devam ediyordu. "Hadi Kaylee, sana tam olarak ne yapacağını göstereceğim. Sadece beni takip et."

Kaylee böyle şey yapmak istemiyordu ama yeni arkadaşına "hayır" diyemezdi. İç çekerek gemiden çıktı ve arka tarafa doğru yürüdü. Tam kargo ambarının kapağını açmak üzereydi ki Lyra koluna bir el koydu.

"Hayır, onu öylece bırakamazsınız! Hazırlanana kadar olmaz!" Elini özenle süslediği altın rengi kumaştan *Shirazz* çantasına attı ve kölenin hâlâ takılı olan acı tasmasının küçük, siyah, şeytani görünümlü kumandasını çıkardı. *"Şimdi* hazırız," diye duyurdu. "Kapağı aç ve hemen geri zıpla -uzanması uzun sürecektir."

Kaylee endişeyle tüm bu önlemlerin neden gerekli olduğunu merak etti. Köle taciri bu kölenin iyi eğitilmiş ve tamamen uysal olduğunu söylememiş miydi? Öyleyse Lyra neden ona bir hayvanat bahçesinde her an serbest kalıp yeni sahiplerini parçalayabilecek vahşi bir hayvanmış gibi davranıyordu?

Soruyu sormak için ağzını açtı ama Lyra kapağı açması ona başıyla işaret ediyordu.

"Devam et, yap şunu," dedi alçak ve gergin bir sesle, kumandayı sabit bir şekilde kapağa doğrultarak.

Kalbi boğazına düğümlenen Kaylee öne doğru bir adım attı ve kapağın açma kolunu hızla çekti. Sonra geriye doğru sıçradı, neredeyse Lyra'nın çok kısa eteğine uyması için ısrar ettiği yeni *Doli-laRon* topuklarına takılıyordu.

Lyra'nın davranışlarına bakılırsa, devasa Havoc kölesinin hırlayarak dışarı fırlamasını ve elleri hâlâ arkadan bağlı olmasına rağmen ikisine de saldırmaya çalışmasını bekliyordu. Bu yüzden kapak yukarı doğru açılıp da kölenin pasif bir şekilde yan yattığını ve mücevhere benzeyen gözlerinde sinirli bir ifadeyle onlara baktığını gördüğünde oldukça hayal kırıklığına uğradı.

"Oh..." Kaylee bir elini göğsüne götürerek çarpan kalbini sakinleştirmeye çalıştı. "Yeterince sessiz *görünüyor*."

"Evet, öyle." Nedense Lyra bu durumdan hiç memnun görünmüyordu. Kaşlarını çattı ve elinde kumanda olan köleye tehditkâr bir hareket yaptı. "Hadi ama, ne bekliyorsun? Çık dışarı, köle."

Köle bir an için onlara ters ters baktı ama sonra kendini dar alandan çıkarmaya başladı. Görünüşe bakılırsa Lyra için yeterince hızlı gitmiyordu, çünkü daha yarı yoldayken Lyra uzaktan kumandadaki bir düğmeye basarak kölenin sırtını kamburlaştırdı ve dişlerini belirgin bir acıyla sıktı.

"Lyra!" Kaylee itiraz etti. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bana uyacak kadar hızlı hareket etmiyor," dedi Lyra, kalkık burunlu yüzünde çirkin bir ifadeyle. "Bu onun adımlarını biraz hızlandıracak. Küstah bir erkekten daha kötü bir şey yoktur."

"Uzun zamandır orada sıkışık durumda, muhtemelen daha hızlı hareket edemez." Kaylee kumandayı ondan almaya çalıştı ama Lyra çekildi,

sıkıca tutarak.

"Sakin olun, bu sadece orta seviye bir ayar. Kalıcı bir hasarı olmayacak."

"Kapat şunu*," diye* ısrar etti Kaylee. "O benim kölem ve ona zarar vermeyi bırak diyorum!"

"*," diye* mırıldandı Lyra asık suratla. "Ama sadece bayılırsa zindana kendimiz sürükleyemeyeceğimiz kadar ağır olduğu için." Uzaktan kumandadaki bir düğmeye daha bastı ve dev köle aniden gevşedi. Kaylee dudağını ısırarak onun geminin yan tarafına yığılmasını, başını aşağı sarkıtmasını ve nefes nefese kalmasını izledi.

"O... o iyi mi?" diye kararsızca sordu.

Köle sanki ona cevap verir gibi başını kaldırdı. Kaylee onun yeşil ve altın rengi gözlerindeki ifadeden irkildi. Daha önce, kapağı ilk açtıklarında, yüzünde sıkılmış bir kızgınlık ifadesi vardı. Şimdi ise onlara katıksız bir nefretle bakıyordu.

Nedense bu durum Lyra'yı son derece memnun etmiş görünüyordu.

"Artık eğitime hazır," diye duyurdu. "Haydi köle, ayağa kalk."

Köle yavaşça doğruldu ve dimdik ayakta durdu. Ve uzun kelimesi gerçekten de doğru kelimeydi - tasarımcı çivili topuklu ayakkabılarının içinde bile Kaylee onun bir kas dağı gibi üzerinde yükseldiğini hissedebiliyordu. *Kızgın, kötü niyetli bir kas dağı,* diye düşündü. *Ah canım...*

Ama Lyra kölenin mücevhere benzeyen gözlerindeki ölümcül parıltıyı fark etmemiş gibiydi. Mahkûma park alanından çıkmalarını işaret ederken yüzünde sırıtan bir memnuniyet ifadesi vardı.

"Hadi koca oğlan, seni eğitelim," dedi ona. "Dümdüz yürü ve tasmayı bir kez daha tatmak istemiyorsan komiklik yapma."

Sadist bir gardiyan gibi bağlı ve tasmalı kölenin arkasından sinsice yürürken Kaylee de isteksizce onların peşinden gitti. Midesinde bir yerlerde kötü bir his büyümeye başlamıştı. Gerçekten de *çok* kötü bir his...

Akraba Gelinler Sözlük

AllFather - başarısız bir genetik ticaretin yan ürünü olan bir ırk olan Scourge'un şeytani başı. AllFather, Kadimlerden biridir ve duygusal acı ve travmaları toplamak için bir kişinin zihnine ulaşma gücüne sahiptir. Bela Kehaneti'nin gerçekleşmesi için yaşamaktadır.

Kadim Varlıklar - Derin Mavi'de yaşayan *varlıklar* - en karanlık ve en Rageron ormanlarının ulaşılmaz bir parçası. Duygusaldırlar ama Kindred'larla hiçbir şekilde akraba değildirler. Her Kadim Olan'ın iki formu vardır; insana veya Kindred'a benzeyen iki ayaklı bir form ve ölümcül olabilen bir canavar formu ve istedikleri zaman formlar arasında geçiş yapabilirler. Kadimler İlk Akrabalardan bile daha eskidir ve kıskançlıkla korudukları *skrillix* bitkisine saygı duyarlar.

Bespeak-Biriyle bir Think-me cihazı kullanarak zihinsel olarak iletişim kurmak. Yakından tanımadığınız birine bespeak yapmak kaba bir davranış olarak kabul edilir.

Beast/Rager Kindred - güzel ama ölümcül flora ve fauna ile dolu bir orman gezegeni olan Rageron'dan *gelirler*. Koyu renk saçları, altın rengi gözleri ve ateşli öfkeleri vardır ama en belirleyici özellikleri çiftleşme yumruklarıdır. Çiftleşme yumruğu, Canavar Kindred'ın şaftının dibinde bulunan ve yalnızca seçtiği eşiyle bağlanma seksi sırasında tamamen devreye giren bir bölgedir. Tıkandığında
Canavar Kindred'ı ve gelini tamamen ona bağlanana kadar birbirine kilitli tutmak için şişer. Bu, her iki partner için de hem son derece uzun süreli hem de çok orgazmlı bir seks sağlar.

Yıldızlar *Arasındaki Karanlık* - Kindred'ların kadim düşmanı *olan* Hoard ya da *Grimlax*'ın *diğer* adı. Bu varlıkların ruhları yoktur ve bu yüzden

Kindred tarafından şeytani olarak kabul edildi.

Kan Humması, Kan Soyu'nun ana dünyası olan Tranq Prime'da çiftleşmemiş dişilerin muzdarip bir durumdur. Kan Humması ya da sıklıkla kullanılan adıyla Kan Yanması, buzlu dünyada yaşayan ve yalnızca kadınları etkileyen bir parazitten kaynaklanır. *Pire* veya kan böceğinde bulunan parazit, Tranq Prime su kaynağındaki bir bileşikle reaksiyona girerek ateşe neden olur. Semptomlar Titreme, artan cinsel ihtiyaç ve kanın damarlarda ısınma hissinin yanı sıra meme uçlarında ve cinsiyette artan renklenmeyi içerir. Ateş kırk sekiz saat içinde tedavi edilmezse ölümle sonuçlanır.

Bir Kindred erkeği bir dişinin kanını içtiğinde, Kan Hummasına karşı doğal bir panzehir oluşturur ve bu panzehiri vücut sıvılarını paylaşarak geçirebilir. Panzehiri dişinin sistemine sokmanın en etkili yolu şudur bir Kan Akraba'sının onu ısırması ve böylece özüyle birlikte enjekte etmesi gerekir. Bununla birlikte, iyileştirici sıvının seks yoluyla geçmesi de mümkündür.

Kan Humması eskiden Tranq Prime'da çok yaygındı ve soğuk, gururlu yerlileri ilk etapta Kindred'larla genetik bir değişim başlatmaya iten de buydu. Ancak yakın zamanda geliştirilen bir aşı hastalığın neredeyse kökünü kazıdı ve buzla kaplı gezegenin asıl sakinlerinin ticarete devam etmek için çok az nedeni var. Kendilerini Püristler olarak adlandıran bir grup, Soylularla daha fazla ticaret yapılmasına karşı.

Kan/Tranq Akraba- sarışın ve soluk mavi gözlüdür ve buz, kar ve kutup benzeri sıcaklıkların norm olduğu Tranq Prime'dan gelirler. Ağır hava koşullarıyla mücadele edebilmek için Kan Soyu normalden daha yüksek vücut ısısına ve insandan iki kat daha fazla kırmızı kan hücresine sahiptir. Süper yüklü kanlarını paylaşmak için özel ısırma ritüelleri geliştirmişlerdir.
kendi bağlayıcı seks versiyonları sırasında eşlerinin kanını alırlar. Bir insanın köpek dişlerinin olduğu yerde bulunan bir dizi çift dişleri vardır.

Bu dişler, bir Kan Akrabası çiftleşmek ve bağ kurmak istediği bir kadınla birlikte olana kadar tam olarak gelişmez veya eti delecek kadar keskinleşmez.

Bağlanma Töreni - bir Kindred savaşçısı tarafından seçilen gelin, onunla bağlanma seksi yapmasına ve zihnini onunkiyle birleştirmesine izin vermişse, Talep Etme Döneminden sonra gerçekleşen düğün tipi bir ritüel.

Bağlayıcı Seks - bir Kindred savaşçısının cinsel ilişki sırasında gelinini kendisine kalıcı olarak bağlamak için attığı ekstra adım. Canavar Kindred için bu, çiftleşme yumruğunun . Kan Soyu için bağlayıcı seks, penetrasyon sırasında seks anlamına gelir. İkiz Akraba, gelinin içine girerek ve aynı anda içine boşalarak onu kendine bağlar.

Sahiplenme Töreni, bir gelin bir Kindred savaşçısı tarafından ilk kez sahiplenildiğinde gerçekleşen bir tür nişan törenidir. Erkek ona karşı niyetini açıklar ve kadın da Sahiplenme Dönemi yasalarına uyacağına yemin eder.

Sahiplenme Dönemi - askere alınan kadınların Kindred Ana Gemisine gitmeleri ve kendilerini seçen savaşçıyla otuz günlük bir "sahiplenme dönemi" geçirmeleri gerekmektedir. Bu sürenin sonunda Akraba eşlerinin cazibesine direnmeyi başarırlarsa, Dünya'ya geri dönmelerine ve normal yaşamlarına devam etmelerine izin verilir. Ancak, Akraba erkeğinin baştan çıkarmasına yenik düşerlerse, ömür boyu çiftleşirler ve Dünya'ya taşınmaları gerekir.
Kindred gemisinde yaşamak, her şeyi geride bırakmak ve Dünya'daki ailelerini ve arkadaşlarını nadiren görmek. Elbette pek çok kadın, askere alınsın ya da alınmasın, bir çırpıda her şeyden vazgeçmek istemeyecektir. Fakat Kindred'ların gizli bir silahı vardır - kadınlarının zevkine olan bağlılıkları ve inanılmaz ateşli seks sırasında detaylara gösterdikleri özen.

Sahiplenme *Dönemi Kuralları* - Sahiplenme Dönemi, Kindred savaşçısının seçtiği gelini baştan çıkarmaya çalıştığı ve gelinin de ona direnmeye çalıştığı dört hafta sürer:

Bekletme *Haftası***:** Kindred savaşçısı gelinini bekletebilir.

*Yıkanma Haftası***:** Savaşçı ve gelini birlikte yıkanır ve savaşçının geline kokulu yağlarla masaj yapmasına ve onu boşaltmasına izin verilir.

*Tadım Haftası***:** Savaşçının, erkek arkadaşına oral seks yapmasına izin verilir**.**

Gelin.

*Bağlanma Haftası***:** Sekse izin verilir, ancak işleri bir adım öteye götürüp üç farklı Kindred erkeğine özel ve spesifik bir süreç olan bağlanma seksine izin verip vermeyeceği tamamen geline bağlıdır. (Çoğu kadın bu noktadan çok önce teslim olur ancak birkaçı direnir).

Talep süresi dolmadan önce tek çıkış yolu sözleşmenin ihlal edilmesidir.
Bu, Kindred savaşçısının kurallara tam olarak uymaması ve izin verilen olayların sıralamasında ileri atlamaya çalışması veya aşağıdaki kurallardan birini ihlal etmesi durumunda meydana gelebilir
Kindred Yüksek Konseyi tarafından belirlenen kurallar. Çoğunlukla Dünya ile iletişimin kısıtlanmasıyla ilgili olan bu kurallar Ana Gemideki herkesin güvenliği içindir ve pazarlık konusu yapılamaz. Bilgisizlik bu kuralların ihlali için bir mazeret değildir ve talep döneminin derhal sona erdirilmesiyle sonuçlanacaktır.

Konvo-pillar-Parlak renkli bir tırtıla benzeyen yarım inç uzunluğunda bir böcek. Convo-pillar'lar tüccarlar tarafından genetik olarak
Rageron çevresindeki uç koloniler, düşünce dalgaları aracılığıyla kullanıcının beyniyle iletişim kurarak uzaylı dillerini tercüme eder. Güvenilir olmadıkları bilinen çevirileri çözdüklerinden daha fazla çatışmaya neden olduğu için Kindred Yüksek Konseyi tarafından yasaklandılar.

Geliştirilmiş Olanlar olarak da bilinen *Karanlık* Kindredler, Kindred ırkının *bu* fraksiyonu yüzyıllar önce gelin arayacak uygun dişi sıkıntısı yaşandığında koptu. Cinsel dürtülerinin üstesinden gelmeye yemin eden Karanlık Kindred, Kolektif adı verilen bir grup bilinçli makine tarafından yönetilen Zeaga Four'un cyborg benzeri sakinleriyle genetik bir ticaret yaptı. Zeaga Four'da tüm duygular yasak olduğundan, organik sakinlere duygu suçu işlemelerini önlemek için duygu engelleyici implantlar takılmıştır. Bulunan herkes
Kolektif'ten özel bir izin almadan Hissetme suçundan suçlu bulunanlar derhal tasfiye edilebilir.

Derin Mavi - Rageron ormanlarının en karanlık ve en ulaşılmaz kısmı

Rüya Paylaşımı - bir Kindred zihni gelininin zihniyle hizalandığında ve birbirlerinin günlük aktivitelerini görmeye başladıklarında *meydana gelir.* uykularında hatırlarlar. Ancak, iki (veya İkiz Akraba durumunda üç) zihnin çeşitli şekillerde olabilir ve uykuyla sınırlı değildir.

Ateş Çiçeği Suyu - Rageron'a özgü Ateş Çiçeği bitkisinden yapılan alkollü *bir* içecek. Görünüş olarak süte benzemekle birlikte bal, vanilya, lavanta ve yaban mersini aromasına sahiptir.

Yüksek Konsey Üyesi - Akraba gezegeni Birinci Dünya'nın hakiki hükümdarı ve koruyucusu. Sadece Yüksek Konsey Üyesi bilgelik tahtına oturabilir ve öngörü gözüyle görebilir. Bir Yüksek Konsey Üyesi olmadan, Birinci Dünya ve Kindred ırkının geri kalanı İstif'in şeytani entrikalarına karşı yeterince korunamaz.

Hoard - *Grimlax* olarak da bilinen İlk Akraba'nın *kadim bir* düşmanı
ya da Yıldızları yiyen Siyahlık, onlar kötü, şeytani varlıklardır.
Açgözlü iştahları ve evrendeki her canlıyı fethetme, yeme ve yok etme arzuları vardır. En alt kademe en kalabalık ve ilkel olmak üzere kabilelere ayrılırlar.
Seçkin ya da üst kademe kabileler
daha sofistike ve zekidirler ama aynı zamanda çok daha tehlikelidirler. Kötü şöhretleri manipülatiftir ve görünüşlerini bir araç kullanarak değiştirebilirler. "gölgeleme" adı verilen teknikle istedikleri kişi ya da şeye benzeyebiliyorlar.

Kindred, gen havuzlarını genişletmek için yüzyıllardır evreni dolaşarak
uygun eşleşmeler arayan genetik tüccarlardan oluşan bir ırk. Bir
Genetik anomali nüfuslarının yüzde doksan beşinin erkek olmasını sağlıyor, özellikle kadınları arıyorlar.
Kindred'ın yaptığı üç genetik takas, üç çok özel erkek tipiyle sonuçlanmıştır. Ancak her ne kadar bazı
Ticaret yaptıkları ırkın fiziksel özelliklerini taşıyan Kindred geni her zaman üç şeyi garanti eder: fiziksel hüner, son derece iri ve kaslı bir vücut yapısı ve seçtikleri dişiye sonsuz sadakat.

Krik-ka-re-bir varlığın zihin yaşamının bir başkası tarafından takas veya fidye olarak alınabildiği *bir* Bela geleneği.

Kusax, Scourge ana gezegeninin çekirdeğindeki kusurlu metalden yapılmış özel *bir* bıçaktır. Tek bir çizik bile ölümcül olabilir çünkü yaralanan kişiye yavaş ve acı dolu bir ölüm sağlayan bir ruh zehri bulaştırır.

Davranış *Yasası* - her savaşçının gelininin iyi davranışından sorumlu olduğunu söyleyen ve ona makul ölçülerde onu cezalandırma hakkı veren Akraba yasası. Genellikle "ceza" doğası gereği cinseldir ve bazı gelinler

sırf Kindred savaşçılarının özel disiplin biçimini deneyimlemek için seri suçlular haline gelirler ;)

Şans Öpücüğü: Mutlu çifte iyi şans getirmesi için Akraba Bağları Töreninde sağdıç ve nedime tarafından gerçekleştirilen bir öpücük.

Akrabamın *eşi* - Kindred savaşçılarının erkek kardeşleri tarafından seçilen gelinlere atıfta bulunma şekli. İngilizcedeki baldız terimine benzer.

Sahip Olma İşaretleri - Scourge'*u*n bir dişiyi eş olarak işaretleme
Sahip Olma İşaretleri arasında sıkı oturan bir meme uçlarında ve klitoral başlıkta piercingler ve kalçanın iç kısmında veya üst kısmında bir damga yer alır.
Kalçalar. Kindred kanı taşıyan Scourge'lar da eşlerini kokuyla işaretlemek isterler ancak kendilerini gerçekten bağlı hissetmek için türlerinin geleneksel işaretlerine ihtiyaç duyarlar
Seçtikleri dişiyi.

Tüm Yaşamın *Anası* - ana Akraba İlah, öğretileri dişi olan her şeye saygı ve hürmeti içeren nazik ve yardımsever bir tanrıça.

Numala, "sıvı kedi" anlamına gelen *bir* Kan Akraba adıdır. Uyarıldığında normal miktardan daha fazla kayganlık üreten bir dişiyi ifade eder. *Numalalar* Kan Soyu tarafından çok değerlidir ve eş olarak aranırlar çünkü Kan Soyu savaşçısının ortalamadan daha büyük sikini kaldırabilme ihtimalleri daha yüksektir.

Psişik *Bıçak* - Bela tarafından geliştirilen ve bir Kindred ile gelini arasındaki zihinsel ve duygusal bağı koparabilen bir işkence .

Öfke -aynı zamanda Koruyucu Öfke veya Çılgın Öfke- bir Kindred savaşçısının gelini öldüğünde ortaya çıkan değişmiş bilinç durumudur.

tehdit ediyor. Kan dolaşımını endorfin ile doldurur ve
Bu durumdaki bir Kindred, sahiplendiği kadını korumak için ölecek bir ölüm makinesine dönüşecek kadar yoğun bir öfke ve saldırganlığa sahiptir.

Kutsal Koru - tapınağa ev sahipliği yapan yeşil ve mor ağaçlardan oluşan *bir* alan Tüm Yaşamın Anası. Kindred Ana gemisi, bu kutsal ağaçların büyüyüp serpilmesine olanak sağlamak için kendi dünyalarındaki gibi yapay bir yeşil güneşle donatılmıştır.

Scourge - yanlış giden *bir* genetik ticaret, bu tehditkâr yabancılar en maceraperestleri bile korkutacak kadar sapkın arzulara ve cinsel ihtiyaçlara sahiptir. Kadınlarına hükmetme ve tamamen sahip olma ihtiyaçları, yerine getirmeleri gereken tuhaf bir kehanete yol açmıştır... ya da denerken ölürler.

Bela Kehaneti-"İkiden biri, birbirine benzeyen ama yine de farklı - sarı bir güneşin üçüncü gezegeninden gelen tek bir rahmin çifte meyvesi. Göğüslerinin arasında beyaz bir yıldızla işaretlenecek." Bu sözleri söyleyen
Mee'ah - büyük bir olduğuna inanılan Scourge ırkının yaşayan son dişisi. Scourge'lar ölmekte olan bir ırktır ve dişileri olmadığı için et tankı ya da fıçı denilen yapay rahimlerde yeni üyeler yaratmak zorunda kalırlar.
Yine de, Kindred'larla aynı genetik özelliklere sahip oldukları için, sadece erkek çocuklar yaratabiliyorlar ve her yeni nesil bir öncekinden daha zayıf oluyor.
Kehanet Bela adlı kadına atıfta bulunuyor
inananlar Yüce Baba ile çiftleşebilecek ve ırklarını gençleştirmek için sadece kız çocukları doğurabilecekler.

Skrillix Bitkisi-Acı Asma olarak *da* bilinir. Bu bitki sadece Derin Mavi olarak adlandırılan Rageron ormanlarının kalbinde bulunur. Parlak kıpkırmızı

Skrillix meyvelerinin staz da dahil olmak üzere birçok hastalığı iyileştirdiği söylenir
ve yanlış yerleştirilmiş veya yapay bir ruh bağını da çözebilir. Dikenlerin, meyvelerin yararlı olduğu kadar zehirli olduğu söylenir. Bir *skrillix* dikeninin batması uyanıkken kâbus görmeye neden olabilir ve kurbanı
acı verici anıları yeniden yaşamak. Zihinler meyvelerin suyuyla birbirine bağlandığında, bu vizyonlar kimyasal olarak indüklenen sinirsel bir bağlantı yoluyla bunlara tanık olabilen başkalarıyla paylaşılabilir.

Take-me- İkiz Aylar'a özgü *bir* hayvan olup
Kindred'ları gemilerine taşımak için. Take-me'nin yeşil kürkü ve her iki ucunda birer tane olmak üzere iki kafası vardır. Her kafanın üç mor gözü vardır. Bu Take-me, kütlesini genişletme ve sıkıştırma gibi benzersiz özelliklere sahiptir, bu da onu depolama için ideal hale getirir. Aslen mağaralarda yaşadıkları için, Take-me'lerin çoğu Kindred yemek hazırlama alanlarındaki küçük karanlık bölgelerde çok memnun bir şekilde kalır ve burada efendilerinin yemeklerinin artıkları ve artıklarıyla yaşarlar. Alerjileri olan muz kabukları dışında neredeyse her şeyi yiyebilirler.

Tharp- giysi olarak giyince bir kürk battaniyeye çok benzeyen bir hayvan. *Tharplar* Tranq Prime'da yetiştirilir ve ev sahiplerinin vücut ısısını çoğaltma ve onları en soğuk koşullarda bile sıcak tutma yetenekleri nedeniyle ödüllendirilir. Bir *tharp* yalnızca tek bir kişi tarafından giyilebilir; acemi ya da gençken bir konakçıya bağlanır ve ondan ayrılırsa yavaş yavaş açlıktan ölür. *Tharplar* zekidir ve sınırlı hareket kabiliyetine sahiptir. Konakçıları kadar uzun yaşarlar ve sadece vücut ısısıyla geçinirler, hayatta kalmak için başka hiçbir besin türüne ihtiyaç duymazlar.

Think-Me-Şakaklara takılan ince gümüş *bir* tel, aralarında zaten samimi bir iletişim olan kişiler arasında zihinsel iletişimi kolaylaştırır.

Bağlantı.

Touch-U - Tranq Primea özgü, Kindred'in *bir* ev sağlık cihazı olarak uyarladığı düz siyah mat benzeri bir hayvan. Touch-U
Hangi düğmeye basıldığına bağlı olarak nazik bir masaj veya tamamen erotik bir deneyim sunabilir.

İkiz *Akrabalar,* sarp ama güzel adalarla dolu geniş, fırtınalı okyanusların dünyası olan İkiz Aylar'dan gelirler. İsimlerine sadık kalarak, İkiz Kindredlar her zaman çiftler halinde gelirler. Ancak kardeşler birbirinin aynısı değildir.
Her zaman bir aydınlık ikiz ve bir de karanlık ikiz vardır. Bu etiketler sadece cilt, saç ve göz rengine değil, ikizlerin ruh hallerine ve dünyayı da atıfta bulunur. Çiftteki koyu renkli ikiz genellikle daha karamsar ve içine kapanıktır Işık ikizi ise hayata büyük ölçüde daha parlak bir açıdan bakar. İkizler birbirleriyle yakından bağlantılıdır ve birbirlerinin duygularını hissedebilirler. Uzun mesafelerde ya da uzun süreler boyunca şiddetli acı çekmeden birbirlerinden ayrılamazlar. Ayrıca bir kadını paylaşmaları ve onu zihinsel ve duygusal alışverişlerine bağlayarak çok yoğun bir ménage seks yapmaları gerekir.

Urlich, Scourge tarafından yetiştirilen *bir* köpek türüdür. Olgunlaştıklarında koku alma duyularını ve zekalarını arttırmak için makinelerle modifiye edilirler. sonuçta ortaya cyborg tipi bir hayvan çıkar. Beyinlerine programlanmış olan kokunun peşine düştüklerinde*, urlichler* tamamen tek fikirli ve
Avlarını köşeye sıkıştırıp yakalayana kadar duramazlar.

Wave - yiyecekleri bir dakikadan kısa bir sürede pişirmek için binlerce hassas şekilde harmanlanmış ısı ışını yayan bir Kindred pişirme cihazı.

Zichther - Rageron ormanlarına özgü bir hayvan olan zichther
Ağzını açıp üç sıra inanılmaz derecede keskin, köpekbalığı benzeri dişlerini ortaya çıkarana kadar görünüşte küçük, parlak mavi bir oyuncak ayıyı andırır.

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, yazmayı tercih eden kayıtlı bir MR teknisyeni. Ve evet, "Yazmayı tercih ederim" yazan bir tampon çıkartması olacak kadar inek. Onu görürseniz korna çalın! Otuzlu yaşlarında ve
Florida'da bir kocası, bir oğlu ve yaşlı, kusan bir kedisi var. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Keyifle, kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu keşfetti ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.
Onu çevrimiçi olarak web sitesinde bulabilirsiniz http://www.evangelineanderson.com Bazı ücretsiz okumalar ve yakında neler olacağını öğrenmek için ziyaret edin. Ayrıca onunla FaceBook'ta bağlantı kurabilir, Twitter'da tweet atabilir veya Pinterest'te pinlerini bulabilirsiniz (okuyucuların en sevdikleri Kindred kitaplarından alıntılar önerebilecekleri ve bulana kredi verilerek pinlere dönüştürüldüklerini görebilecekleri Kindred Alıntılarına göz atın!) Ve yeni çıkan kitaplardan ilk siz haberdar olmak için bültenine katılın.

Evangeline Anderson tarafından da

Brides of the Kindred kitapları (sırayla)
Claimed (basılı ve sesli olarak da mevcuttur)
Hunted (yakında sesli kitap olarak çıkacak)
Sought
Bulundu
İfşa Edildi
Edildi
Takip
Edildi
Sürgün
Gölgelendi
rildi
Zincirlenm
iş
Bölünmüş
Devoured (basılı olarak da mevcuttur)
Geliştirilmiş
Lanetli

Karanlığın Doğuşu Paranormal Seri Kızıl
Borç
Scarlett Heat
Ruby Shadows (İlham perim zihinsel engelini aşar aşmaz geliyor. Üzgünüm çocuklar!)

Bağımsız romanlar ve novellalar
Saflık
Stres Giderici
Dünyadaki Son Adam Bir
Vampirle Kör Randevu Gölge
Düşler

Genç Yetişkin, Emmaline Andrews olarak
yazıyor Akademi

Compendiums
Kindred'ın Gelinleri Birinci Cilt
(Claimed, Hunted, Sought ve Found kitaplarının hepsi tek ciltte)

****Evangeline'in diğer birçok kitabını da web sitesinde bulabilirsiniz****

Bu dosya Z-Library project adresinden indirilmiştir.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

www

z-library.sk z-lib.gs z-lib.fm go-to-library.sk

Resmi Telegram kanalı

Z-Erişim

W

https://wikipedia.org/wiki/Z-Library

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirikitaplarsohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
https://t.me/cevirigilleryorum

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.
Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.
Sevgiler.
Çevirigiller Ekibi.